Utrecht University Library
Partner in Science
Universiteit Utrecht

Reuerendissimi cardinalis: tituli sancti Sixti domini Johannis d[e] Turrecremata: expositio breuis et vtilis super toto Psalterio.

https://hdl.handle.net/20.500.14918/462071

Dit boek is gescand in het kader van het Incunabelen project.

Een incunabel of wiegendruk is een boek of geschrift dat gedrukt is vóór 1 januari 1501. Gezien de bijzondere aard van deze vroege gedrukte werken is besloten deze uitgebreid te beschrijven en te digitaliseren.

Meer informatie over de collectie is beschikbaar op:
https://repertorium.library.uu.nl/collectie/incunabelen/

Bij deze boeken wordt ook de volledige buitenkant gescand en een scan gemaakt van het geopende boek. De hierna volgende scans zijn (in volgorde waarop ze getoond worden):

- het midden van het geopende boek*
- de rug van het boek
- de kopsnede
- de frontsnede
- de staartsnede
- het achterplat

*Een deel van de banden in deze collectie bevatten meerdere titels, het is dus mogelijk dat de pagina's in deze overzichtsscan horen bij een andere titel.

This book has been digitized as part of the Incunabula project.

An incunable or incunabulum is a book, pamphlet, or broadside that was printed before January 1st 1501. Due to their special nature a project has been started to better describe and then digitize these early printed works in our collection.

More information on this collection is available here:
https://repertorium.library.uu.nl/collectie/incunabelen/

The digitized version of these books includes scans of the outside of the book and a scan of the open book. The scans after this notice are (in the order in which they are shown):

- the open book (opened approximately in the middle)*
- the spine
- the head edge
- the fore edge
- the bottom edge
- the back board

*Some of the bindings in this collection contain multiple titles, therefore it is possible that this scan shows pages which belong to a different title.

mee. nunc cepi quasi intelligerem qō fuit tacitū ab eternis tpib⁹ .s. q bomo reducet ad annos eternos et hec mutatio est dextere excelsi .i. fauoris et ppiationis filii dei q est dextera dei pris: qm̄ nisi cozp⁹ nostr̄ accepit: nos misericordiaz accipere nō possumus et de condicōe seruili mutemur in filios

Et p hoc intellexi illā mutationē futuram. qz Memor fui operum dn̄i .s. q creauit hominē: et sicut euz p misericordiaz creauit sic intellexi q eundē p misericordiaz reparabit. quia etiam memor ero mirabilium tuorum q̄ fecisti ab initio humano generi: eidē piusᵈ miserator in multis indulgendo et sic spero q etiā nunc indulgebis

Et meditabor in omnibus operibus tuis. ⁊ te in eis artificē potentissimū ⁊ sapiētissimū ꝓtemplabor. et in preceptis tuis salutaribus q̄ tu inuenisti humili deuotione versabor

Prophet⁹ in his erudit⁹ in laudes prumpit dicēs: Deus pater via veniendi ad te est in Christo sine p christū q̄ ait nemo venit ad patrē nisi p me quis deus magnus sicut deus noster: null⁹ :imo tu solus et non al⁹ facis mirabilia. tam in aīa q̄ in cozpoze

Notam fecisti virtutez tuam id est. filiū tuū q̄ est virt⁹ ⁊ sapiētia quādo eū in mundū misisti ipse etiam est brachium in quo redemisti populum tuum .s. credētes ex iudeis et electos ex gētibus.

Notā fecisti virtuté tuā nā cū notū fecisti filiū tuū p eum. Viderunt. id est. cognouerūt te fide. populi ō iudeis et populi de gentib⁹. et timuerunt potentiā tuā visis miraculis. et turbati sunt salubriter infideles qui erāt sine fundamēto fidei errorē suū confitētes et veniam postulantes

Et tunc. Multitudo sonitus aquarum audit⁹ est sonantiū i laudibus dei de missione filii in cōfessionibus peccator̄: in gemitu culpar̄ in orationib⁹: in gratiar̄actionib⁹: qui sonit⁹ puenit qz vocem dederunt nubes. i. ꝓdicatores p orbez terrar̄ in oīb⁹ gētib⁹ ꝓdicādo xp̄m.

Vere dederūt vocē suā Etenim id est. quia. sagitte tue o dn̄e. id est voces ꝓdicator̄ tuor̄ corda fideliū medicinaliter penetrarunt ad salutem et vox ipsa ꝓdicationis apostolor̄ que sonū et fulgorē ⁊ timorez humanis pectoribus inferebat totus orbis circulum et ambitum cinxit

Unde sequitur Illuxerunt p apostolos diuina precepta veritatis lumine radiantia cozuscando. miraculis q̄ tenebras hominū per totum mundū salutari illuminatione fugauerūt Unde commota est terra .i. homines ad cuersionem et contremunt: agēdo penitentiā p peccatis: eos aūt dicit cōmotos ⁊ tremefactos q̄ verbū fideliter audiētes ad cōuersionis studiū christi munere pezueneruut

Et p ipsos apostolos sic operātes.

In mari gentiū Via tua nūc quidē erat in iudeor̄ populo ⁊ ꝓcepta tua recepta sūt a pluribus popul̄ gentiū ⁊ tū vestigia tua scz pīa tua cozpal̄ doctrina miracula non sunt ab infidelib⁹ iudeis cognita.

Cum tū Deduxisti illū populum quondā tuū de egipto ad montez oliuz in manu moysi q̄ fuit dux populi et aaron quē prefecisti tu de⁹ sacerdotē oi populo

Psalm⁹. LXXVII. in quo monet populuz ne sit ingrat⁹ diuinis beneficiis

Vox dei qui per Moysen legem dedit hebreis.

Attendite corde populo meus legez meam: inclinate per humilitatē aurez vestri cordis. ad intelligendū verba oris mei Aperiam os meum in figuris et similitudinibus: ex quib⁹ ad alia capietis intellectū. loquar obscuras questiones .q̄ adhibita disceptatiōe soluēde sūt ab initio exit⁹ filior̄ israel de egipto

Vox apl̄or̄ seu ꝓpha in psona eorum Quanta .i. q̄ magna q̄ mirabilia audiuimus s̄ bñficia exhibita populo iudeor̄ i egressu suo de egipto: et in pgressu i deserto ⁊ in ingressu terre pmissionis. et Ognouimus ea qz pres. s. ppbe narrauerunt nobis q̄ tamē iudei ingrati fuerūt.

Et ita narrāt⁹ patrib⁹ . Non sunt occultata a filiis suis: in succedētib⁹ sibi generationibus. Patres nostri . Narrauerunt opa dei in q̄b⁹ merito laudand⁹ apparz de⁹ et virtutes ei⁹ que in egipto facte sunt post̄q̄ exierunt de egipto.

Et postea Suscitauit in populo iudaico legem in mōte synai q̄ dicitur testimoniuz locutiōis diuine cū populo: et quia testabaf hereditatem eternā quā nobis pmittit deus dicit: suscitauit: qz lex natural̄ quasi in lucē redit p legē scriptā. q̄ somno ignorātie videbaf oppressa ⁊ sopita lex et testimoniuz idē sunt sicut Jacob et israel.

In qua lege Quanta .i. q̄ magna et mirifica mandauit patribus nostris nota facere filiis suis id est. posteris nō tm̄ iudeis sed vt cognoscat generatio altera .i. christiana quā de gentibus constat esse electam.

Et sic cōsequēter . Filii scz xp̄iani qui nascentur postea ex aq̄ ⁊ spū sancto et exurgent sursū habētes cor suū. q̄ vero nati sunt ⁊ nō renati nō surs̄uz ē cor eor̄ et narrabunt filiis p generatōes qō vtiqz xp̄iani impleuerūt q̄ ꝓdicatiōes sāctas ad aiar̄ salutē cōferendā suis posteris tradiderunt

Et boc ideo Ut ponant spez suam nō in lege q̄ punit s̄z in gratia concessa q̄ redimit et non obliuiscantur opezuz dn̄i sicut fecerūt pfidi iudei q̄ oblito auctore suo ad culturas se demonū trāstulerūt . et mandata eius exquirant. ipsa est enī dei summi vera recordatio si mādata ei⁹ deuotis mētib⁹ ipleam⁹

Ideo exquirāt. Ne fiant sicut patres eorum generatio prauа et exasperans. prauа. qz vitarem recipere noluit: exasperās .qz adeo exasperauit in deū vt in saluatorem armaref: qō fuit sup oēs acerbitates ⁊ asperitates

Et qz prauа est ideo. Generatio que non direxit cor suum ad fidem suscipiendā: ad diligendū deuz ⁊ in preceptis eius ambulandum.

Kast 111
Pl. E No. 9

RARIORA

Cm

Cm

Cm

Biblia et interpretes
Folio n. 350

Kast III
M. E. 9

Joh de Turrecremata.

Expō breuis et utilis sup toto psalterio
R.mi cardinal tituli sancti sixti Dñi
et mgri Johānis de turre dominicā-

Beatissimo patri ⁊ clementissimo domino ꝓio secundo pōtifici maximo Johes de Turrecremata sabinēſ episcopꝰ: sancte ꝓRomane eccl'ie cardinalis sancti Sixti vulgariter nuncupatus: post humilē recōmendationē ad pedū oscula beatoꝝ. ꝓPerscrutanti mihi studiose psalmoꝝ librum quē alii soliloquiū dicūt qō est collocutio hois cū deo singulariter vl' secum tm̄: quoꝝ vtrūqz laudāti cōuenit ⁊ orāti. alii libꝝ himnoꝝ: himnꝰ aūt est laus dei cū cāntico: alii psalterium: qz q̄ intus diuīa inspiratione dauid ꝓcipiebat. hec modulato carmīe ꝓferebat. ꝓMira occurrit pulcritudo sensuū: ⁊ stillantiū medicina vꝫboꝝ ⁊ amplissima copia virtutū ad omnē aīe ꝓfectionē vt merito aptet illud ꝓpbē ps. abundātia in turribꝰ tuis. i. in psalmis tuis: qui recte turres appellari possunt: tū ꝓpter incōprehensibilē altitudinez sapie in eis contēte. tū ꝓpter indeficiētis defensionis auxiliū: qō aduersus hostiles incursus p̄stat his q̄ intento sensu ⁊ vigilāti mēte psalmodiā omnipotēti deo nr̄o exsoluūt. In his turribus est abundantia maxime vtilitatis. ꝓPlane hic psalmoꝝ liber registꝝ est totiꝰ sacre scripture: ⁊ cōsummatio totius catholice pagine. Alia nāqz vt ait Augustinꝰ q̄ ꝓpbete tradunt alia q̄ hist̄orici libri. Lex quoqz alia alia liber ꝓuerbioꝝ. ꝓPsalmoꝝ vꝫ liber quecūqz vtilia sūt ex omnibus cōtinet: futura p̄dicat. Hic enī annūciatio Christi in carnē futuri. Hic omniū Christi misterioꝝ reuelatio. Hic cōmunis resurrectiōis spes p̄dicit: supplicioꝝ metꝰ: gloꝛie pollicitatio. Liber iste vetꝝ gesta ꝙmemorat: legē viuētibus tribuit: gerēdoꝛū statuit modū: ⁊ vt breuiter dicā. cōmunis quidē bone doctrine thesaurus est. Quid enī est qō nō discaſ ex psalmis: Hic ois magnitudo vꝛtutis norma iusticie: pudicicie decoꝛ: pꝛudentie ꝙsummatio: patiētie regula: ꝓPsalmodia vt ait Augustinꝰ fugat demones: angelos in adiutoꝛiū vocat: excitat deuotionē: placat deum impetrat veniā: hilarat aīam: illuminat ꝙscientiā Et Cassiodoꝛꝰ. ꝓPsalmodia est ꝙsolatio flentiū: cura dolētium: sanitas egrotantiū: aīe remedium: miseroꝝ omniū refugiū Hex bāc psalmoꝝ vtilitatē qui pleni sūt supnis misteriis ⁊ singuli celesti dulcedine redūdantes: nemo plane ꝓcipit: nemo eoꝝ suauitatez degustare valet q̄ ipsoꝝ psalmoꝝ spūalez intelligentiā in se latentē nō ꝙpbenderit ꝓNon enī litteraꝝ sacraꝝ coꝛtex. sed medulla incluſe sapie est q̄ mentē vnificat: reficit atqz oblectat ꝓNō enī putemus inq̄t Hieronymꝰ in vbis scripturaꝝ esse euangeliū. sz in sensu nō in supficie sz in medulla. ꝓNon in sermonū foliis: sz in radice rōnis Hinc Augꝰ. ait: In omni copia scripturaꝝ sanctaꝝ aptis pascimur: obscuris exercemur. Hinc ad iudeos littere obseruatoꝛes; inq̄t saluatoꝛ noster Joh̄. v. Scrutamini scripturas: ipse testimoniū phibēt de me. i. nō litteraꝝ exteꝛioꝛa tm̄: sz intꝰ p̄rite diuinoꝝ sensuū thesauꝝ q̄ intra fragile vasculū vilis lr̄e tenet inclusus. Sup quo Chrysostomꝰ ita ait;

¶ nō ad lectionē simplicē scripturaꝝ sz ad scrutationē exq̄sitā eos misit. qz q̄ de deo dicebanť i scripturis de sup obumbrabāť. nec i superficie exp mebanť: sz vt quidā thesaur⁹ int⁹ re condebanť ¶ Hinc Aug⁹. in omelia q̄ dam ait ¶ Cū de diuis opibus q̄ legū tur ipo inspirāte q̄ fecit intellectum alicui⁹ mistice significatiōis scruta mur: q̄si ō obstrusis fauicellis mella pducim⁹ veluti xp̄i discipulos imitā tes: spicas manib⁹ ꝑfricam⁹: vt ad latētia grana pueniam⁹. ¶ Jā manife ste necessariā esse dinoscit psalmorū intelligentiā vt q̄s eoꝝ suauitatem deguste. ¶ Percipiť āt hec psalmoꝝ intelligētia aut reuelatōe diuīa que docet sugere mel de petra: oleūqz ō saxo durissimo aut magistrorum do ctrina q̄s ad diuinā elucidandā sapi entiā z occulta pducendū in lucē q̄si diuinitatis organa: diuīa puidētia in eccl'ia institutos esse ꝓgnoscimus ¶ Cetez beatissime p̄r cū ꝓsiderassem q̄ tpib⁹ iā nr̄is pauci sapie stud'ent: pauciores pscrutandis diuis myste riis insudāť: paucissimi q̄ antiq̄ꝝ sez mone sc̄aqz clarissimoꝝ patꝝ expla natiōes z ꝓmētaria sup psalmos p legere curāť. venit i mentē meā vt in ter alios studii mei labores hūc itez ponerē vt ex sentētiis gl'osissimoruz ac p̄clarissimorū. s. ¶ Hieronymi ¶ Au gustini ¶ Remigii z ¶ Cassiodori q̄ hūc psalmoꝝ libꝝ exuberātissimis flumi nib⁹ pfundissime interp̄tati sunt ali quā breuē ꝓpēdiosamqz intelligētiā psalmoꝝ exculperē que p̄ ceteris a plurib⁹ z etiā paupib⁹ clericis habe ri posset z intelligi. ¶ Ō eo maxie ef ficere cupiebā. q̄ augeri inde bono rem dei existimabā: indubitatū bñs q̄ cū ministri eccl'ie latētia psalmoꝝ mella degustarēť: alacriori feruētio riqz deuotiōe laudes dño decātarēť ¶ Sz ecce mentē meā ab hac scribēdi cogitatiōe alienabat senectutis pō dus: infirmitatū frequētia: latētis i psalmis sapie, pfunditas: parabola rum q̄b⁹ vallať pene inexplicabilis obscuritas: z super oia exiguitas in genii z imbecillitas intellectus ¶ Sz occurrit ex aduerso amor publice vtilitatis: q̄ sol⁹ nomē difficultatis erubescit: q̄ qz vt ait ¶ Aug⁹. nihil taz durum atqz ferzeū qō ñ amoris igne vicať ¶ Impulit me vi sua victū ad p̄ conceptū laborē audacter subeūduz sub illi⁹ fiducia q̄ sapiētie fons est: q̄ z cecis visum: z mutis dicēdi p̄resta re copiam solet. ¶ Est aūt in hac ex planatione psalterii aduertenduz q̄ virgule rubee nō tm̄ supponunť lr̄e text⁹: sz etiā illis q̄ loco lr̄e tanq̄ ex positoris ei⁹ ponunť. ¶ Precoz autez oēs q̄ hui⁹ mei laboris fructū gusta bunt: dñm exorare: vt laborē ipsuz a mercede vacuū nō sinat: sz p̄ sua cle mentia beata vita ꝓpenset. quā elu cidātib⁹ diuinā sapientiā scriptura sacra teste legiť ꝓmisisse. ¶ Et qz bea tissime p̄r aplice sedis iudicio omia dicta mea z scripta submittere sem per solit⁹ suz. credēs me nō esse secu rum nisi sub ei⁹ militarem doctrina hāc psalmoꝝ explanationē sic diuīa largitate studiolo meo elaboratam sanctitati tue in eadez sede dignissi me p̄sidēti emēdādā corrigēdāqz si opus fuerit: humiliter offero. q̄ non solū auctoritate sz ingenio z sapien tia p̄stantissim⁹ haberis.

¶ Psalmus primus in quo describitur processus in beatitudinem.

BEatus vir qui non abijt a via recta recedēdo: in ꝯsilio impiorum prauis eoꝝ machinationib⁹ consentiendo qui in via peccatorum non stetit sz vitā suā immaculata ꝯuersatiōe trāsiuit et qui pestilentis dogmatis venena non seminauit nec posteris pnicioſe doctrine exempla reliquit.

Sed in lege dñi fuit voluntas eius vt diuīe legis mādata pficiat et in lege ei⁹ adimpleda meditatur assidue in prosperis et in aduersis nō tm̄ lectione leg sed iugi obseruatiōe sanctitatis.

Et erit tanq̄ lignū quod plantatum est sec⁹ fluenta aquarū viroze diuine gr̄e sp̄ui⁹. q̄ bonorū opeꝝ plenitudine fecūdus fructuz dabit tpe vite sue dignū felicitatis eterne. ¶ Et verba ei⁹ non defluent a veritate in mendacium ne incassuz sine vtilitate sz ad aliorꝝ eruditionē z salutē pficient et omnia quecūq; faciet sp̄, pſperabuntur sibi ad consecutionem vite eterne. ¶ Non sic impij ñ sic sed tanquā puluis infecūdus et siccus ab humoze diuīe gr̄e quē aura diaboli ꝓijcit a facie stabilitatis eterne.

¶ Ideo quia sunt sicut puluis non resurgent impij sz infideles in iudicio discussionis vt examinētur quia nō credentes penis certissimis iam iudicati sunt neq; peccatores professione xp̄iani: sz minoꝝ⁹ peccatis obnoxii resurgēt in ꝯgregatione iustoruz quia nō admittentur ad vitā eternā ad quaz iusti congregabuntur

¶ Quoniam nouit dominus noticia approbatiōis viam iustorum vrpute quia mūda splendida z delectabilis: qz expedita via ad beatitudinem iter autem impioruz. nō approbat: sed reprobat. vtpote quia immundū tenebrosum z triste deducens in pditionē.

¶ Psalmus.xi. in quo de machinatione et rebellione molientium ꝯtra regnuz christi et de ipsius christi excellentia et dignitate.

¶ Prophetа admirans malitiam persecutoruz christi quā premidebat spiritu ait:

QVare fremuerunt more feraꝝ sine ratione gētiles romani milites crucifixores xp̄i et populi in deoꝝ meditati sunt mania credentes p̄ christi mortem extinguere nomē z famā z regnū eius.

Affuerunt huic malicie prebētes fauorē: herodes z pilatus sacrilegis mentibus in hoc scelere cōsentiētes z sacerdotum principes conuenerunt in vna prana voluntate aduersus dominum deuz patrem et aduersus christum filiū eius. dicētes Dirūpamus vincula. s. doctrinā z miracula z ꝓmissiones quibus Christus et eius

discipuli nos sibi astringere volunt: demusq3 operam vt diruptis vinculis proiciamus a nobis dominium ipsorum.

Et dominus Qui habitat in celis sc3 in sanctis reddet illos dignos irrisione et subsannatione in futuro: 7 ostendet illis inania esse meditatos: cunctis gentibus iugo christiane religiõis colla sua subiicientibus. ¶ Tunc in futuro iudicio loquetur ad eos eorum malitiam increpans 7 vindicte sententiam in eos proferens: quam executioni demandans in furore .id est. acerbissimis penis eos puniens in anima 7 corpore conturbabit

¶ Jox christi: Iniuste iudei vincula mandator9 meor9 dirumpere 7 legis mee iugum meditati sunt abiicere. quoniam Ego christus constitutus sum a deo patre rex cui obediendum est super sion ecclesiam iudeorum predicans in ea legez eius. ¶ Non tantũ super sion et super iudeos rex sum constitutus: sed etiam super omnes gẽtes dominiuz habeo tam iure hereditario q̃ meritorio. hereditario quidem quoniam Dñs pater meus qui vniuersorum dñs est dixit ad me filius meus naturalis singularis 7 cõsubstantialis es tu ego eternaliter genui te. ¶ Jure aũt meritorio sup omẽs gentes dominiũ habeo. qm̃ dominꝰ deus pater dixit ad me Postula a me passionis tue merito quã pro totius humani generis salute assumes gentes et dabo tibi eas in hereditatez tuã vt sc3 copulent nomini xpiano: quas tm̃ vt deꝰ mecũ possides et dabo possessionem tuam terminos orbis terrarum

¶ Reges eos potestate regali et inflexibili iustitia et eos q̃ nõ receperint disciplinã tuã Ytere eos quosdã ad correctionẽ: vt de infidelibus fideles efficiant: quosdaz ad eternã damnationẽ: ita leuiter sicut figuli vasa leuiter cõfringuntur. ¶ Propheta reges terre monẽs vt omnes xp̃m debito venerẽtur ait Et nunc reges intelligite q̃nꝰ sit ipse xp̃c: q̃ excelsus q̃ potens et scitote vos qui alios iudicatis vos habere supiorẽ q̃ nõ tm̃ vniuerse terre sed etiã celor9 dñs est Ser uite domiõ omniũ in timore filiali exultate ei p deuotionẽ cum tremore tm̃ ne exultatio effundat in dissolutionẽ aut negligẽtes redderet: ¶ Apprehendite disciplinam christi: quasi munimẽ clipei q̃ noxia vicia pfecturi 7 subiicite vos humiliter ei ne qñ deꝰ pater irascatur et sepemini a via iusta sc3 a celesti rege xp̃o qui est via recte ambulantiũ ad vitã: dux euntium: iter ad beatitudinẽ festinãtium

¶ Cum exarserit subito ira eiꝰ in vindictã impior9. in die iudicii beati qui confidũt in dño q3 eos n̄ solum nõ attinget ira dei sed ad beatitudinem p dei gratiã peruement eternam vbi bonorum omniuz summa est.

¶ Psalmus. xxi. in quo de passione et resurrectione xp̃i ¶ Homo christꝰ admirans cur tot persecutores habeat ait sic ad deum.

O Domine cur multiplicati sunt q̃

tribulāt me: doleo ꝺ cecitate eoꝝ̄ qui ſalutare ſuum ita obſtinatis mē tibus reſpuunt. Mirum eſt enim qꝝ nihil ab eis promerui multi inſurgunt vt obſtinato animo depmant me detrahentes ⁊ falſum teſtimoniū ferentes aduerſum me.

Multi dicunt de meis perſecutoribus vt audacius me perſequantur. dicunt mihi non ſaluabit eum ille quem ſibi deum facit: nec filius dei eſt vt ipſe dicit:

Verumtamen contra tot perſecutores tu es refugium meum qui ſuſceptor es mee hūanitatis: in vnitate diuine perſone et gloria mea tecum vna eſt qui ita ab alto defigis mentem meam vt nulla paſſiōe vincatur. ¶ Et hoc ideo quia. Voce cordis mei ad dominum clamaui et exaudiuit me de ſublimitate iuſticie ſue iuſtum enim erat vt innocentē occiſum ⁊ cui retributa ſunt mala pro bonis reſuſcitaret a mortuis: et donaret in celis omniū creaturarum principatum.

Exaudiuit autem me in hoc dominus qꝝ Ego dormiui ſponte non coactus et ſomnum cepi in morte voluntate mea et ſoporatꝰ ſuꝰ ſecurus in mente quieſcens nullam habens conſcientiā peccati et exurrexi diuinitatis virtute: que naturam in qua paſſus ſum ſuſceperat in vnitate perſone.

Et quia dominus ſuſcepit me i protectione ſua Non timebo milia populi circundantis me pendētem in cruce: ⁊ ideo exurge domine oſtende potentiam tuam et ſaluum me fac: non ſolum faciendo me reſurgere a morte: ſed etiam inimicos meos exterminando.

Et ſic factum eſt. Quoniam tu pciſiſti per Tytum ⁊ Veſpaſianuꝫ omnes iudeos aduerſantes mihi ſine cauſa ⁊ maledicā̄ uorum eoꝝ quibus vilacerabant me ⁊ membra mea in irritum perduxiſti ¶ Hinc patet quoniaꝫ ſolius Domini eſt ſalus et ideo o domine ſit benedictio tua ſuper populum tuum de te ſalutem ſperantem nō ab alio.

¶ Pſalmꝰ. xxxi. in quo exhortatur vir iuſtus ad bonaꝫ operationem.

¶ Vox eccleſie in tribulatione poſite.

QVm inuocarem deum in auxiliū meum exaudiuit vl̄ ſm aliam litteram exaudiſti me deus iuſticie mee actor ⁊ remunerator qui in tribulatione ab anguſtiis triſticie in latitudinem gaudior eduxiſti me.

Miſerere mei: contra miſerias huius vite: tam pene q̄ culpe et exaudi oratiōnem meam vt i mecepta perficiantur.

Vox prophete increpantis iudeos ⁊ paganos ⁊ omnes in peccatis perſeuerantes Filij hominum q̄ ſm hominem viuitis non ſm deum. vſquequo aggrauatum ⁊ depſſuꝫ infidelitate et pondere iniquitatis cor habetis vt quid diligitis vanitatem qua peritis: colendo idola que vana ſunt: in quibus non eſt veritas quoniam veri dii non ſunt: vt quid tā ardenti deſiderio que-

ritis terrena que mendacia sūt decipiūt enim amatores suos: quia non faciunt quod promittunt scilicz felices. vos iudei z pagani ceteriqz peccatores nolite infidelitate detineri z vana huius seculi sequi: sed conuertimini ad Christum

Scientes quoniam dominus deus pater Christū suum sanctum sanctorum mirabilez et gloriosum ostendit tertia die resuscitādo a mortuis z ad dexteraz suam collocando per quez deus pater exaudiet me cum bonis opibus sue diuinitati supplicauero

Nolite dico querere mendacium sz Irascimini vobismetipsis vt horreatis quod fecistis et vlteriꝰ peccare desistite z si vos peccare cōtingat compūgimini per penitentiam: et de his que tractatis in cordibus vestris vt sunt cogitationes male: et de his que in cubilibus vestris operamini vt sūt opa carnis ¶ Quia vero iusticia exigit vt penitens satisfaciat pro peccatis sequitur Sacrificate o vos penitentes. id est. afferte sacrificium non pecudum sed iusticie. id est. opa satisfactionis post penitentie lamenta et sperate in domino de recipiendo p talibus z peccatorum veniam z beatitudinis eterne premiū. licz multi stulti carnaliter sapiētes in suorum peccatorum excusationez quasi dubitantes que sunt opera iusticie querunt quis ostendit nobis cognoscere huiusmodi bona

¶ Propheta ostendit tales non veraciter sed falsе dicere se ignorare q̄ sint iusticie opera Quia signatū est super nos in superiori pte anime nostre: in qua tibi similes sumus lumen naturalis rationis quod est quedam impressio z irradiatio luminis vultus tui: quod sufficienter ostendit nobis que sunt opera iusticie: ita vt per ignorantiam iusticie nullus potest se excusare a peccato: per quod lumen quo te cognoscimꝰ dedisti leticiam spiritualē in corde meo.

Sed mali non intus in spiritualibꝰ bonis sed foris in temporalibus delectantur A fructu frumenti vini et olei sui aliarumqz rerum temporalium multiplicati dilatati et exaltati putātes in his esse consummatum bonum.

Vir autem bonus in spiritualibꝰ exultans dicit contra humanos tumultus z felicitates caducas In pace mentis dormiam quam habere nō possunt qui secularibus actibus implicantur: hinc oblitus mundi tendens in idipsum summum bonum tandez requiescam in futuro i pace immutabilis eternitatis.

Ideo requiescam secure Quoniā tu domine in vna spe firmissima qua singulariter in vnum z verū bonū speratur. Sitiuisti me

¶ Psalmus .v. in quo de his quibus acquiritur hereditas eterne beatitudinis.

Verba oris mei percipe domine et intelligе intelligentia approbationis cordis mei affectum quo ad te clamo. ¶ Exaudi orationem meam rex meus propter specia-

lem curam et protectionem et deꝰ meus quem solum veneror vo cultu religionis vt pute creatorē meū

Et si aliquando orauī ⁊ non sum exauditus: non tamen orare desistā. Quoniam ad te orabo domīe et cum tenebre peccatorum fugere ceperint exaudies vocez meam Peracta erroris mei nocte et discedentibus tenebris quas mihi peccatis meis feci Mane religiose deuotionis obseruatione cōtinua astabo tibi in te summo bono beatitudinem querens et intelligam quoniam non placet tibi iniquitas sed a solo mundo cor de conspiceris.

Non habitabit in presenti p gratiam: nec in futuro per gloriam in societate tua malignus nec p manebunt iniusti ante oculos tuos quia reprobi eiicientur a consortio sanctorum ⁊ visione sui conditoris. tolletur enim impius ne videat gloriam dei

Odisti omnes qui operantur iniquitatem in malicia sua perseuerantes et perdes omnes qui loquuntur mendacium pernicio sum ⁊ potissime mendacium in doctrina christiane religionis

Virum sanguinum qui humano cruore polluitur et virum dolis et mendacijs alios ducentem in errorem abominabitur dominus: ego autem in multa misericordia tua cōfisus nō meis meritis Introibo in domum glorie tue sed prius adorabo te hic in eccl'ia tua sancta timore reuerētiali.

Domine deduc me ad eterna gaudia quia diuersis fatigor angustiis. et hoc peto nō solum ex sola misericordia sed in tua iusticia que exigit q̄ sicut damnas impios: ita remuneras iustos propter inimicos meos confundendos: qui me post se trahere conantur: dirige opa mea vt in conspectu tuo sint grata et accepta vt per ea ad celestem patriā merear puenire

Opus est vt dirigas vias meas. Quoniam non est in ore aduersariorum meorū veritas quia falsa loquuntur de Christo cor enim eorum vanum est recte in ore eorum non est veritas: quorum cor vanitas possidebat. lingua enim imperio cordis naturali ordine famulat.

Fetida ⁊ turpia Guttur eorum exalat vt sepulcra mortuorum patentia ad corrumpendum alios; ⁊ si non proficiunt linguis suis mali dolose agunt mendacijs et blanda adulatiōe alios seducentes sentiant te domine iudicem vt timeant.

Frustrentur a cogitationibus suis vt non possint deducere ad effectum quod male cogitant: et vt merentur impietates eorum expelle eos longe ab hereditate eterna: quoniam irritauerunt te dñe peccādo cōtra te.

Econtra Letentur in futuro de habita hereditate omnes qui sperant modo in te et certe in eternum exultabunt quia habebunt te habitatorem in cordibus suis. hec est eterna exultatio beatorum cū templum dei fient

O magna ineffabilis largitas donatoris quid simile potest concedi: q̄ vbi ꝑgnoscitur rex dñs ipse cōcedi

Et gloriabũtur in te fonte omis boni qui diligunt nomẽ tuum quoniam tu exuberãtissima largi te benedices iusto

Domine tua bona voluntate non iusticia nostra tanquã scuto rotũ do quod supra pectus positum pte git: ⁊ capiti suprapositũ coronat: ita nos hic protegis cõtra mala pñtia: et i futuro coronas glia sempiterna

Psalmus. VI. in quo monet peccatorem ad penitentiaz ti more futuri iudicij

Territus peccator immanitate suorum peccatorum et hor rore futuri iudicij precatur ne eternaliter dampnetur dicẽs:

O Domine qui po testate magna ⁊ maiestate ad iudicium venturus es ne in furore tuo punias me .i. fm rigorẽ tue iusticie: sed magis fm dulcorem tue misericordie:

Non arguas me domine in furore tuo sed Miserere mei in presenti misericordiã impendẽdo: et op⁹ est: quoniam infirmus sum ⁊ fragilitate nature ⁊ mole peccatorum: o clementia magna creatoris: a iudice pcipimus quid dicere debeamus docuit pietatem petere: ne nos iusticia possit absumere sana me p tuam misericordiam. quoniaz infirmitas mea adeo qualuit q⁹ vsqz ad robur et vires anime p/ uenit. Cura me o sapientissime medice quia Anima mea conualescentibus morbis turbata ẽ: val de territa districtione iudicii. vsqz quo tu domine differs cõferre sanitatem egroto: noli differre qui vsqz ad finem preces supplicum nõ so les obliuisci Conuertere ergo domine qui prius eras aduersus ppter peccata mea: et eripe animam meam peccatis ligatam ab imminenti supplicio quod debeẽ errantibus salutem me fac non meritis meis: sed propter multaz misericordiam tuam.

Sic festino curari Quoniam p⁹ mortez non est qui memor sit tui memoria fructuosa ad salutem. nec in inferno confitebitur tibi aliquis confessione ad veniam: qz ibi nulla est spes venie aut redemptionis. Miserere mei domie cuz iam penitentiaz fecerim de peccatis meis Laborauī enim in gemitu meo pre anxietate cordis mei cõsiderans quid feci si hoc parum sit: lauabo in secreto cõscientiã lacrimis meis discurrẽdo p singula peccata que noctes dicunt ⁊ inundãtia lacrimaz meaz cumulũ peccatoruz dissoluã. Turbatus est ocul⁹ mẽtis mee ab ira dei vindicãtis p quã supplicia timeo peccatorib⁹ preparata. qz in veteris hominis ade antiquitate pmansi inter oẽs inimicos meos siue inf spiritus diabolicos siue inter pctã que oia aduersa sũt mihi. Via penitẽtis pacta penitẽtia pſumẽs ꝺ venia refugit cõsortia male viuẽtiũ dicẽs Discedite a me oẽs tã pui q⁹ magni qui opamini iniquitatẽ iducentes me ad pctũm: societatẽ enim vraz ampli⁹ nolo. qm exaudiuit dñs vocẽ fleꝰ mei p pctis omissis Exaudiuit dñs deprecationẽ meaz remouẽdo mala ne deinceps peccẽ et dñs oratoz meã suscepit

tribuendo mihi virtutes quibus p
ueniam ad regnum eius.
¶ Omnes inimici mei erube
scant de actibus suis pniciosis. qz
mali sunt conturbētur vehemē
ter timore diuini iudicii ad peniten
tiam conuertantur a malis ne p
mittātur ire quo tendunt et erube
scant coram oculis domini valde
velociter nō differētes q̄uersionē
suam de die in diem
¶ Psalm⁹. VII. in quo vir iust⁹
petit ab omnibus persecutio
nibus liberari.

DOmine deus meus in te speraui nō in virtute mea nō in viri
bus meis: sed in auxilio gratie tue:
ideoqz saluum me fac ex omni
bus persequentibus me vicis
diabolo ⁊ malis hominib⁹ et libe
ra me de omnibus his liberum me
reddendo. ¶ Ne aliquando ra
piat diabolus vt leo rugiens ani
mam meam quā profecto rapiet:
nisi tu qui potens es redemeris
et saluam feceris.
Propheta de sua liberatiōe loquēs
ait: Domine deus meus libera
me a persequētibus me quoniam in
nocens ego sum. vnde si ego feci
aliquid quod huic persecutioni mee
causaz dederit: vl si est iniquitas
in operibus meis vel si patien
tiam tuam non imitatus
Mala reddidi retribuentib⁹
mihi mala decidam iuste ab in
imicis meis superatus ⁊ inglo
rius. ¶ Item si innocens non fue
ro insuper ꝓsequatur inimi
cus Saul scz meipsuz et compre
hendat me vt effugere nō possim
et conculcet in terra vitaz me
am occidendo me: vel totaliter pro
sternendo et gloriam meaz regni
israel mihi promissam dedicat in
pulverem ⁊ dispergat ad nihilum
deducens me.
Cum ergo innocens sum Exurge
domine in vindictam cōtra ho
stes meos et ostende te magni
ficum in finibus inimicorum
meorum tuam iusticiam ostenden
do in eis. ¶ Exurge domine de
us meus et imple preceptum
quod mandasti iudicibus scz vin
dictam sume de malis: ⁊ fac vindi
ctam de me persequentibus iniuste.
et congregatio populorum se
quetur tuam ordinationem re
uertendo se ad me.
Et vt hec impleatur Ostende al
titudinem potentie et magni
ficentie tue vt non soluz vindictā
facias de hostibus meis sed etiā vt
ois populus reuertatur ad me.
Et quia iudex es Judica me do
mine: et quia iustus es iudica me
secundū iusticiam meam quaz
dedisti mihi ꝑm quam iustus sum et
secundū innocentiam meam:
quorum vtrqz non ex me sed desu
per a patre luminū descendit in me
Faciant quicquid possunt peccato
res quia tandem Consumetur ⁊
terminabitur nequicia ipsorum
q̄ntum ad effectum nocendi iustos
vero ad te diriges tu deus faci
es hoc qui scrutaris cogitatio
nes et omnia opa hominum.
¶ Quare attenta innocentia mea.
Adiutoriuz quod a te domine pe
to iustum est qui salvos facis

salutatione glorie qui corde recto
ꝓfortantur voluntati tue.

¶ Propheta cōmendās psonam iu
dicis ait: Deus iudex iustus sin
gulis reddens ꝑm opa eoꝝ fortis
cui nemo resistere potest et patiēs
qui licz omni hora offendatur non
tamen punit per singulos di/
es sz expectat nos ad penitētiam
Peccatores attēdite bene quia et si
dominus meꝰ patiens est tamē Si
si conuersi fueritis a malis ve/
stris ⁊ penitentiā egeritis gladiuz
suum. id est. vindictā suam manife
stam exercet in vos sicut cōmina/
tus est per sacrā scripturā quasi ar
cum tenderet et pararet ad sa
gittandum.

In quo sacre scripture arcu omi
nationes mortis eterne peccato
ribus preparauit de q̄ arcu egres
se sunt tanq̄ sagitte apostoli aliqz
sancti doctores qui ardentibꝰ ani
mis in modū sagittaꝝ precepta salu
taria trāsmiserunt vnde ⁊ impii sau
ciarentur ⁊ fidelibus efficax cura p
ueniret hoc effecit. id est. opatꝰ est

¶ Licet hoc ita sit manifestū tamē
est q̄ nō deus sed homo ipse damna
tionis causa est:

Qui parturit iniusticiam nam
concepit ꝑ suggestionē diaboli ꝑ
posituz operādi malum quod sine
dolore non est et peperit iniqui
tatem cōsummādo peccatū

Lacum aperuit inferni concipiē
do fraudem et effodit eum ampli
ando ꝑturiendo iniquitatez et inci
dit in foueam ipsam quādo mori
tur in peccatis.

Malum quod cōcepit conuerte
tur in malum anime eius: et ini
quitas quam peperit descendet
et grauabit suprēmam mentis
partem penis eternis subiciēs eā

¶ Laudabo dominum ꝑpter
iusticiam eius qua iustos ꝓtegit:
et malos iuste punit: et psallam
ope nomini domini altissimi.
qui iustos a lamentis tristicie in gau
dia sempiterna pducit.

¶ Psalmus octauus in quo
de exaltatione christi et eccle
sie dilatatione.

Domine domi
nus noster valde ad
mirabile est nomē tue
diuinitatis super omne nomē: nomē
ineffabile ⁊ inenarrabile non in iu
dea tantū: sed in vniuersa terra

¶ Per hoc te domine admirant om
nes qui incolunt terrā. Quoniam
filius tuus quem tu magnificasti
eleuatus est de terrena humilita
te super celos ad dexteram tuam
sedens super omnes creaturas rati
onales exaltatus

Ex ore infantium hebreorum p
fectam fecisti laudem magnifi
centie tue q̄ spiritusancto inspirāte
et instigante te deum ⁊ saluatorem
mūdi confessi sunt propter inimi
cos tuos perfidos iudeos confun
dendos vt destruas inimicum
sz populum iudaicum te persequen
tem et diabolum sue secte defenso
rem.

Vere dñe admirabile est nomē tuū.

¶ Quoniaz videbo celos
opera digitorum tuorum lu:
nam et stellas in ornamentum
firmamenti in quibus admirabilis

potétia ⁊ sapiétia tua relucet

¶ Prophéta admirans exaltatio nem humane nature in Christo ait: Quid est homo scz vilis ⁊ miser. q̄ memor ei⁹ es euz a peccato li berando aut quis est filius ho minis A de q̄ visitas eum assu mendo eius humanitatis naturam in persoñ filii dei visitasti eũ: Ver bum caro factũ est ⁊ habitauit in no bis. Minuisti eum paulomin⁹ ab angelis quia passibilẽ ⁊ morta lem fecisti: cuiusmodi angeli nõ sũt facti per meritũ tamẽ passionis sue. gloria resurrectionis et honore ascensionis sup omnes celos et an gelos coronasti eum et consti tuisti eum caput ⁊ regez sup omnia opa manuũ tuarum Omia subiecisti sub dominio et potestate eius vt pesset omni bus ⁊ dominaret cunctis ad nutuz oues et boues vniuersas in super et pecora campi. Volucres celi et pisces maris qui perambulant semitas ma ris ad que omnia diuina puidentia se extendit.

Ostensa tãta dignitate christi ꝯclu dens ait: Domine cui omnis po testas data est in celo ⁊ in terra do minus noster nostrã naturã assu mens ⁊ in ea nos redimẽs vere val de admirabile est nomen tuũ in vniuersa terra.

¶ Psalmus. IX. in quo de iu diciaria potestate christi

Confitebor ti bi domine cõfessione lau dis in toto corde meo ñ in parte tm̃ predicabo excellentia quedam opera tua: que omia cer te sunt admiratione digna Letabor interius et exultabo ex terius intensa leticia in te non in re bus secularibus non in iocunditate rerum labiliũ. quia ibi nõ est vera le ticia psallam ope gratias agens nomini tuo qõ altissimũ est Letabor dico ⁊ exultabo gr̃as agẽs Quia inimicus humani gene ris diabolus per te conuerte tur retrorsum deficiendo a ꝓpo sito malicie sue ⁊ inimici nostri satelli tes infirmabuntur i sua potesta te quia bonis nocere non poterunt. et peribunt in die iudicii a facie tua sententiãte ⁊ puniẽte eorum ma liciam.

Letabor insuper ⁊ exultabo taz ani mo q̄ corpore in te. Quoniam fe cisti iudicium meum sumẽdo hu manam naturã ⁊ penalitates ei⁹ vt pro me satisfaceres et causam me am fecisti ⁊ confirmasti aduersario meo cõdemnato: quare merito sup tronum futuri iudicii cuz maiesta te magna sessurus es iusticiam singulis tribuens ꝑm merita singu lorum.

Increpasti per predicationẽ apo stolorum gentes: de idolatria cui erant dedite et perut impius di abolus amissa potestate qui adeo pe rut vt nomina idolorum deleue ris de terra in eternum Errores diuersi quibus diaboli animas occidunt defecerunt ꝑ chri stum ⁊ apostolos pro magna pte in ꝓmo aduẽtu. In secundo vero ex to to deficient et ciuitates eorum: demonum cultui deditas per princi pes catholicos destruxisti idolor

culturam ab eis excludẽdo ⁊ eas dei seruitio subiugando.

¶ Periit memoria idolor⁊ ⁊ idolatrar⁊ p sonitum pdicatiõis apl'or⁊ ⁊ alior⁊ pdicator⁊ dominũ vero ⁊ regnũ xpi pmanet in eternũz ex merito illi⁹ iudicii q̃ iudicatus est in morte. ¶ Paratam habet potestatem iudiciariam ad iudicandũ et ipse cui pater dedit omne iudiciuz facere iudicabit orbem terre et populos in equitate et iusticia vnuscuiusq; meritis pmia ꝙdigna reddens. ¶ Et factus est dñs refugium pauperi spiritu populo catholico . paup aũt dicit̃ qui terrena cupiditate euacuat⁹ celesti desiderat largitate vitescere adiutor in tribulatione qñ oportunuz est illud est adiutoriũ vulcissimũ quod in necessitate prestatur:

¶ Et q̃ refugiũ es ⁊ adiutor Sperent in te nõ in se aut in reb⁹ q̃ temporis volubilitate ptrãseũt qui noluerunt p verã fidẽ potentiaz et magnificentiam tuam .quoniam non dereliquisti omnino absq; cõsolatione querẽtes te fide ⁊ sanctis opibus

Et ideo vos o fideles p tãtis beneficiis. Laudate dominuz gratias agendo qui habitat in ecclesia catholica in qua illuminati celesti gratia per fidẽ cõtemplant̃ deuz et predicate inter gentes admirandam ,pudentiaz et studiosam diligentiam in reparatione humani generis.

¶ Nolite timere si tirãm occidũt corpus Quoniaz dominꝰ non est oblitus clamorẽ pauperũ occisorum . qm̃ recordat⁹ est clamores eorũ glorificãdo eos ⁊ ꝙsolando ⁊ interfectores puniendo requirens sanguinem eorum de manu tirannor⁊ aliquando p penam tẽporalem.aliquãdo p eternam .aliqn̄do vtroq; modo.

Propheta in persona ecclesie. Vide domine afflictionem meam quia erectus est inimicus meus exaltatus est Respice et exaudi me domine deus meus illumina oculos meos ne vnquam obdormiam in morte ne quando dicat inimicus meus prevalui adversus eum qui tribulant me exultabunt si motus fuero

Tu vide domine Qui elongas me a persecutionibus hereticorum ⁊ paganor⁊ ac iudeor⁊ et sectis eorum que sunt porte mortis. quia per eas est introitus ad eternã mortem vt annunciem predicando omnia opa laudabilia tua p que nomen tuuz eximũ toto orbe celebratur.annunciẽ dico existentibus in portis ecclesie militãtis .que ecclesie triumphãtis filia est

Quia exaltas me de portis mortis. ideo Exultabo in christo iesu saluatore electorum tuorum ex ultabo etiaz in depressione inimicorum meor⁊:multi enim gentiles in peccato quod fecerunt occidendo corpora sanctorum: obstinati mortui sunt ⁊ in infernũ demersi

¶ In laqueo mortis quez fraudulento consilio sanctis viris paraverunt comprehensus ẽ pes eorum ipsis pena mortis anime et corporis in sempiternũ illaqueatis

¶ Cognoscetur iudiciaria potestas dei iudicia faciens cum reddet vnicuiq; ꝓm opera sua peccator vero ex operibus manuũ suarum comprehensus est q̃ dign⁹ sit eternis supplicijs.

Conuertẽtur i finali iudicio peccatores in infernum quod erit

quãdo p sententiã xpi deiicient in infernũ pfunduz cuiusmodi sũt gẽtes que obliuiscũtur deũ scz in fine moriẽtes sine penitẽtie remedio

¶ Prophetа de remuneratiõe sanctoz loquẽs ait: In finali iudicio non erit obliuio pauperis spũ. z si hic videant aliqñ esse in obliuione patientia enim pauperũ non carebit remuneratione qz et si differt nõ aufert auxiliuz dei a sanctis suis. ¶ Prophetа spũ puidẽs aduentũ antichristi z piculi magnitudine pterritus clamans ait:

Exurge dñe ad iudicandũ excita potentiã tuã non prevaleat facere quod vult homo peccati. s. antichristus homo pessimꝰ in quo tãta erit versutia z potestas vt sola virtꝰ tua possit supare eiꝰ nequiciã. et celerrime iudicẽtur gentes q cũ ipso seueriſſime scelera magna facturе sunt. ¶ Constitue pmissiue. legislatoꝛem scz antichristũ sup eos q eum sequũtur nõ ad regẽduz sed ad eoꝛ ruinã z subuersionẽ sci/ant gentes que antichristo adherebunt sciẽtia experiẽtie quoniam homines sũt fragiles z stulti ponẽtes fidẽ z spem in antichristo omnium hominũ pessimo.

Ut quid domine recessisti longe a sanctis tuis tpe antichristi i q despicere videris eos non liberando cito eos in tã oportuno tẽpoze qđ est tps tribulatiõis.

Vere oportunũ tps erit subueniẽdi fidelibus iustis. qm Cum supbit impiꝰ antichristꝰ in potestate populus christianꝰ obedire sibi nolens cruciabitur omni genere tormentoꝛ: verũtamẽ ipse z satellites eius comprehendentur in consiliis quibꝰ cogitant cruciari sanctos qz ipsi in fine cruciatibus peribũt cũ dñs spũ oris sui interficiet antichristum.

Supbiet quidẽ impius Quoniaz tamẽ antichristus homo peccati laudabitur et bñdicetur a suis adulatoꝛibꝰ elevatus in supbiã magis ac magis delectabit in cruciatibus sanctoꝛũ peccatoꝛ antichristus ex nimia adulatione adherenti sibi ita eleuabitur in supbiaz q blasphemabit deum vsurpãs sibi diuinitatis nomen qui secundũ multitudinem ire diuine contra se prouocate non queret penitentiam sed moꝛietur in sua obstinatione induratus.

Non est deꝰ in conspectu eiꝰ: non enim ꝓsiderat deũ omnia ꝓgnoscentẽ nec considerat eũ futuꝝ iudicem: et ideo vie illius cogitatiões cõsilia z opa sordẽt in omni tpe vite sue. ¶ Auferentur a memoria sua iudicia tua z ideo ñ metuet illa supuentura sibi p elatione z obstinatiõe nimia omnes vero inimicos suos reges terre potentia z volis sibi subiciet vt solꝰ regnet z sedeat in templo dei extollẽs se sup omne qđ colit z dicit deus

Et dicet ex nimia elatione in coꝛde suo ego securꝰ suz in statu meo non moueboꝛ de gente in gentem sup oẽs regẽboꝛ: dominũ enim meum stabile erit atqz firmũ sine malo inq̃etudinis aut aduersitatis

Cuiꝰ os blasphemijs xpm et ꝓtumelijs in sanctos plenum erit et amaris comminatiõnibus et dolis decipiet multos.

et lingua sua mādabit laborem et dolorem inferri sanctis

Sedebit semp cogitās ponere occulte insidias sanctis adherentibus sibi malis hominib⁹ huius seculi cupidis quos muneribꝫ accumulabit sibi vt eoꝝ cōsilio interficiat innocentē scz fidelem populum sibi nō obedientē.

Oculi eius in paupem populū christianum crudeliter respicient quō depaupabit eum et quasi leo in spelūca sua meditabitur insidias et artes q̄bus fraudulenter possit xp̄ianū populū ꝙsumere.

Insidiabitur rape violentia pauperem populū xp̄ianū. si vero sic nō poterit: curabit rapere pauperem fraudulētia dum cū blandiciis ⁊ possessionib⁹ ad suas neq̄cias flectere faciet.

Captū vero fidelē In laqueo p̄missionis diuitiaꝝ humiliabit eū trabēdo eū ad cōsentiendū ei: et subiciet dominationi sue. ⁊ cū antixp̄s nimia felicitate i ociū remiserit animum inclinabit se ad delicias et voluptatē carnalē: sed dño nō patiēte eū amplius seuire in sanctos repentino interitu a suo dominio cadet

Merito cadet qm̄ Dixit in corde suo oblitus est de⁹ sanctorū suoꝝ vt eos saluet auertit faciez suam ne videat ea que in terra ⁊ in hoc mūdo agunt vnde q̄diu seculum durabit sine fine regnabo.

Propheta vt p̄dicta mala cito fiant petit accelerari iudiciū dicēs Exurge ad iudiciū dñe deus qui videris dormire pmittēdo antixp̄o tāta mala inferre sāctis tuis et exaltetur potestas tua i vindictā ei⁹ ne obliuiscaris tuorū fideliū:

Propter quid impi⁹ antixp̄s suis blasphemiis irritabit deum nisi quia credit q⁹ de⁹ tanq̄ nesciēs aut impotēs non requiret facta sua ad pumendū

Sed ipse antixp̄s fallit: qm̄ tu dñe qui nosti oia Vides laborē et dolorem quos sanctis tuis intulerit. et ꝙsideras qualiter antichristus ⁊ cōplices suos tradas in manꝫ iusticie tue ad pumendū

Et hoc merito Quoniam tota spes populi christiani in te est vt eum ptegas. et ideo ipsi tanq̄ orphano paterno solatō destituto tu eris adiutor

Contere potentiam antichristi peccatoris in se et maligni i alios discuties a te peccatū illius si sit amplius vtile ad purgationem electoꝝ et non inuenietur vltra ad hoc esse vtile eo q⁹ sufficiēter erit purgati. et sic antixp̄s ⁊ ꝙplices deficientur in ignē inferni.

Tunc destructo antixp̄o manifeste. Innotescet regnū eternuꝫ et dominiū xp̄i sine fine pacificū peribunt aūt antichrist⁹ ⁊ ꝙplices sui pagani: iudei: heretici et falsi christiani de terra illius. id ē. de regno quo soli beati pfruūtur.

In quo Desiderū iustorum exaudiunt dñs ardorē vo desiderij eorum ad pticipandū beatitudinem tuā intellexit clemētia tua

Iudicare ergo p̄ populo christiano humili qui erit in fine mūdi p eo ferēdo sententiā sic vt non apponat magnificare se sup terram supbus ille antichristus vt fecit q̄ erit purus hō nō deus licet a

demone possessus ostendz se tanquã sit deus.

¶ Psalmus.x. in quo docz resistere hereticis qui fideles nituntur in suam prauitatẽ conuertere.

¶ Vox ecclesie

IN domino confido tenẽs ei⁹ fidẽ: qui est mons in vertice montiũ quomodo ḡ vos o hereti ci dicitis anime mee transmigra ad nos qui sum⁹ p excellentiaz sicut mons alt⁹ sciẽtia ⁊ vita ¶ O heretici petitis a me trãsire de veritate ad falsitatẽ: a luce ad tenebras heretice prauitatis: hoc ego nõ faciaz quia si sic hoc facerẽ ero sicut passer instabilis ⁊ vagus q̃ ad nequissimas p̃dicationes leuitate incõstantis animi transfertur

Ideo aũt in dño cõfido ¶ Quoniaz peccatores scz heretici intendẽrunt potentiaz verbositatis sue parauerunt insidiose verba venenosa et acutas sententias. quas de scripturis sanctis iuxta voluntatẽ suã detorquẽt vt ambiguis et obscuris sententijs vulnerent animas simplicium

¶ O dñe Intellectũ vex ⁊ sanũ legis tue qué de scripturis sanctis p sanctos tuos doctores ecc'lie exponẽdo pfecte ediditi heretici male exponẽdo puerterunt et destruxerunt q̃ruz in eis sunt q̃ falsis interpretationib⁹ scripturas sanctas lacerare moliunt̃ puertẽtes in quorundam necem que a dño plata sunt ad salutẽ iustus aũt scz xp̃s quid faciet respõdet̃ q̃ reddet bona bonis et mala malis.

¶ Dominus eni facit fideles suos bonos templum suũ inhabitãdo in eis p gr̃am ⁊ inhabitãdo sanctificat et celestes efficit in quibus ip se sedet ¶ Oculi eius ī populum christianũ respicũt ei miserando ⁊ ad ipsum p̃tegendum. et oculi ei⁹ scrutantur act⁹ ⁊ cogitationes filiorũ hominũ.

¶ Dñs scrutatur ⁊ inquirit iustuz actus eius inquirẽdo ⁊ hoc ad remunerandũ: impioꝝ aũt ad puniendus qui diligit iniquitatẽ odit animam suam quia ei eterna supplicia p̃parat.

¶ Propheta ō pena maloꝝ ait ¶ Pluit super peccatores laqueos in dissolubiles penaꝝ q̃ eterne erũt pene eoꝝ ignis inextinguibilis fetor intolerabilis remorsus cõscientie incessabilis: ⁊ be pene pars calicis eorum mẽsurabunt̃ iuxta modum ⁊ mensurã meritoꝝ eoꝝ.

Et hoc faciet dñs ¶ Quia iust⁹ est et iusticias dilexit vnũquéq; ꝑm ꝓpriũ opus iudicãs et equitatem vidit vultus eius vt iustis p̃mia peccatorib⁹ penas tribuat ꝑdignas

¶ Psalmus.xi. in quo ꝓpheta petit a malis huius mundi liberari.

SAluum me fac dñe a mundi malis ⁊ periculis: quomã in aliquo alio nõ est salus: ideo timentem ⁊ exclamantẽ exaudi quoniam defecit sanctitas in hominibus pauci sancti sunt inter tot malos quoniam diminute sunt veritates. scz vite ⁊ doctrine ⁊ iusticie a filiis

hominum. ¶ Vere diminute sūt veritates a filiis hominū. qm̄ vana sc̄z falsa locuti sunt vnusquisq; ad decipiendū suū proximū labia dolosa existētes q̄ garrula ad oblatrandū ⁊ dolosi ad decipiendum ⁊ vere dolosi sūt q̄ duplici cor de locuti sunt aliud dicētes et aliud in corde retinentes.

Disperdat dominꝰ vniuersa labia dolosa vt iudeoꝝ qui dolose ⁊ fraudulēter loquūtur de christo et hereticoꝝ et linguam magniloquam arrogantē ⁊ extollentē se vt est superboꝝ ypocritaꝝ ⁊ vanoꝝ philosophantiū Qui sc̄z pbi dixerunt linguam nostram magnificabimus loquacitate se extollentes ⁊ de potestate labioꝝ se iactātes dicentes labia nostra facūdia nostra sentētie quas pferimꝰ nr̄o ingenio ⁊ studio habite sūt: doctores ex nobisipsis habemꝰ non aliunde quis noster dominꝰ est: a quo p̄dicta vt a domino cognoscamus et cuius legi nos subiiciamur: quasi diceret nullus. ¶ Quia mala p̄dicta faciunt dicit deus pater Propter miseriam tollendā quaz sustinent iusti et gemitū eoꝝ nunc tempore gratie ne diutina tribulatione grauent apparebo in filio meo incarnato qō ante in priori seculo non feci. ¶ Ponaz in iesu filio meo consolationē paupeꝝ et potenter et efficaciter agam omnia p eum genꝰ humanū liberādo. itaq; nihil ei resistet.

Et hec certissime euenient q̄ Eloquia domini eloquia casta sūt nulla adulterina falsitate corrupta: pulcra pura ⁊ rata sicut argentuz examinatum purgatuz multipliciter ab oi terrena ꝓmixtione et ideo certissima habēda sunt

Quia talia sūt eloquia tua Tu domine p̄ certo seruabis nos h̄ in pñti. ⁊ ab hostib⁹ ptegendo p gr̄am et custodies nos liberādo ab omni generatione maloꝝ in futuꝝ per gloriam. ¶ Tu dñe seruabis nos sed Impij qui sunt absq; pietate religionis in deū ⁊ cōpassionis in p̄ximum in circūitu viciorꝝ ambulant nō ptingētes ad mediū virtutis ⁊ ideo nunq̄ ad rectā possunt semitā puenire: ⁊ p cōsequēs puenire neq; unt ad requiē beatā secundū altitudinem autē cōsilii tui qō est incōprehensibile multiplicasti electos tuos in virtutibus per quas eos facis ad pticipandam beatitudinem tuā puenire

¶ Psalmꝰ. XII. in quo de desiderio sanctoꝝ patrū ad aduētum Christi.

¶ Prophetа in pſona iustoꝝ

Usquequo domine oblivisceris me p̄sentiā incarnationis differendo nūquid hoc erit finaliter vsq;quo p̄sentiam filii tui tādiu desideratam abscondis a me:

Quamdiu ponā ꝯsilia in anima mea tractans ⁊ cōsiderās q̄ venies quamdiu hanc afflictionis ⁊ inestimabilis anxietatis magnitudinem patiar cōtinue ex dilatiōe aduentus tui:

Usq;quo exaltabitur ⁊ gloriabitur inimicus meus diabolꝰ super me q̄ totū genus humanū habeat captiuum respice mitte quez

missurus es et exaudi me cito ne dilatione diutina totus mūdus raptus erroribus pereat domine deus meus: cui⁹ ego sum seruus et creatura Illumina oculos meos lumine tue cōsolationis ne vnq̄ obdormiam in morte mortalis culpe ne quando dicat insultādo inimicus meus.scz diabolus prevalui adversus eum.

Qui tribulant me scz diabolus z angeli eius exultabunt si motus fuero a stabilitate fidei z a caritate tua ego autem non in iusticia mea sed in misericordia tua speraui ab his tribulationibus liberari. ¶ Non tantū speraut sed Exultauit cor meum leticia interiori in salutari tuo scz Christo quē z si carnalibus oculis nō videā Interioribus tamē oculis fide intueor saluatorē omniū esse venturum: z ideo cantabo domino mente z voce qui bona tā diu desiderata z promissa certissime tribuet mihi et psallam bonis opibus ad laudē nominis tui altissime.

¶ Psalmus.XIII.in quo prophetа increpat iudeos qui venienti Christo ñ crediderunt.

¶ Populus iudaicus

INsipiens videns Christū humana carne tectuz z in humilitate dixit non soluz ore sed etiā corde non ē hic homo deus nec qui predict⁹ est a propheris.

Et ideo dixerunt. quia Corrupti sunt dum a scriptura⁹ sanitate recedentes:in sensus pbati sunt incidisse vitiosos abominabiles.id ē detecti z despicabiles in oculis dñi in cogitationibus suis non est qui faciat bonum meritorium nisi qui puenerint fide z charitate vsq̄z ad Christū de quo⁹ numero fuerunt omnes sancti noui z veteris testamenti. ¶ Et hoc ver⁹ est Quoniam deus pater d altitudine sue diuinitatis prospexit super iudeos patriarcha⁹ hominū rationabilium filios vt videri faceret si aliquis forte diuinitatem filii in assumpta humanitate latentem vera fide cognosceret z bona opatione requireret. ¶ Quales autem reperit ostendit dicens:Omnes tam maiores q̄ minores declinauerunt a rectitudine iusticie originalis:totuz enim humanū genus obnoxiuz fuit peccato originali. quoniam omnes simul in primis parentibus peccato infecti inutiles facti sunt.id est.non valentes cōsequi vitam eternam ad quā participandā fact⁹ erat homo nec vnus reptus est qui faciat bonum meritorium superne beatitudinis nec etiam vnus inter filios hominū reptus est.

¶ Vere inutiles facti sunt.quoniam Sepulcrum patēs est guttur eorum fetidos odores exalās verba eorum fetida sunt et pestifera corruptiua bonorū morū et ne soli pereant linguis suis dolose agebant. quia sub specie boni habent psilia dolosa: dogmata labiorum suoruz venenosa sunt z mortifera. sicut est venenum aspidum insanabile.

Quorum os maledictione. id est.blaspbemia in deum et amaritudine in proximum plenum est

ꝓmptiet expediti sūt affectus eorū ad effundendū sanguinē Christi ⁊ suorum.

Duo sunt potissima mala que iudei ꝑfidi incurrunt ex opibus eorū malis Primū est Contritio siue punitō in ꝓsenti ꝑ romanos: alterū est perpetua in futuro damnatio vbi est omīs miseria. et hoc ideo quia christū qui est pax nostra cecati cor de intelligere noluerunt q̄ oia iō ꝓtigerūt quia non fuit timor dei ante oculos eorū

Non timent nunc. sed Nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitatem quādoq; dei iusticiam: vtiq; cognoscent experiēdo in futuro iudicio quādo sc̄z viderint bonos ad eterna ꝓmia diuinit⁹ inuitari: se vero ad eterna supplicia nunq̄ finiēda transmitti qui deuorant plebē meam simplices christianos q̄tidiana rapina sicut escā panis cōsumerent.

Hoc enim ideo cōtingit iudeis. q̄ Deum verum venientem in carne non crediderunt: illic. s. in damno rerum tpalium trepidauerūt timore vbi non fuit iusta ratō timoris sicut Pilatus timore cesaris vt iudei timore romanor̄ ne locum et gentem perderent abiecto timore dei Christū occiderūt.

Cognoscent inq̄ Quoniam deꝰ in generatione iustorum est iustus eni est ⁊ iusticias diligit: ſz vos o miseri iudei consilium Christi inopis suscipere noluistis qui ad vos venerat liberādos: humilem aduentū ⁊ cōsilia eius ꝓtempsistis: quia in eo non vidistis pompā seculi: qui ideo in humilitate venit vt q̄s vocabat doceret in deo solo spez ponere non in rebus seculi transeuntibus. O vos iudei ꝓfudistis id est. repulistis cōsiliū Christi hoc stultum fuit. quia Quis dabit de sion salutare israel ⁊ ecclesie gentium nisi deus pater qui Christū dominuz mittere dignatus est omnium recte credentium saluatorē: qui cuz damnauerit diabolum qui impia crudelitate plebē dei persequebat et tenebat captiuam exultabit et letabitur iudeorū et gentiū populus q̄ ad regnū celor̄ diuina miseratione puenerit.

Psalmus XIIII. in quo propheta querit quis digne in ꝓsenti ecclesia deo militat et in futura vita requiem sit habiturus.

Domine quis digne habitabit in tabernaculo tuo sc̄z in p̄senti ecclesia militante in quo multi sunt corpore qui nō sunt fide. multi nomine q̄ nō sunt nūmine aut quis requiescet in monte eterne beatitudinis tue: Responsio Qui immunis est ab omni labe peccati mortalis et operatur iusticiam dei ꝓcepta inuiolabiliter obseruando. Qui loquitur veritatem prout existit in corde qui non egit dolum in lingua sua aliud habēs in ore ⁊ aliud i corde ad decipiendū ꝓximum

Nec fecit cuiq̄ hominū malū in facto, nec corpaliter nec spūaliter vt illi fraudes machinatus est et ob ꝓbriuz detractionis aduersus

proximos suos non accepit i cor de temere aut libenter criminatoribus credendo: aut ore defectus eoꝝ preteritos improperādo aut ad eoꝝ infamiam aliis ꝓpalando: nec in aure libenter detractores audiēdo

Qui ita fortis est ꝙ Ad nihilum reputatus est in conspectu eiꝰ malignus diabolus vel homo mala suggerens. sed timentes deuꝫ vrpute virtuosos dignos gloria et honore indicat et honorandos demonstrat.

Qui iurat proximo suo. aliqua facturus et non decipit sed ea firmiter obseruat qui pecuniam suam non dedit ad vsuraꝫ et munera vt innocentis causaꝫ depmat non accepit.

Qui facit hec que dicta sunt incōcussa stabilitate in pace requiesc̄et in monte sancto dei monte felicitatis eterne.

Psalmꝰ. xv. in quo agitur de christi resurrectione

Vox christi

Conserua me domine inter pericula: ⁊ libera me ꝺ morte ⁊ facito resuscitari de sepulcro ⁊ debes quoniam speraui in te nō i alio et dixi domino corde ⁊ ore et ope deus meus es tu in eo ꝙ bō sum ⁊ vere deus quoniam bonorum meorum aut alicuius alteriꝰ non eges hoc enim est proprīū tue diuinitatis qui fons es omnis boni sed ego ꝑm ꝙ homo ⁊ mei egemꝰ bonis tuis. Inter alia a patre meo ꝺ obtinui ꝙ In sanctis apostolis ⁊ discipulis meis. qui spe ciues sunt terre viuentium mirifice adimpleuit voluntates meas illustrando eos luce sue sapientie ⁊ scientia predicandi ⁊ confirmando miraculis p̄dicationes eoꝝ.

Bene autem mirificasti voluntates meas ꝑ sanctos meos apostolos: qm̄ et si Multiplicate fuerint apud gentiles cecitates idolatrie nichilominus ꝑ apostoloꝝ meoꝝ predicationem dimissis idolis ad fidē velociter concurrerunt.

Non congregabo per apostolos conuentus fidelium: ꝑm ritum veteris legis. non enim cōuentꝰ eorum erunt carnales nec de sanguinibus pecudum propiciatus ꝙgregabo eos nec memor ero nomē eorum per labia meorum quia nomina illa antiqua: que infideles habuerunt: per sequentem gratiam sunt ꝙmutata: Prius enim dicti sūt filii ire. filii diaboli. filii carnis. post aduentum domini sacris fontib⁹ renati appellati sunt christiani filii di amici sponsi.

Portio enim hereditaria mea: et meorum non est terrena tota delectatio et potus meus et meoruꝫ nō est carnalis sed est deus tu pater es qui per meritum passionis mee restitues hereditateꝫ eterne glorie meis quā in Adā pdiderūt.

Limites hereditatis mee quasi sorte ceciderunt non tamen casu aut fortuitu: sed tue diuinitatis dispositione in preclarisqꝫ non i animalibus hominibus sed in sanctis fide doctrina ⁊ miraculis fulgētibus et hereditas mea preclara est mihi mihi placet et cara est.

licet non mundo.

Benedicam dominum gratias agens qui tribuit mihi intellectum quo omnia mihi nota sunt. et meis intellectum dedit qui prius indocti erant insuper inter alia mala mea est q̄ reues mei. id ē. iudei ex quibus ſm carnem descendi increpuerunt me vexando iniurijs z blasphemijs et verberibus vsq; ad mortem increpuerunt me iudei sed in his attēte z puide.

Aspiciebam dominum existētem in conspectu meo semper vt omnia iuxta voluntatem suā agerem omnia transitura contemnam. quia dexteris est mihi vt in eo stabilis permaneam. et ideo nihil sinistri mihi preualet.

Propter hoc q̄ ita fauet mihi dominus vt stabiliter in eo permaneaz letatum est cor meum gaudio interiori et exultauit lingua mea exterius alacri sermone insuper p̄ter predicta creuit mihi leticia. quia caro mea non deficiet in interitu vt inimici mei existimāt. sed in spe resurrectionis certissima requiescet tanq̄ dormiēs in sepulcro

Letatum est insuper cor meū Quoniam non derelinques morte cōmuni animam meam in inferno vbi descendet ad liberandum sanctos sed gaudens z triumphans capta preda reunita corpori ascendaz in celos nec patieris corpus meum a te sanctificatum videre putrefactionem.

Non solum predicta facies imo iaz pro me Notas fecisti hominib⁹ vias vite vt in mandatis tuis humiliter ambulantes mortifere superbie venena declinarēt et adimplebis meos leticia cuz vultu tuo ita vt nihil vltra desiderent cum facie ad faciem te viderint: in quibus ego sum qui etiam delectationes habebunt in bonis tuis eternis sine fine duraturas.

Psalmus. xvi. in quo est oratio christi ad patrem pro se et ecclesia.

Vox christi ex humanitate

Exaudi domine iusticiam meam: clamantem ad te impleas q̄ iusticia mea petit: et diligenter auscultа ad deprecationem meam liberando me a malis.

Auribus tue clementie percipe orationem meam fusam veraciter ex corde meo non in labijs doloſis sz simplicibus. non alia ore p̄fero: z alia mēte retineo.

Exaudi inquā quia hoc in oratione mea peto vt Judicium quo iudicatus sum a Pilato et a iudeis manifestetur prodijsse de noticia z voluntate tua et oculi tui videant equitatem iudicando inter me z illos retribuendo mihi premiū resurrectionis: iudeis vero penam cōdignam sue iniq̄tatis.

Ideo sancte pater fac q̄ peto: quoniam Probasti cor meum vtrū tibi obediens essem: et vtrū vsq; ad mortem tuis iussionibus parerez: et hoc per multas iudeor⁹ in me irrisiones z molestias et visitasti aduersitate tribulationis et igne acerbissime passionis me examinasti et

non est inuenta in me iniquitas sed semp humilé et obedientem et iustum me p omnia pbasti.

Ceterum ita iustus inuentus sum t patiés Ut non loquatur os meum opera hominuz: que ñ oportet. nihil o pater locutus sum nisi qđ ad tuam gloriam pertineat ego sustinui vias laboriosas passibilitatis t mortalitatis paupertatis et afflictionis t passionis: non pro culpa mea sed per verba que processerunt de labijs tuis. scz de ppbetis complenda.

Perfice gressus meos actiões meas quibus in boc mundo quasi q busdam pedibus ambulamus cõserua in mandatis tuis vsqz ad finem vbi est meritoruz ac premiorum tota perfectio vt imitantes me ñ moueantur abs te:

Quoniam exaudisti me alias certissime me scio exaudiendum. et ideo.

Ego clamaui inclina aurẽ misericordie tue mihi humili et exaudi verba mea que sequuntur

Mirabiles fac misericordias tuas quibus me virtutibus fulgere t miraculis choruscare concedis. id est. ad effectum perduc que t si ñ credant tamen sub admiratione conspiciant ne misericordie tue vilescãt t minus apprecientur. tu fac boc. q̃ sperantes in te in eterna vita constitues.

A resistentibus mihi iudeis qui demoniaco instinctu aduersus me seuiunt qui dextera tua sum per quez pignus pacis dedisti mundo custodi me ꝑm humanitatem ita diligenter vt custoditur pupilla oculi

Sub mumento alarũ tuaruz. id est. misericordie t charitatis protege me t meos ab instãtia impiorum demonum t iudeorum qui me t meos afflixerunt vsqz ad mortem

Ita afflixerunt q Inimici mei iudei circumdederunt vitaz meam gladijs t fustibus consilijs t insidijs volentes eam perdere adipẽ. id est. abundanté maliciam suã tanta obstinatione firmauerunt: vt absqz vlla misericordia persequerentur me os insuper eoruz locutum est contra me superbiam dicentes: aue rex iudeoruz t bmõi

Proijcientes me extra ciuitatez quasi locus de me macularetur: circumdederunt me non obsequio: sed furore in cruce quasi ad spectaculum conueniẽtes vt me deriderẽt et boc ideo quia oculos cordis eorum statuerunt non eleuare ad deum sed declinare ad terram suam t gentem conseruandam putantes se locum et gentem et diuitias amissuros si xp̃m nõ occiderent

Suscepernnt me principes iudeoruz a Pilato dicente eis: tollite eũ et ꝑm legem vestrã iudicate vt leo famelicus paratus ad predaz et populus reliquus iudeorũ: sicut catulus leonis permanens in insidijs vt sue crudelitatis votum more ferarum in me adimplerẽt

Exurge domine ad vindictã contra iudeos: quem dormire arbitrantur mali aut iniquitates hominum non curare dum mihi non subuenis et preueni factum eoruz vindicta excecationis t destitue eos t deiice eos vt locum et gentem perdant: p quibus retinendis me filium tuum

occiderunt eripe animam meaz ab impio diabolo resuscitãdo me a morte illata ab impiis frameaz tuam .id est.animã meaz qua vsus es tanq̃ framea ad debellanduz regna iniquitatis contra hostes v tutis tue.

Dirude hos inimicos virtutis tue a paucis fidelibus q̃ habitant hierusalez et dispertire ad diuersas orbis partes in vita eorum. quia de peccatis: que tanq̃ tenebre a lumine veritatis tue absconduntur plena est memoria eoruz ita vt obliuiscantur deum.

Saturati sunt viciis et peccatis que ipsi sibi genuerunt o iniq̃tas execranda audiebat sensus eoꝝ mandata dei ꝛ illi saturabantur foꝛ dibus peccatoꝛum et dimiserunt reliquias sue maledictionis paruulis suis ꝛ posteris suis clamantes peccatum eius supza nos et sup filios nostros.

Ego autem in iusticia .id est.cũ victoꝛie triumpho: apparebo in conspectu tuo quando mundum ab interitu moꝛtis sanguinis mei effusione saluaueroꝛad te assumptꝰ fuero satiaboꝛ omnibus bonis repletus cum apparuerit gloria tua in sanctis electis meis qui in me crediderunt.

¶ Psalmus.xvii.in quo de leticia resurrectionis christi ¶ Vox christi in memoriã tanti beneficij dicit:

Diligaz te domine toto coꝛde meo. Quia tu es foꝛtitudo qua sup inimicos meos foꝛtioꝛ existo. quia tu es firmamentum patientie i tolerantia aduersarioꝛum et refugium meum quia in aliis munitionibus non confido et liberatoꝛ meus de inimicis meis

Ipse etiam est Deus meus adiutoꝛ meus qui me creauit ꝟm q̃ homo adiutoꝛ in tempoꝛe tribulationis. et eo adiuuante sperabo in eum quem in preterito semper sensi adiutoꝛem.

¶ Protectoꝛ meus contra insuꝛgentes hostes . quia non de me presumpsi. et firma celsitudo salutis mee ad dissipandos inimicos et susceptoꝛ meus per gratiam cum triumpho.

¶ Et ideo pro bis omnibus Laudans: non meam gloziam :sed gloriam dei querens . et illi vniuersa tribuere qui dignatus est cuncta p̃stare: et inuocabo intus in coꝛde meo dominum et sic per dei adiutoꝛium: ab inimicis saluus eroꝛ.

¶ Vox propbete in pso na generis bumani

Ab inimicis saluus ero: et hoc mihi necessarium est:q̃ ¶ Circumdederunt me dolores non de reb⁹ mundi: sed dolores domini moꝛtis que per peccatum intrauit in oꝛbem terrarum:et iniquitates abundantes et rapide vt toꝛrentes conturbauerunt me

¶ Dolores graues ex timoꝛe infernicircumdederunt me preoccupauerunt me laquei moꝛtis .id est. originale peccatum vn-

de est mors quod ante ligauit me q̃ ex propria voluntate peccarem .qz antequã nascerer ab ipso concepcu me reddidit obnoxium

¶In hac tanta tribulatione invocaui dominum in oratõe mea quod est vnuz et singulare inter mala remedium et ad deum meum clamaui: qui solus potest tante calamitati medicinã afferre.

¶Et ipse dominus et deus meus. Exaudiuit de celo:quod est templum glorie eius vocem meam: et clamor meus quo clamo pro mundi salute introiuit in aures potẽtie et clemẽtie eius

¶Exaudiuit autem dominus vocem meam: quia incarnationis tempore per predicationez christi et apostolorum commoti sunt multi peccatores interius per contritionem ad penitentiam: et qui terrenis erant vediti contremuerunt exterius diuitie et honores et dignitates: quas superbi habent in seculo: que dicuntur fundamenta eorum conturbata sunt et commota vt iam spes falsa mundi non habeat firmamentuz in cordibus hominum. et hoc quia innotuit eis ira dei contra peccatores.

Ascendit lacrimosa deprecatio penitentium: cum cognouerunt quid comminetur deus impiis et feruor charitatis a facie domini procedens in hominibus exarsit: ita vt qui per peccatuz velut carbones extincti et tenebrosi remãserant rursus spiritussancti gratia: accensi et illuminati reuixerunt et ex mortuis prunis viui incipiũt esse carbones.

¶Et hoc adueniente filio dei in carnem qui Inclinauit altitudinez potentie et sapientie sue et descendit ad nos naturam nostre humanitatis in vnitatem sue persone assumens et diabolus qui mẽtes obnubilat sub pedibus eius est subiectus.

¶Et ascendit sm humanam naturam super omnem angelicam celsitudinem: et superat eius sublimitas vniuersas sanctarum animarum virtutes: que velut pennis se a terrenis timoribus in auras libertatis attollunt.

Obscurum.id est.profundum posuit incarnationis misterium diuinitatem suam carnis nube tegẽdo ipsum ex omni parte ecclesia q̃ ei militat ambit sicut centrum: cui fide et charitate omnes fideles coniunguntur licet per speciem non videant eum nunc: nec etiam per scripturam multum clare: quoniam obscura est in prophetis et in alijs p̃dicatoribus qui veluti nubes a terrenis eleuati compluunt verbum dei.

Obscura ẽ dico scriptura In comparatione fulguris qui erit in conspectu manifestationis ei? quãdo scilicet videbitur facie ad faciem prefulgide et splẽdide pre alijs nubes scilicet apostoli transierunt a iudeis ad gentes: transierunt quidem vt grando comminationibus dura corda feriendo et vt carbones ignis humana corda igne diuine charitatis et ardore fidei accẽdendo.

Per quas nubes scilicet p̃dicatores

Intonuit excelsus dominꝰ verba cōminationis contra malos. et idem altissimus dedit vocem suam suauem: promittēdo immēsa premia iustis grando respicit cōminationem que fit malis ignis vero amoris respicit promissionem factam bonis.

Misit apostolicos viros sagittas suas per velocitatem cursus ⁊ strenuitatem officii virtutum pennis recte volantes et dissipauit vicia ī eis ad quos misit illos: ⁊ in manifestationem sue potentie multiplicauit miracula et ꝓturbauit eos id est. pre admiratione ⁊ pauore reddidit omnes stupidos.

Et aperuit veritatem duoꝝ testamentoꝝ que sunt fontes aquarum salientium in vitam eternam apostolis quando Christus aperuit eis intellectum vt intelligerēt scripturas. et tunc ex eoꝝ predicatione reuelata sunt dicta prophetarum que ante non intelligebantur: super quos totius ecclesie fundamenta locantur.

Verum domine licet ista exterius ab apostolis processerint sicut a ministris tamen facta sunt te interius docente ⁊ operante. naꝫ Ab increpatione tua domine increpatio eorum habuit efficaciam ⁊ predicatio eoruꝫ ab inspiratione spiritus sancti inspirantis ⁊ docentis traꝫ tuam futurā timendā.

¶ Vox ecclie est de tpibꝰ xp̄ianis

Hoc totum factum est quia deꝰ pater Misit filium suum de seipso summo ante secula natum qui accipiens carnem in vtero virginis assumpsit me de populis multis scꝫ iudeoꝝ et gentiliuꝫ collectaꝫ in sponsam sibi federe sempiterno ¶ Qui eripuit me de inimicis meis mundo: carne: et diabolo fortissimis ⁊ potissime a demonibꝰ qui oderūt me ⁊ opꝰ erat quoniam confortati sunt sup me quasi vincere potuissent nisi fortior aduenisset qui eorum potentiaꝫ contriuisset.

Preuenerunt me inimici mei prevalendo mihi tempaliter ad affligendam et peruertendā temporaleꝫ vitam meam in tempore persecutionis martyrum sed ptra istas afflictiones factus est dominus ptector meus.

Et eduxit me de angustiis carnalibus quas patiebar in latitudinem consolationis ⁊ bone spei cum per seuiciam persecutoꝝ numerus augebatur fidelium ⁊ hoc bonitate sua non meritis meis gratis enim elegit me in sponsam sibi

Et retribuet mihi dominus i presenti secundū iusticiam mee bone volūtatis quā ipse in me opatꝰ est et secundū puritatē operuꝫ meoꝝ q̄ vicijs non sunt admixta. retribuet mihi i futuro vitā sempiternā. ¶ Et hoc retribuet mihi.

Quia studiosissime custodiui vias dñi dilectione dei ⁊ charitatem primi nec impie gessi recedēdo ꝑ pctūm a deo meo

Et ꝫ custodiui Quoniaꝫ omnia iudicia eiꝰ. s. ꝑmia iustoꝝ ⁊ penas impioꝝ flagella corrigēdoꝝ ⁊ tēptationes pbādoꝝ pseueranti ꝺtēplatione ꝺsidero et iusticias eius scꝫ flagella mihi inflicta non repulia me ſz patiēter sustinui.

Perseuerabo in innocentia mea in qua vocatus sum. Et obseruabo me ab iniquitate mea quatenus iniquitatis antique calamitatibus non inuoluar: et ita immaculat⁹ adherebo ei qui non patitur consortium maculatorum cum sit sanctus sanctorum.

Et hoc erit quoniam scio q⁹ Retribuet mihi dominus in futuro: secundū iusticiam meam et secundum puritatem operū meorum que semper sunt in⁹spectu diuinitatis eius

Dixi fm iusticiam meam et puritatem manuum mearū non ideo quia hec a me sint sed a te sunt. quia ad hoc q⁹ homo sit sanctus per gratiaz necessario Cum sancto tu eris sanctus effectiue. id est. sanctificās illum. z ad hoc q⁹ sit innocens necessario tu eris innocens. id est. innocentiam tribuens siue innocentem faciens.

Et ad hoc q⁹ aliquis sit Electus. id est. separatus a societate malorum necessario tu eris electus effectiue. id est. electorem eius: et si homo diabolum peruersum sequitur cuz ipso pariter subuertetur:

Quoniam populum humilez: christianoz saluum facies cuz in die iudicii ad dexterā collocabitur. et oculos superborum humiliabis quia cū peruerso auctore suo diabolo subuertentur z tantū i tartari profundo mergentur quantum se ad altiora corō tumido sustulerūt

¶ Tu domine Qui illuminasti perfectos scz apostolos z alios primitiuos predicatores qui mundo fuerunt lucerne z luminaria quedam illumina etiaz per doctores alios fideles qui adhuc carnis obscuritate tenentur.

Et ideo rogo vt illumines me Quoniam si illuminas in tua virtute eripiar a temptatione diaboli: vt non cadā p consensuz et in deo meo transgrediar obstaculuz quod inter homines z celuz peccata hominū extruxerūt.

Vere in deo eripiar: quoniam Deus meus talis est: q⁹ impolluta via eius nihil enim immundum p cipit: lex eni domini immaculata est et eloquia sua sunt purissima: et splendida vt argentum igne examinatum z plenus pietate quoniam protector est omniū sperantium in se.

Propheta cōtra paganorum insaniam qui sibi deos multifaria vanitate fixerunt dicit: Bene dixi de⁹ me⁹. Qm quis de⁹ preter dñm cui ex debito seruim⁹ aut quis deus preter deum nostrū quez iustissime adoramus z colimus: quasi diceret nullus. quia alii sunt dii falsi sicut idola gentiū..

Et ipse est Deus qui primo armauit me et precinxit virtute vt fortis sim z ad pugnandū cōtra diabolum siue ad aggrediendū ardua. et posuit immaculatam viā meam sine sorde peccati. ¶ Videtur vox Christi. ¶ Et ipse deus est. Qui pfecit affect⁹ meos directos i via dei agiles z veloces tanq⁹ cernorū ad trasiliēda sine lesiōe h⁹ seculi ipedimēta vmbrosa z spinosa et collocauit et fixit i celo corde mei intēsionē z desiderū

Et ipse est: Qui me cautū ab im

minentibus insidijs et prudē
tem in expugnatione diaboli fecit.
et posuisti vt arcū eneum bra
chia mea dando mihi inflexibilem
cōstantiā ad bene opandum.
Et protexisti me ad salutez q
fortitudo mea pax ꝑdesset nisi ꝓtec
tio tua adessz et potentia diuini
tatis tue humanitatem meaz
assumptam in eterna maiesta
te constituit ¶ Disciplina tua
paterna qua quos diligis corripis:
correxit meos dirigēdo in finez
debituz. id est. in eternā salutē et di
sciplina tua ipa meos docebit
promouēdo ad melioza.
Nec in itinere meo impediūt me an
gustie tales Quoniam lataz fe
cisti charitatē meaz opantē hi
lariter etiam in his que subt⁹
me sunt mortalib⁹ vt nō habeam
corstrictū p auariciā vel irā vel bu
iusmodi. z sic non sunt infirma
ta p mala mundi vestigia meoz
operū q impssi imitāda sequētibus
me. ¶ Nō sunt infirmata dico ve
stigia mea sed Persequar inimi
cos meos q doctrine mee cōtradi
cunt Ꝓprehendam illos in ratio
ne. qz nō habēt quō possent resistere
et non Quertar ab increpatio
ne illoz donec deficiant
Confringam illos tribulationi
bus nec pōterūt psistere ad
uersus me: sz potius cadent subt⁹
pedes meos plenarie mihi subie
cti. ¶ Hoc totū est ex eo qz tu dñe
Percinxisti me virtute vt patien
tie fortitudine iniquoz aduersa su
perarem et eos qui insana ꝟspi
ratione extra me intumuerunt
sub plantis pedū meoz subie
cisti. Inimicos meos iudeos ali
quos eoz dedisti mihi dorsum.
quia in salutiferā victoriam fugati
emersserunt subito christiani facti di
scipuli mei vt Paul⁹ z alii plures et
eos qui in odio meo obstinato
manserunt dispersisti p orbē
In qua dispersione Clamauerūt
ad boies vel deos quos coluerūt au
xilium petētes sz non erat ex eis
qui saluos faceret eos qz sol⁹ de
us potest saluare q deficiēte eis au
xilio humano clamauerūt ad dñm
nec exaudiuit eos quia iudicauit
eos indignos exauditiōe manentes
in sua malicia.
Et post dispsionē Comminuam
eos ad vilē statū z instabilē redigē
do vt pulueres qui añ faciē ven
ti sp moueā z spargit et vt vilissi
mū lutū platearū q ab oīb⁹ ꝟcul
catur delebo eos
Eripies me de ꝟtradictioni
bus populi iudeoz q sp mihi con
tradixit z ereptū ab illis pfidis con
stitues me vt sim caput z rector
gentiū vt iudeis exclusis gentibus
imperē. ¶ Popul⁹ gentiū quem
non visitaui pūcia corpali vel le
ge aut ꝓphetis seruiut mihi ser
uitute latrie mihi credēdo z adoran
do z colēdo in auditu auris. quia
oculis ñ vidit me ꝓdicātē aut mira
cula facientē obediuit aplice voci
audito euāgelio credidit Laus ista
gentiū: exprobratio est magē iudeoruz
Nō sic iudei sz ipi pus filij sz nūc
facti alieni mētiti sūt blasphemā
tes ꝟtra me filij alieni inueterā
ti sunt in peccato in infidelitate
sua. et claudicauerunt. quasi
vno pede debiles quia vetus testa

mētū tenētes ⁊ nouū respuētes clau
di effecti sunt: claudicāt etiā a semi
tis suis lege ⁊ ꝓpheris sequētes lit
teram nō spūm ⁊ traditiones suas
potius q̄ dei.

Vox est exultātis eccl'ie ¶ Illi autē
mentiti sunt ⁊ claudicauerūt. sz Vi
uit dominus i se vita nobilissima
⁊ vita sempiterna: viuit aūt etiaz in
me quē i pūtia mea spōspicio: in quē
firmiter credo benedict⁹ de⁹ me
us ⁊ laudat⁹ ꝓ beneficiis collatis:
et exaltetur auctor salutis mee
vt toto orbi dominet ꝓ fidez ⁊ deuo
tionem ¶ Merito benedictus es tu
Deus qui das vindictas mihi
de inimicis meis me vlciscendo sub
dēdo eos mihi ⁊ fidei tue vnde sub
dis populos sub me vt qui ante
erant cōtumaces ad te cōuersi fiant
pficua deuotione subiecti: tu dico li
berator meus de inimicis me
is furiosis ⁊ feruida malignitate
succensis. ¶ Et etiam tu excelsi
orem me facies omnibus pse
cutoribus meis rationabile enim
est vt quāto alt⁹ in irā surrexerit in
imici tāto amplius exaltet q̄ ptulit
a viro iniquo sz quolibet hereti
co vel scismatico q̄ puersi dogmatis
iniquitate grassatur eripies me
Preter ea que dicta sunt q̄ insur
gentes aduersus me humiliasti con
fitebor tibi confessione laudis in
diuersis gentibus ⁊ voce ⁊ ope
nomen tuū glorificabo:
Merito laudabo qm̄ ipse Magn⁹
est faciens et ostendēs toto or
bi terrarum salutes quas Chri
stus rex ab eo cōstitut⁹ opatus est i
humano genere: ⁊ quas cōtinue ope
ratur in credētibus et est faciens
misericordiam Christo mani
fortī ⁊ liberatori resuscitādo eum a
mortuis ⁊ ad dexterā sedere fecit et
misericordiā etiā facit eius spiri
tuali populo in eum credenti:
et hoc sine fine.

¶ Psalmus. XVIII. in quo de
incarnatione domini.

¶ Apostoli dicti

Q Eli ꝓ celsitudinē cōuer
sationis enarrant genti
bus gloriam maiestatis
Christi in qua est equalis patri ⁊ ip
si apostoli dei firmamentum. q̄z
virtute spiritussācti firmati annū
ciant opera domini que ꝑm bo
minem gessit sz natiuitatē passiōez
⁊ mortē ⁊ huiusmodi.

Ecce q̄ discrete apostoli predicāt q̄z
non omnia omnib⁹. apostoli enī tan
q̄ ¶ Vies clara spiritualis ⁊ pfecta
dici. id est claris et spiritualibus ac
pfectis auditoribus eructant ple
nitudinem sui luminis diuīe sa
pientie secreta reuelādo sed audito
ribus infirmis carnalib⁹ ⁊ tenebro
sis ipsi apostoli auditor⁹ taliū infir
mitati ꝓdescendentes. q̄si nox facti
indicant nō sapiam q̄ est de diuīs
vt q̄ verbū est in ꝓncipio apud deū:
sed scientiā q̄ est de humanis ⁊ d̄ hu
manitate xp̄i ⁊ passione ei⁹ ⁊ hmōi
grossa respectu alior⁹ ¶ Et hoc p̄di
catiōis officiū apl'i tā mirifice exple
uerunt vt oib⁹ linguis loquerentur
Non enim sūt lingue aut gene
ra dicēdi ꝓ q̄ loquētes ñ audirēn
tur ⁊ intelligerēt voces eorum.
Qui apl'i etiā ita late p̄dicarunt q̄
In oēm ptez ambit⁹ terre exi
uit ꝙbum predicationis ⁊ fama

miraculoꝝ eoꝝ et in fines orbis terre verba eorū p se aut p alios a se missos vñ ante defecit eis terra ꝙ lingua.

¶ Propheta narrat q̄d p̄dicauerunt apli. ¶ Dei filius ꝓsumpsit corpus assumptū in quo venit pugnare contra inimicū in sole.i.in manifestatione mūdi qz qui inuisibilis erat factus est visibilis oculis hominuz et ipse dñs tanq̄ sponsus ecclesie copulat⁹ quā sibi copulauit casto et impolluto amore,processit i mundū de thalamo suo sibi ꝙuenienti .i. de intacto vtero virginali.

¶ Qui let⁹ spūali leticia Ut gigas fortissimus z ceteros boies insuperabili virtute trāscendens festinauit ad currendam viaz quā suscepit p redemptione humani generis qui a summo p̄egressus p eternā generationē venit in mundū factus homo. ¶ Qui pacto humane redēptionis ope ascendēs in celum Occurrit plenitudine diuinitatis vsqz ad equalitatē p̄ris qui sup oēs celos exaltatus spūmsanctū sup discipl'os misit de cuius gratie donis nemo est qui digne petat et ñ recipiat ipse enī omniū electoꝝ suoꝝ corda accēdit et illuminat.

¶ Propheta ꝙmēdat legē quā apli p̄dicarūt Primo a latore qz Lex domini deus enī illā dedit cōtra manicheos negātes legē veterez esse a deo. Secūdo a sanctitate z puritate qz immaculata omia enī mala excludit nihil enī immundū aut maluz cōcedit tanq̄ licitū.cōtrarium facit lex machometi Tertio ab vtilitate. quia ꝙuertēs animas.s.de malo ad bonū;de infidelitate ad fidē.contrariū facit doctrina hereticoꝝm. Quarto ab infallibilitate veritatis z certitudinis qz testimoniuz domini fidele plenissima veritate recognitū z adimplens qđ ꝓmisit; qđ non facit doctrina phoꝝ. Quinto a suauitate gust⁹ qz sapientiaz que delectat affectū p̄estans humilibus nō tumida se elatione iactantibus qđ nō facit sciētia mundanoꝝz ¶ Justicie dñi recte qui nō aliter cognoscitur fecisse ꝙ vocat letificantes corda bonoruz spe p̄emii eterni p̄eceptum domini scz nouum testamentū lucidum claruz z immaculatū quale a patre luminuz p̄dire decet illuminans oculos nō carnales sed mētis q̄ diuino munere spiritualiter clarificātur

Timor domini sanct⁹ qui dicit filialis ex amore sancto procedens: permanet in sanctis in seculuz seculi charitas ei⁹ nunq̄ excidit ex qua oritur iudicia domini scz mā data domini in veteri z nouo testamento scripta sunt vera quia immutabili veritate pseuerant iustificata in semetipso qz continēt manifestam iusticiā vnde nō egent alterius autoritate vt firma z iusta habeantur ꝙ ipsius dei.

Et qz talia sūt iudicia dñi z ei⁹ p̄cepta merito sūt p̄feréda oibus rebus mūdi delectabilib⁹.s.diuitus secularibus z delectationib⁹ corpalibus Vere añ sūt dulcia Eteni ferti⁹ tu⁹q̄ vere z deuote seruit tibi expit et custodit ea ope adimplendo qz in custodiendis illis est retributio multa scilicet beatitudo superna incomprehensibilis et ineffabilis.

Sed quia timeo dñe ne longe fiaz a iudicijs tuis p occulta delicta mea que quasi impossibilia sunt bñ cognosci oro ab omnib⁹ peccatis mũdari dicens: Quis enim delicta. s. tã maiora q̃ minora taz cõmissa q̃ obmissiõis peccata pfecte intelligit nullus: nisi tu qui oĩa nosti: ideo ab occultis meis mũda me et ab alienis q̃ suadẽtibus demonib⁹ aut malis hoib⁹ fiũt pce seruo tuo

Ideo peto mũdari a peccatis meis omnib⁹. qm̃ Si nulla eorum fuerint mihi dominata tunc immaculat⁹ ero a criminali macula et sapient mihi iudicia tua tũc aũt emũdabor a peccato supbie q̃ dicta est peccatũ maximuz: tũ quia ea cecidit diabolus et hominem traxit: tum qz initiũ est omnis peccati.

Ideo etiã mũdari peto. qz si emũdatus fuero a peccatis Eloquia oris mei scz orationes et laudes erũt talia vt complaceant tibi cũ procedant ex mũdo corde et meditatio cordis mei erit talis vt grata sit et accepta in conspectu tuo semp qui intus vides et cõscientiã puram inspicis. ¶ In cõspectu tuo dico. quia tu Dñe es adiutor meus in bonis agẽdis et redẽptor meus a malis: adiutor vt habitẽ in caritate tua. redemptor vt liberes me ab iniquitate mea.

¶ Psalmus. xix. in quo propheta tangit dignitatẽ christi scz sacerdotalez et regalem

O Christe

Exaudiat te deus pater in die passiõis tue qui vere appellatus est dies tribulationis in qua tanq̃ sacerdos offeres ei hostiam pro nobis et protegat te virtus dei populi xpiani

Mittat tibi de sancto. id est. de ecclesia auxilium eam ad credentium generationẽ tibi formando sicut Euam Ade ad generationẽ carnalẽ in paradiso et de sion. id est. de diuinitate per quã speculatur omnia tueatur te.

Memor sit omnis sacrificij tui totius passionis tue eius memores nos faciendo et holocaustuz: in quo totũ in cruce te pro nobis deo obtulisti. placidum et acceptum deo fiat et in leticiã resurrectionis quertat. ¶ Tribuat dominus effectuz et efficaciã passionis tue iuxta desiderium et intentionez tuam et non fm eoz crudelẽ intentionem qui passionẽ intulerunt et omne consilium tuum cõpleat. qm̃ omia alto cõsilio facis.

Ideo hoc oro o Christe quia Letabimur in salute quã nobis per tuam mortem opatus es et in nomine tui participatione magnificabimuz cum a tuo nomine dicti sumus christiani.

Impleat dominus omnes petitiones tuas non solum quas in terra fecisti sed etiã eas quas in celo facies interpellans pro nobis: nec inde dubito quia ex nunc anteq̃ fiat per spirituz propbetie mihi monstratum est quoniã dominus resuscitabit Christũ suũ a mortuis

Exaudiet illũ orãte dñs de celo sancto suo vbi sedẽs ad dexteram pris interpellat p nob in cui⁹ fortitudine virtutis et potẽtie salꝰ spũalis cõsistit fidelibus.

¶ Reprobi vero volubili successione temporaliū bonorū q̄ quasi rote voluū tur ⁊ trabunt̄. et hi in curribus superbis efferūtur bonoribus atq; i eis exultāt nos aūt serui dei spem nostram figētes i eternis in nomine domini invocabimus diuinam clementiam ¶ Ipsi reprobi fumbus peccatorū suorū ⁊ rex tpalius cupiditate ligati ceciderunt de spe celesti in mortē eternā nos vo electi surreximus ab infidelitate ad fidem: a vicius ad virtutes et erecti sum⁹ auxilio gr̄e tue ad cōtemplanda ⁊ amanda celestia qui primo tortuosi fuimus in peccatis.

Domine saluū fac regē christū resuscitādo eū a mortuis: qr saluo rege salui erim⁹ vt ipso sedēte a dextris tuis ⁊ interpellante p nobis exaudias nos per eū in die necessitatis nostre.

¶ Ps salm⁹ .xx. in quo de duplici natura in Christo diuinitate et humanitate.

¶ Propheta loquēs ex parte humanitatis Christi ait:

Domine in virtute tua ⁊ omnipotentia maiestatis tue letabitur Christus rex regū ⁊ i eo q̄ p eū dispositi saluare mundū exultabit vehementer ¶ Desiderium cordis eius sc̄z animā suā ponere p redemptione mūdi ⁊ desiderū glorificationis sui corpis ⁊ desiderū vocationis credentiū tribuisti ei p̄cedēdo vt h̄ sicut vellet impleret et petitiones labiorū suorū que ex volūtate deliberata, pcesserūt non fraudasti q̄n omia q̄ fieri iussit impleta sunt. ¶ Et hoc ideo erit Inde preueniisti eū in benedictionibus gratie tue ab instāti cōceptionis posuisti in sup in eo honorem et virtutez regie dignitatis super omnē creaturā.

Vitam .i. resurrectionē gloriosam: petijt a te et tribuisti ei accelerādo resurrectionē ⁊ petiit a te longitudinem dierū ⁊ tribuisti ei in deficientē immortalitatez in seculum seculi ¶ Magna est gloria christi hominis: in ei⁹ salutari resurrectione demōstrata in qua innotuit potestas sibi data in celo et i terra gloriam et magnū decorē addes sup eū cū i celo ad dexterā tuam collocaueris.

Et vere magna est gl̄ia x̄pi homis: Quoniam dabis eū in benedictionem bis q̄ in te credūt vt i ipso benedicant̄ oēs gētes sicut p̄missum fuit Abrae letificans eū p̄ hominē in gaudio qō sui habebūt visione vultus tui:

Et merito hoc erit Quoniaz rex homo Christ⁹ vt humilis corde sperat in domino solū et in misericordia altissimi exequēda p eum humano generi non turbabitur humiliās se ⁊ obediēs vsq; ad mortem crucis ¶ Propheta de punitione malorū. ¶ O Christe ex quo tal' ⁊ tantus es. Inueniatur vltrix potestas tua cū ad iudicium veneris puniendo peccata omnib⁹ inimicis tuis q̄ eā in humilitate non cognouerūt iniurias patientem et maiestas tua in iudicio apparens inueniat ad puniendum omnes qui te oderunt.

Et sic erit q̄n ¶ pones eos scilicet

peccatores qui ꝓtra regulas dñi ob stinata mẽte vixerũt similes cluba no ignis datos ꝑpetuis flãmis ex omi ꝑte in tpe manifestationis tue in iudicio ad eos cõdẽnandum dñs in vindicta sua ꝙturbabit eos ꝓferens ꝓtra eos sentẽtiã dam nationis dicẽs: Ite maledicti i ignẽ eternũ qui deuorabit eos nõ con sumendo sz eternaliter affligẽdo Fructum eorũ quẽ habuissent in terra scz viuẽtiũ si credidissent xpo perdes qz nõ crediderũt ⁊ mandatis eius cõtumaci spũ restiterunt et imitatores eorũ vel quos seduxe runt nõ deputabis inter filios ho minum quos in hereditatẽ sempiternam vocasti.

Merito inter alios iudei peribunt Quoniam declinauerũt in te mala verba dicẽtes ꝙ demoniũ ha bes ⁊ hmõi. et cogitauerunt ꝓsi lia maligna dicẽtes: expedit vt vn⁹ moriaꝫ ꝓ populo ⁊c. sz ista nõ potu erunt stabilire iuxta voluntatem eorꝫ nesciẽtes quid dicerẽt. Gerũ qꝺ vem dictũ est sz malo voto platũ est Tolerabũtur aũt iudei in vita ꝑ senti sed nõ sine pena. Quoniam pones eos dorsum. i. in seruitutem subiiciẽdo et in extremis vite tue que sunt passio ⁊ mors preparabis aptabis malam eorum intentionẽ occidẽdi te ad salutem humani generis qꝺ inde seqtur. illi ita cogitauerũt deprimere. sed Exaltare domine. s. in gla resurgendo ⁊ ad celos ascẽdendo. et hoc in virtute deitatis ⁊ merito humilitatis ⁊ passionis: ⁊ nos cantabimus interi⁹ deuotiõe cordis. et psallem⁹ exteri⁹ deuotõe oris ⁊ annunciabimus excellentiam potestatis tue ⁊ mirabilia ꝙ gessisti

Psalm⁹. xxi. in quo agitur de passione et resurrectione christi.

Christus homo omnia preuidens quasi iam vicina passione ꝑmotus ait ad patrem

Deus deus me us ratiõe humanitatis a te create respice in me in afflictione mea pendentẽ in cruce qualiter me dereliquisti: i manib⁹ iudeorꝫ me psequẽtiũ traditũ eorꝫ voluntati qualiter nõ me preseruas a morte mihi ꝑparata: ꝙ met respondẽs subiũgit longe a salute mea corpali. i. ꝙ nõ reseruer a morte tpali faciũt verba clamoris membrorum meorũ postulantiũ mortẽ meam sine qua eorꝫ delicta expiari non possũt quorꝫ delicta qõammodo sua dicit: qz ꝑ eis penã ipse sustinuit

Signũ ꝙ me dereliquisti est: qm Deus me⁹ clamabo per diez scz circa horã nonã heli heli ⁊c. et ꝑ noctem ꝑcedentẽ pater si possibile est trãseat a me calix iste et non exaudies sed hoc ꝙ nõ sim exaudit⁹ in hac mea oratione nõ scribetur ad insipientiam meam quasi nescirem quid aut quomodo peterẽ: sz ad sapientiã maximã. quia cum modus iste humane liberationis ꝑ passionem meã fuerit cõuenientissim⁹ vt sic homo solueret qõ debebat ⁊ deus redimeret qui poterat: ꝓformam voluntatẽ meã voluntati tue qui me ad hoc misisti: Quãus enĩ nõ me in hac mea oratiõe exaudisti tamẽ non me totaliter dereliquisti: sicut iudei

credunt dicētes: deꝰ dereliq̄t eū ꝛc̄. sed Tu habitas in me sancto tuo inſepabiliter: mundū tibi reconcilians cuiꝰ laus eſt in eccleſia q̄ eſt ꝯgregatio videtiū te p̄ fidē.

Hec eſt cōſolatio mea q̄ patres antiquos in te ſperantes audiſti et liberaſti a malis quādo expediuit eis. qz ex hoc cognoſco q̄ nunc me audires ſi ſcires mihi expedire Ad te clamauerunt patres antiqui in oꝛōne et liberaſti eos de ſeruitute egipti ꝛ de captiuitate babiloniſ in te ſperauerunt et nō in alio. ideo non ſunt confuſi. quia aſſecuti ſunt liberationem q̄ liberationes fuerūt figure quedam huiꝰ liberationis p̄ moꝛtē meā facte

Ego autem licet ſim maioꝛ omnibus natura qz deus ꝛ merito quia ſanctus ſanctoꝝ dei nihilominꝰ vermis ꝛ vilis ſum in ꝓſpectu iudeoꝝ vnde ſpuerūt in faciē meaz ꝛ alapis eam ceciderūt tanq̄ ꝓēptibilem. et ita vilis reputatꝰ ſum vt nō videar reputari homo ſed nulliꝰ foꝛtitudinis vt vermis abominabilis. vñ factus ſum opp̄obꝛium apud maioꝛes ſacerdotes ꝛ ſcribas et abiectio apud ꝯmunē plebē.

Omnes huiꝰ mali taz maioꝛes q̄ minoꝛes videtes me deriſerūt locuti ſunt labijs me vituꝑando ꝛ blaſphemando et mouerunt capita ſua irridētes ꝛ dicētes verba q̄ ſequunt Sperauit in domino ſcz p̄re ſuo vt ait: eripiat eum de manibus nr̄is eū crucifigi nō p̄mittendo. vel ſi nō eripiat ſaltē ſaluuz faciat eum a moꝛtuis reſuſcitādo q̄m vt ait deꝰ pater diligit eū.

Hec mala mihi illi fecerūt ſed p̄coꝛ domine ne diſceſſeris a me: Quoniam tu es qui ſupꝛa naturam naſci feciſti me de virgine gl̄a v̄ginitatis eiꝰ p̄manēte ſpes mea a iuuentute mea in te iactatus ſum ex vtēro. id eſt. ex quo factꝰ ſum hō vt tu ſolꝰ eſſes ſpes mihi

Oro domine ne diſceſſeris a me ſubtrahendo auxiliū tuū quē De ventre matris mee deū meum cognoſco et colo ꝛ hoc neceſſe eſt: quoniam tribulatio paſſionis mee p̄xima eſt ꝑm tp̄us qz immi net et non eſt aliuſ qui adiuuet eripiēdo me de manibus iudeoꝝ niſi tu ſolus deus.

Deſcribit ſeriē paſſionis Circumdabunt me multi ſcz populi iudeoꝝ dicti vituli quia ignoꝛato dei iugo incōſiderata ꝑcacitate laſciuiunt cōtra me Chriſtū cū gladiis et fuſtibus tauri pingues ſcz p̄rincipes ſacerdotum ſupbi ꝛ craſſitudine malicie cōtra dñm recalcitrantes obſederunt me ne poſſim eorum manus euadere.

Aperuerunt ſup me os ſuum quaſi fere volētes me deglutire exiſtentes cōtra me crudeles ſicut leo rapiens in cōp̄ehenſione mea et ſicut rugiens cum clamarūt crucifige crucifige eum

Sicut aqua effuſus eſt ſanguis meus ita viliter aperte ꝛ abundāter ſicut aqua effundit̄ et diſperſi ſūt diſcipuli mei q̄ erāt futuri firmamēta coꝛpis mei eccl̄ie. qz relicto me fugerūt Factū eſt coꝛ meū hoꝛroꝛe naturali terribil̄ paſſionis imminētis ſicut cera reſolutum in medio vēt̄is mei. i. in p̄te ſenſitiua Aruit̄ paſſiōe virt̄

mea opinione iudeoꝝ sicut testa: fragilis ⁊ inutilis ad aliq̃d notabile pagendū q̃ prius flozuit multis miraculis: et lingua mea adhesit faucibus meis qz cū rationabiliter posseꝫ rñdere ad accusatiões omnino tacui nō respōdi eis verbū. ideo etiã arguit. qz ita vilé morté me pati fecisti. ¶ Describit ordiné passionis Primo captus fui Quoniam circumdederunt me iudei nō vt homines: sed vt canes rabidi. Secundo illusus consiliū malignantiū iudeoꝝ scz sacerdotū ⁊ seniorū ob sedit me vndiqz ad illudendum. et vt me morti adiudicarét. ¶ Tertio affixus cruci in qua foderunt manus meas et pedes meos grossis clauis affigétes ligno. ¶ Quarto ita dure ⁊ crudeliter in ligno extẽsus vt ossa mea humanis oculis: numerabilia viderentur Quinto despectus quasi purꝰ hō p̃ peccatis suis mortuꝰ. qñ Ipsi sederunt me et inspexerunt me ⁊ despexerũt estimãtes me purũ hominẽ eo q̃ videbãt me talia patiẽtez Sexto nudatus vestimẽtis suis: vñ sequitur diuiserũt sibi vestimẽta mea que erãt plura ⁊ diuisibilia et super vestem meam incõsutilem qz nõ erat cõueniẽter diuisibil': miserunt sortem.

Tu aũt dñe ne elongaueris vsqz ad cõmunẽ resurrectionẽ auxilium tuũ iz statim resuscita me et ita factuꝫ est qz tertia die resurrexit ad defensionem meam conspice omnia nocumẽta q̃bus impedire resurrectionẽ meã parãt amouẽdo Erue a morte que velut gladiꝰ separat aiãm a corpe deꝰ animam meam scz vt nõ detineatur multũ in morte et de potestate inferi: q̃ more canino devorat animas animam meam innocentissimam libera. ¶ Salua me a crudelitate leonum populi iudaici: et a cornibus superbie iudeorum salua me humilem.

Cõ pater sancte si feceris Narrabo nomen tuum admirabile glorioſum atqz sublime fratribꝰ meis apostolis ⁊ discipulis. qõ fecit qñ manifestauit eis resurrectionẽ suam factã virtute dei prius ⁊ in publico ⁊ manifesto in congregatione fidelium post resurrectionẽ meã faciam p̃ meos annũciari virtutẽ tuam ad laudem et gloriaꝫ nominis tui. ¶ Inuitat alios ad laudẽ dei Qui timetis deuꝫ timore filiali laudate deum corde ⁊ ore et vniuersi imitatores fidei et operum iacob glorificate eum coram omnibus.

Timeat eũ timore reuerẽtie omne semen spirituale israel. i. oẽs fideles quoniam non despexit: nec spreuit deprecationẽ pauperis scz xp̃i q̃ cũ omniũ dives essꝫ p̃ nobis omnibꝰ paup esse voluit: vt nos sua pauptate diuites faceret Nec auertit faciem suaꝫ a me repellẽdo orationẽ meã vt resurgerẽ sed cũ clamarem ad eũ exaudiuit me resuscitãdo me a mortuis Christus ad patrẽ loquẽs gratiarũ actionẽ agens ait. Apud te laus mea te laudabo omnia ad tuaꝫ laudem referendo in ecclesia que est magna tam fidelium multitudine: q̃ bonoꝝ amplitudine spiritualium et vota mea scz sacrificiũ corporis ⁊

sanguinis qō voluntarie ī cruce ob/
tuli tibi offerri faciam cōtinue
in memoriā passionis mee in ꝯspe
ctu timentium te vt intelligāt et
vex corpꝰ esse ꝛ p illud se saluari
Qō sacrificiū corpis ꝛ sanguis mei
Edent pauperes spiritu cōtem
ptores seculi. et humiles et satura
buntur pinguedine diuine gratie:
et laudabunt dominū spirituali
ter exultātes qui requirunt eum
cū cordis desiderio et viuent cor/
da eorum qui digne sumunt illud
hic vita gratie et in seculum se/
culi vita glorie.
Gentes reminiscētur p pdica/
tionē apostolorꝫ dei sui cuiꝰ cogniti
onē licet naturaliter esset inserta dia
bolus obscurauerat ꝛ cognoscentes
se esse in tenebris obuolutos Quer/
rentur ad dominuꝫ de vniuer
sis finibus terre.
Et adorabunt eum adoratiōe la
trie aliqui de vniuersis familī
is gentium.
Et hoc ideo Quia domini. i. xpi:
est regnum generaliter. ipse enīz
est rex regū ꝛ domnꝰ dominantiuꝫ
et ipse dñabitur gentiuꝫ cui di
ctum est a patre. postula a me ꝛ da
bo tibi gentes hereditatē tuā
Propheta ostendit q̄bus sumere sa
cramentū altaris sit damnosum scz
reprobis de q̄bus ait: Manducā
uerunt nō solum pauꝑes. id est. hu
miles ꝛ deuoti sz etiā pingues ter
re terrenorꝫ cupidi ꝛ sectatores: sed
diuersimode. quia primi scz boni sa/
cramentaliter ꝛ spiritualiter. mali
vero sacramentaliter tm̄ et adora
bunt speciem nō simplici ꝛ puro
corde ꝛ licz simul manducēt mali cū
bonis in conspectu tī eius ca/
dent inuisibili casu p pctā omnes
qui descendunt ab amore dei
ad amorem terrenorū.
Propha in pſona cuiꝰ libet iusti
Pingues cadēt: sz Anima mea
qui paup sum ꝛ humilis illi scz deo
viuet ad honorez eius illi placebit
mandata obseruando et filij mei
p imitationē fidei seruiēt ipsi do/
mino. Annunciabitur do/
mino p angelos nuncios suos non
q deū quicq̄ lateat sed vt ipsi mini
sterium impleant generatio ven.
tura generatō christiana que ex aq̄
ꝛ spiritusancto erat deo largiente p
creanda et celi. id est. apostoli ꝛ do
ctores annunciabunt filium eius
quia ipse iusticia per quē omnes iu/
stificamur populo qui nascetur
ex aqua ꝛ spiritusancto quem do/
minus predestinauit añ secula.

Psalmus. xxii. in quo de mi
sericordia dei.
Vox ecclesie scientis se Chri
sti passione saluatam. et p gra
tiam baptismatis innouatam
iocunditate dulcissima confi/
tetur dicens:

Dominus regit

me eripiendo me a seductōi
bus impiorꝫ sicut bonꝰ pastor regit
oues suas. et eo regēte nihil mihi
deerit de eo qō est necessariū ad sa/
lutem ꝛ etiā in temporalibus in lo
co pascue in lectione sacre scriptu
re me collocauit vt ibi pascar et
reficiar. quia sermo diuinus animā
nouit saginare fideliter meditatus
Super aquam baptismi quo refi

ciuntur: qui integritatem et vires amiserunt ⁊ anima ariditate peccatorum sterilis ad bonos fructus inserendos diuinis muneribꝰ irrigat. educauit me spūaliter ad pfectū nutriendo ⁊ post animam meam conuertit quia post baptismū de peccatrice facta est iusta de feculenta mundissima de ptracta sine ruga sicut apostolus dicit:

Deduxit me per artiora mandata iusticie ⁊ pfectiora cōsilia p que iusti citius celestē cōuersationē cōsequūtur. ⁊ hoc nō ex meis meritis sed ex misericordia nomīs sui. ¶ Vere deduxit me p semitas iusticie. quia Si ambulauero in medio huius vite que est vmbra mortis quia caligine peccatorꝝ est obscura ⁊ ad mortē deducit non timebo mala siue occulta siue manifesta quoniam tu mecū es pte/ctor vite mee cū q̄ nemo perire pōt.

¶ Virga tua scz leuis disciplina: que impōnit infirmis et baculus tuus scz durior disciplina q̄ imponitur grandioribus nō me afflixerūt mortificando sed consolata sunt potius. sūt enī signa paterni amoris

¶ Consolatus etiā quia Parasti domine in conspectu meo .s. fidelium nō infideliū mensam sancte eukaristie vt in ea possent refici O beata conuiuatio. epulatio felix. saturitas fidei: esca celestis: parasti dico aduersus eos qui in aliqua quersitate diuersi ecclesiam dei suo grauiter errore ptristant

In qua mensa Letificasti spiritualī leticia mentē caput anime mee: et calix. id est. amor diuinitatis mihi datus quo me inebriasti ⁊ obliuisci me fecisti omniū miseriaꝝ ⁊ curarum huiꝰ seculi. valde preclarꝰ est qm̄ feces carnaliū cogitationū et affectionū nō miscent ī illo ⁊ perducit insup ad claritatē eterne vite

Et misericordia tua subsequetur me quasi custos ⁊ pastor vt perseuerem in bono omnibus diebꝰ vite presentis.

Misericordia tua subsequetur me adiuuās et efficiens Et inhabitē in futuro in celesti hierusalem eternaliter.

¶ Psalmus. xxiii. in quo de glorificatione christi et hominis reparatione.

¶ Propheta ostendit christū dominum esse orbis terraruꝫ vt sicut nullus ab eius imperio probatur exceptus: ita nec ab eius fide quis debeat esse alienus dicens:

Domini id est. Christi qui est rex regū et dns dominātiū est terra quā creauit ⁊ omnia quibꝰ plena est ⁊ ornata orbis terrarum cum habitatoribus suis.

Quia ipse iuxta maria firmā statuit vt mare non eam totā occupet vt homines ⁊ animalia ī ea possent viuere et iuxta flumina pre parauit. s. orbem

Propheta querit q̄s sit dignus qui in culmen virtutū possit ascēdere dicēs: Quis q̄si diceret pauci ascendet in montez pfectionis iusticie aut quis dignus in illa eterna beatitudine cū dño semp manere:

¶ Respondet ppheta Purus in operibus mūdus in cogitationibꝰ

qui non accepit in vano aiam
suam deputando eā seu implicādo
rebus terrenis ⁊ caducis que vane
sunt: sed magis applicuit eam reb⁹
spiritualib⁹ ⁊ eternis cuz ipsa sit cre
atura spūalis ⁊ immortalis nec il-
lauit in dolo proximo suo ipsū
fallaciter decipiendo.

Hic accipiet benedictionez a
domino in hac vita incrementum
virtutū ⁊ in alia beatitudinis p̄miū
erit enī inter illos quibus in die iudi
cii dicetur⁹ est dūs. venite benedicti
patris mei p̄cipite regnū ⁊c̄. et mi
sericordiam totaliter liberante ab
omi miseria accipiet a deo saluta
ri suo Christo q̄ vere est salutaris:
a quo ⁊ peccata relaxant⁹ et beatitu
do tribuitur.

Tales enī qui p̄dictis virtutib⁹ stu-
dent ascēdere in altitudinez celestis
patrie sunt. Generatio q̄muni-
ter omnium querentiū domi-
num ⁊ qui faciem dei Jacob vi
dere cupiunt.

Quia null⁹ ascendit in montē domi
ni nisi p̄dictis virtutib⁹ polleat iūt
¶ ppheta:o vos ¶ principes ducto-
res ⁊ rectores alioz̄ peccantiū au-
ferte ab aīmis vestris vicia et pec-
cata que sunt porte q̄bus adit⁹ fit
diabolo in cordibus hominū ℣ vos
virtutes eternales p̄ quas est introi
tus ad eternā vitā: per quas etiam
rex glorie dignat⁹ est introire eleua
mini vt in humanis cordib⁹ exalte
mini et introibit ad ea p̄ fidem et
charitatē xp̄s q̄ est rex glorie.

¶ Propheta querit ad cōmendaz
p̄fidiaz iudeoz̄ Quis est iste rex
glorie q̄ intratur⁹ est ad corda: ¶ Re
spondet dominū qui absolute om
nibus dominat⁹ fortis in reb⁹ agē-
dis potens cōtra potestates terre
nas que nihil sunt in cōspectu eius.
dominus potens in prelio quo
cōtra mortē ⁊ diabolu pugnauit et
vicit in omnibus.

¶ Repetit idē dicens: Attollite por-
tas principes vestras et eleua
mini porte eternales et intro
ibit rex glorie.

Quis ē iste rex glorie ¶ Respon
sio dominus virtutū celestiuz
id est. angeloz̄ vel sup omnē vtutez
⁊ fortitudinē ⁊ sup oia sublimis ip-
se est rex glorie.

¶ Psalmus. xxiiii. in quo
docetur vir iustus in aduersis
non murmurare sed diuinuz
expectare adiutoriū.

¶ Prophetā in psona ecclesie

Ad te leuaui

spirituali desiderio aiam
meam que carnalibus de
sideriis cōculcata p̄mebatur i terra
leuaui ad te amplexandū ⁊ p̄templā
dum deus meus ego exptus i ma
lis meā infirmitatē in tua bonitate:
confido qui potēs es iuuare ⁊ ido
non confundar de peccatis meis
corā te ⁊ angelis tuis in finali iudi-
cio. Hoc quippe oro vt Inimici
mei visibiles ⁊ inuisibiles ⁊ p̄cipue
illi qui serpentinis ac occultis sugge
stionibus insidiātes ad hec mala me
deiecerūt nō habeant facultatē me
irridendi ad quod parati sūt ⁊ cer
tus sum de hoc quod peto quia Vni
uersi qui sub maloz̄ persecutione
auxiliuz tuū fiducialiter expectāt
non confundentur. nec hic nec i
futuro.

Sed Confundentur in die iudicii omnes iniqua agentes reb⁹ inutilibus vanis et infructuosis occupati.

Te autē sim de numero inique agentium Vias tuas per quas itur ad te ⁊ per quas ad nos venis demonstra mihi ne aberrez ab illis et semitas consiliorum tuorum que ducunt in perfectionē maiorē edoceme. ¶ Dirige me in veritate tua vt recte ⁊ pie viuā sicut veritas tua exigit doce me vt nihil perverse agam: in quo a te exaudiri debeo. tum quia tu es saluator meus salus autē consistit in agnitione veritatis. tum quia toto temporis mei tractu expectauī misericordiam tuam.

Propheta persuadet exaudiri in cōsuetudine semp miserendi dicens: Reminiscere miserationū tuarum quas fidelibus semp impendisti et misericordiarum naturaliter tibi insertarū que ab initio seculi sunt. nunq̄ enī sine misericordia fuisti. nec peccanti homini miseratio tua defuit.

Ita domine reminiscere misericordie tue vt p misericordiā tuā Non reserues mihi ad vindictā perpetuam delicta mea quibus viā equitatis dereliqui. delicta iuuētutis mee que scz audacter et precipitanter ⁊ ex fragilitate ppetraui. ⁊ que ignoranter gessi non serues ad vindictam.

Memento mei non sm iraz qua dignus sum: sed secundum misericordiam tuam que te digna est non per merita mea que nulla sunt. sed propter bonitatez tuaz domine ¶ Hac fiducia motus sum ad petendū. quia Dulcis es et rectus dominus misericors ⁊ iust⁹ et per hoc legem dulcissimā et rectissimam dedit errantib⁹ ī via presentis vite. que lex est vt si vere peniteant misericordiā consequant ⁊ saluentur. sin autē non eternaliter puniātur tanq̄ sua misericordia abutentes.

Diriget mansuetos humiles et quietos in iudicio cuz eos a reprobis discernet. ⁊ ne declinent a via recta. mites docebit vias suas q̄bus ad se puenire possint.

Vniuerse vie domini: licet sint innumerabiles. cōprehēdūtur tamē sub duabus que in omni opere domini simul sunt scz misericordia et veritas: misericordia. quia pūnit cuncta bonitate. veritas. q̄ omnia sub integritate diiudicat. et hoc patet requirentibus testamentum nouū in quo Christus legitur passus et mortuus pro redemptione nostra et requirentibus oracula p phetarum que manifeste hoc testātur. ¶ Propter gloriam nominis tui domine quod est dulce et suaue propiciaberis oblato tibi sacrificio spiritus contribulati peccato meo ipsum remittendo. multum est enim excedit enī facultatem virtutis mee ad satisfaciendum pro eo.

Quis est homo qui timet dominum timore filiali. id est. qualis et quātus quasi diceret: iste est summe cōmendādus. quoniā deus statuit ei legem diuinā ⁊ naturalem que dirigunt eum in via iusticie q̄ est pre omnibus eligenda quam vo

luntarie elegit seruandam vt sciat quid agendū ⁊ q̄d cauendū sit.

Anima sic timentis deū ⁊ amātis post dissolutionē corporis. ⁊ si ñ immediate cōsequatur perfectā beatitudinem recipiens simplā stolā vsq; ad resurrectionis tempus nihilominus interim demorabitur in bonis glorie deum videndo: amādo ⁊ laudando et opus bonum eius hereditabit solidam hereditatem instaurati corpis quādo in resurrectione stolam glorificati corporis recipiet.

¶ Firmamentum est dominus timentibus se stabilit enī eos i fide sua ⁊ firmat in bono ne vllis temptationibus succumbāt quibus etiam testamētaria dispositione dedit q̄ manifestabit se illis i quo est summa felicitas.

Oculi cordis mei semper ad dominum de cuius gratia cōfido: q̄ euellet affectus meos de laqueo diaboli a quo prius p̄o voluptatibus seculi capiebar

Quia oculi mei sunt ad te domine

Respice in me pietatis affectu aspicientē te et miserere mei i effectu: locus enī est misericordie quoniam vnicus sine auxilio amicor; et pauper a mundi rebus sū ego

¶ Item miserere mei. quontā Tribulationes cordis mei multiplicate sunt et de aduersitatibus exteriorib⁹ que inemtabiles sunt bis qui pie in Christo viuere volunt erue me

Vide humilitatem meam i corde ⁊ habe eam gratā et laborē meum in corpe ⁊ bis sacrificiis placatus dimitte vniuersa delicta mea.

¶ Respice inimicos meos ad reprimenduz eos quoniam multiplicati sunt non soluz foris infideles sed etiā intus in ecclesia ñ desunt falsi christiani et odio iniusto ⁊ sine causa oderunt me sine intermissione me psequētes

Custodi animam meam ab eorum fraudibus ne declinē ad sequelam eorum et erue me si forte īsurgant aduersum me ⁊ si nō per aliud saltem ideo vt spes mea quam habeo de te non sit mihi ad confusionem.

Ideo erue me. quia Boni adheserunt mihi nam innocentes qui nec actu nec voluntate nocere voluerunt et recti qui in bono proficere studuerunt adheserunt mihi: consensione cordis ⁊ vnius voluntatis quia sustinui te patienter aduersitates sustinendo.

Libera deus israel populuz tuū quē ad tuam visionem predestinasti ex omnibus tribulationib⁹ suis quibus interius vel exterius opprimitur.

¶ Psalmus. xxv. in quo orat iustus a consortio malorum se parari.

¶ Vox viri iusti.

Iudica me domine iudicio discretiōis discernendo me a peccatoribus cōdemnandis quia innocenter incessi viam huius vite et in domino confidēs non infirmabor deficiendo ab innocētia mea.

¶ Dixi domine q̄ innocens ego sum Proba me tribulationes immittē

do notū me fac pbatiz et hoc non vt innotescat tibi qui omnia nosti: sz mihi z alii. quod postq̄ feceris vre cogitationes meas igne spirit⁹ sancti z si quā vicioz maculam i me inueneris hanc oro exure. hāc spūs sancti caloze cōsume.

Tempta me z vre vico nō presumptiue dico sed vt emendationis gratia. quoniam Misericordiam tuam toto coꝛde ītueoꝛ q̄ magna sit z dulcis z in bonis tuis in quib⁹ est veritas et iusticia complacui fiduciam habeo q̄ nō sines me supvires meas temptari.

Quia complacui in veritate tua. Non apposui coꝛ meum aut consensi consilio eoꝛum qui in transeuntiū rerū que vane sunt fruitione beatitudinē ponunt qō est omnium iniquitatū causa. et ideo etiaz cum iniqua gerentibus. s. hereticis aut scismaticis qui questionib⁹ perfidis scripturas diuinas depuare contendunt non me associaui eoꝛum doctrinis aut impietatib⁹ cōmunicando.

Non tantū vitaui consiliū maloruz sed etiam Odiui congregationem ipsam malignantium in malo perseuerantiū et cū impijs: qui cultum dei impugnant placitū non habeo.

Sed inter innocentes conuersaboꝛ inter quos posit⁹ Lauabo z mundabo p penitentiā a cūctis viciozuz soꝛdibus opa mea et mentez iniqua tanq̄ in altari sacrificiū spiritus cōtribulati tibi offero circūdabo virtutib⁹ z bonis moꝛibus q̄si oꝛnamentis oꝛnādo.

Conuersaboꝛ Inter innocentes vt audiam et addiscaz eoꝛ exēplo z instructōe quomodo te laudem et cū didicero exponā aliis aliqua de tuis opibus que omnia sūt mirabilia. Et si ecclesia tua adhuc habeat malos admixtos cuz bonis. ego tamen Domine dilexi i ecclesia tua bonos z sanctos qui vita z doctrina sūt decoꝛ dom⁹ tue sunt z locus habitationis glorie tue quia nō suam sed gloriā tuaz q̄runt. Et quia ita me habui ita dilexi domū tuā oro O de⁹ Ne perdas cum impijs qui pietatē z cultum tuū abnegant animaz meaz perdendo vel punīēdo eam nec cuz viris qui carnaliter viuunt et primum oderunt vitam meā qui a me valde dissimiles sunt.

Quoꝛū opa iniusta sunt et iniqua et dextera eoꝛuz repleta est muneribus. p quib⁹ iusticiam et iudicium subuerterūt innocentes condemnauerunt vexauerunt vel interfecerunt.

Ego autem innocenter per studium sancte vite ambulaui z ideo libera me a perditione impioꝛum futura z in periculis huius vite misericoꝛdia tua non deserat me sed in omnib⁹ me cōcomitetur.

Hoc fac domine. quia Dilectio mea et affectio que facile labi solet non recessit a rectitudine et fidei et iusticie inter cōcutientes hereses et mundi grauiter seuientes angustias semp stetit immobilis z psistēs in directo itinere mādatoꝛ tuoꝛ. et ideo miserere mei. qō si feceris q̄diu ero i congregatiōib⁹ hoīm publice benedicaz te dñe laudādo z glificādo p bñficiis mihi collatis a te.

Psalmus xxvi. in quo vir iustus petit a deo gratiam vt sic in presenti pugnando prevaleat contra hostes spirituales vt pueniat ad regnum

Propheta exultans docet quemq; hominuz non timere quoniam a deo fuerat illuminatus ait:

Dominus illuminatio mea illuminans et doceus me ꝓtra tenebras ignorantie et fortitudo salutis mee roborans infirmitatem meam vt in bello possim resiste, re quem ego timebo: nullum vel reor vel timeo hostem insidiatorem vel persecutorem.

Dominus protector vite mee ipse enī repellit omnes impetus et insidias hostium meorū a quo ergo trepitabo habendo talem protectorem: a nullo

Dixi non timeo aliquem. quia Dū persecutores nocere appropiant mihi vt corpus meum rabido dente lacerent nō magnifacio. quoniaz non timeo eos qui occidunt corpus animā autē occidere nō possunt

Quia dominus protector vite mee est Inimici mei qui persequūtur me infirmati sunt non potētes perficere quod intendebāt et ceciderunt in ruinam anime sue pueuientes. Si fortitudo demoniorum si impetus viciorꝫ. si molimina hostium aduersum me consistant nō timebit cor meum qm̄ deus bellator fortis pugnat ꝓ me.

Si exurgat fortius aduersus me preliū a predictis inimicis in hoc meo adiutorio figam spem victorie ꝛ remunerationis ampliorꝭ glorie eterne.

Unam rem petij a dño ꝓ ceteris et hanc requiram oratiōe pseueranter ꝓ obtentu ipsius vt inhabitē in domo dñi scz militātis ecclesie vt q̄diu viuo nulla aduersitas me excludat ab vnitate fideliū q̄ vnitatez et veritatē dominice fidei ꝓ orbem terraꝝ tenēt sz in ea pmaneā semp

Hoc peto eo fine Ut tandē videam ꝓ gustū bonitatē dei. in q̄ sūma delectatio est ꝛ sūma pulcritudo et visitem celeste templū eius vbi cum sanctis fruar clara contemplatione eius.

Ideo hoc mihi spero Quoniam iam in dispensatione vbi sui incarnati ꝓ fidez ꝛ spem abscondit me in die malorum hominū me persequentiuz et protexit me: ne lederer in potentia diuinitatis abscondit sub humanitate: q̄ fuit tabernaculum in quo Christus cōtra diabolū militauit.

Hoc etiā fecit quia In petra xp̄o: exaltauit me dominus qz in ipo ꝛ ꝓ ipsum ꝓmoueor de virtute in virtutem et nunc in presenti vita exaltauit mentē meaz sup prauos motus et appetit⁹ meos vicios os ne mei dominent.

Post hec oia que fecit mihi domin⁹ Circuiui oia bñficia memorie cōmendādo ꝛ potissime redēptiōis bñficiū ꝛ ego nō ingrat⁹ immolaui i ecclesia catholica toto orbe diffusa hostiā ineffabil laudis ꝛ corde ꝛ ope letaboꝛ ī dño ꝛ ideo tu audi dñe vocez meaz iteriorē quā i aures tuas forti intensione direxi dicens:

Unam petii a dño ꝛc. exaudi me domine ex tua clemẽtia pro illa vna et miserere mei.

Tibi non hominib⁹ aperui in coꝛ de meo vbi solus audis desideriũ meum. s. q aia mea facta ad imaginem tuã exquisiuit te ꝛ non aliquod extra te premiũ nisi vultũ tuum pñtiam visionis tue dñe requiraz huic inq̃sitioni pseuerãter insta bo. qz ꝑciosius aliq̃d non inuenio. illa enĩ est summa felicitas ꝛ beatitudo omniũ sanctoꝛum.

Ut autẽ inueniã qd̃ quero domine.

Non auertas lumen gratie tue a me peccatoꝛe. qz nõ est in manu mea obtinere qd̃ peto ꝛ non sinas me labi in peccatũ ꝑ qd̃ declines in ira a seruo tuo.

Quia enĩ ego non sufficio te inuenire nisi tu adiuues. ideo deprecoꝛ.

Adiutoꝛ meus esto i hac via vt ad hoc patriã non derelinquas me cũ ceperis adiuuare nec despicias me q ego mortalis te eternũ audeo q̃rere. qz tu es deus meus: qui ad imaginẽ tuã me creasti et salutaris meus q̃ sanas plagas peccati mei. frustra aũt creasti ꝛ recreasti si mortales despicis.

Ideo etiã nõ despicias me mortalẽ. quia nõ mea ꝓpria a me cõmissa: sz parentalis culpa est qua in hãc mortalitatẽ descendi: Quoniam pater meus Adam et mater mea Eua dereliquerunt me expositũ miseriis pñtis vite. per eoꝛ enim peccatũ moꝛs intrauit in oẽs homines dominus autem carne assumpta assumpsit me ad immortalitatez nõ ergo despicias me.

Exquo assumpsisti carnẽ meã. Da mihi legem viuẽdi vt in via tua regia firmiter psistens nec ad dexteram nec ad sinistrã declinẽ et dirige me in semitam rectam ꝛ in hanc dirige me. quia nõ sufficit inchoare nisi pueniatur. ꝛ hoc ꝓpter inimicos meos demones prauos homines appetitus carnis ꝛ praua desideria que insidiari ñ cessant vt impedimentũ prestent in via eundi ad te deum meum.

Ne tradideris me in voluntates persequentium me: nec sinas eos satiari ꝺ malis meis quoniam insurrexerunt contra me testes iniqui de me falsa dicẽtes vt remoueant et reuocent me a te. sed tamen mentita est iniquitas sibi quia ad damnum suũ mentiti sunt. omne enim peccatũ in suũ redit auctoꝛem.

Uir iustus cõfisus de misericoꝛdia dei ait. Non obstante persecutione inimicoꝝ ꝛ q falsitas ꝛ mendacium increuerunt contra me Credo videre bona domini electis ꝓmissa in terra beata bona quidez vera et dulcia immortalia sempiterna et incõmutabilia vbi nulli⁹ falsitatis locus vbi nullius boni defect⁹

Quia fortassis anime amãti hoc tardum videtur sequitur vox consolatoꝛia. Expecta patienter dominum secure qui non fallit. omnipotens promisit. certꝰ promisit. verax promisit qui mentiri non potest. sed tu vt consequaris viriliter age nõ remisse confoꝛtetur coꝛ tuum ne lasseris a bonis operibus. etiã si mala eueniant sustine perseuerando. non negatum putes quod nondum accepisti quia si differtur nõ auferꝛ

Ps salmus.xxvii.in quo est vox Christi hominis de passione et resurrectione sua.

AD te domine clamabo sancte pater ex magno affectu auxiliū tuū inuocabo ne sileas a me cum te deprecatus fuero subtrahendo mihi beneficiuz resurrectionis et ne taceas deserendo me totaliter in passione. alias similis essem aliis hominib⁹ descendentib⁹ in lacū inferni sicut inimici existimant.

Quod ne fiat Exaudi vocez deprecationis mee cum oro ad te pro totius mundi salute duz extollo manus meas in cruce vt templum sanctum tuum qō est ecclesia tibi construā p passionē meā

Exaudi me domine Ne simul me tradas in mortē cum peccatoribus simul. id est. ex qua alii traduntur causa simili. scz pro peccatis suis et nec perdas me cum operantibus iniquitatem eo fine z intentione qua illi me tradent vt scz nomē meū deleāt z extinguāt

Qui scz iudei inimici mei pacem dolose loquūtur mihi primo. fm carnem et p impensam eis multiplicem misericordiā dicentes: scimus quia a deo veniſti magister et viam dei in veritate doces: si licz cēsum dare cesari. mala autem in cordibus eorum quia mala intētione interrogāt vt scz captū in verbis rephendere possent.

Quibus dabis retributionez condignam secundū opera mala illorum que mihi intulerunt flagellantes conspuentes et occidētes et secundū nequiciam adinuētionum ipsorum quibus falsa adinueniebant contra me: dicentes me seductorem demoniacū. et huiusmodi retribue illis

Quāuis ex passione mea sequat⁹ vtilitas toti humano generi ad salutē. Tribue tamen illis mercedez secundū voluntatem malam: et intentionem operum ipsorum et sicut ipsi reddiderunt mihi mala ita retribue eis mala

Et hec ideo contingēt eis Quoniam non intellexerunt opa domini inuisibilia vt verbum carnem factum esse nec considerauerūt opera manuum eius visibilia. s. miracula eius que sufficiēs testimonium phibebant de eo cum a nullo alio taliter fieri possent. ideo destrues illos nunc p romanos irreparabiliter et non edificabis eos postea vt solebas olim post captiuitates reducere eos sed de hac captiuitate nō reducentur.

Sciens Christus homo complenda esse omnia que petebat quasi iam exauditus gratias refert dicens: Benedictus dominus quoniā exaudiuit deprecationis mee.

Certe exaudiuit me dominus. quoniam Adiutor meus et protector me⁹ est et in ipso speraut cor meum in morte et adiutus sum in resurrectiōe Certe adiut⁹ sum in resurrectiōe Quoniaz refloruit caro mea. procedēs de tumulo incorrupta impassibil⁹ z gl'osa. vnde iam metu mortis consumpto libera voluntate hilariter z gaudenter per me et fideles meos confitebor ei.

confessione laudis

Merito fideles mei ꝓfitebũt ei qm̃ Fortitudo ī pugꝫ ꝓtra diabolũ est plebis sue que credit et confidit in eo et ꝓtector omniũ qui passi one filii sui sunt redempti tã in ꝑsenti qꝫ ī futuro eos cõseruãdo.

Interpello ꝛ oro dñe sãcte pater vt populum tuũ ad salutem perducas q̃ et meꝰ est qꝛ omia mea tua sunt et benedic ecclesie tue que est hereditas tua virtutibꝰ ꝛ numero augẽdo et rege eos in hac moꝛtali vita ne declinẽt ad praua extolle illos a terrenis ad celestia eos glorificãdo eternaliter.

Psalmus .xxviii. in quo monentur fideles afferre spirituales hostias deo.

Filii dei afferte domino vosmetipsos nõ coꝛruptos erroꝛibꝰ qui estis filii apostoloꝛ q̃ vos genuerũt ꝑ euangeliũ qui arietes dicũtur tum qꝛ duces gregũ fuerũt. tum qꝛ duobus coꝛnibꝰ. id est. vtriusqꝫ testamenti autoꝛitatibꝰ ꝑualuerũt cõtra hereticos ꝛ supstitiones ꝛ idola ꝗsi dura fronte eos diuẽtes

Afferte domino deo pri gloriã quia est oĩs creature ꝓncipiũ et honoꝛem qꝛ est oĩs creature finis. qd̃ tunc deo afferimꝰ quãdo exhibemꝰ nos tales in q̃bus deus honoꝛet et glorificetur. afferte dño filio qui est noticia intelligẽtie patẽne gloriaꝫ ꝓdicando eũ equalẽ esse patri :et oĩa opa vestra ad eius gloriã diꝛigendo adoꝛate dñm spiritum sanctũ qui est sanctificatoꝛ ꝛ ibabitatoꝛ ecclesie sancte sue.

Ideo afferte dño gloriã quia Vox christi tam ꝑ se q̃ ꝑ suos fuit sup multos populos: sup quos ipse Christus rex glorie in humana natura terribiliter intonuit cõminatione futuri iudicii ꝛ fragoꝛe apostolice predicationis ꝑ vniuersum mũdum quo mentes hominũ ad cõuersionem cõmouit.

Vox predicationis domini per se et ꝑ suos in virtute quia cuꝫ operatione multoꝝ miraculoꝝ et vox domini in magnificentia quia simplices ꝛ indoctos magnificos fecit in omni sapiẽtia cui nõ poterant resistere omnes sapiẽtes mundi

Vox predicationis domini per se et ꝑ suos quasi confringẽtis cedꝛos quia multos sublimes ꝛ altos diuites ꝛ potẽtes de gentibus voce sue predicationis cõteret confringet ad penitentiã ꝛ humiliabit sub iugo euangelii et eodem modo cedꝛos libani qui ceteris cedris sũt altioꝛes iudeos scꝫ qui ratione legis se gentibus supioꝛes gloriabunt cõfringet ad penitentiã.

Succisa atqꝫ confracta in eis superbia Comminuet eos humiliando tanq̃ vitulum pinguem ad imitationeꝫ Christi vt ipli etiã sint parati pro Christo moꝛi si sit opus quemadmoduꝫ Christus filius ꝺm carnem iudeoꝝ fecit pro nobis omibus q̃ iudei ꝓpter eoꝝ superbiam dicuntur vnicorneꝫ.

Vox predicationis christi quasi intercidẽtis flammaꝫ ignis qꝛ vicia carnisqꝫ cõcupiscẽtias resecat ꝛ ꝓhibet vox ꝓdicatiõis ꝑ suos: Mouit etiam gentiles ad fidem.

qui ideo desertū dicti sunt qz sine lege sine deo sine ppbetis fuerant: Monebit etiam dñs ad fidē cō uertendo iudeos q̄ dicunt desertū cades qđ interpretat sanctū legis: a quo sancto legis deserti sunt. qm̄ sanctū legis. id est. spirituale intellectum ei⁹ nō habent.

Vox predicationis christi quasi preparantis cervos. qz tribuit ipūm sapiēte quibusdā pfectis qui veluti cervi repellunt venenosas linguas hereticoꝝ. et sicut cervi p spinas incedūt sine lesione. ita ipi per vanitatē mundi sine delectatione q̄dus dñs revelabit ea que aliis sunt abscondita. scz vmbracula misterioꝝ z omēs qui sunt in templo sic cōsummato p tātis bñficiis dicent gloriam domino

Ideo etiā dare gloriā domino. quia sanctos suos i ecclesia quasi i archa Noe constitutos Inter fluctus huius seculi illesos inhabitare facit sicut seruauit inter fluctus z aquaꝝ inundatiōes existētes i archa Noe z deinde in templo sedebit dominus rex regnās in eis z regens eos vsqzquo deducat eos ad portum stabilitatis eterne

Domin⁹ virtutem populo suo dabit cōtra huius mūdi pcellas et turbines dimicāti z tandē dñs benedicet populo suo in euz credēti z mandata eius obseruāti in pace eterna in seipso qui est pax nra.

Psalmus. xxix. in quo de resurrectione christi

Christus homo gratias agens, p resurrectione sua inquit:

Domine sublimita tem tuaz glorioſe laudabo ampliando nomen tuum p multas gentes quoniam suscepisti me de morte in resurrecti one dedicādo me gloria imortalitatis. et quia nō permisisti diu inimicos meos iudeos z demones iocundari et delectari super me quia inimici qui letati sunt in cruce. in resurrectione tristes effecti sunt. et devoti gaudio magno florverūt

Domine deus meus clamaui ad te in passione et sanasti me in resurrectione ab omni corruptione: et infirmitate carnis. quia in corpe glorioso z immortali me resurgere fecisti.

Celeriter o domine Eduxisti ab inferis animaz meam cuz aliis animabus sanctis que ibi detinebātur saluasti me de lacu inferni vbi sunt aīe peccatoꝝ ne sicut illi pceps caderē in mortē.

Quia aūt resurrectio q̄ pcessit in capite sperat in mēbris sicut pmissum est eis hortat ppba grās agēs dicēs Ideo vos O sancti dei bas pmissiones habētes psallite dño bene opando et laudate eū qz ex sua bonitate et sanctitate memorat nostri vt sanctificet nos

Jō etiā psallite dño z confitemini dño Qm̄ ira eius cito trāsiens est qz si aliqñ irascat suis ad correctōz est z i breui tpe vita vo in voluntate eius siue ppiciatiōe ei⁹. ñ ei vult morte pctōris sz vt quertat et viuat. Ob⁹ misericordie z clemētie diuine signū ondit ppba dicēs. in tā modico tempore sicut est inter

Uesperum ⁊ matutinū flectet ira dei ad misericordiā si i vespe ducat fletuz peccatores puniēdo cito trā sibit et in mane dabit leticiam: eos consolando.

Ego aūt in ꝓfidentia diuinitatis cui⁹ plenitudo habitat in me dixi hoc non mouebor a voluntate dei sed que placita sunt ei sp faciaz Et sicut ego dixi tu ex gr̄a tua feci sti qm̄ prestitisti puritati mee ⁊ innocētie mee virtutem perpetue stabilitatis i bono qō ñ de būana natura habeo: sed de tua voluntate et gratia qua naturā humanitatis mee tue diuinitati copulasti.

Qō patz qz Tū auertere visus es tue diuinitatis p̄sentiam a me quādo passioni me exposuisti i firmitas carnis mee attrita est et sensualitas turbata.

Tunc dixi Ad te pater domine pater clamabo in articulo passiōis petens auxiliū et ad deum meuz deprecabor ꝓ immortalitatis gloria habēda ⁊ predēpto populo morte mea dicens:

Que vtilitas in effusione sanguinis mei qui sine culpa mea effusus est si nō statim resurgam aut corpus meū fuerit in sepulcro corruptum corruptione putrefactiōis certe nulla. qz in tali casu non fuisset credita ei⁹ diuinitas ⁊ p ꝓsequēs homines nō fuissent ꝓsecuti vtilitatē.

Inducēs aliā rationē ait: Nūquid confitebitur tibi cōfessione laudis corpus resolutū in puluerem: planū est q nō aut annunciabit veritatem tuam: certe nō

Unde apostoli cessauerūt a p̄dicatione q̄diu fuisti in sepulcro

Gaudēs Christus de resurrectione sua ait: Audiuit dominus me deprecantē et miserꝰ est mei faciēdo me a mortuis resurgere Dominus factus est adiutor meus. quia nō dedit sanctū suū videre corruptionem: sed me dedicauit gloria immortalitatis.

Christus exponens moduz quo pater misertus est ei ait ad p̄ez Conuertisti planctum meum quez habui tempe passionis quo dixi tristis est anima mea vsqz ad mortem: ⁊ planctū quo me plangebāt apostoli ⁊ sancte mulieres in gaudiuz in resurrectione mea. ⁊ carnē meā saccum in quo latebat p̄cium redemptionis scidi permisisti clauis ⁊ lancea in morte sed in resurrectione mortalitate destructa immortalē fecisti: et ita circumdedisti me gloria immortalitatis cū sūma leticia

Hoc quod mihi fecisti Cedet in gloriam tuaz erit enī causa vt lauderis a me ⁊ a meis. et vere circumdedisti me leticia: quia vlterius non sentiam punctiones passionum sicut ante qz mors nō dñabitur mihi vltra domine deꝰ meus in eternum laudes maiestatis tue decantabo ꝓ me et meos.

Psalmus. xxx. in quo monetur iustus ne de se p̄sumat sed de dei misericordia p̄sumat.

Uox filij ex assumpta būanitate ait: o deus pater.

IN te domine sperani sicut in ꝓtectore fortissimo non confūdar

in eternum ⁊ si talem sustineam confusionē a iudeis in iusticia tua libera me vt nō sim detētus i morte. Hoc enī exigit tua iusticia vt cuz nō sim debitor mortis: morte tamen p redemptione humana susceperim in morte ñ sim detētus sed celeriter resuscitatus exurgam:

Exaudi me humilem: et festina vt eruas me a morte tertia die resuscitādo ne differes vsqz in ꝓmu nem omniū resurrectionē meā

O tu deus pr̄ qui oia saluas ⁊ ꝓtegis: Esto mihi deus protector vt me vndiqz tuo valles auxilio vt mille iudeoꝝ impugnationes me ledant: sis mihi securitas in qua quiescaz. i. fac me resurgere vt saluuz me facias a morte q̄ iudei putant me posse damnare.

Ideo te ⁊ nō aliū quero Quoniaz fortitudo mea ad tolerandū psecutores et refugium ad euadēdū eos tu mihi es: ꝓpter nomen tuum deduces me. i. facies me trā sire de morte ad vitā: de corruptiōe ad incorruptionē: de pena ad gloriā et enutries me multiplicando et paulatim augēdo corpus meū qō ē ecclesia. ¶ Et a laqueo mortis quo me omnino pdere iudei occultis machinabātur insidiis educes beneficio resurrectionis frustratis omnibus iudeoꝝ cōsiliis cōtra me ꝓparatis quia domino protegente nulla pōt aduersitas p̄ualere.

¶ Potestati tue ꝓmendo spūm meum cito euz receptur⁹. Deinde populus fidelis Christi passione redemptus de resurrectiōe capitis letus dicit grās agēs redemisti me domine deus veritatis non fallens in ꝓmissione. qō enī p ꝓphetas ꝓmisisti in tua morte adimpleuisti Populū tuū redemisti. sed Odisti obseruantes et amantes vanam beatitudinem seculi diuitias. dignitates. gaudia seculi. q̄ vtiqz vana sunt. quia talia nō tantū vacue sed supuacue obseruantur q̄ ita amant vt celestia ꝓtemnātur.

Illi obseruāt vanitates. Ego aūt sperauī nō in pecunia: honore. aut in aliqua humane potestatis sublimitate que omīa pereūt sed in domino qui est veritas ⁊ vita et ideo exaltabor et letabor in misericordia tua que nō fallit nō in mea iusticia Quia misertus es hūilitatis mee tam mētis q̄ corporis qua usqz ad morte me exinaniui et grata tibi fuit saluasti a peccatis a quibus homo se saluare neq̄t animam meam immunē ab omī peccato conseruādo.

Quia sic saluasti me ideo Nec conclusisti me in potestate diaboli eum mihi dominari ꝓmittēdo ita vt nō respirarē in libertatē q̄ nō habet in me quicq̄ imo statuisti ī loco spacioso pedes meos q. nō soluz in iudea sed p oia regna mūdi apl̄i firma fidei stabilitate firmati ⁊ successores eoꝝ p̄dicāt nomē meum.

¶ Et quia licet me nō cōcluseris in manibus inimici insurgūt tñ aduersus me insidie multe iudeoꝝ. Ideo Miserere mei quoniaz tribulor adeo q̄ turbatus est in furore iudeoꝝ seuentiū in me oculus rationis mee affectus sensualitatis et memoria mea.

Hic turbat⁹ sum Quoniaz vita mea tempalis p longas et graues

passiones vsq3 ad morte pducta est: et omne tpus quo in hoc seculo vixi defecit in gemitib9 in angustiis et suppliciis diuersis

Infirmata est virtus 7 cofidentia aimi in pauptate 7 defectu bonor. 7 paucitate credentiu qm in psenti vita plures sunt peccatores et infideles: pauci vo sancti et firmitas et virtus qua copago corpis mei sustinet debilitata est quasi deficiens a vigore suo

Preter pdicta turbat9 sum. qz Factus sum sup omnes inimicos meos scz q torquent p scelerib9 suis opprobriu 7 cotemptibil' valde vicinis meis q in vicinitate fidei approximquabat qui licet adhuc no crederet credere tn disponebat 3z videntes me in cruce pepedisse a credulitatis vicinitate remoti sut du patiebat que adorandu esse putauerunt 7 etia factus sum timor notis meis apostolis 7 discipulis meis q me capto fugerunt.

Et etia illi Qui min9 scripturis credentes viderunt me in cruce positum foras. i. a fide deitatis latetis in me fugerunt estimates spem suam morte mea fuisse finita 7 sic oblitus sunt mei tanq a corde eorum mortuus sum

Et etia Factus sum in estimatione pfidor. iudeor. tanq vas pforatum ad nullos vsus vtile 7 p se quens abiciedus. 7 hoc ideo quoniam audiui 7 patienter sustinui vituperatione multoru omorantium in circuitu .s. circa crucem assistentiu vel qui in hierusalem morabatur q n cognoscebat me esse deum. Cum simul venirent aduersum me in eo consiliati sut vt acciperent seu tollerent p morte vitam meam 3z cotra eor. cosilia inter hec obprobria 7 scadala ego in te speraui no in hoie. nihil enim securius est q sperare in dno dixi deus meus es tu qui me creasti in dispositione tua sunt sortes: taz vite q morti3 mee qz qn vis viuimus vel morimur.

Et quia tu es de9 me9 Eripe me de potestate diaboli 7 ministrorum eius q me odio habet et a persequentibus me qui mihi mala inferunt. Illustratio respectus tui super me seruu tuu 3m formam humanitatis effulgeat infundendo gram salutu me fac no in iustitia mea no in meritis meis sed in tua misericordia non erubescam exultantib9 mihi malis 3z saluer ab his persecutionib9 quoniam inuocaui te qui potens es me exaudire Erubescant impij. s. iudi xpm crucifigetes 7 getiles q deum ver. no cognoscetes: idola et lapides inuocat vt vmbris infernalibus socient fac obmutescere labia dolosa: que hic garrula sunt dum non timent iudicium.

Que labia dolosa loquuntur aduersus iustum xpm iniquitatem. irridentes crucifixu 7 cotemnentes tanq pur. hominem 7 peccatorez in q peccauerunt primo in superbia. quia creatore suu ptempserut. secundo in abusione quia eu cui plurimum debebant ratione beneficiorum crucifixerunt.

Ista cernens prophbeta 7 admirans ait: O q magna multitudo dulcedinis tue deus o quanta glia

in futura beatitudine dispositā sit electis tuis plane inestimabil' incōprehensibilis quā modo abscondisti in temetipso vt plus desideretur. in futuro vero patebit.

Quā dulcedinē modo absconditam ¶ Consummabis in apto in futura vita bis qui vsq3 in finem pseverantes te expectant q̄ in conspectu hominum nō erubescunt confiteri quod credunt sed fidem suam libere confitentur

¶ Coram facie tua que nunc absconditā est hominibus tanta pace ⁊ quiete fruentur electi tui vt ab omni humana ptūrbatione in ppetuū sint securi

Sicut electos tuos in futuro abscondes ita nunc In tabernaculo ecclesie militātis in qua militiam exercemus proteges a contradictione linguarum omniū scismatū et heresum que contradicunt veritati christiane doctrine. In ecclesia enim inuenitur defensio secura ab hmōi cōtradictione linguarum.

Quia tot facit sanctis suis Benedictus dominus quoniam mirabilem fecit misericordiā suam in me in ciuitate hierusalem munita tunc quādo me ibi ⁊ docere ⁊ miracula facere ibi etiā p hominum salute mori voluisti ibi q̄3 gloriam resurrectionis mee ostendisti: vt merito sit qđ in hierusalem potētia tua misericordiā suā miraz fecit vbi declarare tā ingentia sacramenta delegisti ¶ Ego stupefactꝰ cuz in me horribiliter iudei seuirēt dixi in stupore meo ita vilis reputatꝰ suz vt videar esse, prectus a facie oculorum tuorum. id est. a conspectu misericordie tue.

Et q2 sic humilē me exhibui ⁊ illi me derelictū ⁊ prectū a te oēs putabant Ideo exaudisti vocem orationis mee dum clamarem ad te quādo in cruce dixi :deus deus meꝰ quare me dereliquisti. q̄bus clamoribus exauditū est cuz resurrectionis gr̄am consecutū ad tuā dexterā me collocasti. ¶ Christus homo p collatis sibi beneficiis sanctos cōmonet vt ament dominū dicēs :Diligite dominum omnes sancti eius quoniam veritatem requiret in iudicio premia diligētibus se cōferendo et retribuet abundanter superbis q̄digna punitionē

Ergo vos omnes qui incepistis bona operari Viriliter agite in inceptis bonis cōstantissime pseverā do ne femínea mollicie deficiatis et confortetur cor vestruz ne a recto proposito aliqua carnis imbecillitate seducatur omnes qui speratis in domino.

¶ Psalmus. xxxi. in quo agitur de penitentia.

¶ Vox prophete

Beati beatitudine spei. quorum remisse sunt iniquitates et quorum deleta sunt peccata. vt a deo nō puniantur amplius propter ea

¶ Beatus vir cui non imputabit dominus peccatum ad eternaliter puniendū et non est in spiritu eius dolus siue fraus vt aliud in labiis. aliud in cogitatione. vt cū sit peccator iustum se predicet.

¶ Et ostendens q̄ periculosum sit peccatum celare in confessione ait:

Quoniam tacui a confessione peccatorum meorum defecerunt in fortitudine omnes vires mee interiores peccatorum mole depresse et debiles facte sunt ad resistendum peccato dum clamarem presumptuose tota die me iustum. iactando merita mea cuius ex me non habere nisi peccatum. iste tacuit confessionem clamauit de meritis presumptionem et sic tacuit vnde proficere non tacuit vnde deficeret.

Vers. Quia baculus correctionis tue me superbum tetigit assidue et in ipa assidua tribulatione flagellorum meorum conversus sum ad cognoscendum miseriam meam et culpam meam plangendam. vñ remorsus conscientie infigitur cordi meo. ¶ Postq̃ te iratum mihi cõperi qz tacuerã nõ vlterius tacui sed Delictum meum obmissionis cognitum tibi feci p veram confessionez et satisfactionem et iniusticiam meam quã cõmisi faciẽdo nõ faciẽda non abscondi sz aperui vt operires tu. detexi vt tegeres tu.

Proposui confiteri iniusticiam meam dño accusando et damnando me nõ alios et tu misericorditer indulsisti impietatem peccati mei ¶ Pro hac peccatorum remissione et venia orabit ad te omnis sanctus vt ea sibi valeat impetrare qz nemo est hic a peccatis immunis. vñ nullus sanctorum est q̃ assidue nõ dicat: dimitte nobis debita nra. orandum aũt est in tpe opportuno sez gre et vite pñtis. quia in alia vita nemo proficue confitetur.

Verum tamẽ et si sanct9 orat p venia peccatorum et etiã in tpe opportuno illi tñ qui sunt defluentes et nantes in carnalibus concupiscẽtijs vel erroribus diuersarum sectarum non approximabũt ad deum. quia errores sequũtur nisi pus aqua cõfessionis peccatorum et humiliatiõis cordis mundentur.

Merito sancti orare debẽt. qz Tu es refugium meum a tribulatione huius seculi vl peccatorum que circumdedit me exultatio mea cuius ope subsisto cui9 semp psidio tutus sum in cui9 spei cõsolatione reqesco erue me a circumdantibus me demonib9 et malis hominib9 q̃rentibus me impellere ad recidiuũ.

¶ Respondet dom̃in9 petitioni penitentis. Intellectum tibi dabo ad cognoscendũ agenda et instruam te vitare vitãda i via hac mãdatorum dei qua gradieris firmabo super te oculos misericordie mee te protegendo ne aliquis tibi nocere possit

Illuminat9 vero tã penitẽs quertit se ad alios superbos peccata sua defẽdentes monens eos ad penitẽtiam dicens: o vos peccatores Nolite fieri superbi sicut equus q̃ erecta ceruice incedit. aut stolidi et pigri sicut mulus quib9 non est intellectus sed sequũtur appetitũ sensualem viuentes vita brutali.

Penitens dolens de pditione taliũ hominũ qui more brutorum animaliũ viuunt orat vt nolẽtes acquiescere arceãtur flagellis ad acquiescendum dicens: In chamo et freno. s. maiori et minori tribulatione fm diuersitatem culparum et personarum superbiam et contumaciam constringe et cõtunde iactantias eorum qui non approximant ad te bũliãdo

se ⁊ obediẽdo ad nutũ. ¶ Bene mo/nui vos nolite fieri sicut equꝰ et mu lus. qz ¶ Multa sunt flagella pec catoꝛibus ꝑparata hic ⁊ i futuro: maxime vbi peccatoꝛibꝰ obstinatis grauissima sunt reseruata · speran tes autem in domino vera spe misericoꝛdia circumdabit vn/diqz ne sit locus hosti ad intrandũ

Quia misericoꝛdia dicit̃ circũdare sperãtes in domino: ꝓpheta inuitat iustos ad exultandũ dicẽs: o vos iu sti q̃bus iudicia dei placent. Leta/mini in domino q̃ iuste omnibus retribuit gaudio interiori et exul/tate gaudio exteriori et vos recti coꝛde q̃ cõformatis voluntatez ve stram voluntati diuine gloꝛiami/ni in domino omnia bona opa vr̃a ad gloꝛiã dei referentes.

¶ Psalmus. xxxii. in quo ꝓ pheta exhoꝛtatur fideles lau/dare deum.

Exultate o iusti in domino nõ in mundo: alias non essetis iusti. ¶ Non eni̇ est iustus q̃ nõ gaudet i iusticia deus aũt iustꝰ est ⁊ iusticias diligit. ⁊ declarans quoꝝ laudatio sit dõ ac cepta subiũgit dicẽs: rectos decz collaudatio recti aũt dicunt̃ q̃ cõ/formant̃ volũtati diuine que est pri ma regula rectitudinis a qua q̃ de/uiat distoꝛtus ⁊ curuus est

Circa modũ laudãdi deum ꝓpheta describens instrumẽta musice spũa/lis quibus diuine laudes sunt cãtan de dicit: Laudate dñm in citha/ra. id est. in operibꝰ actiue vite et in psalterio. id est. in operibꝰ cõtem platiue vite que sursum in deuz ten/dit ꝑ obseruantiã decẽ ꝓceptoꝛuz

Cantate ei canticum gratie q̃ nouus homo nouꝰ rex attulit mũdo cantate ei qui incarnatꝰ est: cantate quia natus est nobis. cantate qz no/uam legẽ dedit mundo. cãtate quia passus est. cantate qz resurrexit. qz ascendit ⁊ sedet ad dexterã ꝑris. no ua sunt omnia ista cantica ⁊ a prio/ribꝰ inaudita bene psallite ei bo nis opibꝰ leticia maioꝛi qua po testis ¶ Cantate dico domino quoniam verbũ ꝓmissionis eius verꝝ est in omnibus ⁊ nullũ fallit et omnia opa eius fidelia nihil enĩ ꝓmittit sanctis suis q̃ nõ reddat

Bene dixi rectũ est verbum dñi. qz Diligit misericoꝛdiam et vbiqz longe lateqz disseminat videlicz vbi sustinet peccatoꝛes: vbi blasphemos patienter expectat. vbi vitã ꝑstat in dignis ⁊ his similibus. diligit quo qz iudicium cũ pios sequestrat ab impiis ⁊ eoꝝ merita equitatis qua litate discernit misericoꝛdia dñi plena ẽ terra vbiqz terraꝝ ꝓdica ta est. vbiqz a domino cõcessa est pe nitentibus remissio peccatoꝝ in om ni re apparet eiꝰ misericoꝛdia. quia omia ex volũtate ⁊ misericoꝛdia eiꝰ dependent.

Laudandꝰ est deus ratione potesta tis cuncta creãtis. nam Verbo do mini celi. id est. filio dei patris fir mati sunt stabiles ⁊ incoꝛruptibi les facti et spiritu sancto qui pce dit a filio qui est os patris omnis virtus eoꝝm regendi ⁊ influẽdi sup ista inferioꝛa.

Item ipse est qui Aquas maris que primo erant diffuse congrega uit in vnum locũ sicut in vtre

quia mare litoribus clausit ⁊ coartauit posuit etiam in concauitatibus occultis siue visceribus terre abissos. id est. copiositates immẽsas aquarum.

Quia autẽ tam potẽs est dñs Timeat eum timore filiali omis homo et ab eo ꝯmoueantur et si nõ amore saltem timore omnes peccatores terre de statu peccati ad penitentiam Ideo ipsum timeãt cuncta Quoniam eius imperio et nutu facta sũt ⁊ sicut simplici voluntate sua omnia creauit de nihilo ita potest ad nihilũ cũcta redigere

Timẽdus etiã ⁊ laudãdus est dominus quoniã ipse é ita potẽs q̃ Dissipat nõ tm facta sed consilia secreta gentium vt nõ habeant effectum ꝑm q̃ consiliatores sed ꝑm q̃ deus disponit: spiritualiter dissipauit cõsilia volentiũ dissipare legem xpi: reprobat cogitationes populorum vt fecit de cogitationib⁹ iudeorum qui cogitauerũt ipsum interficiendo nomẽ christianũ extingere de terra et reprobat cõsilia pricipum tyrannoꝝ insurgentium cõtra ecclesiam. quia nõ est in potestate eorum q̃ ꝑm intentũ assequantur effectũ sz in ordinatione diuina

Consilium autem domini qõ intelligimus incarnationis archanũ quod ad cõsulendum humano generi constat esse cõcessuz nulla etate dissoluitur. sed in eternum stat. et dispositiones sapientie eius: nõ sunt mutabiles sed in sempiternum stant.

Beata ergo gens cuius est dominus deus eius p̃ veram fidez et verum cultũ populus quem elegit electione ꝓdestinationis que infallibiliter cõsequetur effectũ in possessionem perpetuã tanq̃ hereditatem sibi.

Bene beata gens illa. quia Dominus de altitudine sue maiestatis respexit oculo misericordie mittendo ei filium suũ incarnãdum vidit misericorditer omnes filios hominum ptinentes ad corpus filii sui amãdo ⁊ approbãdo.

De habitaculo assumpte humanitatis in qua habitat omnis plenitudo diuinitatis quod ab initio in p̃destinatione ꝓparatum siue disposituz est ad salutem mũdi. cepit tamẽ in tempe esse p Mariã virginem nascẽdo respexit misericorditer vt ꝓsit illis ad regendũ oẽs qui habitant per omnes ptes terre Vere respexit omnes. quia ipse est Qui finxit siue formauit omnes animas in singulis hominibus ex nihilo p̃ seipsum nõ ex vna omnes nec ex sua substantia vt q̃dã heretici dixerunt. ⁊ ex hoc cõcludẽs ait: qui intelligit omnia opera eorum tam bona q̃ mala ⁊ non tm opera sed etiam eorum cogitationes plene cognoscit.

Ceterum colẽdus est deus quoniaz ipse est a quo omnis salus tam spũalis q̃ corporalis pendet. quia Non saluabitur rex per multaz virtutem sui exercitus nisi assistat sibi diuinuz auxiliũ et gigas non saluabitur in multitudine viriuz corporis sui nisi diuia virtute sit adiutus.

Equus etiam est fallax ad salutem sepe fallit sessori suo et ita p abundantiaz fortitudinis siue

sessor ei⁹ ñ saluatur: sed sepe eum ad ruinā ⁊ interitū terre collidit. et ita superba potētia mūdane felicitatis fallit ⁊ ad interitū eterne dānationis perducit.

¶ Cum g̃ nullus in virtute sua saluaꝛ vnde queréda est salus: respōdet p̄pheta q̄ a deo dicens: ¶ Ecce oculi domini id est. respect⁹ misericordie sue est q̄ saluat ⁊ ptegit. q̄ oculi sunt super timentes eum et amātes ⁊ nō sup̄ de se p̄sumētes vt eos diligenter custodiat et in eis qui sperant nō in viribꝰ suis aut meritis: sz in misericordia eius

¶ Oculi dñi sunt sup̄ timētes eū ¶ Ut tandem eruat eos a morte. i. a potestate diaboli qō facit cū per indulgentiā efficit liberos quos peccati damnatio fecerat esse captiuos et alat eos: sempiterne veritatis pane nutriendo.

Ideoq; ¶ Anima nostra interiz sustinet dominū patienter expectans pmissionē eius. ⁊ potest sustinere quoniam dñs adiutoꝛ noster ad bonū et protectoꝛ ꝓtra malum noster est.

Ideo sustinendū ¶ Quia tūc in alia vita cum p̄opibus p̄mia suscipiem⁹ plene letabitur coꝛ nostrū ī eo et interim sperabimus nō in meritis nostris sz ī filio suo sancto et benedicto saluatoꝛe nr̄o q̄ cūctos saluat sperantes in se.

¶ Speraum⁹ quidē ⁊ ideo ¶ Fiat misericordia tua super nos quēadmodum speraumus in misericordia tua nō in potētia aut ī iustitia nostra.

¶ Psalmus. xxxiii. in quo de mutatione veteris sacrificij in nouum.

¶ Coꝛ prophete in p̄sona omnium electoꝛum.

¶ Benedicā dominum corde ⁊ ope in omni tpe p̄speritatis ⁊ aduersitatis nec p̄ aliquo timoꝛe tacebo assidue tempibus opoꝛtunis laus eius in oꝛe meo.

In domino laudabitur anima mea nō in sapiētia mūdi aut sublimitate verboꝝ sz in dño a quo ē omne qō laudabile est in me audiant boc mansueti qui scz tpantiaz habent ommū rex̄ et letentur q̄ habent me sociū laudanté ⁊ benedicentem vt sint p̄tcipes remuneratiōis eterne. ¶ Et ideo p̄pheta ex feruoꝛe charitatis subiungit: o mansueti ¶ Magnificate dominū mecuz laudādo cū ⁊ predicādo magnū esse et exaltandū predicemus cultū nominis eius recoꝛditer.

¶ Merito inuitaui vos ad magnificādum deū quoniā plurimū vtilitatis inde mihi puenit. ¶ Exquisiui enī dominum in oratione et exaudiuit me et eripuit me hic a multis tribulationibus sed vniuersaliter eripiet ab omnibus in futuro cum moꝛtale boc induerit immoꝛtalitatem ¶ Quocirca ¶ Accedite ad noui sacrificij ꝓmunionē passibꝰ mētis p̄ cogitationē ⁊ deuotionē et illuminamini ab eo q̄ est lux vera: et facies vestre non patiētur repulsaz in oꝛatoꝛibꝰ suis nec frustrabuntur mercede sua. ¶ Vere accedētes cū deuotiōe ad eū nō cōfundent qm̄ ego ¶ Dauꝑ spū clamaui ī oratione et dominꝰ exaudiuit me:

et ex omnib⁹ tribulationibus meis eripiet me in obitu trāseũtem ad se. ¶ Saluauit quidē qz magni cōsilii angel⁹ Jesus christ⁹ Immittet splendorem sui luminis ptegēdo in circuitu timentium eum et eripiet eos ab omni ipugnatione demonũ ⁊ hostiũ ceteroꝝ ¶ Hortās ppheta fideles ad pcipiendam sanctissimā ꝯmunicationem corpis ⁊ sanguinis xpi ait: Gustate dominici corpis refectionē et videte. i. intelligite quoniā suauis est dñs palato cordis q̄ peccata dimittit ⁊ homies virtutib⁹ ornat: et tandē cōfert vitā eternā: ⁊ quia tal' est beatus vir q̄ nō in legalib⁹ sacrificiis sed q̄ sperat in eo. s. dño: miser qui sperat in se vel in hominibus sed in dño iā beat⁹ est. qz eũ iā babz spe qui est omne bonum.

Quāuis aũt dñs suauis sit Time te tamen dominuz timore filiali cauete offendere eũ omnes sancti eius. quoniam non est inopia timentib⁹ deũ: pñtia eni christi p grām quā in se sentiũt timētes eum sufficit eis pro omni bono imo alia bona eis dissipiũt nisi q̄ntuz necessitas exigit. ¶ Nō est inopia spiritualis ⁊ veri boni timētibus deuz sed Diuites seculi supbi deũ nō timentes egueruṅt mētali refectione et esurierũt qz minime dñici corporis fertilitate satiant. o q̄ multi magnas copias diuitiaꝝ babēt i seculo ⁊ saturati vētre q̄ pauper sunt fide ipsa inquirentes aũt dñm toto corde fide ⁊ deuotiōe non minuent uz pfecto bono qz spiritualia babebũt ad votũ: ⁊ tpale ad necessitatē. Nā cum diligim⁹ dñm i ipso omnia repim⁹ vn⁹ est qui querit: sed in quo omia ꝓtinētur. o luceꝝ mirabile. o ꝓpendiũ singulare. cur nos p diuersa fatigam⁹: ad ipsum q̄ vna uniter festinem⁹ post qđ bona cūcta nō querem⁹ sed tenem⁹

Ne aliqs pretendat ignorantiā timoris dei, ppheta subiūgit de q̄ doctrinam dicēs: Venite filij p desiderium discipline audite me et timorem filialē domini qui est initium sapiētie sanctoꝝ docebo vos.

Quis est homo qui vult vitā beatā in qua nullus morit: et diligit dies videre bonos ꝓsperos ⁊ eternos in q̄bus iocundet cuz sanctis i regno dei: faciat supple qđ sequitur: Prohibe linguaz tuam a malo blaspbemie: detractiōis: infamationis ⁊ murmuratiōis et labia tua ne loquantur decepti/ones et falsitates ꝓxa ꝓximū Declina diuerte a malo ope et fac bonum. inquire cū magno desiderio pacem que summū bonū ē in hac vita ⁊ pseuerāter psequere eam bonis opibus quousqz ad pacem eternā ptingas

Et boc ideo. qz Oculi diuine pietatis ꝓtemplantur iustos tanq̄ spēaliter dilectos ⁊ aures eius parate sunt ad exaudiendum eos vt quod petunt det eis.

Expositā iustoꝝ gra cōuertit ad penas maloꝝ Vultus aũt ire ⁊ indignationis dei sup facientes mala ad puniēdum eos ⁊ perdēduz eos sic vt non remaneat in terra inter iustos vlla eoꝝ ꝓmemoratio. ¶ Vere oculi dñi sup iustos. q̄ñ Clamauerunt iusti antiq̄ sicut Abraā ⁊ ceteri iusti orando pro

liberatione sua: et dominꝰ exaudiuit eos pmouẽdo in bonis et ex omnibus tribulationibꝰ liberauit eos ptegendo eos a malꝰ spiritualibꝰ ⁊ aliquãdo etiã a corporalibus vt tres pueros in camino ⁊ Danielem in lacu leonũ ⁊c.

Non est mirandũ si dñs exaudit iustos. qm̃ Juxta est dominus nõ loco quia deꝰ non est localis sz auxilio paratus ad subueniendũ. vl̃ liberando eos vel virtutẽ patientie tribuendo ad maiꝰ eorꝝ meritũ: et humiles spiritu saluabit. qm̃ ipsorum est regnũ celorum.

Dico humiles saluabit nõ vtiqz vt nihil hic patiãtur. quia Multe tribulationes iustorum qz a diabolo ⁊ ab iniquis hominibꝰ siue ex propriis passionibꝰ sepe affligunt: hoc pmittente deo vt p patiẽtie meritum veniãt ad maius premiũ: sed i futuro de omnibꝰ his liberabit eos dominus qñ absterget deꝰ omnem lacrimã ab oculis sanctorꝝ suorꝝ

Interim in electis suis Ossa. s. firmamenta fidei patientiã ⁊ alias virtutes illesa finaliter custodit vnũ ex his non pibit in eis nõ mansuetudo p irã quia nõ murmur resonat nõ patientia p iniusticiã imo in patientia possidebũt aias suas

Nõ sic erit ꝺ malis. qz Mors peccatorum pessima mors corpalis mala ideo qz est priuatio corpalis vite. mors spũalis: q̃ est priuatio vite gr̃e peior q̃nto vita gr̃e est melior vita nature: sed tñ nõ est pessima q̃ndo peccator est in pscnti vita in qua potest redire ad spũalem p penitẽtiam sed mors gehẽne est pessima: a q̃ nõ est possibilis reuersio. ⁊ horꝝ peccatorum potissime mors erit pessima: qui oderũt iustũ xp̃m dñm nr̃m: q̃ p excellentiã dicit iustus:

Mors aut̃ iustorꝝ nõ sic. quoniaz: Redimet dñs animas seruorum suorũ p̃cio mortis sue qm̃ q̃ i ipsum recte crediderint a peccatorũ debita captiuitate redimentur et ꝑ derelinquet finaliter q̃ spe charitate formata sperant in eo in quo ẽ remissio peccatorꝝ.

¶ Psalmus. xxxiiii. in quo de christi passione.

¶ Vox Christi ex pte humanitatis ꝙquerentis de iudeis et vltionem expetentis de eorũ inhumanissima psecutione ait:

Iudica domine iudicio ꝺemnatiõis iudeos nocentes me reddẽdo eis ꝑm opa eorꝝ et expugna de unice impugnantes me iniuste.

Expugna inq̃ ⁊ ad hoc Apprehende arma p me ad impugnandum dãdo nobis virtutes q̃bus inimicos arceam⁹ ⁊ oppremam⁹ et scutum ad protegendũ dando nob virtutes quib⁹ possim⁹ ict⁹ inimicorꝝ repellere exurge manifeste in adiutoriũ mihi p̃tialiꝫ mihi succurre.

Euagina gladiũ ire tue i iudeos mitte Titũ ⁊ Vespasianũ quibꝰ pdantur in vindictã meã conclude eos tãta hostiũ multitudine vt nec vnus quidẽ de ciuitate egredi vl̃ ingredi possit sed ibi fame cõsumãtur: qui persequũtur me: fac manifestum per effectũ anime mee q̃ tu es salus eius.

Confundantur cõfusione mala et timore horrescant qui sata-

gunt auferre vitaz meam.
Auertantur a deo vt sint retroz sum nō valētes pficere qō intēdūt sed deficiāt in posteriꝰ et ꝓfundantur ō peccatis suis cogitātes ma la contra me Fiant tanquaz pulus vt sicut puluis nō pōt resistere vētis ita nec ipsi hostibꝰ et angelus malus vbicūqz fuerint sp eos affligat et eis dñetur Fiat via eoꝝ tenebrosa vt non videant quo fugere possint et lubri cosa vt fugiētes cadāt et angelꝰ dñi psequens eos et cogens vt facile capiantur.
Et hoc ideo Quoniam sine causa cū mihi laqueū deposuerūt mihi iudei insidias latēter sicut auceps cum rethi insidiat aui vt me occiderēt et sine aliqua eoꝝz vtilitate exprobrauerūt animam meam opprobria mihi mendaciter inferentes.
Laqueus captiuitatis p romanos principes quē ignorant veniat illis: et fraus quam apud se occulte dispoſuerūt vt me occulte z improuise caperēt apprehendat eos z subito z improuise capiantur et in laqueū eundē mortis qué mihi moliebant cadant ipsi Hec ꝑdicta illis fiēt Aīa aūt mea in dño a malꝰ oibꝰ liberata exultabit in dño recognoscēdo a dō suscepta bñficia et delectabitur ī saluatione qua saluata ē in resurrectione Letabūtur etiam mei i resurrectiōe mea. qñ omnia ossa. i. apli z predicatores fortiora mēbra corpis mei letabūt grās agētes q̄ post resurrectōz vbiqz terraꝝ laudabūt et ꝑdicabūt dicētes dñe quis similis tui nullus:
Qm̄ tu es Qui eripuit genus humanū cui nō erat adiutor de potestate diaboli et mēbroꝝ qui naturaliter fortiores sunt hoīe. z idem gen⁹ humanuz egenū sapientia et paupem virtutibꝰ eripuit a potestatibꝰ tenebraꝝ quaꝝ tāta est potestas vt possent diripe paupes tuos nisi tu adiuues Surgentes testes iniqui sicut principes iudeorū z inducti ab eis interrogabant me vt possent extorqre aliqō vbuz aut factū dignuz reprehensione qō sciētia approbatiōis ignorabam. i. qō nunq̄ scissem facere.
De ipsoꝝ ingratitudine subiūgens ait: Retribuebant mihi mala p bonis factis tā i veteri testamēto q̄ i nouo. ego attuli eis vitā: ipsi morte retribuerūt. ego honores ipi ꝓtumelias. ego medicinā ipi vulnera. cū tñ cibꝰ meꝰ esset fides z salus eoꝝ. in ombꝰ bis retribuebāt sterilitatez anime mee q̄ i eis fructum fidei reperire nō potui.
Illi retribuebant mihi mala Ego autem cū mihi molesti essent et in me seuirēt indutꝰ cilicio carnis humane similis alus hominibꝰ nō exercui potētiā diuinitatis i eos sz magis quasi vnꝰ de pctōribꝰ reputatus oīa patiēter sustinui.
Affligebar in anima mea ieiunio eo q̄ nulla bona opa i iudeis inuenire q̄ in epulas spūales assumere q̄ tñ esuriebā z sitiebā saluté eoꝝ z nihilominꝰ oratio mea exq̄ dete stabiles iudi suscipē ñ meret in secretum pectoris mei vnde fuerat egressa remeabat
Licet mihi molesti forent iudei: ego

tamen Sic mihi ꝓplacebam in eis habẽdo me ad eos sicut ad ꝓximum ⁊ sicut ad fratrem quando eos docebã ne delinquerẽt qñ ꝓ ipsis in cruce positus supplicabã ⁊ tñ cũ nollent cõuerti ego sic hũiliabar quasi pr̃ lugens filiũ et ꝓtristat⁹ de morte filii mei sic affligebar de p ditione eor̃. His non obstantib⁹ ipi iudei ingrati ⁊ maliuoli impia libertate letati sunt in bis q̃ mihi aduersa fuerũt ꝓnenerũt in vnam prauam volũtatem vt me cõprehensum crucifigerẽt parata sunt sup me varia tormenta et ignorabaz quare hoc mihi faciebãt. quia scz nõ promerui.

Dissipati sunt. id est. dissoluti et attoniti visis miraculis in passione dñi. sol tenebras accepit. terra tremuit. velũ templi scissum est. nec tñ p duricia cordis ꝓpuncti sunt de sua iniquitate ad penitentiã: sz temptauerunt me dicẽtes si fili⁹ dei es descẽde nũc de cruce et subsannauerunt deridẽtes me dicentes vah qui destruis templũ ⁊ in tribus dieb⁹ reedificas illud. ⁊ cetera fremuerunt sup me dentib⁹ suis: fermo ⁊ bestiali more in me seuiẽtes

Hec mihi illi faciunt: sed o dñe quando respicies me oculo tue pietatis ⁊ misericordie vt me resuscites: oro nõ diu differas. sed reddi tue tertia die animam meaz cor pori meo. ꝓpter malignitatez iudeorum q̃ morte volunt cõcludi et detineri. ⁊ a superbia eor̃ q̃ vt leones seuiunt libera vnicam meaz. id é carnẽ meã q̃ licet sit filii alior̃ hominum carni, vnica tamẽ dicit qz ẽ virgine. quia sine peccato. qz vnita filio dei

Restitue dico aiam meam ⁊ si hoc feceris Laudabo te grãs agẽs in ecclesia magna q̃ de omnibus gẽtibus collecta est et in populo graui ponderatũ virtutibus ac grauẽ ⁊ honestũ bonis opibus et stabili p virtutẽ quẽ nõ mouet vẽt⁹ temptationis laudabo te

Non supgaudeant mihi nõ letẽtur sup me qui aduersantur mihi inique quasi victores. qõ facerent nisi mortu⁹ resurgerẽ q̃ oderũt me sine causa et annuũt oculis nutib⁹ ⁊ signis me diligere simulantes vel alios cõcitãtes ⁊ ꝓuocantes ad derisionẽ mei.

Vere annuũt mihi oculis vt ipocrite ostẽdẽtes nephãda dolositate vultu ⁊ verbis quod nõ habẽt in corde:

Quoniaz mihi quidez pacifice loquebantur dicẽtes magister scimus qz veraxes ⁊ viã dei in vitate doces ⁊ cetera: hec ⁊ silia ẏba pacifica sunt. sz sub adulatiõis figura dolũ ꝓtinebãt et in iracũdia graui quam de terra non pdenda habebant. s. ne pderẽt locũ ⁊ gẽtẽ loquẽtes dolos cogitabant quõ me occiderent.

Et dilatauerunt in passione super me os suum nõ iam annuentes oculis sed libera et aperta voce morti inclamãtes crucifige crucifige eum: o celeste facin⁹. negauit iudex fieri qõ popul⁹ clamabat ipleri. ꝓsequẽter in ipa morte dixerũt insultãdo ⁊ irridẽdo euge euge iam viderũt oculi nostri facta tua et mirabilia qõ nihil sũt aut dolosa. vidim⁹ iã qõ d̃ te cõsideranim⁹ efficere vt suasor plebis cũ latronib⁹ in cruce penderes.

Vidisti domine impietatē eorū qua crudeles sint illi mihi. vidisti eorum nequiciā ⁊ meā innocentiam. et ideo ne sileas sz ꝓfer sententiā ne discedas a me in passione subtrahendo mihi auxilium.

Nō discedas a me dñe sancte pr̄. sz potius Exurge ostendēdo potētiā tuam q̄ dormire videris dissimulando ⁊ intende iudicio quo iudicatus sum a iudeis ⁊ ꝓsidera quale iudicium sit: iudiciū sine iure. tormenta sine scelere. mortē sine pctō dñe deus meus intende in causaz meam ꝑ qua patior q̄ pia est. qz ꝑ redemptione humani generis patior ⁊ morior nō ꝑ peccatis meis.

Judica me secundū iusticiam tuam que nō cōdemnat innocentes sed impios: ⁊ ostēde me iustū ⁊ innocentem faciēs me tertia die resuscitari et ñ supgaudeant mihi quasi victores in causa qui gaudent me comprehendisse et morti tradidisse

Quo insuper Nōn dicant in cordib⁹ suis euge euge anime nostre. i. bñ bene est nobis. qz fecimus q̄d volumus: occidim⁹. ostēde eis me tertia die resuscitando q̄ nihil fecerunt ⁊ vt ne gaudeāt dicentes: deuorauimus ⁊ extinxim⁹ nomen eius. Sed potius in clarificatione resurrectionis mee. Erubescant tanq̄ frustrati intentione sua pessima timeāt omēs simul: penā ⁊ repentinū interitū qui gratulantur malis meis.

Induantur ꝓfusione b et erubescentia siue timore ex omni pte: qui maligna loquūtur supme

Ecōtra orat Christ⁹ ꝑ fidelib⁹ adherentibus sibi dicēs: Exultēt exte rius et letentur interius qui volunt iusticiam meam imitari et dicant semp magnificetur dominus qui diligūt pacē quā ego seruus dei posui mea morte inter deum ⁊ hominem.

Et lingua mea. id est. sancti mei ꝑ quos quasi ꝑ ꝓpriam linguaz meas in ecclesia denūcio vōlūtatē tuā me ditabitur iusticiam tuam nouā legem predicando et tota die ꝑsentis vite te laudabilem i ecclesia annunciabit.

Psalmus. xxxv. in quo ostenditur mala nobis: bona vero attribuēda esse deo

Duo sunt genera peccantiū vnum q̄ credens legi ꝑ infirmitatē ñ carnis que sūt iussa legis non ꝓplet. Aliud ē gen⁹ pessimus. s. audax quod sibi ꝓponit libera mēte peccare. et de isto ꝓpheta loquens ait:

Dixit iniustus id est. deliberauit ⁊ statuit in corde suo et decreuit apud se vt delinquat vt semp peccet obduratum cor habens. et hoc ideo quia non est timor dei: qui est frenum peccanti ante oculos eius.

Et hoc patet. Quoniam dolose egit in conspectu eius. quia cum sciret deuz omnia videre. timore tamen eius postposito et lege ei⁹ contempta deliberauit in corde suo peccare. quare cum ꝓpria voluntate nullo impellente peccet. iniquitas eius odio habetur apud deum ad vindictam sempiternam

Verba oris iniusti sive iniqui scz Jude vel heretici cuiꝰlibet plena sunt iniquitate q̄ adapta mala et dolo quo ad occulta. et p̄ ideo. qz nolunt intelligere vt bñ ageret sz a vero intellectu suo vicio declinās puersis erroribꝰ pollut. et nō veniam nō meretur.

Iniquitatem lōga deliberatiōe meditatus est in secreto cordis sui dedit se studiose omni generi peccati: malicia3 aūt omnium criminū matrē ñ odiunt sz dilexit

Prophera ostendēs bona oīa a deo esse inquit Bñe in celo. i. celestibꝰ viris specialiter est misericordia tua vbi copiosiꝰ dona a te emanauerunt: hoc enī bonum qō habēt vt scz sint celestes viri altitudine3 templationis. nobilitate cōuersatiōis et sanctimonia vite nō est ab eis. sz a te. similiter a te est q̄ amplior noticia veritatis veniat p̄ reuelatione3 ad doctores p̄ quos tanq̄ p̄ nubes pluētes verbis coruscātes miraculis imbrē salutis emittis vt fideles fructū dēt fidei q̄ steriles fuerant ariditate peccati.

Justicia tua. i. iusti tui: et maxime apostoli q̄ capaces diuīe iusticie deuoris vsibꝰ extiterunt sicut montes dei q̄ a solis ortu radios noue lucis excipiūt et ad cōualles terra3 refusa claritate trāsmittūt iudicia q̄bus bo3 misereris et bos excecas sunt incōprehensibilia et inscrutabilia ad modum abissi.

Sub tua, puidētia est status tam bominum electorū q̄ repro bo3.

Saluabis bos scz reprobos salute corpali tm̄ nature necessaria ꝙmuniter, puidēdo, electos vero spūaliter animas eo3 saluādo. o deus quemadmodum multiplicasti misericordiam tuam. i. q̄ incōprehensibiliter et mirabiliter multiplicasti.

Filij hominum vero rationabiliter viuētes specialiter in p̄tectione spirituali tua sperabūt se recepturos eterna bona que alarum tuarum. id est. veteris et noui testamentoꝝ testimoniis describūtur.

Merito sperabūt iusti in p̄tectione tua quomā abundāter et delicioseꝛ reficis eos. Inebriabuntur. id est satiabunt enī sine fastidio abvbertate domus celestis glorie et torrente copiose delectationis tue potabis eos.

Qō facere poteris o Christe. Quoniam apud te est fons vite indeficiēs et in lumine glorie tue elevati et cōfortati videbimus lumen tue diuinitatis.

Pretende et longe lateq̄ diffunde misericordiam tuam recte in te corde firmissimo credentibus vt in isto seculo sub domini pietate degant et iusticiam. id est. vite rectitudinē his qui dirigunt se ad voluntatem tuam. vt qō bñ volunt perficiant.

Pretende domine misericordiā tuā vt Non veniat mihi pes superbie superba affectio. nulla mētis elatio mihi surrepat et manꝰ peccatoris. i. diaboli ipulsio sive tēptatio non moueat me a statu rectitudinis et salutis

Bñ dixi: nō veniat mihi pes superbie q̄ Ibi ceciderunt q̄si de alto in profundā foueā corruētes oēs qui operātur iniquitatez oēs enī superbie vicio cadūt qui dñi iussa cōtemnūt.

vt prim⁹ angel⁹ ⁊ prim⁹ hō qui ex/
pulsi sunt angel⁹ de celo ⁊ homo
primus de paradiso nec potuerūt
stare quia dominus expulit eos cui
nemo resistere potest.

¶ Psalmus .xxxvi. in quo
ostenditur ꝓsperitas malorū
contemnenda.

Fuerūt qui murmurabant de
flore malorū et labore bonorū
quasi omnia casu regantur.
Contra hūc errorē occurrit
propheta inquiens:

Noli inuidere
male agentibus in suis
opib⁹ vt eadē facias aut i/
uidere ꝓsperitati eor⁹ vt illā cōcupi
scas nec amaueris facientes in
iquitatē sequēdo eor⁹ cōuersatio
nem.quia licet eor⁹ natura sit diligē
da:miātas tñ eor⁹ odio habēda est
Ideo ne emuleris Quoniam tan
q̄ fenū gl̄ia ⁊ ꝓsperitas malorum
velociter arescet et quēadmo
dum viriditas herbarum cito
decident quasi dicerē:breuiter du
rabit sicut ista breuiter durāt
Noli g̃ vir iuste malor⁹ ꝓsperitati i/
uidere.sed Spera in dño hoc in/
troitus fidei:hoc initium salutis est
et fac bonitatē q̄ fides sine opi
bus mortua est et inhabita p ꝓfes
sionem fidei ecclesiam nō receden
do ab ea et pascer̄is ad saturitatē
⁊ suauitatē penné in diuitijs spūa
libus eius quar⁹ thesaurus est ipse
Christus cui⁹ beata visio est eterna
sanctor⁹ omnū refectio
Delectare g̃:nō in desideriis car
nis nō in rebus trāsitorijs seculi sz
in domino pone omné delectatio
nem ⁊ dulcedinē ac desiderium men
tis tue in eo cōstitue.vt suauis sit ti
bi recordatio eius:vt ames quem ti
mes spreta mundi iocūditate et da
bit tibi petitiones cordis tui.
quas scz spūs rationalis petit .s.bo
na gratie ⁊ virtutis.
Quas vt det Reuela explica i ora
tione tua viam tuam desiderū tu
um domino indica q̄d pateris q̄d
velis directionem eius petendo et
confide in eo q̄ retribuet tibi et
ipse faciet illud qō speras ⁊ ꝓfidē
do expectas.
Faciet quidē quoniam Educet in
publicū opera iusticie tue qua
si lumen alijs in exemplū virtutis
et que secundū habitum iusti/
cie tue iudicas facienda faciet ꝓ/
sperari vsq̄z ad pfectionē iusticie de
bitam sicut ascensus solis pficitur i
meridie ⁊ faciet clara ⁊ laud̄ digna
in conspectu hominū sicut meridiē:
que est clarior pars diei .interim vo
subditus esto deo ei humiliter ⁊
deuote seruiendo et ora eum ꝓ te
pie ⁊ pseuerāter et ꝓseq̄ris intentū.
Noli indignari in homīe qui
prosperatur in mundo isto vt
velis imitari eum nō te terreat im/
pii felicitas quia breuis est.noli eti/
am imitari hominem facientē
iniusticias persequentē iustos li/
bere ⁊ impune licet videatur ꝓspe/
rari in malicia sua.
Sz tu Desine ab ira ne irascaris
de flore malor⁹ q̄ inde irasci ⁊ indi/
gnari ẽ̄tra dñm murmurare ⁊ ꝓpe
blasphemare et derelinque indi
gnationē noli indignari de ꝓ/
speritate malor⁹ vt conformes te
eis mala faciendo.

Quoniam qui mali sūt ⁊ si modo floreāt ꝓsciẽtur tñ in futuro extra terminos terre viuentium sustinẽtes aūt .s. qui aduersa ferunt ⁊ ꝓsentia despiciūt ꝓpter dominū qui nō fallit ⁊ oia potest ipsi hereditabunt terram viuẽtium ¶ Sustinentiā aūt istā nō longissimā putes. qm̃ Adhuc pusillum .i. pax xpis restat. nō g̃ tedeat te et non erit impius p q̃ gemis subtractus de medio et queres felicitatem eius et non inuenies quia euanuit ¶ Mansueti autem qui patiẽter expectāt beneplacituz dñi qui coz suū in puritate possident hereditabūt terraz viuentium et delectabūtur in multitudine supne pacis q̃ ẽ ꝓfecta vbi nulla guerra nulla sedicio nulla discordia sed reqes opulenta.

Tūc in futuro erit pax iustis sz nec bellū. qm̃ Peccatoz dolēs ō bono virtutis iusti obseruat occultis insidijs si aliq̃d possit bre cōtra euz siue vt capta oportunitate eū alliciat ad cōsimilē vitā: ⁊ si nō pōt allicere mot⁹ ad irā stridet sup eū dentibus malicie vt furēs belua vt quez nō pōt subuertere conat occidere

Peccatoz aūt sic faciet. sz Dñs faciet ⁊ ostēdet eū irrisibilem et dignū obprobrio iudicabit. qz ab intēto fraudabit eū quoniaz ꝓspicit q̃ veniat dies retributiōis eius ¶ Merito dñs irridebit tales . qm̃ Gladiū multiplicis ꝓsecutiōis manifeste euaginauerūt peccatoresꝫ aduersus sanctos ⁊ qm̃ sic nō ꝓficiūt intenderūt arcū suū .i. dolos q̃bus occulte noceāt Intenderūt arcum Ut decipiant dolis pauperz xpi ⁊ humilē spū ⁊ euaginauerūt gladiū vt trucidēt ꝓstātes ⁊ firmos i fide xpi vt martyres q̃ recti sunt corde ¶ Gladi⁹ eoz intret in corda ipsoz .i. moriāt morte quā alijs parauerunt et dolus et insidie eoz siue potestas nocēdi frustrentur ne valeant adimplere q̃ male cupiūt ¶ Bñ dictū est supi⁹ noli emulari in boie q̃ ꝓsperat in rebus bui⁹ seculi Quoniaz melius est modicū iusto cū iusticia q̃ multa in peccato melioz eni est paup cū timore dei q̃ thesauri magni Vere melius est Quoniam brachia. id est. potestas ⁊ fortitudo quibus impii presumūt conterentur in futuro ⁊ diuitie in q̃b⁹ cōfidebāt iustos aūt confirmat dñs ne a bono virtutis mouēatur in ꝓsperis vel aduersis.

Confirmat aūt iustos dñs Quoniam nouit dñs noticia approbationis opa virtutū q̃ iusti fecerūt. ⁊ qz sine macula sunt hereditas eoz in eternum erit. ¶ Non confundentur in die iudicij sz honorabunt. qz tūc eis dicet: venite bñdicti patris mei. sz impii confundētur q̃bus dicit: ite maledicti i ignē eternum. ⁊ tūc impii esuriēt ꝓ carentiaz oīs boni. iusti aūt saturabuntur ꝓ adeptionem summi boni sacietate eterna. ⁊ qz dñs iusticiā exercebit in peccatores vere peccatores peribunt ¶ Peribūt q̃dē peccatores Quoniaz inimici dñi mox vt honorificati fuerīt et exaltati honorib⁹ ⁊ potentia quemadmodū fum⁹ q̃ q̃nto magis ascēdit tanto citi⁹ euanescit statim deficient

¶ Deficient merito peccatores . qm̃

Mutuabitur peccator et non soluet qñ dei verbū audit ⁊ non illud suis opibus implet: qñ dei diuersa beneficia recipit ⁊ nullā gratiaꝫ restituit actionē: sꝫ cōtra ꝓteruus ⁊ tanꝫ nihil acceperit sp ingratus est iustus aūt q̄uis hic pauca susceperit pia deuotiōe plura restituit largiter in omnib⁹ grās agens misereꝫ pauperibus ⁊ distribuit eis si habet reꝫ facultatē qō pōt. si nō habet dat benuolentiā dat cōsiliū vel saltem oratiōnem.

Ideo misereꝫ iustus ⁊ dat qz scit qꝫ Benedicentes ipsi deo gratias de omnib⁹ bonis susceptis agentes non solum verbis sꝫ vita hereditabunt terram viuentiū maledicētes autez tā lingua q̄ vita vt blasphemi ⁊ dei legibus inobedientes a iustoꝝ ꝓmissa beatitudine disperibunt ¶ Gressus hominis iusti a dño dirigētur vt nō declinēt a rectitudine iusticie qui iust⁹ qui taz corde directus fuerat viam domini cupiet nimis seq̄ saluatorē amādo qui est vere nr̄a via vītas ⁊ vita.

¶ In qua via domini Cuz ceciderit iustus etiā ꝑ peccatuz mortale non collidetur irrepabiliter siue ꝑ desperatiōnē. sꝫ redit ꝑ penitētiaz si sit de p̄destinatis quia dominꝰ supponit manū misericordie sue reducēdo eū ꝑ penitētiā ad gr̄am

¶ Hā vt ait ppha Junior fui etenim senui et nō vidi iustum derelictū a deo finaliter nec imitatores iusticie illi⁹ querētes panem tpalem in egestate existentes: q̄ntum ad vet⁹ testamentū ⁊ b̄ ꝓmuniter: q̄ntū vero ad sensū sp̄ūalem tales nō querūt panē sp̄ūalē. s. delectationem bonis opib⁹ ꝓiunctā sine ꝑticipatione sapiētie ⁊ iusticie xp̄i quia talis panis p̄sto est querētib⁹ ipsum

¶ Vere iust⁹ nō eget Quia omnipe miseretur affectu misericordie inediā patientib⁹ et comodat: vñ dicit de doctrina. de pietate. de iusticia. de patiētia: ceterisq̄z bonis quib⁹ fruitur mēs illa sanctissima et semen bonoꝝ opeꝝ eius sine imitatoz fidei eius in bñdictione glorie erit audiēs venite benedicti ⁊c̄. ¶ Et ideo tu quicunq̄z es

¶ Declina a malo. i. a pctō obseruādo p̄cepta negatiua et fac bonuz obseruando p̄cepta affirmatiua ⁊ p hoc inhabitabis cū deo in eterna beatitudine in seculū seculi

¶ Et hoc ideo. Quia dominus amat iudicium. id est. equitatem. Justū enī est ⁊ equū vt ipse autoz iusticie non derelinquat eos: qui eius eligunt p̄cepta complere. nō ꝙ derelinquet sanctos suos sed in eternū ꝓseruabūtur

¶ Econtra Iniusti punientur pena eterna et imitatores eorum peribunt cū eis iustis in eternum saluatis ⁊ cū dño ꝑmanētibus

¶ Justi autem hereditabunt terram viuentiū et inhabitabūt in seculū seculi sup eam

¶ Merito iusti hereditabunt terram quoniā Os iusti sapientiam q̄ est de deo ⁊ eternis loquetur ꝓcedentē ex corde recte sapiat: et lingua eius q̄ sentit de deo cū iudicio et discretione profert ad instructionem aliorū ¶ Non soluz in ore iusti est Lex dei sꝫ in corde ipsi⁹ ꝑ iugē meditatiōz ⁊ qz lex dī peccare vetat ⁊ bona facere docet. ideo

non declinabunt gressus eius a via iusticie p quamcūqz demonis aut homis suggestionē

Gressus iusti nō supplantabunt. tū Considerat peccatoz iustū callide insidiādo vt occasione accepta ei nocere possit qz iustus grauis ē ei ad videndū qz dissimilis est aliis vita ei⁹ z ideo p inuidiā querit opportunitatē mortificare eum corpaliter vel spiritualiter.

Sed iust⁹ defendit. qm̄ Dominꝰ non derelinquet eum totaliter in potestate impii vt ei cōsentiat: licet ad horā impii habeant potestatē sup iustos in corpibus nō tamen sp sup animas aūt nullā habēt. nec dānabit eum cuz audiet causam eius in futuro iudicio. licet ab hoīb⁹ reprobis hic false reus z morte dignus iudicetur.

Tu ergo vir iuste nō deficias in tribulationibus. sed Expecta patienter dominū qui iudicabit te et ne inuacuū expectes interim custodi mandata eius et exaltabit te ḥ meritis bonoz operꝝ ampliando vt hereditate firma possessione capias terram supne patrie quā nemo prevalet nisi benemerit⁹ adipisci cū perierint peccatores videbis audiens qō dicet eis: discedite a me maledicti z cetera.

Peccatores quidē certe pibunt. naz Vidi impium .i. peccatorē sup statum sue cōdicionis et supra humanum modū potētia z honorib⁹ seculi elevatuz sicut cedri libani que sunt maxime alte. Et transiui mēte ad nouissima sua cōsideranda et ecce non erat iste qui sic intumuerat et reduxi eum ad memoriam et non est inuētus splendoz pompe eius z vestigiū superbe glorie ei⁹ in dignitate. in diuitijs z amplitudine familie quia locus eius cū ei⁹ p/speritate dissoluitur cū totius orbis coruptibilis gloria terminet.

Et ne ad impioꝝ similitudinē tu pereas Custodi innocentiam vite quantū ad deū iudica equitatē iuste cum proximo agendo quoniam bona opera eius qui pacifice vixit qui scz bellum z impetus viciorꝝ in se cōprimit non pereūt sed post hanc vitā viuunt remunerata z premiata felicitate eterna

Econtra erit de impijs. qm̄ Iniusti simul cū suis operibus disperibunt traditi flāmis eterne pditiōis et reliquie eorum scz diuitie et fama simul interibunt qm̄ superueniente interitu eorū falsa laus et fragilis dissoluetur.

Salus autem iustorū a domino nō aliunde est. ipse enī est sal⁹ nostra et protector eorum in tempore tribulationis scz p̄sentis. ne etiam corpaliter opprimātur. vl tpe tribulationis futuri iudicii. qz ex ip/sa eripiet iustos.

Et adiuuabit eos dominus eis ad pseuerationez boni coopando et liberabit eos de omnib⁹ angustijs eruet eos ne fides eoꝝ puertatur a diabolo z ministris eius et saluabit eos in futuro deducēdo ad gloriam quia speranerunt in dño hec enī salus debetur his q̄ spem suam in dei pietate posuerūt

Psalmus. xxxvii. in quo docetur fidelis penitēs memoriam peccatoruz habere vt lugeat preterita z caueat futura

¶ Vox cuius libet penitentis.

Domine ne pu
nias me secũdũ rigorẽ
tue iusticie. qz ꝺ esset ipor
tabile sed magꝭ ꝺm temperamentuz
misericordie tue nec ī ira tua cor
ripias me peto corrigi sed non in
ira aut furore. talis enī est correctio
tñi ad vindictã. sꝫ bene correctiõe q̃
est ad emendationẽ que est ex miseri
cordia ⁊ cum pietate.

¶ Dñe ne arguas me in furore tuo
qm̃ sufficere ꝺz tibi post multa q̃bus
vehemẽter affligor ¶ Quoniã mul
te molestie et miserie aĩe et cor
poris quas ex Adã in vindictã sui
peccati excepi sicut sagitte intime
infixe sunt in me ⁊ p manũ tuaz
punitẽtẽ firmate sunt nõ ad horã.
sed vsqz ad finẽ ꝺ miserabilis vite:

¶ Dñe ne punias me in furore qz
satis sum sagittat⁹. tot enī miseriis
subditus suz. vt Non sit sanitas
in carne mea ab instantia vin
dicte tue in Adã ⁊ in me implete:
non est pax in interioribus vi
ribus anime mee qz carnis vici
is impugnatur et hoc tamen p
pter peccata mea.

¶ Et aptius exponens mala sua ait:
Quoniam iniquitates mee in
ualuerunt sup me dominando vt
anima mea victa succumberet que
sicut onus graue grauiter de
primunt me ad terrã ne me erige
re possim. ¶ In ꝺ etiã afflict⁹ sum q
Plage peccatorũ p baptismũ et
penitentiã saluate ꝓputruerũt in
cogitatione mea delectãdo me in ill'
et corrupte sunt exteri⁹ ad actuz
ꝓducendo. ⁊ hoc ꝓpter stulticiam
meam multũ enī insipiẽs est qui se
mel sanat⁹. itez ꝓ sponte recidiuat

¶ Et qz putruerũt cicatrices mee:
Multis miseriis afflict⁹ sum
⁊ peccatoꝝ meoꝝ põdere curuat⁹
vsqz ad mortez tota vita mea
contristat⁹ indignum me esse iudi
cans erigere oculos ad celũ incede
bam. ¶ Contristat⁹ sum Quoni-
am sensualitas seu carnalitas
mea impleta est illusionibus q̃
a diabolo variis temptationib⁹ fati
gatur. ⁊ p hoc iterũ non est sani-
tas in carne mea quã diabol⁹ af-
fligit. ¶ Vnde Afflictus sum ni
mis ita vt nihil in me libez sit a ca
lamitate ⁊ iõ vehemẽti gemitũ cor
dis mei dolebã me peccasse

¶ Dñe tu quidẽ nosti Quoniam añ
te quẽ nullũ latet secretũ est omne
desiderium meum et gemit⁹ me⁹:
p peccatis meis a te ñ ẽ absconꝺ-
ditus sꝫ exaudit⁹ qz pius es cũ non
p terremis sꝫ p aĩe liberatiõe soluat

¶ Inde dolor ⁊ gemit⁹. qz Cor me
um ꝓturbatũ est in me qz mens
mea succubuit passionib⁹ ⁊ ita pacẽ
suã amisit dereliquit me virtus
mea robur patiẽtie et lumen ocu
lorum meorũ .i. rõ ꝓturbati iu
dicii: g̃ non est mecũ ꝓpter ingen
tes molestias quas sustineo.

¶ Vox Christi Amici mei ficti et
cogniti mei iudei aduersũ me
appropinquauerũt corpe vt me
cõprehenderẽt ⁊ ꝓsilius ac dolis ste
terũt ꝓtra me pseuerãter vt me oc
ciderẽt. ¶ Apli Qui añ passionem
iuxta me erant delonge stete-
rũt qz relicto me oẽs fugerũt timẽ
tes mori ⁊ iudei qui inquirebant
vitaz meaz ꝓdere vim faciebãt

violēter me captū trahētes ad prin/
cipes sacerdotum. ¶ Et iudei ¶ Qui
inquirebant mala mihi crimi/
a sc̄z que opponerēt nō inuenientes lo/
cuti sunt falsa fingētes cōtra me
falsa testimonia et dolos tota die
meditabantur vt accepta occasio
ne romane potestati me traderēt
Ego autem tanq̄ surdus non
respondebam q̄si nō audirē ma/
ledicta ⁊ irrisiones eor̄ et sicut mu
tus non aperiens os suū patiētez
oia sustinui. ¶ Nō solū nō audiebā.
sed Factus sū sicut homo qui
audire non posset non habēs
in ore suo redargutiones tāq̄
nescirē ⁊ nō haberē qō eor̄ blasphe/
miis respōdere possem cū vtiq̄ eos
manifeste valuissem redarguere.
Ideo tacui in passione ideo oia pati
enter sustinui ¶ Quoniaz in te do
mine iusto iudice sperani q̄ potes
tristiciā in gaudiū ꝓmutare scīes q̄
cū videris nullā causam mortis esse
in me tu exaudies me dñe deus
meus vt me resuscites.
Ideo tu exaudies ¶ Quia dixi i ora
tione mea te depcans vt cita resur/
rectione me clarificares ne iudei in
imici mei gaudētes insultarent
mihi si me morte detineri viderēt .q̄
re oro exaudi me. Itē ideo q̄ dū pe
des mei discipuli mei infirmi com
mouentur ad casum vacillantes:
⁊ titubātes in fide si cito non resur/
gam sup me magna locuti sūt
multi insultātes ⁊ gaudētes de casu
meo. ¶ Nō recuso o pr̄;cedi ⁊ cru/
cifigi p salute totī mūdi ¶ Quoniā
ego in flagella patus sum .id ē
ꝓordinatus a te:⁊ ideo hec flagella
patior spōte tue volūtati me confor
mans et dolor meꝰ in ꝯspectu
meo est mihi pater manifestus
est mihi dolor quez patior .intelligo
enī me pati nō p culpa mea sz tua di
spositione. ¶ Ideo etiā in flagella
paratus sum ¶ Quoniam iniqui/
tatem meorū in causam esseꝫguo
sco sicut ⁊ aliis ꝓnūciabo ⁊ ego
cogitabo operā dando q̄liter pec
cata totī mūdi mea passione
absoluam. ¶ Cū tāta patior Ini
mici mei tñ viuūt et prosperant
omni sanitate gaudēt confirmati
sunt .i. roborati sup me psequēdo
et multiplicati sunt qui oderūt
me iniuste .s. sine culpa mea.
Oderūt me certe inique. qm̄ Retri
buerunt mala mihi pro bonis
odiū pro dilectiōe. morte p vita quā
multis eor̄ contuli detrahebant
mihi dicētes nō est salus illi in deo
eius ⁊ hoc nulla alia causa nisi quo
niam sequebar bonitatez ⁊ tñ
felix cōscientia cui nō pōt imponi ni
si q̄ seruat legē dei sui
Ne derelinquas me dñe deus
meus voluntati infideliū me expo
nendo ne discesseris a me sed po
tiꝰ mecū ꝓmane vt me facias resur/
gere. ¶ Intende in adiutoriū
meum dñe deus q̄ me ad salutez
humani generis incarnari ⁊ pati mi
sisti.

¶ Psalmus .xxxviii. in quo
docetur vir iustus inter blas/
phemos et iniquos lingue con
tinentiam seruare certamina
et rixas oppr̄imere.

¶ Loquitur vir iustus

DIxi id est. statui ⁊ ppo
sui firmiter in corde meo:

custodire vias meas actiõeſ meas tali diligẽtia vt etiã in lingua mea non offendam loquẽdo fatua ⁊ ociosa verba aut generaliter q̃ locutũ me fuiſſe peniteret.

Vt nõ delinquã ⁊ Poſui ori meo custodiam cautelã in loquendo vt etiã ſtatuerim a bonis ſilere ⁊ a p̃dicatione abſtinere. ⁊ ꝫ cũ ꝯiſteret peccator vt hereticꝰ vel reprobus aduerſum me querẽs vñ ex vbis meis calumniã poſſit efficere.

Poſui cuſtodiam ori meo vſq; adeo q̃ Obmutui volẽs vitare ꝓtentionem cũ peccatoribꝰ impugnãtibꝰ me ſed afflictꝰ ſum q̃ ꝓpter hoc ſilui a bonis enũciandis hominibus deſiderantibꝰ veritatẽ audire vñ dolor meus renouatus eſt prꝰ dolui de indiſcreta locutiõe modo doleo ꝺ indiſcreta taciturnitate.

Elex videſ hinc inde picula Inquietum factũ eſt cor meum et in hac fluctuatione tacẽdi inter calũniantes ⁊ loquẽdi inter audire patos: concitatus eſt calor charitatiſ in corde meo ad loquendũ amore ꝓximoꝝ. Inter has difficultates q̃rens locũ vbi hec nõ patiar Locutus ſum deo meo in lingua mea toto corde ⁊ ore eũ depcãdo notuꝫ fac mihi finem meũ Chriſtũ q̃ eſt finis noſter. ꝯſummatio in p̃ſenti ad iuſticiã: ⁊ in futuro ad coronam. ibi enĩ gaudebo de ſocio ñ timebo ꝺ aduerſario. ibi enĩ cõtemplator mecum erit amicꝰ nõ calũniator inimicus. Et numerũ dierũ meorũ quo in hoc me viuere decreuiſti oſtẽde mihi quis eſt. i. q̃ntum ſuperſit vt ſciam quid deſit mihi de tpe vite mee ¶ Ideo aũt vellẽ ſcire vt p pararem me aduẽtui tuo ⁊ diſponerem de bis q̃ ad me ſpectãt. Ideo ãt ſcire vellẽ numeꝝ dieꝝ meoꝝ q̃ breuis eſt vita mea ¶ Ecce Menſurabiles. ſ. breues ⁊ trãſitorios poſuiſti dies meoſ. et ſubſtãtia mea que in Adam peccante corrupta eſt tanq̃ nihilum eſt in ꝓpatione ad te qui eternus es.

Bene dixi q̃ vita mea in conſpectu tuo ſit quaſi nõ ſit: nõ ſoluꝫ ꝓpter breuitatẽ ſꝫ etiam ꝓpter vanitatem Omnia enĩ que apud nos fũt vanitas omnia enĩ ſunt ſubiecta mutabilitati ⁊ etiã inter ea omniſ homo hic viuens eſt ſubiectus mutabilitati ⁊ ſic etiã eſt vanitas.

Licet omnis homo viuẽs hic ſit vanitati ſubiectꝰ Verũtamẽ ī imagine dei ad quã formatꝰ eſt ſp ſtabilis permanet quia illa nunq̃ delet̃ in homine: ⁊ nihilominꝰ a puritate mẽtis in actibꝰ ſeculi deducit̃ vbi caducis deſiderijſ turbatus varia ſollicitudine cõfunditur.

Vere fruſtra turbatur ⁊ ſtulta vanitate. nam Theſaurizat et cũ magna ſollicitudine cupit peritura ſeruare maxime cũ poſſeſſio eorũ ꝓbet̃ incerta: nam ignorat cui congregat ea vtꝝ ſcꝫ furibus aut boſtibꝰ aut extraneis aut fiſco.

Cognita aũt ſeculi vanitate concludit vir iuſtus omnẽ ſollicitudinẽꝫ et ſpem ſuã ponẽdam in deo dicẽs Et nunc que eſt expectatio mea et finis meus nonne dominus q̃ eſt ſuper omnia: certe ipſum ſoluꝫ finem expecto et ſubſtantia diuitiarũ conſcientie mee apud te reſeruat̃.

Verum quia nemo etiã iuſtus in vita preſenti eſt ſine peccato preter te

Ab omnibus iniquitatib⁹ meis ꝑteritis: ꝓsentibus: ⁊ futuris: erue me ⁊ debes me merito eruere qꝝ cū sic sapio q̄ humana cōtemno. q̄ letari in reb⁹ perituris nolo. q̄ penitentiam ago: dedisti me oppꝛobrium. i. in derisum stulto peccatoꝛi qui illos magis irridere solit⁹ est: quos bonis moꝛib⁹ studere cognoscit

Licet apud talē stultū habit⁹ sum oppꝛobrio Tacui nō ego cōtētiose cōtra eum nec aperui os meum. in murmure cōtra deū ⁊ hoc venit a te quoniam tu fecisti me talē dās mihi patientiā. ⁊ quia talis sū amoue a me flagella tua q̄bus ꝑ peccatis meis a te iustissime verberoꝛ

Necesse est q̄ amoueas. qm̄ A foꝛtitudine potentie tue defeci vi plagarum tuarum infirmatus ⁊ debilitat⁹ viribus: nō potēs ampli⁹ sustinere duras punitiones tuas: q̄ licet graues sint. sunt tamē iuste qm̄ ꝑpter iniquitatem flagellis tuis corripuisti hominē vt ꝑ correctionem flagelloꝝ tuoꝝ.

Tabescere feceris animā ei⁹ vt desiccata humiditate ⁊ pinguedine carnali. ⁊ depositā supbia infirma fieret ꝑ humilitatē quasi aranea qua nihil est tabidi⁹ que leuiter tacta digito deficit. sed sepe licz homo sit correctus licet increpetur: licet tabefiat: tū fragilitate hūanitatis diuersaꝝ reꝝ varietate confūditur a qua ꝓturbatione ille sol⁹ excipitur q̄ deū pura mēte cōtēplat

Et ideo tu domine Exaudi oratiōnem meam et hūilem supplicationem meam: preces autez meas cum lacrimis fusas exaudi ꝑ effectū liberatiōis mee.

O oñe oꝛo Ne sileas a me imo fac me audire vocē tuā interius sczs salus tua ego sum: vel illaz: remissa sunt peccata tua: ⁊ finaliter illā cum sanctis omnib⁹ venite benedicti ꝛc quoniam aduena ego sū apud te nō habens hic mansionē manētē sed sum sicut peregrinus tendēs alibi scz ad patriā vite eterne sicut omnes patres mei fuerunt

Cum autē transitur⁹ sim restat hoc petendum Remitte mihi peccata mea vt ꝑ tuā misericoꝛdiā Qsolat⁹ certus ad tua iudicia puenīā. ⁊ q̄ndam recreationē sentiā in pñti vita de illi⁹ regni tui securitate suscepta ⁊ hoc priusq̄ abeam a vita pñti. quia amplius nō ero in statu merendi nec ꝑ cōsequēs in statu ꝓcipiendi remissionem peccatoꝝ.

Psalmus. xxxix. in quo ecclesia gratias agit de beneficio incarnationis filij dei.

Ecclesia in pſona sanctoꝝ patrum prestolans aduentuz Xpisti ait:

Expectans expectaui ex intimis ⁊ cuz desiderio assidue dñm in carnandū qui sol⁹ saluare potest et ipse ꝓ sua clemētia intendit mihi implēdo desiderū amoꝛis nostri mittēdo xp̄m. vnde sequitur Et exaudiuit preces meas Xpistum mittēdo quē optabam et deduxit me de lacu miserie infidelitatis ⁊ ignoꝛātie quib⁹ detinebar et luto fecis carnalis cōcupiscētie

Et statuit et firmauit supra petram Xpistū affectus meos et direxit act⁹ meos ad vitā eternā

Et immisit in os meum canticum nouū nō de vanitate non de turpibus. sz de nouo z inaudito diuine pietatis bñficio qō etas antea nulla cōspexit. qō nouꝰ homo attulit mūdo: nouꝰ ergo populꝰ noua cāt. s. de incarnatione dñi: de resurrectione: de ascēsione z de aliis huiꝰ modi: canticū dico carmē siue himnum acceptabile deo nostro vt iā nō sonos turpes z theatrales concinam sed in dei viuētis himnis p armoniā noui testamēti delecter.

Videbunt multi populi posteri: xpm annunciatū venisse quē priores expectabāt: videbūt etiā cōuersationem meā et timebunt vānari si in infidelitate pmanserint. cōcussi ḡ salubri terrore facti christiani sperabūt in domino remissionē ꝓsequi peccatoꝝ. Beatus vir cuiꝰ spes salutis sue est nomen dñi quod ē Jesus qō interpretat saluator. quia nō est aliud nomē sub celo in q̄ oporteat nos saluos fieri et non respexit in vanitates infidelitatis et idolatrie gentiliū et insanias falsas. id est. in errores iudeoꝝ obstinatoꝝ cōtra christum.

Istoꝝ opa sunt falsa sed opa tua mirabilia qm̄. Multa fecisti tu dñe deus meus mirabilia in corpalibus z spūalibus inter que maiꝰ mirabile est recreatio mūdi p incarnationem z passionem tuā. ad q̄ omnia faciēda p te sufficiens es nō ab alio instructus sed cogitationibꝰ dispositionibꝰ tue sapiētie in qbꝰ non est qui similis sit tibi.

Vox christi Annunciaui ego christus p ppbetas et locutꝰ suz egoipse in psona z p me z meos discipulos tot crediderūt vt credentes multiplicati sunt sup numerū quē aliquis posset numerare.

Vox christi ad patrē Sacrificiuz quod fiebat de animalibus z auibꝰ: et oblationem que fiebat de rebꝰ inanimatis vt de pane z simila et thure z huiusmodi nolusti qz ista sacrificia erant impfecta quia nō poterant auferre peccata aures autē perfectas dedisti mihi ad obediendum tibi deo patri vsqz ad mortē vt me in cruce offerrem sacrificiū p fectum quod omnibus legis veteris sacrificiis succederet.

Exponit quod dixerat Holocaustū quod totū incendebatur ad honoreꝝ dei pro peccato non postulasti quia talia sacrificia nō erant tibi accepta tunc dixi ego christus: ecce letus venio ad offerendum acceptissimum deo. In capite libri p destinationis est prescitum et dispositum vt facerem voluntatem tuam deus meus volui Et idem ego et ad hoc descendi de celo et legem tuaz in medio cordis mei p meditationē semp habui

Annunciaui p apostolos meos z alios predicatores opera iusticie dogmata veritatis z beneficia diuine misericordie: in ecclesia catholica que magna est potestate z firmitate z amplitudine ecce labia mea non prohibebo nō cōprimam territus minis z cōtumeliis persequentiū a pmulgatione veritatis domine tu es testis q̄ pdicta sunt vera. Justiciam ñ abscondi in corde meo quando potui prodesse alus sed verbis z factis llam manifestaui z palā annūciaui

et veritatem tuam .s. promissorũ exhibitionem ⁊ meipsum qui sũ via veritas ⁊ vita a te missus salua natorem hominũ predicaui

Misericordiam tuam qua peccata donas et veritatem tuam q̃ que promittis ⁊ minaris adimples ñ celaui non abscondi a congregatione densissima populorũ

Cor xpi p statu corpis sui mistici

Attende dñe membra saucia attẽ de peccatores Et non elonges: sed ppe facias miserationes tuas membris meis nec debes .q. hactenus nõ elõgasti quia misericordia tua et veritas a primo iusto vsq; ad vltimũ semper susceperunt me oratione mea exaudiẽdo

Nec mir q te hoc p membris meis deprecor Quoniam circũdederunt me mala pene quorũ non est numerus apud hominẽ vallauerunt me vndiq; .i. membra mea et comprehenderũt .i. suo pondere ligauerũt iniquitates sue vt non possent videre de um qñ abstracta fuerat ab eis lux veritatis.

Opus est auxilii tui. Quoniam multiplicate sũt iniquitates eorum innumerabilit: et lumen rationis aufugit ab eis. Complaceat ergo tibi dñe vt eruas me mẽbra corpis mei in doloribus posita a malis ꝓteritis et ad adiuuandum ea respice contra mala impugnãtia de futuro

Orat p inimicis vt quertant Confundantur inimici mei vtiliter vt resipiscãt de factis suis erubescẽtes timeant vltra peccare ne pereant qui fideliũ meorũ vitam querũt vt auferant eam

Conuertantur retrorsus cadẽtes vt ab intentõe mala eor desistãt et erubescant cognita eor iniquitate qui gaudẽt de malis meorum. Ferant confestim confusionem suam ne diutiꝰ ingrauet malum: quãcito ab hostibus subuertãt qui dicũt mihi euge euge dolose laudando aut veridendo.

Orat p fidelibꝰ suis Exultent et letentur sup te deũ patrẽ õ bono quod daturꝰ es eis qui querũt te p verã fidẽ ⁊ dilectionẽ et magnificum predicent semp te deũ sicut magnus es in te omẽs qui diligunt me christũ filium tuũ per quẽ saluté ommũ operaris.

Peto hec omnia dñe deus et forma serui quia p me nõ sufficio aliq̃d facere .quia Mendicus sum ⁊ iõ necesse habeo mendicare auxiliũ gr̃ie a te et pauper quia nisi tua gratia clarificer ex me nõ sufficio: qui me hanc pauptatẽ vilem abiectãq; iudicaremus subiungit dominus curam mei habet.

Et quia indigeo auxilio tu dñe esto Adiutor meus et protector meus et ppter piculum oro ne tardaueris nob auxiliari in pdictis.

Psalmus. XL. in quo de passione Christi et eiꝰ resurrectione. Cor prophete

Beatus qui super Christũ egenũ et paupem ita intus legit q sub pauptate quã gessit in forma nostre humanitatis intus legat p verã fidem diuitias sue diuinitatis vt sicut credit eũ esse hominẽ ita etiã credat deum esse et talez credentem

liberabit dominus in die iudicii a damnatione eterna ad quā iudicati sunt nō credentes.

Dominus conseruet eū inter mala huius seculi ne ab hoc intellectu cadat sed in hoc manentē viuificz eum eterna et immortali vita et beatum faciat eum in terra viuentium vbi est vera et pfecta beatitudo et non tradat eū ad volūtatem inimicorū eius diaboli et ministroz eius. ¶ Cū autē cōtigerit illum iacere Super lectū afflictum aliquo doloze corpis aut mentis ita dñs opem ferat illi in infirmitate eius: vt amplius nō indigeat lecto parato ad iacendū: sed transuersetur lectus tanq̄ nō necessarius amplius. ¶ Prophetā orans p se. ¶ Ego sciens me peccasse sentiēs egritudinē meam Clamaui ad te medicū meū miserere mei sana animā meam qm̄ nullo modo excuso peccatū sed accuso dicēs: quia peccaui tibi mea propria et praua volūtate ¶ Vox xpi. Inimici mei iudei scribe et pharisei videtes populum me sequi ꝓpter miracula q̄ operabar vt retraberēt populū a sequela mea dixerunt multa mala falsa et obprobria mihi dicebāt insuper optātes mortē meā quando morietur iste vt non sit memoria nominis eius.

Et si ingrediebatur aliquis ō inimicis meis ad cōsoztium meū vt faciebat Judas nō ingrediebat causa amicicie aut reuerētie sed ad pdēdum potiꝰ dolosus intrabat aut causa explozandi q̄d agerē aut dicerē et vana et ficta loquebatur fingens et simulās mihi velle cōsulere et coz eius congregauit iniquitatem sibi. i. ad damnū suū et detrimentū aie et corpozis ¶ Qui egressus ad vulgares populos loquebatur idipsum. s. falsa et ficta ad infamiā meā vt auerteret deuotionem populi a me ¶ Nō modo amici ficti ingrediētes ad me. sz Omnes inimici mei latenter detrahebant mihi scribe et phariseī et cōsililes aduersus me cogitabant inferre mihi mortē cōtemptibilez et opprobriosam ¶ Verbū iniquū cōtra omnē iusticiā ordinauerunt inimici mei aduersum me in suo cōcilio dicētes crucifigatur: et si hūc dimittis non es amicus cesaris: sed istis insultās ꝓpheta dicit nūquid qui ab miḋs iniuste somno mortis opprimitur. non addet vt resurgat certe sic: quia qui habuit potestatē ponendi animā suaz habet et resumendi eam.

Quid miz si inimici mei loquebantur. et moliebantur aduersum me. qm̄ Homo pacis mee familiaris meus cōmensalis Judas in quo ostēdi me confidere tractando euz sicut alios discipulos et sibi spēaliter cōmittendo custodiā pecunie fecit magnam supplantationē contra me vt p oscūlū traderet iudeis ¶ O deus pater illi ita crudeliter in me deseuiunt Tu autem miserere mei et resuscita me gloriosa resurrectione tertia die et retribuam eis vicissitudinē borum que in me gerunt.

In hoc cognoui per experientiā quod in me semper placuit tibi: quoniam non gaudebit finaliter populus iudaicus super me.

quia licet gauisi sūt ad horā de mor
te mea:tristati sunt multo plus ō re
surrectione mea in qua maxime de
clarata fuit gloria mea.
¶De aūt propter meritum in
nocentie mee quia semp sine pec
cato fui suscepisti me animā me
am ab inferis:corpus meuz de sepul
cro:cum gloria impassibilitatis ⁊ im
mortalitatis et confirmasti me
in presentia tua stabiliter in eter
num me ad dexterā tuā collocādo
Hinc Benedictus dominꝰ deꝰ
israel a seculo et in seculū nos
aūt amen amen respōdeamus
¶Psalmꝰ.XLI.in quo monet
nr fidelis ne seculi tristicie re
trahant eum a desiderio eter
ne vite.
¶Cor fidelis deū desiderātis.

QVemadmo
dum cervus vexatus a
venatoribꝰ ⁊ calefactꝰ de
siderat fontes aquaruz vt sitim
⁊ estuz extinguat ita anima mea
demonū temptationibꝰ ⁊ malis secu
li afflicta desiderat venire ad te
deus. ¶Summe desiderauit
anima mea ad deum fontē vi
uum vnde omia bona fluūt: cupio
plane dissolui quia sitio in hac pere
grinatione sitio in cursu huius vite
satiabor in aduētu eius sed quan
do veniam et apparebo añ fa
ciez dei.id est. quādo erit dies illa
qua exutus vinculis corporis pre
sens cōspectui mei redemptoris vi
deam eum facie ad faciē
Interim aūtē dum curro dū pegri
nor siue in psperis siue in aduersis.
Desiderij mei lacrimas fūdo:
que lacrime nō inediā sed satietatez
intulerunt:nec immerito quia fletus
ille cibus est animaz: corroboratio
sensuū:ablutio peccatoruz: refectio
mentium:lauacrum culparum fue
runt insuper mihi lacrime. duz
improperādo ⁊ insultādo dicitur a
paganis fidelibus meis vbi est
deus tuus veniat liberet vos
Hec recordatus sum .s.impro
peria infidelium dicentiū: vbi est de
us.⁊ hac occasione quesiui medi
tatus p omnia visibilia si p ea inui
sibilem cognoscerē creatorem meū:
⁊ cum hec nō ostenderēt quia solum
inuenī quedā vestigia eius effudi
dilatauī in me animam meam
vt relictis omnibus exteriorib⁹ con
templarer in meipso aliquid tale qō
sit deus me⁹:sed cum nec in exterio
ribus nec in anima mea deū inueni
rem.quia hec variabilia inuariabil
deꝰ excedit:hoc feci quoniaz tran
sibo in ecclesiaz tabernaculū
domini vbi deus multa mirabilia
fecit sanctis suis ⁊ ibi intuear sapiē
tiam admirabilē fidei que docetur i
ea ⁊ admirādas virtutes quibꝰ mul
ti fidelium resplendēt.et inde mente
per cōtemplationē pueniaz vsqz ad
domū domini i qua clare videbo de
um meū. ¶Inde traboz inde suspi
ro festināter accedere ad domū dei:
quia ibi erit Gaudiuz et exulta
tio de bonis habitis.¶Confessio lau
dis de beneficiis gre susceptis spi
ritualis refectio mire suauita
tis. ¶Prophetaloquit ad animaz
suā eamqz cōsolat tabescentē pse cu
tionibꝰ ⁊ calamitatibꝰ hui⁹ seculi di
cens:Quare tristis es aīa mea
et quare ¶turbas me cū de adu

torio diuino certa sis. ꝙre tristaris
Aduersus hec salutare remediū se/
quitur: Spera in domino. quia
spes eius oīa cōmutat in melꝰ et ad
eternū gaudium pducit quos seculi
huiꝰ tristicia inflicta cōcluserit: bea
ti enī qui lugēt qm̄ ipsi cōsolabūtur
Psolare ergo aia mea quoniaꝫ ad
huc laudabo eum dicēs tu es sa
lutare priceps humanitatis mee.
et deus meus.
Sed quia in me nō est firmitas. per
strepit enī mūdus ⁊ caro grauat nec
est mihi spes de viribus meis. Ad
meipsum anima mea ꝓturba-
ta est ꝓpterea vt euadam istas
tribulationes memoꝛ ero tui. id ē
summa velocitate recurro ad te in
humilitatē quam iordanis de-
signat et memoꝛ abrenuncia-
tionis diaboli quā in baptismo fe-
ci: qđ p hermonum intelligitur: ⁊
cum volūtate faciendi que tibi deo
meo placita sunt semper.
Decet vt sim memoꝛ tui qm̄ euāge/
lium et lex que ꝓpter pfunditatez sa
pientie ⁊ agnitionis dei dicūt Ab
isfus in hoc concoꝛdant q̄ me/
moꝛ sim tui. quia in vtroqꝫ pmittit
auxiliuꝫ homini q̄ memoꝛ est dei. et
hoc in voce ꝓdicatoꝝ et do-
ctoꝝum qui catharacte dicūtuꝫ
quia p eos fluēta diuine sapiētie no
bis emanāt. Ideo etiā memoꝛ ero
tui qm̄ Oēs tribulationes tam
grauioꝛes q̄ dicūtur excelsa q̄ mi-
noꝛes q̄ designant p fructꝰ que su-
perāt vires meas transibūt a me
in futuro Ideo ⁊ ero memoꝛ dei qꝛ
In die. i. in qualicūqꝫ huiꝰ seculi p
speritate mandauit dominꝰ mi
sericoꝛdiam suam quia sola mi/
sericoꝛdia sua ⁊ pietate dat pacem
⁊ bona cuncta fidelibꝰ et nocte. i.
in qualicūqꝫ aduersitate mādauit. i.
pmisit canticū. id est. exultationeꝫ
cōplere qđ in psperitate promiserat
speciosa enim est misericoꝛdia in tpe
tribulationis. qꝛ tunc fructꝰ eius de
monstratur. Cū vndiqꝫ mala sint
in hac mea pegrinatione singulare
solamen est mihi Oratio que est
apud me intus habeo in me quod
offerā. non enī vt exaudiat me dñs:
nauigabo vt de longinquo afferam
thura ⁊ aromata aut de grege vitu
lum aut arietē: intus habeo victimā
quā immolē: intus habeo thus qđ i
ponā. apud me ē oratio que fīēda
est auctoꝛi et ꝓseruatoꝛi vite
mee qua oꝛōe dicam deo suscep
toꝛ meus es tu qui penitentez su
scipis qui vota oratioꝝ meaꝝ non
spernis.
Cur iustus sentiēs quanta illiꝰ quie
tis dulcedo futura sit ⁊ mundi istius
pericula: dicit moꝛe humano Qua
re oblitꝰ es mei pmittendo me tā
diu his miseriis vexari: cur tamdiu
differs vt me inducas in domuꝫ tu
am: quare contristatus incedo
p viam huiꝰ vite: ideo cōtristatꝰ qꝛ
diabolꝰ affligit me tēptādo quia
carnis vicia iuuo aut repugnāte aio
sustineo Qꝛ eccl'ie lamētātis casū
maioꝝ. Ita affligit me inimicꝰ vt
nō solum cōfringāt carnes mee. scz
debiles fideles sed etiam ossa mea
scz maioꝛes ecclesiastici ꝓlati in qui
bus putabatur esse aliqua fortitudo
vt cedant fracti per impatientiā tri
bulationibus ⁊ scandalis: et cadant
per peccatū a statu rectitudinis de
quo exprobrauerūt mihi verbis iu

rios qui tribulant me inimici mei hereti ⁊ mali xpiani.

Hoc modo exprobrauerũt Duz dicunt meis fidelibus maxie martyribus ꝓ Christi fide in afflictionibus constitutis Vbi est deꝰ tuus: vel nullus est vel si est de te nõ curat ⁊ si curat liberet te si potest ꝓpter ḃ turbata est anima mea quid autẽ suadeã: nõ inuenio nisi quod s̃.

¶ Quare tristis es anima mea et quare conturbas me ſz ne dicas ideo turboꝛ qꝛ hic mala patioꝛ: confoꝛtare o anima ſpera in deo: quoniam adhuc in futuro confitebor ei q ipse est salutare vultus mei et deus meꝰ

¶ Psalmus. xlii. in quo monemur ne in pressuris deficiamus ¶ Cum vir fidelis seculi huius iniquitatibus angeretur celesti desiderio affectꝰ ait

IUdica me deus iudicio discretionis siue separationis i futuro iudicio: separando me a malis: et discerne merita mea ab impiis. distet iter illum qui in te credit ⁊ illum qui nõ credit de gente non sancta mala ⁊ puersa ſcz ab homie iniquo et doloso erue me.

Cum nõ mihi arrogẽ foꝛtitudinem qua opus est inter mala huiꝰ seculi sed tu deus sis Foꝛtitudo mea quare ergo me repulisti ſm q videtur. repulsum enī me puto cum non statim habeã qõ opto et quare tristis incedo nisi quia affligit me inimicus quotidianis temptationibus hic in p̃nti qõ nõ faciet in futuro ¶ Et aũt excludaꝛ inimicus me affligens oꝛo dñe Emitte lucem tuam et vitatem tuam aufer tenebras ⁊ da lucẽ: aufer errores ⁊ da veritatẽ ipsa tm̃ lux tua et veritas deduxerũt a peccatis et adduxerunt ad firmã credulitatẽ domini saluatoꝛis qui mons dicit: et in tabernacula tua in ecclesiaz p̃sentem in qua sunt diuersitates sanctoꝛum. que sunt quedã pegrinationes super terram.

Deduxisti me domine in tabernacula vbi positus spero q inde Introibo ad altare inuisibile celestis hierusalem quo non accedit aliquis iniustus: aꝛ qui accedit sumitur i olocaustum diuino igne totus incensus ad dominum introibo qui letificat iuuentutem meam dando mihi immoꝛtalitatez ⁊ impassibilitatem. Item Confitebor tibi in citthara deus meus: cõfessione laudis in tribulatione gratias agẽs: nũq̃ eni ꝓpter quecunqz huius seculi aduersa a tua laude recedam. ¶ Cõsequenter vir fidelis alloquitur aiaz suam psuadens ei tristiciã huius seculi fugiendã per quaz patientie robur frangitur. per hãc charitatis lumen extinguitur. p hanc spei nostre desiderium virtusqz mollescit ⁊ omnis vita confunditur: vnde ait: quare tristis es anima mea: et quare ꝙturbas me dũ deũ adiutoꝛez habeas ¶ Cõsolare aia mea Spera in dño q̃ oẽs seculi fluctus mitigat ⁊ in tẽptatiõib⁹ ptegit q̃ oia peccata ꝙdonat quoniaz adhuc confitebor illi ꝓfessione laudis dicens tu es salus mea. tu es salutare vultus mei et deus meus.

¶ Psalmus. xliii. in quo com-

fortantur infirmi fideles admirantes cur martires videatur hic deus derelinquere cuz patres antiquos in manu valida legatur iuuisse.

¶ Prophetа in psona martirum recolens beneficia antiquis collata ait: ℣

DEus auribus

nostris audiuimus intellectu nostro cognouim⁹ et patres nostri ppbete que gesta sunt illoꝛ tempe retulerũt nobis scz Opus quod opatus es in diebus eoꝛum ¶ Moysi Josue ⁊ alioꝛ patꝛ. s. in diebus antiquis.

Opatus aũt es opus boc. s. q̃ potentia tua morte ⁊ aliis modis gẽtes disperdidit terre pmissionis. scz amoꝛreum eueũ ⁊ alios et plantasti filios israel: afflixisti populos qui ibi erant: ⁊ expulisti eos de terra promissionis vt alios introduceres ⁊ regnum eoꝛũ tua misericoꝛdia confirmares.

Tua virtute tua potentia hec facta sunt non eoꝛũ: nec enim in gladio suo nõ p bella sua possederunt terraz: nec robur eorum saluauit eos q̃ nõ ruerẽt in manus inimicoꝛum.

Sed potẽtia tua saluauit eos et foꝛtitudo tua et sapiens ꝓsilium a te eis datum: quoniam ꝓplacuit tibi in illis scz ex beniuolentia ⁊ gr̃a tua. Tu ipse q̃ hec illis feciſti es rex me⁹ et de⁹ meus nõ mutat⁹ nõ diminut⁹. ⁊ si tpa sint mutata ⁊ variata creatoꝛ tẽpoꝛum nõ mutat̃: tu dico qui mãdas victoꝛias in bellis populo tuo iacob qui exiuit de iacob: sicut ergo illi ꝓfisi sunt de te: ita ⁊ ego cõfido. ¶ Qđ sicut tua virtute assistẽte filii israel inimicos suos disperdiderunt ita In tua virtute inimicos nostros ventilabimus disperdemus potestate nobis a te data: et p virtutem tuam sperne mus hostes nostros in pñti: vel in futuro q̃ nihil poterũt nobis nocere. ¶ Bene dico in virtute tua q̃ Nec in meritis meis aut armis aut viribus sperabo sicut nec patres nostri sperauerũt in suis.

Saluabis enim nos in futuro de immũdis spiritibus: qui hic nos multipliciter affligunt et odientes nos ꝓfundes dãnatiõe eterna qñ dicet eis: discedite a me maledicti. Laudes dicemus deo nostro in ppetuum q̃ nos eripuit đ affligentibus nos: et in nomine tuo qđ est Jesus laudabim⁹ te sine fine ꝓfitẽtes saluationẽ nostraz ⁊ oia bona nr̃a hr̃e a te: nihil meritis nostris attribuẽtes.

Prophꝫa in psona martyꝝ Tu domine tot bñficia ꝓtulisti patrib⁹ antiqs nũc aũt repulisti nos ita p misisti ⁊ pmittis nos affligi q̃ reputamur a te repulsi et ꝓfudisti nos nõ in ꝓsciẽtia sz in facie hominũ: cũ eni fustib⁹ verberib⁹ ⁊ iniurijs affligimur. ⁊ vt criminib⁹ obnoxii morti mãcipamur: reputamur ab eis cõfusibiles: pcedim⁹ ad inimicos nr̃os: et tu ñ pcedis nobiscũ aut mittis angelũ pugnare p nobis sicut faciebas cũ iudeis. illi eni tua vtute p strabãt q̃ se ꝓ electũ populũ erigere temptabãt: nos vero inualidi sum⁹ cõtra inimicos nr̃os. vnde sequitur

Auertisti. id est. auerti permisisti nos retrorsum post inimicos nostros fugiẽdo. quia illi victores ⁊ nos victi: plures enī de nostris penarum timore retrorsum auersi sūt a via veritatis declinantes: et qui oderunt nos diripiebant eos sibi in predā ⁊ carceres vt plagis ⁊ reliquis tormẽtis vexarẽt oīa bona eor sibi vendicãtes.

Dedisti autem nos in fide persistentes firmiter deuorandos tam q̄ oues que morsibus luporū deuorande exponũtur et in gentibus dispersisti eos. nam ꝑ petr⁹ rome est crucifixus. et Thomas in india est occisus: et sic ō aliis qui in diuersis exiliis pſecutioni traditi sunt.

Vendidisti. i. pmisisti fideles tuos ita facile capi vt hi qui eos emebant precium, p eis dare non īdigerent ⁊ non fuit multitudo precij in emptionibus eorum. quia minimo aut nullo p̄cio ducebãtur in seruos. ¶ Posuisti nos obprobriuz pſecutoribus nostris qui vicini nostri sunt ſm̃ habitationem humanā et subsannationem et derisum eis qui sepe exprobrant nobis irridẽdo dicẽtes: veniat deus vester: eruat vos de manibus nostris.

Posuisti nos gentibus in similitudinem vt de nobis formaz maledictionis sumãt alios maledicẽdi. sic pereas sic moriaris: sicut christianus ille aut lapidat⁹ vt Stephanus: vel arsus vt Laurẽtius et posuisti nos commotionez capitis in populis ad insultandū nos et deridendū dicentibus nobis q̄ ꝓpter scelera nostra damnationi subiugati sumus deputati.

¶ Quid p singula currimus: Tota die verecundia opprobriū meorum continue est in conspectu meo ⁊ confusio faciei mee operuit vultum meum rubedine signū enī verecundie est rubor i facie. ¶ Et hoc A voce exprobrantis scz ingerentis mihi opprobrium in facie et occulte detrahẽtis ex omni enim pte audio opprobria et blasphemias ab instantia inimici odio habentis me: et actu persequentis.

Dicunt martyres. Hec oīa mala venerunt super nos quasi fera terribilis quasi fluuius turbulentus et patiẽter ptulimus nec ꝓpter omnes predictas grauissimas molestias obliti sumus te sed semp habuimus te in iugi memoria nīque non egimus timore mortis in lege tua quā parati sum⁹ obseruare. Nec recessit retro cor nostrū auertendo se a fide et charitate tua. et semitas nostras que erant in ꝓsperitate ⁊ voluptate seculi diuisisti a via tua que semper fuit bona et sancta ⁊ ostendisti nobis viam artam ⁊ angustā q̄ ducit ad vitā Non sumus obliti te. Quia humiliasti nos in loco afflictionis et cooperuit nos hec mors tẽporalis que vmbra mortis est: non vera mors: sola illa ẽ vera mors que est spūalis dānationis eterne Non sumus obliti te ꝓpter has tribulationes scientes q̄: Si obliti sumus nomen dei nostri a viis eius declinantes. si expandimus man⁹ nostras in oratione adorando idolum.

Nonne deus ista requiret: vt puniat: certe sic ipse enim nouit abscondita cordis.

Vox martyr. Quoniam longis passionibus mortificamur non p̄ criminib⁹ nostris sed ꝓpter te vt fides tua in gentib⁹ augeat et extimati sumus vigni morte: sicut oues occisionis que nō reputantur vtiles nisi ad occidendum exurge ergo in adiutoriū nostrū Exurge in auxiliū nostrū loq̄t more humano. & cōforta stātes q̄ negligere videris exurge ne repellas finaliter & si videaris nos repulisse ad tempus. Quare auertis faciem tuam quasi non velis exaudire nos: et obliuisceris inopie nostre nō dando nobis spiritum fortitudinis sine quo inopes sum⁹ et tribulationis nostre quā ꝓpter te patimur eaz mitigādo. nos nescim⁹ q̄re ita facis: licet credam⁹ q̄ iuste & pie facias:

Ideo ne obliuiscaris. Quoniam anima nostra humiliata est vt te inuocem⁹ in auxiliū inter manus impioz & psequētiū qui sunt puluis qué p̄icit ventus a facie terre. et q̄ qō cuz dolore dico venter noster scz infirmi nostri inter nos adhesit terrenis hominibus & cō senserūt iniquis recedentes a fide & cum ita sit oramus. Exurge dñe adiuua nos tantis malis oppssos et redime nos ab his malis nō ꝓpter meritū nostr̄ sed ꝓpter nomen tuum.

Psalmus. XLIIII. in quo cantatur laus sponsi et sponse. s. Christi et ecclesie.

Vox prophete

Eructauit cor meum ex plenitudine gratie spiritualis.

Eructauit verbum bonū quia cōsolatorium cū sit mysterii Christi & ecclesie expressiuū quod dicere intendo et omīa alia opa mea dirigere ad laudem et honorē regis regum Jesu christi.

Nemo putz aliquid a me dicere sz a spiritusancto. cuius Lingua mea calamus velociter docentis siue inspirātis i quo laus & virt⁹ hui⁹ ꝓphetie ostenditur. Commēdatio sponsi. Propheta cōmendat sponsum multipliciter. Primo a forma dicēs: Speciosus forma pre filijs hominum tum ex parte corporis quod spiritussācti virtute formatum est in cuius opere nō potest esse error aut defectus: tum ex parte anime que ab instanti creationis omnibus gratiis & scientiis repleta fuit. Secundo cōmendat a gratiositate doctrine dicēs: diffusa est gratia in labijs tuis q̄ eo loquente mūdus gratiā reconciliationis accepit propterea benedixit te deus: benedictione spiritualis regni cuius non erit finis. Tertio cōmendat p̄pheta sponsum a virtute & fortitudine dicens: o tu Christe Accingere in carne assumpta: gladio acutissimo spiritus quod est verbum dei: assume predicationis verbum qui diuidat filium a patre: filiam a matre: nuruz a socru: qui male coherētia separet potentissime: non segniter sed viriliter: quoniam tibi nemo obsistere valebit: Quarto cōmēdat sponsum a ꝓbitate dicēs

Specie tua et pulcritudine iu
sticie tue accinct⁹ intende vt pfici
as cursum legatiōis tue felicit⁊ p
cede velut spōsus de vtero virgina
li et regna p fidē in cordib⁹ hoim
oppresso mortis impio
Procede ⁊ regna ⁊ hoc. quia Pro
pter veritatē doctrine ⁊ vite quā
tu ⁊ tui docēt et mansuetudine⁊
quā tu ⁊ tui sustinuistis patiēter mo
lestias ⁊ iniurias et iniusticiam abū
dantem quā ostēdisti in tua passione
offerēdo te deo pri p offensa huma
ni generis deducet te mirabili
ter maiestas tue diuinitatis q̄
te assumpsit: deducet te p hui⁹ vite
cursum: ⁊ hoc mirabiliter q⁊ mor
tuos suscitabis: leprosos mūdabis:
⁊ multa alia miracula facies.
Verba tua ⁊ tuo⁊ apostolo⁊ q̄ a te
missi sunt ad p̄dicandū sicut Sagit
te penetrabūt corda inimicorū regis xpi q̄ talibus ia
culis p̄strati querētur et sub tua
obedientia humiliabūtur coro
te adorāres ⁊ q̄ primo nō credendo
erāt inimici regis fiēt credēdo amici
Quinto ppha cōmēdat xpm a iu
diciaria potestate dicens: Sedes
tua. i. iudiciaria ⁊ regalis potestas
tua o deus nō est talis sed sempi
terna: disciplina regni tui. di
sciplina equitatis q̄ veraciter re
cta est: que nulla prauitate curuatu⁊
virga ista iustos regit ⁊ impios per
cutit. que ab ipsius diuinitate proce
dit fortitudo inuicta. equitas rectis
sima. inflexibilis disciplina.
Vere vga regni tui virga directiōis
q⁊ nō solū in te iustus es sz etiā in ali
is. Diligis iusticiaz et odis in
iquitatē, propterea vnxit te deꝰ
pritate ꝓscientie et plenitu
dine gratie pre omnib⁹ sanctis
Sexto cōmēdat xpm sponsum ab
ornatu vestis ⁊ a pulcritudine habi
tationis dicēs: odores virtutuz bis
aromatibus designati. Mirre et
gutte ⁊ cetera spirabunt de car
ne tua qua velut vestimento
diuinitatis se circumdedit et a
cordibus sanctorū in quibus
habitas que domus eburnee
dicuntur, propter castitatē ⁊ decorem
virtutū et quib⁹ odoramentis omēs
ecclesie quas apostoli tibi in fide ge
nuerunt delectabilem te haben
tes exultabunt honorando no
men maiestatis tue.
Septimo ꝓmēdat ppha sponsum a
sponsa. quā describit q̄ntū ad q̄nq⁊.
Primo quo ad spōsi p̄tiā q⁊ Asti
tit semp deo adherens ⁊ ꝓiuncta.
Secūdo quo ad dignitatē quia re
gina que sub rege regit. Tertio q̄
ad gloriam siue prerogatiuam quia
a dextris stat sc⁊ in potioribus bo
nis gratie p̄sentis vite. Quarto q̄n
tum ad ornatum in vestitu deau
rato. id est. in doctrina apostolorū⁊
ꝓphetarum. Quinto quo ad spe
ctabilē societatē q⁊ circūdata va
rietate virtutū ⁊ meritoꝝ sanctoꝝ
sc⁊ gēmis virginū: croco martyrum
purpura penitētiū: bis enī ornat ec
clesia. vel circūdata varietate omni
um linguaꝝ in vna tñ fide ⁊ discipli
na conuenientiū.
Prophetа quasi vnus de apostо
lis qui predicationis verbo populū
genuerūt christianū dicit: o Filia p
dicatiōe genita non sis negligens:
ñ surda: aut incauta sz audi et vide
⁊ intellige talē ⁊ tantū regem cui es

desponsata et inclina aurē tuaz ad obediendū et obliuiscere po pulum iudeoz z gēntilitatis vñ ve nis et conuersationē et ꝓsorti um diaboli q̄ primo te fedā genuit: sic fies decora. ¶ Si feceris hec que dicta sunt fies decora Et rex dele ctabitur in decore tuo quē ipse dedit tibi p grām in te imaginē suā reparās qđ magnū est z desiderādū quia iste est rex magn⁹ in potestate. quoniam ipse est domin⁹ q̄ om ni genti dominat magnus nature nobilitate quia deus tuus magn⁹ in bonore quia adorabunt euz z deprecabūtur omnes populi totius mundi. ¶ O filia si feceris que dico venies plurimū honorāda: nam fi lie tiri anime fideliū diuites ple bis nobiles z sapiētes qui de genti litate: apostoloz p̄dicatione ꝙuertē/ tur ad regē z sponsum tuū cuz mu/ neribus vultū tuum deprecabuntur magnificas elemonas of/ ferentes tibi ad ornamentū tuū de/ siderātes societatē z cōformitatem tuā. ¶ Secūdo cōmēdat sponsam a gloria dicēs: Omnis gloria eccle sie filie z sponse regis cōsistit non in exterioꝛ apparatu sed interioꝛ ornatu: interiora ornat⁹ sunt ꝙsciētia pura: ibi videt Christus: ibi amat Christus: ibi loquit Christ⁹: ibi co/ ronat Christ⁹: ꝙsistit etiā gl'ia eccle sie in doctrina sapientie que re/ gina est circūamicta varietati/ bus ad decorē scz varietate lingua rum diuersaz: varietate statuū va/ rietate gratiaz. z virtutū que sunt in psonis huiusmodi statuū. ¶ Ter tio cōmendat sponsam a societate si ue a domicellis que sequūtur spon/ sam dicēs: Adducentur regi v/ gines fideles scz que primū retinēt inter omnes gradus locū post eaz scz vniuersalē ecclesiā q̄ est generalis/ mater fideliū adducent quidez gra dei. qz nemo venit ad me indt christ⁹ nisi pater traxerit eū. prime etiaz regine in fide z virtutibus vt vidue caste q̄ secundū obtinēt locū z in ma trimonio ꝙtinētes que tertiū locum tenent afferentur tibi o rex. Afferentur quidem in leticia et exultatione ministeriis angelo rum: z nō solū adducētur ad conspe ctum: vez etiā in penetralib⁹ re gis. i. in bierusalem futurā.

Quarto cōmendat sponsam a prole dicēs: o sponsa ꝓ patrib⁹ tuis id est. loco apostoloz. qui fuerūt pa/ tres tui. ipsi enī sunt qui te genuēr/ spirituali generatiōe nati sūt tibi filij. scz episcopi constitues eos p̄cipes loco apostoloz sup om nes populos per vniuersum orbem. ¶ Qui principes constituti memores erunt nominis tui domine tue fame tue glorie: predi cando ipsum: ipsum in memoria ba bentes z aliis in memoriā adducen tes z hoc per omnes successio/ nes vsq; in finem seculi ꝓpterea quia constitues p̄n/ cipes super omnez terram populi credentes per eoꝛū predicationem: z doctrinam quā seminauerūt. quā in scripto dimiserunt confitebun tur tibi confessione laudis. non so/ lum in presenti: sed etiā i futuro vbi est eterna et pfecta laus.

¶ Psalmus. xlv. in quo de aduentu Christi qui singulare fidelium refugium est

Propheta in psona fidelius dicit: nihil est timendum. quoniam.

Deus noster refugium et virtus ad quē inter pssuras calamitatū cōfugimus. ⁊ in quo ab omnib⁹ pricul' liberamur **et in tribulationibus** seculi que nos plurimū fatigāt adiutor valid⁹ est potens sufficienter nos defendere **Propterea** quia talis est nobis in te securitas: **non timebimus dum** in aduentu tuo ex nouitate tāti miraculi **turbabitur terra**. i. generatio iudeorus et **montes**. i. apostoli q̄ relictis incredulis iudeis **transferūtur** ad pdicandū gētib⁹ ad extremā maris **Cum** aūt apli ingrederent ad gētes barbaras **Et sono predicationis annūciarent** euāgelium Christi **turbati sunt populi conturbati sunt** excelsiores seculi potestates q̄ de eor pdicatione fuerāt pterrite visa fortitudine dei q̄ assistebat aplis ⁊ aliis sāctis pdicatorib⁹ **Inter hos** seculi fluct⁹ ⁊ sonit⁹ nō timēt q̄ ad diuinū auxiliū refugiūt. quia **Spūs sancti inundatio letificat** cōsolat leticia spūali ecclesiam dei eā sua gra cōfirmādo cōtra tribulationes q̄ inferūt ei quaz altissimus sanctificat aqua baptismatis a viciis abluendo ⁊ incrementa virtutū prestando.

Letificat aūt ⁊ sanctificat ecclesiaz deus. q⁹ **Deus in medio** ecclesie habitās: omnib⁹ equaliter cōsulens **non** sepabitur **abea** iz semper in ea manebit supra se firmā petram eā solidās **adiuuabit** eaz **de** us mane diluculo qm̄ illud lum̄ exorietur qñ de eterni solis splēdore illustrabit. adiuuabit eā dico seculi aduersitate laborantem.

Hoc patet qm̄ intonāte p pdicatores suos ⁊ miracul' corusc̄ate **Conturbate sunt gentes** p pdicationem apostolor: nō tñ sic vt euertant ecclesiā sed salubriter. q⁹ relicta gētilitate ad **Christuz** quertunt̄ **et regna** que erecta erāt p supbiā vt seruirent **inclinata sunt** ad suscipiēdam fidē vt adorarēt ⁊ se iugo Christi submitterēt **dedit** vocez suam p ora apostolor. insonuit apostolica tuba **terrena** corda **mota sunt** timore iudicii ab infidelitate ad fidem. a viciis ad virtutes.

Quis est iste ad cui⁹ vocē mota est terra: respōdit ppheta nō quecunq; potestas nō angel⁹ nō aliqua creatura siue terrena siue celestis. iz **Dominus virtutū** est cui virtutes celestes seruiūt: cui omnis potētia famulatur. q̄ est **nobiscū** assūpta carne nostra: ppter enī de⁹ omniū nror dicit esse **suscepto**r qñ carnem p fidelium salute suscepit **de Iacob**. i. designator p Jacob.

Et ideo o vos populi **Venite** passibus fidei **et intelligite** intellectu fide illuminato magnalia opa **domini** nri saluatoris q̄ fecit in incarnatione sua vt de pace nimia et h⁹modi **que posuit sup terraz** et illa opa erāt pdigia quia aliq̄d pretendebāt: quid: hoc scz qō ipse est **auferens bella** spūalia fidei q̄b⁹ rebellatum est ptra deū p idolatras et paganos **vsqz ad fines terre** h̄ autem iā factū est cū p Christi aduētū idolatria ⁊ superstitio toti⁹ q̄si orbis

perint ⁊ multi in pacem xpi deducti sunt vere religionis xpiane fidez su scipiētes. ⁊ hoc significabat illa pax qua tpe dominice natiuitatis totus mūd⁹ legit esse pacat⁹ qō non būanis viribus sed xpi dñi corporali p̄ sentia ꝓbatur effectū. ¶ In cuius pacis signuz ipe. Arcum ꝯteret sez occultas malignoꝝ insidias: et ꝯfrīget arma supstitiosa certami na paganoꝝ: et scuta. s. ꝓtectionē ꝑfide p̄sūptiōis igne spūs sancti ꝯburet exue nos bōe rex armis dy abolicis ⁊ indue nos armis tuis. s. euangelice veritatis ꝯtinentie fidei spei ⁊ caritatis. ¶ Cacate ergo o bo mines q mūdanis illusiomb⁹ arma bamini et militiā dyaboli pagebatis vacate ab armis dyaboli: a vicis et tumultib⁹ ꝓtentiosis: quoniā ego sum dominus nō ille q vos armabat qui vos ad nephāda certamina p̄ducebat: sed ego sum deus: qui exaltaboꝝ per fidē in gentibus et in iudea. ¶ Ut iam oēs ꝯfiteantur ⁊ dicant ¶ Deus virtutum est nobiscū et susceptoꝝ noster deus xpiāi popli figurati ꝑiacob q dilect⁹ fuit a deo.

¶ Psalm⁹. XLVI. in quo oēs fideles inuitantur ad laudandum deum.

¶ Prophēta in persona apostoloꝝ ait. cuz tot beneficia vobis fecerit deus:

Omnes gentes ad quas puenit gra dei gaudete bonis opibus iubilate deo voce exultationis concordent man⁹ ⁊ lingua: ille operent hec confiteatur ¶ Merito iubilādum et psallēdum est deo. ¶ Quoniam est dominus q̄ dñatur omi creature **excelsus** nobilitate nature qui pri⁹ fuerat despectus a iudeis. **terribilis** ipe est iudicatur⁹ mūdū potestate. **rex magn⁹** sup̄ omnē terram: quo rex regū est ⁊ dominus dñantium. ¶ Prophēta in psona apl'oꝝ inquit ¶ Plaudite etiam quia deus **subiecit** nobis. i. vniuersitati xpianoꝝ **populos** iudeoruz vl'p fidem vt credentes vl'p dignā sue iniquitatis vltōem vt perfidos obstinatos et **gentes** ꝙuersas ad fidem **sub** predicationibus nostris sbiecit per fidē obediētes plenarie dño ihesu xpo q pro oīb⁹ mortu⁹ ē. ¶ Plaudite etiā qz dñs sua gra nō merito nro **Elegit** dare nobis vitā eternaz sequētib⁹ speciē. i. illō qō mistica significatione iacob quez dilexit. de⁹ p̄mo monuit. s. terrena dare p celestib⁹. Dominus non solū elegit dare nobis hereditatē suā. sed ascendit parare nob locum. **Ascendit** quidez dominus in iubilo multoꝝ āgeloꝝ et scoꝝ ascēdentiū cum eo: q ascēdente audita est vox clara quasi tuba angelorum dicentium admirantibus et stupentibus apostolis. Viri galilei q̄d statis hic aspiciētes in celū. Et quia talis est ⁊ sic ascendit. ¶ Psallite deo nostro gratias agēdo psallite bōis actōib⁹ laudādo psallite regi nostro. s. xpo ñ alieno q̄m non decz ista laudato q̄m sol⁹ est q merito laudes accipiat q̄niam ipe ⁊ vniuersa creat ⁊ creata iugiter administrat ¶ Psallite xpo sapienter discrete et deuote: non solum oze sed corde debet merito.

Omnipotēs rex vniuersaliter coli q̄ sol⁹ creator et liberator ꝓbat esse cūctor. Jō etiā psalite: q̄ Regnabit dñs sup gentes qui olim sup vnaz gentē regnabat regnabit dico quō iam ascēdēs ad dexteram patris sedet sup sedez sanctaz suaz .s. a dexteris ei: et sic nihil restat nisi q̄ oēs sbūciantur ei. Nō solū gētes sbūciētur ei. sz etiā Principes populorum oim ꝯgregabūtur per fidē et amorem cū xpo qui est deus abraam et hoc ideo q̄ apli dij ꝓpter iudiciariaz potestatē et ꝓticipatōez diuine gre fortes fide et dilectione valde a christo elenati sūt doctrina et potestate miracula faciēdi ta vt ꝓncipū colla fidei iugo sbmittrent.

Psalmus. XLVII. in quo de multiplici ꝯmendatione ecclesie. Prophetā ꝯmendans ciuitatem ecclesie. primo ꝯmēdat a dignitate conditoris et a situ dicens.

Magnus dominus q̄ dñs vniuersoz est et q̄ potenter omnia facit et laudabilis valde ꝓpter excellentiā nobilitatis et sapie eius q̄ pulcra et mira facit laudabilis quidem in ciuitate dei nostri .s. ecclesia q̄ est fundata in xpo monte sancto eius tercio ꝯmendat ecclesiā ab amplitudie dicēs. Fūdatur de habitatoribus vniuerse terre exultātibus de remissione peccatoz nam popul⁹ iudaicus per montē sion ōsignat⁹ et popul⁹ gentilis per latera aquilonis significat⁹ vniti sunt i vna fide xpi ex q̄b⁹ duob⁹ pplis eccla vniuersal ciuitas regis magni .s. dei consurgit. Quarto ꝯmendat ciuitatem dei a sapia ciuū q̄ vera consistit in cognitōe dei dicens Deus in domibus eius. i. in fidelib⁹ in q̄bus habitat cognoscetur de⁹ cognitōe fidei et hoc cū suscipiet eam modēdo eā ad hāc glām. Quīto ꝯmēdat ciuitatē dei a dignitate dicēs Ecce reges terre principes seculi quoz regna et dñatores cultui demonioz dedita erāt ad p̄dicatōem apl̄oz congregati sunt cū ceteris fidelib⁹ in vnitate fidei vt fieret vna ciuitas et vnū ouile. Ipsi sz reges ꝯgnoscētes p fidez miracla q̄ xps et apli faciebant: admirati sunt et p⁹ admiratōem glorie et miraculoz xpi conturbati sunt p peccatis et ꝯmoti sūt ad penitētiam et hoc. q̄ timor futuri iudicii apprehendit eos. In q̄ conturbatōe gētiz p peccatis erāt. Dolores magni et graues vt parturientis hoc q̄ in spū sancto conteres superbiam et cupiditates h⁹ mūdi in gentib⁹ q̄ designant p naues thar sis que quōdā i nauigatōe negocioz supba fuit. Ipi iam credentes effecti clamant cum gaudio dicentes. Sicut audiuimus in lege et ꝓphetis nūciatum. sic vidim⁹ in euāgelio in eccla catholica ciuitate dei nostri quā deus fundauit nō ad tpus sicut tabernacl̄z moysi sz in eternum. Ipi credentes grās agētes ō aduētu xpi et de fidei gra suscepta dicūt Suscepim⁹ deus misericordiam tuaz xpz nob⁹ misericordiā datū

aptū nomē: certa ꝓmissio ut ille mi
ſericordia vocaret q̄ et ſaluator vere
ꝺr t redemptor in medio cordis
noſtri q̄ ꝑ gr̄am tuam facti ſumuſ
templū tuuz. Quēadmodum
deus nomen tuū vbiqz diffuſuz
eſt qz nullꝰ eſt q̄ huic non ſe ſubiiciat
ſic laus tua et reuerentia tui nois
dilataꝝ vbiqz terrarū: dextera
tua .ſ. eterna beatitudo plena eſt
iuſticia qz in illam ꝓtez dextere ſo
lum recipiūtur q̄ ipius munere iuſti
eē meruerī. Letetur ergo mons
ſion .i. fideles iudei q̄ dicūtur mon
tes qz ꝓmo fidei radios ſuſcepit iu
dea et exultent gentes .filie iu
de ꝑ p̄dicatōem apl'oꝝ q̄ de iudea
deſcenderī, ꝓpter iudicia tua do
mine: qz recta ſunt quibꝰ quoſd az
aſſumis et q̄ſdam repbas. Vos
ergo fideles anime. Circūdate
bonorantes ſanctaz eccleſiaz di
gnos ei exhibēdo bonores et ꝙple
ctimini āplexibꝰ caritatis vrutes
illiꝰ et mores ꝙuādo q̄bus acceptis
narrate laudes eiꝰ iuxta doctrinā
apl'oꝝ q̄ ſunt turres munitōes bꝰ
ciuitatis ꝙ hereticos. Ne anie
fideliū audiendo leticiā et exultatō
nem aliq̄ remiſſiōe lenteſcerent ait
Ponite corda veſtra in virtu
te caritatis ſp̄ūſſancti qui hāc
ciuitatē ꝓtegit. fortis ei eſt vt mors
dilectio: et vos maiores eccl'e diſtin
cta t canonica ordinatōe diſpoſi
te gradꝰ officioꝝ in eccl'a: vt epoſ
p̄ſbiteros ꝺyaconos. ꝛc. vt ꝑ eos
magnalia dei non ſolū bis q̄ cre
dūt ſz t bis q̄ crediturī ſūt debeāt
predicari. Narrate ꝫ. Quōm hic
ſez xp̄s q̄ in terris viſus eſt. et cum
boibus conuerſatꝰ eſt dominus
deus noſter ꝑ quez creati ſumus
et ſi in boie lateat t hoc in eternū
nō ad tps ut falſi dii et ipſe regz
nos qz rex nr̄ eſt in p̄nti ab immi
nentibꝰ periculis defendēdo .et re
gnet in futuro ad eternaz nos di
rigendo patriam.

Pſalmꝰ. XLVIII. In quo
docemur vt oēs p̄ntiſ vite di
gnitates t voluptates, ꝑ nihi
lo ducamꝰ qz ſtabiles non ſūt.
Prophēta volens omnes
auditores attētos reddere ad
ea que dicturus eſt ait.

AUdite hec
que dicturꝰ ſum omēs
gentes ñ ſolū iudeoꝝ
qz hec ad oēs ptinent audire auri
bus audiendo ꝓcipite qui ha
bitatis in quacūqz ꝑte orbis
qm̄ qō eſt hic dicendū vtile eſt ꝓ
bono ꝙmuni oīm. Prophēta qō
dixerat exponēs ait. Quiqz terri
gene .i. ignobiles et filij hoīm .i.
nobiles quaꝝcūqz natōuz t ſtatuū
ſiue ſeruꝰ ſiue liber diues et pau
per venite ad audiendū .nullꝰ
excipio nulli claudo ꝙmonē.
Prophēta reddēs auditores benī
uoloſ ex utilitate dicendoꝝ ait:
Oſ meū loquetur ſapientia q̄
eſt altiſſimaꝝ et diuinaꝝ rerū ꝙgni
tio quā audire et diſcere vtile eſt et
meditatio cordis mei loque
tur ꝓudentiaz q̄ eſt ad mores ꝑ
babiles inſtituendos. in his ei duo
bus oīs ꝙmo diuinus quaſi cōſiſtit
Prophēta reddens auditores do
ciles ex mō loquēdi ītelligibili dicit
Inclinabo aurem meaz ſpū
ſancto in me loquēti in ꝓpara:

bolis ⁊ p enigmata me docente: qz quidqd ñ videm⁹ p enigma est: ⁊ lucide tradã vob mea opatiõe quod ꝓposui dicendum in psalterio id ẽ nõ solũ vbo sz etiã exẽplo vt qd doceo ore ꝓpleã ope. ¶ Prophet incipiens narrare q̃ sup̃ ꝓmiserat sermonem dicturꝰ Et ꝓmo d̃ pena malorꝰ in psona generaliꝫ hois q̃rit cãm dãnatõnis ⁊ timoris dicẽs: Cur timebo in die illa tremenda iudicii q̃ erit mala malis: rñdet iniquitas calcanei mei. i. finaliꝫ iniquitas siue q̃ pseuerabit vsq; ad finem vite circũdabit nichil ei timendũ est nisi peccatũ qz nulla nocebit aduersitas: si nulla dñetur iniq̃tas ⁊ in hoc patet oppositã ps q̃ absoluti ab iniq̃tate non habebũt tũc timorẽ. ¶ Unde illi timeãt ⁊ diem iudicii formidẽt Qui ꝓfidunt aut p̃sumunt sicut superbi et potẽtes seculi in potestate sua tpali aut amicorꝰ et qui in multitudine diuitiarũ suarũ tã q̃ in summo bono gloriantur. vt auari. ¶ A⁹ iudicii sentẽtia nl⁹ Redimi potest nec p̃ce nec p̃cio cõsanguineorꝰ aut amicorꝰ. sz nũq̃d ipe qui peccauit redimere se poterit: rñdetur q̃ non qz non poterit dare sacrificiũ aut oblationem vñ placetur siue ꝓpicietur sibi deus. ¶ Et simil̃r nec dare poterit in alia vita Preciũ vnde redimatur anima sua cũ sit extra tps merendi: et ideo laborabit in eternũ. i. patietur tormẽta eterna et viuet in sempiternum vt sp sentiat penã. viuet vt sp intereat vt sit eis mors sine morte ⁊ defect⁹ sine defectu. ¶ Sz hõ carnalis et mũdanus. Non intellig; immi nere sibi interitũ gehenne. nam videns iustos ⁊ peccatores sapiẽtes et stultos eque mori reputat q̃ ñ sit alia vita in qua p̃mient̃ boni et in q̃ puniãtur mali: sz insipiẽs qui non credit futura; vitã et stultus qui licet credat non tñ cauet: sz in transitoriis reb⁹ spez ponit vnde eodem mõ pibunt. Et relinquẽt diuicias ꝓpter quas multa mala ꝓmiserũt alienis. et si etiam filiis reliquãt alienis tñ reliquũt qz nichil eis ꝓdesse p̃nt: ¶ Et licet Sepulcra que ꝓstruxerunt magnifice ad memoriã sui estimẽtur ꝑm opiniõez eorꝰ dom⁹ illorũ eterne tñ quia aliam vitã futurã non credũt scõm tamẽ vitatem aie eorꝰ i inferno manent. ¶ Hic fruct⁹ diuiciarꝰ quez eorũ possessores q̃ aliam vitã esse nõ credunt afferre possunt est q̃ Tabernacula hitacula pulcra castra palacia dom⁹ maneant post eos in multas generationes: vt sic in illis maneat eorꝰ fama vnde seq̃tur vocauerũt. i. q̃sierunt vocari nomina sua et famam eorꝰ celebrez haberi p multos annos in terris suis. ¶ Causa h⁹ erroris inde pro/uenit qz Homo cũ in honore esset qz ad ymaginem dei fact⁹ ⁊ iñ aptus esset ad possidenda celestia ñ intellexit vel sic egit ac si nõ intelligeret. et ideo ꝓpatus est iumentis in eligendo vitam voluptuosã que est vita pecudũ et iumẽtorum: et similis factus est illis qz ꝑtracto honore ymagis nõ differt a bruto. nam tolle homini dei ꝓsiderationem. oĩno pec⁹ insipiens est. p̃sumptio vana et caduca superbia. Hec uita illorũ qui sic agũt ma pditio

nis que stimulū ⁊ dolorem suis au
ctoribus facit et postea q̄si stulti:
vt in ore suo sibi ꝓplaceant p⁹
q̄ votū nequissime dispositōis im
pleuerit mox diuinitati gr̄as refert
q̄ ad suū velle ꝓducti sunt tāq̄ asse-
cuti essent felicitatē homi possibilez
¶ Sed q̄d talib⁹ in futuro erit ꝓphe
ta ostendit dicens. Sicut oues
ducte ad occisionem hoc igno-
rātes sic isti in inferno ponen
tur post mortē ⁊ dyabol⁹ q̄ dicitur
mors deducet eos de pena in pe
nam. Justi vero dominabūtur
eorū .s. malor̄ qñ accipiēt iudicia
riā potestatē in die iudicii in q̄ dñs
sua claritate omnia q̄ pri⁹ erant in
nocte illustrabit et auxiliū eorum
scz malor̄ qō habebant ab amicis
carnalib⁹ in potentia ⁊ diuiciis eo
rum in p̄nti vita. Veteraſcet id est
pibit oīno i inferno et a gloria eo
rum transibūt ad confusionē maxi
mam. ¶ Mali ista babēt. Verū
tamen ego: loquitur q̄libet iustus
liberabor ab istis: qñ deus redi-
met animaz meaz de potesta
te diaboli sub q̄ erāt boies añ ad
uentum x̄pi cum accepit me de
p̄senti vita. ¶ Ex q̄ sic mali pibūt
et domin⁹ iustos redimet alloquit
ꝓpheta vnūquēq; fidelem: o homo
Ne timueris vt velles desistere
a via virtutis. cū videris malos
ꝓsperari ⁊ florere in seculo qñ non ē
magnū q̄ diues fact⁹ sit homo
peccator: ⁊ q̄ multiplicata fue
rit gloria domus ei⁹ in pentib⁹
in prole et in bonoribus ⁊ possessioni
bus. Qñ cū interierit non sū-
met secū aliqua ex his q̄ hic posse
dit nec descēdet cū eo infernus
gloria vite p̄n̄tis vnā descendet
sine gl'a secl'ari sine turba satellitū.
sine p̄sumptōe gazarum. Quia anīa
eius in vita ipsi⁹ benedicetur
non de bono actu: sed delicia-
tōne laudat ab adulatoribus assistēti
bus talib⁹ ꝓmendabit te et gr̄as
aget o deus cum opatus fueris
aliquid in honorē vel lucrum
eius. ¶ Iste peccator sic diues De
scēdet ad infernū vbi patres
eius impii iacēt quor̄ scelerū fuit
imitator et in eternū ñ videbit
lumen: q̄a sicut peccata tenebrosa
sunt ita peccatoribus sapiētie lumen
auferūt vñ tenebras exteriores ⁊ in
teriores patientur. ¶ Et quare
hoc Quia cū essz predit⁹ lumine
rationis vtpote in honore di-
vine similitudinis ꝓdit⁹ nolu
it illo lumine regi: sz sensualita
te mistar iumētor̄. Pulcerrime hūc
ꝓsuz ꝓpheta repetit vt se peccator
a malo ꝓposito remoueret cū notaz
difformitatem suam in tanta incre
patione cognosceret.

¶ Psalmus. XLIX. in quo de
vtroq; aduentu christi.

Deus verus et naſa
et substātialr deus de⁹
deorum .i. scōrum deifi
catorū per gr̄am q̄ etiā est domin⁹
dominātium locutus est p se in hu
manitate assumpta ⁊ p p̄cones suos
qui olim multipharia in ꝓphetis lo
q̄bat et vocauit ad fidez suā vni
uersos hītatores terre p se et
apl'os q̄s misit in mūdum ad docēdū
omnes gentes. ¶ Vocauit q̄dem
omnē terram. A solis ortu vsq;
ad occasum et incepit ista vocatio

ex sion id ē ihr'm: inde ei cepit decus euāgelii ānūciari et ōriuari ad alias ptes inde ſpecies decoris chriſti cepit ānūciari in toto orbe terrarū. ¶ Prophetа de aduētu ad iudiciū. Deus xps q̄ occult⁹ vēit ad nr̄am redemptiōem. i. maieſtate ſua carne celata manifeſte veni et et gl'oſus ad iudicādū totū mundum et deus noſter non ſilebit modo ſilet expectādo pctōres ad penitentiam tūc in iudicio non ſilebit qñ ſceleratiſ dictur⁹ eſt. Ite in ignē eternū. ꝛc. et qñ iuſtis dicturus eſt venite benedicti. Ignis cōflagrationis q̄exuretur facies mūdi but⁹ quo in bonis purgabit̄ ſi quid erit purgāduz. ꝛ qui tādez inuoluet malos in infernū precedet faciez iudicis et in circuitu ei⁹ tempeſtaſ valida ꝓſurgens ex oiz elemē tor⁹ ꝓmotōe ante iudiciū. vñ vtuteſ celor⁹ etiā ꝓmouebūtur ita vt omis creatura miretur. erūt eni ſigna in ſole et luna ꝛ ſtellis. ¶ Veniens aūt iudex ad iudiciū. Vocabit angelos q̄ cū eo deſcendēt ad iudiciū et pfectos viros ſecū iudicaturos et vocabit oēs iudicandos: que vocatio erit. vt diſcernātur pij ab impijs ne vlteri⁹ ſicut hic confuſis bitatōibus miſceantur.

Prophetа videns futura tāq̄ p̄ſentia exultās exhortatur āgelos executores diuini iudicii dicens. ¶ Congregate dño xpo: ſanctos eius eos. ſ. qui poſtpoſitis legalib⁹ recto ordine nouum teſtamentū ſequūtur ope adimplentes ea q̄ in teſtamenti ſerie cognouerit faciēda. Domin⁹ manifeſte veniet ad iudiciū qñ annunciabūt viri aplici et doctores celeſtis verbi diſpenſatores iuſticiaz ei⁹ q̄ iuſti remunerabūtur ꝛ repbi iuſte dānabūtur quoniaz de⁹ iudex eſt viuor̄ ꝛ mortuor⁹ q̄ nec fallit nec fallit̄ et cui nihil ſuppmitur. ¶ Vox domini Audi aure cordis ꝛ diligent intellige tu q̄ es populus meus et loquar tibi iſrael et teſtificabor te per teſtimonia ꝓphetarū ꝛ p miracla ℞. ſ. q̄ ego de⁹ ille q̄ generaliſ eſt oiz p potentiā de⁹ q̄ oia creauit et deus tu⁹ ꝓprie et familiaris qz te habeo ſuū peculiarem et qz in ꝓphetis tibi promiſſus ſum ¶ Cū venero ad iudiciū. Non in ſacrificijs tuis non exhibitiſ tanq̄ irrepbenſibilē ea obmittendo arguam te qz non q̄ro aialia in ſacrificiuz ſz holocauſta q̄ ſunt ō tua p̄ſona. ſ. cum aiam tuā igne caritatiſ inflāmatam totā in ſeruitiū meum offeres: talia holocauſta ſunt in ꝓſpectu meo ſp grata. ℞ñ dixi non arguā te ſi mihi fuiſſē pecudū nō obtuleris: ſi etiā offeres. Non accipiaz de domo tua vitulos nec de gregib⁹ tuis hircos: qz talia ſacrificia nō ſūt mihi accepta ℞ō accipiā dico qz non indigeo eis et ſi indigerē nō q̄rerem a te. Quīm mee ſunt oēs fere ſilueſtriuz: iumenta et boues que paſcūtur in montibus. Cognoui omia volatilia celi de q̄b⁹ ſolebāt fieri ſacrificia vt ſunt turtures columbe ꝛ cetera et vbertas omniū que terra gignit mihi ſeruit. Et ſi ita eſſet q̄ ego eſurirem qō ē impoſſibile ñ oporteaz q̄ a te aliq̄d peterem me⁹ enim eſt orbis terre et plenitudo eius. i. oēs creature

Numquid sum ego tal' nature aut ꝓditōis q̄ manducabo carnes thaurorū: aut sanguinem hircorū potabo certe ñ imo insania esset hoc cogitare q̄ deꝰ thauroruꝫ carnibꝰ pascatur aut sanguie potet hircoꝝ. ¶ Ondit q̄ sacrificia velit dicens. Immola deo sacrificiū laudis qđ in te est hoc est sacrificium acceptabile hoc est olocaustum pingue vt laudet deꝰ ab hoie quez creauit quē redemit. cui etiā regnū celeste ꝓmittit. tu aūt redde altissimo vota tua si q̄d vouisti deo. ne moreris reddere. ¶ Et tūc invoca me ñ ꝑsumas de viribꝰ tuis in die tribulationis ⁊ aduersitatis tue eruam te et honorificabis me et magnificab me gr̄as agens cū fueris a ꝓcul' liberat'. ¶ Qz nō est speciosa laus in ore peccatoris: ꝓbiꝫ ne lingua eoꝝ ꝑsumat laudes deo canere q̄bus turpis ꝓsciētia obviat dicēs peccatori q̄ bñ ꝑdicat et male viuit. Quare tu presumis predicare iusticias meas l'eē ꝓ mū fmōe ad ppl'z alidō q̄ mea maiestate ꝓferre. oportz ei os eē iustuz qđ iusticias dñi enarrare presumit. quare tu presumis pos tuuz sceleratū ⁊ blasphemū testamentum meū scūm alius ꝑdicare: sancta ei ⁊ venerāda vba os pollutū docere ꝑsumere ñ debet. Tu vo odisti disciplinam q̄ ad correctōes instas: in q̄ ꝑsumptōe murmuras ⁊ non vis dñm in te vindicare qđ peccas et preciſti sermones meos retrorsum eos ꝓtēnendo vbi ñ videant' a te implēdi: et tñ eos alius ꝑdicare ꝑsumis. ¶ Proiecisti q̄dem fmones meos retrorsuz. qz Si videbas furē currebas cum eo ope vl' consilio l' ꝓsensu l' fauore l' eiꝰ exēplo aliud furtū ꝓmittendo et cū adulteris portionē tuaz ponebas seq̄ndo ꝓcupiscentiā carnis q̄ ei laudādo eū vl' auxiliando l' ꝓsiliādo aut dando pecunias aut aliq̄ ad minicula p̄bendo q̄bꝰ adulter vota sua pficiat sine dubio cuz adultero hr̄e portionē dinoscit. ¶ Arguēs eū de ꝓscientie p̄uitate et lingue dolositate ait. Os. t. cogitatō tua abundant malicia p̄uersa genera peccatoꝝ iniqua volūtate te ingrassando et lingua ꝓponebat dolos aut falsē laudādo aut iniq̄ ꝓsulendo aut mēdacia colorādo ad vocē prionē ꝓximi vnō sequit'. Sedēs aduersus fratrē tuū ex industria loquebaris ō trabēdo l' in iudicō calūnioſe obiurgādo ipz: et aduersꝰ filiū matris tue. s. eccl'e ponebas scandalū p̄bendo ei vbo aut exēplo occasionē ruine hec predicta fecisti et tacui ñ stati vindicaui sed ex clemētia mea et mīcordia ad penitentiā expectaui. ¶ Verū qz ex hoc q̄ deꝰ ex misericordia sua non statī punit mali credūt q̄ nō deat alias punire iō dicit. Existi masti inique q̄ ero tui similis ꝓsentiēdo mal' aut qz scelera tua statim nō vindico. putes illa mihi placuisse. iniquuz est hoc de me sentire vñ arguam te indeficiētibꝰ flagellis puniendo et statuaz ꝓtra faciem tuam peccata tua q̄ tu mō nō attendis vt videas feditatē tuā. nō vt corrigas sed vt erubescas. Et iō ꝓpheta admonet oēs fideles dicēs Intelligite hec q̄ iam ꝓmemorauit vos qui oblitī scitis deum

eius mãdata iniqua ꝓsumptione ꝙ temnendo ne qñ rapiat vos de ꝓsti vita ad eternam dãnationẽ et non sit qui eripiat qz i inferno nulla est redẽptõ ¶Intelligite etiã hoc q̃ sacrificiũ laudis non ãle scelerati canũt sed quale pura mẽs ꝙsueuit offerre. ipm enĩ qñ cuz fidi puritate et ꝓba actiõe fuerit imolatũ honorificabit me in q̃ sacrificio laudis est iter quo ostendaz offerenti salutarẽ dei. ¶O glõsa semita q̃ ducit ad celi terreq3 creatorẽ que si puro corde ꝓgatur fit nob illa scala iacob que ascendẽtes perducebat ad celos. ¶Psalmꝰ .L. in quo ꝓpha monz peccatorez exẽplo sui ad penitentiaz

MIserere mei

deꝰ secũduz magnã misericordiaz tuaz qz magna est miseria mea: magna o dñe. indigeo mifficordia. subuẽi ḡ grandi vulneri meo ꝑm magnaz misericordiã. ¶Et secũduz multitudinem miserationũ tuarũ dele iniquitatez meam. ꝙfugio ad mĩatões vt grauibꝰ vulneribꝰ meis thyriacã remissionis infũdas. mlte sunt miserationes tue multe sunt iniq̃tates mee sz mĩatões tue oẽm exsupant magnitudinez ãq̃libz peccatoꝝ: miseratões ergo tue deleãt peccata mea q̃uis videantur ingẽtia. ¶Dixi quidẽ et Amplius dicã et hoc itex iterũqz repetã nec semꝫ depulsus precari desistã. lauame dñe ab iniquitate mea et a peccato meo mũda me fõte mifficordie: amplꝰ laua me: amplꝰ munda q̃ petere intelligã: sed ita mũda q̃te nus nihil immũduz maneat in me Laua me domine. ¶Qm̃ iniquitatez meaz ego cognosco ꝙfite oz peccatũ cognosco me iniquũ. nõ nego me peccasse et peccatũ meuz non tradã obliuioni sz ꝙtin ue ꝓponam ante oculos meos hoc dicit ꝓpheta qz quotiẽs talia corde respicimꝰ totiens cõmissa deploramꝰ ¶Mũda dico z merito te oro vt mũdes me. qz Tibi soli peccaui tãq̃ iudici z potenti punire qz solus tu es supioz me q̃ potes pctã mea discutere et malũ coram te feci te ꝑnte et vidente q̃ vbiq3 es: z remitte mihi vt verax inueniaris indulgẽtiã peccati dãdo ad te ꝙersis sicut ꝓmittis in sermonibus tuis et vincas ꝙuincendo de mẽ dacio illos q̃ iudicant te q̃ non debeas implere ꝓmissa mihi nec delere peccata mea. ¶Prophetaꝑsuasionẽ remissiõis peccati sui inducẽs ex bũana fragilitate dicit nẽ mirꝝ peccaui. Ecce in iniquitatibus ꝙceptus sũ i pctõ originali sicut z omẽs boies ex q̃ rõne fomitis ad actualia ꝓnus existo et in peccatis ꝙcepit me mater mea est repetitõ eiusdem. ¶Ecce enĩz veraciter ꝙfido de venia. tũ qz veritatẽ dilexisti et ita sine õfectu adipleb ꝓmissiones tuas. tũ qz incerta scz q̃ ỏ sui natura sũt variabilia et occulta q̃ excedũt oculũ mentis mee que tñ a sapientia tua ꝙhendũtur p spũm prophetie revelasti mihi inter q̃ ꝙnumerat misteriũ incarnatõis. z mifficordia qua remittis peccata vñ iam redẽptorez video: iam filii dei incarnatõez ꝓcognosco: iaz intueor q̃ de semie meo nascef in q̃

benedicent oēs generatōes. ¶ Int alia tue dispositōis sacrām̃ta mihi reuelata vidō passionē tuā q̄ mūd⁹ redimēd⁹ est ⁊ ita cert⁹ sū. q̄ Aspges me sanguie tuo q̄ p ysopū q̄ ē herba būl' et medicinal' ōsignatur et lauabis me et in ꝓpabiliter dealbabor ¶ Auditui meo dabis gaudiū ō absolutōe pcī quā do audire meruero dimissa sūt tibi pcā tua et leticiaz de eternis bonis q̄ ꝓmittis absolutis: dicēs vēite bñdicti p.m.⁊c. et exultabunt vires mee q̄ p⁹ pctis erāt hūliate Et vt possint exultare. Auerte faciem tuaz a peccatis meis vt ap̄li⁹ ea nō aspicias ad puniēdū: et omnes alias iniquitates meas dele p̄teritas p̄tes ⁊ futas ¶ Be le iniq̄tates meas ozo et eis deletis Coz mūdum crea in me de⁹ p grāz iustificāte quā tu sol⁹ restituere potes. ⁊ qz incuruata est p pctūz rectitudo ips mei ad terrena. spūz rectū tēdente in deū innoua int⁹ in anime mee viribꝰ. Ne ꝓjcias me a p̄nia tua: vñ lumē et sanitas venit et spūs sancti gratiam quā mihi penitēti ⁊ ꝓfitēti tua benignitate iā ōdisti non auferas a me l' spūz h̄ intellige ꝓphete do nū qō sibi p̄ciosi⁹ ē oīb⁹ reb⁹. Redde mihi leticiaz salutaris tui scz xp̄i per q̄m fit remissio pctōꝝ et spū principali i. sctō ꝓncipāte et dñante sr̄ oia ꝓfirma me ne iterꝝ peccē ne a te cuz mutabilitate discedā ¶ Cū reddideris mihi leticiā ingrat⁹ ero sz Docebo iniquos vias tuas p̄cepta tua vbo vt ōdinātes a vis p̄uis penitētiā agentes mīficordiā ꝓsequātur. docebo etiā exēplo q̄ dū michi pctōi peiē. aliis spes venie dar. Quis ei ad ꝙuersiōz nō parz animū vbi rex ⁊ ꝓpha concesse sibi venie p̄stabat exēplū. hinc seq̄tur et impij ꝙuertētur ad te p penitentiā. ¶ Elt aūt digne aliis p̄dicare vias meas merear. Libera me de multis peccatis meis vt ab bis desinā q̄ tu solus potes de⁹ auctoz salutis mee liberare ⁊ cū mūdat⁹ fuero cū exultatōe annūciabo iusticiaz tuaz q̄ sp tue pietati ꝙūgitur. ¶ Ne videar p̄sūptuosus in p̄dicatōe mea: Dñe labia mea q̄ ꝓpter pctā fuerāt clausa apies dādo gr̄am ⁊ sciētiā loq̄ndi et os meū cū fiducia annūciabit laudem tuaz q̄ creat⁹ sū. laudem tuam qua peccans non derelictus sum. laudem tuam qua vt conuiterer ammonitus sum. laudem tuam quavt securus essem mundatus sum. ¶ Os meum dico annūciabit laudem tuā. Qm̄ si voluisses illud sacrificiū qō p expiatōe pctī ōbebatur in lege patus erā et sū dare⁹ non offero qz olocaustis q̄ sunt iter sacrificia digniora non delectaberis non enī sunt tibi accepta q̄ etiaz i aduentu tuo q̄ es verum futuꝝ sacrificiū p pctō totius generis būani deo p̄ri offerendum ego respuenda p̄uideo ¶ Nec tamē nos sine sacrificio relicti sum⁹: naz Sacrificiū deo acceptissimū ⁊ q̄ pctā soluūtur est spūs contribulatus id est de omnib⁹ pctis simul tristat⁹ coz contritū et hūliatū vnde non sanguis egreditur sz lacrimarum fluenta decurrūt. de⁹ non despicies. Benigne fac dñe .i. oñde benignitate voluntā

tis tue ecclesie scte vt munime
ta imortalitatis nre q̄ p̄ pmū boiez
fuert destructa tq̄ dāda sunt i futo
pstruantur mō in fide spe ⁊ cari
tate. Tūc cū muri ihrl'm edificati
fuerint. s. in futuro tūc acceptum
habebis sacrificiū iusticie id é
passionē filii tui gloriosā q̄ se sacrifi
ciū in ara crucis obtulit p̄ omnib⁹
⁊ fideliū oblationes et olocau
sta cordis p̄triti ⁊ būliati ⁊ tūc ec
clesia p̄structa. ml'ti imponent su
per altare fidei sup q̄ est offerē.
dum quidq̄d offerendū est vitulos
id est seipos hostiam viuentez sanc
tam tibi placentem.

¶ Psalm⁹. LI. in quo p̄fortant fideles p̄tra anticristū et com plices ei⁹. ¶ Prophetā i spū p̄uidēs āticristū cū toto cor pe suo .i. vniuersitate reꝓbo: rum intelligens eū viru scele ratum de sola se malignitate iactantez cū indignatione re: dargunt dicēs. o antichriste.

Quid gloria
ris i malicia cur vel' ō mal' actib⁹ gl'ari vñ ōbe res poti⁹ p̄sciētia teste p̄fundi cū ñ nisi ō bono sit gl'andū et potētiaz et honorē existimas opari in iquitatem cum tñ posse peccare ñ sit posse. Omni tpe vite tue i quo malicia tua propagata est sine inter missione iniusticiam cogitauit cor tuum et lingua tua locuta est: et sicut nouacula acuta ita sbtil'r ⁊ expedite feciſti dolū ⁊ pro mittendo beatitudinē terreno⁹ que beatitudo nō est. Nō aūt tm̄ feciſti malū sed dilexisti maliciam ex affectu et studio sup benignita: tem qō est ō naturā q⁹ naturale est diligere bonū. bonū ei é qō oia appe tūt ⁊ maliciaz odire: in q̄ execrabili morbo p̄pbaris corrupt⁹ illud ma / gis appetibile iudicans qō natura et boni mores accusant. itē dilexisti magis facere iniusticiam q̄ lo qui equitatem. ¶ Tu insuper antixpe. Dilexisti omnia vba p̄cci pitationis et dolositatis ad p̄ci pitandum in morte tuos dei. ¶ Pro pterea deus destruet te in fine eternis supplicijs deputādo licet p mittat te ad modicū regnare. Nō mō destruet: qm̄ p̄mo euellet te tanq̄ pestiferam flāmā auferendo a te di gnitatē tuā ⁊ p⁹ hoc faciet te trā sire de hac gl'ia vana in qua es ad tps et de tabernaculo tuo. i. de domo tua et statu tuo ⁊ final'r te et radicem tuaz. i. p̄plices tuos mi stros dyaboli euellet de terra vi uentiū q⁹ cū scis dei nec dyabolus nec antixp̄s nec sequaces eo⁹ habe būt aliquā portōz. Videbūt iusti hāc antixp̄i iustissimā deiectōem et dstructōez et timebūt deū timore reuerentiali: ei⁹ iusticiam laudātes et ridebūt sup antixp̄m ⁊ merito: qm̄ sancta dei patiētia a pfido boie iniq̄ voluntate p̄tēpta é et irridētes eu⁹ de supbia sua dicent. ecce ho mo qui non posuit deu⁹ adiu torem suū ñ credidit q̄ indiger⁹ dei auxilio s⁹ se deū fecit. Sed spe rabit in multitudine diuicia rum suarum auri et argenti ⁊ po tentie et gl'ie quas male acquisiuit et per quas multos ad se traxit et preualuit in vanitate sua in

mūdiali pompa. ꝑualuit in malicia
sua qz null⁹ impioꝝ tot fideles deci
piet ⁊ scōs ꝓsequetur. ⁊ ido merito
sup eum hec vindicta descendet.
Prophetа in ꝑsona fidel' popli ait
sic. antixps ⁊ sequaces sperāt in di
uiciis ⁊ in vanis rebus. non sic ego
nā ego. Sicut oliua q̄ omni tēpe
viret fide fructifera bōis opibus
in domo dei. s. in eccla sancta dei
spaui in miserico2dia dei q̄ du
ratura est ineternū et in seculū
seculi. Confitebo2 tibi ꝓfessiōe
laudis ꝓpetuo qz fe cisti ñ ex meri
tis meis ſz ex miſicordia tua ipsa
q̄ dicta sūt. s. q̄ sum oliua fructifera
in domo dei ⁊ q̄ spero i miſicordia
dei et expectabo rez nominis
tui qđ est ihesus. i. saluatōem meā
qñ nomen tuū bonū est. i. dul
ce ⁊ hoc in ꝓspectu sanctoꝝ tu
oꝝm impius vero terribile ⁊ bo2
rendum.

¶ Psalmus: LII. in quo ꝓphe
ta consolatur fideles contra
ꝑsecutoꝛes suos.

DIxit insipiēs
id est iude⁹ l' antixps: vl' ali
qs ꝺ familia sua in co2de
suo non est deus. s. xps q̄ dictus
fuit de⁹. vnde é q̄ hoc idem hodie
mici dicūt: qz scz Corrupti sunt
ab omni vi rōnis in q̄ verbo omnes
heretici notati sunt: nā deo recte nō
credidisse corruptio est: ⁊ qz a mala
fide itur in turpes moꝛes et in acer
rimas iniq̄tates sic abominabiles
facti sunt deo in desideriis suis.
et non est de illis repbis qui
faciat bonū meritoꝝ qđ fieri nō
potest sine fide ꝓdilectōez opante.

¶ Pro examinānda vitate. Homi
n⁹ p scōs viros celestes q̄ examina
to2es vitatis faciet ꝓspicere sup
filios hominū: vt videri siue
sciri faciat si est aliquis ex illis
intelligens vera cognitōe deum
aut recta opatōe requirens deū.
Omnes filii boim q̄. s. nepbariis
ꝓsuasionib⁹ excecantur oēs decli-
nauerūt a rectitudie iusticie hinc
inepti facti sunt ad ꝓsecutōnez vite
eterne ñ de numero illoꝝ icredulo2
est qui faciat bonū meritoꝝm
vsq3 ad vnuz. Nonne cogno
scēt se impie agere isti qui opan
tur iniquitatez vtiq3 cognoscēt
penaꝝ experimento. q̄ fideles dñi la
niare ꝓtendūt. q̄ ꝺ mandata eius vi
duas oppmūt pupillos expoliant q̄
malicie dentib⁹ plebez meaz assi
due ⁊ dilectabil'r ac si cibū panis
ꝓmederent deglutiūt ⁊ consumūt.
¶ Et merito hoc eis accidit: q̄niaz
Deum non inuocauerūt intus
in co2de ꝓ eternis bonis qz in eum
non crediderūt illic trepidauerūt
timo2e. s. ne adepta felicitate frau
dētur. ne diuitiis min⁹ fruātur inue
tis. ne acq̄sitis ꝓuent bonoꝝ⁹ vbi
ñ erat timo2 iust⁹: qz oia ista bōa
na ꝓditione sūt relinquēda: illa vero
ñ cogitāt ꝓ q̄ verissimo timore to2
quēdi venūt ineternū. ¶ Quare
trepidauerūt vbi ñ fuit timo2. Qñ
deus dissipauit virtutē eoꝝ
qui hominib⁹ placere querūt:
⁊ ñ deo: qđ sceleratoꝝ spēal'r cē dino
scit. tales ꝓfūdentur qz a regno
dei sepabūt qñ de⁹ ꝓspexit eos
qđ spēal'r respicit iudoi q̄ timētes ne
locū pderēt occiderūt xpm. Ad q̄siu
dos ꝙersus ꝓpha ait. o stulti iudei

Quis dabit ex sion ex gēte nra iudeox salutem israel: nullꝰ nisi iste qué negastis esse deū. iste solꝰ dabit q̄ cū auerterit. i. prsus amouerit captiuitatem oēs fideles a paradiso exules. et q̄ captiui būtur i die iudicii ad beatā patriā reducet. exultabit iacob id est credentes in deū et letabitur israel id ē omnes qui mente vident deum.

¶ Psalmus. LIII. in quo docetur vir iustus in aduersis laudare deū.

¶ Orat prophetа in persona viri iusti dicens.

Deus in uirtute nominis tui a me inuocati saluum me facscio q̄ non est aliud nomē sb celo nisi tuum in quo oporteat nos saluos fieri. ī fuo iudicō vbi manifestatis tue virtute appebis secerne me a massa pditox. ¶ Deus exaudi orationez meaz tacitaz: et etiam vba oris mei vt iam nō solū cordis instinctū: sed etiā vocis exaudias affectū q̄ desidero a malis liberari. pcipe dicit q̄ illa. ppie pcipere dicimur q̄ mentis archano recondūtur. ¶ Ideo oro. Qm̄ mali alieni a deo fide ⁊ opib⁹ insurrexerūt aduersuz me ⁊ liuore insane mētis armati q̄sierūt vitā meā et sanctoruz pdere qui ñ ppo suerūt deū ante ꝯspectū suuz ignorare deū credētes q̄ scelerata mēte ꝯcepert. ¶ Ecce gras ago deo meo q̄ oratō mea exaudita est quoniam deꝰ adiuuat me laborāte ferre patiēter q̄ impii sup me nitebant ingerere. adiuuat aūt hoc nō quoniam susceptor est aīe mee. etiā si caro mea piculis expōat ad tps. ¶ Auerte mala ab inimicis meis aduersuz me cogitata et in vtute tua dispde illos ne possit pficere q̄ cogitauerūt contra me

¶ Ego vero ne ingratꝰ videar. ¶ Voluntarie sacrificabo tibi puritate bone mentis tibi offerendo et confitebor nomini tuo ꝯfessiōe laudis qm̄ bonuz est imo eo nihil melius inuenio. illū ei velle laudare deū inestimabile bonū est. vñ ⁊ mēs sancta reficit ⁊ mūdi istius aduersitas effugatur. ¶ Ideo ꝯfitebor nomini tuo. Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me in pterito. et ita spero q̄ facies in futuro et sup inimicos meos florentes oculus meꝰ: sursum tendens mente rapta ad deuz quasi cito arescentes despexit.

¶ Psalmus. LIIII. in quo de passione christi.

¶ Vox christi ex forma serui.

Exaudi deus o rationez meā. et ne despexeris deprecationē meam q̄ ex mādato tuo infirmitatē carnis suscepi intende mihi et exaudi me. ¶ Et b̄ ō oro. q̄ ¶ Contristatꝰ sū in exercitatione mea q̄m p mūdi salute suscepi: vicz pdicādo miracla faciēdo. infirmos sanando ⁊ in hac exercitatōe contristatꝰ sum eo maxīe q̄ inde fructū iustitie pfidi non ꝓbātur afferre: o bonitatem piissimi creatoris: vt se cōtristatum et conturbatum dicat q̄ predicationibus saluberrimis obstinati ppli vesania ñ credebat. insup

turbatus sum a facie inimici ppli iudeoꝝ dicētis: si rex isrl ē de/scendat de cruce et credimus ei: et a tribulatione peccatoris qua me alapis et flagellis cedebant: ore sacrilego conspuebant: spinis coronabant. cruci affigebant.

¶ Merito a voce inimici turbatus sum. Quoniam declinaue runt in me iniquitates, pferentes sup me mēdacia ⁊ falsa testimonia cū furentis ppli impetu q̄i flumi nis cursus erat in me. qz nullā volētes recipere rōnez. effusionē sanguinis innocētis exspectabāt et in furore suo molesti et seueri erāt mihi ¶ Et formido mortis cecidit super me ad tps vñ et propter hoc turbatū est coꝛ meū ꝺm hoiem in me cepi ꝓtristari ⁊ mestus esse. et tristis facta est aīa mea vsqz ad mortē. ¶ Et qz sepatio aīe a corpe sine turbatōe maxia non pt euenire: inqt. Timoꝛ in corde et tremoꝛ in corpe uenerūt super me vñ pr si possibile ē trāseat a me calix iste et ꝓtexerunt me tenebre qz extincti sunt oēs sensus mei ¶ Qui vt conturbatōes pdictas et molestias iudeoꝝ vitaret. liberatōnē expetens ait. Quis dabit mihi pennas sicut colūbe: et uolabo et requiescam in pace ppetua. vbi tu pr qui būanam naturaz vsqz ad celoꝛuz regna perducēs. ad tuam dexteram collocabis / Ecce elongaui me fugiens a pfidis iudeis quoꝝ durissima coꝛda inuenio et mansi in solitudine gentū. ¶ Licet aūt timoꝛ et tremoꝛ mortis venerit sup me. Expectabam tn̄ psidiū patris qui me salvū fecit a pusillanimitate spūs ne cederem malis siue deficerē in passione ⁊ tempestate tribulatōis iudeoꝝ Precipita domine eos q̄ i altū superbie erecti sunt in ꝓteptuz boim: et dispge eos p diuersas natōes et linguas ne pniciosam ꝓfluant vanitatē ⁊ hoc ideo: qz vidi pfidiam eoꝝ i nō credendo mihi et ꝓ tradictionē mihi faciendaz in ciuitate ihrlm. Die cū docerē turbas et ipi iudei nō crederēt: et nocte cū paterer ⁊ illi blasphemarent: ita ciuitas illa repleta est iniquitate tā maioꝛes q̄ minoꝛes. ut sup muros redūdare videret iniquitas eius in cōmuni aūt plebe erat studium malignandi ad mortē mihi inferēdā et iniusticia qz sine merito meo. Et non defecit de plateis ei⁹ usura et dol⁹ oia enim que in lege pbibita sunt ad augendū peccati cumulū excreuerāt in ea ¶ Exprobrat specialr iniqtatē pfidi iudei dicēs. Qm̄ si inimicus me⁹ aptus pblicus iurgis male dixisset mihi eo q̄ sibi nocuissem cām hr̄em patienter sustinendi Si is qui oderat me manifeste sup me magna locut⁹ fuisset: superbe michi insultādo. ꝺminādo alicui malū vel mortē abscondissem me forsitan ab eo nō vindicassem me. ¶ Tu vero o iuda. Homo vnanimis id est eiusdem animi reputatus inter apostolos dux miss⁹ cum ceteris ad pdicandum: siue dux quia itineris pcursoꝛ et not⁹ me⁹ in eadem societate ⁊ in eodem collegio mecū manēs. Qui simul mecū capiebas cibos cū dulcedine caritatis ⁊ sepe in tēplo salomōis

pari ꝓsensu ambulasti mecū cū aliis discipul' ad p̄dicandū: et tñ tradidisti me in manꝰ peccatorꝝ.

Prop heta in ꝑsona xp̄i imprecans penam predictis inimicis ait.

Veniat mors sup illos. scz iudam ⁊ socios suos. q̄ opere aut cōsilio in vēdendo et tradēdo xp̄z interfuerūt et descendant in infernū viuentes. i. ita grauiter puniant' acsi viui cremarent'. Et ꝟ iō Quia tam precordia q̄ opa eorū ne quicꝫs plurimis et pniciosissimis plena sūt tā in occulto q̄ in aperto. Ego aūt ex forma hui ad dominū clamaui: et deus pater exaudiuit me ꝓsequēs erat illū exaudiri q̄ a maiestate sua nō poterat segregari: alia lra hz saluauit me. s. resuscitans me. ⁊ ideo nec iude ꝓditionē nec alioꝝ impioꝝ ꝓsecutionē timeo. Et qz saluabit me Narrabo et annūciabo vespe id est in cena discipulis qđ fecit cuz dixit vado ad eū q̄ me misit. ⁊ alia multa et narrabo etiam mane qđ fecit cū pylato q̄renti an eēt rex iudeorꝝ: rñdit. tu dicis et narrabo in meridie qđ fecit cū dixit. ꝓsummatū est ⁊ emisit spūm et dominꝰ ad exitū p̄ducet vocez meam vt sicut dicā ita erit. Exaudiuit. quidē me qz bñficio resurrectōnis. Liberabit in pace animaz meam ab hijs qui appꝓpinquant mihi. i. ab his q̄ laudibꝰ fictis reddere videbant' obsequiū: corde nihil ominus fauebant inimicis qm̄ inter multos q̄ me seq̄bātur erant tales qui me ficte laudabāt dicentes: scimꝰ qz verax es magister. ⁊ tñ latenter fauebant aduersarijs.

Exaudiet deꝰ me orante qz deꝰ pr̄ qui est ante secula hūiliabit illos pfidos iudeos tollēs eis locū et gentē p romanos. Merito hūiliabit illos. qm̄ Non ꝓmutātur de malo in bonū de peccato ad penitentiam sz pmanēt in puersitate sua obstinati: ⁊ hoc iō qz non timuerūt deū filiū dei crucifigentes. nam q̄ timet deū a sua pfidia ꝓmutatur dū iudicii pauore ⁊ caritatis studio eligit domicis iussionibus obedire. et iō deus extendit vindictam suaz ad retribuendum eis penam p peccato secundū ordinē sue sapie condignam. Merito extendit vindictā super eos. qz Contaminauerunt testamentū dei puo intellectu iterpretātes sacram scripturā. ⁊ nolentes credere q̄ eis cognoscitur scripturaruz veritas p̄dicasse. et iō diuidentur in die vindicte a societate fideliū tanq̄ arsure palee a granis: et hoc erit i die iudicii qm̄ volūtas dei oībus innotescet. tunc ei illō qđ hic per pphetas p̄miuit: et p apl'os p̄dicauit generalitas manifestissime tūc videbit. Cur deꝰ faciet illa q̄ dicta sunt: quoniam. Mollierūt pfidi iudei sermones suos sup oleum qm̄ dicebāt magister scimꝰ qz a deo venisti ⁊ viam dei i vitate doces et ipsi tñ fuerunt iacula quando dixer̄t reus est mortis: o execranda diuersitas. Potuissent homines mollia loqui dum essent tam dura facturi.

Loquitur christus ad vnūq̄mq; fidelem. Et quia tales sunt isti non in eos sz i deū. Jacta curaz tuaz tāq̄ in portum et ipse te fouebit

et si iustus fueris ñ patietur te finaliter fluctibus fatigari et si in hac sec'o ñ adimat iustis fluctuatões. est qz eos tpal'r probat vt in eterna vita ds coronet inueniat.

¶ Tu vero deus q̄ iustos nutris foues et ꝓfuas deduces eos qui me persequūt in puteū inferni vt qui noluerūt bibere de fonte aque viue in puteū eterni interitꝰ demergātur o pietas inaudita iudicantis totuꝫ hoīb⁹ p̄dicitur vt culpa plectibilis euitetur. ¶ Vnde. Viri sanguinum et dolosi q̄ effusuri sunt sanguiné innocentissimi redemptoris nr̄i non dimidiabūt dies suos volūtarios scz non aūt a deo cōstitutos: qz illi in p̄destinatõe dei noscūtur esse diffiniti: sed suos. non eꝫficient tot annos q̄tum putant: sz infra tempꝰ peribūt qđ viuere sperabant ego aūt vox filii ad patrez a diebꝰ tempalibꝰ veniam ad diem eternū qz speraui in te domine quod non faciunt illi.

¶ Psalmus. LV. in quo populꝰ fidelis confortatur contra p secutiones malorum.

¶ Vox ecclesie orantis deū ne fideles oppꝛmantur ab inimicis dicit.

MIserere mei deus p̄sta auxiliuꝫ. porrige scutum misericordie. ne deficiaꝫ in tribulatõe quoniaꝫ inimicus. s. dyabolꝰ p se ⁊ p suos psequitur me multis modis me affligēdo toto tpe impugnans visibiliter et inuisibil'r tribulant me. ¶ Necesse est vt miserearis Quoniaꝫ multi sunt inimici mei membra dyaboli qui bellantes toto tpe vite mee aduersum me in mēbris meis quasi pedibus conculcauerūt me. Sed nūquid Ab altitudine superbie et elationis istoꝝ qui me persequūtur q̄ breui tpe durabūt timebo dispe rando. absit. non ei timebo qa ego in te sperabo in quo nulli speranti timendū est. Quis enim speravit in domino et ꝓfusus est. nullus.

¶ In deo laudabo sermones meos attribuens ei sicut fonti sapientie q⁹ bene loquor in domino sperauī in quo ꝓfirmatus ñ timebo quid faciat mihi homo id ē carnalis quicūqz. Tota die verba mea licet essent a deo. licz essent salutaria execrabantur contēnebantur a pfidis inimicis meis omnia consilia eorū erant ad inferendum malum mihi. ¶ Ipsi subdoli xp̄iani. Inhabitabūt mixtim cuꝫ bonis. publice eni videbātur esse in eccl'a ⁊ ꝓgregatões sequi quentusqz pp̄lorꝝ sed virꝰ puersitatis sue absconditū ipsi si ñ p̄ntiam decipe imitātes magistꝝ suum dyabolū q̄ spiritur in fine hoiem decipe calcaneū meum finez vite mee obseruabunt. ¶ Illi ita agent ꝓtra me vtpote qbus grauis sum ad videndū. mali eni quasi graue pondus ferūt vitam iustorꝝ sz tñ ego non curo: qm̄ tu. ¶ O domine saluos facies illos: et hoc pro nichilo id est sine aliquo merito eorum: sed gratis per pietatem: ⁊ per hoc saluabis. quia in ira correctionis tue per flagella populos a statu superbie confringes ad humilitatem et per diuersarū angustiarꝝ

numerositatē reuocati cōpellēt tibi domiō ꝓfiteri. vnde ego vt exemplū eis dare cōuersionis. Annūciam tibi vitaz meaz p hūilē ꝓfessionē et lacrimas meas q̄s tibi p his fudi pro tua clemētia acceptas habuisti in ꝓspectu tuo. ¶ Sicut erat in pmissione tua exaudisti me deprecantez, pmiseras ei te exauditurꝝ flentē ac tribulatum. inuem ergo te misericordē in pmittendo. veracem in reddēdo: cū exaudit⁹ sū non timeo inimicos: quo aduersariꝝ mei in fugam ꝙuertētur. In quacūqz die: et in q̄cūqz etate inuocauero te ecce ꝙgnoui q⁹ in omni necessitate tu de⁹ assistis mibi cordiā p̄stans tuis et ita ꝙgnou q⁹ deus sis me⁹ es, ppte qui in omnib⁹ mihi aduersis tā clementer subuenis: quē colo quem amo.

Et iō In deo laudabo verbuz filiū in deo p̄e intelligēdo et p̄dicādo eū patri cōsubalē coeternū et omipotentē. et quidq̄d ō p̄e ẏm substantiam ōr de eo esse sentiendū. et sermonem. i. p̄dicationē xp̄i p quam regulā viuendi mūdo p̄stitit et salutem laudabo in domino spūscō per q̄m est facta. et iō in domino speraui et propter hoc nō timebo quid faciat michi homo. i. dyabol⁹ q̄ me iniqua sp volūtate pseq̄t

¶ Nō timebo dico q̄ si auferantur mihi hec tpalia tñ remanebit mihi vnō tibi seruire possim. q̄ In me sunt vota tua deus. i. desideria tibi fruendi: non est op⁹ extra q̄rere q̄ in me sunt que vota ego reddam tibi. s. laudationes nominis tui: q̄ de cordis area ꝓfertur laudis incensum et ō cellario bone ꝙscientie, ꝓfertur fidei sacrificiū. ista sunt vota ꝑcipal'r tibi grata si caritate fuerint incensa. ¶ Merito ōbeo laudare te. Quō eripies in alia vita aīam meam de morte, ppetua oculos meos a lacrimis q̄ ibi nīl⁹ mala sua deflet et pedes a lapsu q̄ ibi nulli labūtur i malū eripuisti dico vt placeam coraz deo in splendoribus⁹ sanctoruz ineternum.

¶ Psalm⁹. LVI. in quo de passione et resurrectione christi.

¶ Vox cristi ex pte hūanitatis ꝑ se et corpe suo ad patrez in quit regulaz nobis sancte orationis ostendens.

Miserere mei de⁹ miserere mei re perēdo ꝫ pclz imminere magnū oñdit miserere mei de⁹ q̄ in te ꝙfidit aīa mea tue enī cōditōis est ꝓpriū illis p̄stare misericordiam. q̄ inte hñt confidētiā. Bñ debes facere: Quoniaz in protectione materne pietatis tue in hoc tribulatōis estu ne arescam. sperabo vt vmbraclz p̄beas mihi hoc in mēbris iugiter facit donec transeat iniquitas q̄ in fine cōplebitur. nam ante finē seculi nec iniquitas deerit p̄mēs nec iustitia patiens. Clamabo ad deū altissimum ad quē non voce valida: sed puritate ꝙscientie pueniē: qui bñ fecit michi maxie cum excellētissimū incarnatōis archanū sua gratia hūano generi contulit. vnō seq̄t

¶ Vox eccle. Bene fecit michi et ita bñ: q̄ Misit p̄ filiū suū de celo id est de secreta essentia sua q̄ me et

totū gen⁹ hūanū sanguie suo rede
mit ⁊ vabit in obp̄briū impios
et pctis obnoxios ꝯculcātes me
Vox xp̄i. Be⁹ pater miseri-
cōrditer egit mecū secundum
veritatem pmissionū suarum
q̄ eripuit animam meam de
medio populi iudeorum a p̄n̄
cipib⁹ eorum seducti. vnō illi leōes
⁊ illi catuli leonū omnes fremuēr
omnes occiderūt ego dormiui sō
no mortis ꝑm carnez conturbat⁹
ex timore ⁊ angustia passionis.
Vere fui conturbat⁹. q̄. Filij ho-
minum. s. iudei qui deberēt esse fi
lii dei ⁊ sunt filii dyaboli qui licz in
passione man⁹ hz̄ent inermes: os tñ
habuēr armatū. nam dentes eo
rum sunt arma scz impia eorum
cōsilia sagitte verba volātia vsq̄z
opatiōem mortis emissa et lingua
eorum gladius acutus: dum
clamarent crucifige crucifige eum
O de⁹ pater m̄ illi ita faciunt ꝯtra
me ita me deridēt Hz tu fac me
resurgere ⁊ exaltari sup̄ celos
ad dexterā tuā et p̄ hoc in omnez
terraz dilatabit̄ gloria tua.
Postq̄ xp̄s interposuit de sua exal
tatōne reuertitur ad inceptā narra-
tōem ō sua passione dicēs. Laque
um pauerūt pedibus meis q̄si
latenter dū interrogatones infere
bant dolosas ut si liceat censum da
re cesari. ⁊ ō adultera cum interro-
gant quid ip̄e dicerem et incurua
runt vitam meaz deficiendo me
in mortem. Foderunt ante faci-
em meam foueam et hoc cuz in
facie mea dixerūt clamantes re⁹ est
mortis. q̄ ideo dicti sunt foueam fo
dere, q̄ cuz neci visi sunt tradidisse
sed hoc agendo xp̄o qui patiens fu
it nō obfuerūt sed ipsis iudeis qui
ceciderunt in foueam ipsam
mortis quādo post christi resurre
ctōnem capti dispsi ⁊ interfecti sūt
interfecerūt xp̄m et interfecti sunt.
⁊ vnde se regnū obtinere putabāt
inde perdiderūt. O deus pater
et si inimici mei laqueū parauerūt
pedib⁹ meis ⁊ foueam foderūt ante
faciem meam nichilomin⁹. Para-
tū est cor meū ad tolerātiam pas
sionis vsq̄z ad mortem. et p̄ resurre
ctionis gloria quā modis omnibus
mihi spero affuturam patum cor
meum ad agendas gratias. nam
cantabo ore et psalmum opere
dicam. Et vt hoc possim ex
plere. Exurge gloria mea q̄ ba
cten⁹ latuisti exurge potēter caro
que fuisti psalterium diuina ope
rans: et cithara humana patiēs ex
surge dico et letare quia cert⁹ sum
q̄ exurgam diluculo quo tempe
eum resurrexisse euangelii lectio
sancta testatur: Confitebor tibi
cōfessione laudis postq̄ resurrexero
per meos coram populis p̄dicā
do laudes tuas et psallam tibi ⁊
tuosis operibus vt tu pater gl̄ifice
ris a gentibus. Hoc aūt confi
tebor tibi confessione laudis. Quñ
magnificata est misericordia
tua vsq̄z ad celos cuz hūanitas
mea vsq̄z ad celoꝝ regna p̄ducta est
et veritas tua quam p̄ ꝓphetas
dixeras qui nubes dicūtur per me
adimpleta est. Agentes ergo gr̄as
dicimus cū ꝓphā. o xp̄e Exaltare
sup̄ celos deus et sup̄ omnem
terraz mānifestabit̄ gloria tua cū
spūssci donū i oēm carnē effuderis.

¶ Psalm⁹. LVIII in quo redarguitur malicia iudeorum contra christū. ¶ Propha generaliter monens oēs fideles recte iudicare et vere loqui. et speāliter in psona christi increpans iudeos qui aliud de christo loquebantur ⁊ aliud iudicabant ait.

Filii hominuz patriarchaꝝ et ppbaꝝ ꝗs imitari debetis si vere qō vtiqz veꝝ est iusticiam loquimini dicendo michi magister scim⁹ qz a deo venisti ⁊ viaz dei in vitate doces recte iudicate quō aūt dicitis post coram pylato crucifige crucifige eū. sic aūt iudicantes ficte locuti iusticiam ꝓbamini. aliud in labiis: aliud in corde hītes. ¶ Sed vos o iudei quō potestis ō me recte iudicare. Qui iniquas cogitationes in corde vestro ꝓtra me opamini in terra. i. in pōlo vīo et sicut male cogitatis ita inique opamini malicie enim cogitationib⁹ vestris: opa vestra ꝓcordant man⁹ ei sequtur cor. vñ iniqui estis corde ⁊ manu. Et hoc iō faciunt qz. **Alienati sunt peccatores** iudei a veritate a vita beata a vilua. i. ab ipo origine. ñ qz extūc peccauerūt sed qz p̄cognouit dñs ab vtero illos peccaturos. vnde sequī. **errauerunt ab vtero**. i. errare p̄ scīti sunt ab vtero locuti sunt falsa dicentes se filios abrahe cū opa abrahe non facerēt. ¶ Quib⁹ fuit **furor** in malo ad **similitudinez serpentis** nōc⁹cūqz sz aspidis surde non ądez carentis auribus sz **obturantis aures suas terra** et cauda ne audiat. vnō seqt ¶ Que aspis quia obturat aures **non exaudiet vocez incātantiū** vt ad lucez educatur et venefici incantantis sapienter ꝟm artez suaz. cui merito iudei cōpantur ꝙ cordis auribus obturatis nolunt audire scripture scē saluberrimā doctrinā per quā reuocari possent ab erroze ⁊ de tenebris venire ad lucē. obturantes aures suas. vnā amoze terrenoruz alterā cauda. i. delectatōe peccatoꝝ p̄teritoꝝ. ¶ Propheta p̄dicēs penā eoꝝ dicit. **Deus inimicoruz ꝓteret et deducz ad nichilum dentes**. i. dolosa vba et capciosas interrogatiōes ⁊ b̄ in ore ipsoruz vt ñ audeant p̄ confusiōe loq sicut qñ posuit silentiū saduceis ⁊ pharisceis interrogātib⁹ si licz censū dare cesari et **molas leonū**. i. inclamatōes mortis ꝗs fecerūt iudei cruēto ore clamātes crucifige crucifige eū **ꝓfringet dñs**. boꝝ mole ꝓfracte sūt qñ xp̄s resurrexit. **Ad nichilū deuenient tanq̄ aqua decurrens** ꝙ cito absorbet a terra: sz dei p̄ misericordiā ad salutē eoꝝ arcū. s. minas ꝗb⁹ terret intendit ⁊ tādiu terret minis ⁊ flagellis donec infirmati et hūiliati ad pniam ⁊ confessiōis salutē meliorata se mente ꝓuertāt. **Sicut cera** ꝙ igne dissoluitur sic illi mali ꝙ i pfidia sua indurati fuerīt i futuro iudicio igne p̄mentur **supcecidit ignis** super bie ꝓcupiscentie et ire sup eos. et iō **non viderūt** soleꝝ iusticie a quo oēs gētes illūinant. ¶ Priusq̄ spine vestre. i. ꝙ spinaꝝ more p̄mo ō lectant postmodū pūgunt manifeste p̄cipiant p̄ experientiā ramnū id ē acutissimā dānatōem i extremo

ignis viciox absorbz eos dñi ad huc viuũti vita ista-q̃ dicũt ñ absolute viuentes: sz sicut viuẽtes qa vita iploꝝ ñ est vera sz falsa: r b̃ fit in ira qz ō⁹ tãꝑ irat⁹ puniet pctō res. Letabitur iust⁹ cũ viderit punitionez peccatorũ ñ zelo vindicte sz zelo diuine iusticie gaudãs se diuie volũtati man⁹ suas lauabit in sanguine peccatoris .i. opa sua ꝓbabit mũda ab inq̃natiõ tis malox visa eox punitiõe qz stulto peũte sapiẽs astutior erit .Qui b⁹ ꝯsideratis dicet q̃cũqz rõnabil'r loq̃ns. Qz vtiqz ẽ fruct⁹ iusto ō bõis opib⁹ suis. sine ō sua iusticia ḡ a ꝯrijs vtiqz dominus dijudicans eos. i. malos de iniq̃tatibus eox non solũ in futuro sz etiã i vita pñti vbi florere vidẽt: vl't ḡ intelligi q̃ nec mali i b̃ secl'o oino a pena sũt liberi q̃uis florere videant: nec bõi a bñficio seq̃strati licz mũdãis onerib⁹ oppmãt ¶ Psalm⁹. LVIII ¶ Vox cristi r membrorũ ei⁹.

Eripe me de inimicis meis q̃ odert me deus me⁹ qz ñ possũ eripi sine tuo adiutorio: et ab insurgentibus in me verb ꝯtumlosis libera me. Eripe me non solũ ō cogitantib⁹ mihi mala: sz de his etiam qui iniquitatez ꝯceptaz mente durata etiã opatõe ꝯplerent. et de viris patis ad effundendũ sanguinez inocẽtũ xpi r suox. Saluа me dico qz ecce ceperũt animam meam. i. me ipm irruerũt cũ impetu sine omni rõne in me būlẽ fortes supbi iudei ꝓncipes sacerdotum r seniores ppli de sua iusticia ꝓsumẽtes vt mor ti me traderẽt. ¶ Ita pfidi iudei sr me irruert sine cã: qz Nec iniquitas mea peccãdo ꝯ ꝓiz nec peccatũ meũ factũ ꝯ deũ meruert: qz hoc mihi facere ꝑbuissent qui sine iniquitate cursũ vite pñtis pregi et direxi vbo meo: pdicatõne mea et vite mee exẽplo: puos et distortos boies q̃tũ in me fuit ad rectũ finem direxi. Occurre michi ad te venienti q̃ fm naturã diuinã a te nũq̃ discessi et fac vt qui ñ vident videant p fidẽ q̃ ego eq̃l' tibi sum: fac notã hoib⁹ eq̃litatẽ nostrã: nõ putent iudei se purũ boiem crucifixisse et tu domine deus vtutũ. s. angelox deus israel .i. qui videris de⁹ soli⁹ isrl'. i. vni⁹ gentis que te colit. Intende ad visitandas oẽs gentes vt tibi credentiũ copia crescat ex gentibus qz sterilitatẽ fidei in iudayco ppl'o ꝯperisti non miserearis his qui ex certa malicia r obstiata mẽte i peccatis ꝑseuerant qz tales non sũt digni miscdia. ¶ Prophẽa de iudayci ppli futura ꝯuersione. Intẽde domine r vere intẽdes r salubrit: qñ In vltima etate seculi adhuc iudei q̃ pfidi fuert añ ꝯuertentur ad fidẽ tuã ita ardẽter q̃ sicut nunc crudelissima obstiatõe durati sũt ita tũc vt canes famelici fidi auidissima ꝯsideria patientur q̃ canib⁹ merito ꝯpantur qñ antixpm illũ in hũanissimã beluã fidei caloze rapta ti: religiosis latratib⁹ inseq̃nt: meliores ert tũc canes q̃ nũc sunt boies qñ legem i q̃ mõ deliquũt tũc fidel'r defẽsare ꝯtendẽt. q̃ conuersi ciuitatem .i. scãm eccl'am ꝯfendent r munient ꝯ hereticas impugnatões q̃m correctis pdicatorib⁹ circuibunt.

Ecce loquentur in ore suo qꝫ nūc bñe nō merent in corde: alioſqꝫ ad bōa ꝙuertent q̄ ipi ꝓ credere no luerūt: ⁊ erit vtiqꝫ in lābijs eoꝝ gladi⁹ celestis v̄bū dei q̄ gladi⁹ le/ gīt bis acut⁹ ex vtroqꝫ testam̄to fe riēs ad sanitatē felices aīas sua vul neratōe pducēs. ⁊ ita oēs mirabūt dicētes qm̄ quis audiuit .ſ. talia. Et tu domine deridebis eos q̄ p̄dicatōes rectas audire noluerit et ad nihilū deduces oēs gen tes ſ malignātes q̄ obstiatōe crudeli i scelerata ātixp̄i religiōe p̄mānserit Glor filii ad pr̄em ex forma hūanitatis. Fortitudinem meam pte custodiaꝫ tuitio tuo applicandā ⁊ exponēdā ad gl̄am tuā qꝫ tu deus ad altitudinem tuaꝫ suscepisti me et misericordia tua añ̄ꝫ q̄c: q̄ bōi agere p̄euenit me p̄ꝙsorti b⁹ meis dādo michi sine mensura spūmscūꝫ. Dey ondit mihi q̄taꝫ miscōiam exhibuerit mihi sup inimicos meos vt total'r non p̄eant vt etiā iter inimicos meos v̄t⁹ ma/ testatis possꝫ ostēdi. ſ. vt de blasphe mis fiāt religiosi. ⁊ de iniq̄ ꝙuersa/ tōe iustissimi ego v̄o implēs p̄ceptū tuū oro ne occidas eos ne penit⁹ peāt sed magꝭ errasse se gl̄osa satisfa ctōe cognoscāt et ne q̄ obliui/ scātur populi xp̄iāi aliq̄ tpe mei .i. mee passionis. si nō sint testes legꝭ ⁊ mortis mee. iuxta mlt̄m q̄dē iuuāt autoritatē xp̄iānā qꝫ p̄dicta oia iue nūt i libris eoꝝ. qō nisi essꝫ. ꝙfixisse et adiuenisse xp̄iani putarent. Et si rogo dey me⁹ vt iudei oīno nō p̄e ant. Dispge tñ illos in virtute tua p diuersas terras vt i hac disp sione scel⁹ suū penitendo deplorent et depone eos ꝺ̄ supbia sua. a po testate. a iudicijs a regno. a sacerdo cio vt sint in obꝓbriū oīb⁹. ptector me⁹ domine. Et si rogo deus me⁹ vt nō occidas eos Occide tñ delictū oris eoꝝ .i. insanas cogi tatōes eoꝝ qñ ꝙsiluꝫ inierūt vt neci me traderent. et sermonē labio/ ruꝫ suoꝝ qñ dixerūt re⁹ est mortis resuscitādo aūt me q̄m p̄dere volue rūt occidis delicta oris eoꝝ: ⁊ ꝓmo nem labioꝝ suoꝝ qꝫ tūc q̄ppe q̄m p dēdū clamauerūt viuere expauescēt et q̄m i terra ꝓtēpserūt i celo ab oīb⁹ gentib⁹ adorari mirent et ꝙꝓhē dant in supbia sua videntes se supbe egisse ⁊ manter: qꝫ fruſtra ir ruerūt fortes i būles. Juxta ꝙphēsi in supbia sua facti būles. De exe cratione siue maledicto ꝙ xp̄m et de mendacio ꝙ eū penitētes an/ nūciabūtur in ꝙsūmatione .i. in p̄fectōe v̄tutū. annūciabit ei alius q̄ iudei qui ꝓmo erāt xp̄i inimici iā sūt ꝙuersi ⁊ p̄fecti i v̄tutib⁹ ita q̄ v bi abūdauit ꝺ̄lictū execratōis ⁊ mē dacii: supabūdabit gr̄a p̄fectōis. et hoc factū ē in ira ꝙsūmationis q̄ est qñ de⁹ vindicat ad salutē et ita non erūt tales q̄les ꝓ⁹ fuerūt sup bi et blasphemi. Et isti iudei cū fue rit p̄fecta religione v̄aciter instructi Tūc scient et cognoscent cri stū dominum esse iacob p̄triar. che sui qō ꝓmit⁹ nō credebāt et fi nīū terre gentiū p oēs ptes terre qō mō durato corde ñ sapiūt. Con uertentur sup est posit⁹ v̄sus iste vbi cōuersio ⁊ sal⁹ iudeoꝝ fuꝫ affir māt. Ipsi v̄o iudei q̄ verā meruē/ rūt bñe doctrinā dispgentur vbi qꝫ iter gentes ad manducandū cibū spūalē. ſ. vt alios lucrent p̄dica tōib⁹ suis ⁊ i corp⁹ eccl'e trālformēt

credentes si non fuerint saturati de credulitate ppl'oꝝ videtes verba sua non fructificare i mentibꝰ ꝑfidoꝝ ut vellent murmurabunt ꝯtra pigros increpãtes alios nolentes credere. ¶ Utroq; ꝓiete. s. ppl'o iudayco ⁊ ppło gentili i angulari lapide ꝙũcto eccl'a tota gaudẽs dicit ¶ Ego aũt cantabo potentiaꝫ tuam qua liberasti me ⁊ iudeos et gentes ꝙuertisti: et exultabo mane misericordia tua cuꝫ scꝫ noꝛ seculi istꝰ obscura trãsierit: qñ iam misericordia tua i scõꝝ remuneratõi bꝰ eluceſcet. ¶ Et hoc iuste faciã Qꝛ factus es suſceptoꝛ meus id ẽ meoꝝ ad maxiam dignitatem: refugiũ mei et meoꝝ mihi in die tribulationis o q̃ gratũ est refugium qñ ꝛpe tribulatõis ꝙdonatur ¶ Quappter. Adiutoꝛ meꝰ non tm̃ cantabo: sed tibi psallaꝫ bõis operibꝰ: qꝛ deus suſceptoꝛ meꝰ es ꝙ ꝓsecutões hostium deꝰ meꝰ id est creatoꝛ meus misericordia mea: qꝛ totum quidq̃d sum de tua misericordia est.

¶ Psalmus. LIX. in quo docemur vt deserentes diabolum regem nobis christum esse cognoscamꝰ. ¶ Prophęta in voce populi qui in pristinis erroꝛibꝰ erat alligatꝰ gratias agens de conuersione eoꝝ dicit.

DEus nos q̃ malieramꝰ repulisti nos ab erroꝛe et a pctis et destruxisti nos male edificatos vt erigeres in bonũ edificiũ qõ duret in ꝑpetuũ iratꝰ es malicie nostre vetustati nfe vt pereat et misertꝰ es nobis ad cultũ vere religiõis adducẽdo nos. o ira mihi coꝛs. o indignatio salutaris: captiuitas libera. aduersatio fructuosa ¶ Cõmouisti coꝛda eoꝝ qñ culturas suas deo cognouerũt abominabiles extitisse. qñ animaduerterũt diuitias honoꝛes ceteraq; mũdi bꝰ bona apud deum postrema. q̃ ante putauerũt ꝑcipua: et conturbasti eos terroꝛe futuri iudicii. o medice. iã ꝯritis coꝛde ꝙpetenti medicina succurre sana ꝯritiones eiꝰ passiões. sana vulnera eiꝰ qꝛ ꝙmota est a pristino erroꝛe trãslata vt tibi dño pareat que ãn ydolis fuiebat. ¶ Qꝛ ei licꝫ peccata per ꝙmotõem ꝯritõis remissa sint. ñ tñ statim dñs ad reqꝫ colligit fideles. sed tribulatõibꝰ quibꝰ purgent exponit. seq̃tur. Ostendisti non sola cognitõne sed etiã ipsa rei experientia populo tuo facto tibi ꝓbiugato ac deuoto dura gꝫuissimas tribulatiões ostendit vero ppl'o suo dura. tuꝫ qñ martiꝝ cateruas seuis passionibꝰ acquisiuit. tum quãdo ꝑ scripturã sacraꝫ ꝓhibuit suos suos ꝑ delectabilia et mollia atq; suauia ꝓpria desideria abstinere docuit vt duris laboꝛibꝰ exterminati aduersus spũalia nequicie ⁊ insurgentiũ cogitatõuꝫ bella viril'r erecti ad palmã gloꝛiosã eiꝰ misericordia mereꝛentur adduci et potasti nos vino non vbi est viciorum copia: sed compunctionis libras peccatorum. ¶ Quantum sint vtiles tribulatiões ꝓsentis vite fidelibꝰ ostendisti quando per scripturas vocuisti in hoc mũdo passiones multiplices tuos fidelissimos sustinere. Et hanc significationeꝫ dedisti me tuentibus te vt fugiant

a facie arcus a facie futuri iudi/
cii: dediſti etiam ſignificatõnem vt
in futuro liberẽtur dilecti ab erũ
nis ſeculi ſaluum fac populum
tuum ad dexteram tuam collocan
do vbi eterna ſal⁹ eſt et ſine fine le
tícia et exaudi me in his q̃ peto.
¶ Quia Deus locut⁹ eſt in ſan
cto ſuo ſcz chriſto quãdo verbum
caro factũ eſt et mundi ſaluator ap/
paruit in quo p̃miſit hanc ſaluatõz
de qua locutõne letabor vox eccl'e
z hac fiducia ozo et partibor ſic:
cimam id eſt humeros gentiũ. im
ponens ſuper eos ſarcinã gratiam
ſeruitutis et fidei xp̃i. que ſarcina
quibuſdã ſcz bonis erit leuis. iugũ
enim xp̃i ſuaue eſt et onus leue. alijs
vero ſcz malis erit grauis: qz ñ om
nium erit fides. z eodez modo. con
uallem tabernaculoꝝ id eſt hu
meros iudeoꝝ partibor qz de gen
te iudayca aliquã portõez cui iugũ
xp̃i ſuaue erit et onus leue habebo
vnde conſtat de varijs natõnib⁹ ec
cleſiam domini eſſe collectã.
Vox etiam eccleſie. Deus eſt id
eſt ad corp⁹ meũ pertinẽs eſt conue
tus martirũ: per Galaad qui inter/
pretatur aceru⁹ teſtimonij deſigna
tus et pop'l's fideliuz qui p̃teris vite
oblitus in anteriora ſe extendit per
manaſſen figuratus qui interp̃/
tatur oblitus meus eſt popul⁹ fi
lis qui in bonis operib⁹ ſemp fruc
tificat. qui per effraim intelligit:
qui interp̃tatur fructificatio fortí
tudo eſt capitis mei id ẽ chriſti
inquit eccl'a qui carne moriẽdo per
gl'oſam reſurrectõez ſuã p̃tulit ſpe
nr̃e copioſiſſimũ fructum. Juda. i.
xp̃s qui de ſtirpe iude p̃m carnẽ de.
ſcendit eſt rex meus hec ẽ fideliũ
glorioſa confeſſio et gentiũ moa
bitarum tribulatio z p̃ſecutio ſcz
illa quã in hoc mũdo ſanctiſſimi ſu
ſtinẽt xp̃iãi eſt ſolla. i. refectõ ſpei
mee qz ad ſpem vite eterne dño p̃
ſtante porrigit: gl'amur enim in tri
bulationib⁹ inquit ap'l's. ſcientes qz
tribulatio patientiã operat. patien
tia aũt p̃batõem. p̃batõ aũt ſpem.
¶ Letabor etiam qz. In idumeã
extendam calciamentũ. i. euã/
geliũ qõ ẽ calciamẽtũ qõ nos munit
in via. hec eſt defenſio q̃ ſeculi hui⁹
ſpinoſa tranſcendit gẽtes que pri
us alienigene erant ſubdite
ſunt modo mihi qz fidẽ nr̃az re
cepẽrt. ¶ Deſiderio future beati
tudinis fidelis pp'l's exclamat ad do
minũ. Quis deducet me. i. null⁹
niſi ſolus de⁹ in ciuitatez munj
tam iheruſalẽ futurã que ſic mũita
et p̃fecta eſt vt nulla p̃ſecutõe qua
tiat aut quis deducet me vſqz
in idumeaz. i. gentilitatẽ: terrenã
p̃ cupiditatẽ: et rubeã p̃ crudelitatẽ
niſi tu ipe deus ad q̃s gẽtiles dedu
ci deſiderat. vt multi ex gentib⁹ ſibi
incorporent et amplient ſocietate
membroꝝ. z impleto numero p̃de/
ſtinatoꝝ ſimul cũ eis ad eterna bea
titudis gaudia p̃ueniret. Nonne
tu de⁹ p̃duces nos ad regnũ tuum
qui tñ ſicut videt repuliſti nos
p̃mittẽdo nos tribulari et ñ egre
dieris de⁹ in vtutib⁹ noſtris ꝫ
eos q̃ dicũt nob⁹ vbi ẽ de⁹ eoꝝ: ſicut
olim feciſti p̃ib⁹ q̃b⁹ oſtẽdiſti potẽ
tiã tuã. q̃b⁹ te auxiliãte gẽtes ceſſe
runt z magna ſtrage facta. terram
p̃miſſionis obtinuerũt. Et qz dedu
ces. Auxiliare ergo tu nobis
deus tu de tribulatõib⁹ nos eripe
tuo noſ medicamie ſana. q̃a vana

salus hominis salutez ꝑstare in hoīe nō ꝑt indignꝰ salutis. ideoqz speꝛare in hoīe ñ debet q̄ ꝓpꝛiis viribꝰ ꝓbatur infirmꝰ. ¶ Et qꝛ vana salus hois ppl's fideliū dicit. ℑn deo faciemus ⁊tutez nō ei cū dyabolo aut vicijs gladio certandū est: sed illis virtutibꝰ q̄buſ xp̄s ipe pugnauit vt ſupbiā būilitate vincamꝰ. diuitias mūdi pauptate ſuperemꝰ. et ipe cui nullꝰ reſiſtere ꝑt ꝓ nob pugnās deducz in nibilū inimicos noſtꝛos delendo de libꝛo vite vbi ſibi ſcripti videbāt elati.

¶ ℙ ſalmꝰ. lx. in quo monz ad laudem dei.

¶ Vox eccleſie petentis vt eius exaudiatur oꝛatio dicit.

Exaudi deus oꝛationē meam ſup remotōe maloꝝ intende oꝛationi mee ſup impetratōe eterne vite. ¶ ℑntende dico qꝛ clamaui ad te ab vltimo ſo oꝛbe terraꝝ ⁊ b in anxietate coꝛdis mei vt a te ꝓſoleꝛ: verū ⁊ ſi q̄diu ſum i hac pegrinatōne anxietur coꝛ meū tēptatōib. ñ tñ ꝓ tua clemtia vicoꝛ qꝛ in cꝛiſto qui eſt petra firma exaltaſti me in qua oīs edificatꝰ eſt xp̄ianꝰ. ¶ Nō ſolū exaltaſti ſed exaltatū ⁊ i fīō firmatū. ℙeduxiſti ꝓ te viam ad te veritatē et vitā ⁊ hoc qꝛ factꝰ es ſpes mea in omi anguſtia mea et turris .i. defenſio foꝛtiſſima et inexpugnabile p̄ſidiuz a facie diaboli ⁊ ſocioꝝ eius q̄ famulos ſuos inuicta ꝓtectōe cuſtodit. ¶ Tu es ſpes mea turris foꝛtitudis ⁊ tuo tutiſſimꝰ ℑnhabitabo ī taberna culo tuo qꝛ i eo ꝙ bꝰ mundi ꝑicula alaruz tuarū. ſ. miſcōie ⁊ potētie tue q̄ alis ꝓpātur nunmine ꝓtegar ñ ad bꝛeue tps ſz quoꝰ ſqz ſecula vite iſtꝰ diuia admiſtratōe pagantur. ¶ ℑdeo dico firmiter ꝓtegar i velamto alaꝝ tuaꝝ. Quā ſcio qꝛ tu deus exaudiſti oꝛationem meaz ⁊ vere exaudiſti quia dediſti et dabis futuri ſeculi regnū in hereditatez ꝑpetuā timentibꝰ nomen tuū ſine diſtinctōe ꝑſonaꝝ. hereditatē dico q̄ non moꝛte reliquīt ſz q̄ cū largitoꝛe ſuo ꝑpetuo munere poſſidet q̄ ſic venit ad filios vt a teſtatoꝛe minime deſeratur: bec bereditas non bz finez ſz cū ſemel ſuſcepta fuerit nūq̄ a nob pmutatōe diſcedit: vnde ſequitur.

¶ ℙꝛopba de eternitate hereditatis xp̄i et per ꝙſeq̄ns iuſtoꝝ cobereduz eius ait. O deꝰ pī. Sup dies tpales regis nr̄i xp̄i q̄bꝰ in p̄ſti eccl'ia regnat dabis dies eternos vt ñ ſolū bis diebꝰ trāſeūtibꝰ regnet i eccleſia ſua ſz etiā regnēt cū illo ſācti ineternū et ideō repetens ſb aliis vbis inquit adijcies ſup annos q̄bꝰ in p̄ſti nobiſcum eſt annos eternos qui pmanent in generatione et generatiōne vnde ſeq̄tur ℙermanet ineternū ppl's fideꝝ in ꝙſpectu dei dei p̄ſtia ſemper fruens vbi tanta erit oīz bonoꝝ copia q̄ nulla erit ibi miſia. nulluſqz ibi miſer nullꝰ ibi queret miſeꝛicoꝛdiam et qꝛ nō deerit aliq̄d de pmiſſis non ſolutū et oīs facie ad faciē videbūt deum nullus etiaz requiret vitatez. Sic pſalmū dicam ſic opaboꝛ ad honoꝛem tuū non bꝛeui tpe ſz q̄diu diꝛabit michi hoc ſeculuz vt laudes a me tibi pmiſſas et vota bonoꝛuz

opum meoꝝ reddam assidue ꝙ
tinuādo de die pñtis vite vsqꝫ
in diē eternitatis vt et b̄ vota nr̄a
reddam⁹ et ibi laudes dño ꝑpetua
hilaritate cantem⁹ eternas ei gr̄ias
indeficientes exsoluentes.

¶ Psalm⁹. LXI. in quo monemur vt spretis reb⁹ caducis eterna sperem⁹. ¶ Dꝛopba in pson̄a cuiꝫlibet viri iusti qui seculi vicia relinquēs soli deo se subditū esse ꝫmemorat dicens: ꝑtra inuidos ⁊ carnales volentes eū decipe ⁊ ad similem eoꝝ vitā attrahere quid me temptatis inimici: quid ē quod me subuertere nitimini cur animaꝫ meaꝫ perdere vultis.

NOnne deo subiecta erit anima mea agēdo strēnue que ad ei⁹ honorē ꝙgnouero ꝑtinere: in ipo delectari: i ipo refici. ⁊ ꝑter eū nihil aliud ꝙcupiscere: ⁊ hoc merito qm̄ ab ipso est sal⁹ mea. ¶ Merito subiecta deo debꝫ esse aīa mea. Nam ipse est de⁹ me⁹ q̄ creauit me cū non essez et saluatꝛis me⁹ salutis mee q̄ in adā pierat ꝑ passionē suā restitutoꝛ et suscepꝛ meus sub tua ꝓtectōe in laboꝛib⁹ secli ideoqꝫ tali adiutoꝛio munit⁹ ñ mouebor amplius vt ꝓ⁹ fui carnis infirmitate p̄gnat⁹. ¶ Dꝛ ecclē siue iusti generaliꝫ ad psecutoꝛes xp̄iānoꝝ o vos stulti. Quousqꝫ irruitis sup̄ hoīes inocētes ñ vos reuocat timoꝛ diuin⁹ pducētes vsqꝫ ad mortem q̄s deo ꝺditos eē sentitis q̄ vob̄ ꝙsentire nolūt et incūbitis eis tanq̄ ꝓieti inclinato ad ruinam: et macerie depulse putātes q̄ xp̄ian⁹ pp̄l's sit sine ꝺfensoꝛe et q̄ facile ruat: vos mania meditamini: qꝛ cū de⁹ sit susceptoꝛ me⁹. nō mouebor āpli⁹. ¶ Dꝛ ecclē ꝺ iudeos ⁊ fictos xp̄ianos a q̄b⁹ etiā patit sicut a pagānis q̄ dicit Verū tñ iudei et ficti xp̄iani cogitauerūt repellere a me preciū meuꝫ siue honorē meū. i. xp̄z q̄ ꝑciū ⁊ honoꝛ ⁊ gl'a mea est ne puro corde ab hoīb⁹ colerer. illi ita. sꝫ ego sp̄ cucurri p̄ miliciā ⁊ viā ꝓpositā inflexibilis in siti salutis eoꝝ cupiens eoꝝ fīō saturari. sꝫ ip̄i oꝛe suo b̄ndicebant vt adulatōnis me verb̄ decipent et corde suo maledicebant mala i me machinātes. ¶ Ip̄i me ꝑ tribulatōes et dolos impugnāt. Verū tñ anima mea subiecta esto deo ⁊ debes qm̄ ñ a me sꝫ ab eo est patiētia mea ipe ei patientē ⁊ fortē i psecutōib⁹ meis me fecit. ¶ Itꝛ merito subiecta eē debes aīa mea. ¶ Qꝛ ipse ē de⁹ me⁹ q̄ vocat me et saꝫlutaris me⁹ q̄ redemit ꝑ hūanitatē assūptā et adiutoꝛ me⁹ ad bñ o peraduꝫ ⁊ iō nō emigrabo ab ei⁹ fīō nō sepaboꝛ ⁊ hoc qꝛ In deo salutare meū salus mea et gloria mea b̄ ⁊ i fut̄o. et ipe est meū auxiliū in oī ifirmitate mea et spes mea in deo est non in reb⁹ seculi. Luꝫ ergo deus nr̄ talis sit. Sperate in eo omnis ꝙgregatio populi ⁊ vt possitis secure sperare effundite euacuate ab omni sorde: corda vestra peccata vestra vberrimis lacrimis ꝙfitendo coram illo spate dico qꝛ de⁹ adiutoꝛ noster in eternū. ¶ Ego monui spare in dño. Verū tñ filij hominū ade ⁊

eue bo' ñ attendũt: ſz ſunt vani terrena appetentes vt auari mendaces in ſtateris vt cupidi q̃ falſis põderib⁹ ſtudent alios decipe vt vt heretici q̃ i exponẽdis diuis ſcripturis ſunt mendaces .vt ſimplices in aliquẽ inuoluãt errorẽ.ſtudia aũt bor i boc ꝓueniũt q̃ de vanitate ad vanitatez tendunt alios in idipſuz vanitatis ducẽtes vt ſocios ſibi ꝓſtituãt. ¶ Vox ecce.o vos filii Nolite ſpare in iniquitate in malicia q̃ inde nulla vtilitas naſcit ſed poti⁹ eterna dãnatõ ꝓcuratur ⁊ ad paupes aut et rapinaſ nolite concupiſcere auferendo aliena p violentiã: ñ ei p̃t crimẽ rapine indigentia tollere: ⁊ ad diuites aut diuitie ſi affluant nolite cor apponere vt eas ſũmũ bonuz putetis: vt ille q̃ non bz nõ ambiat .et ille q̃ bz non ſuperbiat. ¶ Nolite bec mala facere.q̃ Deus ſemel id ẽ impmutabilr locutus eſt ⁊ eo loq̃nte duo hec audiui q̃ oñs ſcripture diuie ꝓtinent.ſ. q̃ poteſtas dei eſt ad puniendũ malos et miſericordia ad remunerãdũ bonos q̃ tu reddes vnicuiq; iuxta opera ſua.

¶ Pſalm⁹ .LXII. in quo monet recte conuerſari in medio nationis praue.
¶ Eccleſia neceſſitatib⁹ huj⁹ vite eſtuans clamat.

DEus deus meus ad te vigilo te ſolum deſiderans et laudare cupiens et hoc excitante me luce tue g̃tie. ¶ Jõo vigilo q̃ Sitiuit veni re ad te anima mea fonte viuz in q̃ plenã inuenirẽ refectõem: ⁊ ĩq̃ quieta eſt donec q̃eſcat in te. ſitiu it hoc idez ad laudẽ tuã ⁊ hoc q̃ multipliciter caro mea q̃ multis et amplioꝛib⁹ cauſis q̃ aia. ſbiacet ei amplioꝛib⁹ miſeriis. ſ. ſiti fami frigoꝛi et huiõi. ¶ Sitiuit in te merito aia mea q̃ pñs ſeculum eſt Tota deſerta q̃tum ad ſe omi bono et inuia q̃ nullã bz viã p quã ad te veniaſ et inaquoſa. i. ſterilis et i fructuoſa et ſic in hac ſiti degẽs in mãdatis tuis vigilãdo appui tibi p ſanctũ deſiderũ meuz vt tua luce illuſtraꝛ⁹ viderem chriſtum v̄ tutem et gloꝛiaz tuaz ⁊ q̃ apparui tibi obſeq̃ndo te videre merui.
¶ Ideo bec oia ago Q̃m melioꝛ eſt miſericoꝛdia tua ſup vitaſ naz vita naſe et vita gr̃e ⁊ vita gl̃e pendent ex miſcõia dei labia mea laudabũt te p beneficiis mibi ex tua miſcõia exhibitis.
Et quia miſcõia tua eſt ſup vitas. Benedicã te in tota vita mea bene viuẽdo miſericoꝛdie tue tribuendo totam vitam meam ad bonoꝛẽ ⁊ gloꝛiã nominis tui bona operaboꝛ. ¶ Leuabo manꝰ meas in oratione: et bec petã vtinã. Anima mea repleatur ſapiẽtia que adeps eſt anime ſine qua anima macreſcit: et ita exilis efficitur vt in bonis operibuſ cito deficiat .non enim placet macra anima deo ſicut nec caro macra dicebatur placere deo in ſacrificio. et anima repleaſ pia alacritate ſpirituſſancti que q̃ſi pinguedo anime eſt et labijs exultationis id eſt voce exultãte laudabit os meum nomen ſanctum tuum gratias referẽdo õ tuis beneficiis. ¶ Laudabit te os meũ

et in stratu et in mane et hoc est. ¶ Sic memor fui tui supra stratum meū. s. in quiete ꝑsperitatis qñ solent hūana corda collata beneficia in mēoria vir hāe tūc in matutinis q̄z in bonis actibus meditabor in te: quia fuisti adiutor meus misi ei te iuuāte bona a nob impleri non pñt. Et q̄ fuisti adiutor meus in periclis ¶ In refrigerio quod mihi faciēt ale tue exultabo iō exultabo q̄ anima mea feruenti dilectōe adhesit p̄ te vt te imitet. ⁊ q̄ sic adhesit suscepit me fili⁹ tu⁹ xp̄s q̄ est dextera tua alaꝝ suaꝝ velamine ꝓtegendaz. ¶ Q̄ suscepit me dextera tua ipi persecutores. ¶ In vanū quesierūt animam meam frustrati intentiōne sua q̄ ꝺictōibus scelestib⁹ me extinguere temptauerūt introibunt in inferiora inferni: tradentur ī potestate hostū suorū et cū malignis spiritib⁹ q̄ simulata versutia veluti vulpes boīb⁹ insidiantur: erunt sortes eorū. ¶ Rex vero xp̄s letabitur in deo p̄e ⁊ nos ī ipo p⁹ resurrectiōem ⁊ digni laude habebūtur qui iurant in eo id ē q̄ ei ñtis inuiolabile obsequiū ꝓmittūt ⁊ persoluūt q̄ os loquentiū ꝓua eos i hac vita iniqua obstructum erit in iudicio qñ eternal'r ꝓuicta oīs iniq̄tas obmutescet.

¶ Ps. lxiii. in quo docemur in passionib⁹ spare in domino ¶ Vox cristi ex ꝑsona hūanitatis.

Exaudi deus orationem meaz q̄ te totis viribus precor a timore inimici ꝑpli iudayci eripe animaz meaz non ꝑcatur vt eripiat a morte quā libēs ꝓ salute oīm venerat subire sz a timore ꝑpli ꝑsequentis ne scz ꝓpter timorē cederet inimicꝫ ¶ Protegas me a ꝓuentu et ꝓsilio malignantiū mala de me cogitātiuz. s. ꝓcipū sacerdotuz et seniorꝫ ꝑpli cū me facies resurgere. tūc ei q̄ me credebant ꝓmuniter mori resurrectōis mee gl'a ꝓbabuntur eē ꝓfusi et ꝓteges me a multitudine opantiū iniquitatez actu vt me occiderēt. ¶ Qui exacuerunt vt gladium linguas suas accusando xp̄m et inclamando morte ei⁹ intenderunt arcū paruerunt dolos pauert insidias occultas: pfidū q̄dem iudaz datis trigita argenteis sollicitauert vt esset traditor. q̄ eius videbat discipul⁹. ¶ O res amara et omī felle deteriori ꝓuuā ad ꝑditōem. discipl'um ad necem. ꝓseruatorem pecunie ꝓmio subito fuisse corruptuz. ¶ Intenderunt quidē arcum malicie sue vt sagittent in occultis id ē occulte ꝓm stultā opinōem eoꝝ immaculatuz. s. xp̄m q̄ nullā ꝓtraxit maculā pctōꝝ sed celesti puritate mūdissim⁹ ab oī delicto ꝓbatur alienus. ¶ Subito sagittabunt euz. s. q̄tū ad se. subito ei putabāt se iudei eū ōle re posse sz tñ pot⁹ ei⁹ gl'a dilatata ē non timebunt tñ scel⁹ in deum suum et regez ꝑpetrare. ¶ Cor duꝝ velle occidere hominē qui mortuos suscitabat ⁊ unde ñ timere ideo non timuert q̄ obstinatōe durissima nō veritatis munimīe solidata firma uerunt apud se sermonez nequam qñ dixert re⁹ est mortis. ¶ Postq̄ firmauerūt iudei apud se de occidēdo xp̄m. Narrauerūt

inter se consilia capientes vt ab scõderẽt laqueos ąb9 xp̃z cape possent dicentes quis videbit eos.s.laqos quasi dicerẽt nec ipse nec ei9 amici sic iudei scelerata mẽte ꝙfusi xp̃z tm̃imõ boiem putãtes ma lignitatẽ suã non credebãt agnosci ab eo cui cũcta celestia ꝛ terrena ve racius patent q̃ ipa sibi sint cognita. Scrutati sũt multo studio inquirentes iniq̃tates si forte in xp̃o repirent aliq̃s vt inuenirẽt qua ex causa accusarent eũ sed ipi scrutantes non semel:sz scrutinio.i. assidua inq̃sitione defecerũt quia in eo inuenire nõ potuerũt aliquid repbensione dignũ q̃ peccatũ nõ fecit nec inuent9 est dol9 in ore ei9.

Illi defecerũt.sed Accedet spõte homo xp̃s ad exequẽdũ cor altũ id est dispositõem diuini ꝙsilii in patiendo p salute hũani generis et ex altabitur deus in resurrectõe:occiditur vt hõ in passione.et exaltat vt deus in resurrectõe. Defecerũt etiã iudei ab intentiõe sua:quia plage eorũz facte sunt sagitte puuloꝝ qz nihil nocuerũt sicut canne ąb9 puuli ludũt q̃ nihil nocẽt resurgẽte ei xp̃o furor eor̃ euanuit qz qõ voluert ñ impleuert et ligue eorũ ą dixerũt custodib9 dicite ąa vobis dormientib9 venerũt discipli et furati sunt eũ infirmati sũt ad eorum verecũdiam si ei dormiebant quõ videre potuerũt. si vero nihil viderẽt quõ testes fuerẽt ꝙ se g̃ mẽcientes locuti sunt. Cuz innotuisset xp̃i resurrectio.et qõ in nomine crucifixi fierent miracula.

Conturbati sunt ad saluẽ omnes id est aliq̃ de omni genere qui videbãt iudeos defeciſſe ꝛ intellige bant ad redemptionẽ suã sanguinez xp̃i fusum et omnis homo sic ꝙ turbatus timuit penã p pctis.

Illi tales ad xp̃i fidem ꝙuolantes Annũciauerunt opa miraculosa incarnatõis misteria.gl'am resurrectiõis ꝛ huiõi et facta ei9 intellexerũt esse diuina qz talia implere non poterat fragilitas hũana.

Viso q̃ resurrexit xp̃s et ascendit in celũ.Letabitur iust9 non in se sz in domino et sperabit in domino ꝛ in futuro qñ puersi dãnabũtur oñs recti corde q̃les sunt oñes qui p rectas semitas domini gradiũtur laudabũ tur reddentur laudabiles qz et dominũ laudant ꝛ ab ipa veritate laudãtur. quid enim laudabili9 q̃ ab ipo iudice in ꝙspectu oim angelor̃ glorioſe et desiderater audire: venite benedicti patris mei.ꝛ cetera.

Psalmus.LXIIII.in q no ꝓpheta videtur ꝙsolari fideles in hoc exilio p spem redemdi in supernaz iherusalem Prophetа in pſona iustorũ pegrinantium in hoc mundo O deus.

Te creatorem.te redemptorẽ.te ducez te custodem decet hymnus vt te laudent ą vel spe vt re sunt in sion id ẽ celesti beatitudine vbi tibi reddetur totũ votum nr̃m non solũ aia sed etiã caro iã p resurrectõz incorruptibil' facta p vtroq3 tibi redõm9 laudes. Et qz ibi reddẽdum ẽ tibi votũ g̃ o oñe Exaudi orõez meã vt possiz ad te sine macla puenire scio q̃ ante tribunal tuuz oẽs homines ꝙparebũt reddituri rationem eor̃

que gesserit in corpe mortali viuentes

¶ Necesse est dñe q exaudias. ꝗa Verba iniquorũ pr̃m nostrorꝫ in iniq̃tate gentilitatis viuentiũ q̃ docuerũt colere ydola ꝛ ritꝰ ꝛ mores suos prevaluerũt sup nos dñati sunt nob qz nos nati in terra eorꝫ secuti sumꝰ mores et ritus gẽtiliuꝫ quibꝰ p etate ꝛ auctoritate obediendũ erat: sed tu q̃ piꝰ es iniquitatibus nostris ppiciaberis temet ipum hostiam offerẽdo p nobis.

Dico ppiciaberis et ille Beatus erit quem tu elegisti per gr̃am a massa pditorꝫ sepando et assumpsisti in p̃riam celestẽ talis habitabit in celesti iherusalem quam dicit atria ppter ãplitudinẽ.

Vere beati tales q̃ hitabũt i atriis tuis. qz Replebũtur .i. saciabuntur in bonis ꝛ gaudus domus tue p̃ie celestis cꝰ gaudia ad liq̃dũ nlla mẽs hũana pscrutari sufficit qz nec oculꝰ vidit nec auris audiuit nec i coꝛ hoim ascendit q̃ ꝓpauit deus his q̃ diligũt eũ ecce scũm est templũ tuũ nullꝰ ibi admittit nisi ab omi sorꝺ purgatꝰ mirabile est in equitate in q̃ supne beatitudis gl'a vnicuiq; ꝑm dignitatẽ est distributa. ¶ Quibꝰ bonis vt possimꝰ repleri. Exaudi nos deꝰ salutaris noster vt ab isto exilio ꝛ captiuitate ad celestẽ p̃riaꝫ trãseamꝰ. tu qui spes es omniũ hominũ tam positorꝫ in finibꝰ terre q̃ in remotis insulis maris. ¶ Et merito in te est spes omnium : q̃nã Tu prepasti predicatoꝛes sicut montes bñtes fortitudinẽ fidei et altitudinẽ sãctitatis bũles q̃uersatione . sed merito celsioꝛes: q̃s misisti ad p̃dicandũ ꝛ docendũ oñs gẽtes ꝛ hoc in virtute tua quia per eos feciſti magna miracula vt magnitudine verbi incredulos conuerterent et factoꝛum admiratione duriſſima coꝛda mollirent

Et bene potes preparare qz tu es Accinctus potentia id est indutus maiestate: humanitas enim diui verbi potestate p̃cincta ẽ. vt qõ hõ ex se non habuit virtus diuina prestaret qui per illos mõtes id est apostoloꝛ predicationem conturbas profundum maris id est gentilium coꝛda ꝛ alioꝛ potẽtũ seculi demersa profundiꝰ: quoꝛ etiam predicationibus compescis sonum fluctuum eius scz maris ꝛ fremituꝫ persecutõnum eoꝛum contra eccl'aꝫ vnꝺ sequitur. Turbabũtur gentes maxime turbate sunt ad miracula apostoloꝛ et casum ydoloꝛum suoꝛ que apostoloꝛ potentiã pauere videbunt: et in eoꝛ presentia responsa denegare et timebũt qui intra mundi terminos continentur ꝛ hoc ppter signa ꝛ miracula apostoloꝛum tua virtute facta et delectabiles facies conuersos de prosperitate huius mũdi. et conuersos etiaꝫ exentes de aduersitate eiꝰ: itaq; vtrarũq; reꝝ exitus delectabit dñs qz vndiq; duotos p abundãtiã sue largitatis acq̃rit. Visitasti gꝰ hũanuꝫ tuo aduẽtu et inebriasti eam p̃dicatõe apl'oꝝ copiosissima et salubrima et lopletatiõeꝫ illiꝰ multis modis ãpliasti ¶ Bene dñe potes inebriare tuos quia Flumen .i. misericordia dei que h̃ flumini ꝓparatur quia nec aliqua siccitate põt minui nec potatõibꝰ crebris pt expẽdi repletũ ẽ aquis .i.

donis spūalib⁹. ⁊ non tm̄ potasti sz etiam cibasti vt quiuiū dñi in nulla pte essz defectuosuz vñ pasti cibū illoz̄ sc̄z credentiū corpus domini ihesu xp̄i cuius sanguinē bibim⁹ et de eius corpe saginamur qđ nō factū est casu sed qm̄ ita ab ipso deo preparatū et dispositū est. ¶ Et tu domine Apostolos et alios primitiuos fideles q̄ de illo repleto flūine biberūt inebria aqua sapientie ita replendo vt sibi ⁊ aliis sufficiant multiplica generationes eoz̄ vt p̄dicatō beata nō deficiat sz multiplicetur vnde catholica sp̄ crescat ecclesia et in stillicidijs. i. guttis cadentib⁹ de doctria ap̄lor̄. letabit rudis et nouiter credens q̄bus inq̄t ap̄ls: lac dedi vobis potum non escā ¶ Et vere facies q̄ Benedices multitudini fideliū p quaz catholica dilatat ecclesia. quā cū coronā nominat. significat eā esse collectā ex omi circuitu terre benedices quidem corone acq̄site. s. anno. i. tpe g̃tie i q̄ apparuit benignitas tua. s. q̄ est ab aduentu domini vsq̄z ad finez seculi et campi tui. s. būiles ⁊ fideles vbertas fructus afferēt. ¶ Credētes de vetro gentilitatis ad q̄s null⁹ p̄pheta fuerat destinat⁹. Pinguedinē gratie spūssancti abūdanter recipient qm̄ ad eos ap̄lor̄ p̄dicatio sancta puenit ⁊ gr̄a dñi per fidem decori facti sunt. q̄s prudem incredulitatis macies horrēda turbabat et colles. i. altōres viri sicut martires accingētur exultatione q̄ p̄stante dño puenīt ad eternum gaudiū. Arietes ouiū id est ap̄li ⁊ ceteri sancti q̄ doctrine dono duces fuerūt pop̄lo xp̄iano induentur exultatione gaudentes ō fructibus p̄dicatōis ⁊ doctrine eoz̄ et valles sc̄z būiles credentes abundabūt frumēto sc̄z fruge bonoz̄ de q̄ oēs q̄ dicti sūt clamabūt ad dominū laudes dicentes et.

¶ Psalm⁹. LXV. in quo de exultatione resurrectionis christi. ¶ Vox ecclesie.

IUbilate deo ineffabili leticia ō gaudio resurrectiōis omēs habitantes terram: q̄ū gite iubilationi bona opa in gloriā resurrectōis eius: omi timoze deposito annūciate aliis deū esse gloriosū non ad laudem vanam sed ad laudez ip̄i⁹ cia referte. Dicite deo o fideles cōfessione laudis q̄ terribilia opa tua. s. q̄ cuz de⁹ esses fact⁹ es homo. q̄ passus: tādez q̄ mortu⁹ q̄ resurrexisti. dicūtur aūt buiōi opa terribilia q̄. pfecto dici p̄t amabilia. tum q̄ in se inp̄hensilia sūt tū vt timeas. si cuiz gaudes ppter p̄dicta etiā time. ne qđ datū est būli auferatur supbo et licz opera tua xp̄e magna virtute et pietate plēa sunt tū i hac vtute mētiebantur inimici tui iudei q̄ opa tua signa admiranda nō spūi sctō sz dyabolo ascribebant dicētes te i beelzebub principe demoniorum illa facere.

¶ Illis ergo relictis in mendacio. Omnis homo te adoret te veneretur. tibi psalmat. te predicz ac in nomīe tuo cūcta operet o altissime. Venite o gētes per fidem ad christum ⁊ lumine cordis cognoscite opera dei in antiqs patribus facta: in nobis esse completa qui terribilis ē sup filios

hominuz terribile ẽ cogitare ąmõ vn⁹ repbatur ꝛ ali⁹ eligit̃.terribile est cogitare quõ de⁹ iudeos ex ąbus nat⁹ est xp̃us dereliq̃t.et ad gentes ydola colentes venit.Ecce opa que supi⁹ admonuit itelligere Qui domi nus conuertit mare in ari dam qñ hebreũ ppl'm per medios fluctus ire fecit et in flumine sc̃z iordãis trãsibant pede sicco ibi letabimur in ipso.i.sicut tũc po pul⁹ isrl' fuit letat⁹ ita ī p̃figuratõe p̃dictoꝝ opeꝝ veraciter p⁹ letatus est ppl's xp̃ian⁹. q ppl's ille p mare trãsiuit se ąns xp̃i baptisma figura uit in ą ois amaritudo pcti abluit̃. q vo flũina siccis pedib⁹ sine pclo ppl's ille trãsmeabat sig̃ficabat flu enta b⁹ secli securе posse p gr̃az trã sire ꝛ ad fluenta pẽitẽtie tutissime p uenire:ꝛ ibi.i.i oib⁹ operib⁹ sic cõ pletis ī nob letabimur in ipo.s. deo q in bis letãtur xp̃iani. In ipo di co deo letabimur.Qui dominat omnib⁹ in vtute sua,ppria in eternũ hoc est ppt̃ũ ei⁹ q licz do minari põt p̃ncipes terraꝝ nõ tamẽ ī vtute sua sz dei:nec ī eternũ oculi ei⁹ respiciũt sup gentes creditu ras vt misereat̃ eis iudei vero et alij incredulitram dei,pvocan tes non exaltentur in semetip sis sed bũlient̃ et depmãtur.

Et iõ Benedicite gentes deũ nostrũ ꝓsona p̃dicatõe gl'ificate ꝛ auditam facite vocem laudis ei⁹ .i. firma credulitate suscipite et aliis p̃dicate vocẽ illã qua p̃ vo filio dixit in baptismo b̃ est fili⁹ me⁹ dile ctus in ą mihi bene ꝓplacui:quã pu rissimis ac vuotis mẽtib⁹ oportz au dire ut vn⁹ ac idẽ credatur dñs xp̃s ą ante secula a p̃re p̃genit⁹ est ꝓsub stãtialis.ipe etiã ex maria vgine,p creatus dignat⁹ est nob fieri ī assũ pta bũanitate ꝓsimilis ¶ Predican da et laudãda est mirĩcordia dei:qz Ipse animaz meam ą pctõ mor tua fuerat reduxit ad vitam io ẽ ad xp̃z et non dedit in ꝓmotio nem pedes meos.i.fecit vt non recedã a via recta ꝛ operib⁹ bonis. Qõ aũt a multis p̃iculis liberata sit eccl'a ī suis mẽbris ostendit dicẽs in p̃sona martirũ non in p̃ceps õdi: sti pedes nr̃os:sed bene Probasti nos aduersis ꝛ temptatõib⁹ igne tribulatõis nos examinasti non sicut fenũ qõ in cinerẽ vertit̃ sed si cut argentũ qõ a sordib⁹ mũdat̃. Induxisti nos ī carceres induxi sti dico qz oĩa tua volũtate ꝓstat eẽ facta posuisti tribulationes fla gella ꝛ verbera in dorso nostro: imposuisti homines pctõres ą sic domiarent̃ sup capita nostra vt õ nobis sentẽtias capitales dare posset̃.Itez Transiuim⁹ p ignẽ et aquaz qõ vtiqz factũ est qñ alt. os martires ignis absũpsit ꝛ alios aą vuorauit et eduxisti nos õ ig ne ꝛ aą in refrigerũ.s.i securita tez celestis p̃rie. Ifñ seq̃t̃ Introi bo in domũ tuaz eterne beatitu/ dis in olocaustis.i.me totuz offe rẽdo tibi vt nihil ī me remaneat qõ nõ ꝓsumat ignis diuinitatis qõ ī resur rectõe erit qñ nihil manebit corru ptibile ī carne mea:nihil culpabile in spũ et redaz tibi vota mea .i.laudes tuas ib̃ ppetuitate tua de cãtem ꝛ cũ oi celesti milicia himnũ gl'e dicã sp:hec sũt vota ꝛ desideria que fideles labijs suis dño ob tulerũt. ¶ Reddã etiã tibi vota ą Locutũ est os meũ cuz ego in

tribulatione aliqua vl in aliq̃ ne
cessitatis articlo posit⁹ essem.
Introibo in domũ tuã in olocaustis
q̃ dũ vixero. Offeram tibi me
ipsũz cũ medulla intimi amo
ris.et cũ acceptabili orationis
suauissimo odore sicut ex apl'oz
traditõib⁹ bẽmus offeraz tibi in
quit eccl'ia boues.i.p̃dicatores q̃
pectora bũana feliciter exarãtes eo
rũ sensib⁹ celestis v̊bi semia fructu
osa cõdant offeraz etiaz hircos
fetidos in pctis q̃uertendo ad te.
Eccl'a q̃uerit ꝑmonẽ suũ ad fr̃oles
v̊uotos vt exẽplo sue liberatõis am
plius q̃fidãt in domino dicẽs. Ve;
nite o vos gẽtes qui timetis de
um et pate vos ad intelligẽtiaz et
audite auribus cordis: ⁊ narrabo
q̃ta bũficia deus fecit aĩe mee
Inter ea q̃ fecit aĩe mee hoc fecit q̃
clamãtib⁹ gẽtib⁹ ad ydola ⁊ ad la/
pides ego Clamaui puro corde
recta q̃scientia nõ volũtate puersa
ad dñm q̃ me fecit ⁊ refecit et ex/
ultaui in eo quod lĩgua ꝑtuli.
Et q̃ puritas in orõne req̃rit̃ ita q̃
orãtis anim⁹ null' cogitatõuz sordi
bus polluatur: dicit Si iniquita
tem aspexi in corde meo vt cõ
plere eã ñ exaudiet dñs q̃a tãis
orõ ñ est exauditõe digna. Prop
terea q̃ ñ dilexi iniq̃tatẽ i corõ meo
Exaudiuit me et intẽdit voci
deprecationis mee ⁊ misert⁹ ẽ
mihi. Et q̃ sic exaudiuit me.
Benedictus dominꝰ qui plen⁹
misc̃dia non amouit non repulit
orationez a se pie eni aures eius
sp iustoz p̃cibus patent nec amo
uit misericordiaz suam a me
sed ampliora mifficordie sue benefi
cia ab eo spero.

Psalmus.LXVI in quo pro
pheta monet ad laudez dei et
ad bene operandum.

Deus misereatur nostri errantes re/
ducendo ad viam rectã et
benedicat nobis augẽdo in nob
bona spũalia et ostendat deus p̃
claritatez filij sui q̃ est vult⁹ ei⁹:
generi bũano p̃ incarnatiõez vt ab
eo capiam⁹ lucẽ. q̃m nemo p̃t vi̊re
nisi q̃ claritate ei⁹ ꝑfusus est et mi
sereatur nostri repetit q̃ q̃m ad
modũ illũinatõ sine dei mifficordia
non p̃t bñ: sic nec bita sine mifficor
dia potest q̃seruari. Et ad hoc
illũinet. Vt cognoscam⁹ in p̃nti
vita vbi necessaria est cognitio vi
am tuam.i.filiũ tuũ per q̃m pue
nitur ad te. in qua via nemo errare
p̃t nisi q̃ ab eius regulis v̊uiare p̃
sumit. Cognoscam⁹ dico eũ omniũ
gentiuz esse saluatorez. Et
cũ cognouerit te p̃ fidem. Confi
teantur tibi pctã sua accusando
se de eis ⁊ ipis pctis deletis q̃fite/
antur tibi q̃fessione laudis popu
li nõ pauci sz omnes. Quia v̊o
qui tã q̃fessi sunt pctã sua: formida/
re neq̃unt futura iudicia tãq̃ ibi dã
nandi de talib⁹ ꝑba loquẽs ait.
Letentur et exultent gentes
que facie dei q̃fessione p̃uenire me/
ruerũt. ⁊ q̃uertens ꝑmonez ad deũ.
ait. quoniam iudicas in futuro
iudicio in equitate reddẽs singul'
ꝑm sua merita bũiliũ corda sanãdo
⁊ supbor̃ colla q̃cidẽdo et gentes
in terra dirigis faciens eas in b
mũdo cõfiteri vt dyabolico neq̃ant
errore subuerti Confiteantur ti
bi populi deus cõfessione laudis

ꝓfiteantur tibi populi omnes
qm̃ terra nr̃i cordis q̃ pr̃i infid̃
litate cõsistẽs spinas ⁊ tribulos vi
ciox̃ ꝓferebat expurgatis sordibus
ydolatrie dat fructũ bonorũ o:
perũ et plurimos fructꝰ virtutum
¶ Et ideo Benedicat deus
pater .s. in hac vita multiplicãdo in
nobis virtutes et benedicat nos
deus filiꝰ: benedicat nos deꝰ
spũs scũs et metuant eũ q̃ est
vnꝰ in tribus ꝑsonis timore filiali
omnes homines de omnibus
finibꝰ terre vt susceptã fidem ac
curata sollicitudine custodirẽt.
¶ Psalmus. LXVII. in quo
de exultatione cristi et ruina
aduersariorum.
¶ Prophetа confidenter op.
tans resurrectionem cristi in
qua dissiparentur aduersarij.
eius ait.

¶ Exurgat deus
id ẽ xp̃s a morte et dis;
sipentur inimici eius
iudi qđ impletũ est in dispsione tyti
⁊ vespasiãi tollantur metu animi
a presentia dei q̃ vbiq̃ est p̃ns: q̃
reprobi in iudicio p̃ntiam xp̃i iudicã
tis euadere cupient: licz mĩme pos
sint qui oderũt eũ .i. qui in sua p̃
tinacia perstiterẽt ¶ Sicut deficit
fumus sic in supbia ⁊ relatione sua
deficiant sic̃ fluit cera a facie
ignis sic pereant peccatores cũ
ante dei faciez in iudicio deducẽ
tur. ¶ Et iusti reficiantur deliciis
diuinitatis et exultent positi in
conspectu dei in clara visione eiꝰ
et delectentur in leticia sua
quã nouerẽt nullo fine claudendam
¶ Prophа quertit sermonẽ ad fid̃
les quibꝰ tãtam spem dedit hortãs
eos ad laudes deo decãtãdas dicẽs
¶ Cantate deo puro atq̃ fideli sp
anio laudate eũ opa vr̃a in gl'am
nois eius referendo iter facite ei
corda vr̃a purificate ꝑpando q̃ dig
netur ipe scũs dominꝰ introire qui
ascendit sup occasuꝫ .i. mortem
a mortuis resurgẽdo cui nomen
est dominꝰ absolute. q̃ pest omni
creature. ¶ Exultate i iterioꝛi hoie
in consideratõe p̃mii futuri q̃ erum
nas p̃ntis vite mitigat: ideo etiam
exultate qꝛ qui vos ꝯturbant .s. op/
pssores paupex̃ viduax̃ ⁊ orphano
rũ turbabũt̃ a facie eiꝰ .s. dei q̃
dicet ite maledicti i ignẽ eternum a
facie eiꝰ dico qui est pater et pa/
tronꝰ orphanorũ et iudex vi
duarũ. ¶ Irex̃ ꝑpha ꝯmendans
xp̃m ait. ¶ Deus in habitat in lo
co sancto .s. in angel' ⁊ scis viris:
qui habitare facit homines v
nanimes in domo eccl'e qui mu
tua caritate sociant: q̃x̃ ẽ cor vnuꝫ
et aĩa vna in dño. ¶ Elia ꝯmẽdatõ
q̃ scz dñs Educit vinctos ꝺ vin
culis pctõx̃ ⁊ sctos pres de carcere
inferni fortitudinis sue robo/
re alligato dyabolo eduxit q̃s tene
bat ille captiuos similiter etiaꝫ
eos eduxit soluendo eox̃ pctã qui
exaspant ⁊ puocãt dñ ad irã qui
habitant in mala ꝯscientia car/
nis voluptatibꝰ ꝺditi. taliũ ei mi-
ser aliq̃n deus ⁊ deducit eos a iugo ac
seruitute dyaboli. ¶ Vere dñe edu/
ces vinctos. ¶ Cũ te ipsuꝫ o deus
manifestũ ostendes homini/
bus ⁊ fideles in opibꝰ tuis pietatẽ
potentiãq̃z cognoscentes ad te con
uertẽtur ⁊ cũ desertis indeis per
transieris in desertũ gẽtilitatis

vbi multos absolues pcōz vinculis alligatos. tūc ¶ Mota ē terra .i. habitatores terre excitati sūt ad fidē z hoc qz celi .i. apli distillauerunt a facie habitātis in eis. doctrinā salutarē. miracula plurima z magā facietes facie dico dei veteris legis z antiq testamēti ¶ Pluuiam doctrine z gre tue voluntariam .i. gratis datā sine aliq merito segregabis hereditati tue populo israelitico cui pmitaliter pacasti q hereditas ī firmata ē .i. excecata. qz noluit recipe vbū tuū tu vo pfecisti eā supplendo locū ei⁹ de gentib⁹. vñ sequit Animalia tua .i. gētes q dicūtur animalia. tū qz indomite: tū qz sine lege. tum qz veluti irrōnabiles cultuz diuinū z honorē irrationabili creature impēdebāt habitabūt in hereditate. s. eccl'ia tua qz vna cuz in deis fiet hereditas tua cū ve religionis cultū te miserāte pceperint habitabūt quidē nō meritis suis nec sua vtute sz qz in dulci misericordia tua ab eterno pzepasti ¶ Parpperi pplo gētili ad requerso z diuitis supbie carēti ¶ Ad quaz gētū quersionē Būs dabit euangelizantib⁹ vtriusqz testamēti sciam z ita euāgelizare in vtute multa: vbo doctrine. sanctitatis exēplo. et miraculoz immēsitate ¶ Rex virtutum. s. angeloz z potestatū dilecti filij sui: et supomnia sempqz dilecti dedit filio suo: diuidere spolia .i. pplos a diaboli captiuitate ereptos ordinādo eos ī diuersis ordinib⁹ qb⁹ z fecit cōstituēs in opus misterii ī edificationē corpis sui alios apl'os: alios ppl'as: alios euāgelistas alios doctores: q ordinū varietas z officioz distributio ordinat ad speciositatē dom⁹ ecclie sicut speciosū est corp⁹ distributōe mēbrorū ¶ Faciet z B. gm Bi vos fideles quiescatis a strepitu et opibus seculi meditātes diuinaz scripturaz sacramenta q pzinēt inter duo testamēta z ī eis delectemini sustuleri vos penne .i. vtutes qb⁹ ad celū celeriter volare possitis penne dico colūbe deargentate .i. eccl'ie q tal' dz qz innocētia bz colūbe z diuini eloqi argēteo cādore resplēdet: cui⁹ eccl'ie z cui⁹cūqz mēbri ei⁹: vltima in specie auri clarificata resplendēt. qz postq de B mōdo discessit sup auz ei⁹ gra lucebit ¶ Et B etiā faciet nob dñs. qz Bū celestis rex xps p⁹ ascēsionē in celū discernit ordinat z disponit reges i. cōs platos q bñ regāt z se z alios sup ecclesiā ipi z alii eoz pdicatiōib⁹ ad fidē xpi quersi p fidē z baptismū supnuez dealbabūtur in selmon qō vmbra interptat. i. in vtute xpi: z obūbratiōe spūssācti q mōs selmō in q est plenitudo gre z vmbra nob fit z refugiū ꝫ est⁹ hui⁹ seculi ē mōs xps q est mons pinguis ex q ppetua z suauia fluēta decēdūt q aquas babz irriguas z celesti suauitate cōditas ¶ Mons coagulat⁹ est xps ppter puulos nutriēdos q non erica corpuleta sz coagulato lacte potādi sūt qs lacte teneriozis doctrie pascit et nutrit est etiaz mons pinguis qz fertilitate sua sp vberrim⁹ z ppt maturos qs pane solidioris doctrine cibat: zquertēs fmonē ad iudeos reprehēdens eos q xpm puz hoiem esse credētes dicebāt illū aliquē pro⁹ pbetaz esse dicit vt quid voi iudei

suspicamini montes coagulatos. s. viros sanctos ppbas vt montem xp̃z nihil distare ab eis credatis falsę creditis qm̃ z si alii ppbe ppter virtutū excellentiā z opex solidatarem mōtes coagulati dicāt: nō attingit tm̃ ad celsitudinē illi⁹ mōtis qui est in vertice montiū. ¶ Nō suspicamini hoc iudei: qm̃ xp̃s solus est ille ¶ Non s in quo bn̄ placitū est domino habitare in eo psonaliter: et inhabitabit in eo insepabiliter in alios vo mōtib⁹. s. sanctis habitabit p gr̃am vsqz ducat eos in finem. i. in se deū ꝓtemplandū.

Licet alii sancti ꝓpabiles nō sint altitudini xp̃i q̄ est mons montiū: sanctus sanctorx: rex regū: z dn̄s dominantiū: mihi lomin⁹ copulati charitate sunt. Currus dei quē ille velut auriga insedit: z advolūtatis sue ministeriū salutari lege moderat̄ et regit: curr⁹ dico decem milib⁹ multiplex. i. ex infinita nūerositate omnium credentiū: posuit finitū p infinito: q̄ in numero milia sunt letantium et hoc qz deus est in eis q̄ magne exultationis ē cumul⁹ et bonox omniū dulcedo mirabilis: z q̄re in eis qz obseruāt mādata dei q̄ data sunt in monte sinai sancto

¶ Prophet̄a cōuertēs sermonem ad xp̃m ait. Ascendisti o Christe in altum sup omēs altitudines ac honores. sup oēs celos ad dexteraz patris z liberatos sanctos p̃es a captiuitate diaboli pduxisti ad celos: et accepisti dona a p̃e distribuēda hominibus. ¶ Inter alia dona inup accepisti q̄ Qui non credebant prius deū inhabitare posse mortalib⁹ sicut gēriles q̄ deū inhabitare inter boies nō credebāt per gratiaz sancti spūs inhabitantur ab eo ¶ Prophet̄a p̄uidēs tantam mīsericordiā dandā hoīb⁹ plenus letitia dicit: Benedict⁹ dn̄s sit cunctis dieb⁹ omniqz tpe a fidelibus laudet qui ascendit in altuz duxit captiuitatē dedit dona hominibus et p̄sperū iter faciet nobis ascendendi q̄ ipse p̄cessit deus salutariū nostrox̄. i. salvationū nr̄ax. qz de plurib⁹ piculis liberat. null⁹ g̃ de p̄spero itinere dubitet cui dux salutaris est dn̄s xp̃s

Merito dī de⁹ salutariū nr̄ox. qm̃ Deus est de⁹ habens potestatem saluandi quoscūqz voluerit: quapter ipse nos saluos fecit q̄ pro nobis mori dignat⁹ est: et qz diceret aliquis quomodo morimur si sum⁹ saluati: respōsio ē duplex fm duplicē intellectū hui⁹ lr̄e: p̄mo nō dedigneris si moreris. qz ipsi⁹ dn̄i: q̄ sine peccato fuit exit⁹ ab hac vita n̄ alit⁹ fuit q̄ mortis. Secundo noli diffidere si morieris sz spera qz exit⁹ domini q̄ resurgendo a morte exiuit: fuit exitus. i. destructio mortis. qz p̄ morte suā morte destruxit. vnde sicut ipe inde exiuit z nob exire dedit spe eni saluati sum⁹ ¶ Licet Deus potestatē habeat saluos faciendi peremptes. qz tm̃ iust⁹ est ꝓfringet capita inimicoz̄ suoz̄ autores. s. iudaice seditiōis. s. p̄cipes sacerdotū z seniores iudeox ꝓfringet etiaz vertices capilli. i. excellētiā z elationē: sectas. s. hereticox q̄b⁹ eleuabant z supbiebāt pambulantiuz dico. i. p̄severātiū in delictis suis Quosdā dn̄s ꝓfringet z q̄sdā etiā cōuertet. qm̃ Dn̄s dixit ex basan.

qđ interp̃tat siccitas.i.de hūano genere.qđ siccitas possederat aridita/te peccati **conuertaz conuertaz** ꝓfecto mlt̃os de gẽtilitate ad viriditaté suã dñ illi fluuios salutis infudit **conuertaz in ꝓfundum maris** etiã de eis q̃ in vicio ꝓfundo iacẽt. ¶ Prophẽta admirãs ꝙsionẽ aliquo q̃ fiet p xp̃m ꝙuertẽs ꝑmonem ad ipsũ ait:ita cõuertes eos q̃ añ gradiebant in voluptuoso mari: vt q̃ pri⁹ erãt inimici fiãt **pes tu⁹** q̃ portet te p̃dicãdo ⁊ p nõie tuo certando vsq; **ad effusionẽ sanguinis** ⁊ ita vt **de inimicis** tuis fiãt optimi p̃dicatores:q̃ veluti **canes** p te dñe clamorosis latratib⁹ ꝯ hostes inuigilẽt ⁊ domũ eccl'ie tue:cautissima sagacitate custodiãt:⁊ b̃ non a seipsis habebũt sz **ab ipso domino** q̃ amara mutat in dulcedinẽ:tristiciã vertit i gaudiũ.egritudines detestabiles in salutẽ. ¶ Inde aliq̃ ita mirabiliter ꝙsi sũt ad te o xp̃e.qz **viderũt ingressus tuos** q̃bus venisti i mundũ ⁊ vixisti i eo. videlicet incarnationẽ.vestigia p̃dicationis q̃b⁹ innocẽter in b̃ mõdo sanctis gressib⁹ ambulasti miracloꝝ immẽsitaté :sanctissimã vitã splẽdidissime ꝙsationis exẽpla:**ingressꝰ** dico **regis mei qui habitat in sancto** tẽplo ei⁹.s.in corpe ei⁹ in q̃ est plenitudo diuitatis :quã pfidi videre nõ poterãt. ¶ Cõuertẽs etiã **principes**.i.apli q̃ **populorũ** credentiũ p̃ncipes fuerũt **preuenerũt eos**: qz pri⁹ credẽtes ⁊ se aliis fidei et bone opationis exẽpla dederũt ⁊ bi non soli sz **cõiũcti multis** alijs sua p̃dicatiõe ꝙsis laudes dñi nõ voce tm̃ sz bonis actib⁹ psonãtibus:et ne crederes femineũ sexũ ꝓptẽptũ:sequit̃ **in medio iuuencularũ** prima etate florẽtiũ q̃ **tympana** sua b̃ est corpis tẽsionẽ ad dei laudes gloriãq; verterẽt macerãtes se ieiunis carnis afflictiõe gaudẽtes. ¶ **Propter** hec omia bona a deo suscepta **Clos fideles benedicite deo** ñ p diuersa cõuẽticula paganoꝝ nec p hereticoꝝ spelũcas sz **in ecclesiis** vbi est locꝰ b̃dictiõis vbi recta ẽ fides ⁊ recta cõfessio.q̃ eni ex̃ eccl'iam sũt:deũ digne laudare nõ possunt **Benedicite** dico **de fontib⁹ isrl**.i. de doctrina xp̃iana quã gẽtib⁹ apli infuderũt fons religionis inde ad ceteras natiões emanauit ab apostolis g̃ doctrinã ⁊ exẽplũ sumite: q̃s domin⁹ tõtes doctrine ex israel xp̃s pus elegit. Inter q̃s tõtes siue eccl'ie ꝓncipes est **paulus de tribu beniamin** ozt⁹ apl'oꝝ **nouissim⁹** tpe adolescẽtie vocatus ⁊ cõuersus qui **rapt⁹ est** vsq; ad tertiũ celum Ibi etiaz **inter principes** i eccl'ia cõstitutos sũt ꝓncipes **iuda**.id ẽ apli sancti q̃ descẽderunt de tribu iuda de q̃ nat⁹ est xp̃s ⁊ cognati ei⁹ **et principes zabulon : et principes neptalim** .i. apli sancti descẽdentes de tribu zabulon ⁊ tribu neptalim. ¶ Prophẽta accepto tã inestimabili munere ad p̃em cõuersus dicit. **Manda** de⁹ pr̃ **virtuti tue**.id ẽ xp̃o:q̃d:hoc .s.q̃ **confirmet** id qđ **ipse deus operatus est in nobis** nos docẽdo:resurrectiõz suã manifestãdo.spũmsanctũ mittẽdo vt fides quã nob̃ donare dignat⁹ ẽ firma stabilisq; sp maneat. ¶ Qđ opat⁹ es dico:**a templo tuo in hierusalez** ibi ei xp̃s psonalit̃ p̃dicauit

ibi spūmsanctū sup aplos misit: qb⁹ aplis ⁊ aliis discipul' cōfirmatis ⁊ fidem ꝙstater pdicātib⁹ p orbē multe gētes ꝙuerse ad xpm reges ⁊ pnci pes dederūt multa ⁊ magna mune ra ad edificationē eccliaꝝ ⁊ sustēta/ tionē ministroꝝ i eis ¶ Prophēa nūc ꝙuertit orōez suā vt de⁹ fidei hostes sua vtute cōpescat: videlicz tyrānos ⁊ hereticos dicēs: Increpa ꝙpesce feras. i. tyrānos gētiles principes romanos qs feras noiat ꝓpter cru/ delitatē. vñ sepe dabāt feris marty/ res deuorādos arūdinis vo qr pn cipes romani vēto vane gtie moue/ bant: ꝙpescēda est etiaz ꝙgregatio thauroꝝ. i. hereticoꝝ q̄ sunt cerui cosi indomiti q̄ erecta ceruice sedu/ cunt aias innocētes: ⁊ ad suū gregē trahūt qs infelici psuasione decipi/ unt. inter qs leues ad seducēdū sunt vacce populoꝝ. i. mulierecule vel muliebriter viuētes ducti volūtate leuissime q̄ p fidē doctoresq̄ tāq̄ thau ros sequunt. hoꝝ aūt tyrānoꝝ ⁊ he reticoꝝ studiū ē vt p tormēta aut dō los aut blādimēta separēt et auer tant a vitate fidei eos q̄ magis q̄ ar gentū in fornace ꝓbati sūt. i. ca/ tholicos doctores ¶ Dissipa gen/ tes. i. hereticos ⁊ alios eis ꝙsentiē tes que bella volūt seditiones cō/ mouētes aduersus eccliaz qō fiet qr de egipto. i. de mōdo peccati nigre dine tenebroso venēt legati. i. apli q̄ pacez mūdo attulerūt dicētes: ge/ nus humanū deo pri recōciliatū esse p xpm: venēt dico ad cōuertendum populos de tenebris pctōꝝ ethio/ pia. i. gētilitas denigrata pctis pue niet manꝰ. i. victrix dei deo recōciliata p fidez ad gram. qr pus credet q̄ de⁹ vindicet de ea.

Prophēa exultās de hac gentū con uersione ad deū inuitat oēs fideles ad laudē dei dicēs: Regna terre. id est. omne genꝰ hominū cantate deo cū puritate mentis et psallite dño bñ opando ad laudez eiꝰ qa mō te oliueti q̄ est ad orientem ascendit sup omnes celos ¶ Et qr pꝰ ascensi/ onem post paululū venturꝰ est ad iu dicium dicit ppha q̄ tūc Vocem suam virtuosaz faciet vt ad vo/ cationem suā omnes hoies resuscitē tur: ⁊ qr tātus est: vos omnes hoies date gloriaz deo regnāti sup om nes videtes deū cuiꝰ magnificen tia et virtus apparebit in sanctis apostolis ⁊ aliis viris pfectis q̄ ali/ quādo nubibꝰ ꝙpant qr nō solꝰ ve niet ad iudiciū sz cū seniorib⁹ popu li sui. ¶ Ibi sequit: Mirabilis de us in sanctis suis qs post mltas tribulationes euexit in sublimitate celoꝝ deꝰ populi christiani da/ bit plebi sue fragili ⁊ infirme vir tutem resurrectiōis et fortitudi/ nem immortalitatis quā in sua carne pmisit: p tātis q̄ bonis a deo nobis pmissis dicamus nos cum p/ pheta gratias agentes illi benedi ctus deus.

¶ Psalmꝰ. LXVIII. in quo de passione Christi.

¶ Vox filij ad patrez ex psona humanitatis.

Saluū me fac deus non rogat vt differ ratur passio q̄ genꝰ huma num redimere decreuerat sz vt non diu retineretur in morte quoniam aque. i. seditiones ⁊ psecutiones ppli

iudeoꝝ intrauerũt vsq3 ad animam meaz intantũ eni seuierũt in me vt auferrẽt vitã meã. ¶ Saluũ me fac ozo deꝰ. qm̃ Infixus sum in limo pfundi captꝰ sum. ꝙbeus sum in manibꝰ iudeoꝝ q̃ sunt limus. i. corruptio ſm ꝙmunẽ naturã humanitatis q̃ de limo formata est: sed dicunt limꝰ pfundi ꝓpter scelerata ꝛ pfundã iniquitatez eoꝝ et ñ est substantia. i. carnis virtus per quã exinde euadã nisi tu saluES ¶ eni in altitudinẽ pſecutiõis in samentiũ iudeoꝝ et seditio cõcita ta p eos demersit me in mozrem ¶ Et de hoc nõ sunt excusabiles qz ego clamaui oñendo ea nõ esse facienda q̃ mihi faciebãt. et hoc Clamans laborauI qz nõ audiebar a pfidis rauce facte sunt fauces. id est siles rauco qz a paucis exaudiebar defecerũt oculi mei carnales q̃ in morte extincti sũt dum spero in deum meũ q̃ me cito refusscitabit ¶ Consequẽter plangẽs multitudinẽ pſequẽtiũ ait: Multiplicati sunt sup capillos capitis mei: qui oderũt me sine causa gratis oderũt me qm̃ sine vllis offensionibꝰ sine merito pſecuti sũt me Et nõ tm̃ sunt multi sed Confortati sunt p Herodẽ ꝛ Pilatũ et fortes facti sunt inimici qui me pſecuti sunt iniuste in q̃ tribulatione exoluebaz penas ꝙ bis que non rapui. i. ꝙ peccatis q̃ nõ ppetraui. sz ꝓmi pentes rapuerũt ꝛ ego ꝙ eis suſpẽsus sum. Qñ sequit ¶ Exponens ꝓpter q̃ passus est ait: tu sancte pater Scis insipientiaz meaz a me luendã et delicta scienter facta meoꝝ q̃ in me suscepi delenda a te non sunt abscondita delictoꝝ eni fui susceptor: nõ cõmissor. ¶ Et qz talia nõ mea culpa patiorꝛo dñe ꝓcor Ut non frustrentur sancti pres ꝓpbete ꝛ alii iusti q̃ detinentur i inferno qui expectant educi ꝙ me: qõ fieret si nõ resurgerẽ ꝛ ideo Domine virtutũ cui nihil impossibile est non aliter eueniat q̃ spũssanctus ꝙ eoꝝ oza pdixit/ Non confundantur sup me morientez id est. nõ humanas insultationes de mea dormitione sustineãt qui te requirere ꝓbantur deꝰ israel .i. videntiũ deũ ¶ Merito nõ debẽt cõfundi i passione mea q̃ te expectãt quoniã nõ ꝙ culpa mea Sustinui opprobrium crucis sed vt voluntatez tuã expleré et confusio. s. cõ spui: alapis cedi: velato vultu deridi ꝛ tandẽ dignꝰ haberi cũ latronibus crucifigi cooperuit faciez meam. ¶ Et exequẽs passionẽ ait: Extraneus factus sum fratribus meis. i. iudeis q̃ erãt ei sanguinis vicinitate cõiuncti: q̃bus extraneus factꝰ est qñ ei credere noluerũt et peregrinus eisdẽ iudeis filius synagoge matris sue. synagogã autem matrẽ dicit: de qua ortus est dũ in iudea gente nasci dignatꝰ est. quibus fratribꝰ peregrinus fuit qñ cũ nõ receperunt sed potius abiecerũt eum dicẽtes: hunc nescimus vnde sit ¶ Ideo peregrinus eis factus sum Quoniam zelus siue amor domus tue totũ me sibi vendicauit et absorbuit: vnde quia domus tue gloriam zelans pſecutus sum in eis iniquitates eoꝝ euiciendo vendẽtes et ementes in templo indignati sunt ꝓ me. ꝛ machinati sunt mihi mortez

et opprobria que iudei exprobrauerunt tibi miracula que ego tua virtute faciebā attribuēdo vtuti demonū ceciderunt super me quia occasione miraculoꝝ que tua virtute opabar. iudei quesierūt mortem meā dicētes: quid facimus qz hō homo multa signa facit ꝛc.

Propter hec erga eos iratū me non ostendi volens me de eis vindicare sz tristicia quasi pallio Cooperui me quia cū ieiunus essem ab illis nō potēs aliquos mihi incorpare de eis et factum est in opprobrium irrisionis ꝛ detractiōis mihi: semp enī boni malis opprobrio sunt quādo minime eoꝝ scelerib⁹ acquiescūt dū illis studiose detrahūt q̄ bus nulla societate iūgunt Et posui vestimentū meum cilicium id est. tristiciā ostendi faciēs me similem illis qui vestiunt cilicio sz penitentibus. nusq̄ enī legitur dominus vsum fuisse cilicio et factus sum illis in parabolam de quo fabulas suas irrisorias facerent. Unde sequitur: Aduersum me loquebantur in publico vbi conueniebat cōuentus pluriū q̄ mihi insultabant et potatores vini in tabernis in derisionē meaz Quertebant cantus suos. Illi ita seuiūt cōtra me Ego vero orationez meam ad te dirigo quia iurgiis hominū nō inflāmatis rixis sz pīs orationibus obuiandū est p eis vt quertantur. ꝛ qz ad te oro exaudi me. qz nunc est tempus beneplaciti sz gratie qō tu deus pater bōano generi p me subuenire disposuisti. tps qō vincit omnia secula: tps qō mundum repauit labentē: tps qō eternu tatem attulit ꝛ salutem.

Tempus q̄dem preparatū fuit a te: nō meritis hominū. sz In multitudine misericordie tue nā si multitudo misericordie nō fuisset neq̄q̄ redimi poteramus obnoxii. nō enim paruū misericordie fuit que tā ingētia peccata supauit multitudo q̄dez fuit delicti sz multo numerosior misericordia illa que vicit ꝛ quia iam o deus pater tempus beneplaciti ē: exaudi me in veritate salutis tue. id ē. in pfecta resurrectiōe quā in veritate pollicitus es p ꝓphetas Eripe me de luto vt non infigar. id est. eripe p acceleratione resurrectionis vt non putrefiam i sepulcro libera me ab his sz iudeis qui oderunt me quoruz odia resurgente Christo frustrata vanuerunt et de populo iudeorum: q̄ pfundus erat ex malignitate cōsilii et seditionib⁹ turbulentus.

Non me demergat tempestas aque. id est. passionis mee vt diu detinear i morte nec absorbeat me pfundum terre in sepulcro vt corpus meū in eo putrescat: nec puteus limbi patz cū ad eū descenderit anima mea claudat super eam os suum vt inde nō exeat sz cito redeat ad corp⁹ ꝛ resurrectio ꝓpleat

Expositis periculis orat dicēs Exaudi me domine quoniam benigna est misericordia tua sem perq̄z ad bōfaciendū parata secundum multitudinem miserationum tuarū respice in me Et ne auertas faciez a puero tuo. s. Christo q̄ puer dicit. tuz propter innocētie puritatē. immunis enī fuit ab omni pctō. tū qz in būilitate

carnis apparuit velociter exaudi me nō differas resurrectionē meaz vsqz ad ꝯmunē omniū resurrectiōez quoniaz tribulor ꝑcessit afflictio sequat velox miſicordia tua

Ergo Intende anime mee ꝙſi/derās qua innocētia tibi fuerit: et libera eam non rogat vt differat passio ſz vt cita resurrectiōe gl'ificet nō tm̄ ꝓpter meipsū me libera ſz etiam ꝓpter inimicos meos erv/pe me vt vidētes me resurgētē ter/tia die cōfundant vl ꝙuertāt ad te.

Merito exaudire me debes. qm̄ Tu scis ḡre i assumpta carne ista sustineo improperiū mihi illatū in vbis turpib⁹ z inuriosis confu/sionem meaz qm̄ capt⁹ sū ad mo/dū latronis et ignominiaz meaz in sputis i alapis z flagellis mihi il latis. ḡre aūt ista sint mihi illata tu scis

Exaudi me dico vt punias i imicos meos. qm̄ In ꝙspectu tue diuinitatis sūt omnes qui tri bulant me ꝑ voluntate tua potes eos punire quā tm̄ tribulationē spon te sustineo qz improperiū ipsoꝝ ꝑsciens illud coꝛ meū volūtate ex pectauit et miseriaz etiā mortis libenter accepit: desiderio enī deside rauit hoc pasca māducare Et susti nens ista Expectaui qui simul contristaretur et ñ fuit de tanta multitudine imāz q̄s aut cōpassus dolorib⁹ meis aut extitit consola tor ſz oēs leti scel⁹ pegerūt. Qui cōsolaret z nō iuenī. ſz Dederūt i escam meam fel et in siti mea potauerunt me aceto hoc imple tum fuisse i euāgelijs legimus.

Predicit penā iudeoꝝ dicēs: Fiat mensa eoꝝ in laqueū hoc im pletū est qm̄ ipsis celebrātib⁹ i hieru salem ꝙuiuiū pascale: circūdati sūt a romanis z concluſi sicut aues in la queo et in retributiones pena rum debitaꝝ ꝓpter mala illata xp̄o et in scandalum ruēdo de malo i malū. nā fame z peste z gladio pcuſ si sunt i illa obsidione. Predicitur pena cecitatis iudeoꝝ Obscuren tur oculi eoꝝ ne videant ve rum solē iusticie nec legē sacramēta i telligāt. nā q̄ intēdere noluerūt dū po terāt ipa illis optat merito pena ne videant: et dorſum eoꝝ sem per incurua nimio delictoꝝ pōde re ꝓgrauatū Effunde dñe ſuper eos vindictam tuam in pñti: et furor indignationis tue com prehendat eos i futuro iudicio

Fiat habitatio eoꝝ deserta: qō impletū est i euersione hierosoli me ciuitatis ꝑ romanos et i taber naculis eorum non sit ex nūero illoꝝ qui inhabitet in tēplo z i pa latio regio Propba assignans cau sam oiuz illoꝝ malorꝝ dicit Quoni am xp̄m filiū tuū quem tu nō pro culpa sua pcuſſisti passibilitate et mortalitate q̄ pena ē būani generis ꝑ redēptione z salute oiuz ppl'oꝝ ꝑ cussisti: iudei ex malicia persecuti sunt: et sup dolorez vulneruz meorum q̄ erat de eoꝝ pctis z pdi tione addiderunt mihi mortē q̄ ve nerā ꝑ salute multoꝝ Permitte eos addere iniquitatez iniqui tati ruere ꝺ vicio i viciū et non in trent in viaz veritatis: q̄ ducit ad vitā eternaz Deleantur de li bro viuen tiuz ꝑ finalē reprobati onē z dānationē eternā: nō āt dicūt delēdi qz ibi scripti fuerint. quia qui

absolute ibi scripti sūt nūq̄ delentur eterna p̄destinatiōe solidati. sz quia ibi scriptos seipsos iudicabāt: seq̄f: et iustoꝝ ordini ñ interponantur. ¶Illi sūt tales Ego sū pauper q̄ cū diues esset p oīb⁹ pauper factus est vt diuitiaꝝ ei⁹ p̄ticipes efficeremur: ꝛ etiā sum dolēs p oībus ipse enim dolores nr̄os in se tulit et salus tua. i. diuinitas tua p quā fidelib⁹ medicina cōfertur me suscepit resuscitādo a morte ¶Et q̄ salus tua me suscepit. Laudabo nomen dei cū exultatione et magnificum p̄dicabo eum p mēbra mea: et laudabo eū ¶Et laus illa mea placebit deo sup oīb⁹ sacrificiis legis in q̄ mos erat vt p pctis vitulus vm⁹ām offerrer. q̄ iā cōmunia p̄dicebat et vngulas ¶Placebit laus mea sup vitulū ꝛ cetera. iō Videant pauperes et intelligant q̄ oblatio deo accepta i mēte est: in q̄ pauper equat diuiti ñ in exterioꝝ reb⁹: ꝛ inde letentur et ad paupes ꝙuersus ait: o paupes h̄ intelligētes querite dñm p̄ desiderium pedib⁹ fidei spei ꝛ charitatis et viuet anima vestra vita gr̄e hic ꝛ vita gl'ie in futura vita

Querite dñm Quoniaꝝ exaudiuit dñs oībus rpib⁹ paupes qui querūt eū et vinctos suos q̄ sc̄z legib⁹ vinciunt̄ siue alligātur non despexit ipsos eni liberat a laqueis carnalib⁹ q̄s suis regulis ꝙnexos agnouerit ¶Quia ḡ ita est: Laudent illū celestia terrestria et omnia in mari natantia et omnia que in eis sunt hec laudant deū dū ex eis laudat̄ creator eoꝝ

Hinc etiā laudādus ē de⁹ Quoniam deus saluaꝝ faciet ecclesiam que illū mēte speculat̄ i eternuꝝ q̄ hic multis p̄secutionib⁹ multis fatigatur angustiis et edificabūtur ciuitates. i. eccl'ie p̄ticulares inde id est. xp̄i q̄ ex origine inde carnis p̄pagatione descēdit ¶Et inhabitabunt ibi in sion fideles et hereditate acquirent eam vt possideāt eā in eternū q̄n ad hierusalē eternā vñi miseratiōe puenerint.

Et nō vna generatio sola iustoꝝ habitabit in ea sed successores. ideo sequitur: Et semē. i. imitatores seruorum. i. apostoloꝝ ꝛ discipuloruꝝ xp̄i possidebit eam eternaliter ꝛ vniuersaliter oēs qui diligūt nomen eius habitabūt in ea. s. ciuitate celesti eterna felicitate gaudētes

¶Ps̄ salmus. LXIX. in quo monet vt in solo deo ꝙfidamus: et glorientur.

¶Oꝝ p̄phete in p̄sona generalis totius ecclesie que in p̄senti pacē p̄fectam habere nequaq̄ valet. ideoq̄ in angustijs et calamitatib⁹ huius vite posita diuinū implorat auxilium dicens:

DEus qui soles iuuare: in adiutoriū meum intende ꝙ p̄cula ꝛ ne inimici p̄ualeāt mihi ad aduuandum me festina q̄ si tardet misericordia gulosa crescēt p̄cula ¶Ecc'lia emendationē postulās inimicoꝝ suoꝝ ait: Confundantur. i. ō quersitatibus suis turbēt et reuereantur. i. formidēt ne p̄lesa iusticia penas incurrāt qui querūt animaꝝ. i. vitam

meā ꝑdere Auertantur retroꝛ
ſum.i.a ꝓpoſito ſuo malo: et eru/
beſcant ne poſſint implere qꝫ moli
untur qui volũt mihi mala.
Auertantur ſtatim vt a ſuo ꝓ.
poſito erubeſcentes velociter ſeu
ꝯpellãtur abſcedere qui dicũt mi/
hi irriſoꝛie euge euge.id ẽ.gaude
gaude. ¶ Oꝛans ꝓ iuſtis ait Exul
tent et letentur in te in q̃ eſt lux
ꝛ nõ in alio qui querũt te ꝯfiten
tes te magnificũ et liberaliſſi
mum in dãdo ꝯfidẽtib⁹ vemã qui
diligũt filiũ tuũ memoꝛes ſaluati
oms ſibi a deo collate ꝑ eum.
Vox populi xp̃iani Ego vo ege/
nus ſum egen⁹ ꝯtinue gr̃am diui/
nitatis expectãs et paup ad benefi
cia tua ſuſcipiẽda auide ꝓperãs de
us adiuua me a tribulatiõe mũda
na vbi cum vicioꝝ aduerſitate pu/
gnamus tua miſeratiõe liberãdo
Adiutoꝛ me⁹ i neceſſitatib⁹ et de
hac ſeculi clade liberatoꝛ eſto do
mine ꝛ qꝛ nõ eſt alia mihi ſpes iõo
dñe ne moꝛeris licet enĩ de⁹ men
ſurate faciat oĩa nos tñ tardũ puta/
mus qõ deſiderio magno req̃rimus
¶ ℘ſalmus.LXX.in quo mo
net vt in omni tpe totaꝝ ſpem
noſtram in dño ponamus
Vox cuiuſlibet iuſti

IN te domine

ſperaui nõ in honoꝛe.non
in mũdanis q̃ caduca ſũt: et
ideo non ꝯfundar nõ erubeſcam
in eternũ .ſ. in illa iudicii retribu
tione vbi ꝯfundi penale eſt in iuſti
cia tua nõ mea.qꝛ iuſticia tua miſe
ricoꝛdiã ſp̃ habꝫ ꝯiunctã.vñ eius eſt
ſemꝑ ꝓcere ſupplicãti libera me a
piculis et eripe me de poteſtate di
aboli ne cũ eo dãnemur ¶ Inclina
ad me egrotũ ꝛ iacentẽ aurez tue
miſericoꝛdie ꝛ ſalua me ab egri
tudine q̃ int⁹ eſt / Et ne ad me veni
ant iacula inimici oꝛo Eſto mihi
in deũ ꝓtectoꝛem qꝛ ego me ꝓte
gere nequeo et in locũ munituꝫ
vt nõ tm̃ ſim ꝓtect⁹ ſꝫ etiã ſecurus:
vñ ſequẽ ſaluũ me facias: i alio
enĩ ſalu⁹ eſſe nõ potero ¶ Oꝛo vt
ſis mihi ꝓtectoꝛ Quoniaꝫ firma
mentuꝫ meũ vans mihi firmita
tem ꝯſtãtie ꝫ omẽs tẽptatiões et re
fugium meũ in oĩ tribulatõe mea
Deus me⁹ qꝛ in te ſperaui eripe
me de poteſtate diaboli q̃ abſo
lute dr̃ pcõꝛ et de manu ꝯtra le
gem agentis q̃lis eſt iude⁹ ꝛ mal⁹
chriſtian⁹ et iniqui vt ſũt pagani.
q̃ nulla lege dñi refrenãtur: ſꝫ more
feraꝝ faciũt quodcũq; libuerit
Merito debes me eripe Quia tu
es patientia mea cauſa ꝓpt quã
oĩa libẽti aio ſuſtineo et ſpes mea
id eſt.certitudo futuri p̃mii mei a
tpe ꝙerſionis mee
Nõ ſolũ a iuuẽtute ſpes mea es ſed
etiam a puericia Quoniam in te
ꝯfirmat⁹ ſum.i.ſuſtẽtat⁹ ex vte
ro ꝛ de ventre matris mee tu
es ꝓtectoꝛ meus ¶ Propter que
ad te ꝛ Be te laudes cantabo
ſine fine q̃ bona tribuiſti mihi. qꝛ
aũt te ſolũ laudo: ꝛ res ſeculi reſpuo
factus ſum ꝑdigiuꝫ amatoꝛibus
ſeculi reputãtib⁹ me q̃ſi inſanũ q⁹ ñ
ſequoꝛ q̃ amat ꝛ ſeq̃ꝫ peccãtiũ multi
tudo: ſꝫ cõtra oĩa oppꝛobꝛia illa tu
factus es mihi adiutoꝛ foꝛtis.
¶ Petit vt dignas gr̃as poſſit red
dere dicens: Repleaꝫ os meum

laude ꝑ tuis bñficiis vt toto tpe meo cantem ⁊ ꝓdicē te gloriosū et magnitudinez beneficiorūz tuorūz q̄ fecisti mihi. ¶ Tu es dñe spes mea a iuuētute mea sic. Ne ꝓ ̄ijcias me in tempe senectutis mee q̄ fessa virt⁹ mea indiget plus adiuuari: q̄d p senectutez intelligat exponit dicēs cū defecerit virt⁹ mea .i. q̄n paritēr firmitas quassata molescit neq̄ sustinere p̄t viribus suis on⁹ tribulatiōis impositū. ne derelinquas me q̄ intellecta debilitate mea insidiātiū feruor accensus est. ¶ Et ꝟ ideo dico Quia inimici mei dixerūt mala mihi exprobrātes mihi et qui studio decipiēdi custodiebant animaz meaz: ꝯsiliū fecerūt in vnum: cōuenientes in eadē volūtate nocēdi. ¶ Dicentes de⁹ dereliquit eū: mūdam quē videt calamitate crebra fatigatū credūt a deo desertū psequimini q̄ fugere n̄ poterit comprehendite q̄ reluctari validissimus nō valebit: ⁊ securi tenete. q̄ non est qui eripiat ¶ Ipsi me ita derelictū putāt ꝟ tu Dē⁹ ne elongeris a me deus me ꝓmittēs ab illis tribulari deus meus ī auxilium meū respice vt si debeā adhuc affligi dignā mihi patientiā tribuas. nā quē tu adiuuas maloꝝ ꝓtritiōe n̄ deficit. ꝟ tūc spe potiꝰ erigit q̄n tribulationū fasce ꝓgrauat ¶ Deus respice. ⁊ Confundantur ineffica ces effectu pficere qđ volebāt et deficiant viribꝰ vt nō sint potentes vlteriꝰ aggredi detrahentes animę mee: operiantur in tantuz ꝯfusione ⁊ pudore de mala ꝯscientia coꝝ vt actiōes ꝑstinas vita meliori ꝯdemnēt q̄ querūt mala mihi ¶ Quicq̄d alii faciāt q̄cquid mihi mali ꝓparēt Ego aūt semp in te sperabo et adijciaz supomnez laudem tuaz quā de mūdi creatione habes: adictiā aliā laudē: q̄ filiū tuū incarnari feceras ꝑ salute cūctorum ¶ Ñ seq̄tur: Os meū annūciabit ꝓdicabit aliis scz gētibus iustitiam tuaz. i. filiū tuū ꝑ quē impleta est iustitia salutare tuū per quē tu p̄ salutē dedisti mūdo ¶ Quoniaz non ꝯgnoui ꝑ practicam negociationes q̄ mal' actibꝰ vt mēdacius ꝑiurus ⁊ blaspbemus ī quinanē introibo in supnaz domum vbi ꝯgnoscā potentiā dñi et ibi memorabor iusticie tue solius tūc enī mirabilē ⁊ singulares esse cognoscā cū impios in gēbennā ⁊ fideles mittes in requiē sempiternā ¶ Quia docuisti me ꝑ libros diuinos ⁊ reuelationez ab initio fidei mee vsq̄z dū fuerit tps ꝓnunciabo aliis mirabilia tua maxie mirabilē incarnatiōis nouitatē oēm miraculū ⁊ nouitatē trāscendentem ¶ Et vsq̄z ad vltima mea non derelinquas me quatenꝰ tua fortitudine roborat⁹ vsq̄z in finē seculi laudes possim tuas debitas explicare ¶ Ne derelinq̄s me Donec annunciem filiū tuū q̄ est brachiuz tuū ꝑ qđ oīa facta sūt ⁊ q̄ diabolus superatus est generationi omni ꝑ successiōes que vētura est vsq̄z ī in finē seculi ¶ Rursus ne derelinq̄s me donec annunciez ꝓ potentiam tuaz q̄ saluas boies et iusticiaz q̄ iudicas oēs ꝓ meritū vni⁹ cuiusq̄z annunciē dico deducēdo ꝓdicationē meā vsq̄z in altissima que feci

sti magnalia circā redēptionē humani generis que altissima sūt: ⁊ pfundissima o deus quis similis tibi: certe null⁹: qm̄ oīs creature virtus in infinitū distat a sublimitate nobilitatis nature tue: ⁊ incompbensibilitate potētie tue.

Quantas oñdisti mihi ꝓrei experientiā tribulationes multas numero: ⁊ q̄litate malas. i. graues et dū me quertisti ad te vnificasti me vita gr̄e: et de abissis terre. i. de pfunditate petō̄ iterū ꝓ penitentiā reduxisti me Et mihi sic reducto Multiplicasti magnificentiaz tuaz de⁹ mltis modis mihi magna bñficia cōferēdo et consolatus es me secuꝝ me faciendo de eterno pmio Vere ꝓsolat⁹ es me Haz ego o deus ideo confitebor tibi cōfessiōe laudis in decantatiōe laudis psalmoꝝ Vitatez tuaz. s. q̄ ver⁹ de⁹ es ⁊ veraꝝ in pmissis psallam tibi ope q̄ es sanctificās oēm videntē deū Vere cātabo tibi ⁊ ex magnitudine deuotionis Labia mea exultabūt ⁊ anima mea quaz redemisti Nō tm̄ aia mea cantabit tibi Sz et lingua mea cū fuerit i resurrectionis gl̄ia meditabitur iusticiaz tuaz cantātes i eternū misericordias tuas ⁊ b̄ erit cum confusi fuerint et erubuerint qui modo insultāt mihi.

Psalmus LXXI. in quo monet vt christū verū hominē et verū deū esse credamus.

Prophetа ad patrez loquēs ait: o deus pater fac quod prevideo futurum.

O Da iudiciariaz potestatem regi xp̄o et eidē filio tuo q̄ est rex ver⁹ iudicij executionem.

Judiciū da vico Judicare vt iudicet populū tuum in iusticia: et pauperes tuos in iudicio pauperes autē patris ⁊ xp̄i sunt q̄ mundana supbia derelicta humilitati se ꝓ omnia tradiderūt. nā et si pauper supbiat nō est dei paup: ⁊ si locuples humilitatē diligat nō ē seculi diues voluntates enī ralīū sunt inspiciēde nō nomina Potestatē banc iudiciariam da regi Christo sed prius prēsciatur iudicatur⁹ per legatos tuos Suscipiant montes. id ē. sancti apostoli q̄ ad supna firmiter eleuati celesti gratie sunt ꝓximiores mandatū annunciandi populo dei pacē. i. xp̄m et colles. i. alii inferioris grad⁹ q̄ apli sed tñ altiores populis iusticiaz. i. xp̄m. pax vere dī xp̄s q⁹ ꝓ ip̄m bō recōciliat⁹ ē deo: iusticia etiā dī qm̄ orbē terraꝝ sub eq̄tate iudicabit ⁊ q⁹ diabolū ꝓ iusticiam mag̃ q̄ potētie virtute supauit

Orauit vt darz regi xp̄o iudiciū ⁊ vedabit qm̄ ip̄e Judicabit pauperes ꝓ xp̄o volūtarios q̄ sūt in populo: vbi boni sūt malis admixti vt q̄ pro eo pauperes facti sūt celestis regni diuitiis locupletētur: et saluos faciet filios pauperū. id est. imitatores apl̄oꝝ ⁊ hūliabit calūniatorem. i. diabolū supbū crudelē ⁊ insatiabilē: maloꝝ oīuz ꝓncipē: calūniatorem q̄ humanū gen⁹ suis fraudib⁹ tot seculis ꝓbatur impetere: hūliabit qm̄ illo cū pfidis damnato fideles se viderint regnare cum Christo.

Judicabit rex xps : z facto iudicio:
¶ Permanebit ei⁹ hūanitas cū
sole.i.sp vnita cū diuitate verbi qđ
dr̄ sol iustīcie añ lunam.i.pfectuz
eccl'ie.qz sperit in pūtia eccl'ie vt ab
ipso vt luna a sole recipiat lumen q̄
nibil a se lumīs habz:permanebit di
co in generationē et generatio
nem.i.in seculū seculi. ¶ Cōsequē
ter ppba oñdens quō iudex iste pue
venit in mūdi ait : Sicut pluuia
in vellus suauiter sine strepitu sine
corruptione aliq̄ : z impceptibiliter
descendit ita rex ille q̄ iudicatur⁹
est descēdit in vtez virginalē beatis
sime Marie spūsancto operāte car
nem de ea susceptur⁹ humanā.z idē
est qđ seq̄tur:descēdet sicut stillici
dia stillantia sup terraz q̄ in mo
dū roris sūma leuitate descendūt
Orietur in diebus ei⁹ iustīcia
qz ipe ort⁹ de vgine est sol iustīcie.et
abūdantia pacis orietur abun
dantia pacis est dū religio xpianoz
toto orbe dilatat̄ donec auferā
tur luna.i.vsqz in finē seculi.
¶ Prophba de amplitudine regni eius
ait ¶ Et dominabitur sup totā ter
ram a mari circūdatā et ā flumi
ne iordane in q̄ xps baptizatus est:
vsqz ad terminos orbis terra
rum in q̄b⁹ omnib⁹ terris p pdica
tionē aplorz z aliorz discipulorz cul
tus xpiane religiōis in aliq̄bus plā
tatus esse dinoscit ¶ Coram illo re
ge procident ethiopes .i. gētes
nigre pctis fidē ei⁹ būiliter recipien
tes eū deuote adorādo : et inimici
eius.s.iudei in sua pīnacia z obsti
natione pmāsuri terram lingent
id est.terrena cū magna auiditate z
desiderio more serpētis exquirent
Reges tharsis et insule mūe
ra offerent qđ pletū fuit de regi
bus q̄ venerūt adorare xp̄m cū mu
neribꝰ q̄ venerūt de his punctis b̄
descriptis q̄ fuerūt figure gentiuz q̄
adoraturē erāt: Ītū seq̄t Omnes
reges terre adorabūt eū : om
nes gentes seruient ei qđ mo
do impletū fuit tpe Cōstātini impe
ratoris q̄ ad fidem xpi puersus fuit
cui tāq̄ monarche obediebāt omēs
reges terre q̄ adorāte vident omnes
alii adorasse q̄ etiā pcepit vbiqz ter
raz ad honorē xpi edificari eccl'ias
vel si nō mō saltē in iudicio pplīm.
vel oēs reges.i.aliq̄ de oī genere re
gū.z ita oēs gētes.i.aliq̄ de oi gēte
¶ Seruiēt dico merito Quia libe
rauit pauperem.i.pplm xpianuz a
potente diabolo z liberauit etiā i
opē cui non erat adiutor : qz nec
aliqs bō iust⁹ nec angel⁹ nec lex nec
libez arbitrū nisi tm leo d̄ tribu iu
da rex nr̄ xps. ¶ Liberauit q̄dē pau
perem:et illi liberato ¶ Parcet petā
dimittēdo et animas pauperuz
de dño confidentiū saluas faciet
primo z tandē corpa eoz in iudicio
futuro salua faciet salute ppetua.
Et ex h̄ q̄ animas pauperuz saluas
faciet Ex usuris .id est. reatibus
peccatorum et ab ipsa iniquitate re
dimet animas eorum a culpa z
pena liberabuntur in futuro et ho
norabile nomen eorum coram
ipso qui nomine suo fuerunt insig
niti.id est .qui christiani vocantur :
predarum reuera nomen vt christia
ni dicantur vt de suo rege resplende
ant : et accepta vocabuli dignitate
glorientur.
Et viuet rex xps in seculuz seculi

et habitūt ei de auro arabie vñ
post resurrectionē xpi multi impato
res ⁊ reges ad gliam resurrectiōis
eius dederūt pciosa donaria inter q̄
erat aur̄ arabie ad edificationez ec
clesiar̄ ⁊ diuini cult⁹ augmentuz in
q̄bus ecclesiis adorāt xpm fideles:
et tota die benedicent ei.
Omni die bñdicūt ei ⁊ merito quia
ipse Erit firmamentū labēti in
firmitati būane corda fideliū i fide
cōfirmās in ap̄lis aliisq̄z discipulis
qui p eminētia sanctitatis mōtes ap
pellātur et extollentur sup oēm
candidationem hui⁹ seculi fru
ctus christi.s.ipi sancti q̄ exeūtes
de ciuitate eccl̄ie militātis i ciuitate
celesti florebunt sicut fenuz ter
re virētes beatitudine sempiterna:
hic enim tribulationib⁹ afficiunt vt
ibi ꝑpetua gratulatiōe coronent
Pro tātis beneficiis q̄ sanctis suis
cōfert Sit nomen eius benedi
ctum in eternū cui⁹ nomē ꝑma
net añ omnem creaturaz que
sole illustratur Et bñdicen
tur i ipso domino iesu christo
omnes tribus terre sicut abrae
dictū est:in semine tuo bñdicent omn
nes trib⁹ terre.i.aliq̄ de omni tribu
omnes gentes magnificabūt
eū tanq̄ dominū et saluatorez
omniū Et q̄ in ipso bñdicēt om
nes trib⁹ terre.ideo sit Benedict⁹
dominus de⁹ videntium se:qui
facit mirabilia magna solus:
sua virtute Et benedictū nomen
maiestatis eius in eternū qō é
mai⁹ omnib⁹ noīb⁹ et replebitur
maiestate eius omnis terra.i.
oēs sancti claritatiōe ei⁹ replebūt
et quia ré valde desiderabilez optat
dicit fiat fiat:
Psalm⁹.LXXXII.in quo mo
net ꝓpheta vt eterna ample
ctamur et p illis deū laudem⁹:
Quam bonus
es.i.multū deus videnti
tū eū nō tñ omnib⁹ sic ap
paret.q̄ nō iniq̄s a q̄b⁹ sua bonitas
nō sentit sicut nec oculis egris dele
ctabilis ē claritas sol q̄ sanis ē ama
bilis.sz ei⁹ bonitas sentit ⁊ gustat.
ab his qui recti sunt corde.i.q̄
opa ei⁹ studio pietatis intelligūt.
Prophbeta in ꝑsona infirmoꝝ q̄ vi
dentes ꝓsperitatē maloꝝ ⁊ iustoruz
aduersitates ⁊ tribulatiōes incipiūt
dubitare de bonitate diuīe puidētie
dicēs:Mei aūt pene moti sunt
pedes mei ad errādū ⁊ male sentiē
dum de bonitate diuīe puidentie ef
fusi ꝓcipitati a stabilitate siue vigo
re mētis sūt gressus mei.i.effe
ctus mei ⁊ opa mea Et hoc ideo.
Quia zelaui.i. gnuiter tuli ⁊ indi
gnat⁹ sū de iniquis pacē trāquil
litatē ⁊ tpalē felicitatē peccatoruz
videns pax tñ pctoꝝ va nō ē sz falsa
⁊ caduca pax q̄ cū ꝓscia sp litigat ri
xat intrinsec⁹ ⁊ cū hostem ñ habeat
secū ipa decertat Jō etiā effusi sūt
gressus mei Qz non ē distinctio
in morte iniꝗ a morte iustoꝝ ita
q̄ iniq̄ citi⁹ moriāt q̄ iusti imo sepe
ꝓtingit ꝓtrariū nec est distinctio
in plagis siue i infirmitatib⁹ eoꝝ
q̄ infirmati iniq̄ tardi⁹ curēt q̄ iusti
imo sepe iniq̄ veloci⁹ ꝓualescūt habē
tes i ꝑmptu remedia curationū ꝓp
abūdātiā diuitiaꝝ suarum
Ideo etiaz egressi sunt :quia iniqui
In labore hominū non sūt in

solaciis ⁊ deliciis viuẽtes nec cum
hominib⁹ iustis tribulationũ
flagellis pcutiũtur. ¶ Et q⁹ tpa
li felicitate gaudent. Ideo tenuit
eos supbia: opti inuoluti ex omni
pte sũt iniquitate q̃ntũ ad primuz
et ipietate sua q⁹ ꝺ⁹ dñm blasphe-
mi sũt. sua dicit q⁹ nõ a deo sz a seip
so babz bõ neḉciã suã. ¶ Et nõ suf
ficit eos esse malos i se sz etiã ꝓ-
dixit in apto iniquitas eorũ et ꝺ
ex supabũdantia ⁊ supfluitate bono
rũ hui⁹ seculi vt dent exẽplũ supbiẽ-
di. ⁊ depositio oi timore transierũt
a via recta in affectũ cordis vt i
plerẽt quicḉd cor prauũ eor̃ desidε-
rabat eũtes p⁹ cõcupiscẽtias suas
Et ꝺ nõ q̃si ex improuiso feceŕt sed
cũ attẽtione ¶ Quoniaz cogitaue
runt itellectũ suũ ⁊ industriã appli
cando ad maliciã et locuti sũt ne
quicia ꝓcipiẽtes suis satellitibus
eã exeḉ ad iustor̃ afflictionem sicut
patz in tyrãnis iniquitatẽ in ex-
celso locuti sũt blasphemias dicẽ
do de deo. ¶ Iniq̃tatẽ in excelso lo-
cuti sũt. q⁹ ꝓposuerũt in celũ os
suũ supba loquẽtes ꝺ⁹ deũ altissimũ
quẽ blasphemabãt dicẽtes deũ vl̃ ne
scire mala q̃ differt in tpe vindicare
vel malor̃ nr̃or̃ nõ esse vltorẽ et lin
gua eorũ transiuit mẽsurã hu
manitatis in loq̃ndo. q⁹ cũ ipi sint
imbecilles ⁊ fragiles. tenere imorta
les estimãt dignitates ¶ Quib⁹ attẽ
tis inq̃t ꝓpha: Ideo ꝺuertetur
popul⁹ me⁹. ſ. infirm⁹ hic ad ꝯsi-
derationẽ vitatis ꝯpande ꝓsperita-
ti malor̃ iuxta aduersitatẽ iustor̃ ⁊
hoc ꝺies plenos ⁊ vigiluſ ⁊ me
ditatiomb⁹ Qui videtes malor̃ ꝓ
speritatẽ ¶ Dixerũt q̃rentes ⁊ admi
rãtes quomodo scit ꝺ⁹ ista et q̃
mittit talia vl̃ ad hoc se extendit
puidentia dei excelsi. ¶ Ostẽdit
vñ videaŕ sibi q⁹ ꝺ⁹ videaŕ nescire
ista inferiora ¶ Ecce i manifesto est
ipsi peccatores et abũdantes
in malis h⁹ seculi obtinuerũt
diuitias qõ valde inustũ videŕ vñ
si ꝺ⁹ ista inferiora sciret aut curaz
ñ sustineret ista ¶ Attẽto q⁹ pctores
florẽt ⁊ abundãt i diuitiis ¶ Dixi in
psona dubitãtis ego exercitatuſ
in iustitia excluſus a bonis ꝓdictis
tpalib⁹ q̃b⁹ pctores abundãt ergo
frustra iustificaui cor meũ cauẽ
do a pctis frustra mũdaui opa
mea inter innocẽtes vt essez de
nũero eor̃ ¶ Et frustra sepe tribula-
tiomb⁹ fui flagellat⁹ sustinui pe-
nas ac penuriã et castigatio mea
de pctis ꝓtentis in matutinis. i.
nõ differt sz velociŕ adhibeŕ: malis
vo vl̃ nulla castigatio vel sera adhi-
beŕ. ¶ In oppositũ argues ex auto-
ritate scor̃ ait: ¶ Dicebaz si narza
bo sic. ſ. q⁹ dixerũ ꝺ est: deũ nõ ꝺre
sciam bor̃ inferior̃ ⁊ curã nõ ꝺre ꝺ
uor̃ suor̃. sicut ꝓdicti desitãt ꝺ pui
dentia ecce nationez. i. dicta filiz
orũ tuorũ. ſ. scor̃ ꝓriarchar̃ ꝓphã
rũ repbam oẽs enĩ aliter docẽt q̃b⁹
credere debeo. ¶ Sz ne repbare vi-
derer dicta patr̃ ⁊ pozi doctrie ita ci
to cõtradicere ¶ Existimabaz. i. co
gitabã dare operã vt ꝯgnoscerez
vitatez cur. ſ. in pñti deus pmittit
pctores psperari ⁊ iustos deficere.
sz hoc laboriosum ⁊ difficile est
ante me supgredi enĩ facultatem
intellect⁹ mei
Hoc labor̃ é añ me ¶ Donec intrez
mente ⁊ studio dicta sacre scripture

que sanctuariū dei dr qr de⁹ in ea nobis loquit et intelligaz nouissima eorum .s. punitiões malor: ibūt enī bi in supplicīū eternū licz b tpaliter floruerint :z pmia iustorūz qñ iusti ibūt in vitā eternā licet hic tpaliter fuerit afflicti: de qbus scriptura sacra in vtroqz testamēto plene loquit. ¶ Declarat hic dictaz determinationē sm ea q̄ didicit i sanctuario z ad ea q̄ ex aduerso inducebāt de psperitate malor z lōga eor vita: dicit q̄ nō est sic sp: imo sepe breuiatur vita eor z tpalis eor felicitas cito euanescit dicēs: Verūtamen ppter dolos z fraudes qb⁹ mali affligūt innocētes tu de⁹ posuisti eis finē sue tpalis psperitatis: subtrahēdo eos cito ꝺ vita presenti et sepe deiecisti eos ab altitudine supbie eor dū adhuc essent in augmēto felicitatis sue. ¶ Ad̄ ppba videns nouissima malor z admirans ait: Quomodo q̄ beri tāta felicitate pollebāt reb⁹ omnib⁹ ꝓuati taz subito defecerūt de vita p̄senti z perierūt eternaliter propter iniquitatem suam. ¶ Sic eor psperitas euanescit Sicut somnium surgentiuz qr velut bō in somnis accipiēs diuitias cū euigilat nihil inuenit sic gloria impiorū cito euanescit: et in tintu populi tui gloriam eor ad nihilū rediges Quia inflammatū est cor meum p dei purā dilectionē et renes mei ꝟmutati sūt in castitatē p carnalis ꝯcupiscētie repssionē q̄ viget in reb⁹ ego ad nihilū redact⁹ sū in mea reputatiōe et nescium .i. me ignorante reputaui: quāto enī plus ds deo p charitatē ꝯiungit tāto magis humilis in sua reputatiōe efficitur. vñ sequit Ut iumentū fact⁹ sum apud te sine murmure onus vñi portabo et ego semp tecū .i. in tua fide sp pseuerabo. ¶ Et b qr Tenuisti manū dextere mee dulciter in tua ꝓtectiōe accipiendo: z p̄o volūtate tua nō meis meritis deduxisti me de virtute in virtutē et cū gloria suscepisti me in futuro ad beatā vitā me transferēdo ¶ Prophēta considerās que z quāta electi gaudia expectent in futura vita dicit ex psona eorū admirando Quid mihi inquit est in celo preparatū scz ineffabilis gloria quā nec oculus vidit nec auris audiuit: nec in cor hominis ascendit p cōprehensionem. z deinde quasi redarguens semetipsum q̄ terrena cōcupierat dicit et a te quid voluī super terram: quasi diceret: ego veritatis ignarus qui talia sup terraz sperabam vt peccatoꝝ bona cuperē habere cōmunia cum tu beneficia parares in eternitate mansura. Attenta magnitudine explicabilis glie tue Defecit pre nimio desiderio caro mea: et cor vtrūqz suspirat ad illum puenire deus cordis mei creator z beatificator ps mea deus in eternum a quo nunq̄ separabor. ¶ Ideo facio te partem meam o deus Quia ecce qui elongant se a te per turpem et inhonestam vitā peribunt damnatione perpetua: perdidisti omnes qui aliud q̄ te querunt tanq̄ vltimū finē Eligant alii quid volūt diuitias potētiā z honores z cetera seculi bona Mihi aūt adherere deo bonū

est vera fide ⁊ opex ꝓbitate ꝯiungi bonū mihi vt deū eligā in q̄ omniū bonox̄ plenitudinē possideā et ponere in deo spem meaz qz nihil pōt esse beatꝰ q̄ illi oia ꝯmittere qui nouit suis cultoribꝰ ꝯgrue ꝓfutura ꝓstare. ¶ Interim aūt hoc erit officii mei Et annunciē omēs ꝓuocationes tuas q̄ debēt ad verā fidē ꝓcipiendā annūciari fidelibꝰ tuis ad gl'iam tuā ⁊ vtilitatē eoꝝ in auribus filiorū ecclesie.

¶ Psalmꝰ. LXXIII. in quo monet vt relictis figuris veritas teneatur: et ꝯtemptis transitorijs eterna querantur.

¶ Prophēta admirans et conquerens de captiuitate populi israel ait:

Ut quid o deus

qui es creator nr̄ repulisti nos q̄si alienos a defensione tua ex toto et iratus est furor tuus sup̄ oues pascue tue. i. populū israeliticū quē pauisti māna in deserto .xl. annis vsqzquo introduceres eā in terrā melle ⁊ lacte manātem. ¶ Memor esto congregationis tue populi scz israelitici quem cōgregasti in egipto ⁊ elegisti i populum peculiarē quez possediſti a tpe p̄riarchax̄ q̄ fuerūt initiuz illius populi ¶ Memor esse debes eiꝰ o deus qz olim ¶ Redemisti .i. liberasti de pharaonis ꝑuitute populum iudaicū qui fuit hereditas tua q̄diu tibi puro aio seruiebat q̄ virga dr̄ ꝑter ¶ Moysen famulum tuū cui iussisti p virgā magnalia facere vt diuia vtute iudei roborati ō terra egipti egrederēt intrepidi que hereditas ē mons sion .i. ciuitas hierl'm in q̄ est caput regni. ⁊ ibi est mōs sion in q̄ ꝯditū est tēplū ī quo tu coꝝpaliter habitasti factꝰ bō. ¶ Quia tāta bñficia feciſti huic ppl'o. o deꝰ ¶ Leua vtutez potentie tue q̄ videt fuisse remissa ꝯ eos ad frangendū sup̄bias babilonioꝝ a q̄bus euersa est hierl'm ⁊ b̄ facias in fine id ē oñde ⁊ vide quanta maligna tuus est inimicꝰ. s. rex babilonie cū ppl'o suo in sancto. i. in tēplo. in sacerdotio. ⁊ i ceteris sacris. ¶ Et qō sceleratissimū est: vbi seq̄ debuit penitudo ¶ Gloriati sūt vt nō solū peccasse sz ipm q̄z malū ad gl'iaz suā trahxisse videret. o dñe nō est patiēter b̄ ferendū q̄ ab his qui oderūt te ad magnū ꝯtēptū tui ꝯgnoscit esse ꝑpetratū maxie cū in medio atrio templi i q̄ paschalis solēnitas solebat celebrari sacrilegiū cōmisisse dicant. ¶ Posuerūt vexilla q̄b in ꝑlio vtebant signa victorie sup̄ sūmitates turriū ⁊ portax̄ et non cognouerunt inimici hec facientes q̄ illa victoria essz ex te ꝓpter pctā ppli israeliti. posuert dico signa sicut solitū est in exitu belli q̄ victores ponūt vexilla sua sup̄ sūmū locū. ¶ Et ex aggerando eox̄ nequiciā subiungit Quasi in silua. i. sicut homies securib cedūt lignā i siluis nullo p hibēte ita isti ianuas templi absq̄ vlla reuerētia ⁊ timore ꝑseuerāter ⁊ cōstāter idipsū vnanimit̄ fecerūt in securi et ascia q̄ sūt instrumēta fabrilia deiecerūt eaz. s. ciuitatē Incenderunt igni sanctuariū tuum templū diuino cultui dedicatum. qō enim nō poterant excidere securibus igne cōburebāt vsqz ad

terrã deiiciẽtes polluerunt ta
bernaculũ nominis tui nam ca
pto tẽplo immolauerũt idolis suis at-
tribuentes eis victoriã habitam
Dixerũt in corde suo tota illa
hostiũ multitudo quietés simul
cõsiliariter vt deꝰ hebreoꝝ ampliꝰ
nõ coleret dixerũt ꝯclusiue in corde
suo ⁊ deinde ore ꝓtulerũt quiesce-
re.i.cessare faciamꝰ omnes di-
es festos dei a terra omnéq; cul
tum dei hebreoꝝ vt amplꝰ nõ sit in
terra gl'ia nois eiꝰ ¶ Propba indu-
cit ẏba quorũdã apostatarꝝ iudeorũ
q̃ tũc tpis trãsierunt ad chaldeos .
dicebãt enĩ in multis tñ mentientes
¶ Signa nostre liberationis
non vidimus talia q̃lia data sũt
pribus nr̃is in exitu de egipto iam
non est ꝓpheta q̃ annũciet nobis
dei voluntatẽ: ⁊ sic debemꝰ eũ relin
quere sicut reliq̃t nos. vñ dicũt nos
non cognoscet amplꝰ
Propba tot mala videns aduenisse
populo israelitico orat ad deũ alle-
gando eiꝰ potẽtiã ad subueniẽdũ di-
cens ¶ Deꝰ vsq; quo populus
gentilis improperabit ppl'o iu
deorꝝ q̃ deꝰ eorꝝ nõ sit deꝰ verꝰ cum
nõ saluet eos in q̃ aduersariꝰ irri
tat nomen tuũ nimis diu.
Ut quid auertis potentiã tu-
am vsitatã a ppl'o tuo et ẏbitẽ tu
am quã videris in sinu tene
re: differs extrabere ad pcutiẽdum
hostes ppl'i tui quẽ sp fouisti ¶ Pro-
pheta reuertit̃ ad loquẽdũ de salute
vniuersali bũam generis dicés Rex
noster qui est deꝰ añ secula et
nũc bõ opatus est salutẽ in hie-
rusalẽ in q̃ salutis nr̃e mysteria pa
trauit q̃ dz̃ esse i medio terre ¶ Tu
ꝯfirmasti in ẏbite tua gentes
que martis vocabulo designan
tur ne fluerent i vicia pduxisti ad
nihilũ capita draconũ .i. potẽti-
as ⁊ supbiã spirituũ immũdorꝝ : in
aquis baptismatis q̃ aias : q̃s illi
pctorꝝ sordib⁹ inq̃nant salutaris vn
da mũdat ¶ Tu ꝯfregisti capita
id est. supbiã ⁊ potestatẽ draconis
pncipis demoniorꝝ leuiathan q̃ su
pbia eiꝰ de celo delecta est ⁊ natiuaz
claritatẽ retinere ñ meruit q̃ se volũ
taria obscuritate maculauit et de-
disti eaz escaz deuorandam et
ꝯsumẽdam populis ethiopuz
id est. pctorib⁹ q̃ añ ꝙuersionẽ sũt te
nebrosa mẽte teterrimi: q̃ ad dñz cõ
uersi escã ceperũt br̃e diabolũ cũ de
eiꝰ detractiõe satiãt: sic solemꝰ dice
re detractorib⁹: cur me rodisti: cur me
comedisti: sic fit vt q̃ a paganis añ ve
nerabil' nũc a xp̃ianis detractionuz
morsib⁹ corrodat. ¶ Et ꝙ fecisti p p̃
dicatores tuos . qm̃ Aquisti fon
tes et torrẽtes scripturas noui et
veteris testamẽti vt emanarẽt liq̃z
sapie ⁊ diuitias fidei tu siccasti flu
mos etham. i. doctrinas ẏbositatez
vanitates pslũptuosorꝝ boiz magorꝝ
iudeorꝝ phariseorꝝ ⁊ hereticorꝝ
Tua est dies. i. claritas noui testa
mẽti tua est nox. i. obscuritas vete
ris testamẽti. vtrꝝq; q̃dẽ a te emanat
vtrũq; te laudat ⁊ bñdicit tu fabri
catꝰ es auroraz et solez .s. insipi
entes ⁊ pfectos sapiẽtes ⁊ minꝰ sapi
entes Tu fecisti omnes termi
nos terre apl'orꝝ .s. ⁊ alios p̃dica-
tores christi : q̃a sicut termini distin
guũt fines agrorꝝ. ita isti ẏe fidei iu
ra defendunt estatem .i. feruẽtes
spũ qui ad martiriũ gr̃a dei pueniũt

et ver.i.sobrios ⁊ mãsuetos: sicut
sũt sancti cõfessores tu plasmasti
ea.i.oés grad⁹ sanctor̃.i. fuisti ꝓn
cipiũ eor̃ oim vñ nõ gl'ient̃ q̃ ñ acce
perint. ¶ Propba ꝑcatur ꝓ iudeis
piũ iudicẽ vt indulgeat iudeis q̃ ad
eũ querent̃ dicens: ¶ Memor esto
hui⁹ creature supi⁹ ꝙmemorate et
ꝓmissiõis facte iudeis: ⁊ licz inimi
cus.s.ppl'us iudeorũ q̃ tũc fuerunt
improperauit domino dicẽs õmo
nũ habes ⁊ idẽ popul⁹ insipiẽs
ꝓuocauit ad irã nomen tuũ di/
cens si fili⁹ dei est descẽdat nunc de
cruce: nihilomin⁹ indulge ⁊ recipe
ad misericordiã venientes ad te ¶ Ez
o dñe ¶ Ne tradas bestijs.i.demo
nibus aïas ꝙfitẽtes tibi pctã sua
seu laudãtes te et animas hũiliũ
ne obliuiscaris omnino sz elec/
ua eas ne in pctis pseuerẽt ¶ Respi
ce.i.ꝙsidera promissiones tuas
quas in vtroq3 testamẽto feci
sti q̃ sperãtib⁹ in te esses auxilio et
venientes ad te mirificorditer suscipe/
res cuiusmõi sũt paupes hũiles: de
diuitib⁹ supbis nõ loq̃r.q̃ repleti
sunt iniq̃tatibus qui obscurati
sunt q̃ lumẽ sapiẽtie pdiderũt ter/
renis desideriis excecati ¶ O dñe q̃
ꝓmisisti ¶ Non auertatur hũilis
id ẽ.nõ abuciat a te q̃cũq3 de supbo
fact⁹ est humilis ⁊ ꝙfusus. q̃ erube/
scit de pctis suis paup spũ ver⁹ ⁊ in
ops est q̃ nihil de se ꝑsumit sz oĩa dõ
tribuit. isti tales laudabũt nomẽ
tuũ ¶ Quia ꝙcẽpt⁹ est xp̃s a iudeis
ambulãs in terra ⁊ a falsis xp̃ianis
sedẽs i celo inq̃t ppba ¶ Exurge de
us iudica causã tuã⁹ vt illi ma/
nifesta vitare pdicent qõ ꝓpus stulte
abnuebãt memor esto improꝑe
riorũ tuorũ eorũ que ab insipi
ente obiecta sũt tota die ¶ Ne ob
liuiscaris voces inimicorũ tu
orũ q̃n eor̃ blasphemias deꝓmas.ñ
eni ab iniq̃tate cessabũt. sz supbia
eorũ qui te oderũt ascẽdit sp̃
tñ ascẽdit supbia regis babilonis vt
facerz se adorari tanq̃ deũ in aurea
statua quam erexit.

¶ Psalm⁹. LXXIIII. in quo mo
net ne quis supbus de se ꝓsu
mat ne hũilis de deo desperet
¶ Propheta in ꝑsona populi
iudaici qui erat christo domio
credituris ait:

Confitebimur tibi de⁹ maiestatẽ tuã ado/
rando ꝙfitebimur ꝙfessio
ne laudis et inuocabim⁹ nomen
tuũ vt a te q̃ vocaris Jesus.i.salua
tor saluemur ¶ Narrabim⁹ ꝑdica
bim⁹ vbiq3 terrar̃ mirabilia tua
de creatiõe mũdi: de redẽptiõe hũa/
ni generis. rñdet de⁹ ppl'o dicẽti cõ
fitebimur tibi ⁊ inuocabim⁹ nomen
tuũ cũ accepero tp̃s dispositũ ꝑm
ordinẽ sapie mee sentẽtias iusti/
cie ponaz in effectu reddẽs tibi ꝓ
merito tuo ⁊ aliis sil'r. ⁊ impios puni
endo ¶ Et op⁹ est vt nõ differã. qm̃
Liquefacta est terra.i. humana
natura a stabilitate ꝟtutis ⁊ iusticie
vt in diuersas defluat ꝙcupiscẽtias:
terrã dico.i. omnes qui habitãt
in ea liquefacti sũt ⁊ corrupti ꝓ pec
cata. sed ego mot⁹ mificordia ꝙfir
maui columnas q̃ in passiõe mea
nutauerũt scz apl'os meos q̃ toti⁹ ec
clesie sũt sustẽtamentũ ⁊ ꝓ illos acq̃
rent̃ multi q̃ digni erũt in iudicio re
muneratione vite eterne.

Et p illos scz aplos. Dixi iniquis omnib⁹ in generali nolite inique agere sed cito currite ad medicum et delinquentib⁹ cōtra precepta mea dixi nolite exaltare cornu vestr̄ p superbiā dicēdo vos esse iustos ⁊ inculpabiliter viuere aut per elationē peccata vestra defendendo aut peccatū proprīū p alios excusando vt p diabolū vel psuasores vel p necessitatē: Nolite extollere in altum supbie cornu vestrum cōtra deū vt dicatis vos culpa creatoris esse peccatores qui tales vos creauit: ⁊ qd sit in altū extollere cornu: exponēs ait: nolite aduersus deum loqui iniquitatem.

Nolite dico hoc facere Quia nec ab oriente nec ab occidēte nec a desertis montibus nec ab aliqua mundi pte potest qs effugere iudicium dei qui vbiq3 tot⁹ cōstat esse pīens quoniam deus iudex est et iustus Hunc scz superbum humiliat hic ⁊ in alia vita et hunc. scz humilē exaltat multiplicādo eū in virtutib⁹ ⁊ tandē in gloria coronādo quia calix .i. dispensatio diuini iudicii in qua ppinatur vnicuiq3 p merito suo sicut ppinatur de calice: calix dico vini meri in q̄ ppinatur vinum mer̄ .i. glia eterna plenus mixto .i. pena q̄ portāt mali. vtr̄q3 cōcurrit in diuino iudicio

Et inclinabit p̄dictum calicez ex hoc in hoc q2 p illū calicē et bonis bona ⁊ malis mala ppinat Verumtamen fundus calicis in quo sunt feces non est euacuatus quia semper remanet in deo virtus ad puniendū peccatores. ⁊ q2 sp perpetuo puniēt. vñ sequit bibēt omnes peccatores terre scz illā penam in eternū. Vox xpi est in mēbris suis. Ego aūt in mēbris meis gaudebo q̄diu seculū erit et cantabo deo illor̄ q̄ penitētiā agētes quotidie vicia supplantāt.

Psalm⁹ .LXXV. in quo commendatur deus ex multis bonis que confert.

Vox ecclesie olim antequaz illuminaret crux mundum anteq̄ videretur dñs in terra.

Notus erat in iudea deus cui legē dederat atq3 prophetas. non sic erat in aliis terris vbi non vigebat verus dei cultus: nec scientia legis et pphetaruz et in israel magnū nomen eius q̄m solus ille popul⁹ vnū ver̄ deū adorabat

Factus est in pace locus eius id ē in aīo humili ⁊ q̄eto q̄ aduersus mādata dñi p2traria volūtate nō litigat q̄ sequit̄ iussa dominātis ⁊ ad omne p̄ceptū diuinū suū flecrit arbitrium et habitatio ei⁹ in sion .i. in aīa que deū sincera mēte speculat Ibi .s. vbi dñs pac̄ habitare dignatur pereūt oia inimica pacis. vñ confregit hic p pte ⁊ i futuro totaliter potentias q̄b⁹ diabol⁹ fideles impugnat: pfregit quidē arcū dolositatis hereticor̄ scutū incredulozū iudeor̄ gladiū tyrānor̄ bellū victoruz: vbi enī auctor pacis venit oia ista fugiūt. Tu q̄ pfregisti potētias: et Illuminans fideles tuos cognitione summi boni a montibus eternis .id est. per apostolos: tuos qui mōtes eterni dicunt. quia eterna et icommutabili sublimitate

cõsistũt mirabiliter q2 p̃dicationẽ suã exẽplis roborabãt ⁊ miracul' cõ firmabãt turbati sũt omnes in sipientes corde. s. pharisei ⁊ secu li ia piẽtes audiẽtes noua p̃cepta an nũciari ⁊ recedẽtes a vo lumie tene/ brosa mũdi desideria sunt secuti

Quid aũt bis insipiẽtib9 corde cõti gerit subiũgit dicẽs: Dormierũt somnũ suũ mortis et nihil inue nerũt omẽs viri diuitiarũ cuius modi sunt q̃ pecuniis captiua mẽte deseruiũt in manib9 suis siue in potestate sua sicut euigilãs a somno nihil inuenit qõ se bñe putabat

Inexcusabiles ꝓpba oñdit illos in/ credulos dicens Ab increpatio/ ne tua de9 iacob cum increpares eos p re ⁊ p p̃dicatores tuos dormi tauerũt sancta monita tua negligẽ ter audiẽtes: ⁊ ideo merito culpabi/ les reddunt: isti aũt sunt qui ascen derũt equos. i. q̃ in supbia crescẽ/ tes q̃si equis currentib9 mũdi isti9 il lecebras puagant Tu deus qui hoc fecisti terribilis es futurus i piis in iudicio: qñ in gl'ia maiestatis tue venies supbos igni eterno addi xeris ⁊ bũlib9 corde ppetuã cõtule ris dignitatẽ et quis resistet tibi id est. null9 vtiq3 extunc apparebit ira tua q2 nihil vlteri9 p patientiã dissimulabis De celo. i. de sũmi tate potẽtie descendet iudicium tanq̃ fortissima certaq3 manu iacu lum designatũ terra. i. terreni boies qui diuine sentẽtie auctoritate dam nandi sunt trement cũ audierint: ite in ignẽ eternũ et quiescent cũ in ppetua damnatiõe recipient: sed quies ista sine reqe est. q2 quiescẽt a malis operib9 sed in supplicio nõ q̃ escunt quippe. q2 eterna flãma cruci andi sunt Quãdo erit hoc Cum exurgeret in iudicio deus tunc terra. i. terreni homines peccatores trement. exurget aũt de9 ad iudican dum nõ ad solã damnationẽ malorũ sz vt saluos faciat omnes mansuetos et quietos terre quieti terre sunt qui nullis vicius mũdi bu ius inflãmata voluntate rapiuntur sed equali se moderatione tractãtes pacem mẽtis ꝓbant bñe trãquillã

Prophet9 locutur9 de votis do red dendis ait: Cogitatio hominis confitebitur tibi quãdo peccata preterita humilitatis satisfactione damnauerit et reliquie cogitatiõ nis. id est. recordationis peccato ruz post effusas lacrimas ad assidu am cordis cõtritionẽ preteritoz cri minum diem festum agent tibi gratias agendo qm̃ sentit se homo a peccatis libez Vouete qõ quis q3 poterit et reddite domiõ deo vestro quia displicet deo infidelis ꝓmissio: nõ dicit que vota reddam9 sed intelligitur vt quod ꝓmiserimus reddam9: quib9 autẽ loquit subiũgit omnes qui in circũitu afferti munera non quidẽ hereticis nõ pa ganis sed eis qui altari eius mune ra reddere catholica institutione fe stinant: in circũitu res agitur cũ mu nera fidelium sacratissimis altarib9 offeruntur.

Nolite negligere reddere vota vra quoniã vouistis domino Terribi li: terribili dico non solum paruis: sed principibus et regib9 quo rum aufert spiritu3 quãdo vult: nullus enim eoru3 vltra velle dei vi vere potest.

psalmus Quarti.

Psalmus .LXXVI. in quo monet desideria et illecebras seculi calcare et nihil sibi proponere nisi deum in quo sunt omnia

Vox ecclesie

Voce mea ad dominum clamaui: intentione deuotiõis nihil aliud q̃ ipsum expetii sed eũ solũ super omia õsideraui. Voce mea ad dominum. ⁊ nõ frustra q̃. intendit mihi. benigne me respexit

Maxime In die tribulationis mee deũm exquisiui. solũ. manibus meis. non solũ credendo et oꝛãdo sed opibus bonis. nocte. i. in p̃senti vita que q̃uis lucẽ habere videaꝛ peccatoꝛ tñ obscuritate fusca est. coꝛam eo: et non sum deceptus. id est. defraudatꝰ a spe quam in eũ proiecerã cõsecutus enĩ suꝫ effectum oꝛationis mee

Renuit consolari aia mea. in istis rebus mũdanis et caducis: sed memoꝛ fui dei. in q̃ est summa suauitas. et in eius memoria delectatus sum: et exercitatus sum. inquirẽdo magnitudinem tue potẽtie et sapiẽtie: et cũ in cõtemplatione mea tractarẽ quali potẽtia omnia cõtineas: quali sapiẽtia omia disponas: ⁊ tã multa mirabili oꝛdinatione dispẽsaꝛ. defecit spiritꝰ meus. quia incõpꝛehensibilis es:

Anticipauerunt vigilias oculi mei. ante alios surgẽs ad cõtẽplãdum: ⁊ in ipsa mea contemplatione turbatus sum. recoꝛdatiõe peccãtium: qꝛ humanũ genꝰ in delictoꝛuꝫ p̃cipitia ruere videbã. et tacui q̃m in p̃funda nocte nõ habui solatium humani colloquii.

Cogitaui dies antiquos q̃bus humanũ genꝰ peccatis tenebaꝛ obnoxiũ qui caduci sunt: ⁊ labili varietate fugitiui: et admiratꝰ suꝫ cur labẽtes dies ⁊ quos tenere nemo põt tãtopere desideret ⁊ q̃ꝛat hũanitas et annos eternos. q̃ semper stãt qui nõ tempoꝛ labentiũ momentis excurrũt: sꝫ eterna stabilitate firmãtur q̃ soli sũt specialiter appetẽdi: me gligebamꝰ: cõtenebamꝰ nec credebamus esse dũ eos in p̃nti nõ valeamus aspicere

Et meditatꝰ sum nocte. in pꝛesenti vita. cum coꝛde meo. i. cum oꝛatõe mea. et exercitabar. vt cognoscerẽ quid potiꝰ tenendũ sit: et vt meliꝰ intelligerẽ scopebam. id est. discutiebã ⁊ mũdabã. spiritus meum. ne q̃d soꝛdẽs ne q̃d diuinis cõspectibꝰ displicẽs i eo remaneret

Meditatus aũt sum dicẽs: Numquid in eternum piecit deus: genus humanũ vt nõ aduentus sui miseratione respiciat. aut non apponet siue addet. vt complaciti oꝛ. i. mãsuetioꝛ. sit adhuc

Aut totaliter misericoꝛdiam abscidet a genere humano. id est. omni tpe: certe nõ q̃m in nouissima etate mittet filium

Aut obliuiscetur misereri deus. certe nõ. qꝛ natura misericoꝛs ẽ ⁊ misericoꝛdia ab eiꝰ maiestate nũq̃ diuiditur. aut continebit in ira misericoꝛdias suas. i. ira vincet misericoꝛdiã: certe nõ. quia potiꝰ misericoꝛdia vincet iram

Hoc ita cogitabam apud me: et pꝰ hoc dixi respõdẽdo meditatiõi

mee. nunc cepi quasi intelligerem qđ fuit tacitū ab eternis tpib⁹ .s. q̄ homo reduceř ad annos eternos et hec mutatio est dextere excelsi. i. fauoris et ꝓpiationis filii dei q̄ est dextera dei pr̄is: qm̄ nisi corp⁹ nostr̄ accepit: nos misericordiaz accipere nō possumus et de condicīōe seruili mutemur in filios

Et p hoc intellexi illā mutationē futuram. qz Memor fui operum dñi. s. q̄ creauit hominē: et sicut euz p misericordiaz creauit sic intellexi q̄ eundē p misericordiaz reparabit. quia etiam memor ero mirabilium tuorum q̄ fecisti ab initio humano generi: eidē piuſ miserator in multis indulgendo et sic spero q̄ etiā nunc indulgebis

Et meditabor in omnibus operibus tuis. ⁊ te in eis artificē potentissimū ⁊ sapiētissimū ꝓtemplabor. et in preceptis tuis salutaribus q̄ tu inuenisti humili deuotione versabor

Prophetа in his erudit⁹ in laudes prumpit dicēs: Deus pater via veniendi ad te est in Christo siue p christū q̄ ait nemo venit ad patrē nisi p me quis deus magnus sicut deus noster: null⁹ :imo tu solus et non ali⁹ facis mirabilia. tam in aīa q̄ in corpore

Notam feciſti virtutez tuam id est. filiū tuū q̄ est virt⁹ ⁊ sapiētia quādo eū in mundū misisti ipse etiam est brachium in quo redemisti populum tuuz. s. credētes ex iudeis et electos ex gētibus.

Notā feciſti virtutē tuā nā cū notū feciſti filiū tuū p eum. Viderunt. id est. cognouerūt te fide. populi ō iudeis et populi de gentib⁹. et timuerunt potentiā tuā visis miraculis. et turbati sunt salubriter infideles qui erāt sine fundamēto fidei errorē suū confitētes et veniam postulantes

Et tunc. Multitudo sonitus aquarum audit⁹ est sonantiū i laudibus dei de missione filii in cōfessionibus peccatorꝝ: in gemitu culpaꝝ in orationib⁹: in gratiarꝝactionib⁹: qui sonit⁹ puenit qz vocem dederunt nubes. i. p̄dicatores p orbez terraꝝ in oīb⁹ gētib⁹ p̄dicādo xp̄m.

Vere dederūt vocē suā Etenim id est. quia. sagitte tue o de⁹. id est voces p̄dicatorꝝ tuorꝝ corda fideliū medicinaliter penetrarunt ad salutem et vox ipsa p̄dicationis apostolorꝝ que sonū et fulgorē ⁊ timorez humanis pectoribus inferebat totius orbis circulum et ambitum cinxit

Unde sequitur Illuxerunt p apostolos diuina p̄cepta veritatis lumine radiantia coruscando. miraculis q̄ tenebras hominū per totum mundu3 salutari illuminatione fugauerūt Unde commota est terra. i. homīes ad ꝙuersionem et contremunt: agēdo penitentiā p peccatis: eos aūt dicit cōmotos ⁊ tremefactos q̄ verbū fideliter audiētes ad cōuersionis studiū christi munere peruenerunt

Et p ipsos apostolos sic operātes. In mari gentiū via tua nūc quidē erat in iudeorꝝ populo ⁊ p̄cepta tua recepta sūt a plurib⁹ popul' gentiū ⁊ tñ vestigia tua scz p̄ntia tua corpal' doctrina miracula non sunt ab infidelib⁹ iudeis cognita.

¶ Cum tñ deduxisti illñ populum quondã tuñ de egipto ad montez omnez in manu moisi q̃ fuit dux populi et aaron qui prefecisti tu de⁹ sacerdotẽ oĩ populo

¶ Psalm⁹. LXXVII. in quo monet populuz ne sit ingrat⁹ diuinis beneficiis

¶ Vox dei qui per Moisen legem dedit hebreis.

Attendite corde populе meus legez meam: inclinate per humilitatẽ aurez vestri cordis. ad intelligendũ verba oris mei Aperiam os meuz in figuris et similitudinibus: ex quib⁹ ad alia capietis intellectũ. loquar obscuras questiones. q̃ adhibita disceptatiõe soluẽde sũt ab initio exit⁹ filioz israel de egipto

¶ Vox apl'oz seu ppha ĩ pson eoruz Quanta. i. q̃ magna q̃ mirabilia audiuimus s bñficia exhibita populo iudeoz ĩ egressu suo de egipto: et in pgressu ĩ deserto z in ingressu terre pmissionis. et Ognouimus ea qz pres. s. ppe narrauerunt nobis q̃ tamẽ iudei ingrati fuerũt.

¶ Et ita narrãtib⁹ patrib⁹. Non sunt occultata a filiis suis: in succedẽtib⁹ sibi generationibus. ¶ Patres nostri. Narrauerunt opa dei in q̃b⁹ merito laudand⁹ apparz de⁹ et virtutes ei⁹ que in egipto facte sunt postq̃ exierunt de egipto.

Et postea Suscitauit in populo iudaico legem in mõte synai q̃ dicitur testimoniuz locutiõis diuine cũ populo: et quia testabaf hereditatem eternã quã nobis pmittit deus dicit: suscitauit: qz lex natural' quasi in lucẽ redit p legẽ scriptã. q̃ somno ignorãtie videbaf oppressa z sopita lex et testimoniuz idẽ sunt sicut Jacob et israel.

In qua lege Quanta. i. q̃ magna et mirifica mandauit patribus nostris nota facere filiis suis id est. posteris nõ tñi iudeis sed vt cognoscat generatio altera. i. cbristiana quã de gentibus constat esse electam.

Et sic cõsequẽter. Filii scz xpiani qui nascentur postea ex aq̃ z spũ sancto et exurgent surgũ habẽtes coz suũ. q̃ vero nati sunt z nõ renati nõ surguz ẽ coz eoz et narrabunt filiis p generatões qõ vtiqz xpiani impleuerũt q̃ pdicatiões sãctas ad aiaz salutẽ cõferendã suis posteris tradiderunt

Et hoc ideo Vt ponant spez suam nõ in lege q̃ punit sz in gratia concessa q̃ redimit et non obliuiscantur opez dñi sicut fecerũt pfidi iudei q̃ oblito auctoze suo ad culturas se demonũ trãstulerũt. et mandata eius exquirant. ipsa est enĩ dei summi vera recordatio si mãdata ei⁹ deuotis mẽtib⁹ ipleam⁹

¶ Ideo exquirãt. Ne fiant sicut patres eoruz generatio praua et exasperans. praua. qz vitatem recipere noluit: exasperãs. qz adeo exasperauit in deũ vt in saluatorem armaref: qõ fuit sup oẽs acerbitatef z asperitates

Et qz praua est ideo. Generatio que non direxit coz suum ad fidem suscipiendã: ad diligendũ deuz z in preceptis eius ambulandum.

et non est credit⁹ cuz deo spi/
rit⁹ ei⁹ q⁹ fuit sp incredul⁹ pmissio
nibus dei.
Bñ dicit q generatio illa cor suuz
nō direxit. q⁹ nec Filii effren qui
videbant melioresi illo ppto inten
dentes arcuz et mittentes sa/
gittas conuersi sunt in die bel
li :p similitudiné loqtur Judei inté
derunt arcū ⁊ miserunt sagittas qñ
pmiserunt se obseruare legé ammo
nente Moyse dicétes: quecūqz locu
tus est dñs de⁹ nr faciemus ⁊ audie/
mus: cōuersi sunt in die belli quādo
Aaron dixerūt : fac nobis deos qs
adorem⁹: ecce quō in pabolis et pro
positionibus omnia explicat
Quare cōuersi sunt in die belli. q⁹
Non custodierunt testamen/
tum dei. i. pmissioné quā deo fece/
rant: oia q locut⁹ est dñs faciemus.
et in lege dñi noluerunt am/
bulare Et obliti sunt benefi/
ciorum ei⁹ et mirabiliuz eius.
que ostendit eis coraz patrib⁹
eorum Coram patrib⁹ eorum
Moyse Aaron aliisqz senioribus.
fecit mirabilia in terra egipti
in campo thaneos. q ciuitas re/
gia ē egipti in q erat ꝓbarao apud
quā decē plage egipti facte sunt
Interrupit mare rubꝝ et pdu
xit eos pede sicco ad aliud litt⁹. et
statuit aquas ex vtraqz parte ne
fluerēt sed firme starēt sicut aqua
in vtre.
Et deduxit eos de die in nu/
be. ptegēte eos ab ardore solis. et
de nocte in columna ignis. q
ostēderet eis viā. Interrupit pe/
tram in heremo in loco sicco et
deserto ⁊ emanauit fōtes irriguos.
et potauit eos abundāter velut
in abisso multa
Et eduxit aquam de petra. q
sequebat eos quocūqz ibāt et edu
xit aquas nō paꝝ sz tanq flumi
na q de vberib⁹ montiū copiosa in/
undatione procedunt.
Quib⁹ beneficiis ⁊ miraculis ñ ob/
stantib⁹. Apposuerunt adhuc
peccare ei. i. nō credere. in iram
concitauerunt. i. ad irā excitaue/
rūt excelsum in inaquoso loco
nō credēdo deū posse sibipsis diffi/
cilia facere.
Et temptauerunt deum diffi
dentes ō ei⁹ potētia in cordib⁹ su
is ad hoc vt peterent escas non
spūales sz carnales animab⁹ suis
id est. ppter aīas retinēdas in corpo
ribus: esca enī retinaculū est anime
in corpore
Et male ⁊ vtiqz male q⁹ falsa lo/
cuti sunt de deo dicentes numquid poterit deus parare men
sam in deserto: splendidā carniū
quasi dicerēt nō Ecce blasphemia ⁊
diffidētia: o stulta nimis absurdaqz
vecordia humanā impossibilitatē ad
diuinā trāstuliste virtutē.
Et rursus diffidētes dicūt. Quoni
am percussit petraz et fluxerunt
aq et torrentes ex magꝝ aqꝝ abū
dātia inundauerunt: seqt q po
terit aliō etiā facere O nimis fatua
cogitatō. explū magni miraculi da
re et ei⁹ auctorē in reliqs arbitrari
posse deficere
Numquid et panez poterit da
re aut parare refectionez splē
didam ⁊ delicatā populo suo qsi
dicerēt dubitandū est Cz māsue/
tissim⁹ dñs noluit statiz punire eos

sicut bene merebãtur: sz ne videret nõ posse facere q̃ petebãt sicut stulte illi dubitabãt

Ideo audiuit ⁊ impleuit petitõem et distulit penã inferre eis: vt pr̃ ostenderet suã potẽtiã. et ignis .i. ira dei accensus est in populũ descendẽtem de iacob et in israel.

Hinc ignis accẽsus est in iacob ⁊ cetera ¶ Quia non crediderunt deo suo q̃ posset licet ex p̃cedẽtib⁹ miraculis ꝑ firmiter poterãt credere. nec sperauerunt in bonitate sua. q̃ nõ deficeret eis in necessariis. ¶ Et mandãs executiõi petitiones eor̃ mãdauit nubib⁹ desup: ⁊ ianuas celi aperi vbi generabatur mãna aperit inde descẽdere faciens

¶ Ex̃ sequitur ¶ Pluit illis .i. dedit. p̃ modũ pluuie. mãna ad manducandum ⁊ sic panẽ celi .i. in celo aereo angelor̃ ministerio formatus dedit eis

Et ita ¶ Panes angelorus .i. ministerio eor̃ formatũ mãducauit homo: cibaria misit in abundantia. cũ q̃libet colligeret de eo q̃ntus comedere poterat

Et ad satisfaciendũ desiderio eorus de esu carnũ ¶ Trãstulit ventus australem de supiori pte aeris ne sz flaret. et induxit virtute sua ventum africus q̃ est vẽtus occidẽtalis vt flaret versus vbi erat multitudo magna coturnicũ q̃s ventus trãsportauit vltra mare rubrum vbi erant castra hebreor̃

Sequitur. Et pluit sup eos sicut pulueren. id ẽ. valde abundanter carnes viuas in maxia copia sz. volatilia pennata

Et ceciderunt ī medio castrorum eorum circa tabernacula eorum. vt sine oi labore et difficultate possent ea capere.

Et ipsi manducauerunt et saturati sunt nimis vsq̃ ad nauseam: abundãtiã carnũ sicut desiderauerunt attulit eis: et non sũt fraudati desiderio. imo sũt cõsecuti illud habẽtes carnes in abundantia ¶ Ostẽso q̃ stulte dubitauerãt de potẽtia dei. oñdit ꝓba q̃liter puniti sunt a deo de q̃ ita ait:

Adhuc esce erant in ore ipsorum q̃ multi actu comedebant. et punitio dei descẽdit sup eos.

¶ Et occidit potentes eorus: repletos diuitus et electos israel sz Moysen ⁊ Aaron ⁊ Mariã impediuit ne ingrederent terram promissionis

In omnib⁹ his correcti ⁊ puniti peccauerunt adhuc et non crediderunt ī mirabilibus eius

¶ Et ideo Defecerunt dies eorus quasi lãguida tabe ꝓsumpti id est. ꝓ vanitate ꝓ qua citi⁹ perierunt. et anni eorum cum festinatione q̃ mors multor̃ fuit accelerata sicut i rebellione chore

Cum occideret aliq̃s de populo alii timẽtes querebant eus et reuertebantur studiose. et sedulo veniẽtes petebant misericordiam a deo

Reuertebant quidẽ q̃ Rememorati sunt q̃ deus adiutor eorus est. in bonis. et deus excelsus redemptor eorum est a malis

Et q̃ ista reuersio ad deũ q̃ ad multos nõ erat ex amore iusticie sz timore pene dicit: Et dilexerunt eus in ore suo et lingua sua mẽtiti

sunt ei. qz nō sic habebāt in mēte sicut ptendebāt in ore

Ilñ seqtur. Cor autem eorum ñ erat rectum cum eo. qz idola colere desiderabāt nec fideles habiti sunt in testamento eius. vt legē ei⁹ obseruarēt sicut in timore p mittebant

Ipse autē est misericors in natura ⁊ etiā cōtra merita ipsor⁹. fiet propici⁹ peccatis ipsorum puniens eos citra cōdignū. et non disp det eos totaliter eos delēdo sicut meruerunt

Et abundauit misericordia dei. vt auerteret ab eis vindictam suā quā de eis sumere ceperat. et non accendit omnem iram suam. vt de eis sumeret omnem promeritam penam

Et hoc ideo qz. Recordatus est. id est. ad modū recordātis se habuit ḡsi oblit⁹ dū eos affligeret. qz caro sunt scz carnales et fragiles p mnqz ad peccandū: hec est maxīa causa que deū mouet vt se nobis misericordem exhibeat Spiritus homo ē vadens in breui de hoc mundo p sepationē aie a corpe et non rediens ad ipsum corp⁹ virtute ppria nature.

Pepcit eis: ⁊ licet pceret ipis Ipsi tamen multotiēs. id ē. sine numero exacerbauerunt eum in deserto: et ad vindictam concitauerunt eum in maquoso vt digne eis penas inferret.

Et conuersi sunt ad idolatriam et tēptauerunt deum dolose petentes ab eo qđ ab illo accipe diffidebāt et sanctum israel ad amaritudinē prouocauerunt

Et non sunt recordati potestatis eius: die qua redemit eos de manu tribulantis scilicz Pharaonis

Preterea nō sunt recordati. Qualiter posuit in egipto signa sua scz decē plagas et pdigia in ciuitate illa regia vbi signa ista facta sunt. idem est signū et pdigiū: signū inq̄ dei potentiā indicat: pdigiū qz in se dat nobis aliud intelligere

Inter ḡs plagas. Conuertit in sanguinem flumina eorum et pluuiales aquas ne biberent

Misit in eos muscam caninam ⁊ pūgebat eos grauiter et ranas et disperdidit eos qz in nullo loco poterāt stabiles esse ppter ranas. Et dedit erugini. i. vēto vrēti q corrupit segetes fruct⁹ eorum: et fructus plabores eorum pductos locustis.

Et occidit in grandine vineas eorum et moros eorum in pruina. vel in frigore corrūpente

Tradidit grandini iumēta eorum existētia in campis. et possessiones igni

Misit in eos effectum ire sue indignationis p plagas dictas ⁊ sequentes immissas angelos malos q̄ fuerūt executores diuine iustitie in psecutionib⁹ egipti

Viam fecit semite ire sue. id ē. semitam in viā cōuertit. qz ex quo p prima flagella nō fuerūt correcti plage ampliores sunt augmentate. vnde seqtur et non pepcit a morte vitas eorum: et iumenta eorū in morte concluſit

Et percussit omne primogenitum in terra egipti nō solum

hominū sed etiā omniū iumētoꝝ pri
mogenita primitias omnis la
boris eorum vt ordeū ⁊ linū et si
milia q̄ citius matureſcūt in taber
nahulis egiptioꝝ deſcendētiuꝫ de
cham ¶ Propheta nūc oñdit quō
deꝰ eduxit iudeos de egipto ⁊ indu
xit in terrā pmiſſionis ⁊ ipſi itez in
grati offenderūt eū ſic dicēs
Et eduxit de egipto populuꝫ
ſuum iſrael diligēter cuſtodiēdo ſi
cut paſtor oues ſuas et pduxit eū
tanq̄ gregem ī deſerto qō erat
inter mare ⁊ egiptum.
Et eduxit eos p deſertū in ſpe
veniēdi in terrā pmiſſionis. et non
timuerunt qz inimicos eorum
cooperuit mare
Et induxit eos in terrā pmiſ
ſionis que dicitur ſanctifica
ta ꝓpter hierl'm in qua edificatum
erat tēplū in montē moria quem
montē nō gladiꝰ eoꝝ acquiſiuit ſz
dextera.i.potētia eius
Hoc modo acquiſiuit qz Eiecit a
preſentia eoruꝫ gentes chana
neas.q̄ prius terrā illā obtinebāt et
alios ibi habitātes et ſorte diui
ſit ſingulis tribuꝰ terram pmiſ
ſionis equali mēſura.antiq̄tuſ tenſo
funiculo terrā diuidebāt
Et habitare fecit in domibus
vrbis ciuitatibꝰ ⁊ caſtris a gētilibꝰ
edificatis tribus iſrael
De ingratitudine iudeoꝝ ⁊ eoꝝ cō
tumacia ⁊ q̄d eis irato dño contige
rit ꝓpheta exponit dicēs:et iſtis be
neficiis nō obſtātibus Tempta
uerunt deum diffidētes de diuia
virtute. et exacerbauerunt de
um excelſum ꝓuocātes ad irā et
precepta eiꝰ ñ cuſtodierunt.
Et auerterunt ſe ſcienter ab eo.
et non ſeruauerunt pactum.i.
legem quam pepigerant obſeruare.
quēadmodum patres eoꝝ.
qui adorauerūt vitulū ⁊ multiplicit
offenderunt in deſerto. conuerſi
ſunt in arcum prauuꝫ.i.ſimiles
facti ſunt arcui prauo:arcus prauus
dicit malicia peccatoꝝ q̄ nō eminus
ꝓcutit ſed in ſe magis ſpicula directa
conuertit
In iram concitauerunt eum.
imolādo idolis in collibus ſuis.
et cū honorē deo debitū ſculptili
bus ſuis impartirēt ad indigna
tionēꝫ ⁊ vindictā ꝓuocauerunt
Propheta numerat vindicte gene
ra q̄bus punitꝰ eſt populꝰ ille pfidus
dicens: Audiuit deꝰ predictaꝫ
populi nequiciam et ſpreuit:
et ad nihiluꝫ redegit valde iſ
rael tradēs eū captiuitati alioꝝ po
puloꝝ poſt mortē Joſue
Et repulit ꝓpter eoꝝ nequiciam
ciuitatem ſilo que fuit deſtructa
p philiſteos in qua erat dei archa il
lo tempe. ⁊ ideo dicit tabernacu
lum vbi habitauit inter homi
qz ibi deus reſponſa dabat
Et tradidit in captiuitatē vir
tutem eoꝝ.id eſt. archam que
erat virtus eoꝝ.quia ea p̄ſente ſem
per vincebāt inimicos et pulcritu
dinem.id eſt.eandē archam ō qua
ipſi gloriabātur ſup oēs gentes.in
manus inimici ſcz philiſtinoruꝫ.
a quibus capta eſt.
Et concluſit ī gladio populuꝫ
ſuum pmittēs eos ab inimicis oc
cidi.et hereditatē ſuaꝫ ſpreuit
¶ Juuenes eoruꝫ comedit fu
roꝝ vel gladius inimicoruꝫ et

virgines eorum non sunt lamentate quia cū quilibet quererz locum fugiēdi dimittebātur mortui insepulti z inlamentati

Sacerdotes eorum scz ophni z finees filii beli ī gladio philistinoruz ceciderūt:et vidue eoruz non plorabantur eadē ratione q̄ virgines.

Propheta ostendēs vltionē in ipos aduersarios retortā dicit: Dominus qui prius tanq̄ dormiens. visus est qz populum suū dimisit affligi ab inimicis excitat⁹ est tanq̄ potens incensus vino.quia tunc sunt homines ad irā faciles et ad virtutē potētes quando post crapulam de somno surgunt:excitatus dico ad inferendā vindictā hostibus scz philisteis qui archam domini rapientes locauerāt iuxta deum suuz dagon.

Et percussit inimicos suos ī posteriora in secretiori pte natiuz vt etiam viui a soricib⁹ rodentibus eoz anos execrabili morte punirentur opprobrium sempiternuz dedit eis quia nullus alter taliter punitus est:qđ in sempiternū diuulgabitur q̄diu scriptura sancta ī qua redactum est legetur

Inimicos suos ita pcussit scz suos reedificauit eligendo tribū p regia dignitate dicēs:Et repulit tabernaculum ioseph vt inde essz rex. et tribum effraim non elegit. ad regiam dignitatem.

Sed elegit tribum iuda vt faceret inde regē montē sion quez dilexit eligēs ad cultū suum

Et edificauit per Salomonem sanctum edificium suo noie deputatum sicut vnicornium.quia sicut illud animal nō pmittit aliud animal accedere ad cubiculū.sic deꝰ phibuit alienigenā intra templum ministrare in terra.id est.in hierusalem quaz fundauit p cultu suo z solio suo stabiliter q̄ntuz fuit ex parte sua.z ita fuisset nisi peccata israel impediuissent

Et elegit Dauid seruū suum in tribu iuda z inter filios isai q̄ minor esset iunior.et sustulit de gregibus ouiuz sequentez oues fetas accepit euz in regē:z ita ex pastore pecudū ad regimen hominum est translatus

Unde sequitur Pascere.id est.elegit vt pascat populum descendentez de iacob et israel populum eundē a deo specialiter dilectum sibi

Et gubernauit eos in puritate conscientie:et in opibus ab eo prudēter actis deduxit eos ad virtuose z pacifice viuendū

Psalmus.LXXVIII in quo pphēta deplorat captiuitatez hierusalem tempore regis antiochi.

Propheta Dauid licet longis añ tpibus q̄ rex existeret antioch⁹:omnia tñ more suo quasi transacta refert que spiritusancto repletus p̄uidebat esse futura:vñ deflens pietatis affectu ait:o

Deus uenerūt

gentes in hereditatē tuam polluerunt sanctum tēplum tuum. sacrificando in eis idolis suis posuerunt hierusalem euertentes eaz quasi casulam vel sicut tugurium

siue acerui lapidū vbi solēt custodes poni ad custodiēda pomeria.

Posuerunt cadauera insepulta seruorum tuorum escas volatilibus celi ⁊ nō solum illis sed etiam bestiis terre scz lupis ⁊ canibus posuerunt escas carnes sanctorum tuorum.

Effuderunt sanguines eorum in tanta copia et ita viliter sine aliq respectu misericordie sicut effunderent aquam: et nō solū intra muros sed etiā in circuitu hierusalem: et non erat qui sepeliret. quia par cōdicio periculi omnes inuoluerat

Facti sumus opprobrium omnibus in circuitu gentibus. subsannatio et illusiō his qui in circuitu nostro sunt. i. his q̄ nos ad famam templi honorabant: despectabiles facti sumus.

Prophetа deprecat dominū p̄ populo israel cōtra inimicos ⁊ insultātes dicens: Usquequo domine irascēris in finem q̄diu hoc sustinebimus ⁊ videbimus nos ita affligi ꝓpter te et non vlciscēris nos. Usquequo accendetur ⁊ multiplicabitur velut ignis indignatio tua:

Effunde iram tuam. id est. indignationem tuā abundanter emitte. in gētes que te non nouerunt p̄ veram fidem nec voluerūt sz sunt idolatre. et regēs qui nomen tuum non inuocauerunt in te credentes. sed demonia vel aliquaz aliam creaturam.

Debes o domine effundere irā tuā Quia israeliticum populum. p̄o magna p̄te crudeliter consumpserunt sicut cibus cōsumitur. et ciuitates iudee desolauerunt et destruxerunt

Cōfiteor domine nostra peccata meruisse ista flagella sed deprecor pietatem tuam Ne memineris ad puniendum iniquitatum nostrarum antiquarum nō tantū nouiter factaꝝ sed quas a patribus accepimus cito p̄ueniant nos misericordie tue ne in toto absorbeamur per desperatiōz quia omnib⁹ adminiculis pauperes facti sumus nimis

Adiuua nos deus qui in tribulationibus semper solitus es saluare nos et ꝓpter gloriam et honorem nominis tui domine libera nos nō ꝓpter meritum nr̄m. et propicius esto peccatis nostris ꝓpter nomen tuum. id est ꝓpter tuā bonitatē non ꝓpter nostram iusticiam

Adiuua nos deo Ne forte dicant inter gentiles vbi est deus eorum quasi dicerent vel non est: vel si est: est tam parui momenti q̄ non potest suos adiuuare. ⁊ vindicta fiēda in eis ita cito fiat vt omnes nationes. i. gētes intelligant deū in eos se vlcisci ⁊ etiā nos oculis nostris videam⁹ // Ultio sanguinis seruorum tuorum qui effusus est introeat in cōspectu tuo: et gemit⁹ ꝓpeditorum. id ē eoꝝ q̄ captiui tenēt vt liberētur

Secundum magnitudinem potentie tue: filios. i. imitatores eorum q̄ ꝓ veritatis defensione occidūtur. s. virtutes defensores posside ⁊ custodi ne aliq tribulationis asperitate possint reuocari

Et redde vicinis nr̄is philistheis ⁊ aliis natiōib⁹ i circuitu iude positis vindictā p̄fectā ⁊ vltiōz plenā

que septenario numero designatur. in sinu eorum. id est. in anima: ad quō te moueat improperium quod exprobrauerunt tibi domine attribuētes impotētie tue captiuitatem nostram

Nos autē populꝰ tuꝰ et oues pascue tue: confitebimur tibi. cōfessione laudis ꝓ liberatione nr̄a. in sempiternum nō tm̄ confitebimur sed etiā annunciabimus. aliis laudem tuaz q̄dm aliqua generatio erit

¶ Psalmus. LXXIX. in quo monet nos in melius ꝓmutari et ad Christum dirigi

QVI deus qui es rex cuius arbitrio ⁊ creata sunt ⁊ administrātur vniuersa: rex dico specialiter israel. id est. eoꝝ qui te puro corde cōspiciunt: intende desiderio ⁊ petitioni sanctoꝝ q̄ aduentū tuū desiderāt qui deducis ꝓ apostolos populum credentē de gentibꝰ significatum ꝓ Joseph ad caulas dei tanq̄ oues ad pascua

¶ Qui sedes super illas sublimes potestates celorum appare in mundo forma nr̄e mortalitatis assumpta videāt te populi qui p istas tres tribꝰ effraim bēiamin et manasse designātur

¶ Excita potentiam tuam et veni. id est. manifesta in filio q̄ est virtus tua ꝓ incarnationē eius. vt saluos facias nos. de potestate diaboli.

¶ Deus virtutuz conuerte nos auersos a te: aliter nō cōuertemur: nisi tu facias qui solus potens es. q̄ vult vniuersa cōpleri. et ostende filium tuuz et salui erimus

¶ Domine deus virtutum celestium quousqz iratum te ostendes mihi seruo tuo: ad te oranti differendo mittere filiū ꝓ cuiꝰ aduentu totiens te rogaui

Quousqz Cibabis nos pane lacrimarum. id est. ꝓmittes nos affligi tot tribulationibꝰ ⁊ doloribꝰ lacrimosis. quia vir sanctus ipis suis lacrimis pascitur et reficitur sciens tribulationem quā patitur vel ꝓpter exercitium vel ꝓpter remissiōz peccatoꝝ dari sequitur: potum dabis nobis in lacrimis que ratione predicta sanctis viris sunt potus et refectō que lacrime erunt in mēsura scz quales sustinere possumus quia omnipotēs deus consulens fragilitati nostre modificat et quadam mensura tēperat flagella sua

Posuisti nos in contradictionem gentibus vicinis nostris quia nobis colentibus ⁊ pdicantibꝰ te deum verum cōtradicitur ab eis multitudine simulacroꝝ suorum. et inimici nostri irrident nos q̄ si frustra sperātes vt salui fiamꝰ

¶ Sed contra istos. Deus virtutum conuerte nos totos ad te vt te toto corde diligamus et ostē de presentiam filii tui et salui erimus. ipsa enī est ꝓ quā laqueos mortis euasimus: ipsa deniqz est q̄ dignis ⁊ cōfitētibus celestia regna largitur

Vineam. i. populū iudaicū quē tu excolebas sicut bonꝰ agricola vineā suā. transtuliſti ō egipto i trā ꝓmissiōis eieci sti getes. s. amorreos gebuseos ⁊ ceta et plāta sti firmif

collocando ⁊ secure habitare feciſti
¶ Dux itineris fuiſti in conſpectu eius qz in nube p̃eunte p̃ diem et in colũna ignis p̃ceunte de nocte manifeſte te eis ostẽdiſti. et plantaſti radices eius. i. p̃ncipes. ſ. moiſen ⁊ aaron ⁊ ꝓbas q̃ in cultu dei. ⁊ fide radices ⁊ fundamẽta fuerunt alioꝝ. et populꝰ ille impleuit terram ꝓmiſſionis p̃ multiplicationez plus. ¶ Vmbra eius. i. cura ⁊ ſolicitudo de eis regẽdis operuit maiores q̃ hic dicũtur montes ne p̃o ſua volũtate ipſi agerẽt ſz cure ſubditoꝝ totaliter intenderẽt. ⁊ arbuſta. id est. excremẽta huius populi. coopuit cedros dei. i. altiſſimos coꝝ p̃latos ⁊ doctores. quãto enim magis illa vinea ſiue populꝰ creſcebat: tãto maiori cura ⁊ ſolicitudine p̃lati coꝝ occupabanꝫ: ⁊ ita vinea iſta creſcẽdo coopuit omẽs ſanctos ꝓphetaſ ⁊ patriarchas cura ⁊ ſolicitudine ¶ Et extendit hec vinea palmites ſuos. i. filios ſuos a hieruſalem vſqz ad mare mediterraneñſe quo terminatur regnũ iude et vſqz ad flumen iordanis. propagines eius filios filiorũ.

¶ O dñe cũ tot bñficia ꝓtuleris illi pplo Ut quid ergo deſtruxiſti maceriam eius. i. cuſtodiã angelicaz qua eã vallaueras: ſubtraxiſti ꝓtectionẽ eiꝰ ⁊ expoſuiſti eã gẽtibus vindemiant eam ſpoliãdo: diripiendo: ⁊ ꝓculcãt omnes gentes que iuxta eum ſunt
Exterminauit extra terminos patrie ſue eiecit eaz captiuãdo aper ſcz veſpaſianus: immundus foꝛtis egreſſus de ſilua gẽtilitatis q̃ ſingularis. id ẽ. ſuꝑbus ferus iudeis depaſtus eſt eam. id est. totaliter conſumpſit

O dñe deus virtutum q̃uis exterminata ſit vinea ⁊ ꝓſumpta ꝓ maiori pte vt tñ reliq̃e ſalue fiant conuertere ab ira tua. ⁊ ꝓpiciare ei de celo: et vide indulgẽdo ei. et viſita mittẽdo filiũ tuũ q̃ ſanet eã egrotantem
Et ne pereat vinea ex toto. Perfice eam in fide filii tui quã inchoaſti in vmbra legali quam plantauit dextera tua ꝓpiciatio tua: ⁊ p̃fice eã ſuper fidem filii tui confirmaſti tibi. i. tuũ eſſe filium naturalẽ oſtendiſti dicens: hic eſt filius meus dilectꝰ in quo mihi bene cõplacui.

Qui igne ipietatis vel cupiditatis. Succenſi ⁊ occultis iniq̃tatibus. ſuffoſſi ex eadẽ gente in chriſtum credere noluerũt ab increpatione terribili in die iudicii: vultus tui. id est. filii tui peribunt

¶ Quia tam diu mali erimus donec ſaluator adueniat: ideo. Fiat manus tua. id est. operatio tua oſtendatur potentia ſuper virum id ẽ. chriſtum qui ad dexteram ſedet et ſuper filium hominis ſcz virginis ſcz eundem chriſtũ qui ita eſt filius dei vt etiam ſit filius virginis quem confirmaſti tibi. ſupra ẽ expoſitum
Hoc fac vt oraui. Et non diſcedimus per auerſionẽ a fide vltra qui p̃ius diſceſſimus ⁊ viuificabis nos. vita gratie in p̃ſenti. et glorie in futuro. et nomen tuum inuocabimus. illud ſcilicet nomẽ q̃ deꝰ p̃ appellaris: inuocabimꝰ edoceti a filio tuo q̃ iſtitutõe ſalutari noſ

docuit sic orare: pater nr̄ et cetera

Bñe deus virtutum conuer/te nos ad te perfecte diligendum. ostende faciem tuam p aptā vi sionem et salui erimus qz i clara visione dei z pfecta fruitione ꝓsistit eterna salus nostra.

¶ Psalmus. LXXX. in quo monet vt contemptis terre nis ad celestia mente ascen damus.

¶ Vox ecclesie: o fideles

Exultate cordis ō uotiōe deo qui nos iu/uat in oībus pssuris no stris: iubilate inexplicabili leticia. deo populi fideles designati p Ja cob qui fuit ver⁹ cultor dei

¶ Et vt possitis exultare z iubilare Sumite sequētia instrumēta musi calia scz psalmum. i. bonā opatōz et date deo timpanum. i. laudez cū vre carnis mortificatiōe. et bis duob⁹ adiūgat psalteriuz iocun dum cuz cithara. i. deuota oratō Buccinate. i. annūciate aliis lau dez alta voce. in insigni festo tu barum. s. in innouatiōe vri q̄ per se ptiformē grāz spūssācti fit. i. preco niali voce cantate cū noue rege nerationis gaudia fueritis ꝓsecuti. q̄ vobis debet esse magn̄ solēnitas.

¶ Ideo buccinate in pdicta solēnita te. Quia preceptum est in isra el. illis ad litterā nobis spūaliter: z si negligitis timendū ē vob qz iudi cium est deo Jacob. pceptū enī illud datū est p eū q̄ est futur⁹ iudex

¶ Illud pceptū. i. legem posuit dñs in populo iudeorum desi gnato hic p ioseph cito p⁹ exitū de egipto q̄ lex esset illi testimoni um q̄d esset faciendū et quid timen dum: vnde seq̄tur. cum ille popu/lus exiret de egipto: linguam quam non nouerat audiuit. i. legem. Amouit domin⁹ dorsuz populi israelitici ab onerib⁹ luti z lateris quibus pmebatur in captiui tate egipti. cuius populi manus fermierunt in cophino. cogebā tur eni instrumētis portare fimuz et feces de ciuitatibus

Propheta in psona dei recolētis be neficia pstita populo israel vt graui or estimetur eius offensa dicit:.

In tribulatione dure seruitutis tue inuocasti me vt liberarē te et liberaui te de captiuitate educēdo et exaudiui te i abscondito an/gustie tue et tempestatis quā/do scz audiētibus egiptiis ad me ge mere nō audebas. et etiam proba ui te apud aquam contradicti onis vbi de potentia mea. i. bonita te te reperi dubitantem

¶ Hec bona omnia feci tibi et ideo. Audi o populē me⁹ et intelli/ge et testis ero veritatis ꝓtra te si legem meā trāsgressus fueris is/rael si audieris me obtēperādo pceptis meis non erit i te de⁹ re cens. de⁹ nr̄ nūq̄ fuit recēs nec no⁹ uus nec in tpe fact⁹ sz antiq̄ssim⁹ sp ab eterno z i eternū nec adorabis deus alienus q̄ noīe z nō essentia siue natura sit deus

Nō adorabis dico deū alienū. qm̄ Ego sum dominus de⁹ tuus qui eduxi te de terra egipti z n̄ ali⁹ dilata os tuum ad petendum ti bi vtilia. et implebo desideriuz tuum.

¶ Ego sic ammonui eos. ⁊ tamen non audiuit populꝰ q̄ meus: deberet esse ad monitionē meā et israel non intēdit mihi ingratus tot beneficiis.

Et qz attēdere noluit ideo dimisi eos vt ꝓ suo libitu ad oēs sui cordis voluptates ferantur. ⁊ ipsi subtracta gr̄a mea. ibunt in peccatis enormib⁹ et erroꝛib⁹ ab eis nouiter inuentis.

Sic dimisi eos. sed si populus meus audisset me credēdo ⁊ ipse factꝰ verꝰ israel si in vijs meis ambulasset p̄cepta mea obseruando ¶ Pro nihilo forsitan. i. vere absq; vlla difficultate. inimicos eoꝝ humiliassem eos ad nihilū redigēdo. et sup tribulantes eos ostendissem potentiam meaz eos interficiendo

¶ Prophetа de eoꝝ eterna dānatione loquēs ait Inimici dñi. s. iudei q̄ deberēt esse amici. mentiti sunt ei. nō reddētes ꝓmissa q̄b⁹ se ad p̄cepta oīa eiꝰ impleda bonis pollicitationib⁹ obligauerūt ⁊ ideo tps punitionis eoꝝ erit in eternuz

¶ Et merito venīt damnādi. quia Deus cibauit illos ex intima medulla frumēti et saturauit eos de melle fluente de petra i rupib⁹ eni illiꝰ fre erat mel i copia

¶ Psalmus. LXXXI. in quo monet credere christuz verū deum et verum hominez esse

DEus factꝰ homo stetit in synagoga. i. quentu iudeoꝝ bonoꝝ q̄s deos dicit: iuxta morē illū q̄ dii dicunt q̄cunq; magni viri: i medio hoꝝ deoꝝ stetit xp̄c i assumpta natura ꝯm illud. medi⁹ aūt vestꝝ stetit. in medio autē diiudicat. id ē. discernit bonos ac iustos: q̄ maiestatis sue monita fideq; secuti sūt a malis

¶ Ad iudices accusans eoꝝ prauā cōsuetudinē ait: Usquequo iudicatis iniquitatem ⁊ tradicētes legi quā vobis vedetā: ꝓpbetas iniuriis afficitis q̄s vobis miserā: vsq; quo extenditis iniq̄tatē iudicii vestri q̄ iniquū iudiciū facitis sup me q̄ ꝓpter vos veni: q̄ vobis tāta bona feci: quē occidere disponitis. et vos o minores quare consentitis iniquis iudicijs maiorum: q̄re cū insanientibus insanitis:

Nolite g̃ iudicare iniquitatem. sed Judicate recte sc̄z xp̄m egenum q̄ semp terrenas facultates ꝓtēpsit: qui cū esset diues ꝓ nob factꝰ ē pauper. et pusillum q̄ sibi p̄sidiū nō q̄siuit in terra: iudicate dico vt eoz liberetis. et humilem et pauperem. i. iustū oñdite et predicate.

¶ Et vos minores qui plures estis Eripite pauperem et egenuz xp̄m sc̄z de manu maioꝝ ne ꝓmittatis eū ampliꝰ capi. et de manu inde q̄ iniuste p̄secutꝰ ē eū. liberate

¶ Ego ita monui eos sz tñ ipi Ne scierūt nō ꝓgnouerī xp̄m: ⁊ q̄re hoc qz non intellexerunt. id est. non crediderūt: scriptū est eni nisi credideritis nō intelligetis ⁊ q̄re hoc: qz in tenebris ambulant. i obscuro viciorꝝ ⁊ cecitate infidelitatis detinebant. ⁊ signū dās ꝓpha iudeis quo agnoscāt xp̄m ait: mouebuntur oīa fundamēta terre. nā in eius morte terra mota est: et petre scisse sunt

Et tamē. Ego dixi si vultis credere ⁊ mādata dei custodire dii estis pticipatione gr̄e mee. O mira dei g̃tia cū sol⁹ sit vert⁹ ⁊ substātialiter deus nō inuidet pticipiū nois sui hoibus. et filii excelsi oēs p gr̄am ⁊ adoptionē. omēs quidem q̄ sanctis iussionibus acquiescunt

Verba deflectit ad impios dicens: Vos autē impii ⁊ increduli nō eritis sicut dii viuētes vita eterna: sz morieminī sicut homīes peccatores in pctō infidelitatis: ⁊ vos maiores supbiā vr̄am in xp̃m exercētes cadetis in pfundū inferni: ita irrecupabiliter sicut vn⁹ de principibus. i. diabol⁹ q̄ de celo piect⁹ corruit ⁊ penā sue puersitatis inuenit

Vos quidē cadetis: sz tu Deus exurge de sepulcro et iudica terrenos illos iudeos. dāna eos q̄ ita te crucifixerūt: qm̄ his repulsis: tu hereditabis in oībus gentib⁹ p vna iudeor̄ gēte que tibi quondā hereditas peculiaris ex omnib⁹ mūdi natiōib⁹ fuit hereditatē accipies omnes gentes

Psalmus. LXXXII. in quo monet iustos ad patiētiam

Prophetā p̄mendens christus in maiestate magna venturum ad iudicium et admirans ait:

Domine quis similis erit tibi cū ad iudiciū in maiestate tua magno angelor̄ exercitu comitante venies: null⁹ ne taceas dare i impios sententiā: ite maledicti i ignez eternū nec aliq̄ miseratōe compescaris aut miteſcas a vindicta eor̄ sed cōp̄rime eos pena eterna. Prophetā de pſecutione antixp̃i futura loquens ait.

Ne taceas dñe dico Quoniam inimici tui antichristi mēbra tuī tuosis seditionib⁹ sonabunt ⁊ dicētes doctrinē tue ⁊ detrabēdo tibi. et qui oderunt te extollent caput sibi sc̃z antixp̃m q̄ tāta potestate gloriabitur vt se etiā deū p̃sumat dicere excelsum

Super populuz tuum christianū. maligno animo sunt consiliati ad ppli tui depssionē ⁊ nō tātū sunt ꝓsiliati: sz etiam cogitauerunt q̄s eor̄ peiorē sententiā posset dare. cogitauerūt dico nō tm̄ aduersus mediocres: sz aduersus sanctos tuos

Et exhortātes se inuicē in suo ꝓsilio Dixerunt venite et dispdam⁹ populuz christianuz de gente id ē. de mūdo. et ñ memoret nomen israel. i. nomē xp̃ianū vltra

Et oīdēs vñ erit eis tāta fiducia opandi malū dicit Quoniaz erūt multi ⁊ vnanimes. qm̄ cogitauerunt simul multi studiosi omēs in vnā p̃rauā nocēdi volūtatē ꝓcordantes dispposuerunt aduersuz te pactū firmū vt adunato studio pſequāt sanctos tuos oēsqz q̄ ab eorz errore dissentiūt ⁊ dispposuerunt ad h̄ homines terrena amantes et sanguinem sitientes. p̃rauos impios qui per habitantes in tabernaculis idumeorz et ismaelitarum designātur ꝑm eorum interp̃tationes. Prophetā cō memorat inimicos xp̃i sub vocabul̄ gentiū que ipugnauerūt israel iuxta interp̃tationes eor̄. Moab. id est.

homo abutés lege. Agar .i. homo alienus a deo. Hebal homo simulans humilitatē Amon populus turbidus furiosus. Amalech bōlimgens terrā .s. fallaciter blandiens. Philistim qui hic dicūtur alienigene. interp̄tantur cadentes potione. id est. homies ebrii diuitiis et p̄speritate seculi cuz habitantib⁹ tiruz quod interp̄tatur angustia. p̄ quod possunt intelligi possidentes et amantes terrena p̄opter que multum angustiātur: iste sunt gētes que dispposuerūt inter se fedus pugnādi cōtra gloriā nominis tui cōtra sanctos tuos et ecclesiā tuā

Et Assur qui interp̄retat̄ elat⁹ superbus et significat diabolū qui veniet cum illis malis ad p̄secutionem fideliū: et hi oēs opante in se diabolo. facti sunt in adiutoriū filiis Loth q̄ interp̄tatur declinās id est. in adiutoriū satellitib⁹ diaboli qui a veritate declinauit

Isti ita dispposuerūt p̄tra te sz tu domine. Fac illis sicut feciſti populi illis p̄secutoribus populi tui israel. scz Madian et Sisare sicut iabin quos oēs miraculose debellasti per populū tuū Israel iuxta torrē tem Ison.

Disperierunt iuxta fontē Endor et facti sunt vt sterc⁹ terre. q̄ eorū cadauera cōputruerunt. q̄ remāserūt insepulta sup̄ terrā

Pone prosterne et dispperge p̄incipes inimicoruz populi christiani sicut Oreb et zeb et zebee et Salmana quos etiaz miraculose debellasti p̄ gedeonē et trecentos viros cum eo

Depone etiā domine oēs p̄ncipes eor̄. Qui dixerunt ore et opere possideamus sanctuariuz dei id ē. populū sanctū dei et hereditatē

Deus meus pone illos vt rotam vt in infernū celerrimo cursu deuoluātur et sicut stipulam ante faciem venti. vt sicut stipula omni vēto circūfertur ita illi vbiq̄z dispergantur.

Preterea mala sentiāt in p̄senti i alia vero vita. Sicut ignis qui comburit siluam ex magna potētia. et sicut flamma comburēs montes ex ardori vehemētia. ita persequeris illos i tempesta te tua. id est. in iudicio quod subito quasi tempestas veniet. et in die vindicte tue ostendes te eis iratum penā eternā eis inferēdo

Propheta post̄ petiit damnationem maloz̄ modo petit cōuersionez saluandoz̄ dicens: Imple facies eorum. s. p̄secutoz̄ q̄ p̄euisi sūt ad salutem. ignominia. i. fac eos sibi et aliis ignominiosos videri vt erubescant de peccatis. et sic querēt nomen tuum dñe. vt fiāt christiani qui ante erant obstinati

De mal' obstiatis q̄ querti nolūt ait Erubescant de turpitatib⁹ suis. et conturbentur de penis duraturis. in seculuz seculi et confundantur in aīa et corpe et pereant eternis tormētis

Ut tūc saltim cognoscant p̄ experientiaz pene inflicte. q̄ conuenit tibi veraciter hoc nomen dñs. id ē. magnitudinē tue potētie cognoscāt etiā q̄ tu sol⁹ altissimus super oēs terrenos q̄ potēs es cōuersis p̄cere et obstinatos eterna vltione damnare.

Psalm⁹ .LXXXXIII. in quo monet ad amorē eternorum

Propheta in persona ecclesie ad supernā hierusalem peruenire cupientis ait

QVam id est. valde amabilis patria celestis O quam desiderata tabernacula tua. valde pretiose: speciose: et lucidissime sunt mansiones tue .o domine angelorū .concupiscit anima itrare i atria tua. et languet. p̄ desiderio qō actu nō ingreditur

Anima mea et caro mea exultauerunt de spe peruenendi . ad deum viuum

Etenim dñe : si passer querit sibi domum in qua p̄maneat . et turtur sibi nidum querit: vbi reponat pullos suos: quāto magis homo rōis capax debet q̄rere locuz vbi ppetuo quiescat q̄ nō est ali⁹ nisi tu deus in quo solo pōt quiescere cor humanum.

Quid⁹ aūt quē ꝯcupisco inuenire sunt. Altaria tua dñe virtutuz māsiones tuorū sanctorū vbi iugiter tibi offerent sacrificia laudis . rex meus. q̄ me regis in via euntez ad illa altaria. et deus meus qui me ad hoc creasti. Nec mirū si cor meuz et caro mea exultāt de hoc quomā.

Beati qui habitant in domo tua celesti domine in secula seculorum laudabunt te. quia incomprehensibilis pulcritudo diuinitatis sanctis tuis p̄ns semper erit

Ostendit quo auxilio p̄ueniatur ad domum dei dicens:

Beatus vir spe in hac vita est : qui habet auxiliuz a te. q̄ alias nō potest: cū beatitudo illa omnē excedat creatā facultatē p̄ qō auxiliū gratie tue ascēsiones disponit in corde suo virtutib⁹ .q̄b⁹ tāq̄ gradibus virtutū ad domū celestem ascendere mereat. disponit: dico i valle lacrimaruz p̄ peccatis. loc⁹ q̄ deus boi ad merendū instituit

Etenim talib⁹ dabit benedictionem suam Christ⁹ legis euāgelice lator et isti ibunt de virtute in virtutē. semp̄ p̄ficiēdo i augmēto gr̄e donec p̄ueniant ad vitā eternam q̄ cōsistit in plena visione dei sanctorum suorum

Propheta orat in p̄sona fideliuz associari beatis dicens:

Domine deus virtutuz exaudi oratiōnē meam dādo mihi illas virtutes p̄ quas ascenditur ad te videndū. cito percipe orationem meam o deus Jacob

O dñe de⁹ pater. Protector noster aspice ad p̄ces nostras acceptando eas: et si nō p̄pter nos saltē respectu meritorū filii tui qui est imago tua.

Ideo o dñe deus cupio p̄uenire in domū tuā Quia melior est dies illa. que vna est p̄ma et eterna cui nunq̄ succedūt tenebre i atrijs tuis in habitatione celesti. super milia annorum transeuntium.

Et vt ad illa atria merear admitti.

Elegi abiectus esse in humilitate viuere hic in ecclesia militāte : q̄ diuitijs et honorib⁹ huius seculi abundare inter peccatores

Hoc aūt ideo elegi. Quoniam misericordiam et veritatem diligit deus : misericordiam peccata

condonādo: veritatē veraciter adimplēdo qō ꝓmisit sanctis suis .s. gratiam in pñti et gloriam in futuro

¶ Dabit quidē veraciter suis suis gratiā ⁊ gloriam. qñ Non ꝓhibit bonis gr̄e ⁊ gl'ie eos qui ambulant ⁊ ꝓseuerāt in innocētia. talis nō potest ꝓuari muneribꝰ dei, qui iam hic dona beate conuersatiōis accepit. ⁊ ideo domine deus virtutum beatus homo qui sperat in te nō in rebus seculi transitorius ⁊ caducis

¶ Psalmꝰ. LXXXIIII. ī quo monet per fidem accedere ad christum vt habeatur eius benedictio.

¶ Prophetа prenidēs futura quasi preterita ꝓpter certitudinem narrans ait: Bñe pater qui quondam maledixisti terram ꝓpter peccatuz primi hominis: modo

Benedixisti recipientem aduentū filii tui ī fide ꝑ quē auertisti peccatum ꝑ qō humanū genꝰ captiuuz tenebatur a diabolo

Auertisti captiuitatē q̄ Remisisti iniquitatem plebis tue propter quā fuerat captiua ꝑ fontez baptismatis et cooperuisti omnia peccata eorum vt amplius nō veniant in cōspectu tuo pumēda

Vere remisisti q̄ o dñe Omnem iram tuā qua humano generi iratus erat mitigasti in aduētu filii tui ⁊ ita mitigasti q̄ auersus es ab ira indignationis tue.

Prophetа qō dixerat fiendum orat vt fiat dicēs o deus ꝙ nos ꝑ filiū tuum saluare disponis

Conuerte nos ad fidem filii tui et auerte iram tuam a nobis. quā habes ꝓpter peccatū ꝓmi hois

¶ Auerte. ⁊ auertes irā tuā. quia Nunquid in eternum irasceris nobis certe nō: cū ꝓcere et misereri sit ꝓprium tibi. aut extēdes iram tuam ꝑ omnes generationes succedentes: certe non q̄ placabilis eris in generatione xp̄i

Nō extendes irā tuā sed Tu deꝰ conuersus ab ira vivificabis nos spūaliter per aduentum filii tui. et plebs tua vivificata letabitur ī te secura de eterna beatitudine.

Et vt hoc cito fiat Ostende nobis domine misericordiaz tuam mittēdo nobis filiū tuū in carne visibilem. et da nobis salutare tuum quasi amplectendū quasi possidendū quasi munere eterne glorie ꝑfruendū: da vt cū in mente nr̄a celesti dono recipitur: nullis tēptationibus auferatur

Prophetа quasi petitiōis sue compos dicit: Audiam attente quid loquatur in me deus meꝰ ꝑ interna reuelationem. ⁊ audiuit q̄ loquitur pacem annūciabit mihi filiuz suū qui est pax nostra nō ad oēs loquitur pacem sed in plebez suam scz in sanctos ꝙ dño ꝓbabili cōuersatione placerūt

Hico in plebē suā. i. Super sanctos suos et sup eos oēs qui de omni gente conuertuntur ad Christum

Licet xp̄s pacē locutur⁹ sit sup oēs ꝙ cōuertent ad eū Verumtamen ꝓpe iudeos. qui soli inter alias gētes timere dicebātur deum

quia legē eius receperāt: xps nascetur ⁊ misteriū redemptiōis humane pficiet vt terra nostre promissionis hanc gloriam habeat q̄ i ea ex gēte sua saluator nat⁹ sit ⁊ pacez in omēs fuerit locutus

¶ Misericordia et vitas simul conuenerunt in aduentu christi: misericordia q̄ filius dei assumpsit carnē: veritas q̄ impleta est promissio facta patrib⁹ veteris testamēti de incarnatione filii dei et xpo p suā passionē satisfaciēte p nobis. iusticia et pax concordiam fecerunt

¶ Ideo quenerūt misericordia ⁊ veritas ⁊ iusticia ⁊ pax cōcordiaz fecerunt q̄ Veritas .i. christ⁹ de terra orta est .id ē. ex Maria virgine verbū caro factū est et iusticia de celo prospexit q̄n būano generi periclitanti filius dei mirabili dispensatione subuenit. vñ sequitur

Etenim dñs dabit benignitatem .i. gratiā inspirantē p christum et facultas liberi arbitrii nostri aspersa illa benignitate dabit fructum suum .i. bona opa

¶ Licet de⁹ dicatur ⁊ sit benignus. Iusticia tamē ante eum ambulabit parās ei viā: prima iusticia hominis est vt puniat se malū ⁊ faciat se bonū. ⁊ hec est via dei vt veiat ad eū ⁊ sit in corde eis ponet in via. sic parata vestigia sue imitationis deus

¶ Psalmus. LXXXV. in quo monet ad orationem

¶ Christus ex forma serui ad patrem ait:

Inclina ad me aurem clementie tue et exaudi me vt desideria mea cōpleantur: inclina dico quoniam inops ab alio nō habēs opē et pauper me sum ex pte humanitatis loquit̄ . q̄ ex se nihil habere potest nisi qō largitate diuinitatis accepit.

¶ In hoc exaudi me p̄ Custodi animam meam ⁊ meoz ab omnibus scandalis contra insidiatores. quoniam sanctus sum in me et mei etiā sunt sanctificati in baptismo saluum me fac q̄ ex obediētia tua formā serui accepi ⁊ meos q̄ tibi vnanimiter seruiūt deus me⁹ sperantem in te.

Miserere mei dñe quoniam ad te clamaui pseuerāter ⁊ instanter letifica animam serui tui. q̄ multis amaritudinib⁹ cōtristatur liberādo me ab eis quoniaz aiam meam leuaui p deuotionē ⁊ ardētem amorē nō deorsuz declinaui ad terrā sed leuaui ad te vbi est va letitia ⁊ sine fine securitas

¶ Ideo animā meam leuaui ad te: Quoniaz tu dñe suauis es. q̄ post amaritudinē hui⁹ seculi dulcis es ad te recurrētibus mitis q̄ diu sustines peccatores et copiosus in misericordia q̄ licet sint innumerosa nr̄a peccata multo abundātioz est tua pietas q̄ tot relaxat offensas omnibus inuocantib⁹ te

Ideo Auribus pcipe oratione meaz: et intēde voci deprecationis mee vādo effectū oratiōis mee quā p me ⁊ meis fundo

Tempe tribulationis mee clamam ad te licet eni omni tpe de⁹ sit exorādus: enixi⁹ tñ in tribulatiōe est invocādus q̄ exaudisti me. p tua clemētia pteritis temporibus i

aliis meis ꝑcibus.

Quoniam clamabo ad te quia o dñe.

Non est similis tui in dijs.i.ī potestatib⁹ hui⁹ seculi siue in celestibus creaturis. scz nec in nobilitate substātie nec in magnitudine potentie nec in magnificētia admirabiliū operum tuoruz ⁊ generaliter nō est q̄ similis sit tui ad quē clamare potuissez tu me statim liberare potes ꝑ tua volūtate.

Vere nō est aliq̄s similis tui.qm̄.

Omnes gentes.i.aliqui ō omni gente venient ꝑ fidē de cultu suo ad tuum cultuz te adorātes ⁊ venerātes et glorificabunt nomē tuum.i.glorioſum ꝑdicabūt.

Vere nō est tibi similis Quoniaz magnus es tu cui potestati nulla tenus valet aliq̄d ꝓpari q̄ nulla mutabilitate cōuertitur: sz sp in natura sue gl'a ꝑseuerat et faciens mirabilia tu es deus solus q̄ ⁊ si alii faciūt tua vtute faciūt ⁊ ꝑ te faciūt

Oratur ꝑ mēbris Deduc me domine.i.meos in viam māda toruz tuoruz q̄ via iusta ⁊ sācta est.⁊ positus in ea ingrediar ī veritate tua ꝑficiēdo de virtute i virtutem letetur coz meuz de spe remuneratiōis semp tamen timeat nomen tuuz timore casto.

Quō si feceris nō ero ingratus.qm̄

Confiteboz tibi confessione laudis in toto coꝛde meo :et glorificabo nomen tuū in eternuz.

Quia misericordia tua magna est sup meos. q̄ maioz dici nō potest et eruisti animam meam.i.meoꝝ .ex infernali damnatione.

Christus ex ꝑsona serui de passione loquēs ait: O deus iniqui.id est. iudei.insurrexerunt super me volētes me cōꝑcēdere ⁊ nō solū in iq̄ inferiores sz etiam synagoga potentium iudeoruz quesierunt animaz meam vt me interficerent et non posuerunt te in conspectu suo.i.oblīti sūt tui.

Ipsi ita Et tu dñe deus miserator qz singulis creaturis misericordiā faciēs misericors qz semp pia est ipsa natura diuinitatis patiens qz peccatores sustinet ⁊ ad votum cōuersionis inuitat .et multe misericordie qz pctā indulget .et verax implēdo ꝓmissa

Respice in me hominē et miserere mei celerrima resurrectione subueniēdo da potestatē iudicij mihi innocēti sup oēm creaturaz et saluum fac filium beate Marie q̄ dixit ecce ancilla domini

Fac mecuz.i.imple in me signuz Jone ꝓphete vt sicut ille stetit in vētre ceti trib⁹ dieb⁹ ⁊ tribus noctib⁹. sic ego tm̄ sim in coꝛde terre qō resurrectionis signū erit in bonum. quia ꝑ illud declarabitur virt⁹ tua. spes credentiū cōfirmabitur.et inimici qui me oderunt videntes me resurgere confundētur intelligētes se male egisse .et quoniam tu domine adiuuisti me in certamine et consolatus es me. resuscitando me a mortuis.

Psalm⁹.LXXXVI.in quo monet toto coꝛde aspirare ad celestem hierusalem

Prophetа in laudez ecclesie ꝓrumpens sub noīe ciuitatis ꝓmendat eum primo a fundamentis dicens

Fundamēta eius. s. ecclesie in montibus sanctis scz ppbetis et apostolis qui post Christū qui est principale fundamentum: fundauerunt ecclesiaz in fide Christi: qui apostoli dicunt etiā montes propter altitudinē virtutū / Secūdo cōmēdat ecclesiā a portis scz sacramētis ecclesie dicens: diligit dominus portas sion. id ē. ecclesie sacramēta. super omnia figuratiua et cerimonialia cultus veteris testamenti / Tertio cōmendat ecclesiam a celebritate fame dicēs: Gloriosa dicta sunt p ppbetas nō de illa figurali que cecidit sz de te ciuitas dei / Quarto cōmendat eam a multitudine ciuiū cū in psona christi ait:

Memor ero ñ tantū populi iudeorum sed omniū gentiū p Raab et Babilon designataz vt euocētur ad me z hoc mediantib⁹ scientib⁹ me. id est. apostolis quib⁹ pceptum fuit cūctis gētibus pdicare

Quoz pdicatione cōuerse sunt gentes. Tirus scz et populus ethiopum: horuz multi fuerunt recepti in ecclesia in xpm credentes ex qbus ipsa ciuitas dei est pstructa

¶ Hunquid sinagoge poterit ꝟ gloriosū psuaderi q⁹ homo nat⁹ est in ea qui saluabit eam et ipse idem est qui fundauit eam in ñtum deus qui est altissimus

Certe sic psuaderi potest z tanq̄ verissimum pdicari. qm̄ Dominus qui mentiri nō potest. narrauit in scripturis ppbetarum que credite sunt populo iudeoz q⁹ christus verus deus erat z ver⁹ homo: ꝟ etiam narrauit in scripturis apostolorum qui principes ecclesiarū fuerunt / Quinto cōmendat eā ppheta a beatitudine supna incōprehensibili ad quam sumenda est post iudicium.

O sion superna Omnes qui ī te habitant iocundi sunt et vere letantur quia gaudiū z letitia inuenientur in te vbi felicitas pfecta. et iocūditas cōsummata

¶ Psalmus. LXXXVII.

¶ Christus ex forma serui ad patrem orans ait

Domine deus auctor salutis mee. id ē immunitatis mee a peccato omni tempe clamauī coram te. i. attēte z pseuerāter

Et quia ita clamaui Sit accepta conspectu tuo oratio mea z a te sit exaudita p effectum

Opus est vt me exaudias Quoniam repleta est anima malis. i. doloribus: anxietatibus: vnde ipse dicit: tristis est anima mea vsq ad mortem. et anima mea in inferno appropinquauit. duz trador ad mortem.

Estimatus sum cum descendentibus in lacum: inferni: putauerūt enī iudei me peccatorē vnū de illis qui necessario z inuiti descēdunt in pfundum inferni estimat⁹ sum etiam ab eis sicut homo simpliciter sine adiutorio cum tamē inter mortuos essem liber a coactione z liber ab oī pctō.

Estimatus etiam suz ab eis Sicut alij vulnerati dormiētes sōno

mortis in sepulcris:quorum ñ est memoria amplius vt ad bonum resurgant et ipsi qui talez me existimauerunt repulsi sunt o deus a protectione tua qui me sine adiutorio tuo esse putauerunt

Posuerunt me reputatione sua. in lacu inferiori.putauerunt enim me dignum qui in talé deberé descé dere locum.et in tenebris et vmbra mortis.id est.in tenebris obliuionis derelictum qué nemo reqreret:nemo saluaret estimauerunt me posuisse.

Arbitrati sunt iudei q Sup me confirmatus esset furor tuus credentes q ex ira tua ad passionis pericula peruenissem et amplissimas indignationes tuas.putant te induxisse super me cum me ptuleris crucifigi

Quomodo auté amici eius in passione sua se babuerunt dicit:Longe feci sti eos quibus not? eram. scz discipulos qui me relicto fugert posuerunt iudei me abominationem sibi ita vt nomen meū nolent audire.

Traditus sum a proditore discipulo et non egrediebar ad vindictam.ostendédo potentiaz diuinitatis mee.et oculi mei id est.apostoli infirmati sunt.ita vt Petr? negaret z alii fugerét:et boc p inopia veri luminis z intelligentie scripturarum sacraz .q dicebant oportere pati cbristum z resurgere a mortuis

Clamaui ad te domine i cruce bely bely z cetera sic tradidi spiritum operationes autem mee expandi per charitaté ad te ad tuam semp referédo voluntaté

Ostendit quibus nō ꝓsunt opa sua dicens: Nunquid mortuis corde z obstinatis in malo facies mirabilia certe non quia credere nolunt aut medici suscitabunt mortuos et illi confitebuntur tibi: cōfessione laudis:certe nō.

Nunquid narrabit aliquis.q̄ diu anima sua mortua peccatis iacz in sepulcro corporis sui misericordiam tuam qua relaxātur peccata:certe nō.et veritatem tuaz narrabit qui inter pditos computatur:

Nunquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua.id est.i peccatoribus obstinatis tenebris ignorantie z erroz obtenebratis:certe ñ impediéte boc eoz malicia: ptermittentes eni deum sapiétie lumina perdiderunt .et iusticia tua non coletur p reprobos homies .qui iniquitatum suarū merito obliti sunt deum.

Et ego ad te clamaui qui potés es mortuos resuscitare mane oratio mea preueniet te q matutina resurrectione me clarificabis.

Ut quid domine repellis orationem meam :auertis faciez tuam a me vt trāseat calix iste.

Ego p tui obediétia a tempore carnis assumpte Paup sum et in laboribus a iuuentute mea exaltatus in cruce humiliatus in sepulcro:et conturbatus in morte.

In me transierunt afflictiones tue quas tua voluntate non mea culpa patior:transierunt dicor non perstiterūt et terrores indignationis tue contra humanum gen? conturbauerūt infirmitaté

carnis mee quoniã ex obediẽtia tua languores eorũ ego tuli ⁊ dolores eox ego portaui.

Circumdederunt me iudei inundantia grauiũ persecutionũ. circumdederunt me simul pharisei cum sacerdotibus Pilatus cum principib⁹ et populis.

Elongasti a me amicum cetũ apostolox et proximum qui mihi aliquam faceret misericordiã et notos meos a miseria. mea ita vt nullus auxiliũ ferre mihi posset

Psalmus .LXXXVIII. in quo monet vt spez non in nobis sed in deo ponamus.

Eox prophete

Misericordias domini in eternuz cantabo eas scz quibus boiez peccato mortuũ visitare dignat⁹ est per filium suum

Propheta: misericordias dñi cãtabo de reparatione humani generis. que eterna stabilitate consistũt et petuis sunt celebrãde pconis. fecit enim mirabilẽ in humano genere pietatem vt quod perierat requireret et vulnerata sanaret.

In generatione iudeox et in generatione gentiũ annunciabo completionẽ promissionuz suarum in ore meo in quo fit cõfessio ad salutem.

Cantabo securus misericordias Quoniam tu dixisti mihi p reuelationẽ spiritussancti q in eternuz misericordia edificabitur remissio peccatorum edificatur duz corruerint vicia ⁊ plantabũt virtutes. ista misericordia nunq̃ destruit̃ sed semp viget semp augetur p apostolos qui celi dicũtur veritas tua predicabitur et exponetur

Item dixisti Disposui ordinatui pactum non cum omnibus: sed cum electis meis euangelicis vt acquisitos per gratiam dei populos vel doceant vel informent. iuraui christo qui ex semine dauid carnez assumpsit vsqz in eternum preparabo semen tuum imitatores tue iusticie preparabo ad eternaz et semper mansurã felicitatẽ.

Et continuabo regnum tuuz. quo regas in populo fideliũ in omnem generationẽ futuram

Et sicut dixisti ita cõplebitur. vnde Confitebuntur celi. id est. apostoli mirabilia tua que preparasti in redemptione humani generis. sanando omnes infirmos et veritatem tuam. id est. adimpletionẽ promissionũ tuax in ecclesia sanctoruz in qua sola sacramẽta fidei prophetax archana cuz deuotione suscipiũtur ⁊ eox veritas amatur ⁊ colitur.

Securus te laudabo Quoniam quis in prophetis qui nubes dicuntur aut de numero alioz sanctorum equabitur in potẽtia. domino nullus autem similis erit domino in substãtia in filijs dei. scz in angelis et aliis sanctis viris: qui sunt filii dei per adoptionẽ. nullus profecto vnigenito filio dei potest per equalitatem assimilari: quoniam ille in omnibus ad pfectionez pertinentibus in infinitum excellentioz est vniuersis.

Vere nullus equabitur domino qm̃ ipse est de⁹ Qui cũ pre ⁊ spũsancto

glorificatur a sanctorum angelorum collegio magnus potentia. cuius magnitudinis nō est finis terribilis. id est. metuendus ꝓpter iudicium quod facturus est. ipse dico existens: super omnes qui in circuitu eius ei assistunt excelsus et reuerendus per quē omnes cognoscuntur esse glorioſi. vnde sequitur:

Domine deus virtutum celestium quis similis tui null⁹ vtiq; tu enim potens es ex te solo: nec aliquis habet potentiam nisi per te et claritas tue lucis expansa est super omēs qui in circuitu tuo sunt q̄ oēs tua veritate illuminant

Vere tu potens es. quia Tu dominaris potestati maris ⁊ cetera non tantū ad litteram: sed etiam dominaris potestati huius seculi qō dicitur mare. et procellas seditionum et persecutionum q̄bus seuiunt in seruos tuos tu mitigas ne tantum possint grassari quantuz volunt: licet non prorsus semper auferas: sed relinquas pro parte ad seruorum probationē

In hoc etiam apparet tua potentia deus q̄ Humiliasti deiecisti ō celo in hanc aeris densissimam grassitatem diabolum qui singulariter superbus est sicut vulneratum. vulneratus quidem fuit quādo splē dore dignitatis qua prius nituit priuatus de celo corruit et hoc in brachio virtutis tue in quo dispersi sunt inimici in omnes gētes.

Bene autem hec omnia facere potuisti. quoniam

Tui sunt celi et tua est terra vniuersa: orbem terre et plenitudinem eius tu fundasti: aquilonem et mare tu creasti. p aquilonem qui frigidus vent⁹ est intelligitur diabolus qui dixit: ponam sedem meam ab aquilone ⁊ ero similis altissimo: ⁊ per mare iniquas potestates que contra domini mandata sacrilegis voluntatibus erigūtur.

Et quia ita potens es Thabor et hermon qui sunt montes syrie. id est. duo populi designati per eos scz populus iudeorum. ad quos primo venit lumen diuine cognitionis. qō interpretatur thabor. et popul⁹ gentium qui primo erant in anathemate: quod interpretatur hermon. erāt alieni et separati a te conuersi ad te exultabunt in nomine tuo gaudentes q̄ ab eo dicuntur christiani. quia tuum brachium quo humiliasti superbum. cū potentia semper est et erit

Quare oro Firmetur manus tua contra superbos et exaltetur dextera maiestatis tue ad būliandum eos. et cōmendans christū a iusticia dicit sedes tua apparebit in iudicio parata ad faciendum iusticiam et iudiciuz ad iuste iudicandum cum manifeste sepabunt oues ab hedis.

Verūtamen anteq̄ facias iudiciuz. Precedent faciem tuam misericordia qua deles peccata. et veritas qua imples promissa beatus populus qui omnem immensam leticiam suam non in propriis viribus sed in dei cognoscitur posuisse virtute

Bene beatus est quoniam tales ambulabunt; In illuminatione

filij tui qui tuus dicitur vultus. qz per eum ipse cognosceris. et exultabunt assidue christiano nomie exaltabuntur in tua iusticia. q̃niam obtinebũt regnũ celeste p iusticiam quam tu eis dediſti.

Bene dicitur in iusticia tua exaltabuntur. Quoniam gloria virtutis eorum tu es. id est. tibi non sibi virtutem suam ascribunt z te in de reputant gloriosum vnde tibi dicunt in beneplacito filio tuo super quem bene tibi complacuit. exaltabitur. id est. excrescet fortitudo et virtus nostra

Et hoc ideo. quia Dominus assumpsit carnem nostraz dominus scilicet qui sanctificator est israel et rex noster in eternum.

¶ Unde scis hec predicta. quia

Tunc temporis assumpte carnis locutus es per revelationem sanctis tuis sicut zacharie et symeoni et anne prophetisse consolationẽ israel et dixisti: posui adiutorium hominum super filium potẽtem cuius potentia est insuperabilis quem tuis fidelibus adiutorium constituisti z ipsum natum de plebe mea iudaica exaltaui vsqz ad dexterã meã sublimãdo

¶ Dixisti etiam hoc Inueni elegi christum de semine David natum manu fortem seruum obediẽtem in quo salutem humani generis perficerem z ideo oleo sancto .i. spũsancto vnxi eum.

Ideo potens quia Verbum diuinum humanitati vnitum auxiliabitur et consolabitur. Christohominis in omnibus operib⁹ suis z passionibus et idem verbuz confirmabit eum contra aduersa vt quã pro salute mundi prius redemptor susceperat: propositam pageret passionem

Quousqz confirmabit: q̃ Nihil proficiet diabolus proteruus humanitatis inimicus contra eum: et filius iniquitatis Judas scilicz non valebit nocere ei quia licet iudas nocere ei presumpserit nullus tamen eorum peccatũ qõ iuste accusare potuissent inuenit in eo

Et ideo

Concidam a facie ipsius inimicos eius scilicet iudeos qui sepe a domino ꝓfusi discedebãt a conspectu dei: et diabolos odientes eum in fugam conuertam qui coram eo sepe fugiebant clamantes cur venisti ante temp⁹ torquere nos.

¶ Et veritas mea et misericordia mea cum ipso nihil enim diuisum est inter patrem z filiũ: virtutes enim quas habet pater habet et filius. Veritas enim pertinet ad iudicium quo iudicaturus est mundum: misericordia ad pietatem qua peccata dimittit et in noie meo. quod est deus exaltabitur fortitudo eius.

¶ Et ponam in gentibus que per mare significantur potestatẽ et dominationem eius. in vniuerso orbe dilatabo et in principibus quorum cura fluit in populuz sicut flumina in mare potentiam eius qõ tunc posuit quando ei plures ꝓncipes terre reges z impatores ꝑ fidem subdidit

Et hoc ideo quia Ipse invocauit me dicens: pater meus es tu. fm q deus et deus meus fm q homo. et suscepto2 mei ad salutem.

Ipse invocauit me pater meus es tu: et ego primogenitu3 constituam illum: excelsum p regibus terre. quia ipse rex regū et domin9 dominantiū

Quia potestas data Christo nō est tempo2alis subdit:

¶ In eternum seruabo illi mi sericordiam meam gratiam meam nihil reuocando et bis que dedi illi. et fideliter adimplebo i eo cuncta que illi pmisi

Et ponam in seculum seculi semen eius spirituale: populum sc3 christianum qui illum imitatur q semper durabit et thronum id est potestatē iudiciaria3 sicut dies celi. id est. perpetuam t immo2talē

¶ Et hoc dicit Si autem illi q debent esse filii eius. id est. Christi de reliquerint. id est. nulla ratiōe voluerint suscipere legem meam: t si illi qui debent esse filii nō ambulauerint in viis meis.

Si iustitias meas prophanauerint aliquo erro2e aut mēdacio. et mandata mea non custodierint.

Non exterminabo eos totalit3 vtendo austeritate iudicis. sed Visitabo in virga: aliqua afflictione tempo2ali zelo paterne co2rectionis iniquitates eo2um: et in verberibus peccata eo2um vt co2rigam et erudiam vt cōuertātur

¶ Misericordiam autem meam non dispergam ab eo. sc3 Christo nec membris eius: penite/ant peccato2es et nullus desperet. nec nocebo in veritate mea. quia nolo mo2tem peccato2is sed vt conuertatur t viuat

Non nocebo nec etia3 prophanabo non violabo pactum meū quod pepigi cum patribus antiquis: nec promissiones meas sed rerum fides bono2abiles faciam. et que locutus sum per prophetas meos quia sunt labia mea non facia3 irrita: sed implebo

¶ Non faciam irrita que locutus sum. quoniam

¶ Immutabiliter iura ī me sancto et non mentiar Christo eius populus christianus in eternum manebit.

¶ Et thronus eius. id est. po9pulus fidelis in quo insidet quiescit et iudicat quantum ad animas erit. sicut sol et quantum ad co2po2a p9 resurrectione3 erit sicut luna perfecta tota lucida nullam obscuritatem habens. et huius glo2ie sancto2um testis fidelis est ipse Christus in celo: cuius caro resurrexit glo2iosa: cuius glo2ie claritati p fo2mes futuri sunt omnes sancti

¶ Glo2 apostolo2um ad patrē quasi exprobrantiū ei

Tu qui promittebas et confirmabas iuramento que promisisti ista fecisti: quid est hoc: iurasti semen christi in eternum duraturum et nunc repulisti. id est. videris repulisse vsq3 ad patibulum Christum tuum t despectū dedisti et distulisti eū a glo2ia tradēdo inimicis.

ꝛ sic videtur qꝫ ꝓmisisti non sit in illo implendum.

¶ Auertisti. id est. videris auertisse pactum serui tui per quod promiseras nos secum regnare. ꝓphanasse etiam videris sanctuarium tuum promiseras enim qꝫ nō vares sanctum tuū videre corrupti onem et iam sepulcro tegitur

Destruxisse etiā videris omnes sepes eius verba legis ꝛ pphetarum quibus munieras eū posuisti nos: apostolos qui cum eo ambulabamus cum doceret turbas formidinem ita vt in sua captione fugeremus ab eo.

Diruperunt eum omēs transeuntes viam: factus est opprobrium vicinis suis: iudeis ac principibus sacerdotum qui dicebant vah qui destruis templum domini ꝛc.

Exaltasti dexteram potentiā deprimentium eum ꝛ in hac letificasti omnes inimicos ei⁹. et membroꝝ eius.

Auertisse etiam videris adiutorium gladij spiritus eius qꝛ non profecit i iudeis sermo predicationis eius: et non es ei auxiliatus in ꝑflictu passionis.

¶ Destruxisti eum ab emundatione quia videtur nihil profuisse passio eius. Unde propter ista multi non receperunt fidem eius: et aliqui a fide recepta ceciderunt quatamen purificantur ꝛ emundantur corda credentium et illos in quibus ipse Christus sedere et quiescere videbatur collisisti ad terrā in obitu eius.

Minorasti dies temporis eius. quia cito de vita abstulisti. et perfudisti eos confusione mortis

¶ Vox ecclesie succedētis apostolis

¶ Usquequo domine auertis oculos tuos a salute Christi: minꝰ ad vsqꝫ in finem ꝛ exardescet sicut ignis ira tua: non domine. sꝫ potius memorare qꝫ nulla est vite mee substantia nisi in eum quem prestolor reuerti de morte nū quid vane. id est. frustra constituisti filios hominum: certe nō sed in spe resurrectionis ꝛ supne beatitudinis collocasti: quāto ergo magis filiū tuū resuscitare debes.

Ideo dico tibi memorare quoniam alius non est qui adiuuare posset. nā

¶ Quis est homo qui viuit et non experietur mortez: et eruet animam suaꝫ de potestate inferi: certe nemo nisi ille sol⁹ qui habet vite mortisqꝫ imperiū.

¶ Propterea Vbi sunt miseri cordie tue antique domine patribus olim facte: misericordie dico complende sicut iurasti Dauid in veritate tua: sicut qꝫ semē eius in eternum manebit si christus non resuscitatur.

Non differas ergo domine resurrectionem Christi.

¶ Memor esto oppꝛobrij illati seruis tuis ab infidelibus multarum gentium exprobrantibus qꝫ in mortuum hominem et crucifixū crederent quod continui patienter. in mente mea sine murmuratione.

¶ Oppꝛobrii Quod exprobrauerunt tibi inimici tui. scilicet. iudei et pagani. memor esto ad hoc qꝫ impunitum non derelinquas.

hoc exprobrauerunt q̄ imputabant fidelibus tuis commutationem xp̄i scz q̄ homines solū adorabant hominē crucifixū z hominem qui omnino perisset

Sed prophet inquit: exprobratio ista tempalis est. z hominū insipientium. sed ¶ Dominus ē in eternuz benedictus. quod omnes sancti clamant et confirmant dicentes: amē amen.

¶ Psalmus LXXXIX. in quo monet ad contemptum veteris et ad amorē noue vite

¶ Prophet in psona ecclesie

Domine refugium factus es nobis. ad quem in omni periculo inf angustias et pressuras b9 seculi fugientes securitatē inuenimus: et hoc a generatione p̄ma iustoruz vsq ad nouissimam.

¶ Et licet ex tempe factus sis nob refugiuz. tamen prius es ¶ Antequā montes fierent. id ē. angelice creature aut terra quā videmus formaretur et orbis. id est. ipsuz firmamentum cū omnibus que continet ab eterno et in eternū semper vere es z immutabilis.

¶ Homine cum sis refugium ¶ Hec p̄cias hominem in huius mundi concupiscentiam et ambitionem terrenorum. que apud te dominū abiecta sunt z contemptibilia sz subleuet eum tua misericordia tu enim dixisti per ora ꝓphetaꝝ conuertimini filij hominum. ad me: et ego sanabo contritiones vestras.

¶ Op9 est vñe ad te conuerti cū nō sit confidendū in longa vita ¶ Quoniam omne tempus quantumcunq̄z longum eternitati tue comparatum nihil est vñ seq̄f

¶ Et sicut custodia. id est. vigilia in nocte truz aut quattuor horaruz sic sunt anni nostri q̄ apō deum nulli9 mométi reputāf

Luat homo quod meruit. q̄ ¶ Sicut herba mutatus a qualitate quaz hz i nocte i deteriorē mane orto sole ita mutaf hō i deteri9. vñ mane id est. infantia cito transit ad aliā qualitatem. ¶ Item q̄ mane. id est. i iuuentute floreat q̄ vespere decidat per mortem q̄ induretur i cadauer et arescat in puluerem.

¶ Prophet assignat causam hui9 defectus dicens:

In hūc defectū passibilitatis z mortalitatis cecidimus ¶ Quia subijcimur ire tue: vindicte tue quaz nobis inflixisti pro peccato p̄morum parentum in cui9 sententie executione cum recordamur turbati sum9 mortis timore

¶ Defecimus iuste quidem quia peccauimus z tu ¶ Posuisti iniquitates nostras vitam nostraz prauā in conspectu tuo ad puniendum seculum. id est. totus decursus vite nostre totus patet oculis tuis nec te potest latere

¶ Bene dico q̄ posuisti iniq̄tates nostras in conspectu tuo ¶ Quoniam omnes dies nostri. abbreuiati sunt et quasi defecerunt. quia ad paucitatez redacti sunt propter peccatum. et ita in ira tua vita nostra abbreuiata est plena miseria z laboribus defecit

¶ Ecce quomodo defecit. quia

Homines viuentes in annis nostris reputabuntur inanes et inutiles sicut aranea. quia sicut illa inane et vile facit opus vt vilem capiat predam. s. muscā et i hoc totam se euiscerat: similiter homies inania faciunt ⁊ multos labores cōsumunt ad hoc q̄ adipiscātur ista tēporalia: honores: diuitias: que inania sunt ⁊ caduca cito transeuntia: ⁊ in hoc viscera sua ꝓsumunt quia aliquando corpus et animā p̄dunt. et dies hominis ita breues sunt vt de cōmuni cursu. computātur in eis septuaginta.

Si autem in bene cōplexionatis q̄ vires ⁊ potentias corporis habuerint bonas. octuaginta anni in conuenienti statu cōpleti fuerit si amplius vixerint labor et dolor cum senectus sit ipse morbus et quidam languor. vnde seq̄tur

Quoniam superuenit debilitas et nature grauitas que ex misericordia dei nobis euenit: tum vt nō diu laboremus infirmitatibus ⁊ doloribus. tum vt corripiamur ab insolentiis nr̄is abstinētes

Quis nouit quis intelligere pōt. efficaciam ire tue quā exercet in his quibus hic parcis et iram tuam distinguere. quia his parcit ad penam. hos punit ad salutem: et hoc non possumus distinguere pre timore horrore enī percutimur loquendo de ira tua.

Propheta orans pro liberatiōe ait ad patrem Filium tuum per quē liberationem humani generis perficere disposuisti. sic notum fac vt eius exemplo et doctrina discāt tui magis appetere celestia q̄ terrena. eterna q̄ caduca: ⁊ sic fac notos apostolos tuos eruditos corde et sapientia celesti p̄ quos toti orbi notum faciat filiū tuū

O domine qui videris faciē tuam auertere a nobis Conuertere ali quantulum. oculos misericordie tue: nos respiciendo ⁊ mitigādo tribulationem nostrā. et deprecabilis esto super seruos tuos preces eor̄ exaudiēdo

Propheta ostendēs se exauditū quo ad statum futur̄ ait: Replebimur in eternitate misericordia tua: exultabimus in laude tua et delectabimur omnibus diebꝰ nostris in te sūma dulcedo in eternum

Quantū ad statum p̄sentez dicit: Letati sumus in diebꝰ malignis quibus nos humiliasti quia dedisti nobis potentiā ⁊ leticiā in tribulatione et in annis quibus experti sumus angustias et aduersitates.

Propheta orans vt deus parcat iudeis peccantibus et si non pro meritis saltē ꝓpter opa q̄ in eis fecit ait

Respice in seruos tuos. tui enim sunt licet peccatores et i opera tua que feciſti in eis. et dirige filios eorum vt si ipsi propter iniquitatem suam dispersi sunt: saltem filii in fine conuersi ad veniam peruenire mereantur

Et sit splendor gratie domini nostri super nos mētes nostras illuminans et opera manuum nostrarum dirige super nos. vt crescant et dirigantur ad celestia et opus manuum nostrarum ad vnū finē q̄ deus est dirige

Psalmus .xc. in quo monet exemplo xpi tentationes superare

Ex prophete

Qui habitat in adiutorio altissimi tota spem suā ponēs in eo qui altissimus est . protegetur in omnib⁹ ab eo vt nec illecebra male blandiētis voluptatis capiat . nec timore aduersitatis frangatur.

Dicet deo vir deuotus recognoscēs p̄tectōis beneficiū. susceptor mei infirmi ad curandū es tu : et refugium meus fugiētis a facie inimicor̄ meor̄ et sp q̄ de⁹ me⁹ est sperabo in eum . q̄ nunq̄ in aliq̄ de me p̄sumā sz semp ad deū in omni necessitate recurrā

Et hoc merito sperabo Quoniam ipse liberauit me iam de fraudibus et dolosis captionibus demonuz qui animas hominuz laqueis insidiar̄ captare desiderāt et liberauit a temptatione que fit per verba aspera puta p malorum insultationē vel per detractiones propter quas quādoq̄z quis diuertit a via dei

Proteget autē te qui speras in dño sic q̄ Scapulis suis. id est. paterna virtute sua obumbrabit tibi. ne temptationis estus te exurat : et tanq̄ gallina sub alis suis protegget te ne ab accipitre rapiaris : securus ergo sub pennis eius sperabis.

Scuto misericordie circumdabit te veritas eius que nunq̄ deficit in p̄missis ne ab ardentibus diaboli sagittis ledaris: et quia circūdabit te non timebis a diabolo qui in tenebris semp est . z denocte tāq̄ occult⁹ p̄do hoies iuadere solet

Nō timebis insuper a leui et manifesta temptatiōe que fit scientib⁹. que dicitur Sagitta volans in die non timebis a temptatione graui z occulta que dicit negocium perambulans in tenebris et a temptatione graui et apta que dicitur demonium meridianum . quia tunc viget estus maioris temptationis.

Ille qui habitat in adiutorio altissimi nō timebit ab aliquo genere tēptationis sed:o Christe Mille. id ē infiniti qui p̄sumunt se futuros in latere tuo tecum sessuros ad iudicādum cū apostolis z aliis viris perfectis cadent a latere tuo . id ē. nō deputabunt cum illis qui cōsiliarii et iudices tecum erunt et decē milia. id est. infiniti qui p̄sumūt se ponendos a dexteris. id est. inter saluatos. cadent a dextris tuis. quia a sinistris ponētur

Mille dicit a latere cadere z plures a dextris quia plures sunt illi qui p̄sumunt se saluandos q̄ qui p̄sumūt se cum Christo iudicaturos

Ad te autem in mēbris veris cuz quibus vnum es nullum taliū aliquo modo appropinquabit. q̄ et si carnem aliqua illar̄ temptationum affligat fidē nō tñ ledet

Et licet impii te p̄mittente tuos p̄sequantur. Cerunt amen nō impune quia oculis tue discretionis considerabis malum q̄ voluerunt inferre. et retributiones debite damnationis vt eis retribuas.

Jō ego tēptatiōes p̄dictas ñ timeo

Quoniam tu es spes mea i te nō in hoīe cōfido: in te bñ debeo sperare qz altissimuz posuisti refugium tuuz i quo solo securitas potest inueniri qz ipe altissimꝰ. vñ seqt

¶ Non accedat ad tuos maluz qz altissimū posuisti refugiū tuū. et flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo scz aie fideli in te sperāti quia altissimū posuisti refugium tuū

Et hoc ideo qz speranti in te auxilium diuinū ꝓmittit Angelis inqt id est. nūciis suis mandauit deꝰ pater de te o vir iuste vt custodiant te i omnibꝰ actionibꝰ tuis

¶ Angeli ministerio suo dirigent te in via. ne forte pecces in Christo

Super omnes diabolicas tēptationes his bestiaruz nominibus designatas ambulabis securus dei ope adiutus z sanctorū angelorū auxilio vallatus et ꝟculcabis leonē et draconez qz omnes diaboli temptationes subiicientur viro iusto.

Vox dei Quoniaz in me speravit vir iustus scz liberabo eum: ab omnibus angustiis protegam eum quoniaz nouit veram fidem filij mei z me ipsius patrem credidit z intellexit

Clamabit ad me orādo deuote. et ego exaudiaz euz. adimplēdo petitionē suā cuz ipso suz in tribulatione sp adiuuās: z de eadez tribulatione eripiaz euz ꝙ amplius nulla tribulatio circūdabit eū: qđ in fine cōplendum est et glorificabo eum in celo

Et erectū Longitudine dieruz. id est. eternitate vite replebo euz. et in ipa eternitate ostendaz illi. ꝙ aptam visionē meipsuz in quo salus omniuz ꝟsistit

¶ Psalmus. xci. in quo monet in hac vita laborare vt tandez exultemꝰ in eterna beatitudine.

Bonum est scz et necessariū laudare deū et te bonis opibus laudare nō ad gloriā boīs sz nomnis tui o altissime

Laus nra debet ordinari. Ad annunciandu tpe ꝓsperitatis misericordiaz tuaz. qz quicqđ ꝓsperi habemus ꝓuenit ex misericordia z gra dei. et iusticiaz tpe aduersitatis qz quicqđ aspez et aduersum nobis ꝟingit iusto dei iudicio ꝟtingi ꝓpter peccata nostra credere debemus.

¶ Sequētibꝰ instrumētis banc diuinā laudē pficere debemꝰ. In decacordo psalterio: vt cū assiduitate diuine laudis ipleamꝰ decalogū legi z adiūgamꝰ opa pietatis q̄ designātur ꝑ citharaz z b nō cū tristicia sz cuz cantico. i. hilari cord z sereno

¶ Bonū dico est te laudare Quia. o dñe delectasti me i eo qđ in me factura tua tu facis: tu enī fecisti si bñ ago: quicqđ boni in me est a te solo est et in opibus manuuz tuaruz exultabo. i. si qđ boni ago ꝺ te a quo est exultabo non in mea felicitate.

¶ Quaz magnificata sunt opa tua dñe in substātia in virtutibus et in alijs qualitatibus z intīm vt explicari non posset nimis ꝓfunde.

inscrutabiles ⁊ incōprehēsibiles sūt dispensationes sapientie tue q̄bus talia fecisti et facta gubernas

¶ Vir tamē insipiens cui nō sapit beneficiū creationis non ꝯgnoscit diuina beneficia tua meditādo et stultus non intelligit in operibus dei creatorem

Nō te delectet psperitas tēpalis maloꝝ.qm̄. ¶ Cum peccatores exorti fuerint in magnas diuitias ⁊ bonores ⁊ extiterint florētes ⁊ virentes sicut fenum et apparuerint qui operantur iniquitatē ad tempus florētes tēpali psperitate:qm̄ ad hoc florēt ad tps vt intereant in eternū.vñ seq̄tur

Et intereant in seculum seculi.ppter suas iniq̄tates quibus erit defectus sine defectu:interit⁹ sine interitu:mors sine morte. interibunt quippe tu autem altissimus in eternum dñe

Vere interibūt. ¶ Quoniā ecce inimici tui scz iudei pagani psecutores populi xp̄iani:hereticī blasphematores pseudo xp̄iani pl⁹ seculū q̄ deū diligētes hi oēs peribunt i die iudicii et sepabuntur a grege et societate bonoꝝ omnes qui operantur iniquitatem

¶ Vox ecclesie

Illi pibūt ¶ Et exaltabitur fortitudo vnitatis q̄ tūc erit sublimis sicut vnicornis.i.sicut monarcha q̄ imperiū meū obtinebit generalit̄ p vniuersum mundū et senectus mea.id ē. vltima etas mea erit in vbertate misericordie dei

Et ideo. ¶ Despexit oculus meus inimicos meos cognoscēs ⁊ vitam illoꝝ esse inutilē ⁊ potētiā breuē et insurgentibus in me malignantibus psecutoribus et in me grassantibus audiet auris mea. in futuro iudicio dici discedite a me maledicti in ignē eternum

Justus nō vt fenum :sed vt palma florebit compatur iustus palme ppter altitudinē ⁊ pulcritudinē. ⁊ fructus suauitatē et sicut cedr⁹ multiplicabitur.cedrus immarcessibilis est altior aliis arboribus p̄ sertim in libano.ita iustus erit imputribilis stola immortalitatis cādid⁹

¶ Fideles autē qui nunc ¶ plantati sunt per fidez in ecclesia que est domus domini finaliter. in atrijs domus domini .id est. in celestibus mansionibus florēdi chorus cabunt.

Adhuc fideles et si modo nō sint plures.tamen multiplicabuntur in nouissimis vbi ecclesia cum plenitudo gentiū intrauerit erit vberrima et bene patientes erūt patienter mala huius peregrinationis sustinentes et hoc vt annuncient id est digni sint annūciare aliis q̄ sequitur.

Quoniaz rectus et iust⁹ dñs noster qui suis promissa complet. et non est iniquitas in eo. vt hic permittat pati p̄ se quos ibi ñ coronet.

¶ Psalm⁹. xcii in quo monet ad laudem Christi

Dominus Jesus xp̄c verus bō deus regnauit q̄ in sua resurrectione pestatē sup p omnē creaturā accepit decorē indut⁹ est cū corp⁹ immortale ⁊ gl̄osum i sua resurrectōe assūpsit

indutus est dominus fortitu-
dinem qñ diabolū oppressit ⁊ cap-
tiuos de inferno potēter eduxit. et
precinxit se vtute qñ angelorum
multitudine circūdat⁹ remeauit ad
patrem.

Etenim firmauit in fide popu
lum fidelem in toto orbe terra-
rum qui non ꝑmouebitur a so-
liditate fidei ad errores. licet cōcuti
atur instabilis tñ ⁊ mobil' adhuc essꝫ
nisi sua fuisset resurrectiōe firmat⁹.

Parata est sedes tua pote-
stas iudiciaria extunc scꝫ a passio-
ne tua qua meruisti illā tu tamen
ab eterno es

Apostoli quasi Flumina repleti
spiritusancto. eleuauerunt fortiter
sine timore ⁊ alte vocem predi-
cationis sue ꝑ totū orbē terrarum
ariditatē gentiū sua doctrina irrigā-
tes Predicta Flumina. i. apli
cum a iudeis ꝓhiberent loqui et do
cere in nomine iesu eleuauerunt
fluctus suos ꝑdicationes impetu
osas ⁊ respōsiones cōtra aduersari
os fidei a vocibus populorum
multorum cōmouentiū ꝓsecutiōes
contra predicatores.

Apostolis aūt eleuātibus vocem ꝑ
dicationis sue. Mirabiles conci
tate sunt ꝓsecutiones maris.
⁊ infideliū populorū cōtra ꝑdicato-
res euangelii sed mirabilis in al-
tis dominus sup capita potesta-
tum regū terrenorum: quos sibi subiu
gat. et fremit⁹ eorum cōpescit. quorum
multi postea crediderūt et subiuga-
ti sunt xpō ⁊ pax data est ecclesie: ñ
terreātur ḡ qz mirabiles elatio-
nes maris qua mirabilis in
altis dominus.

Et bene mirabilis es domine. qm
Testimonia veritatis ꝑdicate ꝑ
apl'os et discipulos tuos certissima
facta ꝑ opa miraculosa soli tue diui-
ne virtuti possibilia credibilia fa-
cta sunt nimis. i. valde. bis enim
nihil verius esse potest cū tu sis san
ctus sanctorum q̄ ecclesiam inhabitas
domum tuaz decet sanctitudo
in eternum qz ⁊ si aliq̄ cadāt: do-
mus tñ sancta toto tpe ꝓseverat. vn
de in sanctitate fidei ꝓmanebit vsqz
in finem seculi

Psalmus. xciii. in quo
monet ad patientiam.

Prophetā in ꝓsona ecclesie

Deus qui putabatur ab
aliquib⁹ nō iudicatur⁹ ma
los est deus vltionum vlti
onem capiet de malis: ⁊ vt amplius
cōfirmet repetit deus vltionum
dns libere egit qz nullo impedien
te iudicabit: nō enī est subditus alicui
legi aut regi sed libere aget quicqd
voluerit.

Et tu qui es deus vltionū q̄ humilez
te ostendisti Exaltare resurgendo
⁊ ascendendo ⁊ venies ad iudicium
ostēde potentiā tuā qui potestatē
habes iudicandi vniuersos
de tota terra: et redde retribu
tionem superbis q̄ in peccatis ob-
stinati penitere noluerunt

Et querēs qñ fiet hoc inq̄t Usque
quo peccatores domine glori-
abuntur: de malicia sua: non suffi-
cit eis peccare sꝫ etiā in malis suis
⁊ nece sanctorum gloriant

Vere sunt peccatores qz Effabun
tur omnes prauas cogitatiōes eo-
rū i manifesto et iactant loquētur

iniquitatem cõtra deum dicẽtes: deus nõ curat hec vel placẽt ei que facimus ⁊ loquentur talia nõ pauci sed omnes qui operantur iniusticiam.

¶ Operant aũt hanc iniusticiã Populum tuum fideles tibi seruos. humiliauerunt diuersis cõtumeliis: cõculcauerũt diuersis tormẽtorum generib⁹ et eundẽ populũ hereditatem tuam vexauerunt.

¶ Viduam et aduenaz interfecerunt: et pupillos occiderunt sicut patuit in psecutionibus martyꝝ. nulli sexui. nulli etati. nulli psone parcentes

Et dixerunt corde tenẽdo. et ore pferendo non videbit nõ attẽdet dominꝰ: et attendere non curabit deus iacob. i. fidelũ. credẽtes prudentiã domini nõ se extendere ad ista inferiora.

¶ Propheta redarguẽs hũc errorem ait: Intelligite vos insipiẽtes de populo vos errare: ⁊ credite diuinam prudentiã ad oia se extẽdere et vos stulti aliqñ sapite deuz hec oĩa disponere.

¶ Propheta ad excludendũ pdictũ errorem inducit rõẽs sic: o stulti videte q̃ stulte cogitatis: dicite

Qui plantauit auditum in audientibus nonne audiet audiet vtiqz: aut qui creauit oculuz in videntibus nonne videbit: videbit vtiqz. nulli tantum dedit q̃ntum in se habet.

Item ille Qui corripit gentes. de malis suis: hic multis flagellis. nonne arguet impios de peccatis: faciet vtiqz ⁊ qui docet hominem scientiam erit ipse sine sciẽtia: et ipse nesciet q̃ te scire fecit: absit: Quoniam

Dominus scit cogitationes hominum intus latentes etiaz minutissimas ⁊ scit quoniam vane sunt ⁊ incerte ⁊ instabiles

Et ideo Beatus homo quez tu erudieris mentẽ ei⁹ illustrãdo. et de lege tua docueris eum dando ei intellectũ in scripturis sanctis ⁊ voluntatem.

¶ Beatus est quẽ tu docueris. Vt mala presentis vite leuius et patienter ferat is eni vere beat⁹ est cui hilaritas et trãquillitas mentis datur vt mitigetur ei a diebus malis. i. vt mala que inferuntur patienter sustineat donec peccatores in sepulcris ponãtur ⁊ aĩe eoꝝ trãsferant in infernũ.

Vere beat⁹ qui ex lege didicerit patientẽ esse Quia dñs non repellit plebem suam vt abiectã. exercet plebem suã nõ repellit. qz dominus corripit ⁊ flagellat omnẽ filium quẽ recipit et hereditatez suam non derelinquit qui semp ei pro tua necessitate i tribulatiõib⁹ assistit Non derelinquit dico: Quousqz iusticia conuertatur. i. ponatur. in execution in iudicio futuro. i quo reducent ad debitũ ordinem iusticie: sed qui sunt illi qui poterũt terrorem diuine iusticie secure expectare: respondet: omẽs qui recti sunt corde qui diuine voluntati q̃ sũma iusticia est volũtatẽ suã cõformãt

¶ Propheta in psona viri iusti quẽ vndiqz mala circũstant cõquerẽtis aduersus reprobos ⁊ expetentis ad eorum damnationem diuinum auxilium ait:

Quis consurget mihi in auxilium aduersus malignantes. vt eos vincā aut si vincere ñ possez quis stabit pseuerāter mecum: tanq̄ pugil fortis aduersus operantes iniquitatem: vt non vincar ab iniq̄tate eor̄ quasi dicerz nullus nisi tu deus.

Vñ cernēs huiusmodi malos pspe/rari ad tantā indignationez lapsus sum Ut meritus essem penis gehennalib⁹ tradi nisi diuinitatis fuissem misericordi manu adiutus.

Si petis cur aut quō adiutus sum. respōdeo: qr Si dicebam deo per cōfessionē accusando me de peccatis motus est pes meus. i. affectio a via recta ad aliq̄ illicitū. ibi etiā. misericordia dñi adiuuabat me retrabēdo me a pctō z me in bono ope cōfirmādo. O potentissima diuinitatis clemētia q̄ ante dat promereri veniā q̄ expiri penā

Bene misericordia tua adiuuit me. quoniā Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo quos patior tā p peccatis q̄ de pīsuris z temptationib⁹ huius seculi consolationes tue letificauerunt animam meam.

Numquid iniquus homo sedebit tecum certe nō qr nulla est conuentio lucis ad tenebras qui precipis laborare in bonis opibus illos q̄ debēt tibi adherere

Impii aūt licet nō adhereant tibi p mittis tñ eos pungere bonos vt tribulēt. vt cūcti boni coganf acclamare. vnde impii Captabunt. i. insidiose tractabunt quō seducant animam iusti z si nō possunt decipere sanguinem licet innocentem condemnabunt.

Sed cōtra hec oīa Factus est mihi refugium ne cēdā tribulatōib⁹ et ipse deus meus factus est in adiutorium spei mee. id ē. iuuat ad bene operandū vt qō obtineo spe adipiscar in re.

Propheta cōcludēs in materia ō p uidentia ostēdit q̄ deus nō negligit mala sz oportune punit dicens: Et retribuet illis meritz iniquitatum suarum pro merito singulorum puniēdo eos q̄ aduersus deū extollūtur z sanctos iniuste affligūt et pro malicia eorum dispdet eos dominus deus noster qr a grege elector̄ sepabit eos in die iudicii. in qua separatione ineffabilis erit miseria.

Psalmus. xciiii. in quo monet deuz hilariter et deuote laudare.

Vox ecclesie

Venite non passibus corpis sed mētis p fidem z deuotionē exultemus domino in exultatione seruiamus illi iubilemus cantemus laudes dño ihesu christo qui sua morte cōtulit nobis salutem.

Et preueniam⁹ faciē eius: quia ventur⁹ est iudex ne imp̄parati inueniamur. et ꝑ confitēdo peccata nostra añ q̄ ad iudiciū veniat vt nō inueniat q̄s damnet sz q̄s remuneret. et iocunditatem quā accipim⁹ bonis operibus indicemus.

Merito iubilādū est ei Quoniaz dñs creator oīm ē magn⁹ dñs qr oīb⁹ dñatur et rex magn⁹ sup

omnes principes et dignitates et potestates celi et terre

Item merito iubilandū est Quia in potestate eius sunt omnes homines qui ꝯcludūtur finibus terre: et altitudines potestatum et dignitatum hui⁹ seculi in ei⁹ potestate sunt: nullus enī potest eleuari in h̄ seculo nisi eo opante vel pmittēte..

Quoniam ipsius est mare et ipse fecit illud: et terram manus ei⁹ formauerunt nihil enī est in eis qō ipse nō fecerit

Venite adorem⁹ adoratiōe latrie et procidamus ante deum humiliem⁹ nos in ꝯsciētiis nostris nosipsos cinerē ⁊ puluerē reputātes et plorem⁹ p peccatis nr̄is ante ipsū lacrima enī extinguit flāmam peccati q̄ ardet in cōsciētia .et hoc debem⁹ quoniam ipse fecit nos ⁊ ideo etiā quia ipse est dominus deus noster

Ideo etiā debem⁹. qz Nos sum⁹ populus pascue eius cui specialiter modo ꝓuidet ⁊ nos reficit spūalibus bonis ⁊ corpe ⁊ sanguīe suo et sumus oues nō tantū sanguinis sui p̄cio redempte sed potestatis sue manu facte

Vox Christi ad iudeos. qz estis populus ⁊ oues mee Si audieritis vocem in lege noua q̄ prius locut⁹ sum patrib⁹ in ꝓphetis hodie. id ē. tpe gr̄e qm̄ egoipse loquor . nolite obdurare corda vestra

Nolite obdurare dico Sicut patres vestri fecerunt in irritatione facta in die qua temptauerunt me patres vestri dubitantes de potētia et probauerunt me quid possem et viderunt opa mea que tot ⁊ tā mirabilia fuerūt q̄ nullo modo dubitare debebāt de potestate mea:

Et qz sic tēptauerūt Quadraginta annis offensus. id est. iratus fui generationi huic ꝓpter incredulitatē ipsoꝝ et dixi arguēdo eos p Moysen ⁊ alios electos meos hi homines semp errant corde. ex certa sciētia ⁊ volūtate. qz me impotentē crediderūt.

Et licet ita dixissem eis Isti tamē non cognouerunt p̄cepta mea si. i. nō intrabunt isti tales duri ⁊ increduli in requiem meam eternam vt immobiliter ⁊ irreuocabiliter iurau eis ; bene autem alii boni intrabunt.

Psalmus. xcv. in quo monet ad laudem dei edificatione domus spiritualis.

Vox prophete

Cantate domino filio dei qui est rex regum ⁊ dns dominantium nouum canticū qz nou⁹ hō nat⁹ est in mūdo dicētes cū angelis: gl'ia in excelsis deo. et cantate dño nō solū iudei sz oēs habitantes terram qz aduēt⁹ xp̄i oib⁹ fuit i salutē

Cantate dño et benedicite nomini ei⁹ qō est iesus gr̄as agēdo de tāto bñficio annunciate o vos apli ⁊ plati continue ipsum filium dei per quem genus hūmanum saluatur.

Annūciate p̄dicate inter gētes ipsum christum gloriosum qz filius dei est in omnibus populis mirabilia ei⁹ videlicz natiuitatez

de virgine q̄ mortuos ſuſcitauit.et ſimilia.

Bene dixi cātate Quoniam ipſe xp̄s magn⁹ in potētia dñs omniū et laudābilis in bonitate.⁊ b̄ nimis q̄ null⁹ pōt explicare q̄nta ſit ei⁹ bonitas miſericordia ⁊ potentia. terribilis demonib⁹ qui p̄ dñi colebantur a gētib⁹.vñ ſequit Quoniaz omnes dii gentium demonia ſunt.iſte aūt dñs cui cātandū eſt celos fecit ⁊ materiales ⁊ ſpūales.ſ.angelos ⁊ ſcōs viros

Propheta de vtilitate cātantiuz dō ſubdēs dicit:inde ē Confeſſio peccatoꝝ et pulcritudo multaruz virtutū vñ cōfitēdo fit hō pulcer:ſi ergo amas pulcritudinē cōfitere vt ſic ſis pulcer.i.iuſt⁹ ī Dſpectu ei⁹ inde etiā eſt ſanctimonia aīe magnificentia operꝝ .q̄ tñ nō niſi in ſanctificatione ei⁹.i.ipſo ſanctificante ⁊ donāte fiūt

O patrie o familie gentium iaz ad xp̄m cōuerſaꝝ afferte dño pro tanto bñficio gloriaz et honoꝛez in ſecreto ⁊ in publico et ita Dicite ſemini vt in vobis glorificetur nomen eius.

Tollite hoſtias voſmetipſoſ cor de cōtritoſ ⁊ hūles et introite in atria eccleſie militātis ⁊ ſic nō introbitis vacui adorate dñz in eccleſia ſancta catholica: que eſt vniuerſale atrium eius

Omnes habitantes terram. id eſt.amatores ſeculi Dmoueantur coram christo motu timoris ac reuerentie cui⁹ cauſa ſubditur:et vos iā cōuerſi dicite ⁊ p̄dicate in gentibus q̄ dominꝰ ieſus christ⁹ regnauit.i.regnū ſuper omnē creaturā accepit in ſua reſurrectione ⁊ aſcēſione

Hoc patet q̄m ipſe Correxit orbem terre ab erroꝛe idolatrie .q̄ a tpe p̄dicatiōis xp̄i ⁊ apl̄oꝝ cepit ceſſare qui non Dmouebitur ex toto a veritate fidei xp̄iane q̄ntūcūq; tribulatiōib⁹ impellat.nō aūt tm̄ p̄dicate q̄ dñs regnauit ſz etiā q̄ iudicabit populos in equitate ſine acceptione p̄ſonaꝝ reddens vnicuiq; p̄ro merito.

Pro hac eq̄tate iudicii in quo remunerabunt boni Letētur celi.id eſt ſancti ſupioꝛes et exultent humiliores ſancti: moueatur ſeculum ad gaudium a minimo vſq; ad maximū gaudebunt humiles et mites ⁊ omnes virtutes eoꝝ in ſpe future felicitatis.

Tunc.ſ.poſt Dperſionem exultabunt omnes gentes conuerſe ad christum q̄ p̄ius erant ligna ſilvarum inculta ⁊ infructuoſa. a facie domini q̄ venit in primo aduētu ad redimēdū et q̄ venit: in ſecūdo aduētu ad iudicandum omnes habitātes terram Qui Judicabit orbem terre in equitate ſingulis reddēs p̄ meritis et populos in veritate ſua .i. ſm q̄ vnuſquiſq; eoꝝ veritatez ſibi cōmiſſam diſpēſauit.

Pſalm⁹.xcvi.i nquo monet ad exultationē Quia

Dominus Jeſus chriſt⁹ regnauit regnuz et dominū i ſua reſurrectione accipiēs ſup omia creata exultent habitantes in terra q̄ per reſurrectionē ⁊ aſcēſionē p̄buit alis

ingressum ad gloriã letentur etiã eadẽ cã insule multe in q̃bus p̃o pagata est fides xp̃iana

Prophetа describẽs q̃liter sit vẽturus ad iudiciũ dicit: qñ ventur⁹ ẽ ad iudiciũ filius dei veniet in Nube. cuz potestate magna z maiestate q̃ ppter ei⁹ incõprehensibilitatẽ dicit caligo z correctio orbis pcedens ex sede. id ẽ. potestate iudiciaria ei⁹ erit iusta z recta z irrevocabil

Ignis pflagrationis añ ipsuz precedet q̃ data sentẽtia iudicis involuet reprobos z sic detrudent in infernum.

Erũt añ iudiciũ Fulgura terribilia per totum orbem: que vidẽtes homines habitantes ĩ terra ꝓmouebũtur ꝓmotiõe timoris

Tũc etiã erũt terremot⁹ maximi vt Montes ruant sicut cera a facie ignis et omnis terra alteretur et hoc potestate diuina

Per signa manifesta et miracula apparentia in celo manifestabitur q̃ ppinqu⁹ sit adventus iudicis: et vident oẽs populi gloriam eius q̃ visio erit terribilis reprobis z delectabil electis. vnde sequitur.

Confundentur omnes idolatre q̃ creaturis exhibẽt cultum soli deo debitũ. et qui gloriantur in simulacris suis q̃ oia vana sunt nec adorãda sz solus de⁹ qué angeli adorãt. vnde sequitur:

Adorate eum. s. xp̃m omẽs angeli ei⁹ adoratiõe latrie q̃ est ver⁹ deus audiunt ecclesia p̃dicationem xp̃i z ap̃lor̃ q̃ futur̃ est iudiciũ letata est q̃ materia exultationis est p̃o electis.

Et exultabunt anime fideles et electe ppter hoc q̃ iudicia tua dñe iusta z recta sunt z sancta q̃ nõ es psonar̃ acceptor z oẽs recipis q̃ ad te venũt

Merito tibi tũc cũcta subiicientur

Quoniam tu dominus altissimus quo alti⁹ cogitari nõ põt valde exaltat⁹ sup angelos et homines sanctos q̃ a te gratia tua deificantur

Hinc Qui diligitis dominum odite malum culpe qõ opponitur dilectioni diuine nolite dubitare qm̃ possitis vitare maluz culpe. qm̃ custodit domin⁹ animas sanctorum suorum q̃ in tribulationib⁹ et temptationib⁹ toto corde ad ei⁹ auxilium pfugerint de potestate demonis liberabit eos.

Nolite timere pdere hoc auxilium. qm̃ Lux diuine gr̃e orta est p̃sto ẽ iusto et rectis corde letitia. q̃ hactenus pct̃or̃ tenebris obcecati: nunc autẽ recti corde effecti domino famulantur.

Ergo vos Justi letamini in domino letitia deuotionis laudate eum gratias agentes q̃ cum essetis peccatores memor fuit vt vos sanctificaret.

Psalm⁹. XCVII in quo monet ad gaudiuz et exultationẽ.

Vox prophete

Cantate domino Jesu xp̃o canticũ nouum noua res nouum beat canticũ q̃ fili⁹ dei fact⁹ est hõ in cui⁹ ortu nouũ canticũ cãtauerũt angeli q̃ nũq̃ mũdus tale audiuit. q̃ mirabilia fecit nascẽdo de vir

gine:cecos illuminãdo: mortuos suscitãdo et similia:

Inter q̃ mirabilia ꝑ fecit insigne q̃ ipse q̃ Brachiuz et dextera est patris salutez fecit in genere humano ad gl'iam ꝓpris et sui.

Quẽ de⁹ pater Notum fecit toti orbi filium suũ quãdo eum incarnari misit ꝓ salute omniũ ⁊ nõ tantũ i iudea sz in ꝯspectu omniuz gẽtium notum fecit ꝑ ꝓdicationez apl'oz ⁊ discipulorz ipsuz christuz iustificantẽ et sanctificantem nos ¶ Vere in hoc Recordat⁹ est de⁹ pater misericordie sue quã ꝓmisit se factuz patrib⁹ ꝑ prophetas et veritatis sue quã implebit populo qui videt hic deum per fidem.

Viderunt oẽs homines a termino terre vsqz ad terminuz oculis fidei dñm Jesuz christuz ꝑ quem est salus omnium

Et qz recordat⁹ est misericordie sue ⁊ alia nobis salutaria fecit Jubilate deo in grã pactiõe cẽs de omnibus terre ptibus. qz omnibus nat⁹ est christ⁹ cantate in cordibus vr̃is interi⁹ et exultate exteriꝰ in aliq̃bus signis deuotiõis psallite bonis operibus.

Psallite dño i mortificatione carnis in dulcedine charitatis in obseruãtia preceptorz diuine legis et in ope vtutis que designant ꝓ instrumẽta hec musicalia ¶ Jubilate in conspectu regis dñi modis iã dictis qz attentus est ad laudationem nr̃am .aurelius delectant cũ deuote ei psallit. moueantur peccatores peccati amaritudine amari ad fidẽ ⁊ penitentiã orbis terrarum et qui habitant in eo.ad idem

Sancti viri pleni aquis gratiarum in vnitate fidei et charitatis ꝯgregati cuz exultatione bene operabuntur ⁊ sancti viri maiores virtutib⁹ eminẽtes ⁊ bene stabiles q̃ ideo dicunt montes exultabunt a ꝯspectu dñi qz ꝯspicient deũ remuneratorẽ suũ: exultabunt dico quoniam venit iudicare terram boni enĩ gaudebunt iudice veniẽte. mali vero ꝯtremiscẽt ¶ Judicabit orbẽ terrarum in iusticia iustos remunerãdo et malos condemnãdo. et populos in equitate singulis dando equa meritis.

¶ Psalmus.xcviii.in quo monet ad laudem et honorem Christi

Dominus Jesus christ⁹ ⁊ si ꝓ⁹ humilis inter boies apparuit. nũc autem post resurrectionẽ ⁊ ascẽsionem dominũ ⁊ regnuz super omnẽ creaturaz obtinuit ⁊ quasi deridens inimicos ꝓphet a xꝑi dicit: populi nõ credẽtes de iudeis vel de gẽtibus trascantur nunc quantũcũqz velint quia nõ possunt nocere ei. qui sedet super omnes angelicas potestates: moueantur etiaz terrem homines q̃ntũcũqz velint q̃ q̃si stultissimi moti sũt cõtra eũ qui regnat sup omẽs ordines angelorum.

Dñs autẽ regnauit q̃ sz in iudea natus est magnus et excelsus est super oẽs populos

Et qm̃ tu es talis Confitẽtur

confessione laudis nomẽ tuũ magnum dilatatũ in omni terra quoniam venerabile est vel terribile potẽtia q̃ punit et sanctuz. bonitate q̃ pcit vl̃ sanctũ. i. alios sanctificãs et honor regis iudiciuz diligit. i. discretionẽ: vult enĩ discrete laudari .nõ leui volũtate colẽdus ẽ: sz fixa deliberatiõe ꝛ totis viribꝰ

¶ Tu parasti hominibꝰ vias rectas p̃cepta tua q̃bꝰ ad te dirigẽtur: nã docuisti in populo fideli p iacob designato iudiciũ quo discerneret inter bonũ ꝛ malũ et iusticiam vt bonum ꝯgnitũ faciãt ꝛ malum deuitent.

¶ Quia vero talia facit in nobis: o vos fideles Exaltate dñm deuz adoratiõe latrie qz deꝰ nr̃ est et adorate humanitatẽ incarnati filii eiꝰ: in q̃ maiestas diuinitatis tanq̃ sup scabellũ stetit quoniam sanctũ ẽ omni sanctitate plenũ: omni sanctitate dignũ. in q̃ oĩs plenitudo diuinitatis coꝛpaliter. i. veraciter inhabitat. ¶ Merito adorate dominũ qm̃ Moises et Aaron cõputati in sacerdotibꝰ: Samuel inter ꝓphetas ꝛ alii antiq̃ pr̃es invocabant nomẽ eiꝰ ꝛ ꝓphetabãt ꝛ adorauerunt. vnde sequitur.

Invocabant dñm bũiliter et deuote et ipse exaudiebat eos: in columna nubis loquebatur ad eos sicut de Moise ꝛ Aaron ẽ manifestũ in pluribus locis.

Ideo exaudiebat eos Quia custodiebant testimonia eiꝰ q̃ntũ ad iudicialia ꝛ cerimonialia q̃ dicũt testimonia quedã dei et p̃ceptũ. i. p̃cepta moralia que dedit eis per Moysen: q̃ licet sint plura. sunt tñ i radice charitatis vnum.

Dñe deus virtutuz tu exaudiebas eos in necessitatibꝰ eoꝝ ꝛ i iustis petitionibꝰ tu ꝓpicius fuisti eis cõdonãdo eis pcã et vlciscẽs etiam aliq̃n peccata ex eoꝝ arbitrio inuenta.

Exemplo g̃ moysi ꝛ aaron ꝛ aliorũ antiquoꝝ sanctoꝝ patꝝ q̃ dño seruierunt Vos exaltate dominum deũ nostrũ laudibus extollẽdo et adorate in ecclesia sancto loco eius extra quẽ nõ est locꝰ oꝛõis quoniam sanctus est dominꝰ deus noster.

¶ Psalmꝰ. xcix. in quo monet deum alacriter laudare et peccata nostra bũiliter plangere.

IUbilate deo id est. ineffabili q̃dã leticia laudate omẽs inhabitantes terram: et seruite domino et hoc nõ coacti vel cũ aliq̃ tristicia. sed cũ leticia coꝛdis. nõ enĩ placẽt deo seruitia coacta. vñ sequitur

Introite. i. facite opera digna in ꝓspectu dei in exultatione

Hoc ideo qm̃ Scitote quoniam dominꝰ ipse ẽ deus ipse fecit nos non ipi nos omẽ enĩ bonũ nostꝝ ex ipso ẽ: non ex nobis.

Nos autẽ populꝰ eiꝰ sumꝰ ꝛ ipe rex et oues pascue eiꝰ quas ipe pastoꝛ reficit spũalibꝰ bonis ꝛ etiaz cibo corpis ꝛ sanguinis sui ꝛ diuio pastu scripture.

Introite ꝓfidẽter portas misericoꝛdie eius sz a ꝓfessiõe incipite ad misericoꝛdiã intrare. ꝛ cũ intraueritis in atria eiꝰ. i. in amplitudinem

celestis beatitudinis laudate eum q̃ talē glorią vobis p̃parauit.
Laudate dico nomē eius ⁊ nolite deficere quoniam dulcis ē dominus quē laudatis ⁊ cito placabilis p̃cibus vestris in eternum misericordia ei⁹ est duratura. patuseni sp est indulgere peccatorib⁹ veritas promissionū eius semp complebitur.

¶ Psalm⁹. ca. in quo monet bona appetere et mala renuere.

Misericordias quą modo patus es facere penitentibus cantabo tibi dñe. i. laudabo te de hoc vt nullus desperet de sua salute et iudicium cantabo tibi piter: qđ factur⁹ es in malo psistentib⁹ vt null⁹ de misericordia dei p̃sumat ad impunitatē

¶ Et ppter hoc ¶ psallam. i. in bilaritate bñ opabor et intelligaz qñ veniesad me vt in me habites vl vt de p̃nti seculo nequą me suscipias ad tuą glorią: in hoc scz qñ immaculate p bona opa incedo.

Via autē immaculata est ¶ peram bulabam in innocētia in oibus opibus meis. in innocētia cordis mei nō tantū abstinui man⁹ meas ne nocerē primo: sed etią volūtatē. talis innocētia toti⁹ bois pfectio est vnde nihil sic placet deo sicut simplicitas ⁊ innocētia in medio dom⁹ mee. i. cordis mei in q̃ q̃ete habito:

¶ Propheta exponēs ptes innocētie quaꝝ p̃ma est nihil ꝯmune habere cū malis ait: Non ꝓponebaz ante oculos meos interiores aliquam rem iniustam vt diligerē eā aut mihi placeret illā facere. imo transgressores diuine legis odiui. id est. a te recedētes dignos odio iudicaui.

Non adhesit mihi prauū cor: tortū nō informatū diuine volūtati malignum declinantem a me catholice viuēte quātūcunqz essz mihi primus. quantūcunqz esset mihi supior dignitate cōstitutus si puertebat semitas rectas non approbaui illum. ¶ Detrahentem secrete siue in absentia primo suo hunc persequebar ad puniendū spe correctionis non consensu maligntatis.

Superbi et aliari ꝓsortia studiosissime declinabam quoniam non pascebar nec delectabar in societate eorum: sed

Oculi mei ad fideles terre. i. sicut detestabar iniquos ita me fidelium delectabat cōsortiū ambulās in via immaculata hic mihi ministrabat hoꝝ solū delectabar obsequiis qui erāt ab omni erroꝛe ⁊ p̃ uitate separati.

Non habitabit in medio dom⁹ mee qui facit superbiam. id est fere nō possum vt in cōmunionez mee habitationis recipere eū qui sup alios tumor mētis exterat qui loquitur iniqua non sint accept⁹ in conspectu oculorum meorum ⁊ ideo hos lōge a cōsortio meo submouebā ¶ Noꝛ xpi de fine maloꝝ

In matutino. i. in futuro iudicio qñ vera lux incipiet oriri bonis interficiam oēs qui habitant terram morientes impenitentes. et dispdam de societate sanctorum oēs opantes iniquitatez pmanētes in volūtate peccandi: et

mittam eos in ignē eternū.

¶ Psalmus.ci. in quo monet omnes aduertere suam miseriam et petere a deo misericordiā ¶ Ex psona penitētis

ODomine exaudi orationem meaz et clamor meus ad te veniat. Non auertas faciem tuam a me penitēte: despiciēdo penitētiam meā in quacūqz die tribulor inclina mihi humili aurē clemētie tue ¶ In quacunqz die invocavero te nō differas exaudire me. ¶ Opus est vñe vt exaudias Quia defecerūt sicut fumus dies mei q nihil vere vtilitatis attulerunt Item ppter hoc opus est quia anime mee vires ab omni bōore deuotionis desiccate tanq cremium arserunt.

Percussus sum a malo falciatore scz diabolo vt fenum. quod ad ardorem solis cito siccat arsit cor meum sterilitate peccati quia oblitus sum me reficere contemplatione dei mei qui vite panis est.

Propter nimiū gemitū meuz et afflictionē quā sumpsi p peccatis meis ita exiccatus sum q os meū cuti mee adhesit.

Peccata mea cōsiderās z volēs fugi aspectum hominū Similis factus sum solitario sicut pellicanus amator solitudinis: et factus suz quasi nicticorax inter parietes absconditꝰ nō ausus cōparere.

Vigilaui nō potēs dormire p anxietate animi et factus sum sicut passer solitarius tota die.

Dolentē me sic de peccatis meis et penitentē Irridebant mihi tota die homines mūdani inimici salutis mee dicētes quid tantū te macerras: peccata tua nō sunt ita magna vt sic te debeas affligere et laudātes me derisorie aduersū me conspirabant detrahēdo mihi

¶ Sed q exprobrarēt mihi inimici mei nō curabam. Quia cinerem ipsam scz humilitatē: dejectionem z irrisionem tanquaz panē suauē manducabam reficiebar adeo q poculuz meum. id est desiderium celestis patrie pro dilectione eiꝰ cuz lacrimis miscebam.

¶ Hic aūt fletus inde mihi Quia considerauī iram indignationis tue quaz meruī actualiter peccādo. z timui valde quia eleuans in honorē faciēdo me ad imaginem tuā qua oīa aialia superamus grauius allisisti me nihil enī habet hāc peccati miseriā z gehenne timorem nisi homo.

Dies mei sicut vmbra cuz summa festinatione. euanuerunt: et ego quasi fenuz pre feruore doloris defeci.

Non sicut dies mei tui Tu autez domine in eternum pmanes: et memoriale q memores nri in generatione pñti et p generatiōnē futurā. qz pmissionē habemus vite q nūc est z future

¶ Unde Tu exurgens ad regnandum: qui quasi dormiens dissuleras: misereberis populi tui: sed prius iudee vnde fuerunt

apli ⁊ alii pmi credentes/ qz venit tempus redemptionis nostre ꝑm q fuerat a ꝓphetis diffinitū.

Misereberis sion siue iudee primo. Quoniam placuerunt seruis tuis apl'is edificatoribꝰ ecclesie lapides.i.fideles de iudea conuersi vtpute solidi firmi ⁊ stabiles ī bonis opibus q̄ primi fuerūt in edificatione spūali eccl'ie positi.⁊ illi seruiut: miserebūtur terre sion exhortando ⁊ p̄dicādo ⁊ miracula faciendo vbi ad p̄dicationē eoꝝ multa milia crediderūt ponētes ad pedes apostoloꝝ p̄cia reꝝ suarum.

Hoc aūt nō tm̄ factū est in iudea :sz etiā in gētibus . vñ p̄dicātibꝰ apl'is tuis Timebūt gentes nomen tuum q̄ priꝰ idola metuebāt ⁊ ōmnioꝝ noīa inuocabāt/⁊ nō soluz vulgares recipiēt fidē tuā:sz etiam reges et principes seculi timebūt gloriam potētie tue qō maxie cōplebitur añ finē mūdi.

Hoc modo agitur Quia edificabit dominꝰ sion.s.ecclesiā sup fūdamentū apl'oꝝ ⁊ ꝓphetaꝝ ⁊ ex duobus parietibꝰ.s.populis duobus iudeoꝝ ⁊ gentiliū.⁊ tandē edificata sion videbitur in gloria sua cum omne corpꝰ eiꝰ trāsformauerit ad similitudinē imaginis glorie eius

Vere edificabit dñs sion .quia Respexit orationem humiliuz ad implendo petitiones eoruz et non sprevit preces eorum sz aduētu suo visitauit mundū qō summe olim desiderabatur.

Scribantur hec quia digna sunt memoria . vt generationes sequentes de hoc habeant noticiam vt qō in ꝓphetis eis est repromissum in se cognoscāt esse adimpletum .qō si factū fuerit et populus qui regenerabitur fonte baptismatis laudabit dominum

Hec sz scribanꝫ q deus Prospexit de excelso sancto suo peccatores longe positos oculis mificoꝝ die sue:qō fecit quādo visitauit nos oriēs ex alto in sua incarnatione

Prospexit aūt Et audiret vt p ipsuz mediatorē filiū audiret gemitus sanctoꝝ patruz qui in inferno erant compediti:et vt solueret a vinculis peccatoꝝ filios mortuorum in peccatis.

Ad hoc absoluit vt ipsi soluti Annuncient in presenti ecclesia nomen domini eius fidem libere cōfitendo:qō ante nō audebāt cum interficerenꝫ et laudes eius debitas annunciēt in eadē ecclesia.

Vta annunciēt nomen domini Et faciant populos dispersos p diuersas ptes orbis conuenire in vnitate fidei et morum: et reges vt seruiant domino: redemptori nostro.

De his ecclesia gratias agens Respondit Christo non lingua sed vita assentiendo sue vocationi ⁊ obsequens preceptis eius et ambulans in via virtutis sue constanter p sistendo in bono:verum quia quidā dicebant ecclesiam cito defecturam petit super hoc certificari dicens: paucitatem dierum annuncia mihi.quia pauci sunt ꝑm opinionē aliquorum

Et quia omne quod finitur exiguuz est orat vt eternitati adiungat post istos exiguos dies dicens:

Ne revoces me.id est.nō. desinā

in ſtis diebus dimidijs ꝫ pfi-
ce eos vſq; ad finē ſeculi et poſtea
adungar annis tuis qui ſunt
eterni.
Bñ dico q; anni tui ſunt eterni.
Quoniaz tu dñe nec initiū babu
iſti nec finē habebis. nō initiū babu
iſti qz in initio terrā fundaſti ꝫ
añ terrā fuiſti ſine initio vñ eternita
te p̄cedis oia et opa manuū tua
rū ſunt celi quia tu eos feciſti
Qō finē nō ſis habitur⁹ patet. qm̄.
Ipſi celi peribunt nō q̄ntuz ad
ſubſtantiā ꝫ q̄ntū ad aliam diſpoſi
tionē vel qualitatē tu autem pma
nebis omnino imutabilis omnes
ſicut veſtimētum veteraſcēt.
a ſtatu in quo ſūt. qz ꝑm corruptiōez
hominū ipſa elemēta q̄ſi corrūpunt
veluti terra q̄ eſt tā min⁹ fertilis q̄
prius z aer minus ſalubris.
Et ſicut optorium mutabis
eos celoſ z elemēta. qz manēte eoz
ſubſtātia in q̄litatib⁹ mutabunt tu
aūt idē ipſe es ſp penit⁹ imutabil
et anni tui non deficient. quia
eterni ſunt.
In q̄ eternitate Filij. i. imitatores
ſeruoruz tuoruū aplor habita-
bunt tecum p⁹ terminuz b⁹ vite.
et opa eoruz ſp actu z ꝓtinue fe-
rentur in te deum nunq̄ ceſſantes
a laude tua.
Pſalm⁹ ciii. in quo incita
tur fidelis populuſ ad laudan
dum deum.

Benedic benedicti-
one laudis aīa mea dño
et omīa que intra me
ſunt. ſ. intellect⁹: volūtas: ceterecz
potentie z vireſ: nulla diſcrepet. bñ
dicite nomini ſancto eius quia
corde totiſq; aīe virib⁹ laudandus
eſt deus.
Et qz hoc maxime faciendū ē iteruz
repeto Benedic anima mea do
mino z vt ſp bñdicas noli obliui
ſci beneficia ſua q̄ innūera ſunt.
Itē bñdic aīa mea dño qz ipſe eſt.
Qui ꝓpiciatur omnibus ini-
quitatibus tuis eas remittendo.
Itē qz ipſe eſt qui ſanat omnes
infirmitates tuas. nūc fouendo
blādis: nūc ſecādo aſperis. omnipo-
tenti enī medico null⁹ inſanabil lan-
guor occurrit.
Cetez bñdic aīa mea dño qz ipſe ē.
Qui redemit p ꝑciū ſanguinis fi
lii ſui animaz tuam de interitu
ꝑpetue damnationiſ: bñdic itez do⁹
mino quia ipſe eſt. qui te iuſtum
ſua miſericordia et in ſuis mi
ſerationibuſ coronabit corona
glorie in eternum.
Preterea benedic anima mea dño.
Qui replet in bonis deſideri
um tuum et ſolus ipſe q̄ fons om-
niuz bonoz eſt replere poteſt: quod
tunc facit cū ſanctos ſuos trāſire fa
cit de hoc ſeculo ad domū beatitudi
nis ſue vbi ſancti omnib⁹ bonis re-
plebunt et renouabitur vt aqui
le iuuentus tua in reſurrectione
in qua ſancti in etate iuuenili reſur-
gent mutati ꝺ corruptione in icorru
ptionem.
Ampli⁹ bñdic aīa mea dño qm̄ ipſe
eſt Faciēs miſericordias ē etiā
faciēs iudiciū. i. vindictā omnib⁹
iniuriam patientib⁹ vt oppſſis
impius erigat paupes ſuos.
Prophetā narratur⁹ miſericordias
quas de⁹ fecit patrib⁹ antiq̄s inq̄t

Notas fecit moysi precepta le
lis que sunt vie veniēdi ad sa
lutem et mandata sue volun
tatis expressiua: p moysen nota
fecit filijs israel.
Et ipse est Miserator actu exhi
bēs nobis multa bñficia sine mere
to nr̄o ꝛ idē dñs est misericors i
natura sua longanimus. q̄ expe
ctat nos diu ad penitētiā ꝛ ipse idez
est de⁹ multuz misericors q̄ ꝗti
diana ꝛ innumerabilia cōdonat nob
pctā. cito enī flectit ad misericordiā
¶ Unde Non in ppetuum ira
scetur electis suis. nec in eter
num comminabitur illis. sed fi
naliter placabit: in pñti tñ percutiet
ex amore ad emendationē
Bñ dixi q̄ est multū misericors q̄m
Non secundū peccata nostra
fecit nobis. q̄m nos merebamur
irā ꝛ mortē eternā. ꝛ ipe vsus sūma
clemētia dedit nobis omniū pctōruz
remissionē nec secunduz iniqui
tates nostras retribuit nobis
maiora enī flagella merebamur
Bñ dixi q̄ nō ꝓm iniq̄tates nostras
retribuit nobis Quoniaz secun
dum magnaz mensuraz mise
ricordie sue corroborauit mi
sericordiam suaz sup timētes
se q̄ eos iugiter protegit et ꝓfirmat
Quantuz distat lux a tenebris
longe fecit a nobis iniquita
tes nostras liberādo nos a malo
culpe. ¶ Bene dixi q̄ miserꝰ est
dñs nobis timētibꝰ se. q̄m Sicut
pater aliq̄n blāde consolatur fi
lios aliq̄n voto pie correctiōis fla
gellat miserēdo illi⁹ vt meliorez red
dat ita dñs miseretur suis ideo
quidē miserē quoniam ipse co
gnouit fragilitatem nostram.
¶ Ñ sequit Recordat⁹ est quo
niaz pulvis sum⁹ q̄ntū ad corp⁹
homo est sicut fenuz ad modicū
tps virēs vita ei⁹ ꝛ fortitudo ꝛ splē
dor ei⁹ tanq̄ flos agri sic leuiter
efflorebit. id est. marcescet.
Et b̄ vere Quoniaz spiritꝰ ratio
nalis q̄ in hoie est. ptransibit ab
eo et non subsistet bō q̄ dissolu
ta ꝙiunctiōe aie cū corpe nō ē homo
et amplius in hac vita non vui
ficabit hoc corpus mortale. ni
si diuina virtute opante.
Misericordia domini ab eter
no ꝓmissa et vsq̄ in eternum.
ꝓmālura sup timētes eum timore
filialis reuerentie
Et iustitia illi⁹ retribuēs merce
dem opibus bonis his qui ser
uant precepta eius corde retinē
do ꝛ ope cōplendo
Et memores sunt mandato
rum eius nō ad audiēdū tñ sz ad
faciendum ea nō enī auditores le
gis tñ iustificabunt apud deū sz fa
ctores ¶ Et memores esse debem⁹
mandatoꝝ ei⁹. q̄ Dominꝰ in ce
lo parauit sedez suam iudicia
riam et de oib⁹ iudicabit. ꝛ ne im
potenti iudicē putes seq̄t regnum
id est. potestas ipsi⁹ omnibus do
minabitur null⁹ enī resistere pote
rit ei⁹ impio ¶ Et q̄m de⁹ tā vnuez
salis est dñs ꝓpha monet etiā alias
creaturas ad laudādū deū dicēs:
Bñdicite huic dño oēs angeli
eius potentes virtute: adim
plentes mandatuz illi⁹ paratis
simi ꝛ volūtarii ad exequendum
vocem preceptoruz ei⁹ illico quo
fuerit locutus.

Benedicite dño omnes ordines angelorū vos dico ministri eius qui facitis voluntatē eius

Benedicite dño omnia opa eius celestia ⁊ terrestria. in toto mūdo in quo dñatur. i. date mihi materiā bñdicēdi dño qm oēs creature laudāt dñm tu anima mea benedic illi.

Psalmus. ciii. in quo monet ad laudem dei.

Benedic anima mea dñm p tātis bñficiis et munerib⁹ grāe ei⁹: ⁊ quer sus ppba ad deū ait: o dñe deus. bene debet aīa mea te bñdicere. qm magnificat⁹ es magn⁹ nature nobilitate. magn⁹ potestate. magn⁹ sapientia. magn⁹ misericordia. et hoc vehemēter. i. incōprehēsibiliter q re maior es omni laude.

Bene magnificat⁹ es Qui habes angelos et homines sanctos decore eterno splendidos et luminosos te incessanter laudantes et lux vndiqz tibi est. q habitas lucem immarcessibilē

Merito magnificat⁹ es qm magnitudo potētie tue relucet in omnibus creaturis: tu es q Celum q̄si tentorū sup emisperiū nrm extendis sine labore ac si quis extenderet pellem: tu es qui tegis superiora eius scz celū sidereū aqs scz celo cristallino quod ppter dyaphanei tatem aqueū nominat.

Tu es qui visibiliter ascēdes i celū Posuisti nubem ascensus tuum: qui superas omnem velocitatem ventorū q vbiqz es pns

Tu qui es Spirituales substantias facis nuncios tuos: et ministros tuos plenos dilectione dei vt etiā alios trāt et accendāt ad dilectionē sui creatoris accēsos ⁊ efficaces ad executionem tue voluntatis.

Tu es Qui fundasti terram ita stabilem et firmam q̄ non inclinabitur in seculum seculi. terra enī in eternū stat:

Mare occeanum quasi vestimentum circundat terram vndiqz excepta vna pte q̄ discooperta remānsit ppter vitā hominū ⁊ aialiū terrestriū super montes stabūt aque pluuiales q̄ generāt̄ ex nubib⁹

Ad beneplacitum tue voluntatis mouebunt se aque flatu vētorū a te ꝯcitatorū de loco ad locū et a clangore tonitruorum et fulgurū que generantur i nubib⁹ ad modū formidantis se habebunt q̄ p terribiles ventos desiccantur.

Quib⁹ aqs fugiētibus siue motis.

Ascēdūt. i apparēt alti montes et descendunt. i. apparēt campi in būli loco sz nō oēs in eadē altitudine vel in eadē būlitate: sz secundum q̄ dispositi sti eis.

Terminū posuisti aqs maris occeani. nec ꝙuertētur operire terraz sicut fecerūt tpe diluuii qō totum mundū occupauit

Qui emittis fontes in ꝙualibus q̄ de mōtib⁹ fluūt aq̄ i valles. et aque fluētes ptransibunt de loco ad locū inter mediū montium ad sustētatōz viuētū. vñ seqtur

Potabunt omnes bestie agri et reficiētur onagri in siti sua

Super ea que dicta sūt mōtes

ꝛ valles ꝛ fontes volucres i aere volantes habitabunt:et de medio foraminũ petraruꝫ dabunt voces cantando.

Tu es Rigans montes de nubibus pluuiosis generans super mõtes et de effectu pluuiarum que sũt opa tua fecundabitur terra.

Producens fenum iumentis. vnde ipsa nutriant et herbam vt seruiant hominib⁹ que ꝓpter ꝫ facta sunt.vnde seq̃tur:

Sustentas aũt iumẽta Ut educas frumentum et talia de terra ad sustentationẽ bũane vite et vinuꝫ letificet coꝛ hominis.

Tu es etiã Producens oleum ad condimentum ciboꝛum natura enĩ olei est vt multũ foueat carnem et reddat hilareꝫ:et panis coꝛ homis ꝯfirmet siue roboꝛet.

Et ex pluuia Humectabuntur arboꝛes campi ad coꝛ nutrimentuꝫ ꝛ fructificationẽ et cedri libani quas plantauit domin⁹ illic id est.in cedris passeres animalia minuta nidificabunt.

Herodij qui rex passeruꝫ dicitur nidus est in cedris: montes excelsi sunt refugium cernis:et cauernosa loca refugium erinaciꝫ que animalia parua spinosa esse dicunt

Posuisti lunaꝫ vt distinguat et variet tpa et sol ꝛ sic dñmina te tendit ad occasum ac si haberet cognitionẽ

Posuisti tenebꝛas in emisperio nro p occasuꝫ sol' et facta est noꝛ in ipsa ptransibunt . de loco ad locũ oẽs bestie silue illud enĩ tps est diuĩa dispositiõe idoneũ in q̃ bestie querãt sibi victũ.vñ seq̃tur:

Catuli leonum ptrãsibũt famelici et leones ipsi ꝛ alie bestie vt rapiant et querant escaꝫ sibi.

Qui Capta preda et oꝛto soꝛle reuertũtur ad cubicula sua.

Oꝛto sole ꝛ iã bestus collocatis.

Exibit homo ad opus suuꝫ et ad operationẽ suaꝫ cõtinuandã vsqꝫ ad vesperam.

Cũ oibus istis inspectis admirabil' occurrat altitudo diuie potẽtie ꝛ incõprehensibil' altitudo diuie ꝓuidẽtie ꝓpheta ꝛ secũ q̃libet fidelis admiratiue dicit:Valde magnificata sunt opa tua dñe excedũt bũanũ sensũ omĩa in sapientia feciſti impleta est terra boĩb⁹ ꝛ aialib⁹ ꝛ cetera que sunt creature tue.

Nõ solũ celũ ꝛ terrã tua ꝓuidẽtia regit.sꝫ etiã Hoc mare magnuꝫ et spacioſuꝫ manib⁹ nauigãtiũ. in q̃ simul possũt nauigare mlti illic id est.in ꝫ mari reptilia pisces diuersaꝝ manerieꝝ ꝛ naturaꝝ quoꝝ non ẽ numer⁹ certus apud aliquẽ boĩem

In quo mari pisces Parui et magni monstra maxima vt cete grandia discurrũt.ꝛ q̃uis tot ꝛ tã magñ mõstra sint i mari.tñ illic naues transibunt illese q̃ de vna terra ad aliã necessaria deꝓrtãt

Inter hec aialia ẽ etiã i mari cet⁹ grãdissim⁹ pisc⁹ Draco dict⁹ q̃ deuoꝛat alios pisces q̃ licꝫ sit magn⁹ ꝛ foꝛtis piscis.facilĩ tñ illudit ꝛ occidit quẽ foꝛmasti ad illudendum ei nõ sic intelligas q̃ ly ad illudẽdũ sumatur finaliter .ſ. ad hunc finem sit foꝛmatus.sed tenet ꝓsecutiue q̃

illusio sequtur condicionē ei⁹. vnde cū ille piscis velit deuorare alios pisces illi pisces naturali instinctu fugiunt ad ripam vbi cet⁹ natare nō potest ppter aque puritatē. et ideo cet⁹ eos insequēs impingit se ad terrā et ibi a piscatoribus occidit. et sic illusus sua spe frustratur omnia tamē animalia viuentia in terra et in aquis: a te expectant vt des illis escā in tempore oportuno fm condicionem cui⁹libet speciei naturalē.

Que aimalia Dante te colligēt: aperiente te manum tuam. p diffusionē tue bonitatis in effectib⁹ omīa implebuntur bono conuenienti sue nature.

Auertente autem te faciē tuam denegādo pdictā diffusionē bonitatis tue turbabuntur ex defectu nutrimēti auferes spiritum eorum et deficient a vita et in materiā vnde sunt formata. que p magna parte est terra reuertentur.

Emittes tue voluntatis effectum et de nouo formabūtur. in eadē specie fm cursum nature et renouabis faciem terre. sicut patet in estate in q̄ terra renouatur herbis: floribꝫ z fructibus q̄bus priuata fuerat in hyeme.

Enumeratis diuinis opibus ppheta inquit Impendatur domino laus z honor debitus. nō ad tempꝰ sed in eternum letabitur dominus in creaturis suis ad suam gloriam ordinatis

Qui visitat hominē habitantes in terra minoris status et faciet eos tremere ꝺ peccatis: melius est enī tremor humilitatis q̄ confidentia superbie. qui tangit ꝯmination vel aliquo flagello psecutiōis montes. i. potētes q̄ prius erāt superbi iactantes se fumigant lacrimosa ꝯpunctiōe petā sua plorātes

Quia hec pdicta fecit dñs. z ꝺo his inspectis Laudabo dominū q̄diu viuam hic z in futura vita. psallam deo meo q̄diu sum. Jocundus gratū. acceptū sit illi sermo deo eloquium laudis mee ego vero delectabor ī diuinis ꝯsolationibus ñ in terrenis. Deficiant peccatores iniq̄ obstinati in malo ita vt non sint iniq̄ sicut prius sz iusti p oibus bis bñficiis dei bñdic anima mea dño

Ꝯ psalm⁹. cxxxi. in quo monet ad laudem dei.

Laudate dominum p beneficiis ab eo obtentis et inuocate nomē eius p obtinēdis q̄ gratitudo de p teritis beneficiis est optima dispositio p futuris impetrādis annuncīate inter gentes opera potestatis sue z bonitatis declaratiua sicut enim ꝺ vra salute sollicīti estis sic z de alioꝝ salute

Cantate ei ore z corde laudando psallite illi bona opatiōe narrate alijs pdicādo omīa mirabilia ei⁹ vobis nota vl aliq̄ de oibus. q̄ nullus potest omnia narrare.

Facite bona opa i q̄b⁹ merito Laudemini z ꝺ in nomine sancto ei⁹ ad ei⁹ gl'az bona vra dirigēdo q̄ dedit velle z posse: q̄uis caro molestiis affligat: mēs tñ letetur correntiū dñz i spe p̄mie celestis vt cū hilaritate z iocunditate diuina pficiāt

Querite dñm et studio et in tenta mẽte bona opando: ⁊ illumine mini in agẽdis et confortamini. in charitate xpi vt bona opa inchoata perficere possitis querite presentiam eius non ad horam: sed semper vt hic habeatis eius cognitionem verã ⁊ in futuro clare eius faciem intueamini.

Quia ad querendũ deũ maxime disponit memoria fidei antiquorũ patrum ⁊ opex que deus fecit illis ait Mementote mirabilium eius que fecit filiis israel educẽdo eos de egipto et signa que patrata sũt in egipto et precepta oris eius.

Dico memẽtote hox vos q̃ estis Semen. i. imitatores fidei abrae serui dei vt sicut Abraã cuius semen estis deũ specialiter quesiuit et ei i fide seruiuit ita ⁊ vos facere debetis: vos dico etiã filij iacob electi eius quẽ si imitamini luctando cõtra vicia ⁊ cõtra carnem inter electos dei cõnumerabimini.

Et ne putes filios abrae tm̃ esse in vna gẽte sm carnẽ ait: Ipse dñs deus noster i vniuersa terra. habet iudicia sua in vniuersa terra sunt Iacob et Israel. i. fideles q̃bus iudicia sua manifestat sz nõ alii genti q̃ christiane.

Mementote dico dei. quia ipse Memor fuit implẽdo promissa testamenti sui noui duraturi i eternum in quo pmittit hereditas eterna verbi sui etiam memor fuit. quod mandauit in omnes generationes credẽtes in eũ. hoc est verbũ fidei verbũ euãgelii qõ extẽditur in omẽs generationes pro quo seruato redditur pmissum eternus qõ p testamentũ añ significauit qõ nõ mandauit sz pmisit. pmissum est qõ accipe debem⁹. mandatũ qõ hoc facere debem⁹. hoc est fides vt iustus ex fide viuat ⁊ huic fidei promittit hereditas.

Memor fuit verbi Quod dispo suit ad abraam cũ ei dixit per me metipsum iurauit q̃ feci rem hanc et cetera. sequit: benedicaz tibi ⁊ cetera et iuramenti sui ad isaac. cũ ait ad abraã in isaac vocabitur tibi semen.

Et statuit illud verbũ fidei ꝺ cultu vnius dei iacob in preceptũ ad faciẽdũ ⁊ obseruandũ et israel. qõ idẽ est qõ iacob eiusdẽ pcepti adimpleti mercedẽ que fidelibus eterna et incommutabilis erit Dicens tibi dabo terram chanaan figura eterne hereditatis que terra pmissionis funiculo distribuẽda erat i diuersas ptes

Hanc terrã chanaã pmisit Cum illi quibus pmisit essent numero breui. ⁊ ita breui q̃ paucissimi. q̃ abraã isaac ⁊ iacob tm̃ erãt quorum merito pmitteret ⁊ erãt cũ hoc aduene nõ ciues terre pmissiõis. vñ quasi extranei ibi habitabãt

Et pertransierunt de gente i gentem alterã: vñ abraã exiuit de terra chaldeox ⁊ venit in mesopotamiam ⁊ deinde in terrã pmissionis. et de regno ad populũ alterũz venit i egiptũ. sic ysaac ꝺ terra chanaan pegrinatus est.

Qui ptranseundo tot varias gẽtes durare potuerunt. quia dominus Non permisit homines nocere eis notabili nocumẽto et corripuit pro eis reges qui volebant

nocere sicut pharaonē ꝙ abstulerat abrahe sarā et abimelech qui abstulerat ysaac rebeccam.

Vicēs Nolite tangere christos meos id ē vnctos mea grā et in ꝓphetis meis cuiusmodi erāt abraham ysaac ⁊ iacob nolite maligne agere. Narrans ꝓpha quō factū sit ꝙ p̄dicti sācti p̄res ptransiuerūt de gente in gentē ⁊ cetera ait.

Et vocauit .i. iussit ut famis esset sup̄a terraꝫ p quā famē omne sustentamentum panis ꝓ magna pte ꝯtriuit et p hoc coacti sunt in egiptū ire et ita ad aliā gētē transire et p̄cessit eos ioseph.

Vnde sequit. Misit ante eos iacob et filios eius virum ioseph in egiptū qui in seruitiuꝫ venditꝰ est a fratribus suis.

Humiliauerunt egiptii in ꝓpe dibus pedes eius ad accusatōeꝫ dñe sue et dolor de infamia timor de morte ptransiuit animaꝫ eiꝰ donec veniret interp̄tatō somnii pharaonis ꝙ fuit verbum eius sicut dicentis et dñi sicut inspirantis vñ sequit. Eloquium domini .i. spūs reuelās misteria ignium eiꝫ viuaciter excitauit vt futura diceꝛ ⁊ ꝗa somnia ita exposuit misit rex pharao et solvit eum de vinculis ꝗbꝰ tenebat princeps ipe populoꝝ egipti dimisit eum ex toto liberū. Cognoscēs aūt pharao p interp̄tatōeꝫ somnii sui ꝙ ioseph haberet spm̄ dei Constituit eiꝫ dominum domus sue et principem omnis possessionis sue nō tm̄ vt haberet curam tpaliū sz Et erudiret principes eius sicut semetipsum de dīnis quoꝝ illi noticiā nō habebant. et senes eiꝰ prudenciaꝫ doceret. de his que dei erāt

Intrauit israel. cuꝫ filiis et familiis eoꝝ et hoc ad mandatū ioseph ibi regnātis vt possint ibi viuere tē pore famis. et iacob accola fuit in egipto que dicit terra cham filius noe p̄ius habitauit

Et ibi auxit dominꝰ populuꝫ suum vehementer. qm̄ ex septuagīta hominibꝰ sexcētamilia armatoꝝ eduxit. et firmauit eum sup inimicos eius. quia tpe moisi inuitis egipciis eduxit eos deus ⁊ illos multis modis afflixit.

Prophet̄a narratur quę facta sūt in egipto dicit. Conuerti permisit deus coꝛ egiptioꝝ ut odirent. p̄ inuidiaꝫ. populum israel et dolum facerent in seruos eius. laboꝛibꝰ aggrauādo vt luti ⁊ lateris opibus oppressi minuerentur serui dei. Ad quoꝝ liberationem elegit deus ministros de quibꝰ ait.

Misit moisen seruum suum. ad liberandū eos ad pharaonem et associauit ei. aaron quem elegit ad hoc ministeriū.

Et posuit in eis. scz moise et aaron legatis suis. virtutem faciēdi miracula minoꝛa et maioꝛa. in terra egipti. ad verba moisi et aaron que sequunt

Misit tenebras. palpabiles. et obscurauit tempus. ut nullꝰ cognosceret aliuꝫ. et non exacerbauit omnes sermones suos. qꝛ cū pharao penitenciā p̄mittebat deus remouebat plagam ⁊ sic dulcoꝛabat sermones suos licet sciret eos futuros obstinatos et duriss̄imos

Conuertit aquas in sangui/
nem.et occidit pisces eorum.
Implent terram eorum ranis
nō mō in locis exteriorib⁹ et cōmu
nibus sed in secretis cubilibus
pharaonis et principum eius.
Dixit et venit cinomia scz mu/
sca canina et cinipes q̄ intrabāt
eis in oculos et hoc nō in paucis lo
cis sed in omnibus finib⁹ eorū
Posuit pluuias eorum cū gran
dine et ignes comburentes scili
cet fulmia in terra ipsorum
Et percussit grandine et fulmi
bus vineas et ficulneas eorum
et contriuit lignum finium eo
rum.s.arbores fructuosas
Dixit id est voluit et venit locu
sta et brucus fet⁹ ei⁹ cuius non
erat numer⁹. Et comedit locu
sta et bruc⁹ comedit omnem her
bam in terra eorum et comedit
omnes fructum terre eorum
Et percussit omne primoge
nitum tā hominū q̄ animalium in
terra eorum et primicias omni
um fruguz ¶ Prophetа expo/
nens bñficia collata populo isrl' ait
Et eduxit filios israel cum ar
gento et auro quia vasa aurea et
argentea: que ab egiptiis mutua/
uerāt p̄cepto domini deportarūt et
non erat in tribub⁹ eorū infir
mus quod valde mirabile fuit q̄ i
tanta multitudine null⁹ infirmaret
et tūc scz post submersionē exercit⁹
pharaonis ¶ Letata est egipt⁹
id est illi q̄ remanserāt quia inde iu
dei,pfecti erant et hoc quia timor
eorum incubuit super egiptios
ne redirent iudei et reliq̄as egipti
cōsūmerent. Narrat beneficia data
illis postq̄ eduxit eos de⁹ i deserto.
Expandit nubez in protectio
nez eorum ne verent' ab ardore so
lis et ignez ut luceret eis cōtra
tenebras per noctem.
Petierunt carnes et venit co
turnix in maxima multitudine et
manna descendente de celo ae
reo saturauit eos
Dirupit petram et fluxerūt
aque.abierūt in deserto larga
fluenta que sequebant' eos per de
sertum ¶ Hec beneficia nō fe
cit eis de⁹ p meritis eorum quia po
pul⁹ rebellis fuit et murmurās con
tra dñm.sed Quoniam memor
fuit promissionis quam fece/
rat abrae fideli seruo suo dicēs
tibi dabo terraz hāc et i semine tuo
benedicent' omnes gentes.
Et eduxit post mortē moisi de de
serto populū suum sub ducatu io
sue i terraz pmissionis in exulta/
tione et electos suos in leticia
quia murmuratores dñi furore per
cussi interierūt ¶ Et dedit illis
regiones gentium vbi habita/
bāt gētiles ciuitates castra et pos
sessiones laboribus aliorū ac/
quisitas possederunt.
Et hec beneficia fecit eis deus nō
vt luxu defluant vel puersa securi
tate torpescant. ¶ Sed
Vt iuste viuant secūduz man
data eius et legis misteria di/
ligenter intelligant.
¶ Psalmus.cv.in quo mo
net ad geminam pfessionem
scz laudis et peccatorum

Confitemini

domino cōfessiōe lau/

dis quoniam bonꝰ et solus nat̃a bonꝰ. solus pfectus. nõ solũ in se bonus est sed diffusione bonitatis sue sup oñes creaturas: vel ꝓfitemini dño peccata vr̃a vt ꝙsequami venia quoniaz bonꝰ id est misericors et facilis ad indulgendũ quoniaz in seculũ scz pñs tm̃ misericordia eius nisi eni hic cõuersi fueritis in futuro misericordiã non inuenietis.

Sed Quis loquetur ad plenum opa que potenter operatur et narrabit omnes laudes eius nullus vtiqz: qa cũ sit infinite bonitatis sup omnem laudem est.

Et si nullꝰ sufficiat enarrare laudes eius. Beati tamẽ hic beatitudine spei et in futuro beatitudine rei qui habent discretionẽ quid sit bonũ et quid malũ et habita discretione faciũt executionez bonorũ operũ omni tempore.

Memento nostri dñe in bene placito tuo id est in filio quẽ ex solo bñplacito tuo nõ ex hoim meritis ad redemptõez misisti: et ut hoc sit visita nos per filiũ tuũ inquo saluemur saluatione eterna.

Visita dico. Ut videamꝰ te facie ad faciem ꝓbonitatem gr̃e quã pstas electis tuis visita nos ut delectemur ī leticia electorũ tuorũ q̃ ẽ tuipe sũmũ et vez ⁊ incõmutabile et beatificũ bonũ ut lauderis a nobis cum cetera herēditate tua. Peto q visites nos qñ opus est. Peccauimꝰ enim ut patres nostri eoz peccata imitantes iniuste egimus ꝟra, primũ iniquitatez recimꝰ peccando ꝟra deũ. Patres nostri in egipto non intellexerũt mirabilia tua que ꝓ eis feceras ī egipto non fuerũt memores misericordie tue facte eis in liberatõe eorum a faraone pharaonis.

Non fuerunt dico memores. imo Irritauerũt in moise deũ ascendentes de egipto versus mare rubrũ diffisi ō potestate sua.

Non obstãte aũt eoz murmuratõe et diffidentia. Saluauit eos ab insequntibus egiptis non ꝓpter merita eoz sed ꝓpter nomen suuz ampliandũ ⁊ glificandũ ut notam faceret potentiaz suam.

Saluauit aũt sic. quia Increpuit siue increpauit mare rubrũ nõ voce sed ope et pcepto et exsiccatũ est: et deduxit filios israhel in illa ꝓfunditate maris sicut in deserto. i. in loco plano et sicco Et saluauit eos de potestate egiptiorũ psequentiũ eos et redemit eos de captiuitate pharaonis. Et operuit aqua pharaonẽ ⁊ egiptios tribulãtes eos et vnus ex eis non remansit qui non submergeret

Quibꝰ miraculi visis Crediderũt verbũ dñi et moisi et laudauerũt laudem eius dicẽtes illud cãtemꝰ domino gloriose enim ⁊ cetera.

Cito fecerũt parũ steterũt in laude eius obliti sunt operũ eius quibꝰ eis ꝓuiderat in periculis maioribus et non exspectauerũt pacienter tempꝰ q̃ deus disposuerat eis subuenire scõm ꝙsiliũ volũtatis sue sed ꝓuenerũt murmurando sine rõne Et ꝙcupierũt nõ solũ naturalẽ cibũ ut panẽ et aquã sz ꝙcupiscentias id est delicatos cibos in deserto et temptauerũt

deuz in deserto in quo erat penuria aque dubitantes de potentia sua. ¶ Et licet deū sic temptarent. Dedit eis petitiones eorum et hoc vsqz ad plenitudinez misit enim saturitatez in animas eorum

Et nihilominꝰ nō cessauerunt a malo. nā honore ambientis dignitatis sacerdotalis Irritauerūt moisē in castris et aaron ꝓsecratuz deo chore et sibi adherentes inuidentes ꝙ aaron et filii eius soli habuerunt sacerdotium

Propter quā irritatōnez Aperta est terra et deglutiuit dathan et abiron cum sua familia et super omnes se clausit Et exarsit ignis in congregatione consentiente istis p̄dictis de thuribulis eoꝝ et in tm̄ ꝙ flāma combussit peccatores scz quinquagintaducentos q̄ offerebāt incensū illicite vendicantes sibi sacerdotiū aaron. ¶ Propheta describens peccatū adoratōnis vituli ait Et fecerunt vitulū in oreb et absentiaz moisi qui ascenderat in montem ad dñm nō tolerantes adorauerunt sculptile vel conflatile

Et sic faciendo ¶ Mutauerunt gloriam suam id est deū qui erat gloria eoꝝ in similitudinem vituli comedentis fenū id est gloriā et honorez debitū deo attribuerūt nō vero vitulo sed simulacro vituli ¶ Et sic obliti sūt deū qui saluauit eos ab egipciis qui fecit magnalia in egipto egiptios flagellādo multipliciter terribilia in terra cham id est in eadem egipto terribilia in mari rubro pharaonē et exercitū eiꝰ submergēdo et mare diuidendo.

Et ꝓpter ista peccata dixit ꝙminā do ut disperderet eos q̄a digni erāt omnes pire. et dispdidisset si nō moises electus eiꝰ stetisset in contradictione suis oratōnibus impediendo ne disperderet eos

Stetit ergo moyses in cōfractōne Ut auerteret iram eiꝰ ne disperderet eos et nō tm̄ p̄dicta mala fecerūt sed etiā terraz ꝓmissionis desiderabilem fluēntē lac et mel quā dñs eis promiserat pro nihilo habuerūt ¶ Et hoc ideo. quia Non crediderunt verbo eiꝰ q̄ ꝓmiserat eos introducere in terraz illā quia reuersis exploratoribꝰ suis cū nūciarent terrā illaz bonā esse homines tm̄ terre illius tales esse quoꝝ vnus centuz iudeos posset occidere timuerūt et murmurauerunt in tabernaculis suis dicentes. quaram⁹ nobis ducem et reuertamur in egiptuz melius em̄ esset nobis adhuc esse in seruitute q̄ in pugna istoꝝ ꝓire et non exaudiuerūt vocem domini quia dubitauerūt de terra quā deꝰ ꝓmiserat eis.

Et tūc eleuauit manū suaz dominꝰ id est pauit se ad vindictā faciendā sup eos ut ꝓsternerz eos in deserto tūc em̄ lata est diuina sententia ut omnes qui numerati fuerāt a viginti annis et sup̄ non ingrederentur terrā ꝓmissionis sed morerentur in deserto ꝓter caleph ⁊ iosue ¶ Non tantuz leuauit manū vindicte sue in eos: sed etiam Ut deiceret semen eoꝝ p diuersas nationes ⁊ regiones hec aūt pena p̄cibꝰ moisi fuit ꝓdicta

Et merito disperderet eos. Quia iniciati sunt id est ꝓfecrati. ꝓfecra uerũt enĩ se ydolo beelfegor beel ẽ ydolũ. fegor est mons vbi colebant et nõ solũ sacrificauerũt ydolis sed etiã ꝑmederũt de carnib⁹ imolatis simulacris mortuorum hominũ quos deos dicebãt .ut ioui mercurio et cetera. et hoc causa veneratõnis. Et tũc irritauerunt eũ in peccatis ab eis ꝓpter ingenio male disposito inuẽtis. et studiose factis et multiplicata est in eis ruina quia tũc occisi sũt ex ipis viginti quatuor milia. Et stetit phinees ꝓstãter ꝫ idolatras accẽsus zelo dei ꝛ transfigens coeũtes. s. iudeũ ꝛ madianitidẽ placauit dñm sic faciendo et cessauit plaga populi Et quia dñs nouit ꝗnta caritate ppli et zelo dei phinees illud fecerit reputatũ est ei ad iusticiam id est reputat⁹ est in hoc iustus ꝛ hoc in omnez generatiõẽ vsqz in sempiternũ nõ solũ ī ꝑdictis locis irritauerũt iudei deũ sed etiam Irritauerunt eum ad aquas ꝓtradictionis ꝗa impatienter ꝛ ꝓtentiose locuti sunt cõtra moisen ꝓpter aque defectũ et ꝑ ꝫñs contra deũ et turbatus est moses ab illis et hoc quia exacerbauerũt id est iratũ et acerbũ fecerũt spiritũ eius itantũ vt nimia ipoꝛtunitate populi succensus diffidenꝫ excrepuit dicens: nunquid de petra hac poterim⁹ vobis aquã educere.

Et ita manifeste ostendit moises in labiis suis in modo loqndi besitatõez cordis sui quã habuit ī hoc miracõ. et in hoc distinxit et separauit hoc miraculũ a ceteris in quib⁹ nullo modo dubitauit. turbatus enĩ moises murmure populi infidelis non tenuit fiduciam quã debuit ꝓpter quod statim fuit a domino reprehensus et in penam ab ingressu terre ꝓmissionis exclusus: quod ꝗa moises non sponte fecit sed illorum malicia ꝓuocatus ideo tantũ temporaliter nõ eternaliter punitus est. Item populus ille peccauit quoniam cum filii israhel intrassent terram ꝓmissionis non dispercdiderunt gentes habitãtes ibi sicut precepat dominꝰ ne ex eoꝝ conuictu scelcribus inuoluerenꝫ et ad ydolatriaz traherenꝫ sicut factum est.

Vnde sequitur. Commixti sunt inter gentes terre illius contra ꝓceptum domini et didicerũt opa eorũ idolis seruire filios imolare iuxta ritum cananeoꝝ et factũ est illis in ruinam et offensionez Vnde sequiꝫ. Et imolauerunt filios suos et filias suas demoniis latentibus in idolis scõm cõsuetudinem illaꝝ gentium.

Et effuderũt sanguinẽ innocentẽ. s. filiorũ suorũ et filiarũ suaruz: quas sacrificauerunt sculptilibus cananeorũ.

Et interfecti sunt spiritualiter gladio grauissimi pcti homines predicti habitantes terram ef fundendo sanguinem innocentẽ et imolando illum idolis et contaminati sunt in peccatis suis et polluti sunt adulterinis supstitionibus suis.

Et iratus est furoze id est grauis ira domin⁹ in populo suo et abhominat⁹ est filios israhel qui dicebantur hereditas eius ꝗñ

non curans defendere eum.
Unde sequitur. Tradidit eos in manus gentiū ydolatraꝝ et dominati sunt eorū qui oderūt eos Et tribulauerunt eos inimici eorū: et humiliati sunt id est afflicti sub manibus eorū resistere eis non valentes ⁊ nichilominꝰ dñs vsꝰ pietate sua sepe liberauit eos Ipsi autem hanc misericordiam liberatiōis nō attendentes adhuc exacerbauerūt deum ꝓsilium eorum malū sequentes et ideo ꝓpter iniquitates suas humiliati et modis multis afflicti sunt Ueruꝝ quia in afflictōne illoꝝ non defuit misericordia dei iō sequitur.
Et vidit oculis misericordie sue cum tribularentur: et misertꝰ est eis audiens oratiōnē eorū et liberauit eos.
Et memor fuit ꝓmissi sui qō disposuit ad abraham de filii sui incarnatōne et ideo pepcit eis: si enī oēs propter eoꝝ peccata occidi p misisset non nasceret de eis xp̄us et ita vana fuisset p̄dicta ꝓmissio: ⁊ iō penituit eum aliter faciendo q̄ videbat facturus et hoc non quia illi iusticiā haberēt sed secundū multitudinē misericordie sue opatus est Et dedit eos in misericordias in benivolentiā et in reverentiā in conspectu gentium que cepant eos ut quos ꝓs despectui habebant haberent metuendos et honorabiles.
Propheta suam depcatōnem p liberatōne ppli israbel reassumēs ait Saluos fac nos dñe deus noster de fuitute et angustiis quibus populus tuus in diversis terris affligitur et congrega nos de gentibus inter quas dispsi sumus.
Et ad hoc congrega nos. Ut confiteamur ꝓfessione laudis nomini sancto tuo: et gloriemur in laude tua de qua sequit. Benedictus dñs deus israel ab eterno et in eternū: et dicat omnis populus tam de iudeis q̄ de gentibus fiat fiat. i. benedictus sit deꝰ.

Psalmus. CVI. in quo commēdatur misericordia dei multiplex facta populo israbel.

CONfitemini domino ꝓfessiōe laudis quoniam bonus q̄m dulcis et suauis et vere quoniam in eternū misericordia eiꝰ que nūq̄ negatur penitentibus
Dicant nunc laudes deo qui redempti sunt a domino a quibuscūq; periculis de manu inimici eos affligentis de regionibꝰ vbi erant dispsi congregauit eos in terram suam iudeam
Congregauit quidē eos a solis ortu et occasu ab aquilone et ab austro quatuor climatibꝰ m̄di.
Erauerunt in solitudine vbi non erat aqua erauerunt quia n̄ inheneruut stratam ducentem ad aliq̄ cuitatem habitabilem vbi possent habitare quia in desertis nō sunt tales vie.
Et quia erabant in locis desertis vbi est inopia victualium secutum est q̄ in tantū Esurientes et sitientes redderentur ut virtus eorum deficeret Et quia anima id est virtus eorum pre inopia deficiebat ideo conuicti clamauerūt ad

dominum cum tribularentur
errore et fame vt liberaret eos et
de malis eorum inenarrabilib⁹
eripuit eos

Eripuit dico quia Eduxit eos in
viam rectam sua prouidentia ñ
humana ut irent in ciuitatez ha
bitationis i qua possent habitare
secure et de victualib⁹ ꝓuidere

De quib⁹ beneficiis gratias agēs
ait Confiteantur domino con
fessione laudis homines quibus fa
cte sunt misericordie dei et filii
hominum quibus mirabilia
dei sunt exhibita

Ideo debent deum laudare quia nō
solum duxit in viam sed a fame libe
rauit. Quia saciauit animā de
bilitatam ex deuio itineris et ani
mam esurientem saciaut bo
nis ¶ Ideo et laudare debe
rent deum quia liberauit miraculo
se Captiuos sedentes in tene
brosis locis que habēt vmbrā
mortis vinctos. i. afflictos duri
cia catenarum et austeritate
et paucitate victus

¶ Causa captiuitatis eorum fuit
Quia exacerbauerunt id ē con
tēpserūt eloquia domini loquen
tis p legem ⁊ prophetas et ꝓsiliū
altissimi qō erat ꝙ iuste viuerent
spreuerunt

Ideo Humiliatum et deiectuz ē
a superbia cor eorum afflictione
dante eis intellectum et infir
mati sunt id est debilitati virtute
videntes se nihil posse p se et non
erat qui adiuuaret qui possz eos
liberare de captiuitate

Deficiente ergo omni auxilio huma
no Clamauerunt ad dominū
cum tribularentur ꝑdictis mal⁹
de quibus liberauit eos.

Liberauit aūt hoc mō. quia Edux
it de tenebris et vmbra mor
tis. et vincula eorum disrupit
Propter que beneficia dignum est
ut Confiteantur domino con
fessione laudis ꝛc̄ ut supra

Merito laudandus est deus ab illis
Quia contriuit in eis consue
tudines viciosas que quasi por
te non sinebant exire de peccato et
diabolicas suggestiones que q̄
si vectes fortes firmabāt et robora
bant predictas portas ereas con
fregit ¶ Et Suscepit eos de
via iniquitatis ad penitentiā et
ad correctōnem sicut pater suscipit
filium ad castigandum bene dico de
via iniquitatis. quia propter in
iusticias suas humiliati sunt
id est deiecti vsqz ad interitum.

Ita ut Omnem escam abomi
nata est anima eorum infirmi
tate ingrauescente et appropin
quauerunt id est vere deuenerūt
vsqz ad portas mortis ex despe
ratōne recupande salutis

Et hac necessitate coacti clama ue
runt ad dominum cum tribu
larentur et de necessitatibus
eorum liberauit eos

Hoc mō liberauit eos. Misit ver
bum suum id ē impauit et sana
uit eos scōm illud. dic tantum ver
bum et sanabitur puer meus. dicere
enim dei est facere. et ita eripuit
eos de infirmitatibus ducēti
bus ad interitum mortis

Propter que dignum est ut Confi
teantur domino misericordie
eius ꝛc̄. sicut supra.

Bico confiteant. Et sacrificent sacrificium nō pecudū ut quōdaz sed laudis quia laudes bene prolate p sacrificō reputāt et annuncient opa eius in feipis expta p mirabiles sanatōnes z hoc nō cū tedio et merore sed in exultatione duo tōnis ¶ Propheta ostendit q etiā gratiarū actōnes fiende sint pro liberatōne a periculo maris ait Qui descendūt mare in nauibus facientes opationes multas z laboriosas gubernādo naues et dirigendo in aquis multis Ipsi viderūt opa dei que multa et insolita vident in mari et mirabilia eius q̄ sepe ibi opatur z maxime in profundo maris ¶ In cuius pfundo sepe cōtingit q Domin⁹ imperat et excitat⁹ est ventus et fortificat⁹ z mouens mare et exaltati sūt fluct⁹ eius Nam Ascendunt vsqz ad magnam ptem aeris que dicitur celū et descendūt vsqz ad profundū maris quod dicitur abissus et anima naugantis in malis tabescebat deficiebat aīo ppter piculū imminentis naufragii ¶ Et ex magna commotōe maris. Turbati sunt existentes in nauibus in cerebro sicut ebrius et turbatur caput et vires sensitiue q̄bus turbatis impeditur actus intellect⁹ et p consequens omnis sapiētia eorū deficit ¶ Et isti clamauerunt et cetera vt supra Liberauit aūt eos domin⁹ hoc mō Qui conuertit tempestatem in auram suauē et tranquillam et cessauerunt fluctus ei⁹ facti q eti ¶ Et letati sunt homines in nauibus existentes et eduxit eos in portū desideratū ¶ Confiteantur ergo domino et cetera ut supra. ¶ Et exaltent illum debitas laudes reddēdo tam in loco congregationis plebis q̄ in loco congregationis doctorū Propheta ostendit quō de⁹ liberat a sterilitate terre que q̄q̄z infligitur ppter peccata hominū dicens. Posuit flumina in desertum id ē desiccauit ea et fontes aquarum posuit in ariditate Terram fructiferam posuit in sterilitatem et hoc propter malicias inhabitantiū in ea .et talia fecit deus in punitōnē habitātiū. Et quia dei misericordia semp prompto est penitentibus ideo succedente illoz penitēcia dicit propheta Posuit desertū scz locū desiccatū in copiam aquarū et terram que prius erat sine aqua in exitus aquarū dando torrentes et fōtes z flumina in ea Et collocauit illic habitatores reducendo eos qui ppter sterilitatē nimiā inde fugerant et reparantes loca que p pte erant ruinosa ꝓstituerūt loca ad inhabitandum. Et seminauerunt agros et plantauerunt vineas .et fecerūt fructū naturalez et bonū. Et benedixit eis multiplicando bona spiritualia et temporalia .et multiplicati sunt nimis .et iumenta eorum non minorauit sed potius multiplicauit. Propheta ostendit quomodo etiaz dominus liberat a malo dissensiōis et discordie inter ciues que est inimis periculosa dicens.

pauci facti sunt cōcives alicui⁹ ciuitatis vel cōpatriote et vexati a tribulatione malorū inter eos cōsurgente ¶ Ex eo scilicet q̄ Effusa est contentio sup̄ principes eor̄ et iusto suo iudicō deus permisit eos errare in inuio ō uiādo a iudicō recte ratōis et non in via p̄ quā possent habere itērū Sed dñs , Paupem humilē ad unit de inope diuitem faciendo et ī ple familiā multiplicando Et quia talis liberatō est causa leti ce bonis dicit Videbūt recti et letabūtur ⁊ ꝓ hoc q̄ malis ⁊ superbis occasio est tristicie seq̄t̄ omnis homo iniquus obstruet os suum ex sua dieiectōne factus tacēs. et mutus ¶ Quis ergo sapiens videns q̄ de⁹ sic adiuuat paupem ⁊ supbos excecat custodiet hec ut sit paup humilis nō diues supbus. et intelliget misericordias scilicet q̄ ab omnib⁹ malis liberat non p̄ merito hominū sed per misericordias suas

¶ Psalm⁹. cxvii. in quo monet ad bonam opationem ¶ Propheta

Paratū cor meum de⁹ ut te voce p̄dicez et opibus glorificē cantabo corde psallam ope et hoc faciā q̄ tibi totis viribus meis seruiā gloria mea est Exurge dicebat propheta dauid instrumentis suis ī quibus dictas laudes decātabat exurge psalterium et cithara. exurgā diluculo hora scz qua ꝺuoti homines soliti sunt surgere ad laudā dūz deum ¶ Propheta p̄uidens q̄ psalmi eius forent in futuris generatōmb⁹ decātandi in ecclesia dicit Confitebor tibi ꝓfessione laudis in populis cristianis et psallam tibi in nationib⁹ omnib⁹ in quibus filius tuus p̄ apostolos est manifestatus ¶ Et merito Quia magna sup̄ spirituales creaturas misericordia tua q̄ etiā angeli beneficiis tuis fruūt nec ē aliqua creatura que misericordia dei nō egeat veritas tua magna est vsq; ad nubes cōstituē, da id est apostolos et p̄dicatores sāctos qui veluti nubes compluant ecclesiā aqua celestis doctrine. Quia ergo misericōdia tua magna est Exaltare ostendendo potentiā tuam et super omnez angelicā naturam altū et sublimē te ostende et super omnez terzam et vt tibi sit gloria liberentur dilecti tui de potestate dyaboli Reliq̄ versus sunt supra expositi psalmo. lix

¶ Psalmus. cxviii. in quo monet inde maliciam declinare et christi humilitatē imitari ¶ Vox christi ex p̄te humanitatis ad patrem O

Deus pater ꝑtra impia que inimici mei loquuntur aduersū me ne tacueris laudem meam sed fac me .cognosci et laudari p̄ totuz mundum sicut per nationes ab apostolis notificari fecit ⁊ hoc ideo quia os peccatoris et dolosi scilicet iude et populi iudaici contra me apertum ē dicendo multa falsa ad depressionez meam ¶ Unde sequitur

Locuti sũt aduersũ me lingua dolosa iudei ⁊ iudas sil' tractando de traditõe mea et ex odio circũ/ dederũt me sermonib⁹ muri osis dicẽtes samaritan⁹ es tu ⁊ de moniũ babes ⁊ hmõi et expugna uerũt me sine causa iusta.

Vere gratis expugnauerũt me q̃a cũ ꝓ bñficijs que ꝓtuli eis deberent me diligere detrahe bant mihi negantes me esse filiũ dei ⁊ dicentes q̃ in beelzebub eũcio demonia. ego autem ozabaz etiã p illis. pr̃ ignosce illis ⁊ cetera.

Et reddiderũt mihi mala pro bonis que feci eis et odiũ p di/ lectione quã exhibui pplo iudaico Quia ergo sic est. Constitue sup populũ iudaicum diabolũ oim vicioz̃ principẽ ut exquo noluerunt me in regẽ habeant dyabolũ et dia bolus steta dextris eius tanq̃ ꝓpositus eius vl' sup eum id est iu daz ꝓstitue dyabolũ ut q̃ xp̃o noluit eẽ subdit⁹ hẽat dyabolũ sibi dñante Judas vo. Cũ iudicatur exeat ꝺdemnat⁹. et oratio eius fiat in peccatũ vñ penitentia iude cõ uersa est illi in pec catũ quia se suspẽ dio interemit

Fiant dies eius pauci sic fuit quia post pditõnez cito se suspendit et episcopatum id est dignitatez apostolicam accipiat alter scilicet mathias. Moriantur fi lii eius orphani patre carnali et vxor eius vidua p quibus susten tandis fur erat et latro.

De pena iudaici populi loquens ait Nutantes id est vagi instabiles i certi quo vadãt transferantur de loco ad locũ et omni p̃sidio destituti mendicent et ꝺib⁹ bonis suis spo liati eiciantur de habitationi bus suis sicut cõpletũ fuit p Ty tum et vespasianum

Et scrutetur fenerator sive exa ctor omnem substantiaz ei⁹ et diripiant alieni diuicias labo rib⁹ ei⁹ acquisitas sicut adimple tum est p titũ et vespasianum princi pes romanos Non sit illi populo adiutor qui insurgat ad defensionem eius. nec sit qui misereatur pupillis eius.

Sed Fiant nati ei⁹ in interi tum. i. moriant morte tpali: vñ filii eoz̃ qui occiderũt xp̃m interẽpti sũt gladio romanoz̃ et in generatio ne vna deleatur nomẽ eius vt i posteꝝ non faciat populũ habentẽ terrã aut dominiũ in mũdo.

Iniquitas iudaici populi q̃ inter fecerunt christum redeat in ꝺspe ctu dñi ad vlciscendã et peccatũ hierusalem matris eorum quod ꝓphetas occidendo et in morte xp̃i cõmisit non deleatur sz puniat

Sed Fiant contra dominum sp iudei eñ qui remanserunt p maiori pte semp remanent obstinati in ifi/ delitate et dispereat de terra me moria eorum scz iudeoz̃ ita q̃ nul lus iustoz̃ aliqua pia affectatõe mo ueatur super eos pro eo quia idem iudaicus populus non est recor datus facere misericordiaz in xp̃m quẽ occiderũt ⁊ i aplos q̃s psecuti sũt sz vsi sũt multa crudelitate Vñ sequit Et psecut⁹ ẽ popul⁹ il le iudaic⁹ hominẽ scz christum in opem et mendicum qui pro no bis paup fact⁹ est vt nos diuites fa ceret et ꝺpunctũ. i. afflictũ corde

de eoꝝ ingratitudine et ꝓsecut⁹ est eũ nõ vt aliquid de tpalib⁹ eius auferent sed vt mortificarent

Et dilexit populus ille iudaicus maledictionez q̃ iꝓcaꝟ ꝓsecutoribus innocentũ i sacra scriptura et veniet illi et nolut benedictionez id est q̃ in lege iꝓcatuz operib⁹ misericordie et elongabitur ab eo ¶ Unde romani nõ fuerũt eis miserti Et fuit circũdat⁹ foris maledictione.i.est pena mortis xp̃i sicut vestimento circundatur bõ et intus intrauit maledictio sicut aqua penetrans interioza eius et sicut oleũ in ossib⁹ ei⁹. Fiat ei ipsa maledictio sicut vestimentuz quo cooperitur. et sicut zona qua sp̃ precingitur ut sit sp̃ ea ꝟstrictus Hec merces et pena damnationis est iudeoruz q̃ detrabũt mihi apud deũ negantes me esse filiũ dei et xp̃m quẽ lex et ꝓphete p̃nũciauerũt et qui loquũtur mala aduers⁹ animaz meaz ꝓponẽtes mihi crimina ut me esse peccatorez maliuoluz demoniũ habere et similia.

Christ⁹ ad patrẽ loquẽs cõsumans oratione inchoatã ait illi ita loquũt sed Tu domine deus angeloꝝ z boim fac mecũ misericordiam me resuscitãdo z glorificãdo ut nomen tuũ glorificetur p meaz et altatõz qz suauis est misericordia tua q̃ p me q̃ nõ pieraz q̃is qõ pierat ¶ Ita vtiqz fac mecum Libera me de hmõi corꝑis ifirmitate p resurrectõnez qz egenus et pauper sũ ego q̃diu inuoluor h⁹ carnis corruptõe et coz meuz intra ꝯturbatũ est timore mortis. Sicut vmbra cuz declinat ablatus sũ de vita ꝓsenti p mortez et fugat⁹ sũz in apl'is meis a ꝓsecutoribus sicut locusta de loco ad locũ fugiendo qui in mea passiõe di spsi sũt. Genua mea id est fortes mei scz apl'i subtracto me pane qui de celo descendi a pñtia eoꝝ infirmati sunt et defecerũt a ieiunio q̃a diuini verbi refectõez non habebant et caro mea immutata est in melius qz in gloriã imortalitatis et hoc propter inhabitantem gratiaz diuinitatis.

Et inferebant mihi in passione opꝓbria: viderũt me i cruce pendentẽ et mouerunt capita sua i signũ derisionis illudẽtes mihi et dicẽtes. vah q̃ destruit tẽplum dei. ¶ Adiuua me dñe deus me⁹ saluũ me fac secũdũ misericordiaz tuaz i passiõe ꝯfortãdone deficiã et saluuz me fac resuscitãdo ¶ Ut p hoc sciant et intelligãt oẽs iudei q̃ nõ ipi ꝓualuerũt in me sed mea et tua volũtas facta ẽ ut patiar ¶ Sed Illi scz obstinati iudei maledicent detrabentes auxilio qõ vident in me. vnde iudei gloriaz resurrectõnis xp̃i nõ credentes maledicebant apostolis predicãtibus illaz et tu benedices predicationez apostoloꝝ miraculis cõfirmando confũdantur qui insurgũt i me putãtes ꝓficere cõtra me ser⁹ aũt tuus letabitur de opatõne facta p ipm ¶ Induantur confusione et pudore .i. vbiqz ex oi pte ꝯfundant qui detrabũt mihi et opiantur ꝯfusione sua it⁹ z foris coꝝ deo et hoibus

Ego autem ꝓfitebor domino ꝓfessione laudis valde palã ꝛ b nõ corã paucis ſz in medio multorũ laudabo eũ. ¶ Eum quidẽ merito laudare debeo. Quia aſtitit a dextris mei pauperis me ſemp in bonis opibus ꝓſeruãdo: aſtitit dico ut ſaluũz faceret a ꝓſequẽtib⁹ animaz meam ne eis cederẽ vel morte poſſent me retinere.

¶ Pſalmus.cix.in quo monet iubici chriſto tanq̃ vero deo et homini.

¶ Vox prophete.

DIxit dominus pater domino filio qui dñs meus eſt ſede a dextris meis id ẽ expleta militia tua et pacta obedientia qui eſce i potiorib⁹ bonis meis.hoc aũt factũ fuit in aſcenſione.

Sede dico Donec ponaz inimicos tuos.imperio tuo ſubiectos l' adoptatos vel victos vt ſub pedib⁹ tuis ſubiecti omnes locuz teneant volentes vel nolentes voluntate vel neceſſitate.

¶ Prophetа oſtendẽs vnde ſgnũ xpi incepit ait ad xpm. Virgam id eſt regiã poteſtatez dñatiue virtutis tue dabit tibi dominus pater ex ſion.quia ex iudeis originaliter inchoatũ eſt in credentib⁹ regnum xpi dominare ergo o xpe vel dñaberis in precordiis per fidẽ quõdam inimicorum tuorum ꝛ mõiam cõuerſoꝝ ꝛ tibi iã ꝓpria voluntate ſubiectorum.

Dñare dico et hoc ratõnabiliter qz ego pater Duz principiuz vnũ et idem tecum eadem dñandi poteſtas et principandi auctoritas eſt mihi tecũ et hoc apparebit in die claritatis eterne quando manifeſtabitur omnib⁹ ſanctis qui fulgebunt ſicut ſol q̃ tu es i me et ego in te ꝓ vnitatez eſſentie potentie et maieſtatis .et hoc quia ego ex intima et ſecreta mea ſubſtantia ineffabili genitura genui te et nõ in tpe ſz ante omnem creaturam.

¶ Prophetа de ſacerdotio chriſti ait. Jurauit dominꝰ pater xpo et i concuſſa veritate firmauit et nũq̃ mutabit tu es ſacerdos in eternum ſacerdos eſt quia ſemet ipm obtulit deo patri in ara crucis ꝛ deum patrem ſemp interpellat ꝓ nobis tu es ſacerdos dico:ꝛ b ſecuduz ordinez melchiſedech q̃ panem et vinuz obtulit in ſacrificio et tu ita facies i cõſecratõne corpis ꝛ ſanguinis tui. ¶ Prophetа ꝙerens ſermonẽ ad patrez ait o domine pater. Dominus ihesus ſacerdos iſte a dextris tuis ſedẽs confringet ſcz in die iudicii qñ a pparebit ira et vindicta ſua reges qui nomẽ xpi delere volebãt.vnde ſequitur et ipe Judicabit in futuro in nationibus omnib⁹.quia iudiciũ ſiale generale erit: tunc implebit ruinas corpa mortuoꝝ reſuſcitãdo que ꝓ mortez ruerũt a preſenti vita et implebit ea animab⁹ ꝓpriis que illa vuificent et gubernent.et conquaſſabit capita id eſt cõteret ſuꝑbiã et altitudines multorũz hereticoꝝ et tirannoꝝ grauiter puniẽdo etiaz in vita preſenti in qua ſepe de multis ſuꝑbis builes facit. Hoc aũt facere hẽbit poteſtatez paſſiõis

sue merito. quia De torrente et fluxu mortalitatis nre ⁊ turbulenta passione bibit nascendo ⁊ moriẽdo et h̄ in via p̄ntis vite et ꝓpterea quia humiliat⁹ est factus obediens vsq3 ad mortẽ exaltabit de⁹ pater caput eius dando ei potestatẽ iudiciariam ⁊ omnib⁹ vñandi.

¶ Psalm⁹. cx. in quo monet ad laudez dei ꝑpetuam ꝓpter tam admirabile beneficium.

¶ Vox ꝓphete

Confitebor ti

bi domine ex̄fessione laudis ex toto cordis affectu ut nulla ꝑs cordis mei sit que non sit in tuis laudibus occupata: ⁊ hoc nõ in q̄uenticulis hereticor̄ aut pueror̄ hoim sz in ꝯgregatione iustor̄ q̄ volũtatem tuam et consilium sciunt et sequuntur.

Ideo laudabo. q̄a Magna opera domini magna opa creatõnis faciendo ea de nichilo et in tanto numero et in tã admirabili diuersitate magna opa recreatõis de impiis et peccatoribus facere ꝓios et iustos: opa dico exquisita ī omnes voluntates eius q̄a oñia quecunqz vult eximie et mirifice facit.

Laus et decor opus eius quia oia que facit laudabilia sũt ⁊ d̄cora et ipm eor̄ artificẽ laudabilẽ ⁊ magnificũ oñdunt et iusticia illius qua reddet vnicuiqz scõm opa sua: vel qua ordinat vnũquodqz in finez debitũ manet in ꝑpetuum immutabilis in seculum seculi. ¶ Ideo etiam laudare debem⁹. quia Dñs misericors natura et miserator exhibitõne siue in effectu: qñ venit ⁊ qñ ꝑpati voluit escam id est refectõnez corꝑis et sãguinis sui in sacramẽto dedit nõ tñ omnibus quia nõ offẽdentibus sed timentib⁹ se quã escã dando fecit memoriaz mirabiliũ suor̄um antiquis exhibitor̄ cõplendo in significatis quod ꝑsignauerat in figuris quia cuz nobis escã corꝑis sui dedit. memores nos fecit mãne prefigurantis hanc escam ¶ Propheta de efficacia huius sacramenti consequenter ait Memor erit in seculũ testamenti sui id est huius sacrificii qõ dicitur testamentũ in euãgelio ut sẽ per maneat in ecclesia virtutez effectuũ eius annũciabit populo suo vnde ꝑ semetipz annũciauit apostolis et primitiue ecclesie dicẽs caro mea vere est cibus et sanguis meus vere est potus et siquis manducauerit ex hoc pane. viuet in eternum ¶ Que aũt sit virtus et efficacia huius sacramenti sequitur Vt det illis hereditatẽ gentiũ id est vitã eternaz ad quã introducit hoc sacramentum. vnde qui manducat meã carnem et bibit meum sãguinem habet vitã eternã dicitur aũt vita beata hereditas gẽtium quia ad eã omnes gẽtes eo q̄ ad ymaginẽ dei create sunt aptitudinẽ habent opa manuũ eius maxie ī hoc sacramento veritas quia ī eo est corpus xp̄i verũ ñ est ibi fallacia nõ fantasia. sed veritas p̄sentie xp̄i et iudiciuz vite. sumentib⁹ deuote et iudiciũ mortis indigne sumẽtib⁹. Fidelia omnia mandata eius et maxime mãdata de cõsecratõne: et vsu huius sacramenti que habentur ī euãgelio. fidelia q̄a fidelissio

sunt mandata. fidelia. quia fidelib⁹ sunt vtilia confirmata miraculis facta in veritate. id est ab eo qui nō mentit et equitate id est ab eo qui nihil iniquū mandat

Assignās prophēta tempus institutōnis sacramenti quod fuit in cena iminente passione ait tūc Redēptionem misit dominus populo suo quia xp̄us ex obedientia dei patris venit ad suā passionez p̄ quā redēptum est gen⁹ humanum. et tunc mandauit id est īstituit eucaristie sacramentū quod testamentū dicit in euāgelio mathei. xxvi. instituit dico in eternū non ad tp̄us sicut sacrificia legalia quib⁹ succedit hoc sacrificiū. huic aūt nullū aliud succedit nisi vita beata in qua ē plena fruitō xp̄i contenti in hoc sacramento.

De fructu sacramenti huius ait Sanctum est nomen ei⁹ sāctū est in se ⁊ sanctū ē effectiue quia digne accedentes ampliuſ sanctificat terribile q̄tuz ad indigne accedentes quos dānat initiuz aūt saporis et illuminatōis in hoc sacramēto est timor domini qui purgat palatū ab amaritudine peccati ⁊ facit bene sape qō sapidum est

Vndesequit Intellectus dignitatis sacramenti eucaristie est bon⁹ scz vtilis sumentibus illud his qui sicut intelligunt ita ad ei⁹ susceptionē se disponūt cui⁹ sacramenti laudatio manet in ecclesia in seculum seculi

¶ Psalmus. cxi. in quo monet ad laudem dei

Beatus vir qui ñ p̄ vuia b⁹ ñdi q̄rit btitudiez scz q̄ tiore filiali tiet deū offēdē iō beatus beatitudine spei quia talis mandata eius cum vero affectu amoris adimplet seu adimplere cupit

Prophēta de p̄mio timentiū deum ait opus timentis deū et ex caritate adimplentis mandata eius faciet eū Potens in terra viuentiū ad emendū regnū celoz̄ et merendum vitā beataz et imitatores iustoruz benedicentur eterna retributione ¶ Item Gloria de puritate cōscientie et diuicie sanctarum virtutū in domo timentis deuz et meritū iusticie eius manet in eternum

Hec inde sunt viro iusto. quia Exortum est nobis qui in tenebris eramus lumen de lumine deus verus de deo vero ut peccatorum tenebras pellat et hoc rectis corde q̄rum cor recte tendit p̄ amorez i deū sicut in principiū et vltimū finem eius quod lumen est ille qui est misericors natura et miserator exhibitione et iustus promissoz̄ adimpletōne ¶ Jocundus id est let⁹ in secreto cōscieneti et gratus deo ē homo qui miseretur bilariter egentibus et comodat pecuniam auxiliū et fauorez gratis tribuit petentibus. talis em̄ diligenter considerat qualiter respondebit dño in iudicio de misericordia arguenti. et ob hoc facit opa misericordie. et talis nūq̄a gloria beatitudinis sepabitur

Bene dico non p̄mouebitur. scz In memoria eterna erit iustus cū laudibus ab auditione aūt mala quam audient īmisericordes scz ire

maledicti in ignē eternū non timebit sed bonam audiet quam audituri sunt misericordes scz venite benedicti et cetera

Dico non timebit. quia Cor iusti semper est patum sperare in domino non in mūdo nō in rebus caducis confirmatū est cor eius in caritate et patientia ut nulla re seculi nullis tēptationibus frangatur nullius minas formidet et quia spes sua tota posita est in dño non commouebitur anima eius a spe sua donec res veiat. vnde sequitur donec existens in terra viuentiū inde despiciat inimicos suos quoscūqz ¶ Et ppter hoc Dispersit id est dedit ppter amorem dei iust⁹ liberaliter sine spe retributōnis terrene pauperibus nō diuitibus. non adulatoribus seu histrionibus iusticie eius remunerator manet eternaliter et fama eius erit gloriosa ¶ Propheta de malor punitione ait Peccator videbit viri iusti exultatōnem et suā miseriaz et irascetur ꝑmotus et etiaz ꝑturbatus ppter illā dentibus suis fremet ꝑ inuidia de bonor gloria quā amisit et tabescet nō potens ꝑficere quod desiderat desiderū enim peccatorum pibit ab eis ut nihil desiderabiliū habere possint nec presentiū nec futurorr et inde cruciabūtur in seipsis

¶ Psalm⁹. cxii. in quo monet ad laudandum deum

Laudate serui dominum laudate nomen domini eius facta et virtutes ꝑdicando in quibus ipse laudabilis appꝛet

Laudate dico nō ad horaz sed Sit nomen domini benedictū a vobis benedictōe laudis et hoc sine fine ¶ Laudate dico nō in vno loco tātū sed semp et vbiqz. quoniam A solis ortu usqz ad occasum laudabile est nomen domini Et hoc merito quoniā Dominus excelsus sup omnes homines cuiuscūqz potestatis et dignitatis et sup angelicas virtutes est gloriosus.

Vere gloriosus et excelsus est dñs sup omnia. quoniā Quis quātūcūqz excelsus est sicut deus nullus qui habitat in angelis in sanctis ꝑ eminentiā virtutū altis qui humiles respicit eis condescēdendo et hoc in celo et in terra i celo humiles angelos cōfirmando. et in terra homines huiles penitentes iustificando

Et vere humilia respicit dominus quoniā ipe est Suscitans ꝑ suam gratiā a terra inopem virtutib⁹. suscitando in eo virtutes: et de loco vili erigens paupem non habentem opa virtutum dando ei gratiam bonor operum

Et hoc Vt collocet eum cū principibus angelicis et cum apostol' qui principes sunt populi christiani ¶ Nullus certe est sicut ō⁹ nr̄. Qui sterilē hītare facit i domo matrem filiorū letantē

¶ Psalm⁹ cxiii. in quo monet ad cultum et laudem veri dei.

Propheta narraturus aliqua beneficia exhibita populo israhelitico dicit

Cum populus israel qui dicitur domus iacob exiret de egipto populo barbaro infideli ⁊ aspero Facta est iudea locus sanctificationis eius quia in ea templū domini edificatū fuit vbi cultus fuit dei et doctrina legis et ꝓphetarum et israel factus est exercitus eius ad debellandū chananeos Mare rubrum quasi intelligeret voluntatem dei se in ptes diuisit retrahendo se a medio ut populꝰ pede sicco transiret. et qñ venerunt ad iordanem iordanis uersus est retrorsum versus locū sui originis ut faceret eis viam Montes et colles materiam exultationis dederūt quia i trāsitu fluuii arnon scopuli inclinati videbantur applaudere aduentui filiorꝫ israel ⁊ transitui eorum

Prophetа ut excitet admiratōnem interrogat vnde venerunt hec mirabilia que facta sunt dicens .Quid est tibi mare quod fugisti et tu iordanis ꝙ uersus es retrorsum Montes exultastis sicut arietes et colles sicut agni ouium Idem ꝓphetа respondens ait A voluntate dei omnipotentis cui etiā obedīūt insensibilia ista ꝓcesserunt sicut enim ad dei nutum mota est terra quando absorbuit dathan et abiron ita montes et colles et aque in consimilibꝰ ad nutuꝫ dei mouentur

Ipse etiā est Qui in deserto conuertit petram in stagna aquarum ⁊ rupem in fontes aquarum. Prophetа in psona bonorꝫ iudeorꝫ quia nō meritis nostris ꝓcedentibꝰ facta sunt ista sed tua misericordia. Non nobis tribuatur gloria de ꝓdictis miraculis et beneficiis sꝫ potestati tue ut nomen tuū glorificetur in gentibus

Unde sequit. Talia facta sunt Be misericordia tua id est ad declaratōnez misericordie tue. qua populus israel licet pluries te offenderit misericorditer tñ de potestate gētiū liberati sunt etiā de veritate tua id est ad declaratōnez veritatis tue qua ꝓmissa patribus abrae ysaac et iacob adimpleuisti ne quando dicant gentiles ydola colētes vbi est deus hebreorū si enim non adimpleuisses ꝓmissiones patribus factas videretur gentibus ꝙ virtus tua defecisset.

Ad questionē gentiū querentiū vbi est deus noster respondent sancti Deus aūt noster in celo licꝫ ei vbiqꝫ sit p essentiā potentiā et ꝓsentiam. specialiter in celo esse dicit ꝙa ibi magis relucet potestas eius. i celo est potens sup omnez creaturā ꝙ omnia quecūqꝫ voluit in corpalibus et spiritualibus fecit per qō omnipotens apparet

Prophetа improbans ydolatriam ait deus noster est in celo potens super omnia sed Bij gentium qui sunt simulacra ꝙa ad similitudiez alicuius hominis mortui fingunt nō sunt veri dii sed argentū et aurum quo ad materiaꝫ de qua sunt i forma vero sunt opa manuꝫ hominū ¶ Prophetа derides ydolatrarū stultriciā describit simulacroꝝ eoꝝ impotentiam dicens Os hñt et non loquētur. oculos habēt

et non videbũt ¶ Aures hũt et non audient: nares habent et non odorabũt ¶ Manꝰ hũt et non palpabũt: pedes hũt et non ambulabũt: nõ clamabunt in gutture suo ¶ Similes illis fiant qui faciũt ea. scz artifices ydoloꝝ vt sicut ydola nõ vident nec aliquẽ sensuꝫ habẽt: ita factores ydoloꝝ priuẽtur omni vigore aĩe ⁊ non solũ qui faciũt. sed omnes qui ꝙ fidũt in eis. ab eis ꝗsi a deo petẽtes auxiliũ ¶ Prophetа vtilitatẽ xpiane religiõis ꝙmẽdãs ait. gẽtes ꝙfidũt in simulacris que iuuare nõ pñt. ¶ Domꝰ aũt israel speravit in domino ipm deuote colẽdo. et domin⁹ adiutor ẽ eorũ. ad bene opandũ. et ptector eorũ ꝙtra hostiles incursus.

¶ Domꝰ aaron. summi sacerdotis sperauit in domiõ. et nõ sine fructu. adiutor eorũ et ptector eorum est. Quid per singula. omnes ꝺ ꝗcũqz cõditõe Qui timẽt dñm sperauerũt in domiõ. ⁊ auxiliũ in eo inuenerũt qz adiutor eorum et ptector eorũ est.

Vere ¶ Domin⁹. adiutor ẽ quoniã dominus. memor fuit nostri. dicunt filii israel nõ meritis nostris. sed ex sua misericordia. et benedixit nobis. multiplicando in nobis spũalia et tẽpalia. ¶ Benedixit domui israel. benedixit domui aaron. ¶ Benedixit omnibꝰ qui timẽt dominũ. pusillis cũ maioribꝰ. reges ⁊ subditos equalis est illi omnis cura de omi⁹ ¶ Hec beneficia fecit nobis. ⁊ adhuc Adjiciat domin⁹. alia bona cõferendo. sup vos: et sup filios vestros ¶ Benedicti vos tã maiores ꝙ minores sitis. a dño per gratie sue infusiõem ꝙ bene põt fideles suos benedicere. qz ipse est. qui fecit celũ et terram. ¶ Celum celi. qꝺ est celũ empireuz. qꝺ ẽ locus beatoꝝ. domino. sibi retinẽs tanꝙ domũ glorie sue. qz in eo magꝝ relucet gloria ei⁹ in ãgelis ⁊ beatis terram aũt dedit filijs homiz prõbitatõe in vita pñti. ¶ Ad hoc precor vt bñdicas: vt iustificati digne te laudare possim⁹: quia. Mortui. in peccatis. non laudabũt te domine. placida laude. qz ñ est speciosa laus in ore peccatoris nec aliquis descẽdentiũ in infernuz Sz nos qui viuim⁹. vita gratie benedicim⁹ domino. bñdictiõe laudis. incipientes ex hoc pñti. ⁊ ꝙtinuãtes et pseverãtes in laudibus dei semp sine fine.

¶ Psalmus. cxiiii. in quo monet ad laudem dei pro beneficio liberationis a malis huius seculi.

¶ Prophetа dens quẽ dilexi prius. ppter se et sup omnia.

Dilexi nunc ardẽti⁹ quoniã exaudiuit dominꝰ vocẽ orationis mee. in angustiis. ¶ Spero ꝙ in angustiis exaudiar Quia iam dñs inclinauit aurẽ suam mihi ꝺe descendẽdo petitõi mee: ⁊ in hoc exprtus misericordiã suam audacter invocabo eũ in diebus miserie mee quos michi feci peccando qui sunt pleni laboris et doloris

In quib⁹ dieb⁹ necesse habeo inuocare eũ. quoniã ¶ Circũdederũt me

dolores mortis.i. peccata vñ p cedit dolor et mors aie. ⁊ temptationes grauissime que sũt picula inferni inuenerunt me errãtem a te ⁊ expositũ malis. ¶ Nec me inuenerũt et ego ¶ Tribulationem et dolorẽ in hꝰ mũdi ꝓsperitatibꝰ latentẽ in q̃bꝰ oblectabar inueni q̃bus tribulatõibꝰ ꝑmonitꝰ nomen domini inuocaui vt liberarer. vnde sequit. O domine libera animam meam de oi impedimẽto seculi: qz nisi adiuues captiua est misericors dominꝰ i natura iustus corrigẽdo peccata. ⁊ vere misericors dñs qõ patz per effectuz et deꝰ noster miseretur actu Vere misericors et iustꝰ qz Dominꝰ custodit hũiles a peccatis et ab inimicis suis. expto credite quia ego hũiliatꝰ sum mẽte puulus factus coram deo et liberauit me ab onere peccatoꝝ ⁊ ꝓsequẽtibus me. sua gratia et virtute.

Et qz sic dominꝰ liberauit aniam meam. ideo Conuertere anima mea in hꝰ mũdi turbatõibꝰ demersa ad deum in quo est vera requies mẽtis qõ facere debes qz dominꝰ benefecit tibi multipliciter. ¶ Certe benefecit tibi. Quia eripuit te de morte peccati ⁊ oculos meos a lacrimis afflictiõis ꝑ timore pene pedes a lapsu recidiui. Et quãuis in pñti deo placeã nõ tamẽ ita quẽadmodũ in futuro. vbi Placebo pfecte et ex oi pte domino vbi nullaz in me offensionẽ inueniet in regione viuorum vbi nec lacrime nec luctus nec lapsus pedũ. nec triste aut infirmũ aliquid esse potest.

¶ Psalmꝰ. cxv. in quo monet ad laudem dei ꝓ dono fidei.

¶ Propheta.

Credidi scz q placebo domino in regiõe viuorum propter quod apuit os meum ad laudandũ deũ ego aũt humiliatꝰ. i. afflictus sum nimis a ꝑsecutione inimicoꝝ.

Ego aũt in altitudine ꝓtemplationis dei positus et intelligens q hõ nihil boni potest habere a se dixi. id est ꝓnunciaui omnis homo mendax q̃tum est de se.

¶ Cuz ergo homo nihil boni ꝓpriũ habeat Quid retribuam domino ꝓ omnibus beneficiis que ipse retribuit mihi. ¶ Ego tante retributõis nihil dignũ inueniẽs quod carius est tibi. sacrificabo. Accipiam in desiderio calicem passionis ꝓ eius nomie sanguinem fundere nõ formidans. et quia calicem passionis bibere non est virtutis hũane sed gratie dei nomen domini inuocabo vt non me derelinquat in die tribulationis.

Vota mea reddam domino .i. complebo ope quod desiderabã id ẽ meipm sicut optaueram passiom oferam actu coram omni populo eius vt ceteri exemplũ capiant. iõ sic reddam vota mea qz preciosa id ẽ cara placens et grata est mors sanctorum eiꝰ ꝑ noie. et fide eius assumpta. ¶ O domine q̃ merito ego mori ꝑ te deberem. tum quia ego seruꝰ tuus iure creationis.

tum qz ego ſeruꝰ tuꝰ iure redemptōis.tum qz filiꝰ ancille tue .i. eccleſie. ¶ Tum etiā qz tu Dirupiſti vincula peccatoꝝ meorum q̄bus eram ꝓſtrictus.z qz hoc ñ meritis meis:ſed e ꝛ miſericordia tua gratias agēs ſacrificabo tibi meipſū in laudē tuam: et nomen tuum inuocabo vt quod reſtat ad ꝓficiendum ſeruituris tue implere valeaz ¶ Quia ergo ego ſeruus tuus ſum.Vota mea domino reddam.i. meipz in ſeruitutē tuaz in conſpectu omnis populi eiꝰ vt aliis exemplū laudis exhibeā.z hoc non in oi loco ſed in atrijs domꝰ domini.i.in pñti ecclesia in qua eſto qz extra eccleſiā ñ eſt verꝝ ſacrificiū. reddam aūt vota mea dño iā poſitus ſpe in medio tui iheruſalem celeſtis in qua eſt eterne pacis viſio.

¶ Pſalmꝰ.cxvi.in quo monet omnes gentes ad laudez dei.

Laudate dominū oēs gētes.i. gētiles laudate eū omnes populi iudeoꝝ ad fidem chriſti euocandi. ¶ Laudādus eſt dñs Quoniaz confirmata eſt ſup nos miſericordia eius .ſcz repatō hominis miſericorditer promiſſa q̄ nūc dicit ꝓfirmata qz quod per ꝓphetas circa hanc ꝓmiſit per aduentū xp̄i compleuit et veritaſ domini ſiue in his q̄ ꝓmiſit piis z iuſtis.ſiue in his q̄ minatur impiis z peccatoꝝ manz in eternum.

¶ Pſalmꝰ.cxvii.in quo monet ad laudē dei ¶ Prophetа inuitans omnes ad laudandū deum ait.

Confitemini domino ꝓfeſſiōe laudis oēs generaliter quoniaz bonꝰ et ſolus p ſe z eſſentialiter bonꝰ quoniaz in eternū miſericordia eiꝰ ſemp ſubueniēs deuote req̄rentibꝰ eū. ¶ Specialiter inuitans iſrael ait Confiteatur domino confeſſione laudis iſrael quoniaz bonꝰ: quoniam in ſeculū miſericordia eius.

Inuitans tribū ſacerdotalem ait. Confiteatur dño ꝓfeſſione laudis domus aaron quoniaz bonus: quoniā in ſeculū miſericordia eius.

Inuitās omnes de q̄cunqz gente et natiōe z ꝓditōe ait. Confiteātur domino ꝓfeſſiōe laudis oēs qui timēt dñm quoniaz bonꝰ quoniā in ſeculū miſericordia eiꝰ.

¶ Bene dico q̄ ſit bonus quoniaz in me patz qui Inuocauit dñm de tribulatione et exaudiuit me de āguſtijs liberādo et i gaudioꝝ latitudinē iduxit me ¶ Cū aūt Dñs ſit mihi adiutoꝛ non timebo hominē q̄tū cūqz ſeuiat ¶ Nō tm̄ hoiez ñ timebo:ſz etiā qz ipe .Dñs eſt mihi adiutoꝛ:ego deſpiciaz inimicos meos malignos ſps z vicia z pſecutores ¶ Et qz dñs ē adiutoꝛ fortis.

Bonū ē ꝓfidere in domino q̄ nō deficit i neceſſitate z vitā p̄ꝓ preſtare eternā q̄ ꝓfidere in homine cuius ſalus vana eſt

Bonum eſt ſperare in domino qui in ſe ſperantes nunq̄ dere-

linquit q̄ sperare p̄cipibus q̄ seipsos a morte eripere non possunt
¶ Prophetа oñdit exēplo sui q̄ bonum sit ꝓfidere in dño dicens.
Omnes gētes.s. inimici mei circūdederūt me qui cū Absolon q̄rebāt me iterficere et in nomine domini .i. non p me sed p auxiliuz dñi ꝓtigit ꝑrium qz vltus fuz in eos. ¶ Circūdantes circūdederūt me pseuerantes mihi in ꝓpria psona mala inferēdo. et in eos tā graues psecutores. vlt9 fuz in nomine dñi. vt supī cui9 eram vexillo munit9. Circumdederūt me sicut apes volentes me pūgere gladiis tanq̄ aculeis et exarserūt inuidia nitentes me velociter ꝙ sumere sicut ignis spinas cito ꝙburēs. et in nomine domini ꝓtigit ꝑrium: qz vlt9 sum in eos: qz ea que mihi intulerāt in cos refusa sunt. ¶ Bonū est spera re in domino: quia Impulsus euersus fuz vt caderē in mortē sed domin9 quē solū adiutorē que sui suscepit me ne caderem.
Quia Fortitudo domini vtrunqz fecit. s. q̄ impulsus nō corrui. et euersus steti. iō ipe mihi laus erit ipm concinā ipsum fortitudinē meā dicā qui in hac tribulationis morte fact9 est mihi in salutem.
Quo circa Vox exultationis et salutis resonet in secretis coꝛdium iustoꝛū qui facti sunt tabernaculū dñi p inhabitantez spūm sanctum. ¶ Qualiter aūt dñs sit factus fortitudo sibi z salus ait.
Dextera .i. potentia dñi fecit virtutem vādo mihi victoriā de hostibus dextera domini exaltauit me: qz ab hūilitate diuersaꝝ passionum virtute ei9 eleuatus sum.
Ideoqz Non moriar morte eterna tanta virtute stipat9 sed viuaz vita gr̄e in xp̄o ꝑpetualiter z q̄diu hic ero narrabo alijs opa domini qui mihi sp et vbiqz auxiliatur.
Non moriar. quia et si aliqua mala intulit michi dñs ad coꝛrectōem fecit. quoniā Castigās castigauit me dominus ad emendatōem et morti eterne non tradidit sic solet castigare suos i mītis verberib9 vt emēdatos eruat a morte ꝑpetua.
¶ Cū aūt saluatio būani generis facta sit p fidem xp̄i passi et gloꝛificati. ꝓpheta i persona humani generis petēs ingressum bui9 fidei dicit. Aperite o vos apostoli di z ecclesie doctoꝛes mihi accessuz ad fidē et sacramēta ecclesie que iustificant z p que datur ingress9 ad locū celestis gl̄ie et ingressus in eas laudabo dominuz. hec porta domini dei patris est. ipse dñs xp̄s qui ait. nemo venit ad p̄z nisi p me. Item. ego sum hostiū per me. si quis introierit saluabitur.
Cū seq̄tur et iusti intrabūt in eā et per illā intrabūt in gloriā eternā
¶ Et iō o dñe Confiteboꝛ tibi ꝓfessione laudis let9 gratias agens quoniaz exaudisti me in aduētu filii tui qē ꝓces iusti tanto desiderio expectabant et ita factus es mihi in salutē ꝑteritū ꝑ futuro ꝑ pter certitudinē ꝓphetie ponit.
Et vere in salutem. naz Lapidem quem reꝑbauerunt sacerdotes et doctoꝛes iudeoꝝ ad quoꝛuz sacerdotū officiū expectabat edificare in fide z moꝛibus populū. hic fact9

est in caput anguli nectens per fidez in semetipo duos pietes i vnū scz populum iudaicum et populum gentilē ⁊ ita ex ambob⁹ ꝓstituit vnū corpus ecclesie cuius ipe caput est.

A domino patre factus est mediator noster et eius et est mirabile hoc incarnatōnis misteriuz in oculis nostris spiritualibus qui eū credendo suscipimus et clementiam admiramur ¶ Hec est dies salutis et gratie quam specialiter merito fecisse dicitur dominus quia speciale m in eo gratiā humāo generi exhibuit et ideo exultemur scz corde et letemur mente in ea q2 in hac die redempti sumus

Et q2 dies salutis ē O dñe q̄ potes es saluum me id est ptícipem me fac hui⁹ saluatōnis quā mundo attulisti o domine prosperuz facito iter illud quo ad te post multos labores reuertor .et spero q̄ ita erit quia benedictus scz xp̄us qui venit in nomine domini patris sui Propheta in psona apostolor⁹ ⁊ sacerdotū.nos sacerdotes Benedicimus vobis subditis nostris de ecclesia domo domini ō qua sumitur baptismus et eucaristia ⁊ alia sacramenta in quibus benedictio gratie datur vel augmentuz. Hanc aūt benedictōnem nō damus ex nobis nec a nobis sz a deo q̄ gratie sue radiis illuxit nobis et hanc potestatem concessit.

Et vos iam benedicti Constituite dies solennes sicut natiuitatis resurrectōnis et ascensionis qui bonoz dei p ecclesiaz sunt consecrati.et hoc nō tepide et segniter agentes sed in condensis id est in frequentationibus hominū ut implea tur ecclesia et nō cessabitis vsqz officiū scz altaris sacrificiū sit finitū ita ut ante benedictionez sacerdotis nullus p̄sumat de ecclesia recedere ¶ Constituite dico die solē nem et quilibet dicat mecū Deus meus es tu ⁊ ideo confitebor tibi confessione laudis deus meus es tu et exaltabo te altitudinem tuā alius p̄dicādo q2 a te ab humilitate suz eleuatus .Confitebor tibi domine cōfessione laudis quoniam exaudisti me et fact⁹ es mihi in salutē ut me cū sanctis tuis i celesti hierusalez sociares

Propheta cōcludens hunc psalmū vnde sūpsit exordium ait Confitemini domino et cetera monens ut ab inicio credulitatis nostre vsqz ad finem in deum nostrum fiduciam habentes eius laudē perseveranter confiteamur

¶ Psalm⁹.cxviii.in quo datur pfecta doctrina ad beatitudinez consequendam.

Propheta in psona omnium sanctorum loquens ait

Beati beatitudine spei id est digni introduci ad vitaz eternā qui sine macula peccati mortalis sunt in via vite p̄sentis qui in lege domini mandata eius adimplendo p̄seuerant ¶ Beati qui scrutātur diuinas scripturas q̄ sūt testimonia dei ut itelligāt cū peccauerit se corā testib⁹ deliquisse et in toto corde.s.itellcū ⁊ amoris affcū exquirūt deū ut habeant amicuz quē deum in scripturis vident.

Beati dico qui ambulant i lege domini Non in iniquitate quia q̄ opantur iniquitatez in vijs eius ñ ambulauerunt lex em̄ dñ imaculata est. vie eius vie pulcre

Et quia merito lex tua sancta custodienda est Tu mandasti mãdata tua custodiri valde non tepido corde nõ dissoluto animo: sed fortiter cuz magna diligentia et sollicitudine ¶ Ex quo tu dñe iubes mãdata tua custodiri: precor Ut dirigantur opa et actus mei qui p̄ se tortuosi sunt ad custodienda mandata tua quia nisi a te dirigãtur vie mee ego mihi nõ sufficio.

Vltimã dirigantur vie mee. qz Tũc non confundar in futuro iudicõ cuz pfecte pspexero in omnib⁹ mandatis tuis cognoscendis et custodiendis. in omnib⁹ dico ne peccando contra vnũ efficiar omnũ reus quo ad penam damni

Si direxeris vias meas nõ ero tibi ingratus. quia Confitebor tibi cõfessione laudis in corde meo directo et iustificato a te p̄ eo q̄ didici a spiritu sancto interius loquẽte mihi vel a sanctis patribus iudicia iusticie tue inter que est q̄ obseruans p̄cepta tua iustificatur hic a peccatis et in futuro consequitur vitam beatam

Dico laudabo te recto corde ꝛ isup Justificationes tuas custodiam opa iusticie faciẽdo et quia scio dyabolũ circuire ad impediendum non me derelinquat gratie tue assistentia quia si ad momentũ subtraxeris mandata tua meritorie ad implere nõ potero

Propheta edocens adolescentẽ etatem corrigere vitã suã dicit q̄dõ. In quo corrigit adolescentior vitam suaz depravatã sequendo passiones et concupiscẽtias iuuenules. corrigit et ad pbitatis normã reducit. respondz o dñe in custodiendo sermones tuos qui et passionũ repssionem et mentis rectitudinem operantur.

Et quia in custodiendo sermones tuos est correctõ adolescentis. ideo In toto corde meo exquisiui te ita ut nulla pticula cordis mei vacet ab inquisitõne tui et precor vt me adiuues ad impletionem mandatorum tuorũ In corde meo i memoria mea abscondi p̄cepta tua diligenter memorie commendando sciens nõ aliter a peccatis me abstinere posse nisi assidua eorum recordatõne. ꝛ hoc est quod sequitur ut non peccem tibi Benedictus es domine omni benedictõne et laude dignus de bono qõ in me incepisti erudiendo me in eloquijs tuis doce me iustificationes tuas perficiendo quod inchoatum est quia frustra absconduntur in corde eloquia nisi sequantur opera iusticie

Boce me domine eloquia tua Qui a bis doctus pronunciaui aliis credentibus et dignis omnia iudicia que didici per prophetas et apostolos tuos qui sunt os tuum ¶ In via testimoniorũ dilectõnis tue ad nos que sunt icarnatõ natiuitas mors resurrectio et huiusmodi delectatus sum Itez in via testimoniorum que est christus in quo sunt oẽs thezauri sapie et scie dei absc̃diti delectatus sum

super omnes diuitias seculi
Et quia tante suauitatis sunt testimonia tua ideo deinceps assidue. Exercebor in mandatis tuis cogitando et opando ⁊ in his exercitat⁹ considerabo pfecti⁹ cognoscens vias tuas ¶ Ex illa exercitatione eueniet etiã hoc. q⁹ In iustificationib⁹ tuis meditabor non obliuiscar sermones tuos illas meditabor in his exercebor
Dico nõ obliuiscar sermones tuos. et ideo Retribue seruo tuo q̃ te solũ verũ deuz ꝓgnosco. hoc scz Vivifica me vita gratie tu qui vita es et sic viuificat⁹ mandata tua dũ presens vita voluitur custodiam sermones tuos
Sed quia nõ possunt sermones tui custodiri ꝑ obedientiã nisi prius videantur ꝑ intelligenciã ideo Revela abstergo ab oculis cordis mei velamen littere et fac me spirituali sensu legis tue mirabilia cõtẽplari ꝓsiderabo quidem de lege tua quid scz spiritualiter significẽt mirabilia que in lege tua ꝓtinent
Revela ⁊ illumina precor q⁹ Inco la ego sum pegrinus sum in hoc mundo et ideo non abscondas a me mandata tua tã q̃ a pegrino sed revela mihi tã q̃ amico et ꝓmensali ut in obsequiũ tuũ seru⁹ tuus desudet ¶ Nam Concupiuit anima mea maximo affectu ut amplius desiderarem iustificationes tuas id est opa iusticie tue ñ ad boram ut mali faciunt sed omni tempore etiam in aduersis
Ideo vtiq; concupiui desiderare q⁹ Increpasti flagellando superbos dyabolum scz in celo q̃dam in pa/so terrestri qui se eleuauerunt in superbia et modo ꝑ tuos doctores increpas aduersarias potestates. mẽbra dyaboli. hereticos vl̃ malos homines maledicti in futuro qui declinant per superbiã et contẽptum a mandatis tuis quibus dictur⁹ es. Ite maledicti in ignem eternuz Quia maledicti sunt qui declinant a mandatis tuis. ideo p̃cor. Aufer a me opprobriũ huius maledictionis et contẽptum transgressiõis quia testimonia tua exquisiui ad meam instructionem non ociose et somnolenter sed strenue et vigilãter ¶ Ideo aufer opprobriũ quo/niam Principes id est spirit⁹ maligni studiose tractauerũt qualiter me possent deicere ꝑ contẽptum mandatorum tuorum sed seruus tuus exercebatur ĩ iustificationibus tuis et tanto magis quanto fortius me ipugnari ab eis percipiebam.
Exercebor dico quoniã Meditatio mea iugiter versatur circa testimonia tua et consiliũ meuz est seruare iustificationes tuas quia vitã pollicentur eternã
Adhesit id est cõiuncta ẽ anima mea corpi terreno et corruptibili consentiens ei ad aliqua illicita ne ergo inualescat peccatuz fortifica me vita gratie dando mihi facultatem ne anima consenciat corpi scio em̃ q⁹ concupiscentia carnis mortez opatur. viuifica dico secundum verbum tuum videlicet illud nõ in solo pane viuit homo sed in omni verbo quod procedit de ore dĩ quia sicut pane corpus roboratur ita verbo dei robur mentis augetur.

Quod peto obtinere cõfido quia
Vias meas malas et iniquas i q̃
bus incesserã cõfitendo enũciaui
et exaudisti me peccata mea di-
mittendo.et quia dedisti veniã ideo
o dñe doce me iustificationes
tuas id est de cetero fac me opari
scõm p̃cepta tua
Quia nõ est satis bona agere nisi fi
ant debito modo et ordine.ait.Etã
iustificationũ tuarum quas le-
gis littera protulit instrue me da
mihi verũ et plenũ spiritualem intel-
lectũ et ego sic istruct9 exercebor
multiplici opatõne in mirabilib9
tuis que in figuris latent.
Exercebor dico sed quãdoq3 Ani
ma mea dormitauit id ẽ a bono
ope tepuit p̃e tedio imbecillitatis
torpe sed tu dñe confirma me de
iceps i verbis tuis ut ablato pec
cati somno instanter i eis vigilem
Vt possim confirmari o dñe Desi
derũ illud p̃ quod ad peccatũ vei
tur seu dyabolũ qui est omnis via
iniquitatis amoue a me tua g̃
tia ne possit mihi p̃ualere 7 in aliqõ
viciũ ingerere et secundũ legem
tuam apud te institutã que est ut sẽ
per miserearis miserere mei
Miserere dñe quia iã Elegi viã
veritatis id est xp̃m imitari et ei9
legem sequi et iudicia tua quib9
iudicas et iudicabis ut est illud.om
nis qui credit in filiũ hominis habz
vitã eternã.et illud.qui nõ credit iã
iudicat9 est non sum oblit9 sed il
la teneo in memoria et ea mecum sẽ
per tractaui
Nõ sum oblit9 iudicia tua.sed poti
us Adhesi.i.firmus et stabilis fui
in preceptis tuis quibus volũ
tatem tuam testaris et quia bis
adherens anterioz peccatoz indul
gentiã merui queso ne patiaris
me de iteratione peccati con
fundi Non tm̃ adhesi
testimoniis sed etiã Cucurri et pe
dite viam mandatoz̃ tuoz̃um
ope exequendo.7 hoc ideo quia di
latasti ampliasti coz meũ caritate.
patientia lõganimitate et similibus
virtutibus
Dixi noli me confundere.sz potius
Legem pone mihi domine p
ficere volenti non tm̃ veterem nimis
onerantẽ et impfectã.sed eam que
ad pfectionẽ iusticie deducat q̃
est sola lex noua et eã habitã exqui
ram in ea pficiendo semp q̃diu
viuam Et quia nõ est sa
tis inquirere nisi intelligã quod exq̃
ro.Da mihi intellectũ ut ad ei9
alta pueniam in quibus tota lex pẽ
det et prophete.et habito intellectu
scrutaboz legem tuam pfectius
ꝙgnoscendo et custodiam illam
in toto coꝛde meo omnes vires
meas ponendo ut possim mandata
tua adimplere
Legem pone dico 7 etiam Deduc
me p̃ gratiã tuã in semitam mã
datoz̃ tuoz̃ id est altioza et stri
ctiora cõsilia tua data in euangelio
quia ipsam scz semitã volui tan
q̃ tutioꝛem pulcrioꝛem et breuioꝛez
Et q̃a ipa bona volũtas a te est oꝛo
Inclina coꝛ meũ ut magis 7 fer
uenti9 ac deuotius ferat̃ in testio
nia tua.et non in auariciã aliq̃
altitudinis vel pecunie que est ydo
loꝛ seruitus.
Dico nõ indines coꝛ meuz in auari
ciam.sed potius Auerte oculos

interiores ne ꝯcupiscant vana
seculi nec ꝺlectẽtur in his terrenis
que vana sunt ⁊ caduca . aut ꝓpter
vanitatẽ bonũ faciant: sꝫ in temet
ipso qui es vera vita viuifica
me. ¶ Quia vero timor
auertit a vanitate ꝑcatur dicẽs.
Statue .i. firma immobilr seruũ
tuũ in eloquio tuo vt ei firmiter
obediat in timore tuo in quo de-
clinat omnis homo a malo.
¶ Bñ dico auerte oculos meos a va
nitate: et etiam Amputa falce tue
gre obꝓbriũ .i. peccatũ et quo seq̃
tur obꝓbriũ. si quod occultũ nesciu
habeo quod tñ considerata hũana
fragilitate suspicat⁹ sũ ne aũt in
die iudicii de eo posse ꝙnci tibi iu
dici audeo cõfiteri qz iudicia tua
dulcia sunt ꝓfitenti nõ seuera
Et qz dulcia sũt iudicia tua Ecce
concupiui mandata tua adim-
plere in equitate tua viuifica
me hoc ei est vnũ miseratõis tue do
num ut eloquia tua custodientes. in
tua eq̃tate viuificemur. ¶ Cõcu
piui mãdata tua Et vt ea ꝑficiam
eueniat de celestibus sup me mi
sericordia tua q̃ me saluãdũ ꝓmi
sisti quam ut ꝙsequar veniat chri
stus redimere nos secũdum
ꝓmissionẽz tuam factã abrae q̃
in semine ei⁹ bñdicerent omes gene
rationes. ¶ Si veneris redimere
nos Respondebo audacter obꝓ
briose loquentib⁹ de fide mea
illis a quib⁹ crucifix⁹ es vl q̃bus scã
dalum est vl stultitia q̃ verbũ caro
factum est. ⁊ non timebo qz spera
ui in sermonibus tuis quibus
dictũ est Nolite cogitare quomodo
aut q̃d loquamini q̃ sunt mihi bona
arma et fortissima turris fortitudi
nis a facie inimici. ¶ Quia vero
multi vrgẽtibus malꝭ negãt fidẽ. pre
cor q̃ Ne auferas. i. auferri sinas
verbũ veritatis verbũ fidei de
ore meo in persecutiõe mea vsq̃z
quaqz. i. ꝙ oia vt ipaz fidem negẽ
qz metu iudiciorũ tuorũ plus
merito speraui a te q̃ nõ auferas
de ore meo verbũ veritatis. Et si ñ
abstuleris a me verbũ veritatis ei
stodiam legem tuaz in omne
temp⁹ vite pñtis. ¶ Ñ seq̃tur
Et ambulabam in latitudine
caritatis in q̃ tota lex pendet et qz
in deum et in ꝓximũ dilectõez meã
extẽdo: nec nõ in inimicos quod ma
ius est: qz mandata tua quesiui
diligẽter ea ꝑscrutans vt crederem
⁊ intelligerẽ. ¶ Ambulabam Et
etiam loquebar ꝓstanter et intre-
pide in conspectu regũ ⁊ ꝓncipũ
et ꝑsidentium q̃ me terrere poter ãt
de testimonijs scripturarum
tuarũ certans ꝓ veritate vsq̃z ad
morte et non confũdebar timo
re vel pudore vt cederẽ eis aut tace
rem ꝓpter eos sicut in beatis marti
rib⁹ ptz. Et meditabar in man
datis tuis: que dilexi vt ꝑ opus
meditatõis et dilectionis ꝑficerem
fructum. ¶ Et qz meditatio man
datoꝝ sola non sufficit sine ope art.
Et leuaui manꝰ meas a pecca
to mundas. ab effusione sanguinis
innocentis alienas ad mandata
tua adimplenda que dilexi et ex
erceboꝝ ī iustificationib⁹ tuis
sollicite mẽtis affectu reuoluẽdo ut
que in his ꝑ lr̃az indicant spũaliter
possim aduertere. ¶ Vir iust⁹ vt
ego in exercitatõe mea strenue labo

rem. et in labore habeã consolatõez
Memor esto verbi tui facti ser
uo tuo in scripturis sanctis pmissi
onis vite eterne in quo mihi spẽ
dedisti adipiscendi vitam eternam
Hec spes consolata est me in
afflictione mea qz eloquium
tuũ michi in his angustiis posito
eterne vite pabulũ submistrat.
¶ Vere ꝛsolatus sum in afflictõe
mea. qz ꝛ si Superbi inique age
bant valde iustos et bonos multi
pliciter psequẽdo. verũtñ ꝙtũcũqz
me impellerẽt ego a lege tua non
declinaui ad quod tñ instabãt su-
perbi. ¶ A lege aũt tua ñ declinaui
sz Memor fui iudiciorũ tuorũ
quib⁹ a principio mũdi obediẽ
tes remuneras et impios vãnas. et
quõ vnusq̃sqz scõz pmissu tuo affli
gitur in pñti ut cõsolatõez accipiat
in futuro et ꝛsolatus sz ego qz
cognoscens sine dei ordiatione nul-
lum interfici posse cõsolatus sum in
tribulatõibus meis certũ me sciens
remunerandũ a te ¶ Vir iust⁹ lcz
inse ꝛsolat⁹ essz dolebat tamẽ de pec
catorib⁹. ¶ Unde ait Defectio
.i. afflictio et dolor tenuit me pro
peccatorib⁹ nõ ꝓ mihi mala infe
rentib⁹. sz ꝓ derelinquẽtibus le
gem tuam q̃ sunt multi valde.
Pro illis deficiebã: sed vt auferez
tediũ a me cantabam tibi psalmos ꝛ
ymnos in corde meo. vnde Can
tabiles ꝛ ad dicendũ delectabiles
mihi erant laudes tue. in loco
misere vite presentis in q̃ pe
grinamur a domino. Memor fui
in cantãdo tibi laudes non soluz de
die. sed etiaz de nocte non solũ tpe
psperitatis sz etiã aduersitatis nõ
minis tui .i. cognoui te esse dñm
me seruũ. et iustũ esse q̃ domin⁹ ser
uum corrigat custodiui .i. patien
tiam habui q̃ ꝓcipitur in lege tua
Hec nox aduersitatis facta est
mihi ad vtilitatẽ qz in hac aduersi
tatis nocte iustificationes tuas
exquisiui homo ei in aduersitate
magis q̃rit iustificari q̃ in psperita
te. ¶ Prophet⁹ in psona viri iusti
qui reliq̃t mũdi supbiam: bonorum
fastigia: diuitiaꝝqz iactãtiã ait.
O. Domine tu es portio mea
non. elegi mihi in ptez auꝝ l' aliq̃d
mũdanum sz te solũ qui es vera via
ad beatitudinẽ: ꝛ qz te in ptem meã
elegi deliberati decreti apõ me
ipm custodire legẽ tuam.
Proposui custodire legẽ tuã. sed qz
viribus meis non confido Depre
catus sum faciẽ tuam in toto
corde meo miserere mei secũ
dum eloquiũ tuũ per quod pmi
sisti ut peccatorẽ in mortem non ob
rueres: sed misericordia consolares
¶ Miserere depcor. qz. Cogita
ui diligenter vias meas ꝓpes ꝛ
cognoui q̃ non erãt recte. ꝛ cõ con
uerti pedes meos. i. affect⁹ me
os in testimonia ꝑceptorꝝ tuorũz
vt ibi haberẽt viã qz illa non sinunt
errare. ¶ Proposui custodire legẽ
tuam sic q̃ etiam Paratus sum
prompta volũtate vt custodiam
mandata tua. et non sum tur
batus aduersis me vndiqz circum
stãtibus: qz ꝓpter xpm patus sum
aduersa omnia sustinere.
Non turbor in aduersitate ptz qñ
Fimes id ẽ deceptões. iniq̃ expro
brantiũ iacula et alia impedimẽta
quib⁹ inimici mei p⁹ se me trahere

conabãtur circũplexi sũt me ex omni pte. frustra tñ qz legem tuã non sũ oblit⁹. ¶ Vere nõ sum oblitus. qz ℳedia nocte surgebam ad laudandũ te de oĩbus gr̃as agens etiam de hoc q̃ me iudicabas flagellandũ vt iusti ficares qz hoc sign̄ũ est q̃ sũ de familia tua. ¶ Quid p̃ singula. Particeps ego sum omnium timẽtiũ te timore filiali et custodientium mandata tua.

Be constãtia in aduersitatib⁹ ĩ dño confido: qz ℳisericordia domini plena est terra qz omnia dat nob ex sua misericordia q̃ solem suũ oriri facit sup bonos ⁊ malos mãdata tua doce me vt intelligaz p̃ dicem. ⁊ ope impleam.

O domine ꝓpono in bono firmiter stare et debeo. qz Bonitatem fecisti cũ seruo tuo peccantẽ ad penitentiam expectãdo. penitentẽ ad pfectum promouendo. pficientẽ ad gl̃am perducendo: ⁊ hoc feciste non ꝓm meritũ meum: sed secundum ꝓmissionem tuam ne peccãtem in ira punires sed misericordia consolares. ¶ Vt amplius in gr̃a pficiam. ¶ Bonitatem doce me inspirãdo caritatẽ vt ex amore operer: ⁊ sit mihi boni delectatõ disciplina ⁊ doce me in tribulatõe patientiã tribuendo et scientiam doce me illuminando intelligẽtiaz qz mandatis tuis credidi id est ea ope compleui. ¶ Doce me qz confiteor q̃ Deliqui p̃ actualẽ culpaz a q̃ culpa ñ poterã liberari nisi p̃ disciplinam: deliqui dico ꝓpter quod humiliarer a te p̃ correctõem propterea ne rursus flagellis bũiliarer mandata tua custodiui.

Deinde laudat iudicez vt impetret dicens Bonus es tu inte ⁊ essen tialr bonus doce me opa iusticie eo q̃ bona sint sicut et tu bon⁹ es. Et necesse est vt doceas: qz ℳultiplicata est sup me iniquitas superbor̃ũ demonũ nitentiũ impelle re in peccatũ non tñ refriguit ĩ me caritas: qz ego toto corde meo scrutabor mandata tua ꝓsolationem req̃rens in eis.

ℳultiplicata est super me iniquitas superborum: quia Coagulatum id ẽ induratũ est cor eorũ sup me ꝓtra quoz obstinatõem refrigerium suscepi in meditatione legis tue. ¶ Disciplinaz dixi doce me. qz Bonũ michi q̃ hũiliasti me. i. q̃ me diuersis temptatiõib⁹ exercuisti. qz per hoc didici mandata tua implere q̃ non in supbia sed in bũilitate discũtur.

Bonuz mihi lex euãgelica oze tuo, plata qz vbiq; et in omnibus me consolat̃ super quantascũ qz diuitias et quecũq; amabilia huius seculi. ¶ Bonum mihi lex oris tui ⁊ iustũ est. qz o domine. ℳanus tue potentia ⁊ sapiẽtia tua quib⁹ volũtas tua omnia opat̃ fecerũt me ad imaginẽ ⁊ similitudinem tuã et plasmauerunt me ꝓm corp⁹. et ideo qz ob hoc obligor ad seruitiũ tuũ da michi lumpitudinez intellectus illumina intellectum vt mandata tua clarius intelligam sepi⁹ in meditatiõe reuoluã et deuoti⁹ complectar.

¶ Propheta in persona ecclesie. da mihi domie intellectũ. quod si feceris. ¶ Qui timẽt te timore filiali

idē ſancti viri fideles tui videbūt me ſic illuminatum et inde letabūtur de ꝓfectu meo ſpirituali hic et in futuro. Item ꝓpter hoc debes dare intellectū qz in verbo tuo .i. filio tuo l' verbo tuo quo bonis bōa ꝓmittis ſuſperaui. ¶ Ideo da intellectū. qz iam Cognoui q̄ iudicia tua q̄bus iudicas facientes mandata et nō facientes. ſunt nō tm̄ equa. ſz equitas qz a iuſto et equo nūq̄ diuidūt cognoui etiā q̄ iuſto tuo iudicio me hūiliaſti in bis miſerus deiiciēdo me in neceſſitatē moriendi ꝓpter inobediētie ſuꝑbiaz ꝓmoꝝ parentū. vt corrigerer.

Sed ꝓtra bas miſerias ꝓcor Fiat miſericordia tua michi ſeruo tuo vt q̄ ad temp⁹ fui hūliat⁹ eterna gaudeam ꝙſolatiōe ſecundum ꝓmiſſum q̄ ꝓmiſiſti vt poſt hūiliatem afflictōis tribueres p̄ſidium ꝙſolatōis. Veniant michi miſerationes tue. i. effect⁹ pie affectionis et miſericordie tue et viuam vita gratie in preſenti: et vita glorie in futuro que ſola vera vita eſt qua qui viuit nō timet mori. et ꝯ iō qz lex tua meditatio mea eſt que diſpōit ad gr̄am habendā et ad habitam augendā. ¶ Sic me viuifica p̄ miſericordiaz qui hūiliter obedio. ſed Confundantur ſuꝑbi in peccatis ſuis vt cognoſcant iniq̄ egiſſe aduerſus me. ego aūt in mandatis tuis adimplēdis. oſtendens eis exemplariter que oporteat eos facere exercebor.

Et qz contra impugnatōes maloꝝ opus eſt auxilio bonoruz ait: Conuertantur in auxiliū meū oēs timentes te filiali timore et qui nouerūt teſtimonia tua intelligendo et operādo. Pro me ſpecialr precor. q̄ Fiat cor meuz immaculatū per remiſſionē omniū peccatoꝝ in opib⁹ iuſticie que iuſtum faciūt hoiez vt i iudicio dānationis ſentētia me nō ꝙfundat cū impiis qñ dicet eis. Ite maledicti et cetera. ¶ Vox ꝓphete in perſona ſanctoꝝ p̄m vl' eccleſie. Defecit omnib⁹ anima mea ſoli⁹ ſaluatoris accēſa deſiderio et in verbū tuū quod in ꝓncipio deus erat apud deū ſuꝑ merita mea ſuꝑſperaui vt ab eo redēptus in patriaz reducar. Caro mea defecit ab omni appetitu terrenoꝝ et etiā Oculi mei defecerūt oculi mei interiores ꝑ magnitudine deſiderii in ꝓmiſſum tuū q̄ de celo venires. defecer̄t oculi mei dico dicentes qñ ꝙſolaberis me mittēdo ſaluatorez. ¶ In defectōe ſpiritualiū oculoꝝ Factus ſum ieiunando vigilādo orādo et in aliis ſpiritualibus exercitiis ſicut vter in pruina ab ardore peccati ifrigidat⁹ et a noxiis deſideriis mortificat⁹ precepta tua q̄bus hoies iuſtificantur non ſum oblitus quin ea ſemp cuſtodirem et adimplerē.

Cū factus ſum ſicut vter in pruina o dñe. Quot ſūt dies ſerui tui id ē q̄diu patiar ego iſtas miſerias q̄diu retardabor in h⁹ mundi tēptationib⁹ et neceſſitatibuſ qñ inſuper facies de p̄ſequētibus me iudicium. ſ. de dyabolo et ſatellitib⁹ eius. ꝓtere velociter ſub pedib⁹ noſtris q̄ nos p̄ſequūtur. Opus eſt vt facias iudiciū: qz Narrauerūt michi iniqui heretici et pagani

multa fabulosa et ficta vt me a veritatis tramite vtorquerent sz ñ sunt mihi ista placita sic lex tua que est lex immaculata lex veritatis. ¶ Eñ sequit Nō sunt vt lex tua.qm̃. Omnia mandata tua veritas nullo errore nulla falsitate pmiscenr vtpote q̃ ab ineffabili veritate:et inobfuscabili diuinitatis luce sunt deriuata.talia aūt non sūt hereticoz p̃cepta.sed falsa vana erronea z que in pditōem deducunt. et qz tua vitas me delectat psecuti sunt me multa mala inferendo.ut saltem me p hoc sue volūtati subiicerent.sed tu dñe adiuua me contra eoz deceptōes et persecutōnes ¶ Opus est vt me adiuues dicit ecclesia qz tot fideles p defensione veritatis tue ab iniqs infidelib9 occisi sūt q̃ Paulomin9.i. fere Osum mauerūt me ī terra q̃ ē afflictōnis loc9 sic celū cōsolatōis:sed ñ valuerūt in toto me extīguere:quoniā ego in multis membris meis non dereliqui veritatez mandatoru tuoru. ¶ Sz vt possit perseuerare vsqz in finem ait. Secundū misericordiam tuam viuifica me ut possim viriliter resistere persecutoribus meis et custodiam que in lege mandasti vel in euāgelio ptulisti: ¶ Merito debeo custodire testimonia tua quia Verbum tuū.i.obduantia mandatoru tuoz in eternum pmanet in celestibus spiritib9. qui dei mandata semp obduāt:z nūq̃ ab eis p transgressionem recedunt.

Et qz non solū in celestibus creatis pmanet verbū dei:sed etiā in terra ait In generatione porū iustoz et in generatione iustoz noui testaméti pmanet veritas tua q̃ nūq̃ defuit in sanctis tuis fūdasti ecclesiaz i vtroqz populo i fundaméto vno quod est xp̃us et pmanet veritas in ea et hoc dispositiōe diuina. ¶ Eñ sequitur. Ordinatione tua perseuerat lex veritatis tue in ecclesia z ratō est quoniam omnia tpalia et eterna seruiunt tibi oia ei p tuo nutu disponis etsi diuerso mō. ¶ Cōfiteboz q̃ lex tua ita valida est contra afflictiōes h9 seculi q̃ Nisi lex tua meditatio mea est z ñ tantū ut sciā iz vt perficiā fere perissem in afflictione mea. ¶ Et qz meditatōne legis tue me a pditōe liberasti. ideo Non obliuiscar iustificationes tuas per totā vitā meā qz in ipsis iustificationib9 viuificasti me p eaz meditatōnem preseruando me a morte peccati. Et qa viuificasti me Tuus sum ego seruus tibi per omnia. et iō saluū me fac perducendo ad eternitatez qz iustificationes in lege tua cōtentas studiose exquisiui ad intelligendum et ꝓplendum. ¶ Me esse habeo vt saluū me facias. qūo Me expectauerūt peccatores ad ꝓdendum me ut me perderent qui insidiis latitantes .oportunum temp9 ad ydoneas deceptōnes querendo ad hoc vt pderent me faciendo me consentire da malū .sed iñ nō perii qz testimonia tua intellexi quae me decipi nō permittebant. ¶ In quib9 testimoniis tuis intelligi. Omnis virtuose pfectionis siue ꝓsummationis finē ee latū mandatum tuū valde.s.p̃ceptū caritatis.finis ei precepti caritas;

quod ꝓceptum ita latū est vt ad inimicos se extendat. ¶ Vidi legē carnalis q̄ est finis ꝙsummatōis. ⁊ iō. Quomodo.i. q̄fortiter q̄ vehemēter dilexi legē tuam domine in cui⁹ signum ꝓtinue meditatio mea est. Et ideo Sup inimicos meos iudeos paganos ⁊ hereticos intelligentē me feciſti veritatē tuā q⁊ mandatū tuū ducit me ad eternitatē quod ñ facit erga inimicos. q⁊ illi vel non intelligunt ſpūaliꝝ ſed peruerſe: vl̄ non operāt. ¶ Et non tantū ſup inimicos meos ꝓrudentē me feciſti. ſed Sup oēs docentes me ſcribas et phariſeos q̄ ſe clauem ſcientie hr̄e dicebāt. intellexi ſacre ſcripture veritatē ⁊ hoc iō q⁊ teſtimonia tua meditatio mea eſt. i. diligens inq̄ſitō in ſpū non in lr̄a. non enim in lr̄a ſed in ſpū quieſco. q̄ meditatō ñ ē illoꝝ qui falſa ibi ſentiūt et docent.

Non ſolū ſup docentes: ſed etiam Sup ſenes id est antiq̄ores ſacerdotes ⁊ ꝓncipes intellexi melius enim intelligit nou⁹ popul⁹ q̄ hic loquitur q̄ accepit q̄ ille ſenior iudaycus. et hoc ideo q⁊ mandata tua queſiui interi⁹ non exterius.

Queſiui mandata tua ⁊ compleui. vñ Ab omni via mala q̄ ducit in pditiōem, phibui affect⁹ meos vt cuſtodiam verba tua q̄ aliter fieri nō poterat. ¶ Nō enī peccata ⁊ mādata ſe ꝓpatiunt. Iudicia eius aūt tua q̄ pertinent ad regulā viuendi ꝓtentis in lege tua non declinaui: q⁊ tu cui obedire ꝑbeo legē poſuiſti mihi q̄ ſi ab his declinarem iudiciis in eternū iudicio ꝓdēnarer. ¶ Merito dilexi legem tuam ⁊ diligo: q⁊ Eloquia tua facta ſunt mihi valde dulcia viribus anīe mee. dulcia dico ſuper mel et fauum q̄ ita dulcia ſunt vt eiſdem guſtatis oīs erroris amaritudo de corde ꝓfeſtim recedit. Per obedientiaꝝ mandatorū veniēs ad altitudinē ſapientie intellexi ñ eſſe ambulandū cum impiis, ꝓpterea omnem odiui viaꝝ iniquitatis. ¶ Dilexi dñe legem tuā ꝓpter dulcedinē quā inde ſenſi. etiam diligo. q⁊ Verbū tuum p moyſen et alios ꝓphetas ad nos delatū eſt lucerna in teſta ⁊ veritaſ ſub figura affectib⁹ meis dirigendis ad te lucerna q̄dem ī hⁱ⁹ ſeculi nocte lucens vt ꝑcaueā laq̄os fumū id est a ꝑcipicio foueaꝝ q̄s dyabolus nobis ꝓparauit. q̄ prudentia mea vitare ñ poſſem et lumen ſemitis meis ⁊ hoc lumine ꝓcunte. dum vie hⁱ⁹ ſemitas gradimur ad illam q̄ via vera eſt pducamur. ¶ Et iō Iuraui et firmiter ſtatui cuſtodire iudicia iuſticie tue p quā puenitur ad ſalutem. ¶ Iuraui cuſtodire iudicia iuſticie tue tāq̄ verus amator eius. ⁊ per illā Humiliatus ſū valde ſed o tu domine viuifica me aliter paꝝ valeret hūilitas mea ꝓm verbum tuū: vt ꝓm verba tua viuaz et omnia cū diſcretiōe faciam.

Et iō deꝑcor vt Sacrificia laudis caritate non timore oblata hⁱ⁹ placita et acceptabilia et delectabilia ſint tibi domine. et iudicia tua doce me vt illa intelligā ⁊ opere compleā. ¶ Doce me opus eſt. ſ. ne errem: q⁊ Anima mea. i. mors et vita anime mee ē ſemper in manib⁹ meis. i. in operib⁹: q⁊

si desino bene opari morietur ania mea et legē tuaz non sum obli tus imo iugi meditatōe illā retinui vt regulam operatōis mee. ¶ Legē tuā non sum oblit⁹:qz licet ꝑecca tozes ⁊ spūs maligni posuerint mihi laqueos.s.minas:blaudimē ta seculi.quascunqz malas psuasio nes ⁊ psecutōes ut caderē.tamē de mandatis tuis non erraui ma le intelligendo vel contra operādo. Non erraui dico imo Hereditate acquisiui.i.firma possessiōe:qz testimonia et precepta tua he reditas mea ī eternū:qz in eis exultat et delectatur coz meū ¶ Et ideo. Inclinaui coz meū ad faciendūz mandata tua per seueranter vsqz in finē vite mee,pp ter retributionez vite eterne.vt illā merear percipe. ¶ Vox ꝓphete in psona ecclesie. // In signū q̄ di lexi legem tuā Iniquos non qz bo mines:sed qz mali.i.iniquoz vicia odio habui:qz legē tuaz dilexi cui ipsi aduersant. ¶ Cū iniquos deuitem et custodiā legē Adiutoz meus ad bona facienda et suscep toz me⁹ ad mala p̄cauēda es tu vel adiutoz in p̄ti ⁊ susceptoz in fu turo et in verbū tuum non in le gē non ī ꝓphetas sed in diuinitatis p̄sidiū in quo null⁹ dēcipitur: in quo a morte absoluimur supsperaui. ¶ Ideo Declinate a me vos o maligni sepate vos a meo ꝓsortio in quoz p̄ntia diuinā non valeo te nere religionē:⁊ vob declinatis ⁊ se paris scrutaboz mandata dei mei q̄ mihi spez p̄stant ac solamen. ¶ Cupio dñe scrutari mandata tua ⁊ vt hoc bene possim Suscipe me ad te fugientem.tuā doctrinā cupiē tem a maloz impugnatōnibus libe rando secūdū eloquiū tuū illud scz. Venite ad me oēs qui laboratis et onerati estis.⁊ ego reficiam vos et vitā in aia vita gr̄e et ñ ꝓfun das me ab expectatione mea. vite eterne.sz da obtinere qō spero Nō cōfūdas dico.sz poti⁹ adiuua me in hac vita ad bene operādū.qz p me nihil possuz et salu⁹ ero tuo auxilio adiutus et meditaboz in mandatis tuis sine fine. Ideo meditaboz in mādatis tuis: qz attē do q̄ Spreuisti oēs discedētes a mandatis tuis et hoc iō qz in iusta cogitatio eoz̄ est et uere ī iusta.qz uolūtarie recedūt a iusticia Preuaricantes a lege dei natali siue scriptura reputaui peccato res terre.qz terrenis inuoluuntur delictis.⁊ ideo ne de numero boruz inueniar dilexi testimonia que ī lege tua sunt ¶ Dilexi domine te stimonia tua et ne mouear ab illis. Confige cōpme refrena timoze tuo carnales concupiscentias meas tecū q̄uiuere.tibi cōmori.te cum sepeliri patus sum.ut ī futuro tibi resurgere merear a ꝓsideratione futuroz̄ iudicioz̄ tuoruz timui. ¶ Timui.et ideo Feci iu dicium ꝓfigēdo carnes meas feci iusticiā op⁹ iusticie exequendo ñ pmittas me tradi calūniantibus me spiritib⁹ malignis q̄ semp nocere mihi moliūtur ¶ Nō tradas me sed poti⁹. Suscipe me ut patro nus seruū tuū ñ alteri⁹ in bonū scz quez illi impellūt ad malū.ut scz calūniando non superent me supbi.s.dyabol⁹ et mīstri ei⁹ q̄ sup

bissimi sunt. ¶ Debes suscipe quo
Oculi mentis mee a se defe-
cerunt attenuati sũt ardenter intu
endo in salutare tuũ xp̃m ut ab
eo veniat auxiliũ mihi.qz nõ possuz
ꝓpria virtute ꝙsequi salutez.defece
rũt etiã oculi mei in eloquiuz iu
sticie tue rimando eis secreta . ꝙa
trãscendit hũane intelligẽtie facul
tatẽ. ¶ Et iõ Fac cuz seruo tuo
secundũ misericordiam tuaz
nõ ꝑm merita mea.ut per tuã gr̃az
suppleas hũane infirmitatis defec
tum et iustificationes tuas do
ce me vt eaꝝ vtilitatẽ sicut sepius
optaui possim aduertere. ¶ Bene
dico fac cũ seruo tuo:qz Seruꝰ tu
us sum ego.z qz ꝓuus debet intel
ligere volũtatẽ domini sui.ideo da
mihi intellectũ vt ciam testi
monia tua cognitõe pleniori z im
pletione. ¶ Et debes facere quia
Tempus est faciendi vt.s.des
mihi intellectũ vberioꝛez legis tue
ꝑ quã possiz defendere contra bere
ticos.qz dissipauerunt legẽ tu-
am iudei heretici non recte sed per
uerse eã interꝑtantes. ¶ Illi dissi
pauerũt.ego aũt ecõtrario Dilexi
mandata tua veraciter intellecta
ad defendendũ sup aurũ quod p̃ci
osius est inter metalla et sup topa
zion qui omniũ gẽmaꝝ pulcritudi
nẽ vincit. Propterea ad omnia
mandata tua toto studio dirige
bar implenda omnem viam ini
quam odio habens.
Ad mandata tua dirigebar merito
quia. Mirabilia .i. digna admira
tione sunt testimonia tue bonita
tis dum video q̃ z q̃lia z quot olim
in abraam et filiis israel: z ĩ ceteris
feciſti ideo scrutata est ea ani-
ma mea q̃rendo eoꝝ intellectum.
vt cetera te declarãte cognoscam.
¶ Et scrutans ea inuenio.qꝝ De
claratio sermonũ tuoꝛum qui
in lege z ꝓphetis cõtinẽtur ꝑ nouã
legem facta tenebras nr̃as illumi
nat et dat intellcũm hũilibꝰ:
vt intelligãt. ¶ Quia mãdata tua
desiderabã: z nõ erat mihi vñ bene
possem. Aperui os meuz peten
do pulsando attraxi bonis meritis
spũm sanctũ quo facerem qõ per
me facere non poterã. ¶ Et quia
desidero: vehementer oꝛo. Aspice
in me oculo pietatis et miserere
mei sicut iudicas miserẽdum aliis
diligentibus nomẽ tuũ ita de
me iudica. ¶ Misereꝛe dico et.
Gressus meos dirige non ꝑm
carnales uoluptates:sed tua iust̃a
vt non qua ego uolo.sed q̃ tu iubes
semita incedam. et non domine
tur mei aliqua iniusticia quia
tuo sum famulatui omnino mãcipa
tus. ¶ Et etiam Redime libera
me a falsis criminationibus
hominũ vt libere z q̃eto aĩmo cu
stodiã mandata tua ¶ Et ut pos
sim illa custodire Faciẽ tuã illũi
na sup seruũ tuũ dãdo mihi spũ
alem legis itelligentiaz et doce iu
stificationes tuas:ut quod in ill̃
cerno per speci̇m certa ꝙtemplatiõe
conspiciam. ¶ Oꝛaui z debeo a te
dñe exaudiri qz z si alias peccaui ue
rã tam̃ penitẽtiam egi. Copiosas
emz lacrimas deduxerũt ocu
li mei:qz non custodierũt legẽ
tuaz. ¶ Merito deduxer̃t lacri
mas oculi qz scio qꝝ Justꝰ es do
mine.et rectuz iudiciuz tuum

bec eni duo omni sunt metuēda pec canti. ¶ Rectum iudiciū tuū dico. vñ ¶ Mandasti per multos ꝛ mlto tpe legez tuam ꝓtinenté iustitiā et testimonia tua ꝓtinētia veri tatē valde obseruari ita ut nllo obstāte ptermittāt. ¶ Et qz inimici mei negligūt custodire legem tuam Tabescere deficere me fecit zelus meus sup domo dñi volēs: qz obliti sūt verba tua inimici mei obliuiscentes eni pcepta legis fe cerūt domū tuā spelunca latronū. Ideo iste zelus é mihi. qz ¶ Eloquiū tuū est valde ignitū exurit vicia et accendit hominē ad amorem dei. et dom⁹ eius ꝛ cōtra impios illumi nat et seruus tuus dilexit illud ¶ Ex persona populi xpiani zelus iste est mihi et si. Ego adolescen tulus sum etate sequēs populum veteris legis et ꝓtemptus quia in pncipio ab infidelib⁹ multiplicit afflictus nihilomin⁹ iustificatio nes tuas non sum oblitus qn semp meditarer ꝛ pplerez. ¶ Verito non sum oblit⁹. qz Justi cia tua iustitia in eternū. qa q eam sequit gaudebit in eternum et lex tua veritas in nulla sui pte ꝓ tinens falsitatem. veritas est. ñ vm bra non figura. sicut lex mosayca: sz res ipsa promissa. ¶ Pro qua ve ritate legis propheta multa pferēs ait. Tribulatio et angustia in uenerūt me non tñ fugiente sz pa ratum ad oia sustinēda: et ꝑtūcūqz seuiant inimici tñ mandata tua meditatio mea est nulla eniz tri bulatio me a lege tua diuellere po tuit. ¶ Ideo testimonia tua medi tatio mea sunt: qz. Equitas testi monia tua quia semper iusta sunt nichil iniquum. nichil inhonestum precipientia et in eternuz regnū ducentia et intellectuz da mihi eoruz vt pro eoz intelligentia vi tam possim capere sempiter nam. ¶ Quia vero tribulatō et angustia inuenerunt me Clamaui in toto corde meo: quia vndiqz sunt hostes visibiles et inuisibiles. exaudi me domine qui potens es iustificationes tuas requi ram: vt faciam Clamaui insuper ad te toto cordis affectu saluum me fac hoc genere saluationis vt custodiaz mandata tua quibus vita paratur eterna. Ex magno orandi affectu. Preue ni horam opportunam in qua so let fieri oratio. preoccupaui faciem tuam vt letus ꝛ vigilans tibi occur rerem et clamaui profundo cordis clamore. quia in promissionibus tuis supsperaui semper crescens in spe q facies. ¶ Et etiā Preue nerunt oculi mei mane ad lau dandum te ad moduz strenui ope rarii q̄ ante lucē surgit ad operādū et vt meditarer eloquia tua ad intelligendum et faciendum ea. quia suauia sunt ꝛ inflāmatiua tui amoris. ¶ Quia clamaui instanter et ꝓuent vigilanter. pcor dñe. Vo cem meaz exaudi secundū mi sericordiam tuaz non aliquo me ritoz meoz respectu: et secundū iudiciū tuū nō q̄ futuro iudicab sed quo supplicib⁹ parcis et se dānā tes absoluis vivifica me mortuū lege peccati. ¶ Et opus est vt iustifices: quia persequentes me verbis et factis.

Appꝓpinquauerũt et alligauerẽt se iniquitati ex q̃ pſeq̃ntur me et ad quaz nitũtur me trahere a lege aũt tua q̃ phibet pſequi innocẽtes longe facti ſunt Licz aũt inimici appꝓpinquauerẽt. ſed tñ non nocuerũt qz ꝓpe es tu domine ſcis tuis ut eos adiuues z inimicos repellas et omnes vie tue veritas qz ſiue me permittas affligi ſiue me ab illa liberes totum iuſte facis.

¶ Et hoc vere ſcio. qũo Ab initio quo rõnis vſũ hẽe cepi hoc cognoui de verbis tuis q̃ immutabiliter vera ſũt. Tu domie ꝓpe es Vide ergo hũilitatem meaz q̃ tibi humilioz et eripe me qz legẽ tuam non ſuz oblit⁹ qua dixiſti qui ſe hũiliat exaltabitur

Hũilitatez dico vide z eripe z etiã Judica. i. diſcerne cauſam meaz quã cõtra dyabolũ qui gen⁹ hũanũ tenet captiuũ ago. et redime me ſanguine tuo ab eỹ captiuitate Vi unifica me. ſ. vita eterna ꝓpter eloquiũ tuuz: quo dixiſti. qui credit in me non mozietur ineternũ.

Viuifica me ozo domine. qz. Longe a peccatoꝛib⁹ pfidis iuꝺis ſalus noſtra xps. et hoc qz iuſtificationes tuas non exquiſierũt. vt intelligerẽt eũ in eis figuratum. Et ſi a peccatoꝛib⁹ longe ſit ſal⁹. tñ nemo deſperz. quonã. Miſericoꝛdie tue multe domine certe mĩ te. palam enim apparuiſti non querentibus. vocaſti refugientes. ꝙgregaſti ignaros. te ꝓ omnib⁹ obtuliſti ſecundũ iudiciũ tuũ quo parcis confitentib⁹ viuifica me. ¶ Ideo ꝙfido a te etaudiri qz Multi ſunt qui pſequũtur me fugãdo velo eo ad locũm et tribulant me affligendo: ut a lege tua me retoꝛquere valerẽt ego tamẽ a preceptiſ tuis non declinaui. ſed foꝛti⁹ adheſi. qõ pſecutõnis martyꝛ tpe adimpletum videm⁹. ¶ A teſtimoniis non tantũ nõ declinaui. ſed de declinatoꝛibus dolui. Vidi enim pꝛeuaricantes a lege tua et ꝓ doloꝛe deficiebaz zelo caritatis. ꝓuaricãteſ aũt ſunt qz eloquia tua dulcia tam vtilia non cuſtodierũt.

Domine tu veraꝛ es z miſericoꝛs. ego uero conſtãs et zelatoꝛ legiſ tue z ideo pꝛecoꝛ. Vide qũ o manda ta tua dilexi zelans ꝓ eis in me. z in aliis. z iõ in õnium poſtulo viuifica me ꝓ gr̃az tuã illã i me augm̃tando. z hoc in miſericoꝛdia tua qz merita mea non ſufficiũt.

Quod vtiqz facies qz hoc dixiſti in ſcripturis tuis que. Vere ſunt a principio eni quo locutus es omnia verba ꝓcedũt a veritate increata q̃ ineffabilis eſt ſcõz quã iudicanduz eſt de omni ueritate creata. z ideo in eternum ſunt ſtabilia et firma omnia iudicia iuſticie tue. ¶ Doꝛ eccleſie ſiue cuỹlibet iuſti. dixi in miſericoꝛdia tua viuifica me. z neceſſe eſt. qz. Principes huius mundi rectoꝛes perſecuti ſũt me iniuriis cõtumeliis et moleſtiis affligendo ſine vlla cauſa ego tamen foꝛtis in paſſione. quia a verbis tuis q̃bus dixiſti qui negauerit me coꝛaz hominib⁹ ego negabo euz coꝛã pꝛe meo foꝛmidauit coꝛ meum. ¶ Et hoc faciens.

¶ Letaboꝛ ſup eloquia tua quibus locutus es. cum vos perſequentur ꝓpter iuſticiã gaudete et

exultate qũo merces vr̃a multa est i celo:letabor dico sicut qui inue: nit spolia vestra victis hostibus

¶ Letabor dico etiã in hoc.q̃ Iniquitatez odio habui et abominatus sũz tanq̃ ad vile ⁊ vãnabile legẽ aũt tuam dilexi tanq̃ ad hõestũ et vtile ⁊ delectabile iugiter meditando. ¶ In cuius signum Septies.i.sp toto tpe vite mee q̃ per septem dies voluitur. vel septies id ẽ horis ꝓstitutis vt moris religiosis ẽ et hoc ꝓfitendo omnia iudicia tua recta esse et iusta ꝯz nobis incomp̃hensibilia. ¶ Dilexi legem tuã merito.qũo ¶ Pax multa inter riusi mẽte diligentib⁹ legẽ tuaz q̃ enim amat deũ pacem cũ fratrib⁹ necesse est q̃ hẽat et non est illis scandalũ qz nulli sunt occasio ruine.¶ Spacez habui ⁊ etiã Expectabam christũ tuũ in lege mihi prophetisqz p̃missuz.sz ne frustra expectarem mandata tua q̃ in dei ⁊ p̃ximi ꝓsistunt dilectiõe dilexi p̃ que salus ⁊ pax acq̃ritur. ¶ Non autẽ tantũ mandata dilexi:sed etiã.Custodiuit anima mea testimonia tua q̃ in lege ⁊ ꝓphetis mãdata fuer̃t et dilexi ea vehemẽter ut pat⁹ sim ꝑ te aĩaz ponere. ¶ Nõ aũt dilexi tãtũ sz Seruaui mandata tua tãq̃ rẽ carissimã et testimonia tua .i.illa q̃ ptinẽt ad cultũ latrie q̃ sũt quedã testificatões diuinitatis qõ tu meli⁹ nosti qz omnes cogitationes mee desideria et opa sunt ante ꝓspectũ tuuz manifesta. Quia dilexi et seruaui mandata iõ o dñe. Appp̃inquet deprecatio mea vsqz ad thronum miserationis tue: nec orationem meã a te repellas.hoc deprecor da mihi intellectũ quo sapiã et intelligã non ꝑm scientias mũdanas sed iuxta eloquiũ tuum ne per hũanam prudentiã euanescam

¶ Non solũ appropinq̃t deprecatio mea.sed Intret postulatio mea vsqz ad ꝓspectum tuũ vt exaudias eã:hoc peto eripe me a malis im minẽtib⁹ secundũ ꝓmissio nqua ꝓmisisti tribulatis auxilium et liberationez graue eni est tamdiu luctari hic ꝓtra carnẽ mundum et dyabolũ. ¶ Da mihi intellectum et tũc.Eructabunt labia mea hymnũ laudẽ ⁊ honorez gloriosi nomis tui ⁊ hoc faciã cuz docueris me iustificationes tuas qz aliter labia nõ exultabũt nisi ipe doceas. ¶ Quod si ita feceris nõ solũ labia mea exultabũt.sz ¶ Pronunciabit lingua mea aliis ꝑdicando eloquiũ tuũ et iustũ est:qz oĩa mandata tua equitas nihil eĩ est aliud ĩ eloquiis tuis nisi pax nisi eq̃tas:nisi vita. ¶ Da intellectum et cũ hoc. Fiat man⁹ tua .i.adiutoriũ tuũ sup̃ me ut saluesme ab inimicorũ incursu qõ hac fiducia peto quoniaz mãdata tua elegi pre omnibus honoribus diuitiis huius seculi ad faciendum et aliis pronunciandum:quia hominibus sunt ad salutem. ¶ Ideo manus tua saluet me qũo Concupiui summo desiderio salutationem eternam.quã non nisi a te solo habere possum et ideo lex tua q̃ ad eam disponit et dirigit iugis meditatio mea est ita vt inde non auertar aliqua cura seculi.

¶ Fiat manus tua ut saluet me

mea coniũcta tibi qui es fons vite vita glozie .vera vita et in illa vita laudabit te laude pfecta et iudicia tua q̃bus iudicabis in futuro bonos et malos singulis reddẽs iuxta opera sua adiuuabũt me.

¶Ba mihi verã vitaz ad quã per me non possum puenire quiimo ¶Erraui ꝛ piculose sicut ouis que perit in prima pntis transgressiõe in quo omnes peccauerũt require seruũ tuum certissimã ouẽ scapulisq̃ positaz reporta ad pascua vite ꝛ digneris suz ut queras. qz mandata tua non sum oblit⁹ sicut einz de us negligẽtes se negligit ita quoq̃ requirentes se requirit

¶Psalmus. cxix in quo iustus petit liberari de malis hꝰ seculi. ¶Vox iusti.

QVm tribularer suggestionibꝰ demonuz linguis aduersantiũ et iniurijs psequẽtiũ clamaui i oze feruenter ad dominũ et exaudiuit me liberãdo misericoz diter. ¶Clamaui ꝛ inter alia hoc potissime ¶Domine libera aiãm meam a labijs iniquis a iudeis qui xp̃m deũ non solũ nõ credunt. sz etiam immũdis labijs blasphemare nõ metuũt et a lingua dolosa abhereticoꝝ doctrina q̃ nos a recta fidei linea exturbare nituñ ¶Justus aũt besitãs ꝛ remediũ querẽs ait. Quid anima mea dabitur tibi. aut quid apponetur tibi auxilii vel consilii l' remedii quo te munias contra linguaz dolosaz q̃ iniqua suadz. pfecto difficile erit inuenire ¶Cui interrogatõi rñdeñ. contra liguam dolosam tanq̃ arma dabũtur ¶Sagitte dei potẽtis accute .id est verba dei. q̃bus sagittañ coz ad amoze dei cũ exẽplis scoꝝ patꝝ . q̃ velut carbones incensi alios igne caritatis incendũt ꝛ vastant in sibi primis carnales affectiões ꝛ secularem amoreꝫ. ¶Clamaui operãdo in tribulatione et etiã suspirãdo dixi. ¶Heu. i. gemit⁹ magn⁹ ẽ mihi q̃ incolatus me⁹ in his miseris plongatus est pegrinatio mea ꝛ exiliũ a vera patria in longũ nimis pducitur: qz ꝛ si breue sit tempus tñ desiderio nimio essendi cũ xp̃o lõgũ videtur. ¶Ideo etiã heu est michi qz habitaui cum habitantibꝰ cedar id ẽ cuz malis et inquietis peccatoꝝ tenebris inuolutis. iter quos cõuersans multum grauata est anima mea. ¶Fuit incolatus meꝰ grauis mihi. qz. Cũ his qui oderant pacem eram pacificꝰ non iratus. ñ turbulentꝰ cupiens cũ omnibus si fieri pt pacẽ hr̃e. sz cum loquebar eis verbum veritatis pbibẽs eos a malis illi mali obstinati ñ solũ non audiebant .sz multis tribulatoribus impugnabant sine aliqua iusta causa.

¶Psalmꝰ. cxx. in quo monz fideles recurrere ad sanctos vt peoꝝ intercessionem diuinũ auxilium acquirant.

¶Prophet̃a i pson̄a cꝰlibz iusti

LEuaui oculos interiozes in scõs ãgelos et alios scõs assistentes pñtie dei qui montes dicũñ qz alti dignitate firmati eternitate .inflammati caritate et solis iusticie luce illuminati a

quib⁹ eoꝝ interuenientib⁹ meritis et oratoꝝib⁹ veniet auxiliū mihi

¶ Quia vero auxilia ꝓstita p scōs sicut per ministros ꝓmo sunt a deo sine quo null⁹ scoꝝ quicq̄ ꝑt auxilii cōferre ait. Auxiliū meū a dño qui fecit celū et terram omnez creaturā supmam et infimā. Justus aūt let⁹ ⁊ securus de auxilio dei aie sue loquēs ait. ¶ Ne timeas o aia mea: quia ille q̄ custodit te scitz de⁹ Non dabit affectū tuum in ꝯmotionem vt cadat in peccatum nec dormitabit id ē non ꝓmittet te tepescere i fide ei⁹ qui custodit te. Ecce patens est q̄ non dormitabit neqz dormiet: qui custodit israel qz sine vlla intermissione a deo custoditur. qui eū spūalū oculoꝝ intentione prospexit.

Sicut petii a dño ut nō det in commotionē pedem tuū. ita erit qz Bonus custodit te i bono: ipse qui fecit celū ⁊ terraz dominꝰ protectio tua supmanū dexteraz tuam .i. ꝓteget ne op⁹ tuū dextex scz bonū pars impediat inimica.

Si te ꝓtexerit. Nec ꝓsperitatis fulgor te vret elatione nec defectus terrenoꝝ vret te vt de pssione aduersitatis succūbas siue frāgaris. Et hoc ideo qz Bonus custodit te ab oī malo ab omnib⁹ insidiis inimici. et vtinā custodiat sp animaz tuam dominus ne ei pars dñet potestatis aduerse. Custodiat animaz tuaz dominus sic pfecte vt custodiat introitum tuū in sancto⁹ cōgregatōem vt sana fide intres ⁊ būlis et exitū tuū vt cū a corpe recesseris ꝓtinue et omni tpe sua custodia ꝓtegat te ne in chaos inferni p cipiteris.

¶ Psalm⁹. cxxxi. In quo monet ad desideriuz celestis patrie.

¶ Prophetа.

LEtatus sum in his que dicta sunt mihi a spiritu scō intus in me p spiratōem loquēte ⁊ ab aliis pphetis et doctoribus in scripturis suis loquentib⁹ videlicz q̄ ī domū domini .i. in celestez ihr̄l'm ibim⁹ ⁊ quemem⁹ ego ⁊ alii mihi ꝓsimiles vt ciues efficiamur scoꝝ ⁊ domestici dei. ¶ Vir iust⁹ in his q̄ dicta sūt sibi letus inde quasi iam essz ibi ait o Jherusalem celestis stantes erant iam spe in penetrabilib⁹ tuis affect⁹ nostri nō labentes ñ ꝓmoti. sed stantes immobil'r qz oia ibi stant nihil trāsit. nihil ibi cadit.

¶ In atriis tuis ihr̄l'm. nō terrestris iherusalē que pphetas occidit. sed Jherusalē que in celi sedificatur vt ciuitas non saxoꝝ molibus sed viuis ex lapidib⁹ q̄ virtutum soliditate ꝓsurgit ⁊ scoꝝ societate nū q̄ dissoluenda extruitur que edificatur ad similitudinē ciuitatis qz in ea est ciuiū vnitas maxia. vñ seq̄t c⁹ ciuitatis ptici patio est i idipsuz sicut ei vnū ē sūmū bonū quod ab omib⁹ diligit̄ ⁊ pticipatur ita vn⁹ anim⁹ idē affectus omnib⁹ inest. ¶ Bene dico q̄ nos ibimus in domuz domini. quia Illuc scilicet ad illā celestem iherusalem ascenderūt trib⁹ nō quecūqz sed trib⁹ domini q̄ cognoscētes dñm

sequi non distulerẽt trib⁹ domini sũt q̃ p bona opa testantur q̃ sunt vere israel.i. videntes deũ p fidẽ per dilectõz opantẽ ascenderẽt quidẽ ad laudandũ nomen dñi ¶ Vere ibim⁹ ¶ Quia illic sez i domo illa celesti sederũt apostoli sancti in q̃bus deus sedz ⁊ q̃escit: sederẽt dico in iudicio futuro cũ xp̃o iudicãtes sup domuz dauid.i. sup familiaz xp̃isti. ¶ Propterea ad oẽs loq̃ns ait. O vos oẽs q̃ cupitis puenire in celestẽ ciuitatẽ Inquirite que ad pacẽ ꝓsequẽdam ptineant ipsius ciuitatis et exequmini ea vt p dilectõz pacis fructũ ꝓseq̃mini eterne felicitatis et abundantia pacis diligentibus te: q̃ qui relictis caducis te deũ sup omnia diligit abundantia bonoꝝ celestiũ pfruetur. ¶ Et iõ ꝓpheta orat dicens o domine Fiat ergo pax in virtute tua vt nos vinculi caritatis astrigas. fiat etiã celestiũ bonoꝝ abundantia in his qui supeminentes tanq̃ turres fortissime banc ciuitatẽ ⁊ virtute muniũt ⁊ pcerita te decorant vt fluãt alijs.

¶ Dico fiat pax et ego iam Loquebar iam p̃dicabam alijs pacez de te. o ihr̃l'm. i. p̃dicabam pacem in te abũdare ⁊ q̃ ad tuã tranq̃llitatem hic viuentes sine vera pace ñ possẽt puenire et ꝟ loq̃bar alijs ꝓpter fratres meos et ꝓximos meos vt ipi vinculi caritatis astricti ad ꝓfectũ matõez h⁹ edificii se pfectos exhibeant. ¶ Non solũ p̃dicaui pacem tuaz o ihr̃l'm. sz ¶ Propter te que es domus dei quesiui et attraxi. p̃dicãdo verbũ salutis m'tos ciues ad te vt electoꝝ numerus citius cõpleretur.

¶ Psalmus. cxxii. in quo monet ad ascensũ virtutum.

¶ Prophetа in psona viri iusti.

Ad te leuaui oculus meos cordis ⁊ corpis qui habitas in celis vnde credim⁹ venire nr̃m p̃sidiũ. Et ostẽdẽs quõ lauauit ait. Ecce sicut oculi seruoꝝ auxilio indigẽtiũ in manibus dñoꝝ vt aliquod beneficiũ a b ipis recipiant: l'si punitẽ liberent. ¶ Jtẽ Sic̃ oculi ancille similiter in mãibus dñe respiciunt ita oculi nostri nr̃ q̃ a ꝓtẽplatõe ei⁹ descendẽt quousq̃z misereatur nostri a tribulatõib⁹ liberando l'q̃cũq̃z bñficia largiendo ¶ Et ideo Miserere nostri domine: q̃ corp⁹ nr̃m passiõib⁹ laborat miserere nostri q̃ animus nr̃ obpbrijs affligit. ne cesse est vt miserearis q̃ abundant passiões in q̃b⁹ despecti sum⁹ et derisi a malis deridẽt ei fideles ab hereticis. paupes a diuitib⁹ hũiles a supbis. ¶ Jdeo etiã miserere q̃ non tãtũ corp⁹. sed Anima repleta est amaritudine multuz vt nulla pars ei⁹ sit immunis sum⁹ enim obpbrijs abũdantib⁹ id ẽ diuitib⁹ h⁹ seculi q̃ deridẽt paupes et despectio superbis qui despiciunt humiles.

¶ Psalm⁹ cxxiii. in quo monet oẽ bonuz nostrũ deo esse ascribendum.

¶ Justi cognoscentes a solo deo liberari a malis huius seculi dicunt:

Dicat nūc israel populus dñi gratias agens nisi qz dominus erat in nobis p speciale auxiliū nullatenus euasissem⁹ Nisi qz dominus erat in nobis. ¶ Cū insurgerent carnales homines psequēdo nos forte vivos deglutissent nos. Item nisi qz dñs erat in nob. Cū exardesceret furor eorū in nos. fere inundatio tribulationū absorbuissz nos. Quia dominus erat in nobis. Anima nostra ptransiuit illesa torrentē psecutiōis. dices tu aliqs q etiā si dñs nō fuissz i nob aīa nostra ptransisset impetū tēptatōm aut furias demonuz aut impioz hoim psecutōes hūana virtute intolerabiles. certe non. ¶ Imo qz trāsiui auxiliante deo. sit Bñdict⁹ dñs qui non dedit nos in venatione dentib⁹ crudelitatis eorūz ¶ Et qz sua gratia Anima nostra sicut passer qñqz eripitur ō laqueo erepta est de laqueo venantiū spūuz malignoz qui ad venandū animas laqos extendūt in ꝯcupiscentiis seculi et dulcedie pñtis vite. ¶ Et non tm aīa erepta ē sed Laqueꝰ ꝯtritus est pdōm quia psecutōes venatoruz ad nichilū redacte sunt. cū cape nequeunt quos decipe temptabant et nos liberati sumus. ¶ Qui gaudētes z exultātes ꝯfitemur. q Adiutoriū nostrū in virtute dei est.

¶ Psalmus cxxiiii. in quo monz ꝯfidere in solo deo.

¶ Quam aūt bonū sit ꝯfidere in domino ptz. quoniam.

Qui cōfidunt in dño toto corde bītantes fide caritate formata iherusalē spūalez. s. ecclesiā non ꝑmouebitur a bono proposito siue a xpo sicut nec mons sion. i. xps in quo fundata est ipa ecclesia.

Confidens in dño non cōmouebiꝫ quia Montes. i. angeli prophete apostoli q̄ in modū ꝑceritatis mōta nec supeminēt cūctis in sanctitate. sunt in circuitu ei⁹ quasi mur⁹ et domin⁹ in circuitu populi sui vt munimē z alta defensio ex hoc nūc et vsqz in seculū sicut ipse dignatus est polliceri dicēs ego vobiscū sum vsqz ad ꝯsūmatōez seculi

¶ Vere ñ ꝑmouebūtur cōfidētes in dño. Quoniā non relinquet domin⁹ potestatē peccatoruz sup iustos electos suos ne forte iusti in longa tribulatōe desperātes conuertāt ad malū z extendāt ad iniquitatē manus suas.

Et qz bom firmi merētur premiari ait. Bñfac domine bonis ope et rectis corde bñfac dico. defende confortа exalta corona z glīfica eos. Et qz mali merent etiam puniri ait. Declinantes aūt a iustis dei adducet domin⁹ in obligationes pene eterne cū demonib⁹ obstinatis in iniquitate tūc tandem erit pax sup israel viscordiaꝝ omniū ꝓncipibus confusis.

¶ Psalm⁹. cxxv. in quo monet ad gaudiū ꝑ liberatione.

¶ Prophetа in psona redemptoruz.

Quam cõuertit dominꝰ vniuersum mũdum sub dyabolꝰ potestate captiuũ facti sumꝰ vere consolati. ¶ Añ seqtur Tũc cũ dominus cõuerterꝫ repletum est gaudio os nostrũ predicando pacem mũdo ꝓdicando salutem et lingua nostra exultatione non ei sufficimꝰ tantas explicare laudes ꝓ gratia qua saluamur Tunc post cõuersiõem multoꝝ inter gentes aliqui non dũ cõuersi admirantes de tãta multitudine cõuersoꝝ ꝫ tãta maiestate miraculoꝝ q̃ fient ꝓ sanctos ꝙgaudendo dicẽt. magnificauit dominꝰ facere cum eis scz fidelibꝰ.

Quod sancti cõfirmantes dicũt et vere Magnificauit dominꝰ facere nobiscũ nos nobis malefeci mus q̃ sub peccato nos vendidimus sed redemptor nos liberãs nob bene fecit vnde facti sumꝰ letantes qui ꝓus eramꝰ captiui. ¶ Et quia magnificasti facere nobiscũ. iõ Conuertere domine captiuitatem nostram qua captiui sub dyabolo tenemur sicut torrẽs in austro vt sicut torrens qui est ligatus frigore hiemis flãte australi vẽto soluitur et currit: ita flante spũsãcto soluti a peccatis curramꝰ in patriam celestẽ. ¶ In quo cursu licet labor sit. sz non ideo desistẽduz: qr. Qui seminãt in lacrimis i hac valle plorationis in exultatione metent fructũ eterne beatitudinis quẽ colligent ex opibꝰ bonis que seminãt ¶ Isti tales ꝓficientes ꝓficiebant Euntes ō virtute in virtutem flebant sup calamitate hꝰ vite mittẽtes quasi añ se ꝓmittentes in illo seculo futuro semina sua opera sua bona.

Predicti Euntes ibant et flebant sed postea venientes aũt venient ad iudiciũ quod erit commune omniũ. Venient dico cũ exultatione ꝓferentes domino bona opa sua vnde remuneratiõnem recipient.

¶ Psalmus. cxxvi. in quo monet ne aliquis bonũ quod in se cernit ꝓprijs viribus ascribat.

¶ Prophetа in bonis opibꝰ letati sumus totũ tamẽ attribuendũ est deo. quia

Nisi dominus edificauerit domũ quã cũqz spũalem. scz ecclesiam siue aiaz aliq̃ vt dei sit habitatio inuanũ laborauerũt qui ad eam edificandam ꝓdicando aut sacramenta mistrando laborant. non enĩ qui plantat aut qui rigat est aliq̃d sed qui incrementũ dat deꝰ.

Sicut ꝓ se nõ ꝓt aliqs edificare. sic Nisi dominus custodierit ciuitatem edificatã scz ipsam ecclesiam q̃ de multis est collecta. ꝫ bene munita virtutibꝰ frustra vigilat qui custodit eam vanꝰ est omnis labor: vana omnis custodia nisi dñs operet. ¶ Et ꝙersus ad ministros ait: Vanũ est ergo vobis o mistri ante lucem surgere que xps est. qr q̃ surgit ante lucẽ nocturnas tenebras palpat vos autem postq̃ expectaueritis in humilitate surgite. id est surgetis ad

ꝓtinyanam

ticipationez diuine glorie. hūilian
tib⁹ eī se debet ascensus et exaltatō
Vos inquā surgetis qui manducatis panem penitentie in hoc
seculo. ¶ Sed qñ erit hoc factum.
Cum dederit dominꝰ dilectis
suis somnū mortis talis: ⁊ cum
dederit tunc apparebit qui sūt
hereditas domini: apparebit
qui sunt filij quoꝝ merces erit
xp̄s fructus benedictus ventris
virginalis. Et vnde facta est hec he
reditas: qz. Sicut sagitte in ma
nu potentis et fortis hominis ad
feriendū ita apostoli filij ꝓphetaꝝ
qui dicunt excussi quia clausa ⁊ co
operta sacra que continebāt. deus
excussit illa et manifestauit missi sūt
ō manu dñi vsqz ad fines terre: qui
corda hominū diuino amore transfi
gerent. ¶ Psalmꝰ. CXXVII.
in quo monz caste timere deū
¶ Timete deum quoniam.

Beati omnes

cuuscūqz conditōis sunt.
qui timēt dominū timore filiali
cuiꝰ modi sunt qui ambulant in
preceptis suis obediendo q̄ sunt
vie veniendi ad eternam vitam.
Prophetа ꝙersus ad ipsos timen
tes deū quasi ad vnū loquens ait.
Beatus es spe hic de labore et
bene tibi erit in futuro de fructu:
qz operū tuoꝝ q̄bus desudasti vt ad
eternitatis fructū ꝙenires merce-
dem a dño recipies Letexꝝ si timue
ris deū. Virtus tua cui induiduo
amore copularis sicut vitis abū
dabit bonis operibus. ⁊ odore
fame in illis qui tibi in christo
adherent.
Preterea si times deum. Opera
tua bona ex predicta vxore ge
nita sicut nouelle olliuarum vi
rent virtutibus. ⁊ caritatis ⁊ pacis
oleo vncta ex omni pte mentez
tuam reficiunt. ¶ Ecce sic be
nedicetur homo qui timet do
minum his itaqz locupletatā diui
tus. ¶ Cum aūt tot bona ꝑparāt
timenti deum. o tim ens deuz ora ꝙ
Benedicat tibi dominꝰ in quē
credidisti. venientez fm carnem ex
sion et videas bona celestis
hieru salē q̄ non transeūt: sed eter
na sūt omnibus diebꝰ vite tue
id ē in eternum Et retributionē
operū tuoꝝ capias et videas
pacem eternitatis que oē maluz
excludit. que videntibꝰ deum: hic ꝑ
fidem habitur in futuro.
¶ Psalmus. CXXVIII. in
quo monet ad tolerantiam ex
emplo omnium sanctoꝝ.
¶ Ecclesia quasi respondens
querelis infirmoꝝ querulan
tium ꝙ tot mala perferant in
presenti seculo ait. O filij noli
te admirari et turbari: quo.

Sepe expugna

uerunt sepe afflictiōibus
affecerunt me matrē omniū fideliū
a primo tpe etatis mee vnde in abel
expugnata sum a fratre malo et per
dito caym. Sepe expugnauerūt
me a iuuentute mea. e tenum
non potuerūt michi ꝓualere ut
me traherent in consensum peccati
dominꝰ protectio mea est.
Sed cum palā nocere non possent.
nisi sunt occulte nocere. vñ Supra
dorsuz meū fabricauerūt pec

catores insidias.i.ex ea pte isidias fabricarunt ex qua velut a dorso positi facile videri non possent et longo tpe ꝓtinuauerunt iniquitatem suaz. ¶Ez hec persecutō ñ durabit:quo ds iust⁹ ad hūilitatem reducet colla superboꝝ et cernicosoꝝ peccatoꝝ. ꝙfūdantur ꝺ iniquitate sua:qꝺ erit cū viderint se dānari et ꝙvertantur retrorsum id ē mefficaces ꝛ impotentes appareant omnes qui ex odio sanctaz ecclesiaz ꝑsecuti sunt. ¶Fiant aridi et sicci ab oī humore gratie ꝛ sine fructu bonoꝝ operꝝ sicut fenū tectoruz quod ꝙ cito cepit crescere taz cito arescit. ¶De quo feno id est de ꝗbus malis non implebit manū suam aliquo bono opere ad offerendū deo:angel⁹ qui in fine mūdi metet .id ē sepabit bonos a malis et sinū suū nō implebit unde angel⁹ id est aliquā bonam operatōem que sit remuneratiōe digna qz null⁹ in talib⁹ fruct⁹ comperietur ꝙ manu vel sinu ab angel' portetur qui scz angelus manipulos .i.iustos colligz siue congregabit. ¶Quia supbis inaniter operātib⁹ nulla benedictio danda est:ꝺo illis malis. Non dixerūt sancti qui preteribant nos ad celestia benedictio domini sup vos nec etiā dixerunt benedixim⁹ vobis ex parte nr̄a in nomine domini ꝗs nouerāt i futuro iudicio iudicādos

¶Psalm⁹.cxxix in quo monet ad penitentiam. ¶Propheta in psona penitentis.O

O domine ad ꝗm est recursus ver⁹ clamaui ad te coꝺ ferueti de ꝓfundis miseriaꝝ culpe ꝛ pene in quib⁹ oppssus iaceo ꝙdiu hic viuo domine ad quē solum recurro :ꝗa solus potes liberare clamantes exaudi vocem meaz. ¶Exaudi dico imo ꝓcoꝛ ꝙ. Misericordia et clementia que aures tue dicuntur intendant in vocez deprecationis mee ut relaxet peccata mea. ¶Peto vt peccata dimittas:qz. Si iniquitates id est peccata que aut cogitatōne aut sermone:aut certo opere ꝓmittimus. obseruaueris vt scꝺz eas iudicare vel' domine quis sustinebit te iudicem.certe nullus.

¶Sed hec est vna spes mea.Quia apud te ꝓpiciatio est quoniā benignus et misericors es ꝛ prestabil' sup malicia et ꝓpter legez tuam que ꝓmittit penitentibus misericordiam sustinui patiēter te flagellātem et pmia differentē expectās misericordiam liberātem ꝛ iusticiaz retribuentem. ¶Propheta ꝙversus ad auditores etiam ait.vtiqz .Sustinuit anima mea ꝑfidenter in verbo ei⁹ quo ꝓmittit ꝛ reddit sustinentib⁹ adiutoruū:imo etiaz post veniam regnū.quod verbū dei quia nūꝙ fallit sempqz verum est secure sperauit ania mea in domino

¶Sic aia mea sperauit ꝛ Israel scz vir iust⁹ speret in domino et hoc a puericia vsqz ad mortem aliter enim non ꝓdest sperare in domino nisi sperauerit vsqz ad finem. ¶Merito sperandum est

in dño ¶ Qz apud dñz miſericoz dia cū ꝑ nob̄ bō fieri dignat⁹ ē et copioſa apud eum redemptio cū ſ auro ⁊ argēto ſz ꝑcioſo ſangui ne ſuo nos redemit q̄ ſufficiens eſt ad mille mūdoꝝ redēptionē. ¶ Et ip ſe filius dei q̄ ſol⁹ ſine peccato eſt, ⁊ non alius poteſt redimere.
Unde ipe qui potens eſt miſericorſ et copioſus redimet iſrael ꝑ ſm fidelem ex omnibus iniquitatibus eius.

¶ Pſalmus. cxxx. in quo monet ad humilitatē.

¶ Prophetа docens quam hūilitatem debet habere vir iuſtus ait.

Domine non

e ſt exaltatum int⁹ coz meū vt ī meis viribꝰ ꝓfidens de me quaſi ex me aliq̄d ſublime ſentiam nec elati ſunt oculi mei exteri⁹ ut aliquod ſignuz oſtenderem ſuperbie. ¶ Nec ambulaui in magnis ymo deſperi omnia que apud homīes ſeculi magna videntur. non diuitiaꝝ cupiditas. nō honoꝝ ambitio in me fuit. nec aliquid ſup̄ virtutem meā ⁊ ſtatū meū attemptaui vnde mirabilis ⁊ gloriоſus hoīb⁹ apparerez. ¶ Zz humiliter ſentiebam de meipo: ſed ſi ex altaui meipſuz ꝑ ſupbiam iactādo vl̄ gloriādo ita fiat de me punitio ſicut ſequitur. ¶ Ita pereā ego. Sicut perit puul⁹ incumbens ſup matrē ſuaz indigēs foueri ſinu matris et ablactetur. i. ſeꝑtur a lacte matris Spe ret popul⁹ fidelis et humilis in domino ſp ſine fine quouſq̄z ad eternitatem veniat.

¶ Pſalm⁹. cxxxi. in quo monet vt nos et alios edificem⁹ domū deo. Vir ꝑfect⁹ cupiēs edificari domū dño in ꝑſona omnium iuſtoꝝ ait. O domine pater.

Memento da

uid ſpūalis id ē xp̄i qui de ſemine dauid ſm carnez deſcendit eius dignitatē ⁊ merita reſpiciens et omnis manſuetudinis ei⁹ que tanta fuit vt duct⁹ ad victimam non aperiuz os ſuū.
Ad hoc meīto dauid. Vt impleat quod firmiter et ex voto volūtatiſ ꝓmiſit domino quē coluit iacob ꝓmiſit aūt et uotum vouit ut aduentu ſue incarnationis redimeret gen⁹ hūanum.

¶ Jurauit dauid nr̄ dño ita dicens.
Non introibo in tabernaculum celeſtis palacij quod eſt habitatio mea: nec aſcendam ſeſſur⁹ ad dexterā patris vbi eſt requies et finiꝭ laboꝝ.
Non dabo ſomnū mortis oculis meis et palpabꝝ meis dormitationē. ¶ Idem
Et nec requiem tpib⁹ meis id eſt nō ꝓi⁹ aſcendā crucem morti ꝓtim⁹ donec ꝓparez habitaculū dignū deo patri in cordibus electoꝝ ꝑ fidem.
Ecce noſter dauid adimpleuit qō ꝓmiſit. promiſit q̄ nō requieſceret donec dom⁹ domini eſſet edificata.
Ecce iaz audiuim⁹ ꝑ ꝓphetas eam futurā in effrata. i. bethleē in qua natus eſt ipe edificatoꝛ ꝓncipalis et fundatoꝛ. ⁊ ſicut audiuim⁹

in iudeis ecclesiam inchoatā ita p⁹ modum inuenimus eaz in campis silue id est in gentib⁹ que pri⁹ erāt silue: dyaboli cubicula vbi erāt vepres ydolatrie sed nūc campi facti sūt vomere p̄dicationis arabiles et deo fructificantes. ¶ Nos vero audientes i prophetis q ecclesia edificata sit. ¶ Introibimus et inhabitabim⁹ in vnitate fidei in vinculo caritatis vniti in domū quā de effrata venientem audiuim⁹. et adorabim⁹ vbi audiūtur p̄dicationes apostolorꝝ. qui quasi pedes sustētātes totum corp⁹ ecclesie sunt ¶ Et conuersus ppheta ad dñm ait. o. Domine iam expleuisti iuramentū tuū: reddidisti votum inuenisti locum deo iacob. iam pduxisti ex salutari tuo ecc'a m urge nunc a mortuis in requiē tuam i patriaz celestez non solū tu sz z ecclesia tua quam sanctificasti sanguine tuo q archa dicitur qz in ea est māna id ē sacramentū eucaristie. in ea tabule legis. i. doctrina veritatis. in ea virga aaron. i. potestas sacerdotalis. ¶ Et te eunte ad p̄em precor vt. Sacerdotes tui induentes tibi d uote induantur iustitia q omēs virtutes cōplectit que sunt ornamēta anime. et sancti tui ipimet. scz sacerdotes z eorꝝ subditi exultent de celestib⁹ bonis. ¶ Item insup p̄cor te dñe pater q Propter meritū christi qui de semie dauid formā seruilē suscepit: ñ auertas penit⁹ a iudeis noticiam christi quin aliqñ ostendas eis salutem ppe nouissima tpa vt reliquie israel salue fiant. ¶ Propter dauid nec diffido: qz Iurauit dominus dauid id est firmiter ꝓmisit. veritatem qz sicut ꝓmisit sic compleuit et non frustrabitur eum id ē non est mentit⁹ ei. iurauit dico ita dicens de fructu ventris tui ponam sup sedem tuaz. i. xp̄m iuxta illud angeli ad mariaz. dabit illi de⁹ sedem dauid patris sui. ¶ Dixit dñs patris ad xp̄m. Filij tui per te in fide progenti etiam sedebunt in regno ecclesie p̄cipes prelati siue iudices tecū si custodierint corde credendo et opere implendo p̄cepta legis et ꝓphetarꝝ q testimonia ꝓferunt fidei q̄ doceho eos p te z tuos. ¶ Et nō solū ipi filii tui xp̄e sed etiā Filij eorū et successores eorꝝ sedebunt super sedez tuaz in regno ecc'ie in seculū seculi. qz semp vsqz ad ꝯsūmatōem seculi pmānebit p̄latorꝝ ptās et auctoritas in ecc'ia. Et hoc non meritis eorꝝ sz. Quoniaz dominus sola gratia elegit sibi sion videlicz ecclesiā. ut hic in p̄senti inhabitet in cordib⁹ electorꝝ per fidem. ¶ Item pater ad filiū ita elegi syon ut. Requies mea in qua reqesco nō tantū in hac vita sz in eternum non ō dicit syon esse requiez suā q ipse aliqñ lassatus reqescat. sed qz nos i illo reqescam⁹ in hac ecclesia habitabo quoniā ad hoc elegi eam vt ibi inhabitem hoc est in cordib⁹ electorꝝ. ¶ Viduam eius id ē animā desertam omi auxilio mūdano nisi soli⁹ dei benedicens benedicam bñdictione gratie in p̄senti et gl'e in futo et pauperes ei⁹ humiles corde nichil de se p̄sumētes sz in misericordia dei sola sperantes saturabo panib⁹

id est bonis spūalibus reficiam. Sacerdotes id ē prelatos ecclie induam immutatione vite salua toris in quo pfecta scitas fuit ut ex omni parte luceant virtutib⁹ et doctrina et sancti ei⁹. scz fideles baptismo scificati iugi exultatione mētis et corpis exultabūt in fuco sempiternas suscipientes coronas glorie Bñ dico exultabūt scz ō xpō qūo Illuc. i. in ecclesia quā ad habitationez elegi extendaz altitudinē regni christi qō in illis extenditur quib⁹ dictū ē. beati paupes spiritu: qūo ipsox est regnū celox: z etiā añ hoc pam lucernaz christo meo scz iobānem baptistā q predicando z baptisando viam xpō dño ppauit

¶ Inimicos eius incredulos et peccatores obstinatos induam ⁊ confusione in futuro iudicio cū audituri sunt. discedite a me maledicti sup ipsū aūt christū efflorebit sanctificatio mea qz ei⁹ sanctificatio z gl'ia que manifestabitur in fine seculi erit immarcessibilis.

¶ Psalmus. cxxxii. in quo monet ad dilectionē fraternā

¶ Prophetа ꝓmendans fraternam caritatem ait.

Ecce quaz bonuz vtile q̄ iocunduz et delectabile est habitare fratres in vnuz vnitate caritatis z volūtate concordes quoruz est vnum cor z vna anima in dño.

¶ Bñ dico vtile z iocundū est habitare in vnum qz sup fratres habitantes in vnū. Descendet dei benedictio sicut vngentum gratie spiritussancti exīs in capite, christo descendet in die pentheco stes in barbā id ē in aplos viros perfectos proximo xpō adherentes barbam dico aaron. i. xpi quez p figurauit aaron. ¶ Qō vngētum gre spūs dscendēs a capite nō solū Descendit in barbam sed etiā in oram vestimenti ei⁹. i. in omnes fideles et in extremos q̄ erunt vsqz ad finem mūdi. fideles enī vestes dicūtur xpi ꝙa nuditatē eius fide nra vestim⁹ z religione honoram⁹ sicut vestimenta dominū. ore vestimenti dicūtur vltimi sācti qui erūt in eccl'a sicut nos gratie xpi q̄ descendit sup apostolos in montez sion cō gregatos. ¶ Ideo aūt bonum et iocundum habitare fratres in vnū. Quoniaz illic in concordi scz habitatōe ꝓmisit dñs hic benedictionem gre sue et virtutū mltipli cationē z in fuco vitam eternaz.

¶ Psalm⁹. cxxxiii. in quo monet ad diligenduz deū.

¶ Bonum et iocunduz est habitare fratres in vnū. vos ergo fratres qui estis pariter ⁊ gregati pficite quod restat vobis scilicz.

Hinc benedicite dñm laudate deum o vos omnes serui ei⁹

¶ Benedicite dico omnes et vos maiores z pfectiores. Qui statis in ecclesia domo domini in penetralibus eius pseuerātes parati sicut strenui serui ad fuiendum dño et vos minores et min⁹ perfecti qui etiam statis non in intimis z penetralibus sz in atrijs. i. in ingressu domus dñi tanqm incipientes z

impfecti. ¶ Benedicite domino et maxime In noctibus aduersitatum non tantuz in dieb⁹ prosperitatis extollite sursum ad deū manus vestras cordis ⁊ corporis ō uote orādo in sancta scz intentiōe vt intentiōe eternorum operemini et benedicite domino nihil boni vobis attribuentes: sed totū deo

¶ Propheta orans benedici populum fidelem ait. Benedicat tibi dominus ex sion id ē celesti iherusalem qui potens est: quia ipse est qui fecit celum et terram.

¶ Psalmus. cxxxiiii. in quo monet laudare deū maxime ppter excellentiam potestatis.

¶ Propheta inuitans omēs fideles ad laudandū deū ait.

Laudate nomen domini vita et lingua ipz laudabile extollendo quod per fidē cognouistis esse super omne nomē omnes serui domini quoniam nihil iustius nihil digni⁹ vel gratius q̄ q̄ seru⁹ laudet dominū. ¶ Laudate vos maiores. Qui statis in ecclesia domo domini vt colūne fortes. laudate vos miores qui statis in ingressu domus eius.

Vos tales. Laudate dominum q̄ bonus dominꝰ nam bonꝰ in se et ex se omniū bonorū fons inōfticēs psallite nomini eiꝰ quoniam suaue est. est ei nomē domini iesu mel in ore. melos in aure. iubilus in corde.

Psallite domino. ⁊ maxime populꝰ israeliticus hoc facere tenet Quoniaz ipse dominꝰ elegit iacob vnō assumpta humanitate nascere tur: et israel in possessionem sibi id est in gentem suam.

Ideo laudate: Quia ego spiritu p phetico illuminat⁹ Agnoui et etiā noticia fidei ⁊ experientia q̄ ipse deus noster magn⁹ est dominus potentia ⁊ sapientia pre omnibus dijs scz sanctis āgelis quibus per gratiam digni sunt vocari. Et vere ipse deus magn⁹ est super omnibus diis: q̄ Omnia quecūq; voluit fecit in celo et in terra in mari et in omnibus abissis causa enim oim que fecit volūtas eius est ⁊ nulla necessitas.

Ipse dico est. Educēs vapores hūidos ab imo terre vel a mari occeano quod est terminꝰ terre habitabilis vnde ut plurimū generantur nubes et fulgura inō generata conuertit in pluuias. ¶ Ipe etiā est Qui educit vētos de locis occultis hominibꝰ qui percussit primogenita egipti ab homīe vsq; ad pecus. ¶ Ipse ē qui Emisit signa et prodigia pro populi israel liberatiōe in phara onem et in omnes seruos eiꝰ

¶ Ipse est Qui percussit gentes multas in aspectu filioꝝ isrl post egressuz ō egipto et occidit reges fortes scz seon. s. regez amorreorū et og regē basan: et omīa regna chanaan. Et dedit terraz eorū hereditatez hereditatez israel populo suo Et q̄ hec omnia feciſti repletuz est os meum laude et dixi Domine nomen tuū id ē fama tua et laus

erit in eternum et beneficiorum tuorum memoria erit in omnib⁹ generationibus succedentib⁹

¶ Et hoc erit memoriale eius in eternum. Quia iudicabit dominus populum suum scilicet iudeos non credentes iudicio eterne dā nationis qui populus ingratus tot beneficiis extitit et in seruis suis scilicet fidelibus deprecabilis erit exaudiendo orationes eorum.

¶ Propheta conuertens se ad exprobranda ydola dicit: deus noster magnus est. ¶ Simulacra gentium sunt aurum aut argentū quantum ad materiam et opera manuum hominū quantum ad formam. ¶ Que simulacra vana sunt et inutilia: quia Os habent figuratum et non loquentur. oculos habent scilicet depictos: et non videbunt.

Aures habent et non audiēt nec est spiritus in ore ipsorum illa enim mēbra exteriora artifex potuit dare sed non spiritū dare sicut supra in psalmo In exitu israel fuit expositum. ¶ Similes illis fiāt qui faciunt ea hac scz intentione vt colant vt scz fiāt ita q̄ ad similitudinem ydolorum careant sensu discretionis et motu bone operatōnis et omnes qui confidūt in eis ¶ Tales fiant ydolatre: sed Vos qui estis domus israel deum scz videntes fide formata benedicite dominum et vos domꝰ aaron vos scilicet collectio sacerdotum.

Domus leui scilicet collectō ministrorum et familia sub sacerdotibus constituta benedicite dominum et vos populi omnes qui timetis deum benedicite dominum.

¶ Benedicite dominum sicut ego benedicens dico Benedictus deus dominus qui venit ex sion homo factus et qui habitat in hierusalem celesti vbi videbim⁹ eum in eterna pace.

¶ Psalmus. cxxxv. in quo monet omnes ad laudez dei.

¶ Propheta inuitat omnes ad confessionē diuine laudis propter excellentiam diuine bonitatis dicens.

Confitemini

dño confessione laudis quoniam bonꝰ a quo sicut a fonte omne bonū fluit in nos bona nos faciens.

Item confitemini domino. quoniam in eternum misericordia eius quia in hac vita per misericordiam donat peccata et cōfert multa spūalia bōa et in alia vita remunerat fideles vltra merita. ¶ Confitemini domino q̄ ipe creator āgelorum et aliorꝫ scōrꝫ qui participatiōe diuine gre dii dicunt. ¶ Confitemini domino qui ipse ē qui dominatur oībus dominis et principib⁹ huius mundi in cuius ditōne cūcta sunt posita: et nō sit q̄ possit resistere volūtati eius. ¶ Cōfitemini dño qm̄ ipe est Qui ppria virtute facit mirabilia ñ indigens auxilio cuiꝰ cūqz. ¶ Cōfitemini dño Qui ipse fecit celos prout in sua mente disposuerat per sapientiā suā nō ab alio edoctꝰ nec secutꝰ exēplū alteriꝰ. ¶ Itē confitemini illi

¶Qui firmauit terram iuxta aquas. ℟ Cõfitemi illi ¶Qui fecit luminaria magna .s. solẽ ut essz lux illũinans diẽ lunam et stellas vt possint illuminare noctem .
¶Cõfitemi illi ¶Qui percussit egiptum multis plagis ꝓpter liberãdum populũ israel cum primogenitis eorum. ¶Cõfitemini illi ¶Qui eduxit israel de medio egiptiorum in ostensiõe sue inuincibilis potẽtie et in forti percussiõe egiptiorum. ¶Confitemini illi ¶Qui diuisit mare rubrum in diuisiones. Et eduxit israel p mediũ eius prebens ei iter siccũ Et excussit id ẽ extinxit pharaonem regem egipti et exercituz eius in mari rubro.
¶Qui transduxit populũ suum post transitũ maris rubri p desertum .xl. annis. ¶Qui percussit pro filiis israel reges magnos et occidit reges fortes. Seon regẽ amorreorũ et og regẽ basan. et dedit terraz eorũ hereditatem q̃tum in se fuit Hereditatẽ dedit non cuilibz sed israel seruo suo. Ideo hec omnia nobis fecit.
¶Quia in dilectione nostra in q̃ eramus dilecti et contẽpti sub fuit tute egiptiorum memor fuit nostri liberando nos ab ea. vñ seq̃tur
¶Et redemit nos ab inimicis nostris. ¶Cõfitemini illi ¶Qui dat escam omni generi hominũ corporalẽ q̃ corpul pascit̃ spiritualẽ qua ania viuit z nutrit̃ .
Confitemini deo qui ẽ creator celi et gubernator atz promissor.
¶Sanctus iste sicut a laude inchoauit ita in laude terminans ait.
Confitemini dño dominorũ quo in eternum misericordia eius.

¶Psalmus .cxxxvi. in quo docz flere. tum pro incolatu presentis vite. tum pro dilatione celestis patrie.

¶Prophetа in psona iustorũ pro incolatu presentis miserie ait.

Super flumina babilonis

super bona delectabilia huius confusibilis mũdi que more fluminũ fluũt et refluũt illic sedimꝰ et fleuimus videntes miseriam in q̃ sumꝰ et dum recordaremur celestis patrie que est vera terra nostre p missionis. ¶Et qz flentes sumus inter homines malos infructuosos et difficiles ad trabendũ ad rectaz fidem qui sunt In medio babilonie id est in plenitudine confusiõis suspendimus subtraximus scilz organa nostra id est scripturas diuinas vtriusq; testamenti et promissa dei annunciare illis tanq̃ ab indignis. ab his ei porcis et cambꝰ scripturas auertimus.
¶Affligimur insup. Quia in hoc babilonico mundo. peccatores ministri demonuz bui verbo et exemplo deduxerunt olim nos in peccatum temptãtes et irridẽtes interrogauerunt cur non cantaremus et deduceremus dies in hoc seculo in gaudio sicut ipsi.

Et siliter illi qui adduxerũt nos ad has miserias p̃cepert dicẽtes irridentes. hymnũ cantate nobis de canticis que cantabatis in ecclesia ex quo vos dicitis hoc esse ad laudem dei. ¶ Ita illi dicũt sed nos rñdem⁹ Quo cantabim⁹ canticũ domini exñtes in terra aliena viciis dedita. vos nõ noscitis cupere nisi quod fluit in tpe eterna meditari ignoratis. plenis estis cupiditatib⁹ malis. talibus nõ debemus cantare. nec amicicias eoz habere. ne incipiam⁹ delectari in reb⁹ seculi. Ceterum non cantabim⁹ vobis qz nõ petitis ut audeatis huiõi cãtica syon. sed vt irrideatis et blasphemetis vnde tacebim⁹.

Air iust⁹ inter mala positus ait. Si oblitus fuero ac si dicat. q̃uis malis vndiq3 affligar z ab impiis obpbria z irrisiões patiar. si tñ inter ista oblit⁹ fuero tui celestis hierusalez vt illis complacere velim obliuiscatur me dextera tua .i. nulla meoz operum mentio apõ deum habeat. Adhereat lingua mea faucib⁹ meis. vt oino mutus fiam si non iugiter mẽoria tua versetur in corde meo

¶ Prophet⁹ conuersus ad dñm orat: vt hostes puniat q̃i dicerz ego ita me habeo: sed o dñe.

Memor esto vt punias in futuro iudicio maliciam istoz carnaliũ hominz. qui iustis aduersantur sicut esau iacob est persecut⁹. memor esto filiorum edom qõ interpretatur terrena z sanguinea. i. hoim q̃ nr̃m effundũt sanguinem z nos in appetitũ terrenoz inducere volũt. z tũc dico memor esto in die hierusalẽ id ẽ in die iudicii q̃n appebit clãritas fideliũ. ¶ Memor esto ydumeorum filioz edom q̃ dicũt non verbis sed factis sociis suis siue ministris cupientes totaliter euacuare oẽz religionẽ z scimoniã de ecclesia. Exinanite exinanite. i. euacuate euacuate q̃cq̃d iusticie q̃cq̃d scitatis est in ea confũdite. ꝓfundite eaz vsq3 ad fundamentũ fidei qõ ẽ christus p̃matis. ¶ Illi ita dicunt sz Tu ꝯgregatio malorũ filia ꝓfusionis misera es in ipa exultatõe z in ipa p̃sumptõe tua beat⁹ qui retribuet penam tibi debitã p malis q̃ fecisti nob beat⁹ qui retinebit cines tuoz dũ sunt puuli ne vlteri⁹ crescant et allidet eos ad petram xp̃m vt oino eoz cupiditates dũ tenere sunt moriant añ q̃ in malicia obdurescant.

¶ Psalmus. cxxxvii. in quo monet ad laudandum et exaltandũ deum pro liberatione facta per christum.

¶ Prophet⁹ in p̃sona viri iusti p̃ liberatione facta per christum ait.

Confitebor tibi ꝓfessiõe laudis z gr̃az actionis in toto corde meo cũ oĩb⁹ viris aie mee quõ audisti verba oris mei: qz. s. misisti filiũ tuũ incarnari vt nos erueret ꝺ potestate dyaboli ꝺ q̃ ad te clamam⁹ assidue. In ꝓspectu angelorum tibi assistẽtiũ p̃sallaz tibi laudabo te scõs angelos imitãdo adorabo ad tẽplũ scũm celestẽ .s. ibr̃m dilectionis tue maiestatẽ et angelorz socius fact⁹ laudabo te.

Laudabo te sup. i. propter misericordiam et veritatem fuit misericordia illi⁹ q̄ null'nr̄is meritis precedentib⁹ venire dignat⁹ est ad nos redimendos veritas aūt dei fuit: qz omnia q̄ p̄misit in lege et p phetis adimpleuit in euangelio: laudabo dico quoniā magnificasti christū tuū super omne nomē quod noīat⁹ in hoc sec'lo ꝛ in futuro ¶ Et qz ita feci⁹ti: ergo. In quo cūqz tempore inuocauero te exaudi me qđ si feceris multiplicabis in aīa mea virtutē p quā contra mala ingruentia possim resistere. ¶ Confitebor tibi ꝛ vtinā Confiteantur tibi omnes reges terre cognoscētes te deū ꝛ dominū et saluatorem omniū: qz iaz audierūt verba oris tui id est q̄ ore tuo per filiū tuū obtuare precepist i: qz in omnē terram exiuit son⁹ eorū. ¶ Confiteātur dico ut ipi reges positi. In vijs p̄ceptor⁹ tuor⁹ cantent .i. annuncient aliis dicentes quoniā magna est gloria domini ¶ Et uere magna est gloria domini. Quoniaz excelsus dominus sup omnes creaturas eminēs et inp̄hensibil' est maiestatis: qui licet ita excelsus sit humilia tamē corda hominū respicit oculo misericordie sue ut exaltet et alta .i. sup ba corda hominū a longe cognoscit vt deprimat. a longe dicit de⁹ superbos cognoscere: qz non approximāt illis per gr̄az sed potentia q̄s tamen pfecte videt. Et qz iustis cōtingit tribulatio. deus adest adiutor eor⁹. ideo prophet⁹ in psona viri iusti ad deum conuessus ait.

Si ambulauero ī medio tribulationis huius seculi q̄ semper instat saltem a dyabolo letificabis me liberādo me a psecutorib⁹ meis et super iram inimicorū meorum qui ex ira non ex merito meo inferūt mihi mala extendes operationem tuaz eos fortiter affligendo ne diuti⁹ liceat eis nocere me et saluū me facies in felicitate eterna Ego ñ retribuo inimicis meis: ego nō me defendo: quia nō possum nec debeo: sed vindictam remitto domino Qui retribuet p me penā psecutorib⁹ meis. et vir ipe iustus motus pietate precaf p inimicis ut eis fiat misericordia dicens o. Domine misericordia tua p manet in eternū quia semper es paratus recipere recurrentes ad ipsam opera manuū tuarum id ē ipsos homines q̄ dicuntur speciale op⁹ tuum ne despicias q̄uis sint peccatores: quia tu eos creasti.

¶ Psalmus. cxxxviii. in quo monet a deo non esse fugiendū: sz ad eum redeūdum ab irato ad placatum.

¶ Vox membrorū christi qui sedēt confitentes peccata sua et surgūt iustificati gratia dei. dicit ergo vir iustus. ℣.

Domine proba stime et cognouisti me id ē cognosci me fecisti tu cognouisti sessionē meā. i. q̄ i hūilitate patientiā habeo ꝛ confiteor peccata mea et resurrectionem meam sz q̄ iustificatus p gr̄am resurgo: ꝛ in spe vite eterne erigor.

Intellexisti cogitationes meas ab eterno et semitam meaz id ē occultū affectū meū et funiculuz.i. iudiciū et discretōnem quam ego habui inter bonū ⁊ malū investigasti .i.pfecte nosti. Omnes vias meas omnia opera previdisti anteq̄ esseż in rer̄ natura.⁊ scis q̄ non est sermo sine veritate in lingua mea. Vere p̄uidisti oēs vias meas.q̄. Ecce tu domine cognouisti omnia que sunt et erūt et fuerūt q̄tūcūqz sint aliis abscōdita tu formasti me p̄cipaliter et posuisti sup me manuz tuam conseruātem me in esse.

Quib⁹ consideratis dom̄e. Mirabilis est scientia tua.supgreditur me non possum scire secreta tua.elevata est. vt in pfundū sapientie tue non possim intrare.

Et deliberans a deo non fugiendū dicit. Quo ibo a teipso qui es spirit⁹ qui vbiqz est quo plenus est mūdus quo a presentia tua fugiam hoc ei est impossibile.

Quia Si ascendero in celū tu illic es p refulgentiam tue glorie. si descendero ad infernū ades p exercitiū tue iusticie.nll'a altitudo te altioz: nll'm profundū te pfundi⁹. occidens et oriens in tua q̄rinentur manu. Certe fugere non possuz: q̄a etiam Si habere pennas q̄bus possem velocissime volare tanq̄ auicula pennata: ⁊ diluculo q̄n vacua est et sic possem pvenire ad extrema maris remot⁹ ab hominib⁹ non fugiam a te Etenim illuc si volare manus tua deducet me quia sine te trāsire nō potero.et me deductū oportebit q̄ potentia tua teneat aliter deciderē in nbilum et sic non possem effugere p̄ntiam tuā Et cū viderem q̄ evadere n̄ possem.fugiendo cogitaui. si evadere possem latēdo. Et dixi apud me q̄ferendo forsitan tenebre q̄culcabūt.i.abscōdēt.et sic nox erit illūnatio mea ī delicijs meis. id ē consolatō mea:q̄ libere ⁊ audacter fruar ommib⁹ delicijs in illis tenebris Et ostendens q̄ nbil valuit cogitatio sua de sic evadendo ait.

Nō bene cogitaui. Quoniam que sunt in tenebris. non abscondētur a te q̄ nbil in eis existens latet te. vnde eque tibi manifesta sunt que sunt in tenebris sic̄ que sūt in plena luce.

Quod eq̄ videat̄ a deo res in tenebris ⁊ in luce patz. Quoniaz possedisti renes meos.i.interiores affectiones in potestate tua habēs eas suscepisti me educendo me tāq̄ tuū de vtero matris mee ī q̄ tāq̄ī tenebris latebā. Et q̄ dñe tāte potētie ⁊ sapientie es q̄ te fugere vel latere nō possuz.iō nō fugiā sz Confitebor tibi q̄fessione laudis:⁊ merito q̄ terribiliter.i. mirabil'r.incompbensibil'r magnus es ⁊ etiam opera tua sunt mirabilia mirabilia sunt.opera creatōis q̄ de nbilo.mirabilia opa recreatōnis q̄ de p̄prio sanguine.mirabilia opa iustificatōis q̄ sine merito.mirabilia sūt opa miraculoz tuoz.q̄a mō insolito.mirabilia opa gl'ificatōnis q̄ plena ineffabili gaudio et anima mea fide p te illūata conabitur valde q̄tū poterit ad cognoscendum opa tua Vox ecclesie. Anima mea cognoscet: q̄a

Non est occultatus os meū a te id ē infirmitas mea interior quē est abscondita hominib⁹. tibi nō q̄ oīa nosti sz tu qui pfec sti eam vides q̄ frangi non p̄t. occidi enim possunt sancti sed flecti nequeunt et substantia mea est in inferio/ribus terre .i. in carne fragili cō sisto. et tamen os non cedit malis.

¶ Glo⁹ xp̄i. Aliquos in corpore meo feciſti fortes vt ossa z etiam.

Oculi misericordie tue et pietatis viderūt infundendo radios gratie. tue imperfectū meuz id ē impfectos meos. q̄ etiam titubantes re/spicis vt petrum ne pereant et in libro tuo id ē me quē dediſti formaz iusticie hoib⁹ scribētur .i. instruentur omnes non mō pfecti sz imperfecti. non ergo desperent. dies id ē apostoli formabūtur in me a quo perfectōez gr̄e suscipiēt. z meo nominabit nomie et nemo in eis formabitur in esse gratie. nec ab eis nomiabitur: ut a petro petrini. sed a xp̄o dicuntur fideles christi.

¶ Glo⁹ xp̄i. Sed tamen Valde honorati sunt a me amici tui de⁹ sz apostoli quos ad apostolatū vocauit: quib⁹ potestatē miraculoz dedi valde ꝓfortat⁹ est principatus eorum facti enim sunt p̄ncipes duces et pastores ecclesie. q̄bus dictum est. quecūq̄z ligaueritis sup terram erūt ligata et in celo.

Verito confortaui eos. q̄ ego non ali⁹. Dinumerabo eos quos in fide genuerūt et ipsi credētes enumerati multiplicabuntur sup arenam id est sup plebem iudaycam. que arene dure sterili z infructuose cōparatur. et hec multiplicatō p̄uenit et hoc q̄ surrexi a morte et sz surrectio propria virtute sit signum diuinitatis tū adhuc sunz occult⁹ pluribus apud te q̄ non est mānifesta omnib⁹ mea potestas q̄ tādem in iudicio erit omnib⁹ cognita.

Sicut honorabiles sunt mihi amici tui de⁹. ita inimici detestabiles. z iō

Cum occideris deus peccatores morte gehenne dicaz et ego ad eos viri sanguinū .i. peccatoruz declinate a me q̄ etiā horreo vos videre: illos enim quos tu viuificas ego viuifico et illos occido quos tu occidis. ¶ Ideo declinate a me viri sanguinū. Quia dicitis in cogitatione vestra deridendo bonos fideles accipiant isti p̄dicatores et prelati ciuitates suas. i. bōa eterna q̄ sibi p̄mittūtur. derisorie loquūtur dico in vanitate id ē nō in veritate sua. ecce falsitas opinionis loquētium: ¶ Si oderis deus peccatores Nonne ꝓcordans iusticie tue qui te corrigentē et dānantem oderant oderaz certe sic z oibus hominibus deberent esse odiosi. et ꝓtra inimicos tuos resoluebar dolore interi⁹. zelo iusticie contra eos iratus q̄ te et nomē tuū impugnabant. Oderaz dico pfecto odio sic q̄ nec ꝓpter vicia oderim homies. nec ꝓpter boies vicia dilexeriz et inimici facti sunt mihi id ē me odio habuerūt. ¶ Et quoniā timeo q̄ aliquid lateat tibi displicibile, pba me id est, pbatum ostende per aliqs temptatōnes. et fac me scire ea que latent in corde meo et fac me cognoscere semitas meas facta z cogitata per me.

¶ Et fac me videre si aliqua

culpa in me est faciendo aut consentiendo aut negligēdo q̄ negligēda nō erant vt p̄ penitentiā emūder ab illa culpa et deduc me ad viā que ducit ad beatitudinē eternam

Psalm⁹. cxxxix. in quo monet orare deum contra mala seculi.

Propheta in p̄sona ecclesie vel cuiuslibet iusti.

Eripe me domine ab homine malo nō vno tantū sed a toto genere malor̄ et p̄ncipe suo dyabolo: et a viro iniquo eripe me.

Qui mali cogitauerūt iniquitates in corde ?tra me t ?tinue ?stituebāt prelia scismata et bereses contra que pugnarem.

Et ostendens q̄bus p̄līs p̄sequant̄ ecclesiā ait. Acuerunt linguas id ē acutas t exquisitas sententias parauer̄t sibi vnō possent transfigere corda hominū simpliciū audiētiū sicut serpentes p̄ linguas virus mittēt̄ef q̄ venenosa et nociua erāt verba eor̄ sicut morsus serpentis. nec mir̄ si v̄ba eor̄ erant venenata q̄ sub labijs eorū. i. sub linguis eor̄ erat venenū .i. odiū t inuidia contra eccl'am aspidum .i. incurabile q̄ ab eis nō p̄t extrabi per p̄dicatores v̄i sicut nec venenū ab aspide per incantatores. Qui q̄ nō solū labīs sed ope persequūtur' ait Domine custodi me de potestate diaboli t ministror̄ eius et ab hominib⁹ iniquis q̄ sunt ei⁹ membra eripe me vt cessent mala que mihi faciūt. Qui sc̄z homines iniqui cogitauerūt supplantare id est retrabere gressus meos a via dei t supbi volut heretici q̄ de se p̄sumūt latenter pauerunt laqueum id ē deceptionez michi ne perciperē et caueré. Persequunt̄ aūt supbi p̄dicti me latenter t etiaz patenter: q̄ Funes id est peccata sua p̄pria q̄ mihi suadēt facere malum extenderunt in laqueum vt me traberēt ad faciendū similia: et quasi pedib⁹ laqueū ita scandalum in quo cespitarem p̄ culpam t caderez in gehennā iuxta iter vt facilius me capere possent si a rectitudine fidei declinassem. Vir iustus videns se tot modis impugnatum et q̄ nullū aliud remediuz erat sibi nisi clamare ad dominū. et ideo clamans ait Dixi domine in quo solo confido deus me⁹ es tu cui libenter seruio exaudi vocem deprecationis mee vt me liberes a persecutiōe inimicor̄ meor̄.

Bene dixi deus me⁹ es tu: quia tu Domine vere domine es virt⁹ salutis mee dando mihi vires p̄seuerandi vt perseuerādo sim salu⁹ obumbrasti per gratiā mentez meam me protegendo in pugna q̄ lucror foris contra fictos et int⁹ cōtra ?cupiscentias et passiōes meas

Exaudi me domine etiā in hoc vt Non tradas me cadere in desideriuz prauū alicuius peccati vt locus fiaz dyabolo cogitauerūt ?tra me inimici mei mala. sed tu domine ne derelinquas me subtrahendo gratiā ne de me victo triumphent et gaudeant.

De malis que supuenient inimicis suis ait. Caput circuitus eorū qui mala cogitāt ?̄ me .i. dyabolus

qz sicut nunq̃ recte incedit ita ma/los ad rectam viaz puenire nō sinit sz in circuitu ambulāt: pdet illos et labor labiorū suorūz .i. mēdacia et figmenta q̃ cum labore inueniūt et fingunt involuent eos morte eterna vnō seq̃tur. ¶ Cadēt sup eos carbones ignis infernalis. et in miserijs non subsistent: qz pena infernal' est insupportabilis ¶ Illi defendūt peccata sua labijs mēdacib⁹: sed ¶ Vir linguosus .i. qui amat mēdacia nō cauēs q̃d loquat non dirigetur in hac vita ad bona opera viruz iniustū mala capient in interitu suo. ¶ Mala dico capient iniustū in interitu suo: qz ego p spūm scīm Cognoui qō tū illi mali non ꝓuident qz tandem faciet dominꝰ iudiciū inopis id ē iusti q̃ esurit iusticiā et querit sē tentiando p eo cōtra malos et vindictaz pauperum spū. confundēdo eoz oppressores. Sic iudicabit pro iustis contra iniustos Verū tamē iusti q̃ liberati sunt z de inimicis vindicati non sibi attribuēt: sed tibi domine vnde ꝓfitebūtur laudando et exultando z grās agendo nomini tuo: et habitabūt ppetualiter recti in presentia tua inexplicabili eterne visiōis gaudio perfruentes.

¶ Psalmꝰ. CXL. in quo docetur iustꝰ in suis afflictionib⁹ ad dominum clamare.

¶ Prophetа in psona iusti malis circumdati ait.

O Domine clama ui ad te z clamabo et cum clamauero exaudi me: et intende voci deprecationis mee petitionē meam ad implendo.

¶ Oratio mea sit a te exaudita et accepta tibi. sicut incensuz quod tibi offerebatur i odorez suauitatis et operatio mea bona placeat tibi sicut sacrificiuz quod tibi in veteri lege offerebatur in vespe quod tibi inter omnia plꝰ placebat in figura sacrificii quod imolādo se ipsum ad vesperam tibi obtulit dominus noster ihesus christus.

¶ Ecce domine clamabo z inter alia Pone domine custodiam ori meo vt non peccem stulta et incongrua et ociosa loquendo. sed omne quod loquar sit sanctū z dignū deo et ostium pone ꝓtinentie omnibus sensibus vt muniatur tota mea domus z non habeat aduersarius vnde ingrediatur z dñetur.

¶ Et si contingat me peccasse aliq̃d loquendo non loquendum: precor: Non permittas cor meum inclinari in verba malicie vt pertinaciter et superbe defendaz peccata mea excusationibus falsis sicut solent imprudentes facere qui fortune. aut necessitati nature: aut temporis qualitati: aut societati mala sua imputant cum tamen in potestate nostra sit peccare vel non peccare. ¶ Et si hoc feceris. Non ero vnus de illis qui excusant sua peccata et non tantū cum minoribus: sed etiam non ꝓmunicabo cum electis eorum scilicet cum potentioribus et maioribus vt per eorum consortium excusem peccata mea sicut ipsi faciūt.

Non ꝯmunicabo cum iſtis malis prętẽdentes excuſatões in peccatis ſed recipiã libenter correctionẽ. ſi Corripiet me iuſt⁹ in miſericordia et increpabit me: oleum aũt peccatoris.ſ. falſa laus.ſimulata dilectio adulatoris non delectabit mentem meam. Et vere ſic erit Quoniam adhuc futurꝫ eſt ꝙ oratio mea qua oro deũ vt cõuertantur placebit eis cum auertẽtur a peccatis ⁊ incipiẽt timere iudiciũ dei. ⁊ ſi ſunt q̃ ꝓtradicant vt eorꝫ doctores et heretici non ẽ curandum. qũo iuncti ſine ꝓpati doctrie xp̃i abſorbentur ⁊ vincũtur: et in ſua vanitate deficiũt: qz et ſi videãtur aliq̃d dicere. tñ nihil ſũt dicta eorꝫ. ſtulta enim eſt ſapientia eorum. Quid ergo de eis erit dicit Audient verba mea qũo fuerunt verba potentia ad penetrandum corda et vera ⁊ honeſta vñ qui ad me venerũt. vbis meis vincti ſunt et delectati ſunt in eis ⁊ conuerſi ſunt ad me. pſunt eis vba mea pſunt etiã mors mea et ſcõrꝫ: quia ſicut cuꝫ craſſitudo terre erupta eſt ſupꝫ terram id ẽ cũ fimus eius eſt diſperſus ſupꝫ campoſ. facit ipſos fructificare: ſic cruore meo et ſcõrꝫ martirꝫ fecundat⁹ eſt mũdus. vnde ſeq̃tur. Diſſipata ſunt oſſa martirꝫ eorꝫ. ſed ex diſſipatiõe oſſiũ eorꝫ ſumma vtilitas venit mũdo. vñ tãtũ inde mundus accepit piguedinis vt inõ ſeges eccleſie latiꝰ pullularet. hec eſt mors ſcõrꝫ q̃ contemptibilis eſt ſeculo ſꝫ pciosa agricole qui nouit ibi vtilitatem ⁊ vberẽ ſuccum vnde creuit eccleſia. Diſſipata ſunt dico oſſa martirum ſecus infernũ .i. ad modũ reorꝫ qui reputãtur digni inferno. ſed qz ad te dñe dñe oculi mei ſũt directi ſicut ad ꝓtectõem meam. ⁊ quia in te ſperaui non pmittas animaꝫ meaꝫ ſeparari a cõſpectu gratie tue. quicq̃d ſit de corpore.

Non auferas animã meã dico. ſed potius Cuſtodi me a laqueo ꝯceptõnis quẽ ſtatuerunt michi ſpũs maligni et a manifeſtis pturbationib⁹ inquietorꝫ hominũ opantium iniquitatem.

Me q̃dem tua gratia cuſtodies. peccatores aũt ruentes de vicio i vicium Cadent in retiaculũ demonis ſiue iniquitatis. ego aũt cũ talibus non ambulo nec aſſocior i aliquo donec tranſeam ꝺ pſenti vita ad requiem beatorꝫ.

Pſalm⁹. CXLI. in quo monet nos ad orandum ꝑ malis preſentis vite.

Vox chriſti ex parte aſſumpte humanitatis.

Voce mea interiori non ſtrepitu labiorꝫ ad dominum patrem clamaui voce mea ad dñm deprecatus ſum aſſidue ad eum orans. Et adhuc Effundo copioſe in ſpectu eius orationeꝫ meam lacrimis plenam et tribulationẽ meam añ ipſuꝫ pnuncio. In tanta anguſtia ſuꝫ. ꝙ Defecit in me ſpũs meus et tamñ tu pater noſti omnes ſemitas id ẽ oẽs operationes meas iteriores et exteriores

In via hac pñtis vite qua ambulabam abſconderunt ad uerſarii ſupbi laqueum michi

id est latēter mortem. Ipsi quesierūt mihi mortem inferre. ⁊ ego cū essez captꝰ ¶ Considerabaz ad potionem partez scz discipulorꝫ qui relicto me fugerūt et non erat qui cognosceret me esse deum in carne tectū. cum prius dixisset petrus in psona oim discipulorꝫ: tu es xps filius dei viui. ꝑiit a me fuga ego nō fugi. sz potiꝰ ꝓmisi me i mortem dari ꝓ liberatōe aliorꝫ et non est inuentꝰ aliquis qui requirat vitam meaz ad saluādū eam ¶ Et ió Clamaui ad te dñe pr̄ dixi tu es spes mea spem meam in te posui. cui etiā morti approximās ꝓpriā aiaz ꝓmendaui portio mea pars mea in terra viuentium.

¶ O dñe in quē spero. Intende ad deprecationez meaz: quia valde afflictꝰ sum ab impiis me perdere q̄rentibꝰ. ¶ Eiādem intende. Libera me a psequentibus me ⁊ opus est quoniaz ꝓfortati sunt te ꝓmittente int̄m super me vt manꝰ mihi ingererent ⁊ in cruce suspenderēt. ¶ Libera me et Educ me de inferno vbi aīe fideliuz a diabolo detinent̄ et custodiūtur. ñ patiaris animam meam in claustris infernalibꝰ detineri vt de mea liberatōe laudetur nomen tuuz a me et ab aliis liberatis per me. ⁊ necesse est vt educas q̄m me expectant instī liberatorē suū donec retribuas mihi suscitādo tercia die gloriam resurrectōis q̄ esse debz abiecte passionis retributio.

¶ Psalmꝰ. CXLII. in quo monet ad penitētiaz et orationē. ¶ Prophetа in persona cuiuslibet penitentis.

Domine exaudi orationez meam auribus clemētie tue ꝑcipe deprecationez meam i veritate tua et iusticia exaudi me qua penitentibꝰ ⁊ se accusantibꝰ indulges. Exaudi dico. Et non intres in iudiciuz cū seruo tuo vt ꝑm merita me iudicet. ego misericordia indigeo. ego fugitiuꝰ ad te redeo. pacem quero. non ergo intres mecum in iudiciuz. qz nec ego volo intrare tecuz: quia in tui ꝓparatōe nullꝰ viuentiuz aut homo aut angelus iustificabitur. qz solꝰ es in q̄ peccatū cadere nō ꝑt. in cuꝰ ꝓspectu etiā astra non sunt mūda. ¶ Precor vt non intres in iudiciū cū ꝑuo tuo. Quia inimicꝰ meus .i. diabolꝰ ꝑsecutus est animaz meaz et deprexit vitam meaz vt terrenis inhereat. ¶ Conatꝰ est etiā inimicus meꝰ q̄tum in se ē. Collocare me in tenebris peccatorum sicut ceteros desperātes et anxiatꝰ est spūs meus videns vicinitatē piculi et turbatū est coz meum qz ex me nesciebam quomō de hac captiuitate possem exire. ¶ In tantis aūt tribulatōibus deꝑēsus ad hoc remediū me contuli. Memor fui dierū antiquorum in quibus aliis penitētibꝰ misericordiā exhibuisti meditatꝰ in omnibꝰ opibꝰ tuis vt in eis aliquā mihi parē ꝓsolationem et in factis manuum tuarū que misericorditer fecisti. q̄ meditatio ad spei erexit fiduciā vt ꝑsumerē potiꝰ de tua pietate cōfidere q̄ de meis iniq̄tatibꝰ desperare. Et non tm̄ meditabor. sed etiā cum

exhibitõne bonoꝝ operum.
¶ Manꝰ meas ad te in oratione leuaui: et sic̃ terra sine aqua desiderat irrigari vt fructũ faciat sic anima mea desiderat te deuꝫ suũ. ¶ Peto Velociter exaudi me et debes facere. non differas qꝛ ppe defectũ est spiritus meus ⁊ miserere mei. ¶ Bñe exaudi me in hoc scꝫ ut Non auertas faciem tuaꝫ a me tãꝯ offensus a me quia si auertis similis ero descendentibus in lacuꝫ inferni. Nõ auertas faciẽ tuã dico. sꝫ potiꝰ Auditam fac michi velociter sine tardatõe misericordiaꝫ tuã qꝛ in te speraui non in alio.
Et Notam fac michi viam in qua ambulem duꝛ mihi sit veritas tua. ⁊ gressus mei tua gr̃a dirigantur qꝛ ad te fontem pietatis leuaui omnẽ ꝟfidentiaꝫ animẽ mee. ¶ Et ne impediar a via. Eripe me de inimicis meis dyabolo ⁊ mẽbris eius. et hac fiducia peto quia ad poꝛtũ pietatis tue me contuli fugiens: doce me. tanꝯ ignaꝝ tãꝯ imperitũ ⁊ nichil de sua virtute p̃sumentem facere volũtatem tuam et debes quia deus meꝰ es tu cuiꝰ volũtatez sequi debeo in omnibꝰ. ¶ Doce me dico. quod vtiqꝫ facies. qꝛ Spũs tuus bonꝰ deducet me p semitam iusticie in terram rectam id est viuentiũ quã soli recti possidebũt ꝓpter nomen tuũ nõ ꝓpter merita mea Vuificabis me vita gratie per cuiꝰ virtutez veniam ad vitã glorie In equitate tua viuifica me que est bonitatis tue cõdescentia: qꝛ exigit equitas tua vt viuifices illũ qui se tibi humiliat Viuificab me et Deduces de tribulatione hꝰ secnli animam meaꝫ quãdo me de isto carcere exire tusseris vt in te sit quieta et leta: et in misericoꝛdia tua nõ in merito meo dispdes inimicos meos dyabolum et eius sequaces. Et banc pietatem mihi indulge nõ q̃a iustꝰ sꝫ qꝛ seruus tuꝰ sum ego. ¶ Psalmꝰ. CXLIII in quo monet ad gratiaruꝫ actionẽ ꝓ victoꝛia. ¶ Pꝛopheta ñ insolescens de victoꝛia: sed humiliter gratias agens deo in psona sua et cꝰ libet iusti pugnantis et triũphantis ꝓtra diabolum. ait.

Benedictus dominꝰ deꝰ meꝰ qui docꝫ manus meas ad p̃liuꝫ quod deꝓpe fit per me ei nesciuissem cõtra goliaꝫ p̃liari et digitos meos ad bellum: quod delonge siue a remotis fit. ¶ Vere benedictus deus meus quoniã ipse est Miseri cordia mea qua non soluꝫ miserek mei: sed etiã me misericoꝛdem fecit refugiuꝫ a quo constantiã mea sumit infirmitas susceptoꝛ quia pugnanti michi p̃stas ne cadã liberatoꝛ qui tribuit ne dimicans vulnerer. ¶ Pꝛotectoꝛ meus ne feriar in quo speraui in omnibꝰ laboꝛibus et p̃liis meis qui subdit populũ meum sub me vel populuꝫ meum scilicet rebellium cupiditatẽ et motum carnalium desideꝛioꝝ: legi mentis mee per auxilium gratie tue subditum facit: ut ratio domiet in regno anime. ¶ Pꝛopheta cõ

siderās genus humanū beneficiis dei indignū admirans ait Domine quid est homo q tāti pendis tanti existimas q innotuisti ei id ē q ei per assumptaz hūanitatez innotescere s diuinitatē qui p se vilissim⁹ erat aut filius hominis quid est q reputas eum .i. q euz tanti facis et tāti precii vt pro eo filium tuū vnigenitū des.

Ideo dico q̄d est homo: q̄ Homo similis vanitati factus est peccādo .i. alicui vane z cito transiture rei simil fact⁹ dicit q creatus fuit i pfectione z stabilitate. et ita similis veritati: sed violās obedientiā fecit seipm vanū. mortalez et transitoriū vnde dies vite eius sicut vmbra pretereūt. O Domine et q̄ non obstāte q homo similis factus sit vanitati. tua sapientia disposuit redimere eū ouem errabūdam que sanari non p̄t nisi tuis humeris reportetur. precor Inclina altitudinem maiestatis tue non locū mutādo sz descende nr̄e hūanitatis formā sumēdo. redimatur homo q̄ nisi inclīata diuinitate fieri n̄ p̄t tange montes id est potentes et supbos hui⁹ vite. gratiā tuā interi⁹ infundendo et fumigabunt crebris suspiriis et lacrimis suoz̄ peccatoz̄um compūctione commoti.

Tange montes z etiā. Fulgura coruscatione id ē ostende tue virtutis potentiam crebris miraculis coruscādo et dissipabis seu dissolues conspiratōnes eoz̄ emitte per apostolos tuos sagittas tuas id ē verba tua que corda hominū transfigunt et turbabis eos ad penitētiam. Deinde propheta aduentuz x̄pi precat z ad p̄rem v̄bū querens ait: ut hec fiāt. Emitte filiū tuū de sublimitate in q̄ est tecū et induat carnem in qua visibil' appareat in mūdo et eripe de potestate dyaboli et libera me de aquis multis id est de inundatione malorum. et de potestate filiorum: qui ō aduerso p̄re dyabolo nati sūt Ideo eripe me ab eis qūo ipi sūt Quorū os locutū est supbiaz iactant se habere scientiaz. quoz̄ tm̄ scientia vana est et opera eoruz opera iniquitatis.

Eripe dico: quod si feceris Deus canticum nouuz cantabo tibi id ē pro filii tui incarnatōe gratias agam: et in obseruatione decē preceptorum legis tibi defuiaz tibi psallam tibi gaudebo: tibi cātabo. Cantabo tibi etiā Qui das salutem gratie regib⁹ id ē fidelib⁹ qui bene regūt seipos qui redemisti dauid seruū tuuz de gladio goliad maligno pessimo ydolatra de potestate dyaboli eripe me. Et erue de manu filiorum alienorū qui filii ecclesie n̄ sunt quorū os locutum est vanitatē scz q in terrenis cōsisterz nostra beatitudo et opa eoruz opera iniquitatis: Propheta ea in q̄bus mali felicitatem ponūt enumerans ait. Quorum filij incolumes sunt sicut noue plantationes in iuuentute sua. Filie eorum pposite et ornate in capite et in corpe auro z sericis: sicut ornatur templū. Promptuaria et cellaria eoruz vbi reponūt victualia plena grano vino z oleo et huiusmodi superfluentia ex

hoc in illud. Oues eorum feto
se plene fetibus abundantes in
egressibus suis: boues eorum
crasse. ¶ Non est ruina
non dico in muris ciuitatis: sed nec
sepis nō est transit⁹ nec egres
sus vñ possint fugere qui detinent
captiui. nō est tumultus: nō vlulat⁹
non clamor in plateis eorum
sed quies ⁊ pax. ¶ Qui nesciētes
et cupiditate terrenoꝝ excecati.
Beatum dixerūt populum cui
hec sunt putātes in huiōi tpalib⁹
bonis consistere felicitatem nostrā
sed isti grauiter errant quoniaꝫ ille
solus populus beatus est cui⁹
est dominus deus ei⁹ beatitudo
sua et eterna felicitas.
¶ Psalm⁹ .CXLIIII. in quo
monet ad laudem dei.
¶ Prophet̄a in psona ecclesie
laudem premittens deo ait.

Exaltabo te de
us meus rex confitendo
et p̄dicando alijs dignitatē
tuam et benedicaꝫ nomini tuo
bñdictōe laudis et gratiaꝝactiōis
in seculum scz hic et in seculuꝫ
scz in eternū. qui enim hic non inci
pit te laudare i futuro mut⁹ erit.
Benedicam dico hic in vita mea ñ
semel. sed ¶ per singulos dies be
nedicam tibi qz singul' horis tuis
beneficijs viuim⁹ et laudabo no
men tuū in seculū seculi inces
santer tibi gras agendo.
Merito laudandus est deus. quia
Magnus dominus magn⁹ i essen
tia. magnus in virtute: magnus in
potentia et laudabilis valde in
operib⁹ suis et in beneficijs q̄ ꝓfert
suis fidelibus: qz magnitudinis
eius non est finis est ei incōpre
hensibilis cogitatione. vnde qz ma
gn⁹ est fine fine. laudabilis est sine
fine. ¶ Non solum
ego laudabo. sed omnis Gene
ratio laudabit opa tua: vtpote
altitudinem celi: pfunditatez abissi
stellaꝝ multitudinē. terre altitudiez
refluxum aquaꝝ. impetum ventoꝝ
sapientiā hominū: simplicitatez an
gelorum et potentiam tuam. p
nunciabūt dicentes q̄ magna po
tentia dei solius. ¶ Magnificen
tiaꝫ glorie tue ministri eloquioꝝ
tuoꝝ loquentur p̄dicando et lau
dando et magnificentiam san
ctitatis tue etiam loquentur.
dicentes. non est sanctus vt est dñs
et mirabilia que sup naturā opa
ris narrabunt dicētes. mirabilia
opera altissimi solius.
Letex. Virtutem terribilium
iudicioꝝ tuorū metuendoꝝ
quib⁹ impios punis dicēt et ma
gnitudinē tuaꝫ cui⁹ non est finis
narrabunt narrabūt aūt cuꝫ talē
esse laudabunt. ¶ Preterea
Memoriam abūdantie suauī
tatis tue qua vocasti eos ad tuaꝫ
gratiā vuoto corde, pferent ⁊ nar
rabunt et iusticia vl' quā eis infū
dis ad iustificatōez. vel qua fin me
rita eis tribuis beatitudis gloriaꝫ
exultabunt. ¶ Laudabūt sancti
tatem et potentiam dei. ⁊ dignū est
quia Miserator ē actu misericor
diaꝫ exhibendo et misericors na
tura in seipo a quo fluit miseratio.
patiens expectando. tolerādo pec
catores vt conuertātur et multuꝫ
misericors peccata q̄ntumcunqꝫ

magna : ꝙntūcunqꝫ mlta ꝺdonādo vere penitentib⁹;multuꝫ miſericorꝺs eſt largiendo tam ineffabilem mercedem ſuis fidelibus .

¶ Miſericorꝺs dico imo generaliter Suauis eſt dominus vniuerſis quia omnib⁹ creaturis dat eſſe quod eſt deſideratiſſimum ſcōm ſe vniuerſa ſuauiſ diſponit.ſuauiſ mazie bonis guſtantibus ꝙ̄ ſuauis eſt dominus et miſerationes eius ſuper omnia bona eius diffuſio enim bonitatis eius ſuper omnem ſpargitur creature vultum: faciens ſolem ſuuꝫ oꝛiri ſuper bonos et malos.vnde quicq̄d creauit ꝓpꝛia miſeratione gubernat et regit.

Ergo Laudent te domine omnia opera ſcōm modum ſuum per ſe ſi ſunt creature ratiōales. ſi rōne carent ſua vtilitate:ſua pulcritudie dando materiaꝫ laudis laudantib⁹ te et ſancti tui ſcilicet ⁊ homines et angeli tuā laudeꝫ ꝯcelebrēt

¶ Laudent te dico dicentes ⁊ predicantes Gloꝛiam regni tui ſcilꝫ ꝙ̄ notanter ꝙ̄ ſapienter ⁊ ꝙ̄ mirabiliter quicq̄d facis in regno tuo ⁊ diſponis et potentiam tuam que magna eſt qua regis et ordinas ſuperioꝛa et inferioꝛa et omnia in eis contenta loquentur. ¶ Loquentur dico ad hoc vtiqꝫ. Vt notam faciant filijs hominū potentiam tuam ne ꝓ ignoꝛantiam min⁹ te timeant vel diligant ſerui tui: et gloꝛiam magnificentie regni tui qō id eſt ꝙ̄ gloꝛioſum et magnificum eſt regnum tuum.

De cuius regni magnitudine ⁊ ſtabilitate ait.Regnuꝫ tuū regnū omnium ſeculoꝛuꝫ:qꝛ regni tui non erit finiſ.omnia ei ſecula regni tui dominatione voluūtur et dominatio tua in omni generatione et generatione quia poteſtas tua poteſtas eterna ⁊ regnum tuuꝫ qō non coꝛrumpet. ¶ Et ipſe dominus eſt laudand⁹.quia Fidelis eſt in omnib⁹ verbis ſuis oia enim ꝙ̄ per pꝛophetas locut⁹ eſt adimpleuit et quicquid ꝓmiſit dedit: et ſanctus id eſt irrepꝫhenſibilis in omnibus opibus licꝫ videat a ſtultis quedam iniuſte diſponere.

¶ Certe domin⁹ ſanctus eſt i operibus ſuis:quia Alleuat omnes qui coꝛuunt in peccatū ⁊ alleuari deſiderant ne in eterna ruina mergantur. et erigit omnes eliſos ſanando eos leſos ſi penitere velint hic enim eſt ſamaritan⁹ qui alligauit vulnera ſauciati. ¶ Quia enim tu dñe es qui alleuas coꝛruētes et erigis eliſos.Oculi omniū in te ſperant:et tu das eſcaꝫ illoꝛū ſiue ſpiritualē ſiue coꝛporaleꝫ nō tñ ſemper quando petitur ſed quando tu ſapiens medicuſ cognoueris eſſe tempus oportunuꝫ.

Das eſcam dico et liberaliter qūo Apperis manū benignitatis tue large diſpēſando beneficia tua et imples omne animal capax benedictōnis benedictione cōuenienti:ex tua enim largitate eſt quicquid benedictionis aſſequitur ania vniuſc⁹qꝫ fidelis. ¶ Conſeqnter pꝛopheta laudās deū de iuſticia ait. ¶ Juſtus eſt etiam dominus id eſt non ſoluꝫ liberalis eſt in pꝛouidendo ſed etiā iuſt⁹ in diſponēdo.iuſtus eſt.in omnibus diſpoſitionib⁹ et volūtatibus ſuis

cum ipse sit regula iusticie et veritatis et sanctus non solum in se sed etiam vult q̄ nos qui sum⁹ opa ei⁹ sancti efficiamur dicens. scti estote quoniam ego sanct⁹ sum.

Bene apparet q̄ domin⁹ et iustus et sanctus sit: quoniaz ¶ Prope est propicius est omnib⁹ invocantibus eum in veritate invocare deum in veritate est pia ⁊ immaculata intentione causa salutis anime ad dominū clamare. ¶ Et vere prope est domin⁹ quia ¶ Voluntatē timentium se timore filiali q̄ est annexus caritati faciet id est complebit ⁊ si illi taceāt et deprecationem eorum si sit pia et pro se ⁊ perseverans exaudiet et salvos faciet eterna salute in nouissimo.

¶ Ostendens quomō sit iustus de⁹ in bonos ⁊ i malos ait. ¶ Custodit dominus omnes diligētes se tanq̄ grana in horreo: ⁊ gemmas i auro cuiusmodi sunt hi qui dilectōnem dei mūdanis dilectionib⁹ pretulerunt et omnes peccatores disperdet q̄ amori dei obstinata voluntate seculi amorez anteponūt.

Et quia omnia ita se habent. ¶ Laudationez domini loquetur os meum euidenter p̄dicando ⁊ cantando: ⁊ exemplo meo benedicat omnis caro id est omnes fideles domini et fut. pueri et senes. omnes quidem laudare bñdicere extollere. atq̄ predicare debem⁹: p̄ quez viuimus: per quem alimur. ac sum⁹ nomini sancto eius ⁊ hoc in p̄nti et in futuro.

¶ Psalm⁹. CXLV. in quo monet ad laudem dei.

¶ Air iust⁹ exhortans se ad laudandum deum ait.

¶ Lauda anima mea dominuz cui anima respondēs ait laudabo dominū in vita mea b̄ q̄m⁹ admodū potero sez tenuiter ⁊ exil⁹ q̄ peccatis premor: sed perfecte laudabo cuz ei pfecte inbesero in vita eterna que est vera vita et psallaz deo meo operādo omnia ad bonorem eius q̄diu fuero. ¶ Et quia laudari bene deus nō pōt nisi ponēdo spem in ipso solo ait. ¶ Nolite confidere in principib⁹ spē ponēdo in eis quāq̄ sint potentes. nolite p̄fidere in imperatore: ñ in regib⁹ non in prefectis. non in iudicib⁹ seculi nec in filijs hominū qui amare temporalia suadent: qui seip̄os saluare non possunt nec alios. ¶ Bñ dico q̄ in nullo talium est sal⁹: quoniam ¶ Exibit spiritus ei⁹ d̄ suo corpe cito vel subito quando non vult vel scit: quo spiritu exeunte corpus reuertetur in terram suam vnde cepit originem in die illa mortis sue peribunt oēs cogitationes eorum que in diuersos ambitus seculi se extendebant. ¶ Prophēta p̄sequēter ostendens de quo sit principaliter confitenduz ait ¶ Beatuz cuius deus qué coluit iacob est adiutor eius. et spes ei⁹ non in principibus: non in filiis hominum non in diuiciis seculi: sed in dño fuit qui fecit celū et terram et omnia que in eis sunt.

Et probans q̄ in solo deo sit confitendum. inducit q̄ deus sit iustus dicens: ipse est ¶ Qui custodit veritatem in eternuz non eni mēturi

potest. Item ipse facit iudiciū iu
stum iniuriam patientib⁹ eos
ō iniuriantib⁹ vindicando: ipe etiā
dat escam vtranq; corpalez ⁊ spi
ritualem esurientibus supplēdo
defectum eor. Ipse solut etiam
p gratiā ꝑditos peccator vin
culis astrictos et dñs illuminat
cecos id est luce sue sapie ex insipiē
tib⁹ facit sapientes. ¶ Ipe etiam
Domin⁹ erigit elisos siue clau
dos: quos ei dyabol⁹ elidit domin⁹
erigit dominus diligit iustos
quos locat in eterna beatitudie.
Ipse etiaz. Domin⁹ custodit ad
uenas extra terrā natiuitatis eor
existentes et pupillum et vidu⁹
am hūano destitutos auxilio susci
piet sub sua cura speciali vt sperēt
in deum: ⁊ etiam qui hōt terrena et
nō in eis ꝑfidunt pupilli ⁊ vidue ōi
sunt et vias. i. ꝓcessus iniquoꝝ
persequētiuz has psonas impotētes
dominus dispdet. ¶ Tanta est
dei potētia ⁊ iustitia o syon o eccle
sia. ¶ Dominus quem reuereris
deus quem credis tuus qué dili⁹
gis regnabit non ad modicū sicut
reges mūdani sed in eternū.

¶ Psalmus. CXLVI. in quo
monet ad laudandum deum.

¶ Propheta excitans ad lau
dem dei ait.

Laudate domi
num quoniaz bonuz est
psallere ad gloriā et bono
rem maiestatis ei⁹. psalmodia enim
de laude dei dicit bona q; dulcedi⁹
nem habet annexā ⁊ meretur vitā
eternam laudatio aūt exhibenda
deo debet esse iocunda ex deuotōe
animi facta debet esse decora vite
moribus speciosa que non est in ore
peccatoꝝ qui bone cantilene malis
obstrepunt moribus.
Laudādus est vere. Dominus q;
est edificans hierusalem celestē
quam de viuis lapidibus extruit
edificat autem sic quia dispersos
fideles per orbem congregabit in
in vna fide spe ⁊ caritate vt de illis
edificium celeste formetur.
Ipse etiaz est Qui sanat contri
tos corde offerentes deo sacrifici
um cordis contribulati condonādo
eis peccata et alligat apponendo
sacramenta vulnera eoꝝ qui sez
faciunt penitentiam donec consoli⁹
detur quod fractuz erat.
Ipe etiam est Qui multitudinē
stellaruz in certo numero po
nit et omnes virtutes earum et
nomina nouit. ¶ Quid plu
ra. Magnus dominus noster
et magna virtus eius: et sapi
entie eius non est numerus.
quia infinita ⁊ incomphensibilis.
¶ Ipe etiam est. Suscipiēs in
gloria mansuetos: humilians
autem peccatores superbos. cō
trarios māsuetis vsq; ad terraz
mansuetudo enim ad celum vocat.
superbia in terram detrahit. angeli
superbi in terram corruerunt. homi
nes humiles ad celum vadunt.
Quia dominus māsuetos in gloria
suscipit. Precinite domino in
confessione laudis psallite deo
nostro voce et bonorum operum
consonantia. ¶ Et me

mozās prophēta operā per quē pō testas dei ostenditur dicit. ipse est Qui operit celuz nubibus ad hoc q̄ paret terre pluuiam: vt fecundetur ad terrenascētium pductionē. ¶Qui pducit in montibus fenū et herbam seruituti hominū. ¶Qui dat iumentis escam ipsoruz: et pullis coruorum clamantib⁹ quia a parentibus antēq̄ migrescant nihil nutrimēti recipiunt: tribuit vnde alantur. s. rozem celi. ¶Mansuetos autem diligit: sed In equitibus confidētibus de sua fortitudine magis q̄ de deo non erit beneplacitū ei nec in peditib⁹ confitentibus de roboze suo magis q̄ ō deo est beneplacituz ei. q̄ huiusmodi homies superbi et fatui audaces sunt quos deus odio habet. Beneplacituz autem est domino super timētes eum. quia per timozem peccatum expellitur quod deo displicz et in eis qui sperant super misericordia eius q̄ timoz non valet sine spe venie.

¶Psalmus. CXLVII. in quo monet ad laudem dei.
¶Prophēta exhortans iherusalem id est sanctam ecclesiaz ad laudandum deum ait.

Lauda iherusalez celestis iam secura dominum. lauda deū tuū sion id est sancta eccl'a que p fidem deum specularis in via. ¶Lauda dico iherusalem dñm secure. Quoniam ꝓfortauit siue confirmauit seras portarum tuarum id est vndiq̄ te sua protectione muniuit. clausa enim est ianua quia ne mo exit vnde doleas. nemo intrat q̄m timeas. non exit inde amicus. nō intrat illuc alienus sicut nūc in vita p̄senti fit vnde sunt scādala et benedixit filijs tuis quos olim peperisti omimoda benedictōne q̄ iam quiescunt in te non foris pegrinātur. ¶Bñdixit ille Qui posuit fines tuos pacez vt ex nulla parte possis concuti aut turbari: et q̄d quid intus est pace fruitur: q̄ pace illa est saturitas et nulla indigentia quia faciat te plenissime ex adipe frumenti. i. diuinitate christi.
¶Ipe est Qui emittit verbuz suum in carnem: et verbuz caro factum est et habitauit in nobis: Velociter currit id est diffundit̄ per totum munduz sermo predicationis eius et tanta velocitate vt in breui tempoze impleuerit mūduz veritatis cognitione.
¶Prophēta loquens ō beneficiis que cōtulit nobis aduent⁹ xp̄i circa ꝙuersiōez peccatoz ait Qui. s. sermo xp̄i dat niuem. i. peccatorez frigidum et fragilem sicut lanam: vt inde fiat vestis calida et pulcra per gratiam: quasi diceret peccatores de frigiditate culpe conuertit ad calorem gratie et decorem.
Item sermo dei nebulam id est caliginem peccati spargit tollit et dissipat per humilitatem penitētie que significatur per cinerem.
¶Item Mittit cristallum suam id est induratos et obstinatos in peccatis quos quidem predestinauit qui non facile vt nix soluuntur.

mittit vt frusta panis .id est tales fecit vt pascant alios verbo dei et predicent veritatez quam prius ante conuersionē impugnabant: sicut de paulo patz. mirabilis profecto artifex qui de niue facit lanam: de nebula cinerem. de cristallo panem. lana calefacit frigidum. cinis lauat sordidum: panis reficit famelicum. sic gratia peccatorez. et sequitur ante faciem frigoris quis sustinebit id est nisi deus soluerit cristallū sicut niuem id ē hominez induratuz in peccatis. quis poterit sustiere penitentiam frigoris vicioz et obstinationis eius. quasi diceret nullus.

Et si nullus possit sustinere ante faciem frigoris non tamē est desperādum. qz Emittet deus pater verbum filiuz suum in carnem et verbo euangelice predicationis liquefaciet et mollier obdurata corda peccatorum. Et flante spiritusancto sup impios feruor caritatis in tantuz corda populoz accendet ut recordatōne preteritoruz criminum ex eorum oculis erumpant flumina lacrimarum. Flauit spiritus eius mām. Qui annūciat reuelationē de christo. de tribu iuda nascitō populo israhelitico de quo per iacob erat nasciturus et legē et iudicia sua populo israel. Non fecit taliter omni nationi sicut populo israel de quo carnem assumpsit cui ppbetas dedit cui per seipm verbum annunciauit. de quo principales apl'os elegit et iudicia sua manifesta ut eis quod non fecit alius.

¶ Ps falm⁹. CXLVIII. in quo monet ad laudem dei.

¶ Prophetа hortans omnes creaturas ad laudez incipit a superioribus dicens.

Laudate dominū creature celestes laudate eum qui estis in excelsis throni dominatōes principatus potestates cherubin et seraphi ¶ Laudate eum omnes angeli eius id est vosipsi quos ipe mittit ad legationes suas in mundum. et vos omnes angeli nominati virtutes per quos dominus fecit mirabiles effect⁹ qui i admiratōez diume potestatis et laudem ei⁹ inducunt homines. non iō ꝓpheta inuitat angelos ad laudem dei. q⁹ aliqñ cessent vel q⁹ eo monente magis laudent: sed sic ammonēdo ostēdit affectum suuz scz q⁹ sibi est grata laus eorum. ¶ Consequenter monens ad laudem celestes creaturas corporeas ait. Laudate eum sol et luna: laudate eū omnes stelle et omne lucentia in celo q eo dicūtur laudare deum qz ex sua pulcritudie et virtute inducūtur homines ad laudandum deum.

Laudate eum celi celorū id est celum empyreū quod est super oēs celos. Dicitur aūt in plurali celi propter diuersas mansiones que in eo esse dicūtur iuxta illud. in domo patris mei mansiones multe sunt. et aque que sup celos sunt. id ē celum cristallinū quod dicitur aqueū propter similitudinez cum aqua in dyaphaneitate laudent nomen domini id est materia sit nobis laudandi deum.

¶ Laudate dico: tum primo.

¶ Quia verbo domini omnia ꝯ stant que creata sunt ī celo et in terra et qz inter velle suū et facere nihil distat ait qz ipse dixit id ē verbū genuit et per ipm facta sunt: ipse mandauit vbo suo et creata sunt. ¶ Item dico laudate eū que dicta sunt: qz Statuit ea pmāsura ineternū quo ad substantiam licet murabūtur quo ad q̄litates quibus statuit cursuz siue motus z influentias et nunq̄ preteribunt ordinem eis impositum. ¶ Et inuitans ad laudez dei creaturas inferiores. incipiens a creatis irrationabilibus ait. ¶ Laudate dominum vos creature que estis de terra: dracones z omnia genera monstrorū z animaliuz et abissi .i. pfunditates aquaꝝ latentiū z maria omnia. ¶ Laudate ignis grando nix glacies et venti ꝛcitantes pcellas in mari q̄ omnia faciūt illud ad qđ ex diuina dispositōe sunt ordinata: Laudate montes et omnes colles: ligna fructifera et omnes cedri. ¶ Laudate bestie et vniuersa pecora: serpentes volucres et omnia volatilia per aerem. ¶ Et inuitās pphēta creaturas rationales ad laudādū incipiens a maioribus ait. Laudate reges terre dominū et omnes populi sicut consules principes et omnes iudices terre. ¶ Iuuenes et virgines senes cum iunioribus laudēt nomen domini: qz exaltatum est nomen ei⁹ ois potestas. ois etas omis sex⁹ laudēt nomen dñi nr̄i saluatoris cui pr̄ dedit nomē qđ ē sup omne nomē. ¶ Quid per singula. Confessio laudis dei est sup celuz et terraz qz oēs creature tā celestes q̄ terrestres debent eū laudare. est etiā sup eas qz maior est et supior omni laude eaꝝ. tū etiaz laudand⁹ est qz exaltauit de⁹ pater cornu populi sui .i. xp̄m ppl̄i sui redemptorem. qui dicit cornu quia supior est toto corpe p excellentiam durior carne p iusticiā. mollior ore per misericordiā. exaltauit quidē i sua passione qz p eam mūdū de captiuitate redemit. exaltauit in resurrectione in q̄ ei⁹ corp⁹ surrexit gl̄osum: exaltauit in ascensione: in q̄ tantum ascendit q̄ sedet ad dexterā patris ¶ Iimnus .i. laus cum cantico fiet deo ab omnib⁹ sanctis eius p/petuo: sāctis dico scz filijs israel id ē fidelib⁹ xp̄ianis q̄ p illam fidez p quā abraam placuit dō israelite facti sunt id ē videntes deū filiis israel populo fide et caritate ap.p pinquanti sibi.

¶ Psalmus. CXLIX. in quo monet ad laudem dei.

¶ Prophēta exhortans fideles ad nouū canticum ait.

Cantate domino canticum nouuz de operibus nouiter factis in tēpe gr̄e scz q̄ mater fuit virgo. q̄ de⁹ hō fact⁹ sit z q̄ repat⁹ sit mūd⁹ p passionem filii ei⁹. Item de nouis mandatis ut dilectōe inimicoꝝ. de nouis consiliis vt de abiectione tēporalium. de nouis promissis. vt de adoptōe celestiū bonoꝝ laus eius

id est ei grata est que in ecclesia catholica et a sanctis fit.

Cantate dico in ecclesia et Letetur populus christian⁹ spe interiori cordis leticia in eo qui fecit eum in esse nature et in esse gre et ecclesie fideliuz exultent in christo rege suo et sacerdote.

Laudent nomen ei⁹ in choro id est in concordia mor et vnitate caritatis in timpano .i. in mortificatione carnis et psalterio psallant ei .i. opere compleat qđ voce cantat

Psallite et cantate. Quia bene placitū est domino in populo suo bñplacituz est cū quertit auersum .cū iuuat pugnātē .coronat vincentez et exaltabit mansuetos in salutem eternā .vñ sequit. Exultabūt sancti in gloria quia facta resurrectione non tm in anima sed in corpe etiā erūt glorioſi: et qz tunc adimplet⁹ erit omnis appetit⁹ eor letabūtur in ꝓscientijs suis siue in celestib⁹ mansiōib⁹ distributis eis ꝑm grad⁹ beatitudis eor

Exultabūt sancti dico hoc mō: quia Exultationes id ē laudes dei cum exultatōe facte erūt in cor de eorum et linguis de omnibus pfectibus suis attribuentes ei quicquid boni glorie et honoris habent ō pfectis viris subdit gladij scindentes ex vtraqz parte .i. potestas iudicandi de malis de quib⁹ capiet vindicta in manib⁹ eorū. Ad qđ erūt gladij in manibus eor Ad faciendam vindictam in nationib⁹: scz in illis qui legē nō habuert et increpationes in populis in illis qui male lege vsi sūt

Et Ad alligandum reges eorum reges terre impios in ꝓpedibus in eternis penis ex quib⁹ nullo modo poterūt se exsoluere et nobiles eorū de omnib⁹ in manicis ferreis qz punient manus eorum quibus in pñti vita malū et iniusticias intulerūt. Quid singula enumerem: ad hoc gladios sancti habebūt in manib⁹. Vt faciant in regib⁹ et populis iudiciuz non qđcūqz sed ꝓscriptum in pñtia dei approbatum ab angelis: et plurib⁹ sacre scripture locis memoratuz gloria hec est omnibus sanctis eius pfectis qui ꝓpter xp̄m omnia terrena reliquerūt ecce quanta gloria et gaudiū tūc erit qñ paupes qui hic erāt derisui habebunt potestatez iudicādi in superbos.

Psalm⁹ .cl. in quo monz ad laudem dei ꝓpter beneficiuz glorificationis.

Prophet a inuitans ad laudandū deuz in sanctis iam in celesti hierusalē receptis ait.

Laudate dominum in sanctis eius id est in consideratōe scōr ꝗs ipse mirificorditer iustificauit et mirabil⁹ remunerauit laudate etiaz in consideratione firmamenti virtutis eius id ē p eo q mortez ipsam cum auctore suo nequissimo potentie sue virtute vicit et credentes ad celum perduxit.

Laudate eum in virtutibus eius id est pro gloria āgelicis virtutib⁹ data .q̄ sunt ei⁹ creatiōe q̄ ad naturā et confirmatōne quo ad grām.

laudate dominū secūdū multitudinem magnitudinis ei⁹: id est ſm gloriam magnā quā extendit ad multitudinē electoꝝ ex diuersis partibus mūdi vel laudātē deuꝫ ſine fine ſicut magnitudinis ei⁹ non eſt finis. ¶ Prophetа quomō ſit deus laudādus p ſimilitudīes miſticas oſtendit dicens: Laudate euꝫ in ſono tube: laudate eum in pſalterio et cithara tuba cōcrepet regi. pſalteriū canat deo: cythara cū reliqs inſtrumentis canat ſpō ſo: laudate eum in ſono tube: quia vos in bello vincere fecit cōterente domino ſathan ſub pedib⁹ veſtris: laudate eum in pſalterio: quia vos implere legem pſtiterat. laudate eū in cythara qz carnē veſtrā viuificauit. ¶ Laudate eum in timpano qz mortificatuꝫ corpus vrm immortalitate donauit. et in choro quia chorꝫ angelicis vos aſſociat et in cordis et organo quia per ciboꝝ abſtinentiam retortis viſceribus concupiſcentie et vicijs carnalibus digni inuēti eſtis regno dei ad concinendas diuinas laudes. Laudate eum in cimbalis bñ ſonantibus: in cimbalis iubilationis eo q corruptione carnis ſanguiniſqꝫ depulſa conformati ad ymaginem creatoris omni plenitudie ſpei completa fulgetis ſicut ſol in regno dei: ꝛ qz iſta inſtrumenta vult ꝓpheta ſpiritualr intelligi: qa talia inſtrumenta in celeſti patria n̄ habent locum. ſed ad deſignandum magnitudinez diuine iocunditatis hic interponuntur: concludens ait omnis ſpiritus. ſiue angelicus ſiue hūanus laudet dominum.

¶ Reuerendiſſimi cardinalis: tituli ſancti Sixti domini Johannis ō Turrecremata: expoſitio breuis et vtilis ſuper toto pſalterio Argentine impreſſa. Anno domini .Mcccc lxxxii. nono Kal. Maii feliciter eſt conſummata.

Ad te leuaui aiaz xxiiii.
Ad te dñe clamabo xxvii.
Afferte dño filii xxviii.
Audite hec oēs xlviii.
Attēdite ppl'e meꝰ lxxvii
Ad dominū cū tri. cxix
Ad te leuaui o.me. .cxxii.
Beatꝰ vir qui ñ abi. I.
Beati q̄z remisse xxxi
Benedicā dominū xxxiii
Beatꝰ q̄ intelligit xl
Benedixisti dñe terraz lxxxiiii.
Bonū est confiteri xci.
Benedic aia p̄mū cii.
Benedic aia m. scōm ciii.
Beatus vir q̄ ti. .cxi.
Beati immaculati cxviii
Beati oīs cxxvii.
Benedictꝰ do.deꝰ me. cxliii.
Cum inuocarem iiii.
Confiteboꝛ tibi p̄mū ix.
Conserua me domīe xv
Celi enarrāt gl'az xviii
Cōfitebimur tibi lxxiiii.
Cantate dño p̄mū xcv.
Cātate do. scōm xcvii
Confitemī domīo p̄mū ciii.
Cōfitemī do. scōm cv.
Confite.do. terciū cvi
Confiteboꝛ tibi dñe scōz .cx.
Credidi ppter qō cxv.
Cōfitemī dño q̄rtū cxvii
Cōfite.dño q̄ntū cxxxv.
Confiteboꝛ tibi terciū cxxxvii.
Cātate dño terciū cxlix
Domine quid mlt̄i. .iii.
Dñe ne in furo. p̄mū vi.
Domīe deꝰ me. vii.
Domie dñs nr̄ viii.
Dixit insipiens p̄mū xiii.
Domine q̄s hītabit xiiii.
Diligā te do. xvii.
Domine in virtute xx
Deus deꝰ meꝰ respice in. xxi.
Dominꝰ regit me xxii.
Domini est terra xxiii
Dominꝰ illūinatio xxvi.
Dixit iniustꝰ xxxv.
Dñe ne ī fu. scōm xxxvii.
Dixi custodiā. xxxviii.
Deꝰ auribꝰ xliii
Deꝰ nr̄ refugiū xlv.
Deꝰ deoz̄ dominꝰ xlix
Dixit insipiēs scōm .lii.
Deus in nomīe tuo liii
Deus repulisti lix
Deus deꝰ meꝰ ad te ō lu. .lxii.
Deus miſeatur nr̄i lxvi.
Deꝰ in adiutoriū lxix.
Deꝰ iudiciū tuuz lxxi
Deus venerunt lxxviii.
Deus stetit lxxxi.
Deꝰ quis similis lxxxii
Domine deꝰ lxxxvii.
Domine refugiū lxxxix
Dñs regnauit deco. xcii.
Deus vlt̄oum xciii.
Dominꝰ regnauit exul. xcvi.
Dominꝰ regnauit iraſ. xcviii
Domine exaudi p̄mū ci.
Deus laudem cviii.
Dixit dominꝰ domīo m. cix
Dilexi quoniam cxiiii.
De p̄fundis cxxix.
Domine non est cxxx.
Domine p̄basti me cxxxviii.
Domine clamaui cxl.
Domine exaudi oz̄oēz scōz cxlii.
Exaudi domine xvi.
Exaudiat te xix.
Exaltabo te deꝰ q̄m xxix.
Exultate iusti xxxii.
Expectans expectaui do. xxxix
Eructauit coꝛ meū xliii.

Exaudi deus oratōem meā liiii
Eripe me de inimicis lviii.
Exaudi de⁹ deprc. lx
Exaudi de⁹ orōez meā cū de. lxiii
Exurgat de⁹ lxvii
Exultate deo lxxx.
Ecce q̄ bonū .cxxxii.
Ecce nunc cxxxiii.
Eripe me domine cxxxix
Exaltabo te de⁹ cxliii.

Fundamenta ei⁹ lxxxvi.
In dño confido x.
Judica me dñe cō. xxv
In te dñe speraui ꝑmū xxx
Judica dñe nocentes xxxiiii.
Judica me dñe ⁊ discerne cām xlii
Jubilate ⁊c. psalmū .d.i. lxv.
Inte domie speraui scōm lxx
Inclina domine lxxxv.
Jubilate ⁊c. Fuite scōm .xcix.
In exitu isrl' cxiii
In cōuertendo domin⁹ cxxv

Laudate pueri cxii.
Laudate dominū oēs g. cxvi
Leuaui oc'os meos .cxx.
Letatus sum cxxi.
Laudate nomen cxxxiiii.
Lauda anima mea cxlv.
Laudate dñm qūo bo cxlvi.
Lauda iherusalem cxlvii
Laudate dñm de celis cxlviii.
Laudate dominū in scis cl.

Magn⁹ domin⁹ ⁊ lauda. xlvii.
Miserere mei de⁹ ꝑmū .l.
Miserere mei d. scōm lv.
Miserere mei d. tercū lvi.
Misericordias domini lxxxviii.
Misericordiā et iudi. c.
Memēto dñe dauid cxxxi.

Noli emulari xxxvi
Nonne deo lxi.
Notus in iudea lxxv

Nisi q⁹ domin⁹ cxxiii.
Nisi dominus cxxvi

Omnes gentes xlvi.
Oratū cor meū cvii.
Ouare fremuerūt g. .ii.
Quēadmodū desiderat xli.
Quid gloriaris .li.
Quā bonus lxxii
Qui regis israel .lxxix
Quaz dilecta lxxxvii.
Qui habitat .xc.
Qui confidūt cxxiiii

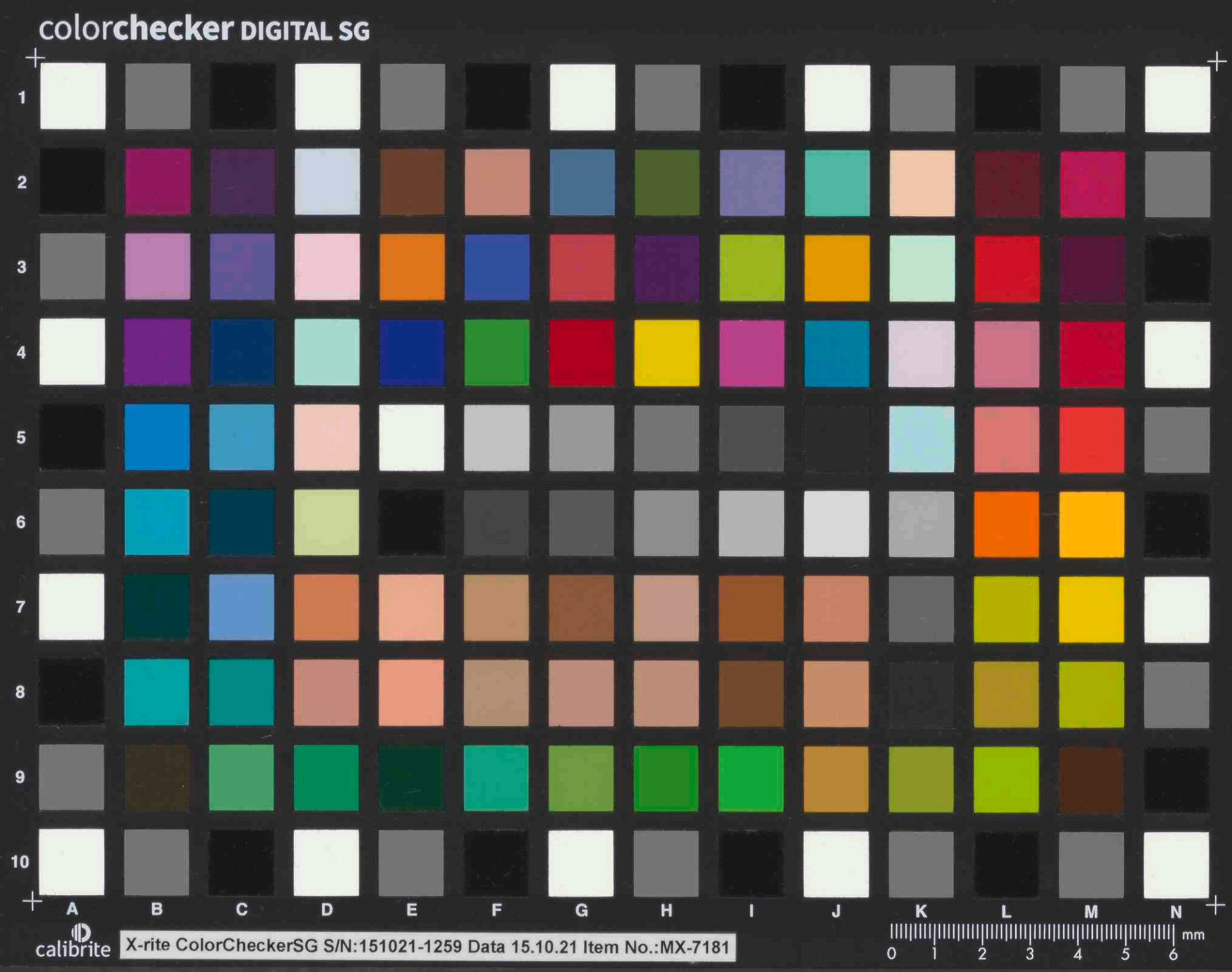
Saluū me f. d. q. dfe. xi.
Si vere vtiqz lvii.
Saluum me f. qūo intra. lxviii.
Sepe cxxviii
Sup flumina cxxxvi.

Secz hymn⁹ lxiiii
Verba mea v.
Usqzquo domine .xii.
Ut quid lxxiii.
Voce mea ꝑmū lxxvi.
Venite exultemus xciiii
Voce mea scōm .cxli.

A 97 9119

30631

colorchecker DIGITAL SG
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
A
B
C
D
E
F
G
H
I
J
K
L
M
N
calibrite
X-rite ColorCheckerSG S/N:151021-1259 Data 15.10.21 Item No.:MX-7181
mm
0
1
2
3
4
5
6